1. పాపం

బైబులు భాష్యం -5

మనవి మాట

ప్రస్తుత సంచికలో 1-33నంబర్లు పాపాన్ని గూర్చి పూర్వవేదం సూచించే భావాలను పేర్కొంటాయి. వీనిలో 1-11 నంబర్లు ఆదికాండంలోని భావాలను 12-32 నంబర్లు ప్రవక్తల ప్రవచన గ్రంథాల్లోని భావాలను వివరిస్తాయి. ఇక 34-61 నంబర్లు పాపాన్ని గూర్చి నూత్నవేదం సూచించే భావాలను పేర్కొన్నాయి. వీనిలో 34-42 నంబర్లు మూడు సువార్తల్లోని భావాలను, 43-49 నంబర్లు యోహాను రచనల్లో భావాలను, 50-61 నంబర్లు పౌలు లేఖల్లోని భావాలను వర్ణిస్తాయి. ఇదీ విషయ విభాగం.

1. మీరు ఆ చెట్టు పండు మాత్రం తినకూడదు. ఆది 3,3

ఆది దంపతులు ఏం పాపం చేసారో తెలీదు. బహుశ ఆదికాండం వ్రాసిన రచయితకూడ తెలీదు. కాని వాళ్ళుమాత్రం దేవుని ఆజ్ఞ మీరారు. దేవునిపట్ల అవిధేయత చూపారు. ఆదామేవలు చూపాన ఈ యవిధేయతను ఆదికాండం వ్రాసిన రచయిత ఓ కథలాగ వర్ణించుకుంటూ పోయాడు. కథలా చెప్తేగాని ఆ ప్రాచీన కాలపు హీబ్రూ ప్రజలకు విషయం బోధపడదు.

అన్ని చెట్ల పండ్లూ తినవచ్చుగాని, తోట నడుమనున్న చెట్టు పండ్లు మాత్రం తినకూడదు ప్రభువు ఆది జననీజనకులకు ఆజ్ఞయిచ్చాడు. కాని ఆ చెట్టు పండు ఏవకు యింపుగా కనిపించింది. దాన్ని తింటే తెలివితేటలు కల్గుతాయికాబోలు అనిపించింది. కావున ఆమె స్వయంగా పండు కోసుకొని తింది. భర్త చేత తినిపించింది - ఆది 3,6. ఇది ఆదామేవల అవిధేయత. ఇదే తొలిపాపం. ఇక్కడ, ఆదామేవలు తినకూడని పండు తిన్నాని మనం నమ్మనక్కరలేదు. కాని దేవుని కట్టడమీరి యేదో చేసారని మాత్రం నమ్మాలి.

నరుడు పాపం చేసినప్పుడెల్ల దేవుని పట్ల అవిధేయత చూపుతుంటాడు. మన పాపాలూ అవిధేయతను చూపుతాయి గనుక, వాటిని తలంచుకొని పశ్చాత్తాపపడదాం.

2. దేవునిలాగే మీరూ మంచి చెడ్డలు తెలిసికుంటారు - ఆది 3,5

తినవద్దని పండు కోసికొని తినినంత మాత్రాన్నే ఆదామేవలు అంత పెద్ద పాపం చేసారా అని మనం ఆశ్చర్యపోతాం. కాని ఇక్కడ పండు తినడంకాదు, ఏ వుద్దేశ్యంతో ఆ పండు తిన్నారు అన్నది ప్రధానం. ఆ పండు తిన్నట్లయితే దేవునిలాగే మీరూ మంచి చెడ్డలు తెలిససికుంటారని పాము చెప్పింది, కనుక మంచి చెడ్డలు తెలిసికోవాలన్న కోర్కెతోనే ఆదామేవలు పండు తిన్నారు.

కాని ఇక్కడ మంచిచడ్డలు తెలిసికోవడమంటే యేమిటి? ఆదామేవలు తమ మంచిచెడ్డ లేమిటో తామే స్వయంగా గోరారు. ఇక వాళ్ళకు దేవునితో సంబంధం వుండకూడదు. తాము స్వతంత్ర ప్రాణులు గావాలనీ, దేవునిమీద ఆధారపడకుండా వుండాలనీ భావించుకున్నారు. అసలు వాళ్ళు దేవుడంతటివాళ్ళు కావాలని, దేవునిలా వుండాలనీ కోరుకున్నారు. ఇలా దేవునికి సరిమానులు కావాలని కోరుకోవడమే వాళ్ళ పాపంలోని ప్రధానాంశం

ఇక, దేవుని తల్యులు కావాలని కోరుకోవడంలో ఉద్దేశమేమిటి?ట దేవుని అధికారాన్ని ధిక్కరించడం. దేవునికి లొంగిఉండడం చేతగానితనమనీ, అవమానకరమనీ భావించడం. ఆదిదంపతులు తమ చిన్నరాకాన్ని విస్మరించి దేవునిముందు తమ పెద్దరికాన్ని చాటుకోవడం. అతడు సృష్టికర్తయనీ, తాము కేవలం సృజించిన ప్రాణులనీ మరచిపోవడం.

కావున కేవలం పండు తిన్నందుగాదు ఆదామేవలు పతనమైపోయింది. సృష్టిప్రాణులై యుండికూడ సృష్టికర్తతో సమానంగా వుండాలని కోరుకున్నందుకు. వాళ్ళ పాపం విశేషంగా గర్వంతో గూడింది. మనలోని గర్వభావాన్ని గూడ అణచుకునే ప్రయత్నం చేద్దాం, ప్రార్థిద్దాం.

3. దేవుడు మీరు చనిపోతారని చెప్పినమాట నిజంకాదు - ఆది 3,4

నేను తినవద్దనిన పండు తిన్నారో, మీరు చనిపోతారని దేవుడు చెప్పాడు - 3,3. కాని దేవుడుమాట నిజంకాదు. మీరు చనిపోరు అంది పామె. వెంటనే యేవకు అనుమానం కలిగింది. అమ్మో ఈ దేవుడెంత మోసగాడు అనుకుంది! తనలాగు మేమూ మంచిచెడ్డలు నిర్ణయించుకొని స్వతంత్రంగా జీవిస్తామని అసూయపడి దేవుడు ఆ చెట్టు పండు తినవద్దన్నాడు కాబోలు అని భావించింది. మేము అతనితో పోటీపడతామని తెలుసుకొని మ్ము అణగద్రొక్కడానికే ఈ ప్రయత్నమంతా చేసాడు అనుకుంది.

ఇకకడ యేవ దేవుణ్ణి తమలాంటి నురుణ్ణిగానే భావించకుంది. తన కుటిలబుద్ధిని ఆయనకీ ఆరోపించింది. కాన ఆమె అపోహ నిజంకాదు. నరుడు దేవునిమీద ఆధారపడతాడుగాని, దేవుడు నరునిమీద ఆధారపడడు. అతడు సర్వశక్తిమంతుడు కావడంచేత, ఇచ్చేవాడేగాని నరునినుండి పుచ్చుకునేవాడు కాఉడ. అందుచేత దేవుడు ఆదామేవలను గూర్చి అసూయపడడు. పడవలసిన అవసరంలేదు. వాళ్ళను వృద్ధిలోనికి తీసికొని రావాలనేదే అతని కోరిక.

ఈలా యేవ పాము మాటలు విని దేవుణ్ణి అపార్థం చేసికుంది. అతనికి దుష్టత్వాన్ని ఆరోపించింది. ఈ యారోపణ ద్వారా దుష్టత్వాన్ని వెల్లడిచేసుకుంది. ఈ దుష్టాలోచనమే ఆదామేవల పాపంలోని ఘోరాంశం. మన హృదయంలోని కుటిల భవాలను తలంచుకొనిగూడ పశ్చాత్తాప పడదాం.

వారాయన కంటికి కనపడకుండ దాగుకున్నారు - ఆది 3,8

దేవుడు నరుణ్ణి శిక్షింపకముందే పాపం దుష్ఫలితాన్ని ఈయనే ఇచ్చింది. నరునికి దేవునితోగల బాంధవ్యం తెలిపోయింది. అంతకుముందు ఆదామేవలిద్దరూ దిసమొలతోనే వుండువాళ్ళు. దిసమొలతోనే దేవునిచుట్టూ తిరిగేవాళ్ళు. కాని పాపం కట్టుకున్న వెంటనే ఆదామేవలను మొండిమొలతో వున్నామని తెలిసిపోయింది. ఇక వాళ్ళకు దేఉవనితో నడవడానికి సిగ్గు వేసింది. భయం కలిగిందికూడ. కనుకనే దేవుని యెదుటబడలేక చెట్లనడుమ దాగుకున్నారు - 2,8-10.

ఆ పండు తింటే మీకు కనువిప్పు కలుగుతుంది అంది సర్పం. - 3,5. నిజమే. వాళ్లకు కనువిప్పు కలిగింది. కాని ఆదామేవలు కండ్లువిప్పి చూచుకునేప్పటికల్లా మన గొప్ప తనాన్నికాదు, దిసమొలను మాత్రమే గుర్తింప గలిగారు? వాళ్ళు తమ అల్పత్వాన్ని తెలిసికున్నారు. అవమానంతో క్రుంగిపోయారు. దేవుడు ఆదిమానవులను శపించాడు. మరణమూ, వనబహిష్కారము ఆ శాప ఫలితాలే - 3,23. ఆనాటినుండి నరుడు దేవునికి దూరమయ్యాడు. ఈలాగే మనలను గూడ పాపం దేవుని నుండి దూరంచేస్తుంది.

5. మట్టినుండి పుట్టావు కనుక మట్టైపోతావు

పాపమే చేయకపోయినట్లయితే ఆదామునకు చావంటూ వుండేదికాదు. పాప ఫలితంగా అతనికి మరణమనే శిక్ష సంక్రమించింది. కాని యేమ్మరణం? శారీరకమ మరణమా, ఆత్మ మరణమా? రెండూ అని చెప్పాలి. అనగా ఆదాము భౌతికంగా చనిపోయాడు. ఆ మీదటే దైవ సాన్నిధ్యాన్ని కూడ కోల్పోయాడు.

జ్ఞానగ్రంథకర్త ఆదాము పాపాన్ని స్మరించుకొంటూ "దేవుడు నరుణ్ణి అక్షయుడుగా వుడడంకోసం సృజించాడు. కాని పిశాచం అనూయవలన మరణం లోకంలోనికి ప్రవేశించింది" అని వ్రాసాడు - జ్ఞాన 2,24. ఇక్కడ అక్షయుడుగా వుండడమంటే చనిపోకుండా వుండడమే, శాశ్వతంగా దైవసాన్నిధ్యాన్ని అనుభవించడంగూడ. పాపం వలన ఆదాము ఈ రెండుడ భాగ్యాలనూ కోల్పోయాడు.

పౌలు కూడ పై ఆదికాండనూ, జ్ఞానగ్రంథాన్ని మనసులో పెట్టుకొనే "వో మనుష్యుని ద్వారా పాపమూ పాపం ద్వారా మరణమూ లోకంలోనికి ప్రవేశించాయి" అని వ్రాసాడు - రోమా 5,12. ఇక్కడ మరణమనగా భౌతిక మరణమూ, ఆ మీదట శాశ్వతమైన ఆత్మమరణమూను. తరువాత పునీత అగస్తీను పై వేదవాక్యాలమీద వ్యాఖ్య వ్రాస్తూ దేవుడు ఆదామునకు ఏమామరణం విధించాడని ప్రశ్న వేసికొని దేహమరణం, ఆత్మమరణం రెండూనని జవిబిచ్చాడు. అనగా శాశ్వతంగా జీవింపవలసిన ఆదాము దైవ కృప కోల్పోయాడు గనుక యిక మరణిస్తాబు. మరణించిన పిదప దైవసాన్నిధ్యాన్నీ, దైవదర్శనాన్నీ పొందలేదు. ఆదాము పొందిన యీ శిక్షనే పాపం చేసినప్పుడెల్లా మనమూ పొందుతూంటాం.

కయీను హేబెలును చంపాడు - ఆది 4,8

ఆదాము పాపంవలన దుష్ఫలితాలను ఆదికాండం సమగ్రంగా వర్ణిస్తుంది. ఆదాము ఏవను చూచి "ఈమె నా యెముకల్లో యెముక, దేహంలో దేహం" అనుకున్నాడు - 2,23. తనకు దగ్గరి బంధువురాలు, లేక తన ప్రేమకు పాత్రురాలు అని మాటల భావం. ఈలాంటి ఏవను అతడు పాపంచేసాక నిందించడం మొదలుపెట్టాడు. "నాయంతటనేను ఈ పండు తినేవాణ్ణికాదు, ఆమే నా చేత తినిపించింది" అన్నాడు - 3,12. ఆదామేవ లిద్దరూ దేవుని దృష్టిలో సరిసమానులే. ఇద్దరూ మానవులే. ఇద్దరూ దేవుని బిడ్డలే. ఇద్దరూ దేవుని చేరవలసినవాళ్ళే. ఐనా పాపం చేసాక స్త్రీ పురుషునికి బానసగా మారిపోయింది. అతడు ఆమె మీద అధికారం చెలాయించడం మొదలుపెట్టాడు -3,16. పాప ఫలితం ఈలా వుంటుంది. ఇక, నరులందరూ దేవుని పోలికగా సృజించినవాళ్ళే. ఐనా నరుడు తోడి నరుణ్ణి ద్వేషిం,డం మొదలుపెట్టాడు. కయాను తమ్ముడైన హేబెలుమీదపడి అతన్ని సంహరించాడు - 4,8. ఈ ద్వేషభావం మనకూ అనుభవపూర్వకంగా తెలిసిందే!

7. దేవుడు వారి భాషను తారుమారు చేసాడు - ఆది 11,9

లేమెకు తన్ను కొట్టుకువచ్చిన వానిని పట్టుకొని క్రౌర్యంతో చంపివేసాడు. కయీనును చంపినవానిని ఏడంతలు శిక్షైతే నన్ను చంపబోయినవానికి డెబ్బదియేడంతలుగా శిక్ష విధిస్తానన్నాడు - 4,23. ఈ లేమెకు క్రూరవాక్యాలను మనసులో పెట్టుకొనే ప్రభువు తర్వాత, శత్రువులను డెబ్బదియేడుసార్లవరకూ క్షమించాలని బోధించాడు - మత్త 18,22.

పాపఫలితంగా నరుని ఆయుఃప్రమాణంకూడ తగ్గి పోయింది. అతడు నూట యిరువందేడ్లు మాత్రమే బ్రతకగలిగే దుర్భలప్రాణి అయ్యాడు - 6,3. నోవా కాలంలో ఆ పుణ్యపురుషుని కుటుంబంతప్ప మిగిలిన ప్రాణికోటి అంతా నశించిపోయింది - 6,18.

అటుతరువాత నరుల బాబెలు గోపురం కట్టబోయారు. ఆకాశాన్నంటే గోపురాన్నికట్టి పేరు సంపాదించుకుందామనుకున్నారు - 11,4. కాని దేవుడు వాళ్ళ అహంకారానికి క్రుద్ధుడై నేలమీదకు దిగివచ్చాడు. వాళ్ళ భాషను తారుమారు చేసాడు. నరులను నేల నాలుగు చెరగులకు చెదరగొట్టాడు - 11,8. ఇవి ఆదాము పాపం తెచ్చిపెట్టిన దుష్ఫలితాలు. మన పాపాలవల్ల కూడ ఈలాంటి దుష్ఫలితాలే సిద్ధిస్తాయి.

8. జంతువులన్నిటిలోను పాము జిత్తులమారిది -3,1

తొలి తల్లిదండ్రులు పాపం చేసారు. కాని ఈ పాపం వాళ్ళనుండి బయలుదేరలేదు. మూడవ వ్యక్తియైన పిశాచం బయల్వెడలింది. ఈ పివాచం ఓ దేవుడుకాదు, దేవుని ప్రతిఘటించి నిలచే ఓ దివ్యశక్తికాదు. అది భగవంతుడు సృజించిన ప్రాణుల్లో వొకటి. ఆదికాండం ఈ ప్రాణిని "పాము" అని పిలుస్తుంది.

ఈ పాము యావే సృజించిన జంతువున్నిటిలోను జిత్తుమారిది - 3,1. పాము రూపంలో వచ్చిన పిశాచం నరుణ్ణిచూచి అసూయపడింది. నరుణ్ణి ద్వేషించింది. అతని పతనానికి పునాదులు త్రవ్వింది - జ్ఞాన 2,24. దేవుడు నరణ్ణి ఆదరంతో చూస్తువున్నాడు. కనుక ఈ నరునికి హాని చేసినట్లయితే దేవునికే హానిచేసినట్లవుతుంది ఆదామును కూలద్రోయడంలో పిశాచం సంకల్పం ఇదే.

ఆదాము, ఏవ, పిశాచం - ఈ ముగ్గిరిలో పిశాచం సంకల్పం చాల దుష్టమైనది. కనుకనే ప్రభువు ఆదామేవలకంటే పిశాచాన్ని అధికంగా శిక్షించాడు. ఈ శిక్షఫలితంగా స్త్రీకిని స్త్రీ సంతతికిని పిశాచంతో తీరనివైరం కలుగుతుంద. ఈ వైరంలో పిశాచం ఓడిపోయింది. దాని తన చిదికి పోయింది - 3,15. ఈలా వోడిపోవడ మనేది పిశాచానికి ఘోరపరాజయం, సహింపరాని గర్భభంగం. ఇక పిశాచమో స్త్రీసంతతియొక్క మడమలు కరుస్తూనే వుంటుంది! ఔను, మనం పాపం చేసినప్పుడెల్లా పిశాచ బాధితులమౌతూనేవుంటాం. (ఇక్కడ మనవాళ్ళు చాలామంది "పిశాచి" అంటూవుంటారు ఇది పొరపాటు పిశాచం అనే అనాలి)

9. జ్ఞానం ఆదామును పాపంనుండి విడిపించింది - జ్ఞాన 10,1

నరుడు పాపం చేసి హతుడై పోయాడు. ఐనా దేవుడు అతన్ని ఉద్ధరించాలనుకున్నాడు. ఈ రక్షణ ప్రణాళినద్వారా దేవుని దయా, మంచినతమూ వ్యక్తమయ్యాయి. దేవుని మంచితనం నరుని దుష్టత్వాన్ని జయించాడు. తన మంచితనం చేత నరుని చెడ్డతనాన్నీ, పాపాన్నీ నిర్మూలించాడు ప్రభువు - రోమ 12,12. అక్కడ ప్రభువు ఆదామేవలను శిక్షించాడంటే అది కేవలం వాళ్ళ మేలుకోసమే. ఇంకా ఘోరమైన పాపంచేయకుండా వుండడం కోసమే.

ప్రభువు పిశాచంతో "ఆ స్త్రీ సంతతివాళ్ళు నీ తల చిదుక గొడతారు" అన్నాడు. ఈలా పిశాచం తల చితకగొట్టడం లేక పిశాచాన్ని ఓడించడం మనేది క్రీస్తు ద్వారా జరిగింది. కనుక ప్రభువు ఆదామును శపించినప్పుడే కరుణతో ఆదాము సంతతివాళ్ళ రక్షణాన్నిగూడ సూచించారు. కనుకనే పునీత అగస్తీను "ఆదాము పాపం ధన్యమైంది. ఆ పాపంవల్లనే గదా అంతటి రక్షకుణ్ణి పొందగలిగాం" అని వ్రాసాడు. జ్ఞాన గ్రంథంకర్తకూడ ఆదాము పాపాన్ని మననం చేసికొంటూ "జ్ఞానం" ఆదామును పాపంనుండి విడిపించింది" అని వ్రాసాడు - 10,1. పూర్వ వేదంలోని యీ జ్ఞానమే నూత్న వేదంలోని క్రీస్తు. అనగా తండ్రి అనుగ్రహించిన క్రీస్తువలన ఆదాము పాపం పరిహృతమైంది. ఆదాము సంతతివారలమైన మన పాపాలనుకూడ ఆ ప్రభువు పరిహరిస్తూ వుండాలని అడుగుకుందాం.

10. మాకు ఓ దేవతను చేసిపెట్టు - నిర్గ 3,2,1.

ఇంతవరకు ఆదికాండం వర్ణించిన ఆదామేవల పాపాన్ని గూర్చి విచారించాం. ఇక యిస్రాయేలు ఎదారికాలంలో కట్టుకున్న పాపాలను రెండింటిని చూద్దాం.

యిస్రాయేలు ప్రజల్లో ఏ యోగ్యతా లేకపోయినా ప్రనభువు ఆ ప్రజనే ఎన్నుకున్నాడు. అందుకు కారణం అతని అవ్యాజ ప్రేమయే - ద్వితీ 7,7-8. ఈ యెన్నిక ద్వారా యిస్రాయేలు ప్రభుప్రజ ఆయ్యారు. నిర్గ 19,5. అతని ప్రథమ పుత్రుడుగా పరిగణింపబడ్డారు - నిర్గ 4,22. ప్రభువు యిస్రాయేలును ఫరో దాస్యం నుండి విడిపించి సీనాయి దగ్గరి మోషే ద్వారా వాళ్ళతో ఒడంబడిక చేసుకున్నాడు - నిర్గ 31,8.

కాని ప్రభువు మోషే మధ్యవర్తిగా యాస్రాయేలు ప్రజలతో ఒడంబడిక చేసికుంటూండగానే, వాళ్ళు మాకు ఓ దేవతను చేసిపెట్టమని అహరోనుని కోరారు - నిర్గ 32,1. ఈలా యిస్రాయేలు విశ్వసనీయుడైన దేవునిపట్ల విశ్వాసఘాతకులుగా ప్రవర్తించారు. దేవుడు వాళ్ళను తనతో నడవమన్నాడు. కాని వాళ్ళు తమతో నడచివచ్చే బంగారు దేవుణ్ణి చేయించుకున్నారు. యావే ప్రభువు నిరాకరించి తమకు అనుకూలమైన దేవుణ్ణి తయారుచేసికున్నారు. ఆదామేవలు ప్రభువుని ధిక్కరించారు, అతన్ని విశ్వసించలేదు అన్నాం. ఇక్కడ యిస్రాయేలు ప్రజల పాపమూ ఆలాంటిదే - ద్వివతీ 9,7. మనంకూడ పాపంచేసి నప్పుడెల్లా ఈలాగే దేవుణ్ణి ధిక్కరిస్తూ వుంటాం.

11. ఈ మన్నా తప్ప మరేమీ దొరకడంలేదు - సంఖ్యా 11,6

ప్రభువు యిస్రాయేలు ప్రజలకు అద్భుతంగా మన్నా భోజనం సమకూర్చి పెట్టాడు. కాని వాళ్ళకు ఆ మన్నా రుచించలేదు. మన్నాతో అసంతృప్తి చెందారు - సంఖ్యా 11,4-6. మోషేమీద గొణిగారు. మోషే ప్రభువూ తన ప్రభువూ ఐన యావేమీద తిరుగుబాటుచేసి మందుకు కదలమన్నారు. వాళ్ళ అవిధేయతకు కోపించి ప్రభువు ఆదామేవలను శిక్షించినట్లే యిస్రాయేలును కూడ శిక్షించాడు - సంఖ్యా 11.33-1. కొరింతీయులు 10,5-6లో పౌలు ఈ సంఘటనను పేర్కొన్నాడు. వారిలాగే మనం కూడ చెడ్డ కోరికలు కోరుకోకుండా వుండేందుకుఈ సన్నివేశం దృష్టాంతంగా వుంటుందన్నాడు.

12. మ పాపాల వలన ఆయన ముఖం మరుగైంది - యెష 59,2.

పూర్వవేద ప్రవక్తల పాపాన్ని గూర్చి చాలా అంశాలు బోధించారు. కునుక ఈ ప్రవక్తల బోధలను అవలోకించి పాపాన్ని కొంతవరకైనా అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నం చేద్దాం.

ప్రవక్తలు నాటి జనుల పాపాల జాబితాలను పొందుపరచారు. యెషయా ప్రవక్త 59వ అధ్యాయంలో ఈలాంటి జాబితావొకటి కనిపిస్తుంది. నరహత్య, అబద్దాలు, మోసపు మాటలు, దౌర్జన్యం, అన్యాయం, వంకరత్రోవలు పట్టడం, చీకటిలో నడవడం, యావేపై తిరుగుబాటు చేయడం - ఈలాంటి పాపాలతో ప్రజలు చెడిపోయారని వ్రాసాడు. ప్రభువు ప్రజలను రక్షింపలేకగాదు. కాని ప్రజల పాపాలు దేవునికీ తమకూ

మధ్య ఓ అగాధ గర్తాన్ని సృజించాయి. కనకనే వాళ్లు దేవుని చెంతకు రాలేకపోతున్నారు. ప్రజల పాపాలవల్ల ప్రభువు తన ముఖాన్ని మరుగుచేసికున్నాడు - యెష 59,1-2. ఇది ప్రవక్త బోధజ ఔను, మనం పాపం చేసినప్పుడుకూడ ప్రభువు కోపంతో ముఖాన్ని మరుగు చేసికొంటాడుకీర్త 30,8.

13. దేవుని యెదుట దుష్కార్యం ఎలా చేయగలను? - ఆది 39,9

పూర్వవేద ప్రవక్తలు దేవుడు మన పనులన్నీ గమసిస్తూనే వుంటాడనీ, మనం దుష్కార్యాలు చేసేప్పుడు ఆ ప్రభువు సమక్షంలోనే పాపం చేస్తుంటామనీ భావించారు. అందుకే ప్రవక్త యెషయా ప్రభుదర్శనం కలగాలనే "సైన్యములకు అధిపతియైన యావేను కన్నులారా చూచాను. నేను అపవిత్రమైన పెదవులు కలవాణ్ణి. అయ్యో నశించానుగదా" అనుకుంటాడు - 6,5. అనగా పాపినైన నేను దేవుని యెదుట ఈ దుష్కార్యాన్ని ఎలా చేయగలను" అన్నాడు యోసేపు - ఆది 39,9. సూసన్న ఇరువురు వృద్ధులు తన్ను బలాత్కరింపగా "దేవుని యెదుట నే నీ పాపం చేయలేను" అంటుంది - దాని 13,23. ఈలా నరులు భగవంతుని సమక్షంలో పాపం చేస్తూంటారనుకోవడం పూర్వవేద ప్రజలకు పరిపాటి. ఈ భక్తుల్లాగే భగవంతుడు సర్వాంతర్యామి, కర్మసాక్షి, అతని సమక్షంలో పాపం చేయడం నరులకు శ్రేయోదాయకం కాదు అనుకునేవాళ్ళు ధన్యులు

14. మా యమ్మ నన్ను పాంలోనే గర్భందాల్చింది - కీర్త 51,5

ప్రవక్తల బోధించే మరో భావం, పాపం సర్వత్ర వ్యాపించివుందనడం. వివేకంతో దేవుణ్ణి వెదికే జనమెవ్వరైనా కనిపిస్తారేమోనని యావే ఆకాశం నుండి భూమి మీదకు పరికించి చూచాడు. కాని నరులంతా దారి తొలగివున్నారు - కీర్త 14,2-3. "పాపం చేయనివాడు ఒకడూ లేడు" అంటుంది మొదటి రాజుల గ్రంథం -8,46. "తల్లి గర్భంనుండి వెలువడి నప్పటినుండే నరుడు పాపం చేయడం మొదలెడతాడు" అంటుంది కీర్తన 58,3. మరో కీర్తనకారుడు "మాయమ్మ పాపంలోనే నన్ను గర్భం దాల్చింది" అంటాడు - 51,5. అనగా తల్లిగర్భాన బడినప్పటి నుండే నేను పాపిని అని కీర్తనకారుని భావం.

కొంతమంది పాపాన్ని అట్టే లెక్కచేయరు. సులభంగా పాపం కొట్టుకొంటూంటారు. పాపాన్ని తలంచుకొని అట్టే పశ్చాత్తాప పడరుకూడ. కాని ఈ కీర్తనకారునిలాగ బాల్యంనుండీ నేను పాపిని అనుకునేవాడు యథార్థమైన భక్తుడు.

15. నరుని పాపం భగవంతుణ్ణి బాధిస్తుందా? - యోబు 35,6

నరుని పాపం భగవంతుణ్ణి బాధిస్తుందా? భగవంతుణ్ణిగాదు నరుణ్ణే బాధిస్తుంది. అందుకే యోబు గ్రంథం "నీవు పాపం జేసినా ఆయనకేమైన కీడు

చేయగల్గితివా?" అంటుంది. 35,6. కాని నరుని పాపం భగవంతునికి కీడు చేయలేక పోయినా, నరునికి కీడుచేసి తీరుతుంది. ఇక యీ నరుణ్ణి భగవంతుడు ప్రేమిస్తుంటాడు గనుక నరుణ్ణి బాధించడం ద్వారా పరోక్షంగా భగవంతుణ్ణిగూడ బాధిస్తుంది. దావీదు రాజు ఊరియాను చంపి అతని భార్యయైన బత్షెబాను తన భార్యను చేసుకున్నాడు. ఈ ఊరియా యిస్రాయేలీయుడు కూడ కాదు, అన్యజాతివాడు. ఐనా ఊరియా వధవల్ల దావీదు యావేను తృణీకరించాడనీ, ఆయన యెదుట చెడ్డపని చేసాడనీ చెప్పబడింది - సమూ 12,9. ఇదేవిధంగా మన పాపాలుకూడ ప్రత్యక్షంగా మనలనూ పరోక్షంగా దేవుణ్ణీ బాధిస్తాయి. మరికొన్ని తావుల్లో బైబులు నరులపాపం భగవంతునికి కోపం రప్పిస్తుందని చెప్తుంది. యిస్రాయేలు పరిశుద్ధ దేవుణ్ణి కోపానికి పురికొల్పవద్దంటాడు యెషయా -1,4.

16. జీవజలాల ఊటయైన నన్ను వదలివేస్తారు - యిర్మీ 2,13

పాపం ద్వారా నరుడు భగవంతుడిచ్చే జీవాన్ని నిరాకరిస్తాడు. నరులపాపం దేవునకూ తమకూ మధ్య ఓ అగాధపు గుంటకు కలిగిస్తుంది అన్నాడు ప్రవక్త యెషయా - 59,2. అనగా పాపంద్వారా దేవునికీ నరునికీ మధ్యగల సంబంధం తెగిపోతుందని భావం. "నా జీవజలాల ఊటనైన నన్ను విడిచి, బ్రద్దలై నీళ్ళు నిలువని తొట్లను తొలిపించుకున్నారు" అంటాడు ప్రవక్త యిర్మీయా - 2,13. జీవజలాలను అనుగ్రహించేవాడు ప్రభువు. మన పాపంద్వారా ఈ జీవజలాన్ని నిరాకరిస్తారు. దానికి మారుగా సృష్టివస్తువులనే జలాన్ని సంపాదించి బ్రద్దలైపోయి తొట్టిలో యిముడ్చుకోవాలని చూస్తాం. కాని మన ప్రయత్నం నెగ్గదు. ఇక్కడ భగవంతుడ్డిచ్చే జీవజలాన్ని నిరాకరించడమనగా అతని అనుగ్రహాన్ని కాలదన్నాడని భావం. ఈలా పాపంద్వారా నరుడు భగవంతుడు ప్రేమతో ప్రసాదించే జీవాన్ని నిరాకరిస్తుంటాడు.

17. వాళ్ళు మూర్ఖచిత్తులూ, విశ్వాసంలేని ప్రజలు - ద్వితీ 32,20.

సీనాయి పర్వతం వద్ద మోషేద్వారా యావేప్రభువు యిస్రాయేలు ప్రజతో ఒడంబడిక చేసికున్నాడు. దాని ద్వారా ఆ ప్రజలు అతన్ని మాత్రమే ఆరాధించాలి. అతడు వారిని తన ప్రజగా చేసికోవాలి. వారికి పాలస్తీనా దేశాన్ని ఈయాలి. కాని యెడంబడిక ముగిసీముగియకముందే యాస్రాయేలు ప్రజలు దాన్ని మీరడం మొదలెట్టారు. ప్రవక్తలు నరుల పాపాలు సీనాయి ఒడంబడిక భగ్నంచేస్తాయి అని బోధించారు. పూర్వవేదం నరుల పాపంలోని ప్రధానాంశం, ఈలా వొడంబడికనూ చేసికున్న దేవుణ్ణి ధిక్కరించడమే.

18. నిన్ను సృజించిన యావే నీ భర్త - యెష 54,5.

యిస్రాయేలు జ్రలు ఒడంబడికను మీరారనడానికి పూర్వవేదం తల్లి, తండ్రి, వరుడు అనే ఉపమానాలను వాడింది. ఒడంబడిక ద్వారా యావే ఆ ప్రజకు తండ్రి

యౌతాడు. ఐనా ప్రజలె ఆ తండ్రి మాట మీరారు - ద్వితీ 32,8. అతడు వారికి తల్లి. తల్లి ప్రేమన బుట్టిన బిడ్డను మరచిపోతే మరచిపోతుందేమోగాని ప్రభువే మాత్రం ఆ ప్రజలను విస్మరించాడు - యెష 49,15. తల్లిపక్షి పిల్లలను తన రెక్కలమీద మోసికొని పోయినట్లే ప్రభువుకూడ ఆ ప్రజలను నడిపించుకొని పోయాడు - ద్వితీ 32,11. ఐనా యిస్రాయేలు ప్రజలు ఈ తల్లి మాట జవదాటారు.

ఒడంబడిక ద్వారా యావే వరుడూ యిస్రాయేలు ప్రజ వధువూ ఔతారు. కాని ఈ వధువు యావేను విడనాడి అన్యులతో పాపం చేసింది. మళ్ళా యావే వద్దకు తిరిగి రావడానికి నిరాకరించింది - యిర్మీ 3,6-7. అనగా పాపం చేయడం భార్య భర్తను త్యజించి తప్పుత్రోవలు త్రొక్కడంలాంటిదనీ, బిడ్డ తల్లిదండ్రులను ధిక్కరించడం లాంటిదనీ భావం. కనుక ప్రవక్తల దృష్టిలో, పాపమంటే నరుడు భగవంతుని ప్రేమను నిరాకరించడం. భగవంతుడు నరుని ప్రేమను పొందలేక బాధపడ్డం. ఈ భావాలన్నీ నూత్నవేద ప్రజలమైన మనకూ అక్షరాల వర్తిస్తాయి.

19. నీవు మానుండి నీ ముఖాన్ని మరుగుచేసికున్నావు - యెష 64,6-12

యెషయా ప్రవక్త పాపాన్ని చాలా వుపమానాలతో పోల్చి చెప్పాడు. పాపం వల్ల నరులు అపవిత్రుల్లాగ, అనగా కుష్ఠురోగుల్లాగ తయారయ్యారు. వాళ్ళ నీతిక్రియలన్నీ కుష్ఠురోగి ధరించే మురికిబట్టల్లా వున్నాయి. ఎండిన ఆకులు సుడిగాలికి కొట్టుకొని పోయినట్లే నరుల స్వీయ పాపావలన కొట్టుకొపని పోతున్నారు. ప్రభువు ప్రజలను రోసి, వాళ్ళనుండి ముఖం మరుగుచేసికొన్నాడు.

ప్రభువు యిస్రాయేలు ప్రజలను కలిగించినవాడు. వారిక తండ్రి లాంటివాడు. కుమ్మరి కుండలను చేసినట్లే ప్రభువుకూడ తన ప్రజలను కలిగించాడే. వారు అతని సృష్టి, ఆయన చేతి పని. ఐనా ఆ జనులు మూర్ఖులై ప్రభువునకు కోపం తెప్పించారు. కనుక అతడు వారిని విస్మరించాడు. దానితో యోరుషలేం పాడుపడింది. సియోను బీడు పడింది. దేవాలయం మంటగలిసింది. పూర్వవేదం పాపాన్ని వర్ణించే ఆవేదనా ఘట్టాల్లో యిదీ వొకటనాలి!

20. నీ కోపంవల్ల మేము క్షీణించిపోతున్నాం - కీర్త 90,7

ప్రవక్తలకు పాపం ఓ మోయలేని బరువులా తోచింది. అపవిత్రుడైన నరుడు పవిత్రుడైన భగవంతుణ్ణి ధిక్కరించి పాపంచేయడమనేది భరింపరాని విషయమనిపించింది. "నీ దోషాలు నా తలమీదుగా పొర్లిపారాయి. మోయలేని బరువులాగ నా తలమీద మోపబడ్డాయి" అంటాడు ఓ కీర్తనకారుడు - 38,4. "దివారాత్రులూ నీ చేయి నామీద బరువుగా వ్రాలింది. వేసవికాలపు మడుగులాగ నాలోని సారం ఒట్టిపోయింది. ప్రభూ నా దోషాన్ని కప్పిపుచ్చుకోకుండా నీ యెదుట ఒప్పుకుంటున్నాను" అంటాడు మరో కీర్తనాకారుడు - 33,4-5. ఇంకో కీర్తనకారుడు

భగవంతుని కోపానికి భయపడి "నీ కోపంవల్ల మేము గడగడలాడుతున్నాం" అంటాడు - 90,7. ఈలా వ్యక్తిగతంగా అనుభవ పూర్వకంగా, పాపభారాన్ని తలంచుకొని బాధపడేవాడెవడో వాడే భక్తుడు.

21. నీవు మా పాపాలన్నిటినీ అగాధసముద్రంలో పడవేస్తావు - మీకా 7,19

పాపంచేసాక ఆ పాపం అలాగే వుండిపోలుంది. అనగా నరుడు పాపస్థితిలో వుండిపోతాడు. భగవంతుడు కరుణతో పరిహరించేంతవరకూ పాపం అలాగే వుండిపోతుంది. దావీదు నేను పాపంచేసాను. అని ప్రవక్త నాతానుతో అన్నాడు. "యావే నీ పాపాన్ని పరిహరించాడు, నీవిక చావను" అని నాతాను జవాబిచ్చాడు - 2సమూ 12,13. అనగా ప్రభువు దావీదు పాపాన్ని పరిహరించేంత వరకూ అతడు పాపదశలోనే వుండిపోయాడని భావం. "పడమటికి తూర్పు ఎంతదూరమో, ఆయన మన అతిక్రమాలనూ మననుండి అంతదూరం చేసాడు" అంటుంది కీర్తన 103,12. అనగా ప్రభువు మన యతిక్రమాలను దూరంచేసేతంవరకూ మనం పాపదశలోనే వుండిపోతామని యర్థం. "నీవు మా దోషాలను తుడిచివేస్తావు. మా పాపాలన్నిటినీ అగాధ సముద్రంలో పడవేస్తావు" అంటుంది మీకా గ్రంథము - 7,19. అనగా ప్రభువు ఈలా పడవేసేదాకా పానం పాపితో వుంటుందనే భావం. ఈ వాక్యాలన్నీ పాపిపాపం కట్టుకోవడం మాత్రమే కాదు, భగవంతుడు క్షమించేదాకా పాపదశలోనే వుండిపోతాడని సూచిస్తాయి. ప్రభువు అనుగ్రహిస్తే తప్ప పాపి యీ పాపదశనుండి బయటపడలేదు.

22. అతడు ప్రాణాలను ధారవోసాడు - యెష 53,12

యెషయా ప్రవక్త తన ప్రవచనం 53వ అధ్యాయంలో బాధామయసేవకుణ్ణి వర్ణించాడు. ఈ సేవకుడు బాధలనుభవించి మరణించాడనీ, ఇతని మరణం ద్వారా ప్రజలకు పాపవిమోచనం కలుగుతుందనీ చెప్పాడు. నూత్నవేదపు రచయితలు ఈ ప్రవచనాన్ని క్రీస్తునకు అన్వయించారు. నీతిమంతుడైన నా సేవకుడు జనుల దోషాలను భరించి అనేకులను నిర్దోషులను చేస్తాడు అంటాడు ప్రవక్త - 53,11. "మనుష్య కుమారుడు అనేకుల విమోచన క్రయధనంగా ప్రాణాలు ఈయడానికి వచ్చాడు" అంటుంది. మార్కుసువార్త 10.45. "అతడు బాధింపబడినా నోరుతెరవలేదు. వధకు తేబడే గొర్రెపిల్లలాగ మౌనంగా వుండిపోయాడు" అంటాడు ప్రవక్త - 53,7. ప్రధాన యాజకుడు ప్రశ్నించినా గూడ. "ఆయన లనేకుల పాపాలను భరిస్తూ పాపం

చేసినవారికోసం విజ్ఞాపనచేసాడు" అంటాడు ప్రవక్త 53,12. తండ్రీ! వీళ్ళేమి చేస్తున్నారో వీళ్ళకే తెలీదు కనుక వీళ్ళకు క్షమించు" అంటూ క్రీస్తు శత్రువుల తరపున విజ్ఞాపనం చేసాడు అంటుంది లూకాసువార్త 23,24. "అతడు మరణంచెంది ప్రాణాలను ధారవోసాడు" అంటాడు. ప్రవక్త –53,12. "ఇది అనేకులకొరకు చిందబడుతున&ంఒన నా రక్తం" అంటాడు క్రీస్తు – లూకా 14.24. ప్రవక్తలు వర్ణించిన బాధామయ సేవకుడను నేనేనని ఉత్థాన క్రీస్తు ఎమ్మావు త్రోవలో తెలిజేశాడు. లూకా 24,25–27. ఈ విధంగా నరుల పాపాలు భగవంతుణ్ణి బాధామయ సేవకుణ్ణి చేసాయి.

23. నరుల హృదయాల్లో తలంపులు ఎల్లప్పుడూ చెడ్డవే – ఆది 6,5

ప్రవక్తల భావాల ప్రకారం పాపం నరుని హృదయంలో వుంటుంది. "ఈ ప్రజలు పెదవులతో నన్ను మహిమపరుస్తున్నారు గాని వీళ్ళ హృదయం మాత్రం నాకు దూరంగా వుంది" అంటాడు ప్రభువు యెషయా గ్రంథంలో 29,13. "నరుని హృదయం అన్నిటికంటె మోసకరమైంది. దాని నెవడు అర్థం చేసికోగలడు?" అంటాడు యిర్మీయా ప్రవక్త – 17,9. నరుల హృదయాల్లోని తలంపులు ఎల్లప్పుడూ చెడ్డవిగానే వుంటాయి" అంటుంది ఆదికాండం 6,5.

కావున భగవంతుడు ఈ హృదయాన్ని మారిస్తేనే తప్ప నరుడు పాపాన్ని విజర్జించలేదు. అందుకే ప్రవక్త యెహెజ్కేలు నూత్న హృదయంకోసం ప్రభువును ప్రార్థించాడు. రాతి గుండెను తీసివేసి మాంసపు గుండెను, అనగా విధేయాత్మకమైన గుండెను ఈయమని అడిగాడు – 36,26. యిర్మీయా ప్రవక్త కూడ ప్రజల్లో సన్నుతి పొందిన హృదయం నెలకొనాలని కోరుకున్నాడు – 4,4. ప్రవక్తలు సూచించే ఈ హృదయ పరివర్తనం లేందే పూర్వవేద నరునికి నూత్నవేద నరునికిగాని పాపపరిహారమంటూ లేదు.

24. మీ హృదయానలు కఠినం చేసుకోకండి – కీర్త 95,8

భగవంతుని అనుగ్రహాన్ని ధిక్కరించి కొంతమంది తమ హృదయాలను కఠినం జేసికొన్నారు. రాయి చేసికున్నారు. ఈజిప్టు ప్రభువైన ఫరో యీలాంటివాడు – నిర్గ 4,21. యిస్రాయేలు ప్రజల తొలిరాజైన సౌలు యీలాంటివాడే. ఇది చాల పెద్దపాపం. భగవంతుణ్ణి మెరిబా మాసాల వద్ద మీ పితరులు హృదయాన్ని రాయి చేసుకున్నారు. అలాగే నూత్న వేదప్రజలమైన మనకూ అక్షరాల వర్తిస్తుంది.

25. మహోన్నతునికి సమానమౌతాడు – యెష 14,14.

యెషయాప్రవక్త బాబిలోను ప్రభువైన సన్హెరీబును వర్ణిస్తూ "నేను ఆకాశానికి ఎక్కిపోతాను, మేఘమండలము మీదికి ఎగసిపోతాను, మహోన్నతునికి సమానమౌతాను అని నీ మనస్సులో భావించుకున్నావు. కావున నీవు పాతాళానికి,

నరకంలో వో మూలకు త్రోయబడ్డాడు" అని వ్రాసాడు - 14,15. ఈ రాజు యావే ప్రభువును ధిక్కరించి గర్వంతో ఈలా భావించుకున్నాడు. తొలి ఆదాము పాపంకూడా యిదే. ఈ యవిధేయతను మనస్సులో పెట్టుకొనే ద్వితీయోపదేశంకాండం "నా యజ్ఞాలన్నిటినీ నీవు అనుసరించాలి. లేకుంటే నా శాపాలన్నీ తగులుతాయి" అని హెచ్చరిస్తుంది - 28,15. ఈలా అవిధేయత లేక గర్వమనే పాపాన్ని పూర్వవేద ప్రవక్తలు సర్వత్రా ఖండిస్తూ వచ్చారు. మానవుని పతనానికి ఇది మూలకందం.

26. మా తండ్రుల పాపాలు మేమనుభవిస్తున్నాం - విలాప, 5,7

ప్రవక్తల భావాల ప్రకారం ప్రజల పాపాలు పాపంచేసిన వ్యక్తులను మాత్రమేగాక యిస్రాయేలు ప్రజానికాన్నంతటినీ బాధిస్తాయి. ఆకాను పాపంచేయగా ఆ పాపం యిస్రాయేలు సైన్యాలన్నిటినీ బాధించి వాళ్ళకు ఓటమి తెచ్చిపెట్టింది - యోషు 7,10-12. యోషువాకూడ పాపియైన ఆకాను నొక్కణ్ణే కాకుండా కుటుంబ సమేతంగా కాల్చి చంపించాడు - 7,24. యావే యెవరైనా తన్ను ద్వేషించినట్లయితే నాలుగు తరాలదాకా తండ్రుల దోషాలను కుమారులమీదకు రప్పిస్తాడు - నిర్గ 20,5. కనుకనే బాబిలోను ప్రవాసంలో వెతలనుభవిస్తూవున్న యూదులు "మా తండ్రులు పాపంచేసి గతించిపోయారు. మేము మాత్రం వాళ్ళ పాపాల శిక్షను అనుభవిస్తూనే వున్నాం" అనుకుంటారు - విలాప 5,7. "తండ్రులు పచ్చి ద్రాక్షకాయలు తింటే పిల్లలకు పండ్లు పులుపెక్కాయి" అనుకోవడం యిస్రాయేలు ప్రజలకు సామెత సమాజాన్ని కూడ బాధించేట్లు యిస్రాయేలు ప్రజలు భావించారని రుజువౌతుంది. కాని పాపంలో వ్యక్తిగత శిక్ష లేదని కాదు "పాపం చేసినవాడెవడో వాడే మరణిస్తాడు" అని హెచ్చరించాడు యెహెజ్కేలు - 18.4. అంచేత వ్యక్తిగత శిక్షతోపాటు సామాజిక శిక్షను కూడ తెచ్చిపెడుతుందనే పై వాక్యాల తాత్పర్యం.

27. నేను అసూయాపరుణ్ణయిన దేవుణ్ణి - నిర్గ 20,5.

ప్రభువు మోషేతో "నేను అసూయాపరుణ్ణయిన దేవుణ్ణి" అంటాడు. - నిర్గ 20,5. భర్త బార్య విషయంలో అసూయ పడినట్లే ప్రభువుఏ కూడ తన ప్రజలను గూర్చి అసూయపడతాడు. అనగా వాళ్ళు అన్యదైవతాను ఆరాధించటం సహించలేదని భావం. ప్రభువు తన ప్రజలను ప్రేమస్తిడు గనుకనే, ఆ ప్రజ మేలు కోరుకుంటాడు గనుకనే, వాళ్ళను గూర్చి అసూయపడతాడు. ప్రభువునకు ప్రజలపట్ల వుండే యీ ప్రేమతోడి అసూయను మనసులో పెట్టుకొనే యెషయా "నిన్ను సృజించినవాడే నీ భర్త. పరిత్యక్తయై దుఃఖాక్రాంతురాలైన భార్యను భర్త మళ్లా రప్పించుకున్నట్లే, తృణీకృతమైన యౌవనకాలపు భార్యను పురుషుడు మళ్లా పిలిపించుకున్నట్లే, యావే

నిన్నూ పిలుస్తున్నాడు" అని వ్రాసాడు 54,5-6. అనగా ప్రభువు పాపంచేసిన ప్రజను భర్త దుష్టభార్యను వలె విసర్జించాడు మళ్ళా ఆ ప్రజను తలంచుకొని జాలిపడి భర్త బార్యనువలె చేరబిలచాడు. బైబులు భగవంతుడు తన ప్రజలను ఈలా ప్రేమిస్తాడు.

28. నీవు నన్ను స్వస్థుణ్ణి చేసినట్లైతే - యిర్మీ 17,14

నరుడు పాపాన్నుండి బయటపడ్డం కోసం, మళ్ళా తన చెంతకు తిరిగిరావడంకోసం , భగవంతుడు సహాయపడతాడు. ప్రభువు తన పాపు వధువును ఆకర్షించి అరణ్యంలోనికి తీసికొనిపోయి అక్కడ ఆమెతో ప్రేమతో మాటలాడతాడు - హోషే 2,14. అనగా ప్రభువు పాపు ప్రజలను అనుగ్రహించి వారిని తన యొద్దకు రాబట్టుకుంటాడని భావం. యావే అనుగ్రహించందే రక్షణ లేదు అంటారు కీర్తనకారుడు - 4,8. యిర్మీయా ప్రవక్తకూడ "ప్రభూ, నన్ను స్వతుణ్ణి చేసినట్లయితే నేను స్వస్థుణౌతాను. నీవు నన్ను రక్షించినట్లయితే నేను రక్షణ పొందుతాను" అని ప్రార్థిస్తాడు - 18,14. ఈలా భగవంతుని సహాయంపొంది మళ్ళా అతని దగ్గరకు తిరిగిపోయే నరుడు ధన్యుడు.

29. వాళ్ళ పాపాలను ఇంకెన్నడూ జ్ఞాపకం చేసికోడు - యిర్మీ 31,34.

నరుని పరివర్తనమనేది భగవంతుడనుగ్రహించే ఓ కృపావరం. ఈ సత్యాన్ని గమనించాడు గనుకనే ప్రవక్త విలాపవాక్య గ్రంథంలో "ప్రభూ!, నీవు మమ్మ నీ తట్టునకు త్రిప్పుకుంటే మేము నీవైపు తిరుగుతాం" అని ప్రార్థించాడు - 5,21. యెహెజ్కేలు ప్రవచనంలో ప్రభువు "పాపాత్ముడు మరణించడం వలనగాదు, మనసు మార్చుకొని బ్రతకడం వలన నాకు సంతోషం కలుగుతుంది" అని అంటాడు 33,11. ఈ వాక్యం పూర్వవేదమనే గనిలోని అమూల్య రత్నమనాలి! యిర్మీయా ప్రవచనం ప్రకారం ప్రభువు తన ప్రజలతో క్రొత్త నిబంధనం చేసికొంటాడు. ఈమారు రాతి సలకమీద కాక, వాళ్ళ హృదయాలమీదనే ధర్మవిధులను వ్రాస్తాడు. అతడు వాళ్ళ దోషాలను క్షమిస్తాడు. వాళ్ళ పాపాలను ఇంకెన్నడూ జ్ఞాపకం చేసికోడు - 31,31-34. ఈ ప్రవచనం నూత్నవేదపు క్రీస్తు సిలువ బలిద్వారా సిద్ధినందుతుంది. ఈలా ప్రభూ!, నీవే మాకు తండ్రివి. అబ్రహామే మమ్మెరుగకపోయినా యిస్రాయేలు మమ్మంగీకరించకపోయినా, నీవుమాత్రం మా తండ్రివే. అనాదికాలం నుండి వ విమోజకుడవని నీకే పరు గదా" అని ప్రార్థిస్తాడు - 63,16. నిజాయితీకీ, భక్తిభావానికీ భక్తుడు ఈ ప్రార్థనను నమూనాగా దీసికోవాలి!

30. నాయందు నిర్మలహృదయాన్ని సృజించు - కీర్త 51,10

పాపం దేవునికి వ్యతిరేకంగా పోతుంది. దేవుని కృపమాత్రమే ఈ పాపాన్ని క్షమించగలదు. కాని మొదట నరుని హృదయంలో మార్పనేదిఒ కలిగితేనేగాని

భగవంతుడు నురుణ్ణి క్షమించడు. కావుననే ఈ మార్పును నరుణ్ణి క్షమించడ. కావుననే ఈ మార్పును అనుగ్రహించమని 51వ కీర్తనను వ్రాసిన భక్తుడు ప్రార్థించాడు. అతడు ఈ మార్పును సూచిస్తూ మూడు ఉత్ప్రేక్షలు వాడాడు. అవి "కడుగు" "శుద్ధిచేయి' అనే క్రియలు.

"నా దోషాలు పోయేలా నన్ను బాగా కడుగు" అని ప్రార్థించాడు - 5,21 ఇక్కడ, చాకటిబట్టలు ఉతికి వాటిని శుభ్రంచేయమని భావం.

"నా యందు నిర్మల హృదయాన్ని సృజించు" అని మనవిచేసాడు - 51,2. ఇక్కడ, యాజకుగు కుష్ఠరోగిని శుద్ధిచేసినట్లే నన్నూ శుద్ధిచేయమని భావం.

"నా యందు నిర్మల హృదయాన్ని సృజించు" అని మనవిచేసాడు - 51,10 ఇక్కడ "సృజించు" అనే క్రియ ప్రధానమైనది. "దేవుడు మొట్టమొదట భూమ్యాకాశాలను సృజించాడు" అనే ఆదివాక్యంలోకూడా ఇదే క్రియ వాడబడింది. (హీబ్రూ భాషలో "బారా"). బైబుల్లో ఈ క్రియ ఏక్కడవాడబడినా దాని కర్త సర్వత్ర భగవంతుడే. కనుక పాపపరిహారమనేది భగవంతుని సృష్టిగానే నరునిపని కాదు. ఈ పాపపరిహారం భగవంతుని సృష్టికార్యాలన్నిటిలోను మహోదాత్తమైంది. మహా విచిత్రమైంది కూడ. పాపాన్నిగూర్చి పూర్వవేదం బోధించే భావాలన్నీ యీ 51వ కీర్తనలో దట్టంగా కరుడుగట్టుకొని వున్నాయి. ఈ కీర్తనను నిదానంగా అవధానంగా చదువుకుంటే బైబులు రచయితలు చిత్రించిన పాపం ఎలాంటిదో కొంతవరకైనా బోధపడుతుంది.

31. నీ పరిశుద్ధాత్మను నా యొద్ద నుండి తీసివేయకు - 51,11

దేవునిలో ముగ్గురు వ్యక్తులున్నారనీ పరిశుద్ధాత్మ కూడ ఓ దైవవ్యక్తినీ మనకు తెలిసినట్లుగా పూర్వవేద ప్రజలకు తెలియదు. ఐనా పూర్వవేద రచయితలు చాల తావుల్లో దేవుని యాత్మను గూర్చి మాటలాడారు. వాళ్ళ దృష్టిలో దేవుని యాత్మ యనగా దేవుని శక్తి. ఈ శక్తినే నూత్న వేదం ఓ వ్యక్తిగా, పరిశుద్ధాత్మగా పేర్కొంటుంది.

దేవుని యాత్మ పాపపరిహారం కలిగిస్తుందని ప్రవక్తల బోధ. యావే ఆత్మ జ్ఞానాన్నీ వివేకాన్నీ కలిగిస్తుందన్నాడు యెషయా - 11,2. "వారి హృదయంమీద నా ధర్మవిధులను వ్రాస్తాను, వారి దోషాలను క్షమిస్తాను" అంటాడు ప్రభువు యిర్మీయా ప్రవచనంలో - 31,33-34. ఈ ధర్మవిధులనే యెహెజ్కేలు ప్రవక్త దేవుని ఆత్మ అని పిలుస్తాడు. "న యాత్మను నీయందుంచుతాను. నా విధులను అసురించేవాళ్ళనుగా మిమ్ము తీర్చి దిద్దుతాను. నీ యపవిత్రతను పోగొట్టి మిమ్ము రక్షిస్తాను' అంటాడు. యెహెజ్కేలు ప్రవచనంలో ప్రభువు - 36,27-29. ఇలా ఆత్మ పాపపరిహారాన్ని అనుగ్రహిస్తుంది. అందుకే యోహాను సువార్తలో కూడ "మీరు పరిశుద్ధాత్మను పొందండి. మీరు ఎవరి పాపాలను క్షమిస్తారో వారి క్షమాపణం లభిస్తుంది అని చెప్పబడింది. 20,22-23.

32. కుమ్రాను భక్తులు

క్రీస్తునకు రెండువందల యేండ్లకు పూర్వమే యెస్సీను లనబడే యూదులు కొందరు యోరుషలేం దేవాలయ సమర్పణలను గర్హించి మృత సముద్రంతీరంలోని కుమ్రాను కొండల్లోనికి వెళ్ళి అక్కడ ఓ విధమైన మతజీవితం జీవించడం ప్రారంభించారు. వీళ్ళ భావాల ప్రభావం నూత్నవేదంపై కొంతవరకు సోకింది. ఈ కుమ్రాను భక్తుల రచనల ప్రకారం నరుడు పుట్టుకతోనే రెండాత్మలను పొందుతాడు. ఒకటి సత్యాత్మ, జ్యోతిరాత్మ, న్యాయాత్మ. మరొకటి అంధాత్మ, పాపాత్మ, జ్యోతిరాత్ములు వెలుగులో నడుస్తారు. అంధాత్ములు చీకటిలో నడుస్తారు. వీళ్ళు వినాశపుత్రులు, క్షయాత్ములు, నష్టప్రాణులు, పిశాచంచే నడిపింపబడే భ్రష్టజీవులు. ఈ కుమ్రాను శాఖకుచెందిన భక్తుడొకడు హోదయోత్ అనే గ్రంథంలో ఈలా వ్రాసాడు. "ప్రభూ!, నీ సహాయం లేందే మానవమాత్రుడైన నరుడు నీతిమంతుడు కాలేడని వింటున్నాం. కనుక నీ కృపను అనుగ్రహిస్తూవుండు. నీ పరిశుద్ధాత్మద్వారా శుద్ధిచేయి." ఇవి పాపాన్ని గూర్చిన కుమ్రానుభక్తుల కొన్ని భావాలు.

33. రెండు నిబంధనల మధ్యకాలం

పూర్వ నూత్న వేదాల మధ్యకాలంలో గ్రీకుభాషలో నైతేనేం, అరమాయిక్ భాషలో నైతేనేం వందల కొలది గ్రంథాలు వెలువడ్డాయి. కాని యివేవీ భగవత్ప్రేరితాలు కాకపోవడం చేత బైబుల్లో చేరలేదు. ఐనా వీనిలోని భావాలు చాల వుదాత్తంగా వుండడంచేత బైబులు సిద్ధాంతాలను వివరించే వేదవిద్వాంసులు సంధియుగంలోని యీ గ్రంథాలనుకూడ అవలోకిస్తుంటారు. ఇక పాపాన్నిగూర్చి యీ గ్రంథంలో బోధించే భావాలను కొన్నిటిని పరిశీలిద్దాం.

ఆదాము పాపంవలన జనసమూహం మృత్యువాతబడుతూంది. అగ్ని వారిని కాల్చివేస్తుంది.

ఆదాము హృదయక్షేత్రంలో ఓ దుష్టబీజం నాటుకుంది. కోతకాలం వచ్చిందాకా ఈ బీజం పాపపు పండ్లను ఫలిస్తూనేవుంటుంది.

మనం చావును తెచ్చిపెట్టే దుష్కార్యం చేసినాక, యింక దేవుడు నరులకోసం వో అమృతయుగాన్ని కలిగించివుంటే మాత్రం దానివలన లాభమేమిటి?

మనలో వో దుష్టహృదయం బలపడిపోయింది. దానివల్ల మనకు లయమూ, క్షయమూ, వినాశనమూ, మృత్యువూ సిద్ధించాయి.

పాపఫలితాన్ని వర్ణించే యీ వాక్యాలన్నీ చక్కగా మననం చేసికోదగ్గవిగదా!

34. మీరు మారుమస్సు పొందంటి - మత్త 4,17

ఇంతవరకు పాపాన్నిగూర్చి పూర్వవేదం ఏం బోధిస్తుందో చూచాం. ఇక నూత్న వేదం ఏం బోధిస్తుందో పరిశీలిద్దాం. "పరలోక రాజ్యం మీ సమీపంలో వుంది కనుక మారుమనస్సు పొందండి" అంటూ క్రీస్తు బహిరంగ జీవితం ఆరంభించారు - మత్త 4,17. మారుమనస్సు పొందడం దేనికి? పరలోకరజ్యాంకోసం క్రీస్తే, అతడనుగ్రహించే రక్షణమే, ఈపరలోకరాజ్యం. ఈ రక్షణం దేనినుండి? పాపాన్నుండి రక్షించేవాడనే అర్థం - మత్త1,21. హీబ్రూభాషలోని "యెహోషువా" శబ్దానికి గ్రీకుభాషలోని "యేసున్" శతాబ్దానికీ ప్రభువు రక్షిస్తాడనే యర్థం. యా శబ్దాలే మన భాషలో యేసు (జేసు) రూపాలు పొందాయి. పాపం ద్వారా నరుడు తండ్రియైన దేవుని చెంత నుండి వెళ్ళిపోతాడు. అతడు మళ్ళా తండ్రివద్దకు తిరిగివస్తేనేగాని పాపపరిహారం లేదు. ఈలా తిరిగి రావాలంటే పాపి మనస్సు మార్చుకోవాలి. దీన్నే మారుమనస్సు పొందడం లేక పరివర్తనం చెందడం అంటాం. ఈ తిరిగి రావడమనే భావాన్ని "మీరు గొర్రెలవలె దారి తప్పిపోయితిరి. కాని యిప్పుడు మీ యాత్మల కాపరి వద్దకు తిరిగివచ్చితిరి" అనే వాక్యంలో చూడవచ్చుచ - 1 పేతురు 2,25.

35. వ్యాధిగ్రస్తుల కోసంగాని ఆరోగ్యవంతులకోసం డాదు - మార్కు 2,17

ఏసు నరుల పాపాలను భరించడానికై వచ్చిన బాధామయ సేవకుడు. అతడు వచ్చింది పాపాత్ములకోసంగాని నీతిమంతులకోసం గాదు. ప్రవక్తల్లాగా, స్నాపక యోహానులాగ యేసు కూడ హృదయం మార్చుకొని పరివర్తనం చెందండని బోధించాడు. నరుడు యీలా హృదయం మార్చుకొన్నట్లయితే భగవంతుని అనుగ్రహానికి పాత్రుడౌతాడు - మార్కు 1,15.

36. నరుణ్ణి అపవిత్రుణ్ణి హృదయంలోని దురాలోచనలే - మార్కు 7,20

పాపాన్ని గూర్చిన క్రీస్తు భావాలను నాటి పరిసయులు భావాలతో పోల్చిచూడ్డం గూడ అవసరం. పరిసయులు బాహ్యంగా మోషేధర్మశాస్త్రాన్ని అనుసరిస్తే చాలు అనుకున్నారు. కాని ఏలాంటి హృదయ భావాలతో యీ ధర్మశాస్త్రాన్ని అనసరించాలో వాళ్ళు గమనించలేదు. కాని క్రీస్తు బాహ్యాచరణం కంటె హృదయంలోని భావాలు ముఖ్యమన్నాడు - మార్కు 7,20-23. బాహ్యాచరణానికి విలువ నిచ్చేది విశేషంగా హృదయంలోని ప్రేమభావం - యోహా 15,12. క్రీస్తు సబ్బాతును ఆచరించడంలేదని పరిసయులు గొణుగుకున్నారు. పెద్దల పాపంపర్యాచారాలు పాటించడం లేదని సణుగుకున్నారు - మార్కు 7,2-5. కాని యూదులు యీ

యాచారాలన్నిటినీ పాటించినా, వారి హృదయంలో ప్రేమభావం లేకపోవడంచేత నిష్ఫలమే ఐంది. కనుక క్రీస్తు బోధల ప్రకారం పుణ్యమూ అనేవి కేవలం బాహ్యాచరణంలోగాదు, హృదయగత భావంలో వున్నాయి. పరిసయులు ప్రకారం హృదయగత భావంలోగాదు, బాహ్యాచరణంలో వున్నాయి. మనంకూడ చాలాసార్లు యీ పరిసయుల్లాగే పొరపాటు పడుతున్నా మేమో విచారించి చూచుకుందాం.

37. పరిసయుల నీతికంటె – మత్త 5,20

పరిసయుల నీతికంటె మీ నీతి అధికంగాందే మీరు పరలోక రాజ్యంలో ప్రవేశింపలేరు అన్నాడు. ప్రభువు శిష్యులతో – మత్త 5,20. ఏమిటి యీ నీతి? పరిసయుల నీతి కేవలం బాహ్యాచరణం. శిష్యుల నీతి హృదయంలోని ప్రేమభావం. మొదటిది చాలదు. ఈ రెండవదికూడ అవసరం. క్రీస్తే మోషే ధర్మశాస్త్రాన్ని రద్దుచేయడానికి గాక, పరిపూర్ణం చేయడానికే వచ్చాడు – మత్త 5,17జ హృదయంలోని సద్భావంద్వారాగాని ధర్మశాస్త్రాచరణం పరిపూర్ణంకాదు – మత్త 7,12. వెలుపలికి అన్ని చట్టాలూ అనుసరిస్తున్నా లోపలినుండి మాత్రం దుష్టాలోచనలు పుట్టుక వస్తుంటే నరుడు పవిత్రుడు కాడు, అపవిత్రుడే ఔతాడు – మార్కు 7,21–23.

38. కునికిపాట్లుపడే దీపాన్ని ఆర్పివేయడు – మత్త 12,20.

పాపాత్ములు నాశమై పోవాలనిగాదు, మనసు మార్చుకొని నా సముఖంలో బ్రతకాలని నా కోరిక అన్నాడు యావే ప్రభువు. తన తండ్రిలాగే క్రీస్తుకూడ పాపులను ఆదరంతో చూచాడు. "ఆమె అధికంగా ప్రేమించింది. కనుక ఆమె విస్తార పాపాలుకూడ క్షమింపబడ్డాయి" అన్నాడు, పాపాత్మురాలి నుద్దేశించి – లూకా 7,47. "నేడు ఈ యింటికి రక్షణం లభించి" దన్నాడు, జక్కయనుద్దేశించి – లూకా 19,9, "తల్లీ యిక వెళ్ళి పాపం చేయకుండా బ్రతుకు" అన్నాడు మరో పాపాత్మురాలి నుద్దేశించి – యోహా 8,11. క్రీస్తు కరుణామయుడు. కనుకనే నాటికి 800 యుండ్లకు పూర్వమే యెషయా పల్కిన ప్రవచనాన్ని అతనికి అన్వయించారు సువార్తాకారులు. "అతడు నలిగిన రెల్లుకాడను త్రుంచి వేయడు. కునికిపాట్లు పడుతూవున్న దీపాన్ని ఆర్పివేయడు" – మత్త 12,21. యెష 42,13. ఇక్కడ నలిగిన రెల్లుకాడ, కునికిపాట్లుపడే దీపం పాపాత్ములకు ఉపమానాలు. మెస్సీయామైన క్రీస్తు ఈ కాడను త్రుంచివేయడు. ఈ దీపాన్ని ఆర్పివేయడు. అనగా పాపాత్ములను శిక్షించి నాశంచేయడు. ఆ రెల్లుకాడ మళ్ళీ యెదిగేలా చూస్తాడు. ఆ దీపం మళ్ళా వెలిగేలా చూస్తాడు. అనగా పాపాత్ములు మళ్ళా బ్రతికేలా చూస్తాడు. పూర్వవేదపు భగవంతుడుగాని నూత్నవేదపు భగవంతుడుగాని పాపాన్ని గర్హిస్తాడేగాని పాపిని గర్హించడు.

39. ఆయన పిశాచంచే శోధింపబడుతూ - మార్కు 1,12

ప్రభువు శోధనలు పొందుతూ పిశాచాన్ని ఎదుర్కొన్నాడు - మార్కు 1,12-13. అతడు వచ్చింది పాపాన్ని తొలిగించేందుకు. పాపానికి అధికారి పిశాచం. కునుక ప్రభువు బహిరంగం జీవితారంభంలోనే పిశాచాన్ని ఎదుర్కొని జయింపవలసి వచ్చింది.

వ్యాధులను నయం చేయడం ద్వారా, దాయ్యలనను వెళ్ళగొట్టడం ద్వారా క్రీస్తు పిశాచాన్ని జయించినట్లు నిరూపించాడు. యూదుల భావాలప్రకారం వ్యాధిబాధలు పిశాచాధికారాన్ని సూచిస్తాయి. కనుకనే ప్రభువు అద్భుతంగా వ్యాధులను మాన్పి పిశాచాన్ని కేలద్రోసాడు - 13,16. పక్షవాతరోగిని గుణపరచిన అద్భుతంలో రోగాన్ని నయంచేయడమూ పాపాన్ని పరిహరించడమూ, అనే రెండంశాలూ కన్పిస్తాయి - మార్కు 2,10-11

ఇక, దయ్యాలను వెళ్ళగొటంటడంద్వారా గూడ క్రీస్తు పిశాచాన్ని జయించినట్లు నిరూపితమైంది. కనుకనే యూదులు అతడు దయ్యాల సహాయంతో దచ&ఆచలను వెళ్ళగొడుతున్నాడు గాబోలే అని నుమానంగా, క్రీస్తు "నేను దేవుని ఆత్మతోనే దయ్యాలను వెళ్ళగొడుతూన్నాను. కనుక దైవరాజ్యం సమీపించిదని నిశ్చితమైంది" అన్నాడు - మత్త 12,28. ప్రభువే మన తరపున, మనకోసం, పిశాచాలను జయించాడు.

40. పిశాచం ఆకాశంనుండి మెరుపులా పడిపోయింది - లూకా 10,18

మత్తయి 12,29 ఓ బలవంతుడు ఉండేవాడనీ, అంతకన్నా బలవంతుడొకడువచ్చి వాణ్ణి బంధించి వాడియిల్లు దోచుకొని పోయాడనీ చెప్పబడింది. ఈ తొలి బలవంతుడు పిశాచం. అతన్ని జయించి వాని యిల్లు కొల్లగొట్టిప మహాబలవంతుడు క్రీస్తు. అందుకే శిష్యులు క్రీస్తుతో "దయ్యాలు కూడ నీ నామంమీదుగా మాకు లోబడ్డాయి" అని చెప్పగా అతడు "పిశాచం మెరుపులాగ ఆకాశంనుండి జాఈరిపడుతుండగా నేను చూచాను" అంటాడు - లూకా 10,18. ఈలా పిశాచం ప్రభువునకు ఓడిపోయింది. కనుక మనమిక ఈ పిశాచం శరణు పొందకూడదు.

41. చిన్న కుమారుడు తన యాస్తితో దూరదేశానికి వెళ్ళాడు -లూకా 15,13

బైబులు ప్రకారం పాపం చేయడమనగా తండ్రివంటి వాడైన దేవుని చెంతనుండి వెళ్ళిపోవడం. పశ్చాత్తాప పడడమనగా మళ్ళా ఆ దేవుని సన్నిధికి తిరిగిరావడం. దుడుకు చిన్నవాని సామెతలో ఈ సత్యం వ్యక్తమౌతుంది. అతడు

తనవాటాను పంచుకొని తండ్రిని విడచి దూరదేశానికి వెళ్ళిపోయాడు. అక్కడ దుర్వ్యసనాల్లోచిక్కి ఆస్తిని గోల్పోయి వెతలనుభవించి బుద్ధితెచ్చుకొని తండ్రివద్దకు మరలివాచ్చడు. అలా వచ్చి తండ్రితో "నీకూ పరలోకానికి విరోధంగా పాపం చేసాను" అంటాడు – 15,21జ ఇక్కడ పరలోకమంలే దేవుడు. అతడు దేవునికి, తన తండ్రికి విరోధంగా పాపం చేసాడు. కాని యిక్కడ దుడుకు చిన్నవాడు చేసిన పాపం ఏయిటి?

పెద్దకుమారుడు అన్నట్లు ఆస్తిని దుర్వ్యయం చేయడమా? (15,30) కాదు. దుడుకు చిన్నవాని పాపం తంంరడి సన్నిధిలోఉండి వెళ్ళిపోవడం, తండ్రిని ప్రేమించడానికి నిరాకరించడం, ఆ తండ్రిపట్ల కుమారుల్లా ప్రవర్తించకుండా వుండడం. పైగా తండ్రి అధికారాన్ని ధిక్కరించి తాను స్వతంత్రంగా వుండాలని కోరుకోవడం. ఆదాము పాపంకూడ యిదే! అక్కడ ఆదాము, ఇక్కడ దుడుకు చిన్నవాడూ, యిద్దరూ ఇద్దరూ అవిధేయులే.

కావున అతడు తండ్రినివీడి దూరదేశానికి వెళ్ళాడంటే స్వతంత్రంగా వుండాలని కోరుకున్నాడు. తండ్రి అధికారాన్ని ధిక్కరించి తనంతట తాను బ్రతకాలని వాంఛించాడు. కాని ఈ వాంఛే అతన్ని దుర్వ్యసనాలుకు మరల్చింది. దిక్కేమొక్కూ లేని దీనుణ్ణిగా తయారు చేసింది. ఐనా తండ్రి అతన్ని వదలిపెట్టలేదు. పితృవాత్సల్యంతో అతని రాకకోసం ఎదురుచూస్తూనే వున్నాడు. అతడు తిరిగిరాగానే ఆదరంతో స్వీకరించాడు. చిన్నవాడు తండ్రి ప్రేమను మరలా చవిచూచాడు. ఆ యింట్లో తాను బానిసగా బిడ్డడు అని అనుభవపూర్వకంగా తెలిసికున్నాడు. దేవుడు పాపినిగూడ ఈలాగే చూస్తాడు.

42. కారుణ్యపు సామెతలు –లూకా 15

లూకా 15వ అధ్యాయంలో పాపాత్ములపట్ల భగవంతుడు చూపే కారుణ్యాన్ని చిత్రించి సామోతలు మూడున్నాయి. అవి తప్పిపోయిన గొర్రె, తప్పిపోయిన కుమారుడు, తప్పిపోయిన కాసు అనే సామెతలు. ఈ మూడింటిలోను విషయ మొక్కటే. భగవంతుని జాలి.

భగవంతుణ్ణి విడచిపోయినప్పుడు ఈ ముగ్గురూయ బాధలనుభవిస్తారు. గొర్రెమేపరిని విడచిపోయి ముండ్లల్లోచిక్కి బాధపడుతుంది. కుర్రవాడు తండ్రిని విడచిపోయి ఆకటికి చిక్కి అలమటిస్తాడు. నాణెం యజమానురాలిని విడచి చీకట్లో వుండిపోతుంది.

సృష్టికర్తయైన భగవంతునికి దూరమైపోయినపుడు సృష్టిప్రాణి అస్తిత్వానికి ఇక అర్థమేలేదు. గొర్రె కాపరిని విడచి పోయినపుడు అతనికేమి ఉపయోగం కలిగిస్తుంది? కుర్రవాడు తండ్రిని విడచి పోయినపుడు ఆ తండ్రికెలా వుపకరిస్తాడు? నాణెం యజమానురాలి వస్త్రంనుండి జారిపడిపోయానపుడు ఆమెకెలా అక్కరకు వస్తుంది? భగవంతుణ్ణి విడచిపోయి నరుడూ ఈలాగే. కాని యీ భగవంతుబు ఓ తండ్రిలాగ తన బిడ్డలు మళ్ళా తిరిగి రావాలనే కోరుకుంటూంటాడు. ఔను. పాపియైన నరుడు ఆ తండ్రివద్దకు తిరిగిపోవాలి, అతనితో సమాధానపడాలి. ఇది బైబులు బోధించే పశ్చాత్తాపం.

43. లోకముయొక్క పాపాలను భరించే గొర్రెపిల్ల - యోహా 1,29

ఇంతరవకు తొలి మూడు సువార్తలను గాలించి చూచాం. ఇక నాల్గవ సువార్తలనుగూడ పాపాన్ని గూర్చి కొన్ని విశేషానుభావాలు సూచించాడు. ఈ భావాలను కొన్నింటిని పరిశీలించి చూద్దాం. క్రీస్తు తనవద్దకు రావడం చూచి స్నాపక యోహాను "ఇదిగో లోకముయొక్క పాపాలను భరించే దేవుని గొర్రెపిల్ల" అంటాడు - యోహా 1,29. ఇక్కడ పాపాలను భరించడమనగా పాపాలను పరిహరించడమని భావం. కాని క్రీస్తు మన పాపాలను ఎలా పరిహరిస్తాడు? జ్ఞానస్నాన సమయంలో ఆత్మ అతని మీదకు దాగిరావడం చూచి యోహాను ఇలాగన్నాడు. చనిపోయిన క్రీస్తు పార్శ్వం నుండి, నెత్తురు నీళ్ళు వుబికి వచ్చాయి. ఈ నెత్తురు దివ్యసత్ప్రసాదాన్ని సూచిస్తుంది. ఈ నీళ్ళు జ్ఞానస్నానానింన దానిద్వారా పరిశుద్ధాత్మనూ సూచిస్తాయి. - యోహా 7,38-39. అందుకే మరో తావులో యేసు యేసు చనిపోతూ "తలవంచి ఆత్మను అప్పగించాడు" అని చెప్పబడింది. యోహా 19,30. ఇక్కడ ఆత్మను అప్పగించడమనగా చనిపోయాడనీ, తన పరిశుద్ధాత్మను విశ్వాసులకు అనుగ్రహించాడనీ రెండర్థాలు వస్తాయి.

ఇక, అపోస్తులులు క్రీస్తునుండి యీయాత్మను పొందుతారు. జ్ఞానస్నానం ఈయడంద్వారా యీ యాత్మను ఇతరులకు అందిస్తారు. ఈ యాత్మద్వారా ఇతరుల పాపాలను పరిహరిస్తారు. ఎప్పుడూ పరిశుద్ధాత్మద్వారానేగాని మనకు పాపపరిహారం జరగదు. కనుక స్నాపక యోహాను ప్రకారం, క్రీస్తు మన పాపాలను భరిస్తాడు లేక పరిహరిస్తాడు అనగా, అతడు మనకు పరిశుద్ధాత్మద్వారా జ్ఞానస్నానమిస్తాడని భావం - యోహా 1,33.

44. చీకటి వెలుగులు - యోహా 3,20

యోహాను సువార్తలో చీకటి వెలుగు అనే ద్వంద్వ భావాలు కనిపిస్తాయి. వెలుగనగా క్రీస్తు, లేక క్రీస్తు వరప్రసాదం. చీకటి యనగా పాపం. పాపి వెలుగువద్దకు రావడానికి నిరాకరిస్తాడు - యోహా 3,19. వెలుగంటే అతనికి భయం. కనుక ఆ వెలుగును ద్వేషిస్తాడు. ఈలా ద్వేషించడం గూడ తెలియకగాదు. తెలిసే. బుద్ధిపూర్వకంగానే కనుక యీ పాపానికి నిష్కృతి లేదు - 9,41.

45. వాళ్ళు నన్ను నిర్హేతుకంగా ద్వేషించారు - యోహా 15,25

పాపి వెలుగును ద్వేషిస్తాడు అన్నాం. క్రీస్తు అద్భుతాల ద్వారా అతడు దైవకుమారుడని తెలిసికునే అవకాశం వుంది. కాని యూదులు క్రీస్తు అద్భుతాలనూ క్రీస్తునూ నిరాకరించారు. ఆ క్రీస్తును ద్వేషించారు కూడ - యోహా 15,23-24. ఇదే వాళ్ళ మహా పాపం. తెలిసి చేసిన పాపం గనుక దీనికి పరిహారం లేదు.

క్రీస్తును ద్వేషించినపుడు క్రీస్తు తండ్రిని కూడ ద్వేషించినట్లే. అందుకే ప్రభువు అన్యాయపు తోటకాపులు కుమారుని సంహరించి తండ్రి యాస్తిని దోచుకోవాలని చూస్తున్నారని చెప్పాడు - మత్త 21,33-39. ఈ సందర్భంలోనే పరిశుద్ధాత్మకు విరోధంగా కట్టుకునే పాపాలకు పరిహారం లేదు అనే వాక్యాన్ని గూడ పరిశీలించాలి - మత్త 12,32. ఇక్కడ పరిశుద్ధాత్మ యనగా మరేమోగాదు, దేవుని ప్రేమ, దేవుని ప్రేమనే బుద్ధిసూర్వకంగా దేవుణ్ణి ద్వేషించడానికి పరిహారం లేదని భావం. ఎలా వుంటుంది మరి?

46. పిశాచానికి మీతండ్రియైన పిశాచానికి సంబంధించినవాళ్ళు- యోహా 8,44

పాపి పిశాచానికి దాసుడు - యోహా 8,34. అతడు దేవుని పుత్రుడు కాడు. పిశాచం పుత్రుడు – పిశాచ పుత్రుడు కనుకనే పైశాచిక కార్యాలు చేస్తుంటాడు. ఈ పిశాచం అబద్ధాలకోరు, నరహంతకుడు

అబద్ధాలకోరు - 8,44. ఎందుకంటే అబద్ధాలు చెప్పి ఆదామే వలను మోసపుచ్చారు. నరహంతకుడు ఎందుకంటే ఆదామును మరణం పాలు చేసాడు - జ్ఞాన 2,24. కయీను ద్వారా హేబేలును చంపించాడు - 1యోహా 3,12-15. యూదుల ద్వారా క్రీస్తును కూడ చంఎంచబోతున్నాడు - 8,39-44.

యూదులు పిశాచ ప్రభవానికిలోనై క్రీస్తును ద్వేషిస్తున్నారు - 15,23. ఈ వాక్యంలో "యూదులు" అనగా పిశాచ ప్రభవానికి లోబడిన పాపపులోక మంతాగూడ.

47. నేను లోకాన్ని జయించాను - యోహా 16,33

యోహాను భవాల ప్రకారం లోకం పిశాచం ఆధీనంలో వుంటుంది. క్రీస్తు ఈ లోకాన్ని జయించాడు. ఎలాగంటే, అతని యందు పాపం లేదు - 8,46. అతడు చీకటి యేమాత్రామూ లేని పూర్తి వెలుగు - 8,12 అబద్ధ మేమాత్రమూలేని పూర్ణసత్యం - 1,14. కనుకనే అతడు లోకాన్ని జయించగలిగాడు. - 16,33. లోకాన్నేగాదు, లోకపు నాయకుడైన పి:శాచాన్ని గూడ ప్రభువు స్వీయమరణం ద్వారా జయించాడు - 12,31.

48. దైవబీజం - 1 యోహా 3,9

క్రీస్తుని అంగీకరించేవాడు దేవుని బిడ్డ ఔతాడు – యోహా 1,12. అనగా ఆ క్రీస్తులోనికి జ్ఞానస్నానం పొంది, అతని ద్వారా, అతని తండ్రికి తానూ దత్తపుత్రుడౌతాడు. ఈలా విశ్వాసి దేవుని పుత్రుడు ఔతాడు, గనుక, దేవుని బీజం అతని యందుంటుంది కనుక, పాపం చేయడు – 1యోహా 3,9. కాని, యేమిటి య దైవబీజం? ఈ బీజం క్రీస్తు వాక్కు లేక బోధ. ఈ బోధను నరుడు స్వీకరించాక, పరిశుద్ధాత్మ అతని

హృదయంపై పనిచేసి క్రీస్తు వైపు అతన్ని క్రీస్తు వైపు నడిపిస్తుంది. ఈలా మన హృదయంలో నెలకొని వున్న క్రీస్తు వాక్కు, యీ వాక్కు కనుకూలంగా పవిత్రాత్మ మన యంతరాత్మలో కలిగించే చైతన్యం - ఇది దైవబీజం. దీన్నే యోహాను మరో తావులో "అభిషేకం" అని కూడ పేర్కొన్నారు - 1యోహా 2,27. పౌలైతే దీన్నే "దేవుని ఆత్మచేత నడిపింపబడ్డం" అంటాడు - రోమ 8,14

49. దైవబీజం కలవాడు ఇక పాపం చేయడా?

దైవబీజం కలవాడు ఇక పాపం చేయడు అనే యోహాను వాక్యాన్ని పైన చూచాం. కాని, నరుడు క్రీస్తుబోధ ఆలించి అంగీకరించినంత మాత్రాన, పరిశుద్ధాత్మ హృదయంలో వుండి అతన్ని నడిపించినంత మాత్రాన, ఇకపాపం చేయకుండా వుండగలడా? యోహానే "మనం పాపంలేని వాళ్ళమని చెప్పకుంటే మనలను మనమే మోసం చేసికుంటాం" అని వ్రాసాడు - 1. యోహా 1,8. మరి "దేవుని బీజం తనయందుంటుంది కనుక నరుడు పాపం చేయడు" అన్న పై వాక్యాన్ని యీ వాక్యంతో సమన్వయపరచడం ఏలాగ? పాపం చేయడు అన్న వాక్యంతో ఆదర్శం చెప్పబడింది. పాపం లేనివాళ్ళమని చెప్పకోకూడదు అన్న వాక్యంలో ఆచరణం నరుడు పాపం చేయకూడదు. ఇది ఆదర్శం. ఐనా అతడే దైనందిన జీవితాచరణలో బలహీనతలవల్ల పాపం చేస్తూనే వుంటాడు. ఇది, నరుగు యీ యాదర్శాన్ని పాటించలేక ఆచరణలో తప్పిపోతూ వుండడం. ఇందుచేతనే పాపం చేయలేదు అనుకొని ఆత్మవరం ఆత్మవంచనం చేసుకోగూడదు.

50. అతడు మన పాపాలకు శాంతి చేస్తాడు - 1యోహా 2,2

మనం పాపం చేయకూడదు. కాని బలహీనలవల్ల చేసామో, యేసుక్రీస్తు మన పాపాలకు శాంతి చేస్తాడు. మన పాపాలను ఆ ప్రభువు జాలితో పరిహరిస్తాడు. ఈలా పరిహరించడం కోసమే ప్రభువు శిష్యులకు తన ఆత్మను అనుగ్రహించాడు - యోహా 20,22.

ఫలితార్థ మేమిటంలే, దైవబీజం మనలోవుంది కనుక అనగా మనం వినిన క్రీస్తుబోధ ప్రభావంవల్ల నైతేనేం, మన హృదయంలోని పరిశుద్ధాత్మ ప్రభావంవల్ల నైతేనేం మనం పాపం చేయడం మానుకోవాలి. ఒకవేళ యీ బోధను, యీ యాత్మ ప్రబోధాన్ని గాదని బలహీనతలవల్ల పాపం చేసామో పశ్చాత్తాపపడి ప్రభువు ద్వారా పరిహారం పొందాలి.పరిశుద్ధాత్మ ద్వారా ప్రభువు పాపాలను పరిహరిస్తాడు.

51. పాపాల జాబితాలు

ఇంతవరకు నాల్గు సువార్తలు పాపాలను గురించి బోధించే భావాలను విచారించి చూచాం. ఇక, పౌలుకూడ తాను వ్రాసిన 14 జాబుల్లో పాపాన్ని గూర్చి విస్పష్టభావాలే వెల్లడిచేసాడు. కనుక అతని భావాలనుకూడ కొన్నింటిని పరిశీలించి చూద్దాం. మొదట, ప్రవక్తల్లాగే పౌలుకూడ పాపాల జాబితాలను పేర్కొన్నాడు. రోమీయులు జాబు1,29-31 లోను, 2తిమోతి 3,2-5, 1కొరింతీయులు 6,9-10ను ఈ జాబితాలను చూడవచ్చు. ఈలాంటి పాపాలను చేసేవాళ్ళు దైవరాజ్యంలో ప్రవేశింపలేరన్నాడు పౌలు.

52. నేను మేలికార్యాలు చేయక పాడుకార్యాలు చేస్తున్నాను - రోమా 7,19

పౌలు దృష్టిలో పాపం యెలాంటిది? తొలి మానవుడైన ఆదాము ద్వారా పాపం లోకంలో ప్రవేశించింది - రోమా 5,12. అప్పటివరకు అందరూ పాపం చేస్తూనే వచ్చారు. అందరూ దేవుని యనుగ్రహం ద్వారా నీతిమంతులు కావలసినవాళ్ళే - రోమా 3,23. అందరూ పాపానికి అమ్ముడుపోయినవాళ్ళే - రోమా 7,14.

పౌలు తన యనుభవాన్ని చెప్పుకున్నాడు. అతనికి మేలికార్యాలు చేయాలనీ పాడుకార్యాలు చేయకుండా వుండాలనీ కోరికవుంది. కాని ఈ కోరిక ప్రకారం నడువలేక పోతున్నాడు. చివరకు మేలికార్యాలు మానివేసి పాడుకార్యాలే చేస్తున్నాడు - రోమా 7,18-19. ఇది పౌలు పాపానుభవం. నరులందరి అనుభవం కూడాను.

53. పాపం నన్ను మోసపుచ్చింది

పౌలు చాల తావుల్లో పాపాన్ని ఓ వ్యక్తిగా భావించాడే. పాము ఏవను మోసపుచ్చింది - ఆది 3,13. ఈలాగే పాపం కూడ నరుణ్ణి మోసపుచ్చుతుంది - రోమా 7,11. అనగా పాపం సర్పరూపంలో వున్న పిశాచం లాంటిదని భావం. యూదులు క్రీస్తునకు సిలువ మీద శిక్ష విధించారు. కాని దేవుడు క్రీస్తుని యందు పాపానికి శిక్ష విధించాడు - రోమా 8,3. అనగా యూదులు క్రీస్తును శిక్షించినట్లే దేవుడూ పాపాన్ని శిక్షించాడని భావం. ఈ వాక్యాల్లో పాపం ఓ భావం కాదు, ఓ వ్యక్తి. ఈ వ్యక్తిని గూర్చే యోహాను కూడజ "యీ లోకాధికారి శిక్షను పొందాడు" అని వ్రాసాడు - 16,11. ఇతడే పిశాచం.

51. శరీరానుసారంగా ప్రవర్తించే వాళ్ళు చనిపోతారు - రోమ 8,13

పౌలు చాల తావుల్లో శరీరాన్ని గూర్చి మాటలాడుతాడు. ఈ "శరీర" శబ్దం అతని జాబుల్లో ఓ పారిభాషిక పదం. గల 5,16 శరీరేచ్ఛలను పేర్కొంటుంది.

రోమ 6,12 చావునకు లోబడిన శరీరం అంటుంది. ఈ శరీరం దేవునకు విరోధమైంది – రోమ 8,7. మృత్యువునకు దారి తీసేది – రోమ 8,13.

పూర్వవేదంలో "శరీరం" అంటే బలహీనపరుడు. నాశనమయ్యే నరుడు. అందుకే యెషయా "సర్వశరీరులును గడ్డివండి వాళ్ళు, వాళ్ళ అందమంతా అడవి పూల లాంటిది" అన్నాడు – 40,6. పౌలు జాబితాల్లో శరీరమంటే పాపం పనిచేసే కార్యరంగం. పాపం శరీరాన్ని సాధనంగా వాడుకొని నరుని చేత పాపం చేయిస్తుంది. అంచేత పాపంలాడే శరీరం కూడ నరునికి శత్రువౌతుంది.

55. పాపమిచ్చే జీతం మరణం – రోమా 7,23

పాపం తనకు పనిచేసే వాళ్ళకిచ్చే వేతనం మరణం. అనగా పాపం చేసే నరుడు చనిపోతాడు – రోమా 6,23. ఇక్కడ చనిపోవడమంటే యేమిటి? పాపి యీ భౌతిక జీవితానికి మరణిస్తాడు, శాశ్వత మోక్షజీవితానికి మరణిస్తాడు. అనగా అతడు శారీరకంగా చనిపోతాడు. ఆ పిమ్మట మోక్షానికి వెళ్ళడబూ ప్రభుదర్శనం పొందడమంటూ వుండదు. నీతిమంతులు రక్షింపబడుతూవుంటే పాపులు నశిస్తూవుంటారు – 1కొ 1,18.

56. శత్రువర్గాలు

నరుణ్ణి పాపానికి పురికొల్పే శక్తులు నాల్గున్నాయి. మొదటిశక్తి నరునిలోని ఆశాపాశాలు. ప్రతివాడు స్వీయ దురాశలచేత యీడ్వబడి శోధనలు పొందుతున్నాడు అంటుంది యాకోబు జాబు 1,13. రెండవది, లోకం – 1యోహా 2,16. విశేషంగా లోకంలోని ధనమూ సిరిసందదలూ నరుణ్ణి శోధిస్తాయి – 1తిమొ 6,9. మూడవది, శరీరం. శరీరం ఆత్మకు విరోధంగా పనిచేస్తుంది – గల 5,17. నాల్గవది, పిశాచం. లోకమంతా పిశాచప్రభావానికి లోనైయుంది – 1 యోహా 5,19. యీ నాలుగు శత్రువర్గాలనుండి క్రీస్తు పరిశుద్ధాత్మద్వారా మనలను రక్షిస్తాడు.

57. ప్రభువైన యేసునుండి రక్షనం – రోమా 7,25

నరుడు పాపానికి బానిస అయ్యాడు. అతడు మంచికార్యాలు చేయాలకున్నా గూడ పాడు కార్యలే చేస్తున్నాడు. అతనిలో యేదో శక్తివుండి అతన్ని చెరబడుతూ వుంది. సొంతశక్తితో యీ పాపాన్ని జయింపలేక అతడు బాధపడుతూ వున్నాడు. ఇక, అతన్ని కాపాడి రక్షించేదెవరు? ప్రభువైన యేసు – రోమ 7,25.

పాపు మానవుడు పాపు ఆదాముతో కలిసి పోయినట్లే రక్షితుడైన మానవుడు రక్షకుడైన రెండవ ఆదాములో కలిసిపోతాడు. ఆమీదట అతడు క్రీస్తునందు క్రొత్తప్రాణిఔతాడు. - 2కొం 5,17. శరీరమందుగాక ఆత్మయందు జీవిస్తాడు - రోమ 8,9. అతడుగాదు, అతనియందే క్రీస్తే జీవిస్తూవుంటాడు - గల 2,20.

58. దైవజ్ఞానం - 1కొ 1,25

తండ్రి క్రీస్తు ద్వారా మన పాపాన్ని పరిహరించాడు, నిర్మూలించాడు. ఈ పాప నిర్మూలం తండ్రి విజ్ఞానాన్ని చాటుతుంది. క్రీస్తు దేవుని శక్తి, దేవుని జ్ఞానం. నరులు దేవుడు వెఱ్ఱివాడవుతున్నారు. కాని దేవుని వెఱ్ఱితనం నరుల జ్ఞానంకంటె మించిన జ్ఞానం - 1కొ 1,24. దేవుడు తన్ను ప్రేమించేవారికి యెల్లవిషయాలు మేలు కలిగించేలా చేస్తాడు - రోమ 8,28. కనుక పాపంకూడ తన భక్తులకు కీడు కాదు మేలు కలిగించే లాగే చేస్తాడు. ఈలా క్రీస్తు తండ్రి క్రీస్తు ద్వారా నరులను రక్షంచి పాపపరిహారం చేయాలి అనుకోవడాన్నే పౌలు తావుల్లో "రహస్యం" లేక "మర్మం" అని పిలుస్తాడు - ఎఫె 1,9. ఇదే అనాదికాలంనుండి తండ్రి సిద్ధంచేసిన రక్షణప్రణాళిక. యీ ప్రణాళికకు కట్టుబడే క్రీస్తు మనలను రక్షించారు.

59. మీరు ఖరీదుపెట్టి కొనబడినవాళ్లు - 1కొ 7,23

ఈలా క్రీస్తుద్వారా రక్షితుడైన నరుడు క్రీస్తునందు జీవిస్తుండాలి. తనకోసంగాక క్రీస్తుకోసం బ్రతుకుతూండాలి. పౌలు కొరింతీయులకు వ్రాస్తూ "మీరు మీ సొత్తుకాదు, ఖరీదుపెట్టి కొనబడినవాళ్ళు" అని హెచ్చరించాడు 1కొ 7,23. ఏం ఖరీదు? పూర్వవేదంలోని యూదుల్లో ఎవరైనా పేదరికంవల్ల బానిసలుగా అమ్ముడు పోయినట్లయితే, వరి దగ్గరి బంధువులు మూల్యమిచ్చి మళ్ళా ఈ బానిసలను యజమానుల వద్దనుండి కొనేవాళ్ళు. ఈలా వాళ్ళకు విడుదల లభించేది. ఈ మూల్యమిచ్చి మళ్ళా ఆ బానిసలుగా అమ్ముడు పోయినట్లయితే, వారి దగ్గరి బంధువులు మూల్యమిచ్చి మళ్ళా ఆ బానిసలను యజమానుల వద్దనుండి కొనేవాళ్ళు. ఈలా వాళ్ళకు విడుదల లభించేది. ఈ మూల్యానికే క్రయధనమనిపేరు. యిస్రాయేలు ప్రజలు ఈజిప్టులో ఫరోరాజులకు బానిసలుగా వున్నప్పుడు యావే ప్రభువు వాళ్ళను విడుదల చేయించాడు. కాని యిక్కడ యావే ప్రభువు ఫరో రాజులకు క్రయధన మేమీ చెల్లించలేదు. ఇక నూత్నవేదంలోని ప్రజలమైన మనం పాపంద్వారా పిశాచమనే యజమానికి బానిసలమైపోయాం. క్రీస్తు సిలువ మరణం చెంది మనలను ఈ బానిసాన్నుండి విడిపించాడు. అతడే తన నెత్తుటినే మన తరపున క్రయధనంగా ఒడ్డాడు. కాని ప్రభు తన నెత్తరును పిశాచానికి క్రయధనంగా సమర్పించలేదు. ఈ

నెత్తురే యిక్కడ "ఖరీదు" అని పేర్కొనబడింది. అనగా క్రీస్తు నెత్తురుచేత రక్షింపబడినవాళ్ళు క్రీస్తు ప్రజల్లాగే మెలగుతూండాలనీ, పాపాన్ని విసర్జించి దివ్యజీవితం జీవిస్తేండాలనీ భావం.

60. అతడు మన పాపాలకు శాంతి చేసేవాడు - 1యోహా 2,2.

ఒకమారు క్రీస్తుబోధ అర్ధంచేసికొని, జ్ఞానస్నానం పుచ్చుకొని. పరిశుద్ధాత్మను పొందాక మళ్లా పాపంలో పడిపోయినట్లయితే అలాంటివాళ్ళ మనసు త్రిప్పడం అసాధ్యమంటుంది హెబ్రేయుల పత్రిక - 6,6. ఇలాంటివాళ్ళు తమపాపంద్వారా క్రీస్తును మళ్ళా సిలువ వేస్తారు. ఈ వాక్యం అలవాటు ప్రకారం చేసే మామూలు పాపాలనుగాక, క్రీస్తును నిరాకరించి క్రైస్తవమతంలో నుండి వైదొలగిపోవడమనే పాపాన్ని పేర్కొంటుంది. మనం ఈలా క్రైస్తవమతం నుండి వైదొలగిపోంగాని, జ్ఞానస్నానం పుచ్చుకొని పరిశుద్ధాత్మను పొందాకగూడ బలహీనతలవల్ల మళ్ళామళ్ళా పాపం చేస్తూంటాం. ఇలా చేయకూడదు. కాని బలహీనతలవల్ల పాపంచేసామో ఒక్కొటే ఒక్క శరణ్యం. మళ్ళా క్రీస్తే మన పాపాలను పరిహరించాలి. ఆ ప్రభువు దయామయుడు కనుక మన పాపాలకు శాంతి చేయడానికి సిద్ధంగానే వుంటాడు - 1యోహా 2,2. కావున ఆ ప్రభువు నెదుట మన పాపాన్ని ఒప్పుకొని క్షమాపణం పొందుతూండాలి. పైగా, మన నిజాయితీని చూపించడం కోసం రోజురోజూ "తండ్రీ, మా పాపాలను క్షమించు అని ప్రార్థిస్తూనే వుండాలి" - లూకా 11,4.

61. ఈ కృపాసింహాసనం వద్దకు వెళ్దాం - హెబ్రే 4,16.

హెబ్రేయ పత్రికాకర్త క్రీస్తు దేవతూదల కుటుంబంలో పుట్టివుండవచ్చు గదా. నరుల కుటుంబంలోనే యెందుకు పుట్టాలి. అని ప్రశ్న వేసికొని, అన్ని విషయాల్లోను తన సహోదరుల వంటివాడు కావడం కోసం అని జవాబు చెప్పాడు - 2,17. క్రీస్తు అచ్చంగా మనలాంటివాడు. మనలా శోధింనబడ్డాడు, మనలా శ్రమ పొందాడు. కనుక నేడు శోధింపబడే మనకూ సహాయం చేయగలడు, చేస్తాడు - 3,18. అతడు మనలాగే నరుడు గనుక నరులమైన మన బలహీనతలను అర్థం చేసికొంటాడు. మన బలహీనత పట్లా, శోధనలపట్లా, పాపాలపట్లా, కోపాన్నిగాదు కనికరాన్నే చూపుతాడు. ఉత్థాన క్రీస్తు మోక్షంలో తండ్రిచేత మన తరపున అమరియున్న కృపాసింహాసనం. మనం చనువుతో యీ కృపాసింహాసనాన్ని సమీపిస్తుండాలి. నమ్మికతో ఈ యత్థానక్రీస్తును ప్రార్థించి సమయోచితమైన సహాయాన్ని పొందుతాండాలి. ఆయా యాపదలనూ శోధనలనూ జయింపడానికి అవసరమైన వరప్రసాదాన్నీ సహాయాన్నీ ఉత్థాన క్రీస్తు మనకు తప్పకుండా అనుగ్రహిస్తాడు - 4,14-16.

2. రక్షణం

బైబులు భాష్యం - 6

విషయసూచిక

1. రక్షణం	నంబర్లు	1-11
2. విమోచనం	"	12-17
3. క్రయధనం	"	18-22
4. ప్రాయశ్చిత్తం	"	23-30
5. నెత్తురు చిలకరించడం	"	31-47
(1) పాస్క గొర్రెపిల్ల నెత్తురు		31-34
(2) నిబంధన రక్తం		35-40
(3) ప్రాయశ్చిత్త బలులు		41-47
6. సూచక వ్యక్తులు		48-56
7. క్రీస్తు మనోభావాలు		57-63

1. ప్రభువే రక్షణాన్ని ప్రసాదించేవాడు - యెష 12,2

బైబులు చాల తావుల్లో ప్రభుని "రక్షకుడు" అని పిలుస్తుంది. ద్వితీ 32,15 ప్రకారం యిస్రాయేలు ప్రజలు క్రొవ్వి కన్నుగానక యావేను విస్మరించారు. ప్రభువు వారికి రక్షణాన్ని ప్రసాదించేవాడు. రాతిమీద నిలిస్తే యేలా సురక్షితంగా వుంటుందో ఆ ప్రభువుమీద ఆధారపడితే అలా సురక్షితంగా వుంటుంది. యెషయా ప్రవచనం 12,2 ప్రభువే నాకు రక్షణం ప్రసాదించేవాడు అంటుంది. అదే ప్రవచనం బాధామయ సేవకుణ్ణిగూర్చి మాటలాడుతూ "భూదిగంతాలవరకు నా రక్షనం వ్యాపించేలా నిన్ను అన్యజాతులకు వెలుగుగా నాయమించారు" అంటుంది - 49,6. కనుక ఈ వాక్యాలన్నీ ప్రభుని రక్షకుడు అని పేర్కొంటాయి. ఆ ప్రభువు మానకూ రక్షకుడు కావాలని ప్రార్థిందాం.

2. రక్షణంలో మూడు దశలు

కాని ప్రభువు రక్షకుడు ఏలా అయ్యాడు? అతడు ప్రజను దేనినుండి రక్షిస్తాడు? యిస్రాయేలీయుల తలంపుల ప్రకారం ప్రభువిచ్చే రక్షణంలో మూడుదశలు కన్పిస్తాయి. మొదటిదశలో ప్రభువు కేవలం శత్రువులనుండి ప్రజలను రక్షిస్తాడు. సంసోఉ

ఫిలిస్టీయులను జయించాడు. న్యాయా 15,18 ప్రకారం ఆది ప్రభువిచ్చిన రక్షణం. రెండవ దశలో ప్రభువు ప్రజను ఈజిప్టు బానిసాన్నుండి రక్షిస్తాడు. ఐగుప్తీయులు తమ్ము తరుముకుంటూ రావటం జూచి యూదులు భీతిజెందారు. మోషేవారిని హెచ్చరించి "భయపడకండి. యావే మీకు ప్రసాదించబోయే రక్షణాన్ని నేడే కన్నులారాజూస్తారు" అంటాడు -నిర్గ 14,13. మూడవ దశలో ప్రభువు ప్రజను పాపాన్నుండి రక్షిస్తాడు. యెషయా 33,22-24. ప్రకారం యావే న్యాయాధిపతి. అతడు ప్రజలను రక్షిస్తాడు. వాళ్ళ పాపాలను పరిహరిస్తాడు. ఈలా బైబుల్లో రక్షణపదం మొదట శత్రువులనుండి తప్పించుకోవడానికి, ఆటు పిమ్మట పాపాన్నుండి పరిహారం పొందడానికి వాడబడింది. రానురాను ఈ రక్షణశబ్దం ప్రభువిచ్చే సమస్తభాగ్యాగాను సూచిస్తుండేది. మనమూ ప్రతినిత్యం ప్రభురక్షణాన్ని పొందుతుంటాం!

3. ఐగుప్తు దాస్యాన్నుండి రక్షణం - నిర్గ 3,10

ప్రభువు మోషే ద్వారా ఐగుప్తులోని తన ప్రజలను రక్షించాలని సంకల్పించుకున్నాడు. ఐగుప్తు పాపపు దేశం. ఎందుకంటె అచటి ప్రజలు ప్రభువును గాక విగ్రహాలను కొలిచేవాళ్ళు. కనుక ప్రజలు ఐగుప్తునుండి దాటివచ్చాక ఆ దేశానికి దూరంగా యెడారిలో ఉత్సవం జేసికోవాలి - 5,1. ఐగుప్తు విగ్రహాలను ఆరాధించే పాపపు దేశం - యోషు 24,14. కనుకనే ప్రభువు తన ప్రజలను ఈ దేశాన్నుండి ఆవలకు నడిపించుకొని పోయాడు. ఈలా నడిపించుకొని పోవడమే రక్షణం. పూర్వవేదపు రక్షణాలన్నాటిలోను ఈ ఐగుప్తు రక్షణం ముఖ్యాతి ముఖ్యమైనది. ఇది నూత్న వేదపు భగవంతుడుగాని నూత్న వేదపు భగవంతుడుగాని ప్రధానంగా "రక్షకుడు". కనుక ఆ ప్రభువు ప్రసాదించే రక్షణానికి మనమూ పాత్రులం గావాలని అడుగుకుందాం.

4. బాబిలోను దాస్య విముక్తి - యెహెజ్కేలు 34,23

క్రీస్తుపూర్వం ఆరవ శతాబ్దిలో నెబుకద్నెసరు అనే రాజు యూదులను బాబిలోను దేశానికి బందీలుగా గొనిపోయాడు. ఇది రెండవ బవదీగ్రహణం. యూదులు ఆ దేశంలో 70 యేండ్లు ప్రవాసబాధ లనుభవించాక ప్రభువు మళ్ళా వాళ్ళను రక్షించడానికి పూనుకున్నాడు. యెహెజ్కేలు ప్రవచనం ప్రకారం యావే తన ప్రతినిధియైన అభిషిక్తుని పంపిస్తాడు. అతడు ప్రజలనే గొర్రెలను కాపరిలా కాచి సంరక్షిస్తాడు - 34,22-24. ఇతడే మెస్సీయా. కాని ప్రభువువిచ్చే యీ రక్షణం బాబిలోను బంధనం నుండి మాత్రమేగాదు, పాపాన్నుండి గూడ ప్రజలను రక్షిస్తుంది. ప్రభవు ప్రజలకు క్రొత్త హృదయాన్ని, క్రొత్త ఆత్మను అనుగ్రహిస్తాడు. వాళ్ళు అతన్ని

కొలిచే ప్రజలౌతారు. అతడు వాళ్ళను రక్షించే దేవుడౌతాడు - 36,15-28. పై ఐగుప్తు దాస్య విమోచనంలాగే ఈ బాబిలోనుప దాస్యవమోచనం గూడ నూత్నవేదంలో క్రీస్తు ఆర్జించబోయే పాపావిమోచనాన్ని సూచిస్తుంది. కనుక దాస& విమోచకుడైన ప్రభువు మనలనూ పాపదాస్యాన్నుండి విమోచించాలని ప్రార్థిద్దాం.

5. ఆకాశమూ రక్షకుని వర్షించు -యెష 45,8.

చివరినాళ్ళలోని పూర్వవేదప్రజలు గంపెడంత ఆశతో రక్షకుని కోసవ ఎదురుచూచారు. "ఆకాశమా రక్షకుని వర్షించు! భూమీ నీతిమంతుని మొలకెత్తించు!" అని ప్రార్థించాడు - యెష 45,8. అనగా ఆకాశంనుండి వాన వచ్చినట్లుగానే రక్షకుడూ రావాలనీ, భూమినుండి పైరు మొలకెత్తినట్లుగానే రక్షకుడూ మొలకెత్తాలనీ ఆ ప్రజల కోరిక. యెషయా ప్రవచనం 53,10 ప్రకారం ఈ రక్షణం ఒక్క యూదప్రజలకు మాత్రమేగాక, సమస్త జాతులకూ లభిస్తుంది. భూదిగంతాల వరకూ నివసించే సమస్త జాతి జనులూ ప్రభు రక్షణాన్ని దర్శిస్తారు.

క్రీస్తు రాకముందు రెండు శతాబ్దాల కాలం కుమ్రాను కొండల్లో వసించిన యెస్సీను భక్తులు ఈ రక్షకుని కోసం యెదురు చూచారు. గ్రీకు రోమను తాత్వికులూ ఈ రక్షకుని దర్శింపగోరారు. మన దేశంలోని హైందవ దేవాల్లో ఇన్ని కాలాల్లో ఇందరు మహాభక్తులు యెదురుచూచిన ప్రభువును అంగీకరించి అనుసరించే భాగ్యం మాత్రం మనకు అబ్బింది!

6. అతనికి రక్షకుడని పేరు - మత్త 1,21

పైన నుడివిన మమాభక్తుల ప్రార్థనా ఫలితంగా, యావే ప్రభువు పంపగా వచ్చిన క్రీస్తు మన మంటి మీద అవతరించాడు. అతనికి "రక్షకుడు" అని పేరు. ప్రజలను పాపాన్నుండి రక్షిస్తాడు గనుక ఈ పేరు పెట్టారు. (హీబ్రూ భాషల్లో రక్షకునకు "యెహోషువా" అని పేరు ఈ పేరే గ్రీకు అనువాదంలో "యేసుస్" ఐంది. తెలుగు బాషలోకి వచ్చేప్పటికల్లా "యేసు" లేక "జేసు" ఐంది) ఈ శిశువు జన్మింపక ముందే జకార్యా "ఆయన సేవకుడైన దావీదుని వంశంలో దృఢమైన రక్షణాన్ని నెలకొల్పాడు" అని యీ బిడ్డను గూర్చి ప్రవచనం పల్కాడు - లూకా 1,69. ఈ శిశువు జన్మించాక పిమ్యోను యీ బిడ్డను జూచి "నీకు సకల ప్రజలకు సిద్ధం చేసిన యీ రక్షణాన్ని నేను కన్నులారా జూచాను" అని తండ్రిని స్తుతించాడు - లూకా 2,30. ఔను. సకల ప్రజలకోసమూ మన కోసమూ ఉద్దేశింపబడిన రక్షణం క్రీస్తు!

7. నేడు ఈ యింటికి రక్షణం లభించింది - లూకా 19,9.

ఈ ప్రభువు పుట్టిన నాటినుండి చనిపోయేవరకూ రక్షరేడేగానే వ్యవహరించాడు. బహిరంగ జీవితంలో అతడు నిర్వహించిన రోణకార్యాలు

చాలావున్నాయి. జక్కయలాంటి పాపులకు రక్షణం అనుగ్రహిస్తాడు - లూకా 19,9. తప్పిపోయిన ముండ్లపొదల్లో చిక్కుపడిన గొర్రెల్లాంటి పాపులను భూజాలమీద మోసికొని వచ్చాడు - 15,5. కుష్ఠరోగుల్లాంటి వ్యాధిగ్రస్తుల బాధలు మాన్పి కాపాడాడు - 17,19. మనపట్లా యీ ప్రభువు రక్షకుళ్ళా వ్యవహరించాలని మనవి చేద్దాం.

8. యేసు నామంమీదుగానే రక్షణం - అ.చ. 4,12

యేసు చనిపోయేప్పుడు రక్షకుడుగానే వ్యవహరించాడు. ఓమారు అతడు "ప్రాణాన్ని దక్కించుకొనేవాడు పోగొట్టుకున్నాడు, పోగొట్టుకునేవాడు దక్కించుకున్నాడు" అని బోధించాడు - మత్త 10,39. ఈబోధ ప్రకారమే మనకోసం తన ప్రాణాలను బలిగా అర్పించాడు - యోహా 10,15. ఈ క్రాస్తు ఆత్మర్పాణం ద్వారా యావే ప్రభువు మళ్ళా తన ప్రజను రక్షించాడు. నాటి ఐగుప్తురక్షణం లాంటిదే యీ రక్షణం గూడ - యోహా 3,16. కనుకనే క్రీస్తు ఉత్థానానంతరం పేత్రు, యేసు నామంమీదుగా దప్పితే మరి యే నామంమీదుగా గూడ ఈ రక్షణం లభించదు అని వుప్యనసించాడు - అచ 4,12. అనగా పిత లోకానికి నిర్గమించిన యేకైర రక్షణం యేసునామం, యేసు అనేవ్యక్తి. మనమూ నిత్యం ఈ నామాన్ని నమ్ముకొని బ్రతికే భాగ్యంకోసం ప్రార్థిద్దాం.

9. అతడు సమస్త దుర్నీతినుండి మనలను విమోచించాడు - తీతు 2,14

క్రీస్తు మనలను దేవున్నుండి రక్షించినట్లే? సమస్త దుర్నీతినుండి అనగా సమస్త పాపాన్నుండి. పూర్వవేదంలోని ప్రభువు యూదులను ఐగుప్తునుండి, అచటి విగ్రహారాధనమనే పాపాన్నుండి రక్షించాడన్నాం. అదేవిధంగా ఈ నూత్నవేద ప్రభువుగూడ మనలను పాపాన్నుండి రక్షిస్తాడు. అచటి ఐగుప్తు ప్రభువైన ఫరోకు బానిసలు. మనం పిశాచమనే మరో ప్రభువునకు, అతడు తెచ్చిపెట్టే పాపానికి బానిసలం. క్రీస్తు ఈ పిశాచ దాస్యాన్నుండి మనలను విముక్తి చేసాడు.

ఐగుప్తు విమోచనం తర్వాత యూదప్రజలు యావే సొత్తు అయ్యారు. యావే ప్రజగా పరిగణింపబడ్డారు. క్రీస్తు మరణం తర్వాత మనమూ క్రీస్తు సొత్తుఔతాం. క్రీస్తు ప్రజగా తయారౌతాం. మనం క్రైస్తవులం అని చెప్పుకుంటాం. అనగా క్రీస్తునకు చెందిన ప్రజలం, అతన్ననుసరించే ప్రజలం. ఈ భావాన్ని చక్కగా జీర్ణంచేసికునే భాగ్యం అడుగుకుందాం.

10. నోవా ఓడ - 1పేత్రు 3,20

కాని క్రీస్తు ప్రభువు ఆర్జించిన ఈ రక్షణంలో మనమేలా పాలు పొందుతాం? రెండు కార్యాలద్వారా మొదటిది, ప్రభువునందు విశ్వాస ముంచడం వలన. పౌలు

ఫిలిప్పిలోని జైలు అధికారికి బోధిస్తూ, ప్రభువును విశ్వసించమని చెప్పాడు - అచ 16,31. రెండవది, ఆ ప్రభువులోనికి జ్ఞానస్నానం పొందడం ద్వారా - 1 పేత్రు 3,20-22. నోవా కుటుంబ ఓడవలన జలప్రళయం నుండి రక్షింపబడింది. ఈ యోడ నూత్నవేదపు జ్ఞానస్నానాన్ని సూచిస్తుంది. ఓడ నోవా కుటుంబాన్నిమల్లె జ్ఞానస్నానం మనలను రక్షిస్తుంది; క్రీస్తు రక్షణం మానకూ సంక్రమించేలా చేస్తుంది. కనుక మన విశ్వాసమూ, జ్ఞానస్నానమూ మనకు యదార్థ రక్షనాన్ని అనుగ్రహించాలని అడుగుకుందాం.

11. రక్షణకోసం నిరీక్షిస్తుండాలి - రోమా 8,24

ప్రభు రక్షణం మనకు యీవరకే లభించింది - తీతు 3,4. ఆయన కృపచేత మనం యీవరకే రక్షింపబడ్డాం - ఎఫె 1,5. ఐనా మన రక్షణం ఇంకా పూర్తికాలేదు. కావేప యా రక్షణం కోసం నిరీక్షిస్తుండాలి - రోమ 8,24. రక్షకునికోసం కనిపెట్టుకొని వుండాలి. ఈ ప్రభువు మళ్ళా విజయంచేసి మనకు ఉత్థానం ప్రసాదిస్తాడు; మన యీ భౌతిక శరీరాన్ని మహిమపరుస్తాడు. అప్పుడుగాని మన రక్షణం పూర్తిగాదు. కనుక అప్పటిదాకా మనం వేచివుండాలి - ఫిలి 3,20-21. ఈ మధ్యకాలంలో మనం భూలోక వస్తువుల మీదగాక పరలోక వస్తువుల మీద మనసు నిల్పి జీవిస్తుండాలి - కొలో 3,1-4. మనమింకా పూర్తి రక్షణాన్ని పొందలేక అన్న యీ సత్యమే ప్రస్తుతపు మన నైతిక జీవితానికి, పుణ్య జీవితానికి ఆధారం కావాలి. కావున యీ భావిరక్షణం కోసం భక్తిశ్రద్ధలతో కృషిచేసే భాగ్యం అడుగుకుందాం.

12. యావే విమోచకుడు

ఇంతవరకు బైబులు భగవంతుడు "రక్షకుడు" అన్న అంశం విచారించాం. ఇక అతడు "విమోచకుడు" అన్న విషయాన్ని విలోకిద్దాం.

బైబులు యావేను విమోచకుడు అని పిలుస్తుంది. ఎందుకు? విమోచకుడనగా విడిపించేవాడు. మోషే ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం, యూదులు పేదలై ఆస్తిపాస్తులు కోల్పోయినట్లయితే, దగ్గరి బంధువులు వాళ్ళ ఆస్తిని మళ్ళా సంపాదించి పెట్టాలి - లేవీ 25,25. పేదతనంవల్ల బానిసలుగా అమ్ముడుపోయినట్లయితే దగ్గరి ంధువులు వాళ్ళను బానిసాన్నుండి విడిపించాలి - లేవీ 25,47-49. ఈలాగే ఓ యూదుని యెవరైనా చంపినట్లయితే దగ్గరి బంధువులు శత్రువులమీద పగ తీర్చుకోవాలి - సంఖ్యా 35,19. ఈ అమ్ముడుపోయిన యూదుల ఆస్తిపాస్తులు నైతేనేం బానిసలుగా అమ్ముడుపోయిన యూదజనానైతేనేం విడిపించి దగ్గరి బంధువులూ, హత్యకు ప్రతిహత్యజేసి శత్రువులమీద పగతీర్చుకునే దగ్గరి బంధువులూ పూర్వవేదంలో " విమోచకులు" అని పిలువబడతారు. అనగా వీళ్ళు విడిపించేవాళ్ళు లేక రక్షకులు

అని భావం. ఇక యూదజనాని కంతటికీ విమోచకుడు, అన్ని అవసరాల్లోనూ వాళ్ళను విమోచించి కాపాడే దగ్గరిబంధువు యావే[ప్రభువు ఈ బైబేలే భగవంతుడు మన పట్ల విమోచకుళ్ళా, దగ్గరి బంధువులా మెలగాలని అడుగుకుందాం.

13. యావే యిచ్చిన విమోచనం - నిర్గ 19,5-6

యావే ప్రభువు యిస్రాయేలు జనానికి యేలా విమోచకుడయ్యాడు? ఆ ప్రజలు ఐగుప్తు రాజులకు బానిసలాయ్యరు. ఆ రిజులు పెట్టేబాధలు భరించలేక యావే ప్రభువునకు మొరపెట్టుకున్నారు - నిర్గ 3,7. ప్రభువు ఐగుప్తీఉలను అణచివేసి ఆ ప్రజలను బానిసాన్నుండి విడిపించాడు. అంతమాత్రామే గాదు. వాళ్ళతో ఓ వొడంబడిక గూడ చేసికున్నాడు. ఈ నిబంధనం ద్వారా యూదులు యావే సొంతప్రజలయ్యారు. యావే యెన్నుకున్న జనమయ్యారు. ఈ నింధనమే వాళ్ళను పవిత్రప్రజను చేసింది. యావేకు సమర్పించింది. విమోచకుడైన యావేను ఆరాధించి స్తుంతించే యాజక ప్రజనుగా తయారుచేసింది - నిర్గ 19,56,6. ఇక్కడ ప్రభువు ప్రజను దాస్యాన్నుండి వడిపించడం, అటుపిమ్మట వాళ్ళతో నింధనం గావించుకొని వాళ్ళను సొంత ప్రజనుగా తయారుచేసికోవడం - ఇవి రెండూ ఒకే కార్యంగా భావించాలి. మనమూ భగవంతుని ప్రజలం అన్న భావాన్ని సంస్మరించుకుందాం.

14. యూదులనే యెందుకు ఎన్నుకోవాలి? - ద్వితీ 7,6-8

ఆనాడు లోకంలో అన్ని జాతులకంటే ప్రభువు యూదజాతినే యెందుకు ఎన్నుకోవాలి? వాళ్ళు అధిక సంఖ్యాకులనా? కాదు. యోగ్యతములనా? ఎంత మాత్రమూ కాదు. ప్రభువు ఆ జనాన్ని ఆదరించి చల్లని చూపునజూచాడు. ఆ జనాన్ని ప్రేమించాడు, ఆ జాతినే ఎన్నుకున్నాడు. ఆవ్యాజమైన ప్రేమ ఒక్కటే ఆయన యీ యెన్నికకు కారణం. యూదులు ప్రభువు తమ్మే యెందుకు ఎన్నుకోవాలి అని ప్రశ్న వేసికొని, ప్రభువు అవ్యాజ ప్రేమే తన యెన్నికకు కారణం అని జవాబు చెప్పారు. ప్రభువు తన పట్ల చూపిన ప్రేమకు విస్తుపోయారు. భక్తిభావంతో ఆ ప్రేమను మననం చేసికున్నారు. మన యెన్నికకూ, మన క్రైస్తవానికీ దేవుని ప్రేమ వొక్కటే కారణం అనాలిగదా!

15. నీ విమోచకుడైన యావే - యెష 54,5-10

ప్రభువు ఐగుప్త దాస్యాన్నుండి మాత్రమే గాదు, బాబిలోను బానిసాన్నుండి గూడ ప్రజలను విడిపించాడు. బాబిలోను ప్రవాసంలో రోజులు సాగిస్తూవున్న యూదులను ఓదారుస్తూ ప్రవక్త యీలా హెచ్చరించాగు: "నిన్ను సృజించిన ప్రభువే నీ భర్త. పిరిత్యక్తయై దుఃఖాక్రాంతురాలైన భార్యను భర్త మళ్ళా రిప్పంచుకున్నట్లే,

తృణీకృతయైన యౌవనకాలపు భార్యను పురుషుడు మళ్లా పిలిపించుకున్నట్లే, యావే నిన్ను పిలుస్తున్నాడు. నిమిషమాత్రం ప్రభువు నిన్ను విసర్జించాడు. మళ్ళా నీ విమోచకుడు నిన్ను చేరదీస్తాడు. పర్వతాలు తొలగిపోయినా, కొండలు కదిలి పోయినా ప్రభువు కృపమాత్రం నిన్ను విడనాడదు. అతడు చేసికొని నిబంధనం తొలగిపోదు – యెష 54,5–10. బైబులు ప్రవక్తలు పల్కిన ఓదార్పు పలుకుల్లో శ్రేష్ఠమైన పలుకులివి! ఈ వాగ్ధానం ప్రకారమే ప్రభువు కోరెషు అనే పర్షను రాజును బంపి బాబిలోను రాజులను నాశం జేయించాడు. యిస్రాయేలీయులను మళ్ళా రెండవమారు విమోచించి పాలస్తీనికు తీసికొనివచ్చాడు. భక్తుడు ప్రతిదిన జీవితసన్నివేశాల్లో గూడ భగవంతుడిచ్చే యీ వియోచనాన్ని గుర్తిస్తూవుండాలి.

16. భావి విమోచనం – యిర్మీయా 31,33–34

యిస్రాయేలు ప్రజలు రెండు ప్రవాసాలు అనుభవించారు. రెండు విమోచనాలు చవిచూచారు. కని పూర్వవేద భక్తులు భావిలో రాబోయే మరో విమోచనాన్ని గూడ సూచించారు. ప్రభువు కడపటి రోజుల్లో తన ప్రజతో మరో నిబంధనం చేససికుంటాడనీ, ఈమారు రాతి పలకమీద గాకుండ ప్రజల హృదయాల మీదనే తన నిబంధనలను లిఖిస్తాడనీ, జనుల దోషాలను పూర్తిగా క్షమిస్తాడనీ చెప్పాడు యిర్మీయా 31,33–34. యెహెజ్కేలు ప్రవచనం ప్రకారంగూడ ప్రభువు ప్రజలతో మళ్ళా ఓ ఒడంబడిక చేసికుంటాడు. వాళ్ళలోని రాతి గుండెను దీసివేసి మెత్తని హృదయాన్ని అనుగ్రహిస్తాడు. తన ఆత్మను వాళ్లపైకి అన్పుతాడు. వాళ్ళు తన కట్టలు అనుసరించేలా జేస్తాడు – 36,26–27. ఈ ధోరణిలోనే కీర్తన కారుడుకూడ "యిస్రాయేలూ యావేమీద ఆశపెట్టుకో. ఆయన యొద్దనుండి సంపూర్ణ రక్షణం లభిస్తుంది" అంటాడు – 103,7. ప్రవక్తల ఈ ప్రవచనాలన్నీ క్రీస్తు సాధించే భావి విమోచనాన్ని సూచిస్తాయి. మనం నేడనుభవించేది ఈ విమోచనమే!

17. క్రీస్తు విమోచనం – మార్కు 10,45.

పూర్వవేద విమోచనాలు క్రీస్తు విమోచనాలు క్రీస్తు విమోచనాన్ని సూచించాయి అన్నాం. ఈ క్రీస్తు మన మంటి అడుగుపెట్టి నూత్నవేద ప్రజలమైన మనలను విమోచించడానికి సంసిద్ధుడై "మనుష్య కుమారుడు తన ప్రాణాన్ని విమోచనం క్రయధనంగా సమర్పించడానికి వచ్చా" అని పల్కాడు. మార్కు 10,45. అనగా క్రీస్తు సిలువపై చనిపోయి మనకు పాపవిమోచనం గలిస్తాడు. అతని మరణం ద్వారా మన పాపం పరిహారమౌతుంది. మనమూ అతన్ని ఆరాధించే ప్రజలమౌతాం –తీతు 2,14. అతడు సాధించిన విమోచనం వల్ల మనం నీతిమంతుల మౌతాం – రోమ 3,24. ఈరీతిగా పూర్వవేద భగవంతుడు ప్రజలను ఐగుప్తు దాస్యాన్నుండి

విమోచించాడు. నూత్నవేద భగవంతుడు ప్రజలను పిశాచదాస్యాన్నుండి విమోచించాడు. మనమూ ఈ విమోచనానికి పాత్రులం కావాలని అడుగుకుందాం.

18. స్వకీయ సంపాద్యం - నిర్గ 19,5

మీదటియంశాల్లో ప్రభువు విమోచకుడని చూచాం. ఇక "క్రయధనం" అనే మాటను చూడాలి. పైన ఉదాహరించిన మార్కు వాక్యంలో క్రయధనం అనే శబ్దాన్ని గుర్తించాం గదా! ఏమిటి ఈ క్రయధనం? కొనడానికి వెచ్చించే డబ్బు క్రయధనం. పేదయూదుల పొలముపుట్ర అమ్ముడుపోతే దగ్గని బంధువులు ఆ యాస్తిని స్వాధీనం జేసికున్న యజమానునికి ధనమిచ్చి దాన్ని వదలిపెట్టించేవాళ్ళు అన్నాం. ఈలా సమర్పించిన ధనాన్నే క్రయధనమనేవాళ్ళు. అనగా ఆ పొలాన్ని విడిపించడం కోసం చెల్లించిన సొమ్ము అన్నమాట. ఇక, యావేగూడ ఫరో బానిసానికి అమ్ముడుపోయిన తన ప్రజలను విడిపించాడు. తిరిగి కొన్నాడు. అందుచేత ఆ ప్రజలు అతనికి "స్వకీయ సంపాద్యం" అయ్యారు - నిర్గ 19,5. అనగా అతని సొంతసొత్తు అయ్యారు. అంతకు ముందు వారు ఫరోసొత్తు. ఇకమీదట యావే సొత్తుగా మారారు. ప్రభువు ఫరో దాసాన్నుండి ప్రజలను విడిపించడం విమోచనం. అలా విడిపించిన ప్రజలను సొంత సొత్తుగా జేసికోవడం సంపాద్యం. ఈ విమెచన సంపాత్యాలు రెండూ ఒకే కార్యంగా భావించాలి.

ఇక, యావేప్రభువు ఫరో చక్రవర్తి దాస్యాన్నుండి ప్రజలను విడిపించినపుడు అతనికి క్రయధనం చెల్లించాడా? యావేప్రభువు ప్రజలను విడిపించాడు లేక కొన్నాడు అంటుంది బైబులు. అంతవరకే పేదవాళ్ళ ఆస్తిని విడిపించడమనే ఆరాచంతో ఉపమానం. కాని ఫరో చక్రవర్తి యావే క్రయధన మిచ్చాదని బైబులు ఎక్కడా చెప్పదు. ఇక్కడ పై యాచారంతో ఉపమనాం చెల్లదు.

19. మీరు విలువబెట్టి కొనబడినవాళ్ళు - 1కొ 6,20

1 కొరింతీయులు 6,20 లోను 7,23 లోను క్రైస్తవులు "విలువ బెట్టి కొనబడినవాళ్ళు" అని చెప్పబడింది. ఏమి విలువ? పూర్వవేద ప్రజలు ఫరో చక్రవర్తికి దాసులైయుండగా యావే ప్రభువు వాళ్ళను విడిపించాడు. అలాగే నూత్న వేద ప్రజలు పిశాచమనే చక్రవర్తి దాసులమయ్యారు. క్రీస్తు ప్రభువు ఈ ప్రజలను దాస్యాన్నుండి విడిపించాడు. యావే యిస్రాయేలీయులను ఫరో అనే యజమాను నుండి కొన్నట్లే క్రీస్తు కూడ మలను పిశాచమనే యాజమాను నుండి కొన్నాడు. ఈలా కొనడానికి క్రీస్తు అర్పించిన క్రయధనం అతని నెత్తురే! ఈలా క్రీస్తు నెత్తురు ధారపోసి పిశాచం చేతుల్లో నుండి మనలను విడిపించాడు కనుకనే మనం "విలువబెట్టి

కినబడినవాళ్ళం" అయ్యాం. ఇక క్రీస్తు దయ్యానికి తన నెత్తురును క్రయధనంగా అర్పించాడా? యావే ఫరోకు క్రయధనం మర్పించినట్లుగా పూర్వ వేద మెక్కడా చెప్పదన్నాం. ఆలాగే క్రీస్తు దయ్యానికి నెత్తురు అర్పించినట్లుగా నూత్నవేద మెచ్చటా చెప్పదు. పూర్వ నూత్నదేవాలు ప్రజలు "కొనబడినవాళ్ళు" అంటాయి. కాని యావే ఫరోకుగాని, క్రీస్తు పిశాచానికిగాని సొమ్ము చెల్లించారు అని బైబులెక్కడా వాకొనదు. కొనుగోలు వల్ల మనం ప్రభువుసొత్తు అయ్యాం. కలకాలం ఆ ప్రభువునే చెందినవాడే భాగ్యం ప్రసాదించమని అడుగుకుందాం.

20. పరిశుద్ధ ప్రజలు - 1పేతురు 2,9.

1పేతురు 2,9లో నిర్గమకాండం 19,5-6 వాక్యాలు ఉదహరించబడ్డాయి. ఈ వాక్యంలో చాలా భావాలు ఇమిడి వున్నాయి. 1.నూత్న వేద ప్రజలు పూర్వవేద ప్రజల్లాగే "పరిశుద్ధ జనం" పూర్వవేద ప్రభువూ నూత్నవేద ప్రభువూ ఈ ప్రజను ఎన్నుకొని వీళ్ళతో ఒడంబడిక చేసికున్నారు గనుక వీళ్ళు పరిశుద్ధ ప్రజలమయ్యారు. 2. ఈ ప్రజ "రాజులైన యాజక సమూహం" యావేను క్రీస్తును కొలిచి ఆరాధించేవాళ్ళు గనుక ఈ జనులు యాజకులు. భగవంతుణ్ణి సేవించేవాళ్ళు కావడంచేత వీళ్ళు రాజులు. బైబులు భావాల ప్రకారం భగవంతుణ్ణి సేవించేవాళ్లు అతని కొలువుకాళ్ళు. కనుక ప్రభువును సేవించడమనగా రాచరికం చేయడమే. 3. ఈ ప్రజ దేవుని "సొత్తు". యావే క్రీస్తు యీ ప్రజలను ఫరోనుండి పిశాచాన్నుండి విడిపించి తమ సొంతసొత్తు చేసికున్నారు. ఇకమీదట వీళ్ళు ఈ ప్రభువులకు చెందినవాళ్ళు. ఈలా పూర్వనూత్నవేద ప్రజల్లో పరిశుద్ధ ప్రజలు, రాజులైన యాజకులు, దేవుని సొత్తు. ఈ మూడు లక్షణాలూ మనపట్లా అక్షరాల వర్తించాలని అడుగుకుందాం.

21. నీ రక్తమిచ్చి ప్రజలను కొన్నావు - దర్శ 5,9

దర్శనగ్రంథం 5,10లో "నీ రక్తమిచ్చి దేవుని కొరకు ప్రజలను కొన్నావు. వారిని మా దేవునికి యాజకులనుగాను, రాజ్యంగాను నియమించావు" అని పెద్దలు క్రీస్తు నుద్దేశించి క్రొత్తపాట పాడతారు. ఇక్కడ క్రీస్తు మన విమోచనం కొరకు స్వీయరక్తాన్నే క్రపధనంగా ఒడ్డాడని చెప్పబడింది. ఈలా విమోచింపబడిన ప్రజలు ఏలా యాజకులూ రాజులూ ఔతారో ముందే వివరించాం. ఇదే గ్రంథం 14,3లో గూడ మోక్షవాసులను "కొనబడినవాళ్ళు" అనిపిలుస్తుంది. క్రీస్తు వీళ్ళను పిశాచ దాస్యాన్నుండి కొన్నాడని పూర్వమే విశదీకరించాం. ప్రభువు నెత్తురు మన విలువ. ఈ యంశాన్ని తలంచుకొని భక్తిభావంతో మననం చేసికుందాం.

22. వెండి బంగారాలతో గాదు - 1పేతురు 1,18

1పేతురు 1,18లో మనం వెండి బంగారంలాంటి క్షుద్ర వస్తువుల చేతగాక,

అమూల్యలమైన క్రీస్తు రక్తంచేత విమోచింపబడ్డామని చెప్పబడింది. ఈ వాక్యంమీద వ్యాఖ్యవ్రాస్తూ నాల్గవ శతాబ్దానికి చెందిన పునీత క్రిసోస్తం ఓ వుపమానం చెప్పాడు. "ఓ మంచి యజమానునికి చెడ్డసేవకు దొకడుండే వాడు. ఆ యజమానుడు ఈ దుష్టసేవకునికి నీతి గరపడంకోసం అతన్ని మరో యజమానికి వశంజేసాడు. ఈ రెండవ యజమానుడు సేవకుణ్ణి క్రూరంగా శిక్షించాడు. అప్పుడు దుష్టసేవుడు బుద్ధితెచ్చుకొని, తొలి యజమానుడే మేలు! అతడు నన్ను తండ్రిలా ఆదరించాడు. కనుక అతనివద్దకే మళ్లా తిరిగి వెళ్తాను అనుకున్నాడు. ఆసేవకుని పరివర్తనం జూచి తొలి యజమానుడు జాలిపడి క్రయధనంగా అతన్ని విమోచించాడు. అతన్ని తన సొత్తు చేసికొని ఆదరంతో జూచాడు" యావే యిస్రాయేలీయులను గాని క్రీస్తు నూత్న వేద ప్రజలనుగాని విమోచించిన తీరు ఈలాంలిది. దుడుకు చిన్నవాని సామెతను మనసులో బెట్టుకొని క్రిసోసం ఈ వుపమానం అల్లాడు. ఆ దుడుకు చిన్నవాని లాగే మనమూ తండ్రియైన దేవుణ్ణి ఆశ్రయుద్దాం.

23. కరుణాపీఠం

మీది యంశాల్లో క్రయధనాన్ని గూర్చి విచారించి చూచాం. ఇక "ప్రాయశ్చిత్తం" అనే భావాన్ని పరిశీలిద్దాం. ప్రభువు పది యాజ్ఞలను ఓ రాతి పలకపై వ్రాసి మోషేకిచ్చాడు. అతడు ఈ యాజ్ఞలను ఓ పెట్టెలో పదిలపరచాడు. ఈ పెట్టెకే మందసం అనిపేరు. ఎడారికాలాన ఈ మందసం గుడారంలో తెరవెనుక వుండేది. ఈ మందసంమీద ఓ బంగారు ఫలకం వుండేది. దీనికి కరుణాపీఠాన్ని కప్పుతూ ఆ ఫలకంవైపు చూస్తూన్నట్లుగా అమర్చబడి వుండేవి. కరుణాఫలంమీది యీ రెండు కెరూబులు మధ్యగల ఖాళీస్థలంలో నుండి ప్రభువు మోషేతో మాటలాడుతూండేవాడు. నిర్గమకాండం 25,17-22. ఈ వివరాలన్నీ చూడవచ్చు. బైబులు భగవంతుబు కరుణ గలవాడు. అతడు మనపట్ల జాలిచూపుతూండాలని అడుగుకుందాం.

24. కరుణాపీఠం ఏం చేస్తుంది?

కరుణాపీఠం మూడు పనులు చేసేది. మొదటిది, ఈ పీఠం యావేకు సింహాసనంగా ఉపకరించేది. ప్రభువు దానిపై నెలకొని వుండేవాడు. అందుకే కీర్తన కారుడు "ఆయన కోరూబుల మీద ఆసీనుడై యున్నాడు" అంటాడు - 99,1. మొదటి సమూవేలు గ్రంథం 4,4 కూడ "కెరూబుల మధ్య ఆసీనుడై సైన్యములకు అధిపతిగావుండే ప్రభువు మందసం తెప్పించారు" అంటుంది. ఈలా దైవ సాన్నిధ్యం నెలకొని వుండడంవల్ల గుడారంలో ఈ మందసంముండే స్థలం పవిత్రమైంది. అందుకే సామాన్య ప్రజలు ఈ స్థంలోకి ప్రవేశించేవాళ్ళు కాదు. ప్రధాయ యాజకుడు యేడాదికి

ఒకతూరి మాత్రమే ఈ పవిత్రస్థంలో అడుగు పెట్టేవాడు. అతడూ మందసం మీద కరుణాపీఠం వైపు చూచేవాడు గాదు. గుడారం లోపలికి వెళ్ళగానే ధూపం అర్పించి ఆ ధైపపుపొగ కరుణాపీఠాన్ని కప్పివేసేలా చేసేవాడు - లేవీ 16,13. రెండవది, ఆకరుణాపీఠం మీదనుండి ప్రభువు ప్రజలతో మాటలాడేవాడు - నిర్గ 25,22. మూడవది, ఈ కరుణాపీఠం ప్రజల పాపాలకు ప్రాయశ్చిత్తం చేయడానికి ఉపకరించేది. మన పాపాలనూ ప్రభువు పరిహరిస్తూండాలని అడుగుకుందాం.

25. నెత్తురు చిలకరింపు - లేవీ 16,12-16

కరుణాపీఠం ప్రాయశ్చిత్తానికి ఏలా వుపకరిస్తుంది? యూదులు ఏడాదొకొకసారి ప్రాయశ్చిత్తదినాన్ని జరుపుకునేవాళ్ళు. ఈ దినానికే కిప్పూర్ అనిపేరు. ఈ కిప్పూర్ రోజున ప్రధాన యాజకుడు కోడెదూడల నెత్తురు తీసికొని గుడారంలోనికి వెళ్ళేవాడు. తెర వెనుకనున్న మందసాన్ని సమీపించి కరుణాపీఠం పైని ఒకమారు, దాని ముందట నేలమీద ఏడుసారులు ఆ నెత్తురు చిలకరించేవాడు. అలాగే మేకనెత్తురు కూడ తీసికొని వెళ్ళి కరుణాపీఠంపై ఓమారు, దానిముందట ఏడుమార్లు చిలకరించేవాడు. యూదుల భావం ప్రకారం ప్రజల పాపాలవల్ల గుడారం అపవిత్రమౌతుంది. ఈలా నెత్తురు చల్లడంవల్ల మలినమైన పవిత్ర స్థలానికి ప్రాయశ్చిత్తం చేసినట్లు. ఈ నెత్తురు చిలకరింపువల్ల గుడారం మళ్ళా పవిత్రమౌతుంది. ప్రజల పాపాలూ పరిహారమౌతాయి. ఈ తంతంతా లేవీయకాండ 16,12-16లో వర్ణింపబడింది.

కిప్పూరుదినాన జరుపబడే ప్రాయశ్చిత్త కర్మ మాత్రమే గాక, సంవత్సరం పొడవునా యూదులు ప్రజల పాపపరిహారం కోసమై మరికొన్ని ప్రాయశ్చిత్తకర్మలు జరిపవాళ్ళు. వీటికే "పాపపరిహార బలులు" అని పేరు. లేవీయ కాండం 4,1-6 ఈ కర్మకాండను వర్ణిస్తుంది. యాజకుడు కోడెదూడను గుడారపు గుమ్మమువద్దకు తీసికొనివచ్చి దాని మీద చేయి ఉంచుతాడు. ఈ చిహ్నం ద్వారా ప్రజలు ఓ విధంగా ఆ దూడతో ఐక్యమౌతారు. ఆ పిమ్మట దూడను వధించి దాని నెత్తురుతో గుడారంలోనికి ప్రవేశించి తెర యెదుట నిలువబడి ఏడుసార్లు మందసంవైపు ఆ నెత్తురుతో చిలకరిస్తాడు. యాజకుడు ఈలా నెత్తురును చిలకరింపగా కరుణా ఫలకంమీది ప్రభువు ప్రజల పాపాలను పరిహరిస్తాడు. కనుక ఈ ప్రాయశ్చిత్త బలులన్నిటిలోను నెత్తురు చిలకరింపు ప్రధానం. బైబులు భగవంతుడు పాపాన్ని సహింపనివాడు. ఈ ప్రభువు మన పాపాన్ని గూడ పరిహరించాలని అడుగుకుందాం.

26. ప్రాయశ్చిత్తం - విజ్ఞాపన ప్రార్థనం - సంఖ్యా 16,47

పూర్వవేదంలో "ప్రాయశ్చిత్తం" చేయడమనగా సాధారణంగా నెత్తురు

చిలకరించడమని భావం. అనగా కరుణా ఫలకంపై నెత్తురు చిలకరించి పాపపరిహారం చేయడమని అర్థం. కాని కొన్ని తావుల్లో ప్రాయశ్చిత్తం చేయడమనగా ప్రజల తరపున విజ్ఞాపన ప్రార్థనం చేయడమని గూడ అర్థం. నిర్గమకాండం 32,30లో మోషే, బంగారు దూడను ఆరాధించి చెడిపోయిన ప్రజలకోసం ప్రాయశ్చిత్తం చేయడానికి కొండమీదికెక్కి పోతాడు. ఈ ప్రాయశ్చిత్తం ప్రజల తరుపున అతడు చేసిన ప్రార్థనమేగాని నెత్తురు చిలకరించడం గాదు. సంఖ్యాకాండం 16,47లో అహరోను గుడారంలో ప్రవేశించి ధూపంవేసి ప్రజలకోసం ప్రాయశ్చిత్తం చేస్తాడు. ఈ ప్రాయశ్చిత్తంగూడ విజ్ఞాపన ప్రార్థనమేగాని నెత్తురు చిలకరించడంగాదు. అందుకే తరువాత వచ్చిన జ్ఞానగ్రంథకర్త ఈ వాక్యాన్ని స్మరించుకుంటూ "అహరోను ధూపం ప్రార్థన అనే సేవాసాధనాలనుండి ప్రజలకోసం ప్రాయశ్చిత్తం చేసాడు" అని నుడివాడు - జ్ఞాన 19,21. ప్రాయశ్చిత్తానికి విజ్ఞాపన ప్రార్థనమనే అర్థానిచ్చే పట్టులు ఈలాంటివే మరికొన్ని ఉన్నాయి. ప్రభువు మన తప్పిదాలను క్షమించాలని ప్రార్థిద్దాం. వేరేవాళ్ళ తప్పిదాలను గూడ క్షమించాలని విజ్ఞపనం చేద్దాం.

27. క్రీస్తు కరుణాపీఠం - రోమా 3,25

పూర్వవేదంలో కరునా పీఠం అంటే ఏమిటో చూచాం. నూత్నవేద రచయితలు క్రీస్తు మన కరుణా పీఠం అన్నాడు. పౌలు రోమీయుల జాబు 3,25లో పిత క్రీస్తును కరుణా ఫలకంగా జేసి ప్రజలకు చూపించాడని వ్రాసాడు. పూర్వవేదంలోని కరుణాపీఠంపై నెత్తురు చిలకరించడం ద్వారా పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తం జరిగిందన్నాం. ఇక నూత్నవేదంలో మన కరుణా ఫలకం క్రీస్తు. సిలువమీద వ్రేలాడుతూ నెత్తురులతో తడిసిన క్రీస్తుదేహం. రక్తసిక్తమైన ఆ కరుణాపీఠం లాంటిది. ఆ కరుణా పీఠంమీదలాగే ఆ సిలువమీద వ్రేలాడే క్రీస్తునందుగూడ యావేప్రభువు నెలకొని వున్నాడు. కనుకనే అతడు క్రీస్తుద్వారా ప్రపంచాన్ని తనతో సమాధానపరచుకోగల్గాడు - 2కొ 5,19.

అయినా యిక్కడ కరుణాఫలకానికి, సిలువ మీద వ్రేలాడే క్రీస్తు ఒకలికీ కొన్ని భేదాలు గుర్తించాలి. కరుణాఫలకంమీద జంతువుల నెత్తురు చిలకరించేవాళ్ళు. కాని క్రీస్తు తన యొడలి నుండి సొంత నెత్తురే ఒలికించాడు. కరుణాపీఠం గుడారంలో ఉండేది. ఎవ్వరికీ కనుపించేది గాదు. ప్రధాన యాజకుడు తప్పితే మరెవ్వరూ దాని చెంతకు వేళ్ళేవాళ్ళుగాదు. కని సిలువపై వ్రేలాడే క్రీస్తును పిత అందరకూ చూపించాడు. దేవాలయపు తెర చినిగిపోవడంతో లోపలి గర్భాగారం అందరకూ కనుపించింది - మత్త 27,51. ఈ తెర చినగక ముందు అనగా పూర్వవేదవిధానం చెల్లుబడి అయ్యేప్పుడు, దైవ సాన్నిధ్యంలోనికి అందరూ వెళ్ళేవాళ్ళుగాదు. కాని ఓమారు అది చినిగిపోయాక, అనగా పూర్వవేద విధానం అడుగంటాక నూత్న దైవసాన్నిధ్యామైన క్రీస్తు దగ్గరికి అందరూ వెళ్ళవచ్చు. ఈ ప్రభువు నేడు మనపట్ల గూడ కరుణా ఫలంకంలా మెలగుతూండాలని అడుగుకుందాం.

28. ప్రాయశ్చిత్తం చేయడానికై - హెబ్రే 2,17

హెబ్రేయ పత్రిక 2,17 క్రీస్తు ప్రజల పాపాలకొరకు ప్రాయశ్చిత్తం చేదయడానికై ప్రధాన యాజకుడయ్యాడు అని చెప్తుంది. ఈ ప్రాయశ్చిత్తం క్రీస్తు విజ్ఞాపన ప్రార్ధనమే పూర్వవేదంలోనే ప్రాయశ్చిత్తం అనే పదానికి విజ్ఞాపన ప్రార్థనమనే అర్థంవుంది అన్నాం. హెబ్రేయ పత్రాకారుడూ ఈ యర్థాన్నే స్వీకరించాడు. కావుననే ఇదేపత్రిక 5,7లో "అతడు నరుడై యున్నప్పుడు మరో రోదనంతో కన్నీళ్ళతో దేవునకు ప్రార్థనలు ,యాచనలు సమర్పించాడు" అని చెపుతుంది. ఈ వాక్యాల్లో క్రీస్తు ఒలివేతు తోపులోను సిలువమీదను బాధలనుభవిస్తూ మన కోసం చేసిన ప్రార్థనలను సూచిస్తాయి. క్రీస్తు ఉత్థానమయ్యాక గూడ పిత యెదుట మన కోసం చేసిన విజ్ఞాపనం చేస్తూంటాడు - 7,25. క్రీస్తు చిందించిన రక్తం ఆనాడు హేబెలు చిందించిన రక్తంకంటే అధికంగా మన తరపున మొదపెడుతుంది - 12,25. ఈ చివరి వాక్యంలో గూడ నెత్తురు చిందించిన ప్రాయశ్చిత్తం చేయడమంటే విజ్ఞాపన ప్రార్థనం చేయడమనే భావం. మోక్ష విజ్ఞాపనం మనలను పాపాన్నుండి రక్షిస్తూండాలని అడుగుకుందాం.

29. అతడే మన పాపాలకు ప్రాయశ్చిత్తం - 1యోహా 2,2.

"ఎవరైన బలహీనతలవల్ల పాపంచేస్తే నీతిమంతుడైన యేసుక్రీస్తు అనే ఉత్తరవాది మోక్షంలో తండ్రిచేత వుండనే వున్నాడు. అతడే మన పాపాలకు ప్రాయశ్చిత్తం చేసేవాడు" అంటుంది 1యోహాను 2,2. ఈ వాక్యంలో చాలా భావాలున్నాయి. 1. యేసుక్రీస్తు "నీతిమంతుడు" ఇక్కడ నీతిమంతుడంటే మన పాపాలను క్షమించేవాడు. మనకు రక్షణమనే నీతిని అనుగ్రహించేవాడు. ఈ పత్రిక 1,9లో గూడ ఇదే భావం కన్పిస్తుంది. 2. ఈ యేసుక్రీస్తు "ఉత్తరవాది". శత్రువుల న్యాయస్థానంలో మనపై నేరం ఆరోపించినపుడు మన తరపున వాదించేవాడు ఉత్తరవాది. అతడు శత్రువు తెచ్చిన అభియోగంనుండి మనలను కాపాడతాడు. ఇక్కడ మన శత్రువెవరు? దర్శనగ్రంథం 12,10 "రేయింబవళ్ళు మన సోదరులమీద నేరం మోపే సైతానుని కూలద్రోసారు" అంటుంది. ఈ దర్శన గ్రంథకర్త జకర్యా 3,1. నుండి ఈ భావాన్ని గ్రహించాడు. మన మీద నేరం మోపు శత్రువు పిశాచమే. ఈ పిశాచాన్నుండి, అతడు మోపే నేరాన్నుండి క్రీస్తు మనలను రక్షిస్తాడు. అందుకే1యోహా 3,8. కూడ "పిశాచం క్రియలను నాశం చేయడానికే క్రీప్తు ప్రత్యక్షమయ్యాడు" అని చెప్తుంది. 3. క్రీస్తు మోక్షంలో మనకొరకు తండ్రి యెదుట ప్రాయశ్చిత్తం చేస్తాడు. ఎలా ప్రాయశ్చిత్తం చేస్తాడు? మన పాపాలను శుద్ధిచేయడం ద్వారా. మోక్ష క్రీస్తుచేసే ఈ శుద్ధి, ప్రాయశ్చిత్తం , మరేమోకాదు, అతని విజ్ఞాపన ప్రార్థనమే! కిప్పూరు రోజున నెత్తురు చిలకరించడం ద్వారా పూర్వవేదప్రజలు శుద్ధి పొందుతారు. కనుక పిశాచం వాళ్ళపై ఇక నేరం మోపలేకపోయింది. ఇదేవిధంగా నూత్న వేదప్రజలూ మోక్షక్రీస్తు విజ్ఞాపన ప్రార్థన ద్వారా శుద్ధిపొందుతారు. కనుక ఇక వీళ్ళనూ పిశాచం అధిక్షేపించలేదు. మోక్షక్రీస్తు మనలనూ పిశాచంనుండి కాపాడుతూండాలని అడుగుకుందాం.

30. మన పాపాలకు ప్రాయశ్చిత్తం - 1యోహా 4,10

"మనం దేవుణ్ణి ప్రేమించడంలేదు. దేవుడే మొదట మలను ప్రేమించి మన పాపాలకు ప్రాయశ్చిత్తంగా వుండడం కోసం తన కుమారుణ్ణి పంపాడు. దీని ద్వారా ఆ దేవుని ప్రేమ యెంత గొప్పదో తెలిసిపోతుంది" అంటుంది 1 యోహాను 4,10. క్రీస్తు మరణంద్వారా పిత తన ప్రేమప్రణాళికను సాధించాడు. క్రీస్తు మన పాపాలకు ప్రాయశ్చిత్తం చేసి అనగా మనకోసం నెత్తురుచిందించి మన తరపున విజ్ఞాపన ప్రార్థనం జేసి - ఆ పాపాలను క్షమించాడు. ఇకమీదట మనలను పరిపాలించేది పిశాచంకాదు, ప్రభువే. ఇక మనం దుష్టుని ఆధీనంలోగాదు, నీతిమంతుని ఆధీనంలో వుంటాం - 1 యోహా 5,19. పిశాచం బిడ్డలంగాదు దేవుని బిడ్డలమౌతాం - యోహా 3,10. ఈ దేవుడు క్రీస్తుద్వారా తన జీవాన్ని మనకు అనుగ్రహిస్తూ వుంటాడు. ప్రభుజీవితాన్ని బడసి దివ్య జీవితం జీవించే భాగ్యంకోసం వేడుకుందాం.

31. పాస్క గొర్రెపిల్ల - నిర్గ 12,21-27

పైన ప్రాయశ్చిత్తాన్ని గూర్చి వివరించాం. ఇక "నెత్తురును" గూర్చి ఆలోచిద్దాం. నెత్తురు ఏం చేస్తుంది? పూర్వ వేదంలో మూడు సందార్భల్లో నెత్తురును వాడారు అవి, 1. పాస్కా గొర్రెపిలల్ల వధ. 2. సీనాయి నిబంధనం. 3. ప్రాయశ్చిత్త బలులు. నూత్న వేదంలో క్రీస్తు చిందించిన రక్తం గూడ ఈ మూడు సందర్భాలను గూర్చి విపులంగా తెలుసుకుందాం. మొదట పాస్క గొర్రెపిల్ల వధతో ప్రారంభిద్దాం.

పాస్కా గొర్రెపిల్ల వధ నిర్గమకాండ12,21-27 లో వర్ణింపబడింది. ఐగుప్తులోని యూదులు గొర్రెపిల్లను వధించి దాని నెత్తురును వారు నివశించే ఇండ్ల వాకిలి కమ్ములకు పూసుకోవాలి. యావే ఐగుప్తీయులను నాశం చేయడానికి వస్తాడు. అతడు వాకిలి కమ్ములమీద నెత్తురును చూచి ఆ ఇండ్లను దాటిపోతాడు. అనగా ఆ ఇండ్లలోని ప్రజలను చంపాడు. "పేసా" అనే హిబ్రూ పదానికి దాటిపోవడం అని అర్థం. ఆ శబ్దంనుండే "పాస్కా" అనే గ్రీకుపదం కల్పించారు.

తరువాత యూదులు వాగ్దత్త భూమిలో పాదుకున్నాక గూడ యేటేట గొర్రెపిల్లను వధించి పాస్కను జరుపుకుంటూనే వుండాలి. "ప్రభువు ఐగుప్తీయులను హతంచేసాడు. కాని మన ఇండ్లను కాపాడాడు. కనుకనే యీ పండుగను చేసికొంటున్నాం" అని యూదులు తమ పిల్లలకు నేర్పించాలి. ఇలా తరతరాల వరకూ యీ యాచారం యిస్రాయేలు కుటుంబాల్లో కొనసాగిపోతూండాలి. ప్రభువు నాటి ఐగుప్తు ప్రజలను కాపాడినట్లే మనలనూ కాపాడుతూండాలని అడుగుకుందాం.

32. గొర్రెపిల్ల నెత్తురు ఏం సాధించింది?

యిస్రాయేలీయులు నెత్తురును తమ ఇండ్ల తలుపు కమ్ములకు పూసారు అన్నాం. ఇది ఓ గుర్తు. ఈ గుర్తును జూచి ప్రభువు ఆ ఇండ్లలోని వారిని చంపకుండా వదిలి వేసాడు. పైగా యీ గుర్తుగల ఇండ్లు యావేకు అంకితమయ్యాయి. అనగా నెత్తురు ఆ ఇండ్లలోని ప్రజలను యావేకు సమర్పించింది. ఇంకా, ఈ పాస్కాబలి ద్వారా యిస్రాయేలీయులు పాపపు ఐగుప్తు నుండి వెడలి వచ్చారు. అనగా నెత్తురు పాపం నుండి వారికి విమోచనం కలిగించింది. గొర్రెపిల్ల వధ అనే యీ తంతును తర్వాత వాగ్దత్త భూమిలో కొనసాగించేప్పుడు అది "పాస్కాబలి" అని పిలువబడుతుంది. ఆ ప్రజలు ఈ బలి ద్వారా తమ పాపాలు పరిహారమౌతాయనే విశ్వసించారు – నిర్గ 12,27. కనుక పాస్కా గొర్రెపిల్ల వధ సందర్భంలో నెత్తురు యిస్రాయేలీయులను చావు నుండి కాపాడింది. వాళ్ళను యావేకు అంకితం చేసింది. పాపాన్నుండి రక్షించింది. ఈలాగే ప్రభువు మనలను నిత్యం రక్షించి కాపాడుతూండాలని అడుగుకుందాం.

33. లోకపు పాపాలను భరించే గొర్రెపిల్ల – యోహా 1,29

పై పాస్కా గొర్రెపిల్ల ఉదంతాన్ని, క్రీస్తుకు అన్వయిస్తుంది నూత్నవేదం. స్నాపక యోహాను క్రీస్తును జూచి "ఇతడు లోకపు పాపాలు భరించే గొర్రెపిల్ల" అంటాడు. ఈ వాక్యంలో క్రీస్తు పాస్కా గొర్రెపిల్లతో పోల్చబడ్డాడు. వధించబడిన పాస్కా గొర్రెపిల్ల ఐగుప్తులోని విగ్రమారాధన మనే పాపనుండి యిస్రాయేలీయులను విడిపించింది. తర్వాత పాలస్తీని దేశంలో ఈ తంతును కొనసిగించినప్పుడు గూడ బలిరూపంగా ప్రజల పాపాలు పరిహరించింది. అదేవిధంగా ఈ క్రీస్తు అనే గొర్రెపిల్లగూడ ప్రజల పాపాలను భరిస్తాగు, పరిహరిస్తాడు అని భావం. ఇంకో విషయం. పాస్కా పండుగను చేసికోవడం కోసం శుక్రవారం సాయంత్రం మూడు గంటలకు యెరూషలేం దేవాలయంలో గొర్రెపిల్లలు వధించేవాళ్ళు. ఈలా దేవాలయంలో గొర్రెపిల్లలు వధింపబడుతూండగా క్రీస్తుకూడా అదేకాలంలో యొరుషలేం వెలుపల సిలువమీద జీవం విడిచాడు. ఈ సంఘటనం వలన గూడ అతడు నూత్న వేదపు పాస్కా గొర్రెపిల్ల అని వ్యక్తమవుతుంది. ఈ గొర్రెపిల్ల మన ఆపాపలనుగూడ పరిహరించాలని వేడుకుందాం.

34. గొర్రెపిల్ల రక్తంతో వస్త్రాలను ఉదుకుకున్నారు – దర్శ 7,14–17

దర్శన గ్రంథం మోక్షానికి పుణ్యమూర్తులను వర్ణిస్తూ వాళ్ళు గొర్రెపిల్ల రక్తంలో తమ వస్త్రాలను ఉదుకుకున్నారని చెప్పుతుంది. అనగా వాళ్ళు భూమిమీద శ్రమలనుభవించి నెతురోడ్చారు. క్రీస్తు రక్తంలో వస్త్రాలను ఉదుకుకోగా అవి

యెఱ్ఱబళ్ళేదు గదా, తెల్లబడ్డాయి. అనగా ప్రభురక్తం వాళ్ళ పాపాలను పరిహరించి నిర్మలంగాను,శుభ్రంగాను వుండేలా చేసిందని భావం. ఈ పుణ్యమూర్తులు నిత్యం ప్రభుసన్నిధిలో నిలుస్తారు. ఆయనను సేవిస్తారు. వారికిక వ్యాధిబాధలంటూ వుండవు. గొఱ్ఱెపిల్ల తానే కాపరీ నాయకుడూ ఐ వాళ్ళకు జీవజలా లుబికే బుగ్గ దగ్గరకు నడిపించుకొని పోతుంది. ఈలా మోక్షం, పాపం చేయకముందు ఆదిదంపతులు నివసించిన మరో ఏదెను లాంటిది ఔతుంది. కనుక దర్శన గ్రంథం వెలువరిచే ఈ భావం ప్రకారంకూడ క్రీస్తు పాస్క గొఱ్ఱెపిల్లలాగా మన పాపాలను పరిహరిస్తాడని స్పష్టమౌతుంది. ప్రభువు మనకూ కాపరీ నాయకుడూ గావాలని అడుగుకుందాం.

35. నింధన రక్తం - నిర్గ24,2-8

మీద పాస్క గొఱ్ఱెపిల్ల గూర్చి వివరించాం. ఇక ఇబంధన రక్తాన్నిగూర్చి ఆలోచిద్దాం. క్రీస్తు చిందించిన రక్తం యీ నిబంధన రక్తాన్ని గూడ తలపిస్తూవుంటుంది. ఈ నింధన రక్తం నిర్గమకాండ 24,3-8 వాక్యాల్లో వర్ణించబడింది. యిస్రాయేలీయులంతా సీనాయి కొండవద్ద గుమిగూడారు. యావేయాట పాటిస్తామని ప్రమాణం చేసారు. అంతట పరిచారకులు కోడెలను వధించి నెత్తురు ప్రోగుచేసారు. మోషే ఆ నెత్తురులో సటబాలు బలపీఠంమీద చిలకరించాడు. మిగతా సగం ప్రజలమీద చల్లాడు. ప్రభువు నేడు మీతో చేసుకున్న నిబంధనకు సంబంధించిన రక్తం యిదేనని వాళ్ళతో చెప్పాడు. ఇక్కడ ఓ విషయం గమనించాలి. కనానీయులు మొదలైన యిప్రాయేలీయులనాటి అన్యజాతి ప్రజలు అర్పించే బలుల్లో బలిపశువును వధించి దేవునికి సమర్పించడం ముఖ్యాశం. కాని యిస్రాయేలీయులు అర్పించే బలుల్లో బలిపశువు నెత్తురును చిలకరించడం ప్రధానాంశం. క్రీస్తుప్రభువు చిందించిన నెత్తురు మనలనూ దేవుని చెందకు చేర్చాలని అడుగుకుందాం.

36. నిబంధన రక్త భావం

మోషే నెత్తురును ప్రజలమీద పీఠంమీద చిలకరించాడన్నాం. ఇక్కడ పీఠం దేవునికి నిదర్శనంగా వుంటుంది. కనుక అతడు దేవునిమీద, ప్రజలమీద నత్తురు చిలకరించాడు ఆనాలి. దేవుడు - ప్రజలు అనే యీ రెండు రక్షాలను నెత్తురు ఐక్యం చేస్తుంది. ఆనాడు వివిధ జాతిప్రజలు స్నేహబంధాలను కుదుర్చుకునేప్పుడు ఇరు పక్షాలవాళ్ళు తమ నెత్తురు తీసి కలిపివేసేవాళ్లు. ఆ నెత్తురు నుండి యికమీదట ఏక ప్రాణం ఏర్పడుతుందని వాళ్ళభావం. అనగా వాళ్ళు పరస్పర ప్రేమభావంతో ఏవవ్యక్తిలా జీవిస్తారని అర్థం. నెత్తురులో ప్రాణముంది. ప్రాణంతో గూడిన యీ నెత్తురును మోషే దేవునిమీద ప్రజల మీద చల్లాడు. ఈ నెత్తురులో వున్న ప్రాణం ద్వారా ఆ రెండు పక్షాలవాళ్ళు ఇకమీదట ఏకప్రాణంతో జీవిస్తారని భావం. అనగా ఈ నెత్తురు

దేవుని ప్రాణాన్ని ఐక్యంజేస్తుంది. వాళ్ళిద్దరకూ కలయికా, పొత్తూ ఏర్పడేలా చేస్తుంది. ఈ విధంగా నిబంధన రక్తం ఐక్యతను సూచిస్తుంది. దేవునితో మనం కూడ ఐక్యమయ్యే భాగ్యం కోసం మనవిచేద్దాం.

37. దివ్య భోజన వాక్యాలు

క్రీస్తు చిందించిన రక్తం గూడ పై నిబంధనరక్తం లాంటిది నూత్నవేదం. కనుక యీ నూత్నవేద వాక్యాలను విలోకిద్దాం. ప్రభువు దివ్య భోజనాన్ని నెలకొల్పినప్పటి వాక్యాలు నాలుగున్నాయి అవి మత్త 26,28. మార్కు 14,24. లూకా 22,19-20. 1 కొ 11,25-27. ఈ నాల్గు వాక్యాల్లోను "ఇది నిబంధనరక్తం" అనే పలుకులు విన్పిస్తాయి. మోషే నెత్తురు ప్రజల మీద చల్లి "ఇది యావే మీతో చేసుకొన్న నిబంధన రక్తం" అన్నాడు గదా! నిర్గ - 24,8. అక్కడ జంతువుల నెత్తురును చిలకరించడం ద్వారా సీనాయి నిబంధనం యేర్పడింది. అక్కడ మళ్లా క్రీస్తు నెత్తురును చిందిచడం ద్వారా నూత్న వేదపు నిబంధన యేర్పడింది. అక్కడా సీనాయి నిబంధన ద్వారా ప్రజలు యావేతో ఐక్యమయ్యారు. యావే ప్రజలమయ్యారు. ఇక్కడ కల్వరి నిబంధనం ద్వారా మనమూ క్రీస్తుతో ఐక్యమౌతాం. క్రీస్తు ప్రజలమౌతాం. నిబంధన ఎప్పుడూ రెండు పక్షాలవారిని ఐక్యపరుస్తుంది. క్రీస్తు చేసుకనిన ఈ రెండవ నిబంధనను గూర్చి మననం చేసికొందాం.

38. క్రీస్తు రక్తం మనలను కొంది - దర్శ5,9

సీనాయి కొండవద్ద చిలకరించబడిన నెత్తురు ద్వారా యిస్రాయేలీయులు యావే ప్రజలయ్యరన్నాం. అలాగే క్రీస్తు చిందించిన రక్తంద్వారా మనం క్రీస్తుప్రజల మౌతాం. అంచేతను నూత్న వేదంలోని చాలా వాక్యాలు క్రీస్తు రక్తం మనలను కొందనీ, మనం క్రీస్తు సొతకతయ్యామనీ చెప్తాయి. 1పేత్రు 2,9 మనం దేవుని సొత్తయిన ప్రజలం అంటుంది. అ.చ. 20,28లో క్రైస్తవులు క్రీస్తు స్వీయకర్త మిచ్చి సంపాదించిన జమాజమని చెప్పబడింది. దర్శనగ్రంథం 5,9లో క్రీస్తును గూర్చి "నీవు వధింనబడిన వాడవు. నీ రక్తమిచ్చి ప్రతిజనమునుండి మా దేవుని కొరకు ప్రజలను కొన్నావు" అని చెప్పబడింది. 1కొరి 6,20 మరియు 7,23 మనం విలువబట్టి కొనబడినవాళ్ళం అని చెప్తాయి. ఈ వాక్యాలన్నిటిలోను సీనాయిరక్తం ఏం చేస్తుంది అనేభావం. ఇమిడివుంది. అనగా మనలను దేవుని ప్రజలుగా, దేవుని ప్రజలుగా, దేవుని ఆస్తినిగా చేస్తుంది. క్రీస్తు నెత్తురు. కనుక ఆ ప్రభువు ప్రజల్లా జీవించే భాగ్యం అడుగుకుందాం.

39. గొర్రెల కాపరియైన యేసు - హెబ్రే 13,20

క్రీస్తు మనకు కాపరి. మనం అతడు మేపే గొర్రెల్లాంటి వాళ్ళం. బైబుల్లో కాపరి అంటే నాయకుడని అర్థం. కనుక క్రీస్తు మనకు నాయకుడు. నిబంధన సంబంధమైన

ఈన నెత్తురుద్వారా మనలను ఆర్జించినవాడు. మనం అతని ప్రజలం. జకర్యా 9,11 యావే చేసిన నిబంధనపు నెత్తురు ద్వారా యిస్రాయేలు ప్రజలు చెరనుండి విడిపింపబడతారు అని చెప్తుంది. ఆలాగే క్రీస్తు నెలకొల్పిన నూత్ననిబంధనరక్తం వలన మనమూ పాపపు చెరనుండి విడిపింపబడతాం. ఆ ప్రభువు ప్రజలమౌతాం. ప్రభువు మనలనూ కాపరి చూచే చూపున చూస్తూఉండాలని ప్రార్థిద్దాం.

40. క్రీస్తు రక్తం మేలైంది - హెబ్రే 9,12-14

హెబ్రేయపత్రికారుడు 9,19-20లో నిర్గమ కాండంలోని నిబంధనరక్తాన్ని గూర్చిన వాక్యాలను ఉదహరించాడు. కాని జంతురక్తాన్ని పీఠంమీద చిలకరించారు అనడానికి మారుగ నిబంధపుస్తకంమీద చిలకరించారు అని చెప్పాడు. పీఠంలాగే ఈ పుస్తకంగూడ దేవుణ్ణి సూచిస్తుంది. ఇక మేకల నెత్తురు, ఎడ్ల నెత్తురు ప్రజల పాపాలు పరిహరిస్తే క్రీస్తురక్తం మనలను ఎంతగా శుద్ధిచేస్తుందో ఊహింపమన్నాడు - 9,12-14,1 పేత్రు 1,18లో గూడ వెండిబంగారాలు జంతువుల నెత్తురుల మొదలైన విలువలేని వస్తువులచేతగాదు, మరి అమూల్యము నిర్దోషము నిష్కళంకమునైన గొర్రెపిల్ల రక్తంచేత క్రైస్తవులు విమోచించబడ్డారని చెప్పబడింది. ఈలాంటి వాక్యాలన్నిటిలో క్రీస్తురక్తం సీనాయి నెత్తురుకంటే మేలైందని భావం. ఈలాంటి రక్తాన్ని చిందించడానికి క్రీస్తు ఎంతగా శ్రమపడ్డాడో ఊహింపచమనీ భావం.

41. రెండు రకాల ప్రాయశ్చిత్తబలులు

పై యంశాల్లో పాస్క గొర్రెపిల్ల రక్తాన్ని గూర్చి నిబంధనరక్తాన్ని గూర్చీ వివరించాం. ఇక ప్రాయశ్చిత్తబలులకు సంబంధించిన రక్తాన్నిగూర్చి ఆలోచించాలి. ఈ ప్రాయశ్చిత్తబలులు రెండు రకాలు. మొదటిది, కిప్పూర్ రోజున సమర్పించే బలి. ఈ బలిలో కొడెదూడ నెత్తురును కరుణాపీఠంమీద ఓమారు, దానిముందు ఏడుసార్లు చిలకరించేవాళ్ళు లేవీ 16,14-16. ఈ బలిని ఏడాది కొకసారి ప్రధానయాజకుడు మాత్రమే సమర్పించేవాడు. ఇక రెండవది, పాపపరిహారబలి. ఈ బలిలో మందసమందలి తెరవద్ద నిలుచుండి కోడెనెత్తురును ఏడుసారులు మందసం వైపు చల్తారు. మందసంమీదగల కరుణాపీఠంపై వసించియున్న ప్రభువు ఆలా చల్లబడిన నెత్తురును జూచి ప్రజల పాపాలు పరిహరిస్తారు. ప్రభువు పాపాలను గూడ క్షమిస్తూండాలని ప్రార్థిద్దాం.

42. దేవునినుండి ప్రాయశ్చిత్తం?

ప్రజల పాపం పవిత్రస్థలాన్ని అపవిత్రం జేస్తుంది. కనుక ప్రభుసాన్నిధ్యం ఆ స్థలాన్ని విడచి వెళ్ళిపోతుంది - యెహె 10,18. ప్రాయశ్చిత్త కర్మద్వారా ప్రజల పాపాలు

పరిహారమౌతాయి. వాళ్ళ పరిశుద్ధస్థలమూ పవిత్రమౌతుంది. దైవసాన్నిధ్యం మళ్ళా ఆ స్థలంలో నెలకొంటింది. యెహె 43,2. ఆ ప్రజలూ మళ్ళా దేవునితో ఐక్యమౌతారు. దేవుని ప్రజలౌతారు. ఈ విధంగా ప్రజలను, దేవాలయాన్ని, గుడారాన్ని, పీఠాన్ని పాపం నుండి శుద్ధిచేసి పవిత్రపరచడం కోసం పూర్వవేద ప్రజలు ప్రాయశ్చిత్త కర్మలను జరిపేవాళ్ళు. ప్రభువు మనలనూ నిత్యం పాపాన్నుండి శుద్ధి చేస్తూండాలని మనవి చేద్దాం.

43. నెత్తురు ఏలా ప్రాయశ్చిత్తం చేస్తుంది

"రక్తంలో ప్రాణం వుంటుంది. కనుక అది ప్రాయశ్చిత్తం చేయడానికి ఉపయోగపడుతుంది" అంటుంది లేవీ 17,11. ప్రాణి ప్రాణం నెత్తురులో వుంటుంది. అందుచేత నెత్తురు ప్రాణం. ప్రాణం దేవునిదగ్గర నుండి వస్తుంది. కనుక నెత్తురులో ఒక విధంగా దేవుడు నెలకొనివుంటాడు. అది దివ్యమైంది. కనుక నెత్తురు నరుణ్ణిగాని, మందిరాన్ని గాని, వేదికను గాని పవిత్రపరచగలతు. ఏ నెత్తురుబడితే ఆ నెత్తురుగాదు. బలిగా సమర్పింబడిన నెత్తురు మాత్రమే ఈలా పవిత్రపరచగలదు. దేవుడే ఈ నెత్తురును ప్రాయశ్చిం చేయడం కోసం పీఠంపై చిలకరించమని ఆదేశించాడు - లేవీ 17,11. అందుకే యా.కులు దీన్ని పీఠం దగ్గరకు తీసికొని వేళ్ళేవాళ్ళు. పీఠంమీద పీఠం ముందూ చిలకరించేవాళ్ళు. పీఠం కొమ్మలకు పూసేవాళ్ళు. నెత్తురులో రెండు గుణాలుంటాయి. పవిత్రీకరణ గుణం, ఐక్యతా గుణం. ఐక్యపరుస్తుంది. ప్రభురక్తం మన పట్ల ఈ రెండంశాలను సాధించాలని భక్తితో మనవి చేద్దాం

44. మూడు రకాల బలులు

పూర్వవేదంలో మూడు రకాల బలులు అర్పించిందన్నాం. అవి పాస్క గొర్రెపిలంల బలి. నిబంధన బలి, ప్రయశ్చిత్తబలులు. ఈ మూడు కరాల బలులనూ సార్థకం జేస్తుంది. 1. క్రీస్తు శుక్రవారం సాయన్నరతం మూడు గంటలకు యెరూషలేం వెలుపల సిలువమ్రానిపై అసువులర్పించాడు. అదే సమయంలో యొరూషలేం దేవాలయంలో పాస్క గొర్రెపిల్లను వధించారు. ఈ సంఘటనంవల్ల క్రీస్తు నూత్న వేదపు పాస్క గొర్రెపిల్లయని ప్రస్ఫుటమైంది. 2. మోషే కోడెదూడనెత్తురు ప్రజలమీద చల్లి "ఇది యావే మీతో చేసుకున్న నిబంధనరక్తం" అన్నాడు. అదేవిధంగా క్రీస్తుకూడా కడపటి విందు సమయంలో పాత్ర నందుకొని "ఇది నిబంధనరక్తం" అన్నాడు. కనుక సీనాయి నిబంధనం కల్వరి నిబంధనను సూచిస్తుంది పూర్వవేద ప్రాయశ్చిత్త బలుల్లో నెత్తురు చిలకరించడం వల్ల పాపం పరిహారమైంది అన్నాం. అలాగే క్రీస్తు చిందించిర నెత్తురువల్ల గూడ పాపంపరిహారమైంది. అందుకే ప్రబువు "ఇది పాపపరిహారంకోపం చిందబడే

నిబంధన రక్తం" అంది – మత్త 26,28. కనుక ఈ ప్రాయశ్చిత్త బలలూ సిలువబలిని సూచిస్తాయి. ఈ విధంగా క్రీస్తు సిలువబలి పూర్వవేదంలోని బలులున్నిటినీ సార్థకంజేస్తుంది. ఈ బలిద్వారానే ఆ ప్రాచీన బలులన్నీ ఫలితాన్ని ఈయగలిగాయి. క్రీస్తు సిలువబలి మనక రక్షణాన్ని చేకూర్చిపెట్టాలని ప్రార్దిద్దాం.

45. పాపికి బదులుగా జంతువు

ప్రాయశ్చిత్తబలుల్లో జంతువు బలిగా సమర్పింపబడిందన్నాం. కాని యా తంతునుజూచి కొందరు పాపికి బదులుగా బలిపశువు సమర్పింపబడింది. కాబోలు అనుకున్నారు. నరుడు పాపంజేసి శిక్షకు పాత్రుడయ్యాడు. పాపఫలితంగా అతడు చావాలి. కాని అతడు చావకుండ తనకు తనకు బదులుగా, కోడెలు, మేకలు మొదలగు బలిపశువులను దేవునికర్పించాలి. దేవుడు నరునికి బదులుగా, నరుని తావులో ఆ పశువులను స్వీకరించి అతన్ని చంపకుండా వదిలివేసాడు – ఇది కొందరివాదం. కాని ఈ వాదం నిలువజాలదు. బైబులు భగవంతుడు జంతుమరణానికి సంతోషించేవాడు గాదు. యెహెజ్కేలు చెప్పినట్లు, అతడు ప్రాణి జీవించాలని కోరుకుంటాడే గాని నశించాలని కోరుకోడు – 33,11 ప్రవక్త పల్కిన యీ వాక్యంమీద వ్యాఖ్యజెబుతూ జ్ఞానగ్రంథకర్త "మరణం దేవునివలన కలిగిందికాదు. జీవుల నాశంగావడం చూచి ఆయన సంతోషించడు" అని వ్రాసాడు –1,13 కనుక మరణానికి పాత్రుడైన నరుడు జంతువు నర్పించి తాను తప్పించుకోవడంగాదు ఇక్కడ విషయం. ఆ జంతువు నెత్తురులోనున్న ప్రాణం దేవుని దగ్గరినుండి వచ్చిందిగాన, ఆనెత్తురు దేవుని సన్నిధిలో చిలకరించడం ద్వారా నరుడు పాపవిమోచనం పొందాడు. అంతే.

46. పాపికి బదులుగా క్రీస్తు చనిపోయాడా?

పూర్వవేదంలో పాపికి బదులుగా బలిపశువు అర్పించబడింది అని వాదించేవాళ్ళు నూత్న వేదంలో పాపికి బదులుగా క్రీస్తు చనిపోయాడు అని వాదిస్తారు. పాపంవల్ల మనమే మరణశిక్ష పొందాల్సింది. కాని మన తరపున, మనకు బదులుగా, మన స్థానంలో, క్రీస్తు చనిపోయాడు. కనుక అతని మరణం మన మరణాన్ని తప్పించింది. అతని చావు మన పాపాలను పరిహరించదు, కప్పివేస్తుంది – ఇది వీళ్ళ వాదం. కాని ఈ వాదం గూడ నిలువజాలదు.

క్రీస్తు మనకు బదులుగా చనిపోలేదు. మరి మనతో ఐక్యమై, మనలను తనయందిముడ్చుకొని చనిపోయాడు. కనుక అతని మరణం ఒకేరీతిగా మన మరణం కూడ. ఈ భావాన్ని హెబ్రేయ పత్రికార్త చక్కగా వ్యక్తంచేసాడు. పరిశుద్ధపరచేవాడు క్రీస్తు పరిశుద్ధపరచబడేవారు నరులు. వీళ్ళిదందరూ ఒకే మానుషకుటుంబానికి చెందినవాళ్ళు. కనుక అతడు వారిని సోదరులు అని పిలుస్తాడు. అందుకే అతడు దేవదూతల కుటుబంలో

పుట్టలేదు. మనుజకుటుంబంలో జన్మించాడు. ఈలా జన్మించి అన్ని విషయాల్లోనూ తన సోదరులవంటి వాడయ్యెడు. వాళ్ళ పాపాలకు పరిహారం చేసాడు. అతడు నాడు శోధనలకు గురియై శ్రమలను భరించాడు గనుక ఈనాడు శోధనలు పొందుతూ శ్రమలనుభవిస్తున్న మనకు సహాం చేయగలడు - 2,11.16-18. ఈ భావాల ప్రకారం కేవలం మనకు బదలుగా మప తావులో చనిపోలేదు. అతడూ, మనం పరస్పర సంబంధంలోని వేరువేరు వ్యక్తులంగాము. అతడు మప మానుషకుటుంబంలో పుట్టి, మనలను తనతో ఐక్యం జేసికొని, మనలను తనలో ఇముడ్చుకొని చనిపొయాడు. అందువల్లనే అతని రక్షణం మనకు లభించింది. క్రీస్తు మనకు బదులుగా కాదు, మనకొరకు చనిపోయాడు. అనేభావాన్ని అర్థంచేసుకొని మననం జేసుకుందాం.

47. సాముదాయక వ్యక్తులు

పూర్వవేదంలోని తొలి ఆదాము నూత్నవేదంలోని మలిఆదాము (క్రీస్తు) కేవలం వ్యక్తులు మాత్రమేగాదు, సాముదాయక వ్యక్తులు గూడ. అనగా ఆ తొలి ఆదాము ఏవభర్తయైన ఓ ప్రత్యేకవ్యక్తి మాత్రమేగాదు. మానవ సముదాయాన్నంతటినీ తనలో ఇముద్యుకున్న సాముదాయక వ్యక్తి. ఉదాహరణకు ఆదికాండం 1,27లో దేవుడు "మన పోలిక ప్రకారం ఆదామును చేద్దాం" అనుకుంటాడు. ఈ యాదాము ఏవ భర్తయైన ఆదాము మాత్రమేగాదు. నరజాతికూడ. కనుకనే తొలిఆదాము సాంఘీకవ్యక్తి అన్నాం. ఆ యాదాము పాపం జేసినప్పుడు మనలనందరినీ తనలో ఇముద్యుకొనే వున్నాడు. మనమూ అతనిలో వుండి పాపం చేసాం. కనుకనే అతని పపాం మనకు సంక్రమించింది.

ఇక, రెండవ ఆదామైన క్రీస్తుకూడ నరజాతిని తనలో ఇముడ్చుకున్న సాముదాయకవ్యక్తి. అతడు శ్రమలనుభవించి చనిపోయినపుడు మనమూ చనిపోయాం. ఇమిడివున్నాం. అతనిలో నెలకొనివుండి అతనియందు శ్రమలనుభవించి చనిపోయాం.కనుకనే అతని రక్షణం మనకూ లభించింది. ఎఫెసీయులు 4,13లో "క్రీస్తు శరీరం" అంటే తలయైన క్రీస్తూ, అవయవాలైన క్రైస్తవ ప్రజలనూ. కావుననే క్రీస్తుకూడ సాంఘీకవ్యక్తి. కనుక ఇద్దరాదాములు సాముదాయకవ్యక్తులనే ఈ భావంకూడ, క్రీస్తు కేవలం మనకు బదులుగా చనిపోలేదు, మనలను తనలో ఇముడ్చుకొని మన ప్రతినిధిగా చనిపోయాడనే రుజువుచేస్తుంది. లూథరు అతని యనుయాయులు బోధించినట్లు క్రీస్తు మన పాపాలను కప్పివేస్తాడని చెప్పగూడదు. పరిహరించాడని చెప్పాలి.

48. బాధామయ సేవకుడు - యెష 53

పూర్వాంశాల్లో పూర్వవేద బలులను గూర్చి విచారించాం. పూర్వబలులు క్రీస్తు బలని సూచించాయున్నాం. అలాగే పూర్వవేదంలోని కొందరు వ్యక్తులుగూడ తమ

బాధలద్వారా భావిలోని క్రీస్తును సూచించారు. వీళ్ళకే సూచకవ్యక్తులని పేరు. బాధామయ సేవకుడు, మొదలైనవాళ్ళు ఈ సూచకవ్యక్తులు.

మొదట బాధామయ సేవకుణ్ణి గూర్చి విచారిద్దాం. యెషయాప్రవక్త 53వ అధ్యాయమంతటా ఈ సేవకుణ్ణి వర్ణించుకుంటూ బోయాడు. మన దోషాలవలన అతన్ని నలుగగొట్టారు. మన శిక్ష అతనిమీద పడింది. అతని దెబ్బల వలన మనకు స్వస్థత చేకూరింది. అన్యాయపు తీర్పునకు లోనుజేసి అతన్ని కొనిపోయారు. ప్రజల అతిక్రమాల వలన అతన్ని మోదారు. సజీవుల భూమిమీద నుండి చంపివేసారు. అతడు తన ప్రాణాలను ధారవోసాడు. అనేకుల పాపాలను భరించి తిరుగుబాటు చేసినవాళ్ళకోసం విజ్ఞాపనం చేసాడు – 53,5. 3. 8. 12. ఈ సేవకుని బాధలద్వారా బావిలో బాధ అనుభవించబోయే క్రీస్తును కన్నులకు గట్టినట్లుగా చిత్రించాడు ప్రవక్త.

కాని యీ బాధమయ సేవకుడు ఎవరు? ఇతడు ఓ సాముదాయక వ్యక్తి. యావే సేవకుల నందరినీ తనతో ఇముడ్చుకొనిన మహా సేవకుడు. తాను ఎవరి పాపాలను భరించాడో వాళ్ళపే తనతో ఐక్యం జేసికొనిన మహానుభావుడు. క్రీస్తుకు ప్రతిరూపమైన వ్యక్తి. క్రీస్తు దెబ్బల వలన మనకు స్వస్థత చేకూరిందనే సత్యాన్ని స్మరించుకొని ప్రార్థనం చేసుకుందాం.

49. క్రీస్తు పోలికలు

యెషయా 53,9–11లో సేవకుణ్ణి ఈలా వర్ణించాడు :

1. నిశ్చయముగా అతడు అన్యాయమేమీ చేయలేదు. 2. అతడు తన్ను పాపపరిహారబలిగా సమర్పించుకున్నాడు. 3. నీతిమంతుడైన సేవకుడు అనేకులను నిర్దోషులను జేస్తాడు.

పౌలుకూడ అచ్చంగా ఈ వాక్యాలనే మనసులో పెట్టుకొని క్రీస్తును ఈలా వర్ణించాడు – 2కొ 5,21:(1. క్రీస్తు యేపాపమూ యెరుగడు. 2. అతడు మనకోసం పాపపరిహార బలి అయ్యాడు. 3. అతని ద్వారా మనం దేవుని నీతిని (రక్షణాన్ని) పొందుతాం.

ఈ వాక్యాలనుబట్టి పౌలు బాధామయ సేవకఘటాన్ని యెంత మక్కువతో మననంజేసికున్నాడో వ్యక్తమౌతుందిజ క్రీస్తు ఆర్జించిన నీతి ద్వారా మనం కూడా నిర్దోషులమూ నీతిమంతులమూ గావాలని అడుగుకుందాం.

50. అనేకుల కొరకు – మార్కు 14,24

దివ్యభోజన వాక్యాల్లో "ఇది అనేకులకొరకు చిందబడనున్న నా రక్తం" అంటాడు. మరో తావులోగూడ "మనుష్యకుమారుడు అనేకుల కొరకు తన ప్రాణాన్ని ఈయడానికి వచ్చాడు" అని చెప్పబడింది – మార్కు 10,45. పై బాధామయ సేవకుడు గూడ అనేకులను నిర్దోషులను చేస్తాడని పాపానలు భరిస్తాడని చెప్పబడింది – యెష 53,11–12. కనుక నూత్నవేదరచయిలత ఈ "ఈఅనేకులు" అనే శబ్దాన్ని యెషయా ప్రవచనంలోని బాధామయ

సేవక ఘట్టాన్నుండి గ్రహించారు. ఆ సేవకుడు క్రీస్తునకు ప్రతిరూపం అన్నాం. కాని యీ సేవకుడు అతడు సూచించే క్రీస్తే "అనేకుల" పాపాలు మాత్రమే భరిస్తారా? అందరి పాపాలను భరించారా? హీబ్రూ భాషామర్యాద చొప్పున "అనేకులు" అంటే అందరూ అనే అర్థం. కనుక ఈ సేవకులు అందరి పాపాలను భరించాలనే చెప్పాలి.

ఇంకో విషయం. ప్రవక్త 53,7లో "వధించడానికై తోలుకొనిపోయే గొర్రెపిల్లలా అతడు మౌనంగా వుండి పోయాడు" అంటాడు. స్నాపకయోహాను క్రీస్తును చూచి "ఇదిగో లోకయుయొక్క పాపాలను భరించే గొర్రెపిల్ల" అన్నపుడు బహుశః పై ప్రవక్త వాక్యంలోని "గొర్రెపిల్ల" శబ్దాన్ని సూచించి వుండవచ్చు - యోహా 1,29

51. శ్రమ లనుభవించాక మహిమ - లూకా 24,26-27

క్రీస్తు ఉత్థానానంతరం ఇద్దరు శిష్యులు ఎమ్మావు గ్రామానికి వెళ్తున్నారు. క్రీస్తేకూడ వాళ్ళదో ప్రయాణం చేసాడు. కాని వాళ్ళు క్రీస్తును గుర్తుపట్టలేదు. తాము అనుసరించిన క్రీస్తు రోమను బానిసాన్నుండి పాలస్తీనా దేశానికి దాస్యవిముక్తి కలిగిస్తాడనుకున్నారు. కాని క్రీస్తు అదేమీ చేయకుండానే చనిపోవడంవల్ల నిరుత్సాహం చెందారు. వాళ్ళు త్రోవలో ప్రయాణం చేస్తూండగా ప్రభువు, క్రీస్తు శ్రమ లనుభవించి అటుపిమ్మట మహిమలో ప్రవేశించాలని ప్రవక్తలు వచించారనీ ఆ వచనం ప్రకారమే క్రీస్తు శ్రమలనుభవించి చనిపోయాడనీ వివరించాడు. ఇక్కడ క్రీస్తు పేర్కొనిన ప్రవక్తలు యెవరు? విశేషంగా యెషయా 53. కనుక క్రీస్తు మన బాధామయ సేవకుడనే యీ సత్యాన్ని జీర్ణం చేసికుందాం.

52. ఈసాకు బంధనం - ఆది 22,10

బాధామయ సేవకునితో పాటు ఈసాకు గూడ క్రీస్తుకు సూచనంగా వుంటాడన్నాం. అబ్రాహాము మెరియా పర్వతంమీద ఈసాకును బంధించి దేవునికి బలీయడానికి సంసిద్ధుడయ్యాడు. ఈ ఈసాకు బంధనాన్ని స్మరించుకొని యూదులను రక్షిసత్నని అబ్రహాముతో వాగ్దానం చేసాడు - లేవీ 26,42. కనుక తరువాత వచ్చిన యూదులు కష్టాల్లో యావేను మనవిచేసి, ప్రభూ! ఈసాకు బంధనాన్ని స్మరించుకొని మమ్ము కాపాడమని ప్రార్థిచేవాళ్ళు. ఇక, అంత్యభోజన సందర్భాల్లోని యూద క్రైస్తవులకు ఈ వాక్యంలోని "జ్ఞాపకార్థం" అనే శబ్దం తప్పకుండా ఈసాకు బలిని స్మరణకు తెచ్చివుండాలి. యావే ప్రభవు ఈసాకు బలిని స్మరించుకొని యూదులను కాపాడినట్లే, క్రీస్తు బలిని స్మరించుకొని మనలను కాపాడుతాడు. ఈ భాగ్యంకోసం ప్రార్థిద్దాం.

53. ఈసాకు సందర్భాలు

నూత్నవేదం మూడుతావుల్లో ఈసాకు - క్రీస్తు పోలికలను సూచిస్తుంది. (1) హెబ్రేయులపత్రిక 11,17-19 ప్రభువు అబ్రహాము విశ్వాసాన్ని పరీక్షించాడని చెప్తుంది. యావే ప్రభువు ఈసాకుని మళ్ళా బ్రతికిస్తాడనీ, అతని ద్వారా తన సంతానాన్ని కొనసాగిసస్తాడనీ అబ్రహాముతో నమ్మాడు. నమ్మి కుమారుని సమర్పించాడు. అతడు నమ్మినట్లే ప్రభువు ఈసాకును బ్రతికించాడు. ఇక్కడ ఈసాకును బ్రతికించాడు. ఇక్కడ ఈసాకు మళ్ళా బ్రతకడం, క్రీస్తు చనిపోయి మళ్ళా బ్రతకడాన్ని సూచిస్తుంది . (2) హెబ్రే 11,17. ఈసాకు అబ్రాహామునకు ఏకైక కుమారుడు పరలోకపనితకు ఏకైక కుమారుడు లేక ప్రియకుమారుడు - మార్కు 1,11. ఇక్కడ ఈసాకునకు వాడబడిన పదమే క్రీస్తునకు గూడ వాడబడ్డంచేత అతడు ఇతన్ని సూచిస్తుంటాడు. (3) రోమీయులు 8,32. దేవుడు తనసొంత కుమారుని మనకొరకు అప్పగించాడు అంటుంది. ఈ తండ్రి సొంతకుమారుని అప్పగించినట్లుగానే పూర్వం అబ్రాహాము గూడ సొంతకొడుకుని అప్పగించాడు. కనుక ఇక్కడగూడ ఈసాకు సందర్భం సూచింపబడింది. పితకు ప్రియకుమారుడైన ఈ క్రీస్తు విశ్వసించి తరిద్దాం.

54. ఈసాకు

బలిగా సమర్పించబడిన వ్యక్తి దేవునిదగ్గరకు వెళ్తాడు. దేవునికి అర్పింపబడతాడు. కనుకనే యోహాను 13,1 "యేసు ఈ లోకం నుండి తండ్రి యొద్దకు వెళ్ళవలసిన గడియ వచ్చిందని యెరిగి" అంటుంది. ఈసాకు ఈలాగే బలిరూపంలో దేవుణ్ణి చేరుకొనేవాడే. అతడు బలిజంతువేది అని తండ్రిని అడిగాడు. అందుకు అబ్రహాము "దేవుడే సమకూరుస్తాడు. నేను నిన్ను దేవునికి సమర్పించబోతున్నాను. నాకంటే ముందుగా నిన్ను దేవునియొద్దకు బలిగా పంపిస్తాను. ఈ ప్రార్థనలతో, ఈపవిత్రమైన కర్మకాండతో దేవుడు నిన్ను స్వీకరిస్తాడు. నీ యాత్మను తన యొదుట నిలుపకుంటాడు అని చెప్పాడు. ఈసాకు తండ్రి మాటలను సరేనని చనిపోవడానికి తయారై బలిపీఠం దగ్గరకు వచ్చాడు. అప్పుడు దేవదూత అడ్డుపడబట్టి ఈసాకు మరణం తప్పిపోయింది" - ఇది యోసీఫీసు అనే యూదచరిత్రకారుడు వ్రాసిన అంశం. ఈ వ్రాతనుబట్టికూడ ఈసాకు క్రీస్తును సూచిస్తూంటాడని వ్యక్తమౌతుంది.

55. తండ్రి అనురాగం, కుమారుని విధేయత

పై ఈసాకు వృత్తాంతం ప్రజల క్రీస్తేబలిని చక్కగా అర్థం చేసుకునేలా సాయపడింది. అబ్రాహాము లాగా తండ్రి అనురాగంతో కుమారుని సమర్పించాడు. ఈసాకులాగా క్రీస్తు విధేయతతో తండ్రి ఆజ్ఞను పాటించాడు. కొందరు భావించినట్లు

దేవుని కోపాన్ని పోగొట్టడానికిగాదు క్రీస్తు బలిఅయింది. అతడు మనకుబదులుగా బలికాలేదు. తండ్రిప్రేమతో ఆ కుమారుణ్ణి అర్పించాడు. ఆకుమారుడు మన కొరకు మన ప్రతినిధిగా బలి అయ్యాడు. ఔను, ఈసాకు బలిని అర్థం చేసికున్న వాళ్ళు క్రీస్తుబలి చక్కగా అర్థమౌతుంది.

56. పూర్వవేదవ్యక్తులూ, బలులూ

బాధామయ సేవకుడూ, ఈసాకు క్రీస్తుకు సూచక వ్యక్తులన్నాం. ఈ సూచకవ్యక్తులు ఇంకా చాల మంది వున్నారు. నీతిమంతుడైన హెబేలు నందు క్రీస్తు వధింపబడ్డాడు. యోసేపునందు అన్నదమ్ములు అతన్ని ద్వేషించారు. గోతిలో కూలద్రోసి చంపడానికి సిద్ధమయ్యారు. చివరకు అన్యులకు అమ్మివేసారు. యిర్మీయా యందు అతన్ని ముప్పుతిప్పులు పెట్టారు. ముగ్గురు బాలకులందు అతన్ని నిప్పుల కొలిమిలోనికి త్రోసారు. దానియేలు నందు సింహముల గుంటలో పడద్రోసారు. యూదులు ప్రతిబలిలోను అతన్నే సమర్పించారు. ఓడ నుండి వెలుపలకు రాగానే నోవా సమర్పించిన సమధానబలిలో, పితరులు కొండమీద సమర్పించిన బలుల్లో, మోషే గుడారంలో సమర్పించిన బలుల్లో అతని అనుయాయులు దేవాలయంలో సమర్పించిన బలుల్లో క్రీస్తు నెలకొని వున్నాడు. ఈ రీతిగా అనాది నుండి ఆయా వ్యక్తుల్లో చారిత్రకంగా సమర్పింపబడ్డాడు క్రీస్తు. అతని సమర్పణం ద్వారామనకు రక్షణం సిద్ధించింది. బలిమూర్తియైన క్రీస్తును మననంచేసికొని ధ్యానిద్దాం.

57. క్రీస్తు విధేయత

క్రీస్తును సూచించిన పూర్వవేద వ్యక్తులను తిలకించాం. ఇక, క్రీస్తు మనోభావాలను పరిశీలిద్దాం. అతడు కేవలం సిలువమీద చనిపోవడం ద్వారానే మనలను రక్షించలేదు. ఈసాకులాగా ప్రేమతో విధేయతతో చనిపోయా మనలను రక్షించాడు. కనుక క్రీస్తు మానసినభావాలు గూడా చాలా ముఖ్యం.

మొదట క్రీస్తు విధేయతను పరిశీలిద్దాం. ఆదాము అతివిధేయత లోకాన్ని పాపంలో ముంచివేసింది. కాని క్రీస్తు విధేయత ఈ పాపాత్ములను మళ్ళా నీతిమంతులను చేసింది. అనగా వీళ్ళరే రక్షణం ఆర్జించిపెట్టింది. ఆదాము మంచి సెబ్బరలు తెలియజేసే పండుతిని దేవునితో సమానం కావాలనుకున్నాడు. అది అతని మిడిసిపాటు. కాని క్రీస్తు విధేయుడై మరణానికి – నీచాతి నీచమైన సిలువ మరణానికి లోబడ్డాడు. అది అతని అణకువ – ఫిలి 2,8. ఈ యణుకవ లేందే క్రీస్తు సిలువబడి తండ్రికి ప్రియ పడేదిగాదు. ప్రభు విధేయత మనలను పునీతులను జేయాలని ప్రార్థిద్దాం.

58. ప్రేమ

క్రీస్తు మనలను ప్రేమించి మనకోసం తన్ను తాను దేవునికి బలిగా అర్పించుకున్నాడు – ఎఫే 5,2. అతడు శ్రీసభను ప్రేమించి ఆ సభకోసం తన ప్రాణాలర్పించాడు – ఎఫే 5,27. అపోస్తులుల కార్యాల్లోనూ, సువార్తల్లోను క్రీస్తు ద్వేషులైప యూదులు – యూదా, పిలాతు మొదలైన వాళ్ళు – అతన్ని అప్పగించారు అని చెప్పబడింది. కాని పౌలు లేఖలు తండ్రే క్రీస్తుని "అప్పగించాడు" అని చెప్తాయి – రోమా8,32. ఈ తండ్రి ద్వేషంచేగాదు, మనపట్ల ప్రేమనే తనే కుమారుణ్ణి అర్పించాడు. క్రీస్తు ప్రేమతోనే మనకోసం తన్ను తాను సమర్పించుకున్నాడు. కనుకనే పౌలుతో పాటు మన మందరమూ "దేవుని కుమారుడు నా కొరకు తన్ను తాను అప్పగించుకున్నాడు" అని చెప్పగల్గుతున్నాం – గల 2,20. క్రీస్తు విధేయతలాగే, అతని యా ప్రేమభావం గూడ మనలను రక్షించిందనాలి. ప్రభుప్రేమను అర్థంజేసికునే భాగ్యంకోసం వేడుకుందాం.

59. ప్రాణా లొడ్డడం – యోహా 15,13

క్రీస్తు ప్రేమభావంతోనే చనిపోయాడన్నాం. దీన్నే నాల్గవ సువార్త "ప్రాణాలొడ్డం" అంటుంది. నా గొర్రెల కోసం ప్రాణాలొడ్డుతున్నాను." అంటాడు ప్రభువు –యోహా 10,15. మరోతావులో ప్రభువు "స్నేహితులకొరకు ప్రాణాలొడ్డేవానికంటె ఎక్కువ ప్రేమగల వాడెవడూ లేడు" అంటాడు ప్రభువు – 15,13. "ఆయన మన నిమిత్తం ప్రాణాలొడ్డడుగనుక దీవివలన ప్రేమ యేలాంటిదో తెలిసికోగల్గుతున్నాం" అంటుంది 1 యోహా 3,16. ఈ వాక్యాలను బట్టి క్రీస్తు నరులను ప్రేమించాడనీ, ప్రేమతోనే వాళ్ళకోసం స్వీయప్రాణాలు అర్పించాడనీ విశదమౌతూంది గదా!

60. పరిమళవాసన లొలికే బలిగా – ఎఫె 5,2.

క్రీస్తు ప్రేమతోనే విధేయతతోను మనకోసం ప్రాణాలర్పించాడన్నాం. ఈ ప్రేమ విధేయాతానుభావాలను ఓ బలిగా భావించాలి. ఎఫేసీయులు 5,2 క్రీస్తు మనలను ప్రేమించి పరిమళవాసన లొలికే బలిగా తన్ను తాను పితకు అర్పించుకున్నాడు అంటుంది. పూర్వ వేదంలోని దహనబలిని పరిమళ వాసనలొలికే బలి అనేవాళ్ళు – నిర్గ 29,18. క్రీస్తు సిలువ బలిగూడ ఈ దహనబలిలాంటిదే. బలిజంతువును పీఠంమీద కాల్చి వేయగా పొగగా మారిపోయి దేవుని సింహాసనం వైపునకు ఎగసిపోతుంది. అబ్రాహాము ఈసాకును వధించలేదు గాని వధించి బలిగా అర్పించినట్లయితే అతడూ ఈలాగే పొగగా మారిపోయి దేవుని సన్నిధికి ఎగసిపోయేవాడే. ఈలా ఎగసిపోవడాన్నే నరుడు దేవుణ్ణి చేరడం అంటాం. ఇక సిలువ వేయబడిన క్రీస్తుకూడ తన ప్రేమ విధేయతల ద్వారా తండ్రి వైపునకు ఎగసిపోయాడు. ఈ యంవాన్నే నాల్గవ సువార్త "యేసు ఈలోకాన్ని వీడి తండ్రి యొద్దకు మరలిపోవలసిన గడియ వచ్చెనని యెరిగి" అన్న మాటల్లో సూచించింది – 13,1.

బలి దేవుని కర్పించే కానుక. కాని క్రీస్తు దేవునికి ఏమర్పించాడు? తన నెత్తురునా? దాన్ని మాత్రమే కాదు. ఆ నెత్తురు సూచించే ప్రేమ విధేయతలనా? అంత మాత్రమేకాదు. క్రీస్తు తన్ను తానే పితకు అర్పించుకున్నాడు. ఇక, క్రీస్తు తన్నుతానే పితకు అర్పించుకున్నాడన్న లేక తాను పితయొద్దకు మరలిపోయాడన్నా ఒకటే. ఎందుకంటే, ఆత్మార్పణంద్వారా అతడు పితను చేరుకున్నాడు గదా! కనుక క్రీసుప్త అర్పణం అంటే అతడు పితను చేరుకోవడం, అంతే. ఆ క్రీస్తులాగే మనమూ పితను చేరుకునే భాగ్యంకోసం ప్రార్థిద్దాం.

61. మనకోసం - ఎఫె 5,2

క్రీసుప్త మనలను ప్రేమించి మనకోసం తన్నుతాను బలిగా అర్పించుకున్నాడు అంటాడు పౌలు. ఇక్కడ మనకోసమంటే మన పాపాల నిమిత్తమని భావం -1 కొ15,3. మన పాపాల నిమిత్తమంటే పాపక్షమాపణం కొరకని అర్థం - మత్త26,28. మార్కు సువార్తకూడ "మనుష్య కుమారుడు అనేకుల కొరకు క్రయధనంగా తన ప్రాణాలు ఈయడానికి వచ్చాడు" అంటుంది - 10,45. అనగా బాధామయసేవకుళ్ళగే క్రీస్తు అనేకులకోసం, అంటే సమాజంకోసం, సమాజానికి ఉపకారం చేయడంకోసం ప్రాణాలర్పిస్తాడని భావం. క్రీస్తు చనిపోయింది మనకు బదులుగా గాదు, మనకొరకు. మనస్థానంలోగాదు, మనలను తనలో ఇముడ్చుకొని, మన ప్రతినిధిగా చనిపోయాడు. తిమో 2,6. ప్రభు మరణఫలితంగా మనం పూర్తి పాపక్షమాపణం పొందాలని ప్రార్థిద్దాం.

62. నరుడు దేవుణ్ణి చేరుకుంటాడు

పాపం ద్వారా నరుడు నాశనమైపోయాడు. భౌతికంగా ఆధ్యాత్మికంగాగూడ చనిపోయి, దైవజీవాన్ని కోల్పోయాడు. పాపం ద్వారా అతడు దేవుని మీద తిరుగుబాటు చేసాడు. దేవునికి దూరమైపోయాడు. ఐనా దేవుడతన్ని మరచిపోలేదు. అతడు మళ్ళా తన చెంతకు తిరిగిరావాలనే ఆ తండ్రి వుబలాటం. ఐనా దేవుడతన్ని బలాత్కారంగా తన చెంతకు తిరిగిరావాలనే ఆ తండ్రి వుబలాటం. ఐనా దేవుడతన్ని బలాత్కారంగా తన చెంతకు లాగుకొనరాదు. అలా చేయడం నరుని స్వాతంత్ర్యాన్ని భంగపరచడమే ఔతుంది. కనుక దేవుడు నరుని స్వాతంత్ర్యానికి దెబ్బ తగులకుండానే అతన్ని రక్షించే మార్గ మొకటి కనిపెట్టాడు. నరుడై జన్మించిన దేవునిద్వారా నరుణ్ణి నరుడే రక్షించుకోవడమే ఈమార్గం. ఈ విధానాన్ననుసరించి దేవుడు నరుడై జన్మించాడు. అతడు దేవుడైనా గూడ, అచ్చంగా మనలాగే మానిసి. పాపం ద్వారా మానవుడు దేవునిమీద తిరుగుబాటు చేసాడన్నాం. కాని యీ దైవమానవుడు తన విధేతద్వారా నరుని తిరుగుబాటుకు ప్రతీకారం చేసాడు. నరుణ్ణి మళ్ళా దేవుని యింటికి చేర్చి దేవునితో రాజీపరచాడు. అతని ద్వారా నరుడు దుడుకు చిన్నవాడిలా తనకోసం కాచుకొనివున్న తండ్రి యింటికి తిరిగివచ్చాడు. ఓ

తప్పిపోయిన గొర్రెలాగ భుజాల మీద మోసికొని రాబడ్డాడు. దుడుకు చిన్నవాని సామెతలో భగవంతుని చేరడనికి నరుడు చేసే ప్రయత్నం వ్యక్తమౌతుంది. తప్పిపోయిన గొర్రెసామెతలో నరుణ్ణి చేరదీసికోవడానికి భగవంతుడు చేసేప్రయత్నం ద్యోతకమౌతుంది. స్వీయప్రయత్నంవల్ల నైతేనేం, భగవత్ప్రయత్నంవల్ల నైతేనేం, మనమూ ప్రభువును చేరుకోవాలని వేడుకుందాం.

63. క్రీస్తు ద్వారా నరుడు దేవుణ్ణి చేరుకుంటాడు

క్రీస్తు మన పాపాలను భరించేవాడు. కాని మన పాపాలను భరిండంవల్ల క్రీస్తు పాపాత్ముడు కాలేదు. అతుడ మన పాపాలు తెచ్చిపెట్టే దుష్ఫలితాన్ని మాత్రం స్వీకరించాడు. పాపు నరుని ఆకృతిని పొంది, పాపపు దుష్ఫలితమైన మరణాన్ని అనుభవించాడు.నరుని మళ్ళా దేవుని యొద్దకు చేర్చాలంటే అతడు నరుని పాప ఫలితమైన మరణాన్ని అనుభవించి తీరాలి. కాని క్రీస్తు ప్రేమకొద్దీ కేవలం మరణాన్నేగాదు, నీచాతినీచమైన సిలువ మరణాన్ని ఎన్నుకున్నాడు.

ఈలా మరణించి క్రీస్తు ఉత్థానమాయ్యడు. తండ్రి వద్దకు మరలిపోయాడు. తాను పాపానికి చనిపోయి దైవ జీవితానికి ఉత్థానయమ్యాడు - రోమ 6,10. ఉత్థానం ద్వారాతాను ఆత్మను పొందాడు. నరులకూ ఆ యాత్మను ఆరాధించాడు - 1కొ 15,45. అయితే యీ క్రీస్తు ఉత్థాన మయ్యేవాళ్ళకందరకూ ప్రథమఫలం - 1కొ 15,20. అనగా అతని ఉత్థానం మన ఉత్థానాన్ని సూచిస్తుంది, సాధించి పెడుతుందిగూడ.

ఈ క్రీస్తుద్వారా, ఈ క్రీస్తుతోపాటు, మనమూ తండ్రివద్దకు మరలిపోతాం. ఈలా మరలిపోవడమనేది, మనం క్రీస్తును విశ్వసించినప్పుడూ, క్రీస్తులోనికి జ్ఞానస్నానం పొందినప్పుడూ ప్రారంభమౌతుంది. క్రీస్తుకు విశ్వసించడం ద్వారా మనమందరం కుమారునియందు కుమారులమౌతాం - గల 3,26. క్రీస్తులోనికి జ్ఞానస్నానం పొందడంద్వారా ఆ ప్రభు మరణాన్ని పునరుత్థాన్ని మనమూ అనుభవిస్తాం; అతనికి సదృశుల మౌతాం. - రోమా 6,3-5. ఈవిధంగా క్రీస్తు ద్వారా తండ్రివద్దకు మరలిపోవడమనే మహాకార్యం ఈ జీవితంలో ప్రారంభమౌతుంది. మనం ఉత్థానమయ్యాక మరు జీవితంలో సంపూర్ణమౌతుంది.

క్రీస్తు మరుత్థానాన్ని సూచిస్తూ ప్రథమ ఫలంగా తాను ఉత్థానమయ్యాడన్నాం. తండ్రివద్దకు సాగిపోయాడన్నాం. ఇది క్రీస్తు రక్షణం - 1కొ 15,20. ఇక, అతన్ని విశ్వసించి అతనిలోనికి జ్ఞానస్నానం పొందినట్లయితే అతని ద్వారా మనమూ ఉత్థానమై తండ్రివద్దకు మరలిపోతున్నాం. ఇది మన రక్షణం - రోమ 6,3-4. కనుక ఈ రక్షణం క్రీస్తు రక్షణమనీ, క్రీస్తునందు మన రక్షణమనీ రెండు రూపాలుగా వుంటుంది.

3. దైవసాన్నిధ్యం

బైబులు భాష్యం -66

విషయసూచిక

1. దేవుడు అంతటా వుంటాడు	**55**
2. అంతటా వుండే దేవుణ్ణి మనం జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవాలి	**56**
3. అంతటా వుండే దేవుణ్ణి గౌరవించాలి	**57**
4. అంతటా వుండే దేవుణ్ణి ప్రేమించాలి	**58**
5. దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించడం అంటే యేమిటి?	**59**
6. సాన్నిధ్యభక్తివల్ల ప్రయోజనాలు	**61**
7. సాన్నిధ్యభక్తి కాదనే వాళ్ళకి జవాబు	**64**
8. దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించడానికి పది సూత్రాలు	**66**
9. దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించడంలో ఎదురయ్యే అవరోధాలు	**71**

1. దేవుడు అంతటా వుంటాడు

దేవుడు అంతటా వుంటాడు. అతడు మోక్షంలో వుంటాడు. అది అతనికి సింహాసనం. భూమి మీద వుంటాడు. అది అతనికి పాదపీఠం - యెష66,1 అచ 7,49. భగవంతుడు సర్వాంతర్యామి అని మనం చిన్నప్పుడే నేర్చుకుంటాం. ఐనా ఈ సత్యాన్ని అట్టే అర్థంచేసికోం. అట్టే గుర్తించంకూడ.

ప్రభువు అంతటా వుంటాడు కనుక అన్ని వస్తువులూ అతనియందుంటాయి. అతడు అన్ని వస్తువుల్లో వుంటాడు. కాని అతడు విశేషంగా నరుల్లో వుంటాడు."దేవుడు మనలో ఏ వొక్కరికీ దూరంగా లేడు. మనం అతనిలో జీవిస్తాం, చలిస్తాం, ఉనికిని కలిగివుంటాం. మనం అతని సంతానానిమే" - అచ17,28. ఐనా ఈ సత్యాన్ని మనమట్టే అర్థంజేసికోం. పూర్వం స్నాపక యోహాను యూదులను చూచి "మీ మధ్య వున్న వ్యక్తిని మీరెరుగరు" అన్నాడు - యోహా 1,26. ఔను, మన మధ్య నిరంతరమూ నెలకొనివుంటే

దేవుణ్ణి మనం ఎరుగం. అతన్ని ఆరాధించి గౌరవించం. ఇది పెద్ద దౌర్భాగ్యం.

కనుక సువిశేషం పేర్కొనంన ఆ గ్రుడ్డివానిలాగే మనంకూడ వినయ విశ్వాసాలతో "ప్రభూ! నాకు దృష్టి దానం దయచేయి" అని అడుగుకోవాలి - లూకా 18,41. మనం ఆ ప్రభువుని భౌతికంగా కాకపోయినా ఆధ్యాత్మికంగానయినా దర్శించాలి. కావున ఆ కర్తీనకారునిలాగే మనంకూడ

"నేను నిన్ను తప్పించుకొని యెక్కడికి పోగలను?
నీ సన్నిధినుండి పారిపోయి యెక్కడికి వెళ్ళగలను?
నేను ఆకాశానికి వెళ్తే నీవు అక్కడ వుంటావు.
పాతాళానికి వెళ్తే అక్కడా వుంటావు"

అని చెప్పాలి - కీర్త 139,7-8. పక్షులు ఎక్కడి కెగిరిపోయినా గాలిని తప్పించుకోలేవు. చేపలు ఎక్కడికి ఈదుకుపోయినా నీటిని తప్పించుకోలేవు. ఆలాగే మనంకూడ ఎక్కడికి వెళ్ళినా దేవుణ్ణి తప్పించుకోలేం. అతని సాన్నిధ్యంనుండి వైదొలగలేం. అతడు మనలోనే, మన అంతరంగంలోనే వుంటాడు. అగస్టీను భక్తుడు చెప్పినట్లుగా, మనలో మనమున్నదానికంటెగూడ అధికంగానే ఆ భగవంతుడు మనలో వుంటాడు. ఆలాంటి ప్రభువుని విస్మరించడం గొప్ప అనర్థం కదా!

2. అతంటావుంటే దేవుణ్ణి మనం జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవాలి

అంతటావుండే దేవుణ్ణి మనం ఎల్లవేళలా, ఎల్లతావుల్లోను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవాలి. గొప్పవాళ్ళు మన దృష్టి నాకర్షిస్తారు. మన హృదయాన్ని వారినుండి మరల్చుకోలేం. ఐనా అందరికంటె గొప్పవాడైన భగవంతుణ్ణిమాత్రం మనం విస్మరిస్తాం, మోక్షంలో అర్చ్యశిష్టులు సదా ఆ ప్రభువునిచూచి ఆనందిస్తూంటారు. మనం మాత్రం అతన్ని తలంచుకోలేం, ఎందుకు? మనం ఈ సృష్టివస్తువులకు అంటిపెట్టుకొని వుంటాం. కనుకనే సృష్టికర్తను తెచుచకోలేం. అతుడ మనకు దగ్గరలోవున్నా మనం అతన్ని గుర్తించలేం. మన స్వీయశక్తితోనే మనం జీవిస్తున్నామో అన్నట్లు అతన్ని ఉపేక్షిస్తాం. గ్రుడ్డితనమంటే యిది కాదా?

పూర్వం యిస్రాయేలు ప్రజలు పండ్రెండు రొట్టెలను దేవుని సన్నిధిలో పెట్టింవుంచేవాళ్ళు. ఆ పండ్రెండు రొట్టెలనుచూచి దేవుడు పండ్రెండు గోత్రాలు యిస్రాయేలు ప్రజలు స్మరించుకొనేవాడు - లేవీ 24,5-9. ఆలా తమ్ము స్మరించుకొనే దేవుణ్ణి ఆ దేవుడు నిరంతరం స్మరించుకొంటూంటాడు. అతడు మన మధ్యలో వసిస్తూంటాడు- యోహా 1,14. మన తరపున మనంకూడ అతన్ని యెల్లపుడూ జ్ఞాపకానికి తెచ్చుకొంటూండాలి.

పెద్ద తేరేసమ్మగారు "నేనొకమారు దేవుణ్ణి అనుభవానికి తెచ్చుకొన్నాక ఈ లోకంలోని వస్తువులన్నీ నాకు అణువుల్లా కన్పించాయి. కాని నా మనసింకా వాటి మీదికే పోతున్నందుకు నేను సిగ్గుపడుతున్నాం" అని చెప్పుకొన్నారు. ఔను మరి, నరుల్లో అధిక

సంఖ్యాకులు కూడాగుడ్డా యిల్లూవాకిలీ అనే తాపత్రయాలతో సతమత మౌతూంటాయి. అగస్టీను నుడివినట్లు, నరుడు శరీరాన్నేగాని, ఆత్మను పట్టించుకోడు. అతడు ఇంద్రియాలచే తెలిసికోదగిన భౌతిక వస్తువులనేగాని, ఆధ్యాత్మిక వస్తువులను ఆశింపడు. దేవుణ్ణి స్మరింపడు. భగవంతుడు నరుణ్ణి చేరగోరుతూంటే, నరుడు తన మట్టుకు తాను మృగమైపోవాలని కోరుకొంటూంటాడు.

కనుకనే కొందరు పుణ్యపురుషుల్లో ఈ ప్రపంచాన్ని త్యజించి, ఈ సంసారాన్నిరోసి అడవుల్లో కొండల్లో ఏకాంత జీవితం గడిపారు. అక్కడ తమకు సహచరులుగా వుండే నరులెవ్వరూ లేకపోయినా దేవుణ్ణే సహచరుణ్ణి చేసికొని ఆ ప్రభువుని ధ్యానించుకొన్నారు. అతన్ని అనుభవానికి తెచ్చుకొనే పరమానందం చెందారు. ఔను, దైవసాన్నిధ్యాన్ని మనకెంతో ఆనందాన్ని కలిగిస్తుంది. ఆ యానందాన్ని దేవుడీయవలసిందే గాని ఈ యిహలోకవస్తువు లీయలేవు.

మనం లోకవస్తువులకు అంటిపెట్టుకొని వుంటాం గనుకనే దేవుణ్ణా గుర్తించలేకనోతుంటాం. మన ఆత్మకు పాపాపు పొరలు కమ్మివుంటాయి. కనుకనే అది ఆ దివ్యజ్యోతిని దర్శించలేక పోతూంటుంది. "నిర్మల హృదయులు ధన్యులు, వాళ్ళు దేవుణ్ణి దర్శిస్తారు" అన్నాడు ప్రభువు - మత్త 5,8. దేవుణ్ణి దర్శించడానికి మొదటి షరతు హృదయ నైర్మల్యం. ఇక్కడ నిర్మల హృదయమంటే ఏకాగ్రతతో దేవుని మీదనే లగ్నమైయుండే హృదయం. ఇద్దరు యజమానులను సేవించని హృదయం. అనగా లోకవస్తువులను విడనాడి భగవంతుణ్ని మాత్రమే సేవించే హృదయం - మత్త 6,24. కనుక సృష్టి వస్తువులను విడనాడి సృష్టికర్తను వెదకే మహానుభావులు ఆ పరమాత్ముణ్ణి దర్శిస్తారు.

3. అంతటా వుంటే దేవుణ్ణి గౌరవించాలి

పెద్ద అధికారులముందూ, ఉద్యోగులముందూ మనం భయభక్తులు ప్రదర్శిస్తాం. కాని అధికారులందరికి పై యధికారి దేవుడు. అతడు నిరంతరమూ మనకు దాపులోనే వుంటాడు. అలాంటి దేవునిపట్ల మనమెంతగానో వినయవిధేమతలూ గౌరవమర్యాదలూ ప్రదర్శించాలికదా! ఫ్రాన్సిస్ డిసేల్స్ గొప్పభక్తుడూ, బిషప్పు. ఓమారు మరో బిషప్పు ఫ్రాన్సిస్ ఏకాంతంగా వున్నప్పుడు ఏలా ప్రవర్తిస్తాడో చూద్దామనుకొన్నాడు. కనుక ఫ్రాన్సిస్ వంటరిగా తన గదిలో వున్నప్పుడు ఆయన్ని నిశితంగా పరిశీలించి చూచాడు. కాని ఫ్రాన్సిస్ ఎల్లపుడు నేను దేవుని సన్నిధిలో వుంటానని బావించుకొనేవాడు. కనుక అతడు ఎల్లవేళలా మేరమర్యాదలతో భక్తిశ్రద్ధలతో మెలిగేవాడు. అందువల్ల ఆ భక్తుణ్ణి దర్శంచేవాళ్లకి కూడ భక్తి పుట్టేది. మనంకూడ ఈ పుణ్యాత్మునిలాగ నడచుకోవాలి.

"మీరు వెలుగునకు పంబంధించిన ప్రజల్లాగ జీవించండి" అని హెచ్చరించాడు

పౌలు – ఎఫె 5,8. పాపాత్ములు చీకటికి సంబంధించినవాళ్ళు. వాళ్ళకు దేవుడూ తెలియదు, దైవసాన్నిధ్యమూ తెలియదు. కాని మనం దేవుణ్ణి అతని సన్నిధిలో మెదలేవాళ్ళం. ఇంకా ప్రభువు "దుష్క్రియలు చేసేవాడు వెలుగును ద్వేషిస్తాడు. తన దుష్కార్యములు బయటపడతాయి కనుక అతడు వెలుగుని సమీపింపడు" అన్నాడు – యోహా 8,20. మనం దుష్క్రియలు మాని వెలుగుని సమీపించేవాళ్ళం కావాలి.

మనం దైవసాన్నిధ్యాన్ని తలంచుకొని పాపం మానుకోవాలి. అతడు మహాపవిత్రుడైన ప్రభువు. పాపాన్ని ఏ మాత్రం సహింపడు. అంత పవిత్రుడైన ప్రభువు సమక్షంలో మనం పాపం చేయడానికి ఏలా సాహసిస్తాం? పూర్వం పోతీఫరు భార్య యోసేపుని పాపానికి పూరికొల్పింది. ఆ భక్తుడు నేనీ దుష్కార్యానికి పాల్పడిదేవునికి ఏలా ద్రోహం చేసేది అన్నాడు – ఆది 39,9. దేవుని సన్నిధిలో నడచే నరునికిగూడ శోధనలు వస్తాయి. కాని దైవబలంతో అతడు శోధనలను జయిస్తాడు. దేవునిపట్లగల భయభక్తులతో పాపంనుండి తప్పుకొంటాడు.

ప్రభువు మనలోని ప్రతివాణ్ణి ఈ లోకంలో మన మొక్కరమే ఉన్నామే అన్నట్లుగా నిశితంగా పరిశీలిస్తాడు. మన చేతులూ ఆలోచనలూ పనులూ అన్నీ జాగ్రత్తగా గమనిస్తాడు. కనుకనే కీర్తనకారుడు

"దేవుడు ఆకాశంనుండి నరులను పరీక్షించి చూస్తుంటాడు
ఎవరైనా జ్ఞానం కలిగి పూజిస్తున్నారా అని
పరిశీలించి చూస్తుంటాడు"

అన్నాడె – 53,2. ఆలాంటి దేవునిపట్ల మనం ఎంతో జాగ్రత్తతో మెలగాలికదా? పెద్దతేరేసమ్మగారు ఒ పర్యాయం దేవుని ముందట నిల్చియున్న ఓ పాపి ఆత్మను చూచారు. ఆ యాత్మ ఎంతో వికృతంగావుండి ఆమెకు భయమూ రోతా పుట్టింది. అలాంటి జుగుప్సాకరమైన దృశ్యాన్ని చూడలేక ఆమె మూర్ఛపోయినట్లయింది. పాపంవల్ల ఆ పవిత్రురాలికి కల్గిన ఏవగింపు మనకుకూడ కలిగితే ఎంత బాగుంటుంది!

4. అంతటావుండే దేవుణ్ణి ప్రేమించాలి

దేవుడు ప్రేమస్వరూపుడు – 1యోహా 4,16. ప్రేమమయుడైన ఆ దేవుడు మన హృదయాల్లో వసిస్తూంటాడు. మన యెదదలనుగూడ ప్రేమతో నింపుతూంటాడు. ఆ ప్రువు మనకు దయచేసిన ప్రేమతోనే మనం అతన్ని ప్రేమించాలి. ఐనా దేవుణ్ణి ప్రేమించే నరులు కొద్దిమందే. భగవంతుణ్ణి అతని సాన్నిధ్యాన్నీ అనుభావానికి తెచ్చుకోన్న మహానుభావులు మాత్రం అన్నివస్తువుల్లోను ఆ ప్రభువుని దర్శిస్తారు. అన్ని వస్తువులనూ అతనియందు దర్శిస్తారు. అలాగే అన్నివస్తువుల్లోను అతన్ని ప్రేమిస్తారు. అన్నిటినీ

అతనియందు ప్రేమిస్తారు.

దేవుని ప్రేమించేవాళ్ళకి ఆ ప్రభువు దక్కుతాడు. అతన్ని దక్కించుకోవడమంటే గొప్పనిధిని దక్కించుకోవడమే. మన యాత్మలు దేవునియందు ఆనందిస్తాయి. అవి ఆ ప్రభువు నుండి బయలుదేరుతాయి. ఆ ప్రభువు దగ్గరికే తిరిగిపోజూస్తాయి. చేపను నీటినుండి బయటకితీసి బంగారు పాత్రలో పెట్టిని అది చస్తుంది. అలాగే మన ఆత్మను భగవంతునినుండి వైదొలగించి లోకవస్తువుల్లో పెడితే అది చస్తుంది. లోకవస్తువులు ఎంత విలువగలవైనాసరే దాన్ని సంతృప్తిపరచలేవు. కనుక మనం దేవునివైపు మళ్ళాలి. అతని కంకితులమై అతన్ని ప్రేమించాలి. "నీ సన్నిధిలో నేను మహానందం చెందుతాను" అన్నాడు కీర్తనకారుడు - 16,11. ఆభక్తునికిలాగే మనకుగూడ దైవసాన్నిధ్యం ఆనందాన్ని కలిగిస్తే మన జీవితం ధన్యమౌతుంది.

5. దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించడమంటే యేమిటి?

భక్తుడు దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించాలని పూర్వాధ్యాయాల భావం. దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించడమంటే మన హృదయంలో వసించి దేవుణ్ణి ప్రేమభావంతో జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవడమే. ఇక్కడ రెండంశాలు ముఖ్యం. మొదటిది, ఓ నాన్ననో స్నేహితుణ్ణో జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొన్నట్లుగా భగవంతుణ్ణి కూడ జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొంటాం. ఈలా చేయడంలో కష్టమేమీ వుండకూడదు. రెండవది, అతన్ని ప్రేమభావంతో జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొంటాం. నాన్నలాంటివాడూ స్నేహితుని లాంటివాడూ ఐన దేవునితో ఐక్యంగోరుతాం. ఇక దేవుణ్ణి జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవడానికి కొన్ని మార్గాలున్నాయి. వాటిని క్రమంగా పరిశీలిద్దాం.

1. భగవంతుడు అంతటా వుంటాడు. కాని యిక్కడ అతన్ని మన హృదయంలో వున్నవాణ్ణిగా భావించుకోవాలి. అతడు మన యెదలోనే వున్నాడు అనుకొంటే మనకు భక్తీ అవధానతా పెరుగుతాయి. ఆ ప్రభువు నా హృదయంలోనే వుండగా నేనతనికోసం అనవసరంగా వెలుపల గాలించాను అన్నాడు అగస్టీను భక్తుడు. ఆ పరమాత్మ ఓ మునిలాగ మన హృదయగుహలో మననం చేసికొంటూవుంటాడని చెప్తాయి ఉపనిషత్తులు.

2. దేవుణ్ణి జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొంటే ఓ విధమైన ప్రశాంతభావం కలుగుతుంది. హృదయంలో ఏదో తీయదనంగోడ గోచరిస్తుంది. చిన్నబిడ్డ తల్లి సన్నిధిలో వున్నప్పుళ్ళాగ ఓ విధమైన నమ్మకం కలుగుతుంది. సాన్నిధ్యభావానికి ఈ నమ్మకమనేది చాల ముఖ్యం. ఆ యభ్యాసాన్ని కలిగించుకోవడానికి మనం బ్రహ్మాండమైన కృషియేమీ చేయనక్కరలేదు. మనలను మనం శ్రమపెట్టుకోనక్కరలేదు. నిర్బంధపరచుకోనక్కరలేదు. ఇది అతిసులువుగా సిద్ధించే అభ్యాసం. పౌలు "మనం పరలోక పౌరులం" అన్నాడు - ఎఫె 3,20. అనగా మనం ఈ లోకానికి గాక పరలోకానికి చెందినవాళ్ళం. కనుక పరలోక భావాలూ ఆధ్యాత్మిక

చింతనమూ మనకు సహంగానే కలగాలి.

3. దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించడమంటే నిరంతరమూ దేవుని సమాయాన్ని అడుగుకోవడం. అతని సహాయంలేందే మనమేమీ చేయలేం. "నేను లేక మీరు ఏమీ చేయలేరు" అన్నాడు క్రీస్తు - యెహా 15,5. ఆ ప్రభువు మన త్రోవలోని చీకటిని తొలగించి వెలుగుని ప్రసాదించేవాడు. మన బలహీనతలను తొలగించి బలాన్ని దయచేసేవాడు. మన దుఃఖాన్ని తొలగించి ఆనందాన్ని చేకూర్చిపెట్టేవాడు. ఆలాంటి ప్రభువుని మనం నిరంతరమూ అర్థిస్తూవుండాలి. కీర్తనకారునిలాగే "ప్రభూ! నన్నాదుకో, నాకు సాయం చేయడానికి శీఘ్రమే రా" అని అడుగుకొంటూండాలి - 71,12.

4. మనం ఆ దేవుని సమక్షంలో మేరమర్యాదలతో మౌనంగి వుండిపోవాలి.

"దేవుని ముందట నెమ్మదిగా నిల్చివుండు
అతని అనుగ్రహం కొరకు ఓపికతో వేచివుండు"

అన్నాడు కీర్తనకారుడు - 37,7. దేవుని సన్నిధిలో మౌనంగా వుండిపోవడమంటే ఆ మహాప్రభువుని స్తుంతిచడమేనని వాకొన్నాడు దయ్యనీష్యస్ భక్తుడు. అందుకే పునీతులు చాలామంది పర్వతం సన్నిధిలో పరమాణువులాగ భగవంతుని సమక్షంలో నిమ్మళంగా వుండిపోయారు.

చాలామంది దేవుని సన్నిధిలో వుండడమంటే ఏవేవో ప్రార్థనలు చెప్పుకోవడమని భావిస్తారు. కాని ఇది పొరపాటు. ఈలా ప్రార్థనలు చెప్పేవాళ్ళు తామేవేవో జపాల వల్లెవేస్తుంటారేగాని, ఆ దేవుడు మన హృదయంలో ఏమి మాట్లాడుతున్నాడా అని విన్పివచుకోనే విన్పంచుకోరు. పెద్దతేరేసమ్మగారు "మనం ప్రార్థనంలో దేవునికి అవీ యీవీ చెప్పబోతాం. కాని ఆ దేవుడు మనతో ఏమి చెప్తున్నాడో వినం. ప్రార్థనంలో మనం దేవునితో మాట్టాడతాం. కాని మనం దేవునితో మాట్లాడుతుంటే అతడు కూడ మన హృదయంలో మాట్లాడుతుంటాడు. అతని సంభాషణన్ని మనం మౌనంగా వినాలి" అని హెచ్చరించారు. అగస్టీను భక్తుడు కూడ "దేవుడూ మన ఆత్మతో సంభాషణాన్ని పూనుకుంటాడు మన ఆత్మకూడ ఆ ప్రభువుతో సంభాషించడానికి వుబలాటపడుతుంది" అని నుడివాడు. కనుక మనం మౌనంగా, నిమ్మళంగా వుండి మాటలు లేకుండానే దేవునితో సంభాషిస్తుండాలి.

5. దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించడమంటే మనలను మనం దేవుని చేత్తులోకి అర్పించుకోవడంగూడ. "నే నెల్లపప్పుడు నీ యండదండల్లోనే వున్నాను" అన్నాడు కీర్తనకారుడు - 31,15. ఇంకా అతడే 'నన్ను నేను నీ చేతుల్లోకి అర్పించుకొంటున్నాను" అని కూడ పల్కాడు - 31,5. మనం ఈలాంటి ప్రభువునని నమ్మకపోతే మరెవ్వనికి

నమ్ముతాం? అతని అనుమతి లేనిదే మన తల వెంట్రుక ఒక్కటి వూడదు – లూకా 21,18. కనుక మనం అతన్ని నమ్మాలి. ఆ ప్రభువు మన హృదయంలో ఒక్క పలుకు పలికితే చాలు మన దౌర్భాగ్యాలన్నీ తొలగిపోయి పరమానంద చెందుతాం. కనుక చ్నిబిడండ తల్లినిలాగ మనం అతన్ని ఆశ్రయించాలి.

6. దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించడమంటే ఆ ప్రభువుచిత్తానికి లొంగడంకూడ. విశేషంగా కష్టాలు దాపురించినపుడు అతడు నిర్ణయించిన మార్గంలో నడవాలి. నీ చిత్తం పరలోకంలోలాగే భూలోకంలోను నెరవేరునుగాక అని పల్కాలి – లూకా22,24. కొందరు తెలియక దేవుణ్ణి తమ చిత్తానికి లొంగదీసికోబోతారు. కాని ఆ ప్రభువు మనకు లొంగడు. మనమే అతనికి లొంగాలి. యోబు అష్టకష్టాల్లో వున్నప్పుడు కూడ నేలపై బోరపడి దేవునికి దండం పెట్టి

"నేను దిడంబరుణ్ణిగా తల్లి కడుపు నుండి వెలువడ్డాను
దిగంబరుణ్ణిగా యిక్కడి నుండి వెళ్ళితోతాను
ప్రబువు దయచేసిన వానినెల్ల మరల తానే తీసికొన్నాడు
అతని నామానికి స్తుతి కల్గునుగాక"

అని పల్కాడు – యోబు 1,21 ఈలా కష్టాల్లో దేవునికి లొంగడలోనే వుంది భక్తి.

7. మోక్షంలో పునీతులు దేవుణ్ణి ముఖాముఖీ దర్శిస్తారు. మోక్షంలో వాళ్ళకు ఆ ప్రత్యక్ష దర్శన మేలాంటిదో భూలోకంలో మనకు భగవత్సాన్నిధ్యం ఆలాంటిది. ఐతే వాళ్ళకు ప్రత్యక్ష దర్శనమైంది మనకు పరోక్ష దర్శనమౌతుంది. పాపాత్ములు కయీనులాగా దేవుని సన్నిధిలోనుండి వెళ్లిపోతారు – ఆది 4,16.కాని భక్తులకు దేవుని సన్నిధిలోకి వస్తారు. ప్రభువు పూర్వం అబ్రాహాముకి సెలవిచ్చనట్లే తన భక్తులకు గూడ "మీరు నా సన్నిధిలో నడుస్తూ పరిపూర్ణులై ఉండండి" అని ఆదేశిస్తాడు – ఆది 17,1

ఇవన్నీ కూడా దేవుని సాన్నిధ్యాన్ని పాటించే మార్గాలు. భక్తులు ఈ మార్గాల్లో ఒకప్పుడు ఒకదాన్ని మరొకప్పుడు మరొకదాన్ని యెన్నుకొని దేవుణ్ణి అనుభవానికి తెచ్చుకోవాలి. భగవంత్సన్నిధ్యాన్ని మార్గాలను పాటిస్తే అది క్రమేణ సుఅభమౌతుంది.

6. సాన్నిధ్యభక్తివల్ల ప్రయోజనాలు

దైవపాన్నిధ్యాన్ని పాటించడంవల్ల చాలా లాభాలు కల్గుతాయి. ప్రస్తుతానికి కొన్నిటిని పరిశీలిద్దాం.

1. ఈ విధానంవల్ల పాపాన్ని పరిత్యజిస్తాం. దేవుడు నన్ను చూస్తుంటాడు

అనుకొనేవాడికి పపాం చేయడానికి ఎన్నిగుండెలు? "ఓ ప్రభూ! నా క్రియలూ ఆలోచనలూ కోరికలూ నీవు గమనిస్తూంటావని తెలిసికొనినపుడు నేను సిగ్గుతోను భయంతోను కంపించిపోతాను" అని పల్కాడు అగస్టీను.

2. నేను దేవుని సన్నిధిలో నడుస్తున్నాను అని భావించేవాడు శోధనలను గూడ జయిస్తాడు. బాబిలోను వసిస్తూన్న యొవాకిం భార్మ సూసన్నను ఇద్దరు వృద్ధులు కామించారు. వాళ్ళు నీవు మాతో పాపం చేయకపోతే మేము నీ మీద నేరంమోపి నిన్ను శిక్షకు గురిచేస్తామని బెదిరించారు. సూసన్న నేను మీ చేతికి చిక్కి మీరు పెట్టే శిక్షనైనా అనుభవిస్తానుగాని దేవుని యొదుట పాపం చేయలేను అని పల్కింది – దాని 13,23. సాన్నిధ్య బలం వలన భక్తులు శోధనలు జయించే తీరు యిది.

అగస్టీను భక్తుడు ఓ ఉపమానంలో చెప్పాడు "యుద్ధభూమిలో సైన్యాధిపతి సైనికులను గమనిస్తూన్నట్లే ఈ లోకమనే యుద్ధభూమిలో పోరాడే మనలను గూడ దేవుడు గమనిస్తూంటాడు. అతుడ ఒక చేతిలో వరప్రసాదాలనూ మరొక చేతిలో కిరీటాలనూ పట్టుకొని ఉంటాడు. ఆ వప్రసాదాలు తన్ను అడుగుకినే వాళ్ళకి. ఆ కిరీటాలను ఈ జీవితంలో చక్కగా పోరాడేవాళ్ళకి". కనుక మనం ఆపదల్లో శోధనల్లోను అక్కరల్లోను ఆ ప్రభుని మనకు తోడ్పడమని అడుగుకోవాలి. దేవుని హృదయంలో నిల్పుకొని అతని సన్నిధిలో నడచేవారు మహాబలాన్ని పొందుతాడు. ఆలాంటివాడు తనహృదయంలోకి ప్రవేశించగోరే పిశాచాన్ని దాని రాజ్యాన్నీ కూడ సమూలంగా నిర్మూలించగల్గుతాడు. క్రీస్తు అనుసరణం చెప్పినట్లే, దేవుణ్ణి హృదయంలో నిల్పుకొన్నవాడు, సృష్టివస్తువులకు హృదయాన్ని అర్పించనివాడూ నిజంగా ఆధ్మాత్మిక మానవుడు.

3. ఈ యభ్యాసాన్ని పాటించేవాళ్ళు అతని కాలంలోనే ఆధ్యాత్మిర పరిపూర్ణతను సాధిస్తారు. దేవుడు అన్ని సృష్టివస్తువుల్లోను ఉంటాడు. మనం అన్ని వస్తువుల్లోను అతన్ని దర్శించవచ్చు. కాని అతడు ప్రధానంగా మన అంతరంగంలో ఉంటాడు. కనుక భక్తి భావంతో తమ అంతరంగంలోకి తొంగి చూచుకొనేవాళ్ళకి అతడు సులభముగా లభ్యమౌతాడు. ఈలా అంతరంగంలోనే దైవసాన్నిధ్యాన్ని గుర్తించి ఆ ప్రభువు ఆజ్ఞలను పటిస్తూ జీవించేవాళ్ళు పరిపూర్ణ మానవులౌతారు.

ఈ సందర్భంలో క్రీస్తు అనుసరణం ఈలా నుడువుతుంది. "నన్ను ప్రేమించేవాడు నా మాట పాటిస్తాడు, అప్పుడు నేనూ నా తండ్రీ విచ్చేసి అతని హృదయంలో వసిస్తాం. అని ప్రభువు మాట యిచ్చాడు. కనుక క్రీస్తుకి నీ హృదయాన్ని తెరువు. ఇతరులకు దానిలోకి ప్రవేశం నిరాకరించు. నీకు అతడు చాలు. అతడు నీ యక్కరలన్నీ తీరుస్తాడు. నీ పట్ల విశ్వసనీముడైన స్నేహితుడుగా మెలుగుతూ నిన్ను జాగ్రత్తగా కాపాడతాడు. ఇక

నావు ఎవరిమీద ఆధారపడనక్కరలేదు. అసలు దేవుడు అనుగ్రహించందే ఇతరులు నిన్ను కాపాడలేరు కూడ" కనుక మనం క్రీస్తుని హృదయంలో నిల్పుకొని అతని మాట పాటస్తే చాలు, అతని సన్నిధిలో నడిస్తేచాడు, తప్పక పరిపూర్ణుల మౌతాం.

4. ఈ యభ్యాసంవల్ల విశ్వాసం, నిరీక్షణ, దైవప్రేమ అనే పుణ్యాలు పెరుగుతాయి. దేవుణ్ణి తరచుగా గుర్తుకి తెచ్చుకొనేవాడికి విశ్వాసం వృద్ధి చెందుతుంది. అతన్ని స్మరించుకొనేవాళ్ళ నిరీక్షణం పెరుగుతుంది. అతన్ని అనురాగంతో ధ్యానించుకొనే వాళ్ళకి దైవప్రేమ పెరుగుతుంది.

5. ఈ యభ్యాసాన్ని పాటించే భక్తుడు ఇతర పుణ్యాలను కూడ ఆర్జిస్తాడు అతడు దేవుణ్ణి పూజిస్తాడు. ఆ ప్రభువుకి హృదయార్పణం కావించుకొంటాడు. ఆ మహారాజు సన్నిధిలో అణకువ కలిగి వుంటాడు. అతనికోసం తోడినరులను ఆదరిస్తాడు. ఈలా అన్ని సుద్గుణాలూ అలవర్చుకొంటాడు. కనుకనే బాసిల్ భక్తుడు "నీవు చేసేపనులను చక్కగా చేయాలనుకొంటే దేవుడు నిన్ను గమనిస్తున్నాడని భావించుకో" అని వాకొన్నాడు.

6. ఇది అన్నిటికంటె ఉత్తమమైన అభ్యాసం అనడంలో సందేహం ఏమీ లేదు. దేవుడు అబ్రాహాముకి దర్శనమిచ్చి "నీవు నా సన్నిధిలో నడుస్తూ పరిపూర్ణుడవై యుండు" అని ఆజ్ఞాపించాడు – ఆది 17,1. అనగా అబ్రాహాము దేవుని సన్నిధిలో నడిస్తే చాలు పునీతుడౌతాడన్నమాట కనుక ఈ యభ్యాసాన్ని పాటించే భక్తుడు దేవునితోనూ దేవునియందూ, దేవునిద్వారా జీవిస్తాడు. పరిపూర్ణత అంటే యిదే. ఆ భక్తుడు నిరంతరమూ దేవునితో సంభాషిస్తుంటాడు కనుక దేవునితో కలిసి జీవిస్తాడు. దేవునియందే విశ్రాంతిని అనుభవిస్తాడు కనుక అతనియ్దుఉ జీవిస్తాడు. ఆ భగవంతుణ్ణే ఆహారంగారు జీవంగాను చేసికొంటాడు కనుక అతని ద్వారా జీవిస్తాడు. ఇది యెనలేని భాగ్యం.

అద్దం ఎదుట నిలబడితే మన ఆకారం దానిలో ప్రతిబింబిస్తుంది. దేవుని సన్నిధిలో నడచే సత్పురుషుడు కూడ ఆ దేవుడనే అద్దంలో ప్రతిబింబిస్తాడు. ఆ దివ్య ముకురంలో ప్రతిబింబించినపుడు మనలోని మురికీ వికృతత్వమూ స్పష్టంగా కన్పిస్తాయి. ఆ ప్రభువు అనుగ్రహంతోనే మనం మన వికృతత్వాన్ని సవరించుకొంటాం.

దేవుని సన్నిధిలో నడచేవాళ్ళు ఇక యీ సృష్టి వస్తువులకు అంటిపెట్టుకోరు. దేవుడుకాని ప్రతివస్తువుకూడ వాళ్ళకు నిస్సారంగా కన్పిస్తుంది. క్రీస్తుతో పోల్చిచూస్తే ఈ లోకంలోని వస్తువులన్నీ చెత్తాచెదారం లాంటివి అన్నాడు పౌలు – ఫిలి 3,8. దైవసాన్నిధ్యాన్ని అనుభవానికి తెచ్చుకొన్న భక్తులంతా ఈలాగే భావిస్తారు. వాళ్ళు దేవుడొక్కడున్నాడు, ఈ లోకవస్తువుల్లో ఏముంది అని ప్రశ్నిస్తారు.

దేవుని సన్నిధిలో నడచే విశుద్ధాత్ముడు క్రమేణ దివ్యత్వాన్ని పొందుతాడు.

నిత్యజీవితంలో మనం ఎవరితో తిరుగాడుతూంటామో వాళ్ళలాంటివాళ్ళం మైపోతాం. చిత్రకారుగు మూలచిత్రంమీద దృష్టిని నిల్పి అలాంటి చిత్రాన్నే గీస్తాడు. అలాగే దేవుణ్ణి ధ్యానించుకొనే నరుడు దేవునిలాంటివాడౌతాడు. నిప్పులో పెట్టిన ఇనుము నిప్పులా తయారౌతుంది. పరిమళాల మధ్య నిల్చినవాడు కూడ పరిమళాలు గుబాళిస్తాడు. ఆలాగే దేవుని సన్నిధిలో నడచేవారు కూడ దేవునిలాంటివాడౌతాడు.

భగవంతుణ్ణి హృదయంలో నిల్పుకోవడానికి సజ్జనుడు భగవంతుణ్ణి విడచి వుండలేడు. దేహంలో స్థానంతప్పిన ఎముక ఏమౌతుంది? నీటిలో నుండి వెలికితీసిన చేప ఏకమౌతుంది? భగవంతుని సాన్నిధ్యానికి అలవాటుపడిన భక్తుడు ఆ ప్రభువుని కోల్పోతే ఇక అతనికి పట్టేగతి ఆలాగే వుంటుంది.

కావునే అగస్టీను భక్తుడు "ప్రభూ! మా హృదయాన్ని నీ కొరకే చేసావు. నీయందు విశ్రమించిందాకా దానికి విశ్రాంతిలేదు" అని అనుభవపూర్వకంగా చెప్పగలిగాడు. కనుఏక నరుడు దేవుని సన్నిధిలో నడుస్తూ ఆ ప్రభువుని అనుభవానికి తెచ్చుకొంటూంటాలి.

7. సాన్నిధ్యభక్తి కాదేవాళ్ళకు జవాబు

1. కొందరు ఈ యభ్యాసం ఎవరో భక్తిమంతులకుగాని మబోటివాళ్ళకు కాదు అని అనవచ్చు. ఇది పొరపాటు. ఈ యభ్యాసం అందరికీ అవసరమే. మనం ఈ లోకంలో ఎందుకున్నాం? దేవుణ్ణి తెలిసికొని ప్రేమించి సేవించడానికేగదా? ఆ ప్రభువు సాన్నిధ్యాన్ని గుర్తుతెచ్చుకోకపోతే అతన్నేలా ప్రేమిస్తాం. లోకంలోకి నరులు దేవుణ్ణి ఎందుకు మర్చిపోతున్నారు? తమ హృదయంలోనే వసించి ఆ ప్రభువుని ఎందుకు గుర్తుకు తెచ్చుకోలేకనోతున్నారు? అతని సాన్నిధ్యాన్ని మర్చిపోవడంవల్లనేకదా? కనుక అతని సాన్నిధ్యాన్ని గుర్తించే ఆ యభ్యాసం మనకందరికీ అవసరమే ఔతుంది.

దేవుడు అందరి సన్నిధిలోను వుంటాడు నుక మన మనమందరమూ ఆ దేవుని సన్నిధిని గుర్తించి అతనికి నమస్కరించాలి. అతన్ని ప్రేమించి స్తుతించి కీర్తించాలి. పూర్వం యూదులు ఆరాధన సమయంలో ప్రధాన యాజకుడు ధరించే పవిత్రవస్త్రంమీద 12మణులు పొదిగివుంచేవాళ్ళు. ఆపంద్రెండు మణులను చూచి యావేప్రభువు పంద్రెండు తెగల యిస్రాయేలు ప్రజలను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొనేవాడు. ఆ ప్రజలుకూడ నిర్తరమూ అతన్ని గుర్తుకితెచ్చుకొనేవాళ్ళు. ఈలాగే మనంకూడ ఆ దేవుణ్ణి సదా జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొంటూండాలి.

నిర్గమ 28,21

2. ఇంకా కొందరు ఈయభ్యాసం చాల కష్టమైంది, మేమీకార్యాలన్ని చేయలేము అని అనవచ్చు. దేవుడు మనకు తండ్రిలాంటివాడు, తల్లిలాంటివాడు, స్నేహితుని లాంటివాడు. తన అమ్మనీ నాన్ననీ జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవడానికి ఇష్టపడని బిడ్డడెవడైనా

వుంటాడా? అసలీ అమ్మనీ నాన్ననీ మర్చిపోడం కంటె జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవడమే సులభంకాదా? దేవుని విషయమూ ఇంతేకదా? మనం దేవుణ్ణి 24 గంటలూ గుర్తుంచుకోక లేకపోవచ్చు. కాని రోజులో కొన్నిసార్లు అతన్ని భక్తిభావంతో జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవడం కష్టమౌతుందా? ఈపాటి తేలికపనిగూడ చేయనివాడు మోక్షానికి గాక నరకానికి అర్హుడుకాడా?

3. మరికొందరు ఈ యభ్యాసంవల్ల మాకు సోమరితనం పెరుగుతుందనీ, మా బాధ్యతలను మేము చక్కగా నిర్వర్తించలేమనీ సాకులు చెప్పవచ్చు. కాని దేవుని సేవలో కాలం గడపడం సోమరితన మౌతుందా? ఆ ప్రభువుని ధ్యాఇంచుకోవడంవల్ల మన బాధ్యతలను విస్మరిస్తామి? ఈలా తలంచడం పొరపాటు కాదా? దేవుని సన్నిధిలో నడచేవాళ్ళు చక్కగా ప్రార్ధనం చేసికొంటారు. ఆ దేవునిపట్ల గల భక్తిభావంతో సంచరిస్తారు. ఇక్కడ మన పనులన్నీ మానివేసి దేవుణ్ణి స్మరించుకొంటూ కూర్చోం. దేవుణ్ణి ధ్యానించుకొంటూ మన పనులు మనం చేసికొంటాం.

వేరు కొందరు ఈ అభ్యాసం వల్ల జనులు తామే భక్తిమంతులమనుకొని విఱ్ఱవీగుతారు అని వాదించవచ్చు. పూజలో పాల్గొని సత్ప్రసాదం పుచ్చుకొనేవాళ్ళుకూడ ఈలాగే పొగరుబోతు తనంతో విఱ్ఱవీగవచ్చుకదా? అందుకని పూజనీ సత్ప్రసాదాన్ని మానివేయడంకదా? అలాగే ఈ యభ్యాసాన్ని కూడ మానివేయంకదా? అలాగే ఈయభ్యాసాన్ని కూడ మానివేయకూడదు. పైగా దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించడం గర్వాన్ని గాక వినయాన్ని అలవర్చుకొంటాడు. దేవుని ముందట నేనంతటివాణ్ణి ఇంతటివాణ్ణి అని అనుకోవడానికి ఎవడు సాహసిస్తాడు?

5. మాకిన్ని పనులుంటే దైవసాన్నిధ్యంలో కూర్చోవడానికి వ్యవధి యెక్కడిది అనికూడ ఎవరైనా అడుగవచ్చు. కాని మన పనులను మన స్వీకశక్తితోనే చేస్తామా? దైవబలంవల్ల కాదా? దైవబలాన్ని గుర్తుకితెచ్చుకొంటే ఆ ప్రభువు తన వరప్రసాదంతో మనకు సాయంజేయడా? అప్పుడు మన పనులు సులువుగా నెరవేరేనా? దేవుడు మనం మన పనులన్నీ మానివేసి తన యెదుట వట్టినే చేతులు ముడుచుకొని కూర్చోవాలని కోరుకోడు. మన పనుల్లో మనం తన్ను స్మరించుకోవాలని మాత్రమే కోరుకొంటాడు. అలా చేస్తే మనకే లాభం.

మఠజీవితంలోగాని సంసారజీవితంలోగాని దేవుణ్ణి చిత్తశుద్ధితో పూజించే భక్తిమంతులు కొందరుంటారు. వాళ్ళల్లో చేరడం మనకు శ్రేయస్కరం. అసలు మనలను చేసింది ఆ దేవుడు. మనకు ఈ పనులన్నీ అప్పగించిందీ ఆ దేవుడే. అతన్ని స్మరించుకొంటే మన జన్మ సార్థకమౌతుంది. అతడు మనకిచ్చిన పనులనుకూడా దివ్యంగా చేస్తాం. కనుక దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించకపోతే నష్టంగాని పాటిస్తే నష్టమేమీలేదు. ఇంకా బోలెడెంత

లాభమే కలుగుతుంది.

8. దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించడానికి పది సూత్రాలు

దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటిస్తే ఉపయోగపడే మార్గాలు కొన్ని వున్నాయి. వాటిని క్రమంగా పరిశీలిద్దాం.

1. మనం దేవునికి చెందినవాళ్ళం, అతడు మనకు చెందినవాడు అనుకోవాలి. ఆ ప్రభువుని పొందడానికి విశ్వప్రయత్నాలు చేయాలి. భగవంతుణ్ణి పొందాలని గాఢంగా కోరుకొనేవాడు అతన్ని ఏలాగైనాసరే పొందితీరుతాడు. తీవ్రమైన ఉత్కంఠ పనులు సాధించిపెడుతుంది.

2. మనం చేసే పనులన్నీ దేవుని సన్నిధిలో చేస్తామని భావించుకొని వాటిని మనకు చేతనైనంత బాగాచేయాలి. కాని దేవుడు మనలను చూస్తున్నాడు అని భావించుకోవడం వల్ల మనమేమీ ఆందోళనం చెందకూడదు. తొందర పాటునకు గురికాకూడదు. గగ్గోలుపడకూడదు. నిదానంగా, ప్రశాంతంగా, నమ్మకంతో, వినయంతో మన పనులను మనం చేసికొంటే పోవాలి. ఈ పద్ధతివల్ల దేవుడు మన చుట్టూ వున్నాడనే భావం మన మనసులో బలపడుతుంది.

3. ఒకోసారి మనం పొరపాట్లుచేస్తాం. పాపంలో కూడ పడిపోవచ్చు. అలాంటప్పుడు మనం తప్పకుండా పశ్చాత్తాపపడాలి. కాని దిగులుపడకూడదు. మనమీద మనం కోపం తెచ్చుకొని చిత్తశాంతిని కోల్పోకూడదు. అనగా మనం దేవుణ్ణి దైవసాన్నిధ్యాన్నీ నమ్మాలి. దైవబలం వలన క్రమేణ పరిపూర్ణులం మౌతామని విశ్వసించాలి. చిన్నబిడ్డడు అడుగులు వేస్తూ పడిపోతాడు. కాని ఓసారి పడిపోయాక తల్లి చేతిని మరింత గట్టిగా పట్టుకొంటాడు. దేవుని సన్నిధిలో మన ప్రవర్తనంకూడ ఈలాగే వుండాలి.

4. దేవుడు మన హృదయంలోనే వున్నాడు అనుకోవాలి. ఈ సందర్భంలో అగస్టీను భక్తుడు ఈలా చెప్పాడు. "నీవు కొంతకాలంపాటు లోక వస్తువులనుండి వైదొలగు. నీ మనస్సులోని ఆలోచనలనుకూడ నిరోధించు. నెమ్మదిగా నీ హృదయమనే గదిలోకి ప్రవేశించు. నీ హృదయంలోనుండి అన్ని వ్యామోహాలనూ, అన్ని కోరికలనూ ప్రక్కకు నెట్టివేయి. నీ దేవుణ్ణి మాత్రం నీ హృదయ సింహాసనం ఆసీనుణ్ణిచేసికో. ఆ మహా ప్రభువుతో "దేవా! నీవు నన్ను నీ సన్నిధిలోకి రమ్మని పిల్చావు. ఇదిగో నేను నీ సమక్షంలోకి వచ్చాను. నీ దివ్యముఖాన్ని నాకు మరుగజేయకు" అని విన్నవించుకో – కీర్త 27,8. ఆ ప్రభువునిచూచి దేవా! నేను నిన్ను ఏలా గుర్తుకి తెచ్చుకోవాలో విన్నవించుకో–కీర్త 27,8. ఆ ప్రభువుని చూచి దేవా! నేను నిన్ను ఏలా గుర్తుకి తెచ్చుకోవాలో నీవు నాకు నేర్పించు అని అడుగుకో" ఈలా మన హృదయంలోనేవున్న దేవుణ్ణి మనం ధ్యానించుకోవడం

నేర్చుకోవాలి.

పెద్ద తేరేసమ్మగారు తన యాత్మనే తనకు అంతరంగికమైన స్వర్గమని భావించేవారు. ఆ స్వర్గంలో క్రీస్తుప్రభువు ఆనందంతో వసిస్తూంటాడని యెంచేవారు. ఆ ప్రబువుకి భక్తిభావంతో ప్రణమిల్లేవారు. ఈ యభ్యాసంవల్ల మనం ఆనతికాలంలోనే దైవసాన్నిధ్యాన్ని గుర్తిస్తామని చెప్పేవారు. హృదయంలో దేవుణ్ణి గుర్తించే భక్తులు జీవజలపు ఊటనుండి నీళ్ళు క్రోలుతారని వాకొనేవారు. ఈ యభ్యాసం వచ్చినవాళ్ళు దీన్ని పాటించవచ్చు.

సియాన్నాపురి కత్తరీన అనే భక్తురాలు తన హృదయం ఓ దేవాలయం అనుకొనేది ఆ హృదయంలో దేవుడు నెలకొని వున్నాడని భావించేది. తాను ఆ హృదయ దేవాలయంలోనికి ప్రవేశించి రణగణధ్వనులు నుండి వైదొలగి దేవుని సన్నిధిలో నిమ్మళంగా వుండిపోయేది. ఆ ప్రభువుకి చేయెత్తి మ్రొక్కేది. ఈ పద్ధతి కొందరికి నచ్చవచ్చు. జ్ఞానస్నాన సమయంనుండే పవిత్రాత్ముడు మన హృదయంలో ఓ ఆలయంలోలాగ వసిస్తూంటాడు. దెవుడెక్కవుంటే అదే దేవాలయంలో. అతడు మన యెడదలో వుంటే అదే దేవాలయమౌతుంది. కనుక మన హృదయమనే దేవాలయం అనుకోవడం మంచి భావమే – 1కొరి 6,19.

బెతనీ మరియ ప్రభువు పాదాలచెంత కూర్చుండి అతని వాక్యాలను భక్తిభావంతో ఆలించిందని వింటున్నాం – లూకా10,39. ఆమె మాటలాడలేదు. విలపించలేదు. ప్రార్థించలేదు. ఏమీ చేయలేదు. మౌనంగా ప్రభువు పాదాలచెంత కూర్చుండి అతని బోధన అక్కడ నుండి లేచివచ్చి వంటపనిలో తనకు సహాయం చేస్తే బాగుంటుందని సూచిస్తుంది. కాని ప్రభువు మార్తను మందలించి మరియను సమర్థించాడు. మరియ ఉత్తమమైన కార్యం ఎన్నుకొంది అని చెప్పాడు – 10,42. ఈ మరియలాగే మనం అతని పలుకులు భక్తిభావంతో ఆలించాలి. అతడు తన భక్తులందరికీ వాళ్ళ హృదయాలలోనే నిరంతరమూ బోధ చేస్తూంటాడు.

5. మనం ఉదయాన్నే నిద్ర మేల్కొనగానే దైవసాన్నిధ్యాన్ని గుర్తుకి తెచ్చుకోవాలి. మన దేహం కండ్లు తెరవగానే మన ఆత్మకూడ కండ్లు తెరవడం మంచిది. మనం మన హృదయంలోనే వున్న దేవుణ్ణి సాష్టాంగపడి ఆరాధించాలి. అతనితో "ప్రభూ! నీవు నా కండ్లు తెరిపించావు. అలాగే నా ఆధ్యాత్మిక నేత్రాలను కూడ తెరిపించు. వాటితో నేను నీ దివ్యముఖాన్ని దర్శిస్తాను. నీవు నన్ను చల్లని చూపునచూడు. నీ దృష్టికి పాత్రుణ్ణయితే

చాలు నేను బ్రతికిపోతాను. దేవా! ఈ దినమంతా నేను నిన్ను స్మరించుకొనేలాచేయి. నీ సన్నిధిలో నడచే భాగ్యం ప్రసాదించు" అని మనవి చేసికోవాలి. ఈలా ఉదయాన్నే ప్రారంభించిన సాన్నిధ్యపుటభ్యాసాన్ని సాధ్యమైనంతవరకు దినమంతా కొనసాగించాలి.

6. దైవసాన్నిధ్యాన్ని గుర్తుకి తెచ్చుకోకుండా మన ప్రార్థనను ఎప్పుడూ ప్రారంభించగూడదు. ప్రార్థనకు ముందు మనం దేవుని సన్నిధిలో వున్నామనుకోవాలి. ఆ ప్రభువుకి వినయవిధేయతలతో నమస్కరించాలి. యాకోబులాగే "ఈ ప్రదేశం ఎంత భయంకరమైనది! ఈ తావు దైవనిలయం. ఇది స్వర్గద్వారాం" అనుకోవాలి – ఆది 28,17. అబ్రాహాములాగే "దుమ్మూ బూడిద ఐన నేను దేవరవారితో మాట్లాడ్డానికి సాహసిస్తున్నాను" అని చెప్పాలి – ఆది 18,27. బాలుడైన సమూవేలులాగే "ప్రభూ! నీ దాసుడు ఆలించడానికి సిద్ధంగానే వున్నాడు సెలవీయి" అనాలి – 1సమూ 3,10. సుంకరిలాగే "దేవా! పాపినైన నన్ను కరుణించు" అని అడుగుకోవాలి. – లూకా 18,13 ఈలా దైవసాన్నిధ్యాన్ని గుర్తుకి తెచ్చుకొని ప్రార్థనను ప్రారంభించేవాళ్ళు పరాకులకు గురికాకుండా భక్తితో ప్రార్థిస్తారు.

జాన్ క్లిమాకన్ అను పునీతుడు ఈలా వ్రాసాడు. "మా మఠంలో సన్యాసులంతా ఉమ్మడి ప్రార్థనలు చెప్పుకొనేపుడు నేను ఒక సన్యాసి అధిక భక్తితో ప్రార్థించడం గమనించాను. అతడు తన్మయంతో ఎవరో అదృశ్య వ్యక్తితో మాట్లాడుతున్నట్లుగా కన్పించాడు. నేనేతన్ని నీకీలాంటి భక్తి ఏలా ఆలవడిందో చెప్పమని అడగ్గా అతడు నాతో "నా పద్ధతి యిది. ప్రార్థనను ప్రారభించినపుడెల్లా నేను నా హృదయాన్నీ మనస్సునీ ఆలోచలనూ హెచ్చరిస్తాను.

రండి మన దేవునికి నమస్కారంచేసి
అతని ముందు చాగిలపడదాం
మనలను సృజించిన ప్రభువు సన్నిధిని మోకరిల్లుదాం
అతడే మన దేవుడు
మనం అతడు పాలించే ప్రజలం
అతడు మేపే గొర్రెలం

అని వాటితో జెప్తాను – కీర్త 95,6-7. దీనివల్ల నాకు ఎంతో భక్తి పుడుతుంది. అని చెప్పాడు". కనుక మనం కూడ ఈ పుణ్యాత్మునిలాగే దైవసాన్నిధ్యాన్ని గుర్తుకి తెచ్చుకొనిగాని ప్రార్థనం చేయకూడదు.

ఇంకా క్రిసోస్తం భక్తుడు ఈలా పలికాడు. "మనం ప్రార్థనం చేసికొనేపుడు

మోక్షంలో సింహాసనంమీద వైభవంగా ఆసీనుడైయున్న ప్రభువు ముందట ఉన్నామనుకోవాలి. అతనికి కొలువు చేస్తున్న దేవదూతలు మనవైపు చూస్తున్నారనుకోవాలి. ఆలా భావించి భక్తితో జపం చేసికోవాలి.

బెర్నార్డు భక్తుడు కూడ ఈలా నుడివాడు. మనంగుడిలోనికి వెళ్ళినపుడుగాని లేదా మన గదిలోనే జపం చేసికోవడం ప్రారంభించినపుడు గానీ మనలను మనం హెచ్చరించుకొని ఈలా చెప్పుకోవాలి. ఓ దుష్ట ఆలోచనల్లారా! పాపపు వ్యామోహాల్లారా! మీరు బయటనే వుండిపొండి. నా యాత్మమా! నీవు మాత్రం దేవుని సన్నిధిలోనికి ప్రవేశించు అతని చిత్తాన్ని తెలిసికొని అతని ఆజ్ఞలను పాటించు. ఈలా మనలను మనం హచ్చరించుకోవడం వల్ల అవధానంతో జపం జేసికోగల్గుతాం”

ఈ భక్తులు సూచించిన అభ్యాసాలను వినియోగింకొని మనంకూడ ప్రార్ధనకు ముందు దైవసాన్నిధ్యాన్ని కలిగించుకోవాలి. దీనివల్ల శ్రద్ధతో ప్రార్ధనం చేసికొంటాం, దేవుణ్ణి కూడ అనుభవానికి తెచ్చుకొంటాం.

7. మనం ప్రార్థనం చేసికొనేపుడు క్రీస్తుకూడ మనతో ప్రార్థనం చేస్తుంటాడు. మనం అతనితో కలిసి భక్తితో ప్రార్థనం చేసికోవాలి. ఈలా క్రీస్తుతో కలిసి పరలోక జపం చెప్పుకోవచ్చు. అది ఆ ప్రభువు స్వయంగా శిష్యులకు నేర్పిన జపం. ఇంకా కీర్తనలూ ఇతర జపాలుకూడ ఈ పద్దతిలో చెప్పుకోవచ్చు. పెద్దతేరుసమ్మ ఆ పద్ధతిలో జపించేది. ఆమో యితరులకు కూడ ఈ పద్ధతిని సిఫార్సు చేసింది. క్రీస్తు మోక్షంలో తండ్రి సమక్షంలో వుండి నిరంతరమూ మన కొరకు విజ్ఞానం చేస్తూంటాడని చెప్తుంది హెబ్రేయుల జాబు – 7,25. కనుక మనం ఆ ప్రభువుతో కలిసి జపం చేసికోవడంలో ఇబ్బంది ఏమి లేదు. దీనివల్ల మనహృదయంలో సాన్నిధ్యాన్ని మరింత బలపడుతుంది.

8. దైవసాన్నిధ్యాన్ని గుర్తుకి తెచ్చుకోవడం సులభమే. కాని కొంతసేపయ&ఆయక ఆ సాన్నిధ్యాన్ని పూర్తిగా మర్చిపోతాం. లోక వ్యాపారాల్లో పడిపోతాం. ఈలా మర్చిపోకుండా వుండడానికి భక్తులు అనాది కాలంనుండి గూడ భక్తితీక్షణ జపాలు చెప్పుకొంటూండేవాళ్ళు ఇవి చిన్నజపాలు. తరచుగా బైబులు వాక్యాలు. కాని యివి చిన్నవైనా అపారమైన భక్తిని కలిగిస్తాయి. వీటిద్వారా మన హృదయాన్ని దేవుని మీదికి త్రిప్పుకోవచ్చు. మర్చిపోయిన దేవుణిణ మరల గుర్తుకి తెచ్చుకోవచ్చు. వీటిని వాడుకోవడం ద్వారా శతాబ్దాల పొడగునా చాలమంది భక్తులు అశేష లాభాన్ని సాధించారు. కనుక మనంకూడ వీటిని వాడుకోవాలి.

ఉదాహరణకు ఈ క్రింది జపాలు వినియోగించుకోవచ్చు.
ఏలినవారా! దయచూపండి.
నా దేవా! నా ప్రభువా!
నా మధురమైన యేసూ! నాకు న్యాయాధిపతివి కాక,
రక్షకుడవుగా వుండు.
దేవా! నన్నాదుకోవడానికి శీఘ్రమే రా,
నా చిత్తంగాదు, నీ చిత్తమే నెరవేరాలి.
ఉన్నతమందు సర్వేశ్వరుని మహిమ.
పితనకు సుతునకు పవిత్రాత్మకు మహిమమ కలుగునుగాక.
ప్రభూ! నీకే ద్రోహంగా నేను పాపం చేసాను.
నీ వాక్యం నీ త్రోవకు వెలుగు లాంటిది.
ప్రభువు పవిత్రుడు, పవిత్రుడు, పవిత్రుడు.
ప్రభువే నాకు కాపరి, యిక యే కొదవా లేదు.
దేవా! నాలో నిర్మల హృదయాన్ని సృజించు.
ప్రభువే నాకు శైలము, కోట, రక్షణదుర్గము
నన్ను నేను చేతుల్లోనికి అర్పించుకొంటున్నాను.
నీ ముఖ కాంతిని నా మీద ప్రకాశింపనీయి
నీ వద్ద జీవధార వుంది

మనం ప్రతిదినం చదువుకొనే బైబులు వాక్యాలను వేటినైనా భక్తితీక్షణ జపాలుగా వాడుకోవచ్చు. బోనవెంచరు భక్తుడు వాకొన్నట్లు, ఈ ప్రార్థనలద్వారా మన ఆత్మ పక్షిలా దేవుని చెంతకు ఎగిరిపోతుంది. మనకు తెలియకుండానే మనం గాలి పీల్చుకొంటుంటాం. ఆలాగే కొంతకాలం అభ్యాసం చేసాక మనకు తెలియకుండానే మన ఆత్మ ఈ జపాలను చెప్పుకపోతూంటుంది.

9. రాత్రి పండుకొనేపుడు మన హృదయాన్ని ఆలోచనలనూ సృష్టివస్తువులనుండి తొలగించి దేవుని చేతుల్లోకి ఒప్పగించుకోవాలి. అనగా మనలను మనం ప్రభువుకి అర్పించుకోవాలి. ఆ కీర్తనకారునిలాగే "నేను పండుకోగానే ప్రశాంతంగా నిద్రిస్తాను. ప్రభూ! నేను సురక్షితముగా మనేలా చేసేవాడిని నీవే" అని చెప్పుకోవాలి - 4,8. "దేవా! నన్ను నీ చేతుల్లోకి అర్పించుకొంటున్నాను. నీ రెక్కల మాటున నన్ను సురక్షితముగా దాచివుంచుకో" అని మనవి చేసికోవాలి. ఈలాంటి భావాలతో దైవసాన్నిధ్యాన్ని

ప్రశాంతంగా నిద్రపోవాలి.

10. కడన మనం అన్నివస్తువుల్లోను, అన్ని సంఘటనల్లోను, అందరు వ్యక్తుల్లోను దైవసాన్నిద్యానిన గుర్తించాలి.

అన్ని వస్తువుల్లోను దైవసాన్నిద్యాన్ని గుర్తించాలి. వస్తువులన్నిటికీ ఉనికిని మనికినీ దయచేసేది ఆ ప్రభువే. కనుక మనం గాలి, నీరు, కొండలు, నదులు, పైరుపంటలు, చెట్టుచేమలు మొదలైన ప్రకృతి వస్తువులను జూచినప్పుడు వాటిల్లో దేవుని సాన్నిద్యాన్ని గుర్తించాలి. "ప్రపంచమూ దానిలోని సమస్త వస్తువులూ ప్రభువ్వే" నని చెప్తుంది కీర్తన 50,12

అన్ని సంఘటనల్లోను దైవసాన్నిద్యాన్ని దర్శించాలి. ప్రియమైన సంఘటనల్లోను అప్రియమైన సంఘటనల్లోను గూడ దేవుని హస్తం వుంటుంది. మనకు జరిగే ప్రతి కార్యమూ ప్రభువుకి తెలుసు. అతని అనుమతి లేనిదే మన తల వెంట్రుక ఒక్కటి వూడదు – లూకా 12,7. ఇంకా దేవుని తన్ను ప్రేమించేవాళ్ళకి అన్ని కార్యాలు అనుకూలంగానే జరిగేలా చూస్తాడు – రోమా 8,28.

అందరు వ్యక్తుల్లోను దైవసాన్నిధ్యాన్ని చూడాలి. భగవంతుడు నరుణ్ణి తనకు పోలికగా చేసాడు – ఆది 1,28. ఈలోకంలో నరుళ్ళాగ భగవంతుణ్ణి తలపించే ప్రాణి మరొకటి లేదు. కనుక మనం అందరు నరుల్లోను సృష్టికర్తను చూడాలి. మనం ఆయా వ్యక్తులను కలసికొనేపుడు వాళ్ళ దేవదూతలకు నమస్కారం చేయడం మంచిపద్ధతి. అన్యుల దేవదూతలు మన యీ యన్యుల్లో దేవుణ్ణి చూడగలిగేలా చేస్తారు. వాళ్ళవల్ల మనకీ మనవల్ల వాళ్ళకీ వుపకారమేగాని అపకార జరగకుండా ఉండేలా చేస్తారు.

ఈ సందర్భంలో "దేవుని సన్నిధిలో నడవడం" అనే భావాన్ని గుర్తుకి తెచ్చుకోవాలి. బైబులు భగవంతుని సన్నిధిలో నడచారు. హనోకు దేవుని సన్నిధిలో నడచాడు – ఆది 5,22. అలాగే నోవా –6,9. అలాగే యెలీషాకూడ – 1రాజు 17,1. ఈ పుణ్య పురుషుల్లాగే మనంకూడ నిరంరతం దేవుని సన్నిధిలో నడుస్తూండాలి.

ఈ పదవది చాల విస్తృతమైన అభ్యాసం. ఇది ఆధ్మాత్మిర జీవితంలో పరిణతి చెందినంవాళ్ళకేగాని అలవడదు. అన్నిటిలోను దేవుణ్ణి, దేవుణ్ణి అన్నిటిలోను చూడ్డం మహా భక్తుల లక్షణం.

9. దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించడంలో ఎదురయ్యే అవరోధాలు

మనలోని కొన్ని దుర్గుణాల వలన మనం దైవసాన్నిధ్యాన్ని గుర్తించలేక పోతూంటాం. ఇక్కడ వీటినిగూర్చి విచారిద్దాం.

1. గర్వాత్ములు దేవుణ్ణి చూడలేరు. గర్వంవల్లనే ఆదిమానవుడు దేవునిమీద తిరుగుబాటు చేసాడు. ఆదిపిత సంతానమైన మనంకూడ తరచుగా పొగరువల్ల

దైవసాన్నిధ్యాన్ని కోల్పోతూంటాం. గర్వం మన హృదయానికి మనస్సుకీ ఒక విధమైన చీకటి తెరలు కప్పుతుంది. అందువల్ల మనం ఆ పరంజ్యోతిని చూడలేకపోతూంటాం. దేవుడు గర్వాతుల్ని ఎదిరించి వినయాత్ములకు తన కృపను అనుగ్రహిస్తాడని చెప్తుంది. యాకోబు జాబు - 4,6. కనుక గర్వాన్ని అణచుకొని వనయాన్ని అలవర్చుకొంటే దైవసాన్నిధ్యంలో నడవగల్గుతాం.

2. స్వార్థంవల్లకూడ దేవుని సాన్నిద్యాన్ని కోల్పోతాం. స్వీయ ప్రీతాకలవాడు ప్రతికార్యంలోను తన్నుతాను సంతోషపెట్టుకోజూస్తాడు. అన్నిటిలోను తన ప్రీతినే కోరుకొంటాడు. అలాంటివాడు భగవంతుణ్ణి తోడినరుణ్ణికాని అట్టే పట్టించుకోడు. తన్ను వెదికినవాడికి, తన్ను కోరుకునేవాడికి ఆ భగవంతుడు ఏలా దర్శనమిస్తాడు? కనుక భగవంతుణ్ణి పొందగోరేవాడు తన్నుతాను సంతోషపెట్టుకోవడం మానుకోవాలి. దేవుణ్ణి సంతోషపెట్టడానికి పూనుకోవాలి. తన్నుతాను వెదికేవాడికి తను దొరుకుతాడు. కాని అది తన వినాశానికే . ఆలా కాకుండా భగవంతుణ్ణి వెదకేవాడికి ఆ ప్రభువు దొరుకుతాడు. అది అతని సౌభాగ్యానికి దారితీస్తుంది.

3. ఇహలోక వస్తువ్యామోహంకూడ మనం దైవసాన్నిధ్యాన్ని గుర్తించకుండా వుండేలా చేస్తుంది. పక్షిని త్రాటితో కట్టివేస్తే ఇక అది పైకి యెరగలేదు. ఆలాగే మన ఆత్మనుకూడ లోకవస్తు మమకరాంతో బంధిస్తే ఇక అది దేవుని వద్దకు ఎరిగిపోలేదు. ఒకోసారి చంద్రబింబానికి మబ్బు అడ్డుపడుతుంది. ఇక చందమామ కన్పించదు. ఆలాగే సృష్టివస్తు వ్యామోహం వలన నేత్రాలకు దట్టమైన తెరలు అడ్డుపడతాయి. ఇక భగవంతుణ్ణి చూడలేం. ప్రభువు ఇద్దరు యజమానులను పేవించవద్దన్నాడు. ఇద్దరు యజామానులూ దేవుడూ లోకవస్తువులూనూ - మత్త 6,24. వలలో చేపలాగ లోకవస్తువులతో సతమతమై పోయేవాడు పరలోకంలోఇ ఆధ్మాత్మాక వస్తేవులమీదికి మనసు త్రిప్పలేదు.

4. పై వస్తు వ్యామోహంలాంటిదే యింద్రాయ ప్రీతికూడాను. పాపపుమానవుడు లోకవస్తువులను అనుభవించి ఇంద్రియాలకు ప్రీతి కలిగించుకోవాలని చూస్తుంటాడు. నిరంతరమూ ముక్కూ, నాలుక, కన్ను, చెవి, స్పర్శ మొదలైన కర్మేంద్రియాలను సంతోషిపెట్టుకోవాలని కోరుకుంటాడు. దేహ వాంఛలను దాటిపోవడానికి ఆత్మస్వరూపుడైన భగవంతుడు ఏలా దొరుకుతాడు? పౌలు చెప్పినట్లుగా, మన శరీరం మన ఆత్మల కోరుకునే దివ్యమైన కోరికలకు విరుద్ధంగా పాపపు కోరికలు కోరుకుంటుంది - గల 5,17. కనుక క్రీప్తు యేసునకు చెందినవాళుకళ వ్యామోహాలతోను కోరికలతోనుగూడిన తమ శరీరాన్ని సిలువవేసికోవాలి - 5,24. ఆలాంటి వాళ్ళకే గాని దైవదర్శనం లేదు.

5. ఒకోసారి వదరుబోతుతనంవల్ల వల్లగూడ దైవదర్శనాన్ని కోల్పోతాం. మనం మాట్లాడేపుడు లోకవస్తువులను గూర్చి - అనగా మనం కన్నవాటినీ విన్నవాటినీగూర్చి

– మాట్లడతాం. కనుక మన మనసు లోకవస్తువులమీదనే లగ్నమౌతుంది. ఒర పరలోక వస్తువులనుగూర్చి తలంచుకోవడానికి వ్యవధిలేదు? కుంట అడుగునవున్న మట్టిపి కదిలిస్తే కుంటలోని నీళ్ళన్నీ మురికియౌతాయి గదా? ఆలాగే ఒకసారి మన నాలుగకు మాటలతో కదిలిస్తే ఇక మన మనసూ హృదయమూ కూడ ఇహలోక భావాలతో మలినమైపోతాయి.

భగవత్సాన్నిధ్యాన్ని అభిలషించేవాడు తరచుగా మౌనాన్ని పాటించాలి. ఏకాంతాన్ని గూడ అభిషలించాలని. ఏకాంతంలో, మౌనంలో హృదయం లోచనకు పూనుకొంటుంది. కంటికి కనుపించని బగవంతుణ్ణి ధ్యానించుకొంటుంది. ఆ పరమాత్మ దర్శిస్కుతంది. కనుక దేవుడు అనుభవానికి రావాలంటే మనం వాగుడుకాయతనాన్ని తగ్గించుకొని మౌనం అలవర్చుకోవాలి.

6. కొందరికి లోకంలో జరిగే ఆయా సంగతులనూ, వాళ్ళనూ వీళ్ళనూ గూర్చిన రహస్యాలనూ తెలిసికోవాలనే కోరిక మిక్కుటంగా వుంటుంది. ఈ మనస్తత్వం వల్ల గూడ మనం దైవసాన్నిధ్యాన్ని గుర్తించలేకపోతూంటాం. ఈలాంటి బుద్ధి కలవాళ్లు తమ మంచి చెడ్డలు తాము అట్టే ఆలోచించి చూచుకొరు. తాము దేవుని దృష్టిలో ఏలా వున్నాయా అని విచారించుకోరు. వాళ్ళనీ వీళ్ళనీ గూర్చి తెలిసికోగోరుతుంటారు. దీనివల్ల ఆధ్మాత్మికంగా కలిగే లాభమేమీ లేదు. మనలోని వ్యర్థ కుతూహలం మాత్రం కొంతవరకు సంతృప్తి చెందుతుంది. ఈలాగంటే మనకు లోకజ్ఞానం అవసరం లేదని కాదు. మన యిరుగుపొరుగు వాళ్ళేలా వున్నారో, ఓకంలో ఏమి జరుగుందో మనకు తప్పకుండా తెలిసివుండాలి. ఐతే మన కాలమంతా లోకవిషయాలకే వినియోగించకూడదు. అన్నిటికంటే భగవంతుడు ముఖ్యం కనుక సజ్జనుడు సమయం దొరికినప్పుడల్లా పాపపు లోకంలోనుండి వైదొలగి దేవుని సన్నిధిలోకి వస్తూండాలి.

ఈ చివరి అధ్యాయంలో దైవసాన్నిధ్యాన్ని పాటించడంలో ఎదురయ్యే అవరోదాలు కొన్నిటిని పరిశీలిం,ఇ చూచాం. ఈ యాటంకాలను జయిస్తే మనం దేవుణ్ణి అనుభవానికి తెచ్చుకోవచ్చు.

ఉపసంహారం

ప్రభువు "నేను మహోన్నతమైన పరిశుద్ధ స్థలంలో వసిస్తూంటారు. ఐనా వినాయాత్ములూ పశ్చాత్తాప మనస్కులే ఐన నరులతో గూడ వసిస్తూంటాను" అన్నాడు – యెష 57,15. కనుక మనం మన పొగరబోతుతనాన్ని అణచుకొని వినయంతో జీవించాలి. మన పాపాలకు పశ్చాత్తాపడుతూ మనసు నిర్మలంచేసికోవాలి. ఈలా ప్రవర్తిస్తే దైవభక్తి నలవర్చుకొని దేవుని సాన్నిధ్యాన్ని పొందుతాం. హనోకు, నోవ, అబ్రాహాము, యెలీషా లాంటి పుణ్యపురుషుల్లాగ దేవుని సన్నిధిలో నడుస్తాం. "ప్రభవు జ్ఞానం ప్రతి తరానా కొందరుభక్తుల నావేశించి వాళ్ళను దేవుని స్నేహితులుగాను ప్రవక్తలుగాను మారుస్తుంది"అని చెప్తుంది సొలోమొను జ్ఞానగ్రంథం – 7,27. దైవసాన్నిధ్యం భాగ్యంవల్ల

మనంకూడ ఈలాంటి భక్తులమైతే ఎంత బాగుంటుంది!

4. సోదరప్రేమ - 1

బైబులు భాష్యం -12

విషయసూచిక

1. సోదరప్రేమ విలువ	**74**
2. తలపుల్లో సోదరప్రేమ	**80**
3. మాటల్లో సోదరప్రేమ	**83**
4. చేతుల్లో సోదరప్రేబ	**86**
5. క్షమాపణ గుణం	**89**
6.పౌలు బోధ	**91**

1. సోదర ప్రేమ విలువ

1. క్రీస్తు రెండాజ్ఞలను బోధించాడు

ఓమారు ధర్మశాస్త్రజ్ఞుగొకడు క్రీస్తుని సమీపించి ఆజ్ఞలన్నిటిలో ప్రాధానమైన ఆజ్ఞ ఏదని ప్రశ్నించాడు. క్రీస్తు సమాధానం మార్కు 12,28-34. వచనాల్లో చూడవచ్చు. ఈ వచనాలు పలుసారులు చదవుకోదగ్గవి. ఈ సమాధానంలో నాలుగంశాలును గుర్తించాలి 1. ధర్మశాస్త్రజ్ఞుడు ప్రధానమైన కట్టడను ఒకదానిని పేర్కొనమనగా క్రీస్తు, ఒకటిగాదు రెండు కట్టడలను పేర్కొన్నాడు. మొదటిది. దేవుని పూర్ణ హృదయంతో ప్రేమించమన్నాడు. రెడంవది, నీవలె నీ పొరుగువానిని ప్రేమించమన్నాడు. క్రీస్తు ఈలా రెండు కట్టడలను పేర్కొనడం దేనికంటే ఇవి రెండూ చాలా దగ్గర సంబంధం కలవి. దైవప్రేమకు తుల్యమైనది మానవప్రేమ. 2. మొటి ఆజ్ఞకు సమానమై రెండవ ఆజ్ఞ సోదరప్రేమ అంటాడు. క్రీఉ్త. దైవప్రేబ ముఖ్యాతి ముఖ్యమైనది. దానికి తుల్యమైంది సోదరప్రేమ. 3. వీటికి మించిన ఆజ్ఞలు మరేమీ లేవు. మోషే ధర్మశాస్త్రంలోని ఆజ్ఞలన్నీ ఒంకెమీద గుడ్డలు వ్రేలాడినట్లుగా, ఈ రెండాజ్ఞలను పాటించడం దహన బలులను సమాధాన బలులను సమర్పించడం కంటె యోగ్యమైనకార్యం.

ఈ క్రీస్తు సమాధానాన్నిబట్టి దైవప్రేమ పోదరప్రేమ రెండూ సమానమైన కట్టడలని భావించాలి. అసలు ఇవి రెండూ ఒకే కట్టడ. రెండు విధ్ధాలుగా చెప్పబడ్డాయి. ఒకే చెట్టు నుండి చీలిన రెండు కొమ్మల్లాగ, ఒకే కాడపై పూచిన రెండు గులాబీ పూవుల్లాగ, ఒకే నీటి బుగ్గ నుండి వెలువడిన రెండు పాయల్లాగ ఈ రెండాజ్ఞలూ ఇకే ప్రేమాజ్ఞ

నుండి పుట్టాయి

నరుడు చరిపోయేపుడు పలికే తుది పలుకులు చాలా ముకయమైనది. అనతి కోరికలూ ఆశయాలూ ఆ తుది పలుకుల్లో స్పష్టంగా గోచరిస్తాయి. క్రీష్తు కడపటి ప్రసంగమే అతని తుది పలుకులు. ఈ కడపటి ప్రసంగంలో ప్రబువు సోదరప్రేమ గూర్చి గూడా ప్రస్తావించారు. అనగా ప్రభువు సోదర ప్రేమను ముఖ్యాతి ముఖ్యాంశంగా భావించాడని చెప్పాలి. ప్రస్తుతం ఈ కడపటి ప్రసంగంలోని సోదర ప్రేమను గూర్చిన వాక్యాలను కొన్నింటిని పరిశీలిద్దాం. క్రీస్తు కడపటి ప్రనసంగంలోని సోదర ప్రేమను గూరిచన వాక్యాలను కొన్నిటిని పరిశీలిద్దాం. క్రీస్తు కడపటి ప్రసంగం యోహాను 13-17. అధ్యాయాల్లో వర్ణింపబడింది.

1. ప్రభువు సోదర ప్రేమను గూర్చి మాటలాడుతూ "నేను మీకు క్రొత్త ఆజ్ఞ నిస్తున్నాను" అన్నాడు - 13,34. సోదరప్రేబ క్రొత్త ఆజ్ఞ ఎలా ఔతుంది? పూర్వవుదంలోని లేవీయాకాండ "నీవలె నీ పొరుగు వారిని ప్రేమించ" మని చెప్తుంది - 19,18. మరి క్రీస్తు దీనిని "క్రొత్త ఆజ్ఞ" అనడం దేనికి? పూర్వవేదం సోదరప్రేమను గూర్చి బోధించినా సోదర ప్రేమను ఎందుకు పాటించాలో ఎక్కడా చెప్పలేదు. కాని నూత్నవేదంలో క్రీస్తు తన ప్రేమకు ఆదర్శమన్నాడు. "నేను మిమ్ము ప్రేమించినట్లే మీరూ ఒకరినొకరు ప్రేమించాలి" అని క్రీస్తు బోధ - 15.12. క్రీస్తు మనలను ప్రేమించాడు కనుక, ఆ క్రీస్తు ప్రేమను ఆదర్శంగా పెట్టుకొని మనం తోడిప్రజలను ప్రేమించాలి. ఈ యాదర్శమే సోవర ప్రేమకు కారణం. ఈ కారణాన్ని పూర్వవేదమెక్కడా పేర్కొనదు. యావే ప్రభువు కొరకు తోడి ప్రజలను ప్రేమించమని నూత్నవేదం చెప్తుంది. ఈలా క్రీస్తు క్రొత్తగా ఓ ఆదర్శాన్ని, ఓ కారణాన్నీ ప్రవేశపెట్టాడు. ఈ కట్టడలోని క్రొత్తతనం ఇదే.

2. "మీరు పరస్పర ప్రేమతో జీవిస్తే లోకం మిమ్ము నా శిష్యులుగా గుర్తిస్తుంది" అన్నాడు ప్రభువు - 13,35జ అనగా లోకంలోని జనులు పరస్పర ప్రేమతో జీవించరు. ఒకరంటే ఒకరికి గిట్టదు. ఒకరినొకరు అణగద్రిక్కాలపి చూస్తుంటారు. "నరునికి నరుడు తోడేలు" అంటుంది ఓ రోమను సామెత. కాని క్రీస్తు శిష్యులు అలా ప్రవర్తించకుండా ఒకరినొకరు ఆదుకుంటూ పరస్పర ప్రేమభావంతో జీవించాలి. ఈ సోదరప్రేమే క్రైస్తవ ప్రజలకు ప్రధాన లక్షణం. క్రీస్తు తనపేర అద్భుతాలు చేసేవాళ్ళు, గొప్ప సాంఘీకసేవ చేసేవాళ్ళు, తన్నుగూర్చి చక్కగా ఉపన్యసించేవాళ్ళు , రచనలు చేసేవాళ్ళు తన శిష్యులు అనలేదు. మరి తనకొరకు తోడిప్రజలను ప్రేమించేవాళ్ళు తన శిష్యులుగా గుర్తింపబడతారు అన్నాడు. ప్రాచీన క్రైస్తవ రచయిత టెర్టూలియన్ నాటి రోమను ప్రజలు క్రైస్తవులను గూర్చి మాటలాడుకొనే తీరును వర్ణిస్తూ "ఈ క్రైస్తవులను ఒకరినొకరు ఎంత చక్కగా ప్రేమించుకుంటున్నారో చూడండి" అని అనుకొనేవాళ్ళని వ్రాసాడు. అపోస్తులల చర్యలు

కూడ యెరుషలేములోని తొలినాటి క్రైస్తవ సమాజాన్ని వర్ణిస్తూ "వాళ్ళు ఒకే ఆత్మ ఒకే హృదయం కలిగి వుండేవాళ్ళని చెప్తుంది – 4,32. ఈ వాక్యాలను బట్టి మతంలోని సారం సోదరప్రేబ అని అర్థం చేసికోవాలిగదా!

3. క్రీస్తు "నేను మిమ్ము ప్రేమించునట్లే మీరూ ఒకరి నొకరు ప్రేమించాలి. ఇది నా యాజ్ఞ" అన్నాడు – 15,12జ సువార్తలోని ఆజ్ఞలన్నీ క్రీస్తువే కదా! ఈ సోదర ప్రేమనే ప్రభువు ప్రత్యేకంగా "నా ఆజ్ఞ" అని పేర్కొనడం దేనికి? తోడి ప్రజలను ప్రేమించడమంటే ఏమిటో క్రీస్తుకు బాగాతెలుసు. "స్నేహితుల కొరకు ప్రాణాన్ని సమర్పించడం కంటె మేలైన "నా ఆజ్ఞ" అని పేర్కొన్నాడు. కనుక యీ సోదరప్రేమ ఎంత ముఖ్యమైందో ఊహించవచ్చు గదా!

4. "తండ్రీ! నాతో నీవు, నీతో నేను ఐక్యమైయున్నట్లే మీరు మనతో ఏకమబై వుండాలి" అని శిష్యులను గూర్చిన క్రీస్తు ప్రార్థన – 17,21. శిష్యుల ఐక్యతకు పోలిక తండ్రి కుమారుల ఐక్యత. తండ్రి కుమారుల ఐక్యత నిజమైంది. గాఢమైంది. ప్రేమపూరితమైంది. అలాగే క్రైస్తవ ప్రజలు కూడ ప్రేమభావంతె ఐక్యం గావాలి. ఇక్కడ దైవజీవితాన్ని దైవప్రేమను సోదరప్రేమను ఉపమానంగా చెప్పాడు ప్రభువు. అనగా సోదర ప్రేమ అంతశ్రేష్టమైననది.

కడపటి ప్రసంగంతో పై నాలుగు వాక్యాలనుబట్టి సోదరప్రేమ ఎంత ప్రాముఖ్యమైందో ఊహించవచ్చుగదా! ఇక సోదరప్రేమను లక్ష్య పెట్టకుండా జీవించే వాళ్ళను యదార్థ క్రైస్తవులనగలమా?

2. సోదర ప్రేమకు ఆధారం దైవప్రేమే

సోదరప్రేమే చాలా ముఖ్యమైంది అన్నాం. కాని సోదరు ప్రేమను మనం ఎంతుకు పాటించాలి? దేవుడు ప్రతినరుణ్ణి వ్యక్తిగతంగా ప్రేమిస్తుంటాడు. దేవునికి ప్రీతిపాత్రుడైన నరుణ్ణి మనంకూడా ప్రేమంచాలి. మనం తోడి నరునికి కీడుచేస్తే క్రీస్తు ఆ కీడు తనకు చేసినట్లే భావిస్తాడు. సేవిశేష వాక్యలే ఇందుకు సాక్ష్యం. మత్తయి సువిశేషం 25వ అధ్యాయం కడపటి భాగం ఓ సామెతను వర్ణిస్తుంది. ఈ సామెత ప్రకారం కొందరు క్రీస్తు శిష్యులను ఆదరించారు – 25,40. మరికొందరు అనాదరం చేసారు. –25,45. కాని క్రీస్తు ఈ యాదరాన్ని అనాదరాన్ని తనకు చూపినట్లే భావించాడు. ఆ ప్రభువు తన ప్రజలమధ్య నెలకొని వుండేవాడు. తన ప్రజలతో ఐక్యమై వుండేవాడు. అతడు నూత్న వేదపు ఇమ్మానువేలు – మత్త 1,23. కనుక అతని కోసము అతని ప్రజలను ప్రేమించాలి.

సోదర ప్రేమలోని రహస్యంమంతా ఇదే. దాని విలువ కూడ ఇదే.

మరో తావులో ప్రభువు క్రీస్తుపేర శిష్యులకు గ్రుక్కెడు మంచి నీళ్ళిచ్చినవాడు కూడ ప్రతిఫలం పొందుతాడనీ, దుర్మాతృక ద్వారా ఆ శిష్యులకు హానిచేసేవాళ్ళు ఘోర శిక్షననుభవిస్తారని బోధించాడు - మార్కు 9,40-42. ఈ వాక్యాలనుబట్టి కూడ క్రీస్తు తన ప్రజలతో ఐక్యమైవుంటాడని వాళ్ళకు చేసిన మేలుకీడులను తనకు చేసినట్లే భావిస్తాడనీ అర్థంచేసికోవచ్చు గదా! సౌలు క్రైస్తవులను హింసించాడు. కాని క్రీస్తు ఆ హింస తనదిగానేభావించి "సౌలు సౌలు! నన్నెందుకు హింసిస్తున్నావు" అని అడిగాడు - అచ 9,4 క్రీస్తు సోదరజనంలో జీవిస్తూంటాడనడానికి ఇంతకంటె ప్రజల తార్కాణం ఏం కావాలి?

ఇందుకే యోహాను మొదటిజాబు" ఏవరైనా నేను దేవుణ్ణి ప్రేమిస్తున్నానని చెప్పుకొంటూ తోడిజనులను ద్వేషించినట్లయితే అతడు వట్టి అబద్ధాలకోరు" అంటుంది. - "కంటికగుపించే తోడి జనులను ప్రేమించలేనివాడు కంటి కగుపించని భగవంతుణ్ణి ఎలా ప్రేమిస్తాడు" అని ప్రశ్నిస్తుంది - 4,20. ఇవి చాలా గొప్ప వాక్యాలు. దేవుడు మనకు కన్పించడు. అతడు మనకంటె చాల గొప్పవాడు. పరిపర్ణుడు. కనుక ఆ దేవుని సన్నిధిలోనికి వెళ్ళి మ్రొక్కుకోవడం చాల సులభం. అతన్ని ఆరాధిస్తున్నాము, ప్రేమిస్తున్నాము అనుకొని భ్రాంతిపడ్డం కూడా సులభమే. కాని తోడి నరులు మన కంటికి కన్పించేవాళ్ళు. వాళ్ళ బలహీనతలు, వాళ్ళు చేసే ఏబ్రాసి పనులూ మనకు బాగా తెలుసు. ఈలాంటి తోడినరులను మనం సులభంగా ఆదరించలేం. ప్రేమించలేం. ఐనా ఈ నరుల్లో ఈ దేవుడు నెలకొని వుంటాడు. అతని కోసం వీళ్ళను ఆదరించాలి. అలా ఆదరించనపుడు అతన్నే అనాదారంగా చేసినట్లు. కనుక ఈ సోదరప్రేమ లేనికాడ దైవప్రేమ కూడా లేదు. ఉందనుకొని భ్రాంతిపడితే మనలను మనం మోసంచేసుకున్నట్లే. అందుకే సోదరప్రేమను పాటించకుండ దైవప్రేమను సాధిస్తున్నాననేవాడు వట్టి అబద్దాలకోరు అంటుంది పై వేదవాక్యం.

3. యోహాను వాడిన ఉపమానాలు

యోహాను తాను వ్రాసిన మొదటి జాబులో సోదరప్రేమ కలిమినీ, సొదర ప్రేమ లేమినీ సూచిస్తూ చక్కని ఉపమానాలు వాడాడు. ఉపమానం ఎప్పుడూ మనం చెప్పదలచుకున్న సత్యాన్ని ప్రస్ఫుటం చేస్తుందిగదా! ఆలాగే ఇక్కడ కూడాను.

సోదర ప్రేమ వెలుగు. అది లేమి చీకటి. కనుక ప్రేమగల మానవులు వెలుగులోను, ప్రేమలేని మానవులు చీకటిలోను సంచరిస్తుంటారు -2,10. సోదరప్రేమగల మానవులు దేవుని బిడ్డలు. అది లేనివాళ్లు పిశాచ సంతానం - 8,10. సోదరప్రేమ జీవం. దాన్ని విడనాడ్డం మరణం - 3,14. సోదరప్రేమను పాటించడం

సత్యాన్ని పాటించడమే. దాన్ని మీరడం అబద్ధ మాడ్డమే - 4,20. పైగా సోదరులను ద్వేషించడ మనగా నరహత్యకు పూనుకోవడమే - 3,15 సోదరప్రేమను పాటించడమనగా దేవుని ఎరుగడం. దానిని పాటింపమి యనగా దేవుని ఎరుగక పోవడం - 4,7-8. సోదరప్రేమతో జీవించేవానిలో దేవుడు నెలకొని వుంటాడు. కనుక దైవనివాసమే సోదరప్రేమకు బహుమానం - 4,12. దేవుడే మొదట నరులను ప్రేమించి వాళ్ళకొరకుతన క్రీస్తును పంపాడు. దేవుని ఈ ప్రేమను ఆదర్శంగా బెట్టుకొని, అతని బిడ్డల్లా మెలగుతూ, మనం కూడ తోడి ప్రజలను ప్రేమిస్తూండాలి - 4,9-11.

కనుక సోదరప్రేమ సోదరద్వేషాలు చీకటివెలుగుల లాంటివి. చావుబ్రతుకుల లాంటివి. సత్యాసత్యాల లాంటివి, దైవసంతానం పిశాచసంతానాల లాంటివి. ఈలాంటప్పుడు మనం సోదరప్రేమను శ్రద్ధతో పాటించడం ఎంత అవసరమో వేరుగా చెప్పాలా?

4. సోదర ప్రేమను అలవరచుకోవడం ఎలా?

సోదరప్రేమను అలవరచుకోవడం అంత సులభం కాదు. భగవంతుడు పరిపూర్ణుడు. గాని నరుడు దౌర్బల్యుడు. నరుని దుర్గుణాలు మనకు ఏవగింపును కలిగిస్తాయి. అతనితోని నిరంతర పరిచయంవల్ల అతన్ని చిన్నచూపు చూస్తుంటాం. "అతి పరిచయాత్ అవజ్ఞా" అన్నారు పెద్దలు. పైగా "నరునికి నరుడు తోడేలు" అనే స్వభావం మనందరిలోను కోద్దోగొప్పో వుండనే వుంటుంది. ఈలాంటి పరిస్థితుల్లో ప్రయత్నపూర్వకంగా కృషి చేస్తేనేగాని తోడి మానువుణ్ణి అంగీకరించి ప్రేమించలేం.

సోదర ప్రేమ పాటించాలంటే మొదట మనకు ప్రేమతోకూడిన కోరికలుండాలి. మన హృదయం తోడి ప్రజలను సముఖంగా ఉండాలి. అనగా మనం మున్ముందుగా హృదయాన్ని తోడి ప్రజలను గూర్చిన మంచి కోరికలతో నింపుకోవాలి. మనకు తెలిసినా తెలియకపోయినా,మన మందరకూ ఏలాంటి తలపుల తలుస్తుంటామో ఆలాంటి చేతలకు పూనుకుంటూంటాం.

మనం తోడి ప్రజలలో వున్నదివ్య లక్షణాలను జూచి ఆ ప్రజలకు ఆదరించి ప్రేమించడం నేర్చుకోవాలి. సోదరప్రేమ కూడ దైవప్రేమే లాంటిదే. అనగా తోడి ప్రజల్లో వున్న దివ్యలక్షణాలను జూచి దేవుణ్ణి ప్రేమించినట్లే ఆ ప్రజలనూ ప్రేమిస్తున్నామనుట. ఇక, ఈ దివ్యలక్షణాలు ఏమిటివి?

1. వర ప్రసాదం ద్వారా యీ వ్యక్తి దేవునిలాంటివాడు ఔతాడు - 2పేత్రు 1,4
2. పరిశుద్ధాత్మ ఈ వ్యక్తి హృదయంలో ఓ దేవాలయంలోలాగ నెలకొని వుంటుంది - 1కొ 3,16

3. జ్ఞానస్నానంద్వారా ఈ వ్యక్తి క్రీస్తుహృదయంలో ఓ అవయవం - 1కొ 12,27.
4. ఈ వ్యక్తి క్రీస్తు చిందించిన పవిత్ర రక్తం ద్వారా రక్షణం పొందినవాడు.
5. ఈ వ్యక్తి క్రీస్తు శరీరాన్నే ఆహారంగా పుచ్చుకొనేవాడు.
6. ఇతడు పాపాత్ముడైనా దేవుడు ఇతని పరివర్తనం కోసం ఎదురు చూస్తుంటాడు.
7. ఉత్థాన క్రీస్తు ఇతనిలోను ప్రత్యక్షమై వుంటాడు. కనుక నే నితన్ని ఆదరించినపుడు క్రీస్తునే ఆదరించినట్లు, ఇతన్ని అనాదరం చేసినపుడు క్రీస్తునే అనాదరం చేసినట్లు.
8. ఇతడు దేవునికి పోలికగా కలిగింపబడినవారు. భగవద్రూపమై ఈ నరుణ్ణి నేను అనాదారం చేయవచ్చా?
9. నరులందరూ దేవుని బిడ్డలే. కనుక దేవుడు ఇతన్నికూడా తన సొంత బిడ్డనులా ఆదరిస్తుంటాడు.
10. ఈ నరుడు ఓనాడు దేవుని చేరి దేవుని సముఖంలో నిలుస్తాడు - గల 4,7

నరునిలో దివ్య లక్షణాలను చూపడానికి ఈలాంటి కారణాలను ఎన్నిటినైనా ఉదాహరించవచ్చు. ఇచ్చట మచ్చునకు కొన్నిటిని ఉదాహరించాం. ఈ లక్షణాలను మననం చేసికొని తోడి నరులపట్ల ఆదరమూ, ప్రేమా, గౌరవము పెంపొందించుకుందాం. పై జాబితాలోని చివరి మూడు లక్షణాలూ క్రైస్తవేతరులకు గూడ వర్తిస్తాయి. ప్రేమ విశ్వముఖమైంది. కనుక క్రైస్తవేతనులను గూడ మనం ప్రేమభావంతో ఆదరిస్తుండాలి.

పైన చెప్పిన అంశాలు అంతరంగికంగా మృదయంలో పెంపొందించుకోవలసిన భావాలు. కాని సోదరప్రేమను పాటించాలంటే యీ యాంతరింగిక భావాలు మాత్రమే చాలవు. బాహ్యాచరణం కూడ వుండాలి. ఓమారు ఓ ధర్మశాస్త్రోపదేశకుడు క్రీప్తును కలసికని "నీవలె నీ పొరుగు వారిని గూడ ప్రేమించు" అన్న కట్టడను ఉదాహరించి "నా పొరుగు వాడెవడు?" అని ప్రశ్నించాడు. క్రీస్తు అతనికి మంచి సమరయుని సామెతను జెప్పి అక్కరలోనున్న వారిని ఆదుకోవడమే పొరుగు వారిని ప్రేమించడమని విశదం చేసాడు. నీవు కూడా అక్కరలోవున్న నున్న వారికి నీ శక్తికొలది సమాయం చేయమన్నాడు. - లూకా10,37. కనుక మనం సోదర ప్రేమను ఆచరణ పూర్వకంగా చూపాలి. మన చుట్టుపట్లనున్న వారిని చేతనైతే రీతిగా ఆదరించాలి. ఇదిగాని క్రియాత్మకమైన సోదర ప్రేమకాదు. తలపుల్లో చేతల్లో సోదర ప్రేమను ఎలా చూపాలో మీదటి అధ్యాయాల్లో స్పష్టమౌతుంది.

సోదర ప్రేమ మన మనుకున్నంతవరకు సులభమైంది కాదన్నాం. గాఢమైన విశ్వాసం లేందే సోదర ప్రేమ అలవడదు. మనకు బయటకు కన్పించేది, తోడి ప్రజల

బలహీనతలూ ఏబ్రాసి పనులూ మాత్రమే. ఐనా మనం వాళ్ళలోని దివ్యలక్షణాలను చూస్తూండాలి. ఈ లక్షణాలు వాళ్ళ నొసటి మీద వ్రాసిలేవు. అవి మనకింటికి అగుపింపవు. ఐనా విశ్వాసంతో వాటిని నమ్ముతూండాలి. ఓ వికారమైప పూజాపీఠం. అది మన కంటికి ఇంపుగా వుండదు. కాని దానిమీద దైవసాన్నిధ్యాన్ని తప్పక ఆరాధిస్తాం. అలాగే తోడినరులూ బలహీనపు ప్రాణి. అతని మాటలూ చేతలూ అసందర్భంగా వుంటాయి. ఐనా పీఠంమీద లాగే అతనిలోనూ దైవసాన్నిధ్యం నెలకొనివుంది. అంచేత అతన్ని అంగీకరింపక తప్పదు. బలహీనుడని తెలిసికూడ దేవుడే అతన్ని ఆదరిస్తూంటాడు, ప్రేమిస్తూంటాడు. మరి మనం అన్యథా ప్రవర్తించ వచ్చా? కనుక మనం తోడి నరులను గౌరవించాలి, ప్రేమించాలి. వినయ భావంతో అతడు మనకంటె యోగ్యుడేమో అనుకుంటుండాలి. భక్తుడు ఫ్రాన్సిస్‌డి సేల్సు తోడినరుణ్ణి సువిశేషాకారుడైన యోహానుకు మల్లె క్రీస్తుహృదయంమీద ఆనుకొని వున్నట్లుగా బావించమన్నాడు. ఈలాంటి వినయభావం వల్ల రెండు ఫలితాలు సిద్ధిస్తాయి. (1) ఇతరులు మనకంటె యోగ్యులై వుండవచ్చుగదా అనుకొని వాళ్ళను భూషిస్తాం. పౌలు కూడా ఫిలిప్పీయులకు వ్రాస్తూ "వినయంతో తోడిప్రజలు మీకంటె యోగ్యులనిబావిస్తుండండి" అని హెచ్చరించాడు – 2,3 (2) దేవుని దృష్టిలో తోడి ప్రజలే మన కంటె యోగ్యులై వుండవచ్చును గనుక వాళ్ళను గౌరవిస్తాం. పౌలుకూడా రోమీయులకు వ్రాస్తూ "సోదర ప్రేమతో ఒకరి నొకరు ప్రూమించుకుంటూ, గౌరవభావంతో ఒకరినొకరు గొప్పగా ఎంచుకుంటూండండి" అని చెప్పాడు – 12,10. ఈ వినయభావంతో, ఈ గౌరవభావంతో సోదరప్రేమను పెంపునకు గొనివస్తాయని వేరుగా చెప్పనక్కరలేదు కదా!

ఫలితార్థమేమిటంటే, క్యూరేడార్సు చెప్పినట్లు, దేవునితో నరునితోలాగ సంభాషించడం విశ్వాసం. తోడి నరుణ్ణి యేసుక్రీస్తును చూచిన చూపున జూచి ఆదరించడం సోదరప్రేమ.

2. తలపుల్లో సోదర ప్రేమ

సోదరప్రేమ మొదట తలపుల్లో వుంటుంది. భావాత్మకంగా వుంటుంది. అనగా మనం ఇతరులను గూర్చి ప్రేమపూరితమైన భావాలు కలిగి వుండాలి. ఇతరునలుగూర్చి చెడ్డగా గాక, మంచిగా భావిస్తూండాలి. ఈ సందర్భంలో ప్రస్తుతానికి రెండంశాలు చూద్దాం. ఇతరులనుగూర్చి మంచిగా భావిస్తూండడమంటే ఇతరులు వృద్ధిలోనికి వచ్చినప్పుడు వాళ్ళను అభినందిస్తూండడం, ఇతరుల కలిమినిగూర్చి అసూయ పడకుండా వుండడం.

1. ఇతరులను అభినందిస్తూండడం

ఇతరులు వృద్ధిలోనికి ప్రసిద్ధిలోనికి వచ్చినప్పుడూ, విజయం సాధించినప్పుడూ

సంతోషచిత్తులుగా వున్నప్పుడూ వాళకళతోపాటు మనమూ సంతోషించాలి. వాళ్ళ సంతోషంలో మనమూ పాల్గొనాలి. ఎలిసబెత్తు చాలాకాలం గొడ్రాలైయుంది, వృద్ధాప్యంలో బిడ్డను కంది యూద స్త్రీలు బిడ్డను కనడం మహాభాగ్యంగా భావించుకునేవాళ్ళు. కనుక ఇరుగు పొరుగువాళ్ళంతా ప్రభువు ఎలిసబేతును కలిరిరించాడు గదా అని ఆమెతో పాటు సంతోషించారు - లూకా 1,58. ఇది యదార్థ సోదరప్రేమ. మామూలుగా ఇతరులు కష్టాలనుభవించేపుడు సానుభూతి చూపడం సులభమౌతుందిగాని వాళ్ళు పచ్చగా వున్నప్పుడు ఒర్చుకోవడమూ, వాళ్ళతో పాటు సంతోషిచడమూ కష్ట మనిపిస్తుంది. ఐనా సంతోషించే వాళ్ళతో సంతషించడం మనేసద్గుణాన్ని మనం ప్రయత్న పూర్వకంగానైనా అలవరచుకోవాలి.

2. అసూయ

తరచుగా యితరుల వృద్ధిని జూచి సంతోషించడానికి మారుగా అసూయకు లొంగిపోతూంటాం. అసూయ అంటే యితరులు పచ్చగా వుండం జూచి మనకు నొచ్చుకోవడం, బాధపడ్డం, యూదులు అసూయ వలన క్రీస్తును పిలాతున కప్పగించారు - మత్త 27,18. క్రీస్తు ప్రసిద్ధినీ, జనమంతా అతనిఅ్ని వెంబడించడాన్నీ చూచి సహించలేకపోయారు. జన్మ పాపఫలితంగా నరులందరిలోను దుష్టగుణాలు నిండుకొని పోయాయి. ప్రతి నరునిలో దేహాత్మలు పరస్పర వైరంతో ప్రారంభించాయి - గల5,17. దీని ఫలితంగా నరుడు అనేక అవలక్షణాలతో నిండిపోయాడు. ఈ యవలక్షణాల్లో ఒకటి అసూయ.ఈ అసూయ వలన తరుచుగా సోతరప్రేమను ఉల్లంఘిస్తుంటాం. ఎదుటి వాడంటూ గిట్టపి తలంపులు తలస్తూంటాం. మనలోని ఈ యసూయా గుణాన్ని గ్రహించకుండా వుండటం పరమ మూర్ఖత్వం.

ఆదిలో అసూయవలన పిశాచం ఆదావేమలకు పతనం తెచ్చిపెట్టింది. "పిశాచం అసూయ వలననే మరణం లోకంలోనికి ప్రవేశించింది" అంటుంటి సోలోమోను గ్రంథం -2,24. అసూయవలన కయీను హెబేలును పొలానికి తీసీకొనివెళ్ళి చంపివేసాడు - ఆది 4,8. యోసేపు సోదరులు అసూయవలన యోసేపును గోతిలోనికి ద్రోసివేసి యిష్మాఏలు విజయంతో తిరిగిరాగా స్త్రీలు "సౌలు వేయిమందిని వధించగా దావీదు పదివేల మందిని వధించాడు" అని నాట్యంచేస్తూ పాట పాడారు. ఆ పాటవిని సౌలు అసూయతో మ్రగ్గిపోయాడు. దావీదును చంపాలని విశ్వప్రయత్నాలు చేసాడు - 1సమూ 18,7. యూదులు అసూయతో క్రీఉ్తను చంపించారు. అసూయ ఈలాంటి ఘాతుక కార్యాలను ఎన్నిటినైనా చేయిస్తుంది. దానికి వశంగానినరులు చాల అరుదు.

మహానుభావులే దానికి లొంగిపోయారు. ఇక అల్పమానవులమైన మనం దైనందిన జీవితంలో రోజురోజు పెద్ద విషయాల్లోనో, చిన్న విషయాల్లోను అసూయకు గురౌతూనే వుంటాం. దీని ద్వారా ప్రేమతో జూడవలసిన తోడిమానవుని ద్వేషభావంతో చూస్తూంటాం. కనుక క్రైస్తవ సాధకుడు ఈ యంశాన్ని గూర్చి చక్కగా ఆత్మశోధనం చేసికొంటూండాలి.

సూయువలన జనించే మరో దుర్గుణం ఇతరులనుగూర్చి చెడ్డగా మాటలాడుతూండడం. ప్రతినరుడూ పేరుప్రతిష్ఠలతో జీవించాలనే కోరుకుంటూంటాడు. తాను మంచివాడుగా, సమర్థుడుగా పరిగణింపబడాలనే అభిలషిస్తూంటాడు. మనం అతన్ని గూర్చి చెడ్డగా మాట్లాడి అతని పరువు కాస్త తీసివేస్తాం. ఇది నరహత్య కాదుగాని, నరుని కీర్తిహత్య. కనుక సోదరప్రేమనుగూర్చి విచారించేపుడు ఈ యంశాన్నిగూడా జాగ్రత్తగా గమనించాలి. మోషే అన్నా అక్కా అయిన అరహోను మిర్యామూ మోషేనుగూర్చి అసూయపడ్డాడు. ప్రభువు మోషేద్వారా మాత్రమే మాటలాడాడా, మాతో మాత్రం మాటలాడలేదా అని అతన్ని కించపరిచారు. అందుకే ప్రభువు మిర్యామును శిక్షించి ఆమెకు కుష్ఠరోగం గలిగించాడు - సంఖ్యా 12,10.

అసూయకు గురైన నరుడు ఇతరుల కలమిని జూచి నొచ్చుకుంటాడు. దీనివలన వ్యాధజలేకుండానే బాధపడతాడు. తెలుగుకవి తిక్కన

ఒరుల ధనమునకు విదాయ
పరిణికిం దేజమునకు జలమునకు మనం
బెరియగ నసహ్యాపడు న
న్నరుడు తెవులులేని వేదనంబడు నధివా!

అని చెప్పాడు. ఈ "తెవులు లేని వేదన" ఎలా వుంటుందో మన కందరకూ అనుభవపూర్వకంగా తెలుసు!

గ్రీకుతాత్వికుడు అరిస్టోటలు అసూయను గూర్చి "దేశ కాల ప్రాయ వృత్తి ప్రసిద్ధి బంధుత్వాల్లో మనకు దగ్గరివాళ్ళెవరో వాళ్ళను జూచి అసూయ పడుతుంటాం" అని వ్రాసాడు. మన దేశంలోను, మనకాలంలోను ఉన్నవాళ్ళను జూచి అంతగా అసూయపడడం. మన వృత్తి కంటె భిన్నమైన వృత్తిలో వున్న వాళంళను జూచి అసూయపడడం. బిచ్చగాడు ధనికునిజూచిగాదు, మరో బిచ్చగానిని చూసి అసూయపడతాడు. మనవ చేసేపనినే చేస్తూన్నా, ప్రసిద్ధిలోనికి రానివాళ్ళను జూచి అసూయపడం. మన కుటుంబానికి చెందిన వాళ్ళను జూచి మొట్టమొదట అసూయపడతాం. అందుకే అన్నదమ్ములూ అక్కచెల్లెళ్ళూ ఒకరిని ఒకరు అంతగా అసూయపడేది. అరిస్టోటలు చెప్పిన ఈ యారు అసూయకారణాలు జ్ఞాపకముంచుకోవడం

మంచిది.

3. మాటల్లో సోదర ప్రేమ

మాటల్లో సోదరప్రేమను పాటించడమనేది విశేషంగా మన నాలుకమీద ఆధారపడి వుంటుంది. కనుక సోవరప్రేమనుగూర్చి మాటలాడేప్పుడు ఈ నాలుకను మరిచిపోలేం. జ్ఞానస్నానం ఇచ్చేప్పుడు గురువు శిశువు నాలుకమీద ఉప్పునుబెట్టి "ఈ జ్ఞానుప్పును పొందు" అంటాడు. ఇక్కడ ఉప్పు దేవుని జ్ఞానమైన క్రీస్తును సూచిస్తుంది. ఇక మీదట ఈ నాలుకనుండి జ్ఞానంతో గూడిన పలుకులేగాని తెలివిలేని మాటలు వెలువడగూడదని ఈ క్రియ భావం. కాని శిశువు పెరిగి పెద్దవాడైన కొలది ఆ నాలుకనుండి ఏబ్రాసి పలుకులుగూడ వెలువడతాయి.

1. నాలుక మన హృదయాన్ని సూచిస్తుంది

జంతువులో కొనికనటిని నరులకంటె శ్రవణశక్తి అధికంగా వుంటుంది. కొన్నిటికి స్పర్శశక్తి అధికంగా వుంటుంది. కొన్నిటికి నేత్రశక్తి అధికంగావుంటుంది. కాని మాటాడేశక్తి ఏ జంతువుకీలేదు. నరుడొక్కడే మాటలాడేవాడు. జంతువులలో లేని బుద్ధిశక్తి నరుల్లో వుంది. ఈ బుద్ధిశక్తిని అతు తన నాలుకద్వారా వ్యక్తం చేస్తూంటాడు. నాలుకద్వారా తన లోని భావాలను ఇతరులకు తెలియజేస్తూంటాడు. ఇతరులలో కూడ తన భావాలలాంటి భావాలను రేకెత్తింస్తూంటాడు. ఇతరులలో కూడ తన భావాలలాంటి భావాలను రేకతిత్తంస్తూంటాడు. గురువు శిష్యునికి పాఠం చెప్పడం ఈలాంటుదే. ఇది ఓ సృజన శక్తి. ఈ శక్తికి సాధనం నాలుకే.

కొందరు చాల కలుపుగోలు తనంతో స్నేహభావంతో మాటలాడుతూంటారు. హృదయంలోని ప్రేమభావాన్ని వాళ్ళ నాలుక మాటలద్వారా వ్యక్తం చేస్తుంది. ఈలాగే ఇతర మానసిక భావాలు కూడ. హృదయంలో నిండివుండే భావాలనుబట్టి నోరు మాటలాడుతుంది – మత్త 12,34. కనుక నాలుక మనహృదయాన్ని సూచిస్తుంది. మన మేలాంటి వ్యక్తులమో తెలియజేస్తుంది. భక్తుడు ఫ్రాన్సిస్ డి సేల్సు ఓ చక్కని ఉపమానం చెప్పాడు. వైద్యుడు రోగి నాలుకను జూచి అతని ఆరోగ్యస్థితిని తెలిసికుంటాడు. అలాగే మనమూ ఓ వ్యక్తి మాటలాడే తీరును జూచి అతని ఆత్మశక్తిని తెలుసుకోవచ్చు. అతడేలాంటివాడో గ్రహించవచ్చు.

2. నాలుక మంచి పనికి ఉపకరిస్తుంది

నాలుకతో బోలెడన్ని మంచిపనులు చేస్తూంటాం. ఎవరినోటినుండో ఒక ప్రేమ గల మంచి వినివుంటాం. ఆ మాలను జావితాంతం వరకూ మరచిపోలేం. మనం బాధల్లో వున్నప్పుడు ఎవరో ఓ దయగల పలుకు పలికారు. ఆ వ్యక్తినీ, అతని పలుకునీ పుజ్యభావంతో స్మరించుకుంటూంటాం.

నాలుక చేసే ఈ మేళ్ళన్నా ప్రాకృతిక జీవితంలో. ఇక ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో

నాలుక ఎన్నో ఉపకరాలు చేస్తుంది. నాలుక ద్వారా బోధకుడు క్రీస్తును బోధించేప్పుడేగాని మన హృదయంలో విశ్వాసం జనించదు – రో 10,7. అందుకే పరిశుద్ధాత్మ కూడ నాలుక రూపల్లఓ శిష్యుల మీదికి దిగివచ్చింది – అచ 2,3. ఈ యాత్మ శక్తిని పొంది శిష్యులు నులమూలల క్రీస్తును బోధించారు. అతన్ని రక్షణాన్ని ప్రకటించారు. మనం కొన్ని వడకాలైనా చేసివుంటాం. గురువు నుండి కొన్ని సార్లయినా ఉపదేశం పొందివుంటాం. దీనికంతటికీ నాలుకే సాధనం.

ప్రతి క్రైస్తవుడు సంస్కారంలో (దేవద్రవ్యానుమానం) రెండంశాలుంటాయి – ఓమాట, ఓక్రియ. ఉదాహరణకు జ్ఞానస్నానంలో "పితపుత్ర పవిత్రాల పేరు మీదుగా నీకు జ్ఞాన స్నానమిస్తున్నాను" అనేవి మాటలు. నీళ్ళు పోయడం క్రియ. ఇలాగే ఇతర సంస్కారాల్లో గూడ. ఈ సంస్కారాల్లోని మాటలన్నీ నాలుకనుండె వెలువడతాయి.

దివ్యపూజలోని ప్రార్థనలన్నీ నాలుకతో ఉచ్చరిస్తాం. పూజలోని ప్రధాన వాక్యాలైన "ఇది నా శరీరం, ఇది నా రక్తం" అనే ప్రభు పలుకులుకూడ నాలుకతోనే ఉచ్చరిస్తాం. అందుకే భక్తుడు గ్రెగోరి "దివ్యబలిలోని బలిపశువు వాక్యమనే ఖడ్గంవలన ఆధ్యాత్మికంగా వధింపబడుతుంది" అని చెప్పాడు. ఇక, ఈ బలియొక్క నైవేద్యమైన దివ్య సత్ప్రసాదంగూడ మన నాలుక మీదనే నిలుస్తుంది.

పాఠకుడు దివ్య గ్రంథాన్ని చదువుతూ తన నాలుకతో వాక్యాలను ఉచ్చరింపగా మనం వింటూంటాం. నాలుక ఇన్ని విధాలుగా ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో మనకు మేలు చేస్తుంది. ఆలాంటి ఈ యవయవాన్ని అనుగ్రహించినందులకు దేవునికి కృతజ్ఞులమై యుండాలి. ఈ యవయవాన్ని చక్కగా వాడుకొని ఆ దేవునికి సంతోషాన్ని చేకూర్చాలి.

3. నాలుక చెడ్డపనికీ ఉపకరిస్తుంది

నాలుక మంచికి ఉపకరిస్తుదన్నాం. కాని దురదృష్టవశాత్తు చెడ్డకు గూడ ఉపకరిస్తుంది. "జీవమూ మరణమూ నాలుక ఆధీనంలోవున్నాయి" అంటుంది సామెతల గ్రంథం – 8,21. దాన్ని చక్కగా వాడుక వాడుకొంటే జీవమూ, చెడ్డగా వాడుకొంటే మరణమే లభిస్తుంది. యాకోబు జాబు నాలుకను ఓ నిప్పు రవ్వతో పోలుస్తుంది. చిన్న నిప్పురవ్వ పెద్ద అడవిని కాల్చివేస్తుంది. అలాగే నాలుకనుకూడ చిన్న అవరవమైనా మనదేహాన్నంతటిని భస్మం చేస్తుంది – 3,5. తెలుగుకవి నన్నయభట్టు ఓతావులో "వాక్పారుష్యము చన్నె మహాదారుణమది విషయముకంటెను దహనము కంటెను" అన్నాడు

జీవితంలో ఎవరో వొకరు ఎప్పుడో వొకప్పుడు మనలను నుద్దేశించి చాలా నార్దయగా మాటలాడి వుంటారు. ఆ మాటలు మన హృదయాన్ని కత్తితో పొడిచినట్లుగా భావించి వుంటారు. ఆ పలుకులు మనలను కత్తితో పొడచినట్లుగా వేధించి వుంటాయి.

కొంతమంది పాడుమాటలు చెప్పి కలిసిమెలిసి వుండే కుటుంబాలను వేరుచేయిస్తుంటుంది. పండంటిఒ సంసారాలనూ కూలద్రోస్తుంటారు. నాలుక చేసే ఈ దుష్కార్యాలన్నీ ప్రాకృతిక జీవతంలో కాని ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో నాలుక చేసే పాడుపనులు ఇంకా ఘోరంగా వుంటాయి. చీటికి మాటికి నోరుజేసుకొని ఇతరులను దుర్భాషలాడి సోదరప్రేమను భగ్నం చేస్తూంటాం.

ఇతర అవయవాలతో చేసే పాడుపనులకంటె నాలుకతో చేసే పాపాల్లోల కొన్ని విశిష్ట లక్షనాలు గోచరిస్తాయి. (1) ఒక గంటలోనే నాలుకతో ఎన్ని పాపపు మాటలైనా మాటలాడవచ్చు. ఇంత స్వల్పకాలంలో మరో అవయవంతో అన్ని పాపాలు చేయలేం. (2) పైగా మనం నాలుకతో పలికే పలుకులు ఆ క్షణంలో ఎవరికి ఎంత బాధ కలిగించాయో కొన్ని రోజులు లేక వారాలు గడిచిన తరువాతగాని గ్రహించలేం. మనం పలికే మాటల మాలిన్యం మనకే తెలియకుండా వుంటుంది. (3) ఒకోమారు నాలుక జారినాక ఇకేమీ చేయలేం. మన నోటివెంట వెలువడరాని మాట వెలువడింది. ఎదుటి మనిషి మనసు చివుక్కుమంది.ఇంకేమి చేయగలం? ఎంత ప్రయత్నం చేసినా అతని బాధను తొలగించలేం గదా!

ఈ గుణాలను బట్టి నాలుక పదునైన కత్తి లాంటిదని తెలిసికోవాలి. దాన్ని ఏమాత్రం అజాగ్రత్తగా వాడామో, యితరుల హృదయాన్ని తెగనిరికి తీరుతుతంది. విశేషంగా సోదరప్రేమను హతం జేసే మారణ సాధనాల్లో తాను మొదటిదై కూర్చుంటుంది.

4. నాలుకను అదునులో పెట్టుకోవడం ఎలా?

నాలుకతో తరచుగా సోదర ప్రేమకు వ్యతిరేకంగా పాపంచేస్తుంటాం అన్నాం. కనుక ఈనాలుకను ఎలాగైనా అదుపులో పెట్టుకొనే ప్రయత్నం చేయాలి. "మనుష్యులు వ్యర్థంగా పలికే ప్రతిమాటకీ న్యానిర్ణయ దినాన లెక్క చెప్పాలి" అన్నాడు ప్రభువు - మత్తయి 12,36. మనం ఎన్నిసారులు వ్యర్థంగా మాటలాడి ఎంత పాపం మూటగట్టుకున్నామో!

నాలుకను అదునులో పెట్టుకోవడం చాల కష్టం, యాకోబు జాబు 3,3-12 వాక్యాలు నాలుకను గూర్చే. బైబుల్లోని అతి ప్రశస్తవాక్యాల్లో ఇవీ కొన్ని. కనుక పాఠకులు ఆ వాక్యాలను శ్రద్ధతో చదివి భక్తితో మననం చేసికోవాలి. నరులు గుర్రాల నోటిలో కళ్ళెంబెట్టి వాటిని వశం జేసికుంటారు. పెద్దపెద్ద ఓడలను కీలుతో అటూ ఇటూ త్రిప్పుతుఆరు. ఈలా మృగ పక్షి సర్ప మత్స్యాది సమస్తజంతుజాతులన్నీ నరునికి స్వాధీనమయ్యాయి. కాని నాలుక మాత్రం ఎవరికీ స్వాధీనం కాదు. అది రవ్వలాగ చిన్న అవయం గాని, పెద్ద చిచ్చు. నాలుక మన దేహంలో వుండి, ఆ దేహాన్నంతటిని

తగలబెడుతుంది. అది నరకపు చిచ్చువలననే రగులుకొంటుంది. నాలుక మరణాంతక విషపూరితం. దాని తోనే దేవుని స్తుతిస్తాం. దానితోనే పోలికగా వుండే నరుణ్ణి శపిస్తాం. ఒకే జలధారనుండి ఉప్పునీళ్ళూ, తీయని నీళ్ళూ వెలువడతాయా? ఐనా ఈ నాలుకనుండే ఆశీర్వచనాలు, శాపవచనాలూ వెలువడతాయి. ఇది చాలా చోద్యం - ఇవి యాకోబు బావాలు. ఈలాంటిఆ నాలకును బుద్ధిమంతులు ప్రయత్నంచేసికూడ స్వాధీనం చేసికోలేక పోతున్నారనగా, ఇక ప్రయత్నమూ చేయని మూర్ఖులకు అది లోబడుతుందా?

నాలుకను స్వాధీనం చేసికోవాలి అన్నాం. పై యాకోబు జాబే "ఎవడైనా నోటిని అదుపులో పెట్టుకోవడం నేను భగవద్భక్తి కలవాణ్ణి అనుకొంటే వాని భక్తి వ్యర్థమే ఔతుంది. అతడు తన్నుతానె మోసగించుకుంటున్నాడు" అని చెప్తుంది - 1,26. కాని ఈ నాలుకను స్వాధీనం చేసికోడం ఎలా? మొదటిది, నాలుక గుణం చక్కగా తెలిసికొని వుండాలి. దాన్ని అదుపులోనికి తీసుకురావాలనే కోరికా వుండాలి. ఆ మీదట, ఎటూ మనంతట మనం దాన్ని జయించలేంగనుక, వినయంతో దైవసహాయం అడుగుకోవాలి. అందుకే కీర్తనకారుడు కూడ "ప్రభూ! నానోటికి తలుపులు బిగించి, నా పెదవులకు తాళమువేయి" అని మనవిచేసాడు - 14,3. సీరా జ్ఞాన గ్రంథకర్త "నా నోటికి తలుపులుబిగించి నా పెదవులకు తీళం వేయగలవాడెవడు? ఈ నాలుక వలన నేను నాశమై పోకుండేలాగ, ఈ నాలుక వలన నేను కూలిపోకుండేలాగా నన్ను కాపాడగలవా డెవడు" అని మొర్రపెట్టుకున్నాడు - 22,33. ఈ భక్తుల్లాగే మనంకూడ భగవత్సహాయం అడుగుకోవాలి. మన శక్తి కొతరపడిన కాడ భగవచ్ఛక్తి పని చేస్తుంది.

ఇంకా, దివ్య సత్ప్రసాదం పుచ్చుకొన్నప్పుడు ప్రభువు మన జిహ్వాగ్రహంమీద విశ్రమిస్తాడు. ఆ దుష్టజాహ్వను అదుపులో పెట్టుకొనే భాగ్యం ప్రసాదించమని కూడ ఈ సమయంలో ప్రభువునే మనవి చేసుకోవాలి. దేవుడేగాని నరుడు నాలుకను సాధువుగా జేయలేడు.

4. చేతుల్లో సోదర ప్రేమ

మన తలపుల్లో మాటల్లో సోదర ప్రేమను ఏలా పాటించాలో పూర్వాధ్యాయాల్లో విచారించి చూద్దాం. ఈ యధ్యాయంలో చేతల్లో సోదర ప్రేమను ఏలా పాటించాలో విచారించి చూద్దాం.

1. ఇతరులకు మేలు చేయడం

ప్రేమను మాటల్లో కాదు, చేతల్లో చూపించాలి. సోదరప్రేమ కూడ ఆలాగే ఈలా సోదరప్రేమను క్రియాత్మకంగా చూపించడం ద్వారా ఇతరులకు మేలుచేస్తాం. ఇక, సోదరప్రేమ క్రియాత్మకంగా చూపించే మార్గాలు చాలా ఉన్నాయి.

మొట్టమొదట మన జీవితమే ఉత్తమంగా, నిర్మలంగా వుండాలి. లోకమంతటా

మహానుభావులు తమ బోధలకంటే గూడ జీవితం ద్వారానే అధికంగా బోధించాడు. "మాటలు శ్రోతలతో ఉగ్రూతలూగిస్తాయి" అంటుంది. ఓ లాటిను సామెత. అంచేత మన మాటలకంటె చేతలు మేలు. ఇక సోదర ప్రేమను పాటించాలన్నా గూడ, మొట్టమొదటి మన ఉదాత్త జీవితం ద్వారానే ఆ పనికి పూనుకోవాలి. ప్రభువు పర్వత ప్రసంగంలో "మీ వెలుగును ఇతరుల యెదుట ప్రకాశింపనీయండి. అప్పుడు నరులుమీ సత్క్రియలనుచూచి పరలోకంలో వున్న మీ తండ్రిని కొనియాడుతారు"అన్నాడు మత్త 4,16

కూడు, గుడ్డ, ఇల్లు, నరుని ప్రాథమికావసరాలు. ఈ మూడు లేక అలమటిస్తూ అధమ జీవితం జీవించేవాళ్ళు మన చుట్టుప్రక్కల చాలామంది కన్పిస్తూంటాడు. ఈలాంటి వాళ్ళకు చేతనైనంత వరకు సాయపడ్డం ఉత్తమ సోదరప్రేమ. విశేషంగా ఇండియాలో ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో పేదప్రజలు ఈలాంటి సహాయాన్ని ఎంతైనా మెచ్చుకోవచ్చు. ఈ ప్రాథమికావసరాలతోపాటు విద్యా వైద్య సేవలను కూడ చేరుస్తుండాలి. కాని ఈ రెండిటినీ సమర్థవంగా నిర్వహించాలంటే వ్యక్తులు చాలరు. సమాజాలవరసం.

ఇతరులకు భగవంతుణ్ణి గూర్చి తెలియజెప్పడంగూడ గొప్ప సోదరప్రేమ. బహుప్రాచీన కాలంలోనే ఉపనిషత్తులు విద్యలన్నిటికంటె బ్రహ్మవిద్య గొప్ప విద్య అన్నాయి. వైదిక కాలమునాటి యాజ్ఞవల్క్యునిభార్య గార్గికి "బ్రహ్మవాదిని" అని బిరుదు. ఈనాడు మనం ఈ బోధనా సేవలో వెనుకంజ వేయకూడదు. బైబులుభగవంతుడు ఓ తండ్రిలాంటివాడు. అతని కుమారుడు క్రీస్తు. ఈ క్రీస్తు మనలను రక్షించి మనకు పెద్దన్న అయ్యాడు. అతని సహాయం వలన మనం రక్షణం పొందుతాం! ఈ యంశాలను క్రైస్తవులకూ, క్రైస్తవేతరులకు వివరించవచ్చు. ఉత్తమ క్రైస్తవ సాహిత్యాన్ని చదవవచ్చు. ఇతరులకు అందజేయవచ్చు. క్రైస్తవమతం విశేషంగా ప్రేషితమతం.

ప్రార్థనా సేవ గూడ చాలా గొప్పది. అన్నదాన భూదాన శ్రమదాన ధనదనాదులకంటె ప్రార్థనాదానం శ్రేష్ఠమైనది. ప్రార్థన ద్వారా సేవకు బాధాసేవ కూడ చేర్చాలి. అనగా మన బాధలతో ఓర్పుతో సహించి తోడిప్రజల శ్రేయస్సుకొరకు సమర్పించడం.

పైన నుడివని రీతిగా సోదరప్రేమను రకరకాల సేవల ద్వారా రకరకాల విధానాలలో చూపవచ్చు. తామున్న పరిస్థితులను బట్ట ఎవరు ఏలాంటి సోదర ప్రేమను చూపించగలరో ఎవరికి వాళ్ళే నిర్ణయించుకోవాలి. జనుల అభిరుచులూ, అవకాశాలూ చుట్టుపట్ల వున్న జనుల అవసరాలూ భిన్నభిన్నంగా వుంటాయి. వీటిని పురస్కరించుకొని ప్రతి క్రైస్తవ భక్తుడూ తనకు చేతనయిన ప్రేమ మార్గాన్ని ఎన్నుకోవాలి. గొప్ప విషయాల్లోనో,

స్వల్ప విషయాల్లోనో సోదరప్రేమను సాధించాలి.

2. ఇతరులకు కీడు చేయడం

ఇతరులకు మేలు చేసి సోదరప్రేమను పెంపొందించుకోవాలి అన్నాం. కాని దైర్బల్యం వలన తరచుగా యితరులకు కీడుచేసి సోదరప్రేమను భంగపరుస్తూటాం. ఇతరులకు హాని కలిగించే దుష్కార్యాలు బోలెడన్ని చేస్తూంటాం. వీటిల్లో ప్రస్తుతానికి ఒక్కదానిని గూర్చి మాత్రం విచారిద్దాం. అది దుర్మాతృక అంటే, మనం చేసే పాడుపని ద్వారా ఇతరులను కూడా పాపానికి పురికొల్పడం.

మనం రకరకాలుగా దుర్మాతృక చూపుతూంటాం. ఎదుటి వ్యక్తి మూడవ వ్యక్తిని గూర్చి మనతో చెప్పిన సంగతులను ఆ మూడవ వ్యక్తికి తెలియజేస్తూంటాం. దానివలన ఎదుటి వ్యక్తికీ వైరం కలిగిస్తూంటాం. ఇంకా, మనం మోసాలూ దొంగతనాలూ దుర్విమర్శలూ చేస్తుంటాం. ఇతరులకూడ ఈ పాడు పనులకు ప్రోత్సహిస్తూంటాం. మన మతాన్ని గురించి, మతాధికారులగురించీ, గుడికి వెళ్ళడం దేవద్రవ్యమానాలను స్వీకరించడం మొదలైన క్రైస్తవాచరణలను గూర్చి తేలికగా మాటలాడుతూంటాం. దీనిద్వారా మన యిరుగుపొరుగువాళ్ళ భక్తినిగూడ చెడగొడుతూంటాం. చెడు పుస్తకాలను చదివి ఇతరులకు అందీయడం ద్వారా నైతేనేం, చెడ్డ వస్త్రధారణవల్లనైతేనేం ఇతరుల పారిశుద్ధ్యాన్ని కూడా చెడగొడుతూంటాం. ఈ విధంగా రోజురోజు మనం చేసే రకరకాల చెడు పనుల ద్వారా ఇతరులను పాపానికి పురికొల్పుతూంటాం. అందుకే ప్రభువు "ఇతరులకు దుర్మాతృక చూపడం కంటె మెడకు తిరుగి రాయి కట్టుకొని సముద్రంలో దూకడం మేటు" అన్నాడు – మత్త 18,6. విశేషంగా పై స్థానంలో వున్నవాళ్ళు ఈ దుర్మాతృకను గూర్చి నిశితంగా ఆత్మశోధనం చేసికోవాలి. తల్లి దండ్రులు, ఉపాధ్యాయులు, పెద్దలు, గురువులు, మతశ్రేష్ఠులు మొదలైనవాళ్ళు తమ పెద్దరికంవల్ల పిన్నలకు మంచికిగాని చెడ్డకుగాని పురికొల్పగలరు. వాళ్ళు చేసే చెడ్డపనులను పిన్నలు సులభంగా అనుకరిస్తారు. ఆవు చేలో మేస్తూంటే దూడ గట్టును మేస్తుందా?

"లోకం బోలెడన్ని దుర్మాతృకలిస్తుంది" అన్నాడు ప్రభువు –మత్త18,17. పత్రికలు, గ్రంథాలు, సినిమాలు, రేడియోలు, నాటకాలు నవనాగరికుల వేషభాషలు, పెద్ద ఉద్యోగుల లంచాలు మోసాలు, రాజీకయ పక్షాల దౌర్జన్యాలు కుతంత్రాలు – ఈ విధంగా లోకం నారారూపాల్లో ప్రతిక్షణం దుర్మాతృక నిస్తూనే వుంటుంది. లోకం పోకడ ఓ మహా ప్రవాహం లాంటిది. విచక్షణజ్ఞానం లేని సామాన్య జనమంతా ఈ ప్రవాహంలో బడి కట్టుకొని పోతూంటారు.

ఐనా మనం ఈ చెడ్డతనానికి లొంటిపోకూడదు. దాన్ని ఎదుర్కొంటూండాలి. "నీ కుడికన్నుగాని కుడికాలుగాని దుర్మాతృకనిస్తే వాటిని పెరికివేయి" మన్నాడు ప్రభవు

మత్త 5,29-30. కనుక దుర్మాతృక ఎవరిదగ్గరికి వచ్చినా దాన్ని నిరోధించాలేగాని దానికి లొంగి పోకూడదు. ధైర్యంతో చెడ్డతనాన్ని ఎదిరించే శక్తిని జ్ఞానస్నానంలోనే పొందుతాం. అది పరిశుద్ధాత్మ ఇచ్చేవరం. ఈ వరబలంతో దుర్మాతృకను ఎదుర్కొంటుండాలి ఇక, మనంగల మనం ఇతరులకు దుర్మాతృక నీయకుండా శతవిధాల జాగ్రత్తపడుతుండాలి.

భక్తుడు విన్సెంటుడపాల్ "చావైన పాపం చేయడం అంత అరుదైన కార్యంగాదు. న్యాయనిర్ణచ దినాన భయపడవలసిన ముఖ్యాంశాల్లో, ఈ లోకంలో వున్నప్పుడు మన మిచ్చిన దుర్మాతృక కూడ ఒకటి" అని వ్రాసాడు. ఈ భక్తుని వాక్యాలను మననం చేసాకొని మనంగూడ ఈ దోషానికి గురౌతున్నామో లేదో ఆత్మవిచారం చేసి చూచుకుందాం.

5. క్షమాపణ గుణం

సోదరప్రేమకు సంబంధించిన ఓ ముఖ్య విషయం ఇతరులను క్షమిస్తుండడం. ఈ క్షమాపణ గుణం మన సోదరప్రేమ యదార్థమైందో కాదో పరీక్షించి చూచే గీటురాయి క్షమాగుణం అలవరచుకోవడం అంత సులభంకాదు. అంచేత ఈ అంశాన్ని కొంచెం విపులంగా విచారించి చూద్దాం.

1. క్షమాపణం క్రీస్తు ఆజ్ఞ

పరలోక జపంలో మొత్తం ఏడు విన్నపాలున్నాయి. వీటిల్లో ఒకటి మాత్రం మిగతా వాటికంటే భిన్నంగా వుంటుంది. అది ఐదవది. ఈ యైదవ విన్నపంలో మాత్రం ఓ షరతు చేర్చబడింది. "మా యొద్ద అప్పుబడినవారిని మేము మన్నించునట్లు మా యప్పులను మీరు మన్నించండి." ఈ వాక్యంలో "మా యొద్ద అప్పు బడినవారిని మేము మన్నించునట్లు" అనే భాగం షరతు. అనా మాకు అప్పుబడిన వాళ్ళని (మాకు ద్రోహం చేసిన వాళ్ళని) మేము మన్నిస్తున్నాం. గనుక, మా యప్పులను (మా ద్రోహాలను) మీరు మన్నించండి అనిభావం. అంటే మనం తోడి ప్రజలను క్షమిచందే దేవుడు మనలను క్షమించడని ఫలితార్థం. ఈ సందర్భంలో క్రీస్తు పలికిన ఇతర వాక్యాలు కూడ ఈ యర్థాన్నే సమర్థిస్తాయి. "మీరు ఇతరుల అపరాధములను క్షమిస్తే పరలోకంలోని మీ తండ్రి మీ యపరాధాలను కూడ క్షమిస్తాడు. మీరు ఇతరుల అపరాధాలను క్షమించకపోతే పరలోకంలోని తండ్రి మీ యపరాధాలను గూడ క్షమించడు - మత్త 6,14. కనుక క్షమాపణం క్రీస్తు ఆజ్ఞ. దీన్ని పాటించడమూ పాటించకపోవడమూ అనే ప్రశ్న లేనేలేదు, ఇది నిత్యవిధి.

2. క్రీస్తు క్షమాపణం

క్షమాపణ గుణం అలవరచుకోవడం చాల కష్టమాన్నాం. అందుకే క్రీస్తు ఈ పుణ్యాన్ని ఆచరణ పూర్వకంగానే బోధించాడు. ప్రభువు సిలువ మీద వ్రేలాగుతూ తన

శత్రువుల నుద్దేశించి "తండ్రీ వీళ్ళేం చేస్తున్నారో వీళ్ళకే తెలీదు. కనుక వీళ్ళను క్షమించు" అని ప్రార్థించాడు - లూకా 23-24. తన్ను ఎరుగనని ముమ్మారు బొంకిన పేత్రుని గూడా క్షమించి "నా గర్రెలను మేపు" అని ఆదేశించాడు - యోహా 21-18. అనగా పేత్రు తన సమాజానికి అధిపతి కావాలని భావం యోహా 21,18. క్రీస్తు క్షమాపణ గుణాన్ని చక్కగా అర్థం చేసుకున్న తొలి వేదసాక్షి సైఫాను కూడ తాను చనిపోయే సమయంలో శత్రువులను క్షమిస్తూ "ప్రభూ! ఈ పాపాన్ని వీళ్ళమీద మోపవద్దు" అని ప్రార్థించాడు - అచ 7,60.

నరుడు దేవునికి పోలికగా కలిగింపబడినవాడు. అనగా అతడు దేవుని లాగ వుండాలి, దేవుని లాగ మెలగాలి. కాని ఈ దేవుడు క్షమాపరుడు. కనుక దేవుని పోలిన నరుడు కూడ ఇతరులను క్షమిస్తుండాలి. అందుకే అఊకా సువర్త 6,36 "మీ తండ్రి లాగే మీరూ కనికరం చూపుతూండండి" అంటుంది. ఏమి కనికరం? ఇతరుల పట్ల దయ చూపడం. ఇతరుల అపరాధాలను క్షమిస్తుండడం. ఈ వాక్యాన్నే మత్తయిసువార్త "పరలోకంలోని మీ తండ్రి లాగే మీరూ పరిపూర్ణులై యుండండి" అని నుడుపుతుంది - 5,48. ఏమి పరిపూర్ణత్వం? కనికరం చూపడం, క్షమించడం.

3. క్షమాగుణాన్ని పాటించడం ఎలా?

మనం మూడుసార్లు క్షమాపణ గుణాన్నిగూర్చి ఆత్మశోధనం చేసికొంటూండాలి. మొదటిది, రోజు రాత్రి నిద్రింపకముందు మన హృదయంలో ఎవరిపట్లనైనా ద్వేషబావంతో వుండేమోనని పరీక్షింఇచి చూచుకోవాలి. నిద్ర మరణాన్ని సూచిస్తుంది. ద్వేషభావంతో చనిపోవడం మేలుకాదు - ఎఫె 4,26. రెండవది, క్రైస్తవ సంస్కారాలు పొందక ముందు, విశేషంగా దివ్యపూజకు ముందు గూడ - మత్త 5,23-24. అందుకే మనం పూజారంభంలో పాపాలు తలంచుకొని పశ్చాత్తాప పడేది. మూడవది, ప్రార్థకు ముందు - మార్కు11,25. ద్వేషంతో కూడిన హృదయం నుండి వెలువలే ప్రార్థన దేవునికి ప్రియపడదు. ప్రభువు ఎప్పుడైనా మన ప్రార్థనను ఆలించకపోయినట్లైతే, అందుకు కారణం ఈ క్షమాగుణం లేకపోవడమే కావచ్చు.

ఇతరులను సులభంగా క్షమించడానికి ఉపకరించే భావాలు కూడ మూడున్నాయి. మొదటిది, లోకంలోని చెడు కార్యాలన్నీ దేవుని అనుమతి వల్లనే జరుగుతూంటాయి. క్రీస్తు "నా తండ్రి యిచ్చిన పాత్రను నేను త్రాగవలదా?" అన్నాడు. ఈ పాత్ర యదార్థంగా ఎవరిద్వారా వచ్చిందో, అనగా ఏ యూదప్రజలు తన్ను యదార్థంగా బాధించబోతూన్నారో క్రీస్తు అట్టే గణింపలేదు. మనకు ద్రోహంచేసే వాళ్ళపట్లగూడ మనం ఈలాంటి భావమే కలిగించుకోవడం మంచిది. రెండవది, మనకు ద్రోహంచేసిన నరుడు కూడ దేవుని బిడ్డే అతన్ని మనసులో పెట్టుకొనిగూడ దేవుడు లోకాన్ని ప్రేమించాడు. తన ఏకైక కుమారుని

పంపించాడు. దేవుడు అతని నాశాకాన్నిగాక పరివర్తనాన్ని కోరుకుంటూంటాడు. మనం కూడ అతన్ని దేవుడు చూచే చూపుననే చూస్తుండాలి. కనుక అతనిపట్ల ద్వేషం కూడదు. మూదవది, మనం క్రీస్తు కోసం తొడి నరుణ్ణి క్షమించాలి. క్రీప్తు మన వద్దనుండి ఈ విషయాన్ని అడుగుతుండాలి. "నాకోసం నీ విరోధిని క్షమించ" మంటూంటాడు. మనం క్రీస్తును కాదనగలమా? పౌలు ఎఫెసీయులకు వ్రాస్తూ" ఒకరి యెడల ఒకరు దయచూపుతే కరుణా హృదయులై వుండండి. దేవుడు క్రీస్తునందు మిమ్ము క్షమించాలి. అలాగే మీరూ ఒకరి నొకరు క్షమించాలి" అని హెచ్చరించాడు - 4,32. ఈ యాజ్ఞ నేడు మనకూ అక్షరాల వర్తిస్తుంది.

ఓ జరుగకూడని పని జరిగినప్పుడు మంచివాళ్ళు, ఇక్కడ తప్పు నాదా కాదా అని కూడా విచారించకుండా, వెంటనే క్షమాపణం అగుడుతుంటారు. ఇది ఉత్మఉల పద్ధతి. మనం క్షమాపణం అడిగినంత మాత్రాన తప్పు మనదే అని రుజువుకాదు. ఎదుటి వ్యక్తి హృదయం మాత్రం చల్లబడుతుంది. అంచేత దైనిక జీవితంలో ఈ పద్ధతి ననుసరించడం మంచిది.

క్షమాపణ గుణం అంత సులభంకాదని చాలాసార్లు చెప్పాం. విశేషంగా ఖండితమైన స్వభావంవల్ల వాళ్ళకు క్షమాగుణం చాలా కష్టమనిపిస్తుంది. ఐనా క్రైస్తవులు దీన్ని సాధించాలి. ఈ గుణాన్ని అలవరచుకొననివాళ్ళు తాము క్రీస్తు శిష్యులమని చెప్పుకోవడానికి అర్హులుకారు.

6. పౌలు బోధ

ప్రేమగీతం

మొదటి కొరింతీయుల జాబు 13వ అధ్యాయంలో పౌలు సోదరప్రేమను సవిస్తరంగా వర్ణించాడు. గ్రీకు మూలంలో ఈ యధ్యాయం వచనంలోనే వుంది. ఐనా ఓ గీతంలా నడుస్తుంది. నూత్నవేదం క్రైస్తవభక్తుడు ఈ ప్రేమ గీతాన్ని జాగ్రత్తగా అవగాహనం చేసికొని భక్తితో మననం చేసికోవాలి.

సొలోమోను విజ్ఞాన గ్రంథం ఓతావులో విజ్ఞానాన్ని గూర్చి హృద్యంగా వర్ణించింది - 7,22-30. పై విజ్ఞానగ్రంథం వాక్యాలు సోదర ప్రేమనుగూర్చి చెప్పడానికి పైలుకి ప్రేరణం కలిగించి వుండవచ్చు. ప్రవచనంలో విజ్ఞానవాక్యం కూడ ఒకటి. పౌలుగీతం ఈలాంటి విజ్ఞానవాక్యమే. ఈ రోజుల్లో ఉల్లాసానికి, విందులు ఏర్పాటుచేసేవాళ్ళు. ఈ విందులకు హాజరైన తాత్వికులు విజ్ఞానవంతమైన సంభాషణలు జరిపేవాళ్లు. ఉదాహరణకు ప్రపంచంలోకల్లా గొప్పదియేది, మంచిది యేది అని ఒకరు ప్రశ్నింపగా, మరొకరు జవాబు

చెప్పేవాళ్ళు. పౌలు గీతం కేడ ఈలాంటి విజ్ఞాన సంభాషణంలాగే నడిచింది.

1. కొ 13వ అధ్యాయాన్ని మూడు భాగాలుగా విభజింవచ్చు.

1 1–3 సోదరప్రేమ విలువ

2. 4–7 సోదరప్రేమలోని 14 గుణాలు

3. 8–13 సోదరప్రేమ శాశ్వతమైంది.

మొదటి భాగం

సోదరప్రేమ విలువ – 13,1–13

ప్రజల దృష్టి నాకర్షించే వరాలు మూడున్నాయి. భాషల్లో మాటలాడ్డం. ఇది దేవని స్తుంతిచే వరం. ఆనాటి కొరింతుక్రైసతవులు ఈ వరాన్ని ఘనంగా యెంచారు. కాని ప్రేమ లేకపోతే ఈ స్తుతివరానికి ఏ విలువ వుండదు. అది ఓ గంట శబ్ధంలాగో లేక తాళాల శబ్దంలాగో రణగొణధ్వని మాత్రమే ఔతుంది.

రెండవది – ప్రవచనం, రహస్యాలు తెలిసికోవడం, జ్ఞానం, అద్భుతాలుచేసే పీశ్వాసం మొదలైన వరాలు కలిగి వుండడం. హృదయంలో సోదరప్రేమ లేకపోతే ఈ వరాలు కూడ పెద్దగా ఉపయోగపడవు.

మూడవది, ఆస్తిని పేదలకు వంచి యీయడం, శరీరత్యాగం మొదలైన సేవాకార్యాలు. కాని యీ సేవకులను కేవలం కీర్తిప్రతిష్టల కొరకే చేయవచ్చు. సోదరప్రేమలేనికాడ ఈలాంటి సేవలు ఏమి సాధించలేవు. కనుక పై భాషలకంటె, వరాకంటె, సేవాకార్యాలకంటె సోదరప్రేమ గొప్పది.

రెండవ భాగం

సోదరప్రేమలోని 14 గుణాలు – 13,4–7

పౌలు సొదరప్రేమలో కన్పించే లక్షణాలు 14 పేర్కొన్నాడు. వీటిని మూడు భాగాలు చేయవచ్చు. తొలి రెండు లక్షణాలు ప్రేమ ఏంచేస్తుందో చెప్తాయి. తరువాతి ఎన్మిది లక్షణాలు ప్రేమ ఏమి చేయదో చెప్తాయి. కడపటి నాల్గు లక్షణాలు మళ్లా ప్రేమ ఏంచేస్తుందో చెప్తాయి. ఇక వీటిని క్రమంగా పరిశీలిద్దాం.

మొదట ప్రేమలో కన్పించే రెండు లక్షణాలు చెప్పాడు. దానిలో సహనమూ, దయ వుంటాయి – 13,4

1. ప్రేమలో సహనం వుంటుంది. ఏమి సహనం? ప్రేమగల నరుడు విరోధిమీద పగతీర్చుకో కలిగిగూడ తీర్చుకోడు. భగవంతునిలోను ఈ గుణమేవుంటుంది. అతడు తన శత్రువులమీద ఆగ్రహం తెచ్చుకొని వాళ్ళను నాశం చేయాలి అనుకొంటాడు. కాని మళ్ళా ఓర్పుతో ఆయాగ్రహాన్ని అణచుకొంటాడు – రోమా 9,22. ప్రేమకల

మానవుడుకూడ ఈ ప్రభువులాగే ప్రవర్తిస్తాడు. శత్రువులు తనకు కీడు చేసినా, బాధలు కలిగించినా తాను వారిని శిక్షింపడు. సహనంతో వుంటాడు. ఇది చేతగాని సహనం కాదు. మంచితనం వల్ల పుట్టే సహనం. ఇక ప్రేమలేనివారిలో ఈ ఓర్పు అనేది వుండదు.

2. ప్రేమలో దయ వుంటుంది. ఇది ఇరుగుపొరుగువాళ్ళతో ఆప్యాంగా మెలిగే గుణం. దయాపరుడైన నరుడు ఇతరులను ఆప్యాయంగా ఆహ్వానిస్తాడు. వాళ్ళకు సహాయం చేస్తాడు. తన కాలాన్నీ వస్తువులనూ డబ్బునూ తన్నుకూడ వాళ్ళ కొరకు వ్యయం చేస్తాడు. క్రీస్తు ఈలాంటివాడు. కనుకనే పౌలు "అతడు నన్ను ప్రేమించి నాకోసం ప్రాణత్యాగం చేసికొన్నాడు" అని చెప్పాడు - గల 2,20.

తరువాత సోదరప్రేమలో కన్పించని లక్షణాలు ఎన్మిది చెప్పాడు - 13,4-6. ప్రేమ మత్సరపడదు, డప్పాలు కొట్టదు, ఉబ్బిపోదు, అసభ్యంగా ప్రవర్తించదు, తర స్వార్థాన్నితాను చూచుకోదు, కోపపడదు, అపకారాలను మనస్సులో పెట్టుకోదు, కీడునుగూర్చి కాదు మేలును గూర్చి సంతోషిస్తుంది. ఇక ఈ గుణాలను క్రమంగా పరిశీలిద్దాం.

1. ప్రేమ మత్సరపడదు. ఆనాటి కొరింతు క్రైస్తవుల్లో ముఠాలు వుండేది. ఇక ముఠాను జూచి మరో ముఠా అసూయపడేది. నిజమైన ప్రేమకలవాడు ఇతరుల కార్యక్రమాలనూ వృద్ధినీ చూచి సంతోషిస్తాడు. తానూ వాళ్ళతో కలుస్తాడు. ఈ ప్రేమ లేనివాళ్ళు ఇతరుల మంచిపనులనూ విజయాలనూ చూచి అసూయ చెందుతారు. తాము వాళ్ళతో కలియరు. ఈలా ఒకోమారు మనంచేసే మంచిపనులుకూడ క్రైస్తవ సమాజాల్లో విభజనను తెచ్చిపెడతాయి. అందుకే యాకోబు జాబు ఈర్ష్యాద్వేషాలను అణచుకోవాలని చెప్తుంది - 3,11. ఇతరుల కార్యాలను జూచి అసూయ చెందితే మనలో ప్రమగుణం లోపించిందనే చెప్పాలి.

2. ప్రేమ డప్పాలు కొట్టదు. ఆనాటి కొరింతీయుల్లో కొందరు మాకు బోలెడంత మతజ్ఞానం వుందని డప్పాలు కొట్టేవాళ్ళు - 1 కో 8,1. తమకు కృపావరాలున్నాయని మిడిసిపడేవాళ్ళు. డప్పాలు కొట్టేవాడిలో గంభీర గుణం వుండదు. నోటికి వచ్చినట్లల్లా వదరుతారు. కాని సోదరప్రేమ కలవాడు ఈలా చేయడు. అతడు వినయంగా యేరమర్యాదలతో మెలుగుతాడు.

3. ప్రేమ ఉబ్బిపోదు. కొలిమి తిత్తులోకి గాలి ఊదగానే ఉబ్బిపోతాయి. ఆలాగే ప్రేమలేని మానవుడుకూడ ఉబ్బిపోతాడు. అతనికి పొగరెక్కుతుంది ఆలాగే కొరింతీయులు కూడ మన భాషల వరాన్ని జూచి ఉబ్బిపోయారు. అనగా గర్వపడ్డారు. కాని ప్రేమగల మానవుడు ఈలాచేయడు. అతడు తనకు లేనిపోని గొప్పలు ఆపాదించుకోడు. సవినయంగా

వుంటాడు.

4. ప్రేమ అసభ్యంగా ప్రవర్తించదు. ఇక్కడ అసభ్యమంటే మర్యాదను మీరిపోవడం. వెదవపనులు చేయడంగూడ. కొరింతీయులు ఈలాంటి అసభ్యపు పనులకు పాల్పడ్డారు. క్రైస్తవుల తగాదాలను క్రైస్తవేతరులు అధికారులుగా వున్న న్యాయస్థానాలకు తీసికొనివెళ్ళారు - 1కొ 6,1-7. ఆరానాథ సమయంలో తప్పత్రాగారు -11,21-22. ఒకడు తన పినతల్లిని పెండ్లియాడాడు కూడ - 5,1-6. ఈలాంటి వెధవ పనులకు పౌలు వాళ్ళను చీవాట్లు పెట్టాడు. సోదరప్రేమ కలమానవుడు ఈలాంటి అసభ్యపు పనులకు పాల్పడదు. సభ్యతగా మర్యాదగా మెలుగుతాడు.

5. ప్రేమ తన స్వార్థాన్ని తాను చూచుకోదు. స్వార్థమానవుడు ఇతరుల వలన తనకేమి ఉపయోగం కలుగుతుందా అని ఆలోచిస్తాడు. పరార్థమానవుడు ఇతరులకు తానేలా ఉపయోగపడగలనా అని ఆలోచిస్తాడు. పౌలు సువిశేష సేవ చేసినాకూడ తన విశ్వాసులనుండి డబ్బు పుచ్చుకోలేదు - 1తెస్స 2,9. అతడు ప్రతివాడూ ఇతరుల కార్యాలనుకూడ చేసిపెట్టాని చెప్పాడు. ఫిలి 2,4. ప్రతీవాడు ఎదుటివాని మేలు తలపెట్టాలన్నాడు - 1కొ 10,24. క్రీస్తు తన్నుతాను సుఖపెట్టుకోకుండా మనకోసం ప్రాణాలర్పించాడు -రోమా 15.3. ఈలా నిస్వార్థజీవితం జీవించేవాడే ఉత్తమ క్రైస్తవుడు.

6. ప్రేమ సులభంగా కోపపడదు. కొరింతులో కక్షలున్నాయి. ఒకరంటే ఒకరికి గిట్టదు. పరస్పరవైరాలూ, వల్లమాలిన కోపతాపాలూను - 1కొ 1,11-12. కాని ప్రేమగలవాడు ఈలా వుండడు. ఆవేశకావేషాలకు గురికాడు. నెమ్మదిగా శాంతచిత్తుడుగా వుంటాడు.

7. ప్రేమ అపకారాలను మనసులో పెట్టుకోదు. షావుకార్లు ఖాతాదారుల బాకీలన్నీ భద్రంగా పద్దుల పుస్తకంలో వ్రాసిపెట్టుకొంటారు. ఈలాగే కొందరు ఇతరులు తమకు చేసిన అపకారాలను గూడ జాగ్రత్తగి తమ మనసులో వ్రాసిపెట్టుకొంటాడు. ఇక వాటిని మరచిపోరు. కాని ప్రేమకల నరుడు ఈలా చేయడు. అపకారాలు తమకు చేసిన కీడులను వెంటనే మరచిపోతాడు. వారిని పూర్తిగా క్షమిస్తాడు. పూర్వవేదంలో ప్రభువు కూడ ఈలాగే చేసాడు. అతడు తన భక్తుల అపరాధాలను పూర్తిగా క్షమిస్తాడు - యెష 38,17. నూత్నవేదంలో క్రీస్తుకూడ ఈలాగే తన శత్రువులను పూర్తిగా క్షమించాడు. కనుక సమయం దొరికినపుడు పగవాణ్ణి నొక్కివేయాలి అనుకోవడం, ప్రతీకారచర్యకు పూనుకోవడం నిష్ఠురాలు పల్కడం, ఇతరుల అపరాధాలను స్మరించుకొని తనలో తాను ఉడికిపోవడం ఈలాంటివన్నీ ప్రేమగలమానవుని లక్షణాలు కావు.

8. ప్రేమ ఇతరులకు కలిగిన కీడును గూర్చి సంతోషించదు, వారికి .రిగిన

మేలును గూర్చి ఆనందిస్తుంది. ప్రేమలేని మానవుడు తన విరోధులకు ఏదైనా కీడు జరిగితే ఆనందిస్తాడు. ఎవరైనా వాళ్ళను గూర్చి చెడ్డగా మాట్లాడితే విని సంతోషిస్తాడు. వాళ్ళకేదైనా మంచి జరిగితే సహించలేదు. కాని ఇది పద్ధతికాదు. ఓమారు క్రీస్తు శిష్యుడు కానివాడొకడు క్రీస్తు పేరుమీదిగా దయ్యాలను వెళ్ళగొట్టాడు. శిష్యులకిది నచ్చలేదు. అతని విజయం వన వాళ్ళకు కన్నుకుట్టింది. వాళ్ళే అతన్ని తమ విరోధిగా భావించారు. కాని ప్రభువు శిష్యులను మందలించి ఆవ్యక్తిని తమ మిత్రునిగా భావించమన్నాడు - లూకా 9,49-50. ఎలిసబెత్తు ప్రభువు అనుగ్రహానకి నోచుకొంది. ముసలితనంలో మగబిడ్డను కంది. ఆ సంఘటనకు ఇరుగుపొరుగువాళ్ళంతా ఆమెతో ఆనందించారు - లూకా 1,57-58. కనుక ఇతరుల కీడును ఆనందించేవాడు, వారి మేలునకు సంతసించేవడు ప్రేమగలవాడు.

కడన, మళ్ళా ప్రేమలో కన్పించే నాల్గు లక్షణాలను చెప్పాడు - 13,7. అవి అపకారాలను భరించడం, నమ్మడం, నిరీక్షించడం, అన్నిటినీ సహించడం. ఈ గుణాలను క్రమంగా పరిశీలిద్దాం.

1. ప్రేమ ఇతరులు తనకు చేసిన అపకారాలను భరిస్తుంది. వాళ్ళమీద సమ్మర్లు పడదు. ఇతరుల దోషాలను ప్రచారం చేయదు. తల్లి బిడ్డ దోషాలను దాచివుంచినట్లే ప్రేమగల మానవుడు తోడినరుల దోషాలను దాచివుంచుతాడు. వాళ్ళు తనకు అపకారం చేసినా తాను వాళ్ళ తప్పిదాలను బయటకి పొక్కనీయడు. ఈలా ప్రేమ అన్ని అపకారాలనూ భరిస్తుంది.

2. ప్రేమ అన్నిటినీ నమ్ముతుంది. ప్రేమగల మానవుడు ఇతరులను అవసరంగా శంకింపడు. వారి మాటలనూ చేతలనూ నమ్ముతాడు. వారిపట్ల సదభిప్రాయం కలిగివుంటాడు. మనం ఎవరినైనా నమ్మకంతో చూస్తే వాళ్ళమీద వాళ్ళకే నమ్మకం కలుగుతుంది. పైగా వాళ్ళు మనకు నమ్మకంతో పనిచేసి పెడతారుకూడ. కనుకనే ఇతరులను నమ్మడమూ, వారిమీద వారికే నమ్మకం కలిగేలా చేయడమూ ప్రేమకుండే లక్షణం.

3. ప్రేమ అన్నిటినీ నిరీక్షిస్తుంది. ఒకోమారు ఇతరులు నమ్మదగినవాళ్ళుగా వుంటారుజ వాళ్ళవల్ల పనులుకావు. మోసం జరిగుతుంది. అలాంటప్పుడు గూడ ప్రేమగల నరుడు నిరుత్సాహపడడు. భగవంతుని కరుణవల్ల చివరకి అన్ని కార్యాలూ మనకు మేలునే చేకూర్చి పెడతాయని నమ్ముతాడు - రోమా 8,28. ఈలా ప్రేమమానవుడు అన్ని కార్యాల్లోను మంచి జరుగుతుందని ఆశిస్తాడు.

4. ప్రేమ అన్నిటినీ సహిస్తుంది. ఒకోమారు మనం నమ్మినవాళ్ళే మనలను గోతిలో దోస్తారు. ఐనా అన్ని ఆశలూ వమ్మయి పోయినపుడు కూడ ప్రేమగల నరుడు

క్రుంగిపోడు. మనసును కష్టపెట్టుకోడు. అతడు ధైర్యంతో అన్ని అపకారాలూ క్షమిస్తాడు. భగవంతుణ్ణి నమ్మి ఆ ప్రభువు ఏలాగైనా తనకు సహాయపడతాడని భావిస్తాడు. ఇతరులు తనకు తీరని వ్యధ తెచ్చిపెట్టినపుడుకూడా తాను ఆ బాధలను సహిస్తాడు. అన్ని కష్టాలనూ భరించేగుణం ప్రేమలోవుంది.

మూడవ భాగం

సోదరప్రేమ శాశ్వతమైంది - 13,8-13

ప్రేమ శాశ్వతంగా నిలుస్తుంది. ప్రవచనంలో కృపావరాలు నశిస్తాయికాని ప్రేమ నశించదు. అది యీలోకంలో లాగే పరలకంలో కూడ వుంటుంది. ఇక్కడ అపరిపూర్ణంగా వుంటుంది, అక్కడ పరిపూర్ణంగా వుంటుంది – అంతే భేదం. ఇక్కడ దేవుణ్ణి పరోక్షంగా దర్శిస్తాం. ఆదర్శనం అద్దంలోని బొమ్మ ముసకగా కన్పించినట్లుగా వుంటుంది. కాని అక్కడ దేవుణ్ణి ప్రత్యక్షంగా దర్శిస్తాం. ఆ దర్శనం వ్యక్తిని ముకాముఖీ చూచినట్లుగా వుంటుంది. ఈలాంటి వ్యత్యాసాలు కొన్ని వున్నా ఇక్కడి ప్రేమే మోక్షంలో కూడ వుండేది.

ఆ మోక్షంలో ప్రభువుకి మనపట్ల గల ప్రేమ పరిపూర్ణమౌతుంది. ఆ పరిపూర్ణ ప్రేమ ద్వారా మనం కూడ అతన్ని పూర్ణంగా ప్రేమస్తాం.

ఇక్కడ మనం దేవుణ్ణి చూడకుండానే విశ్వసిస్తాం. కాని స్వర్గంలో దేవుణ్ణి యదార్థంగా చూస్తాం. కనుక ఇక్కడి విశ్వాసం అక్కడ అవసరంలేదు, వుండకూడదు. ఈ విశ్వాస ఫలితం మాత్రమే అక్కడ వుంటుంది. ఆలాగే ఈ లోకంలో దేవుడు మనకు మోక్షం దయచేస్తాడని నిరీక్షిస్తాం, ఆ లోకంలో మనకు మోక్షం యదార్థంగా లభిస్తుంది. కనుక ఇక్కడి నిరీక్షణం అక్కడ అవసరం లేదు. ఈ నిరీక్షణం ఫలితం మాత్రం అక్కడ వుంటుంది.

ఇక ప్రేమసంగతి అలా కాదు. మనం ఇక్కడా అక్కడాగూడ ప్రేమించవలసిందే కనుక ఇక్కడి ప్రేమే అక్కడకూడ వుంటుంది. అక్కడ అది పరిపూర్ణమౌతుందిగాని తగ్గిపోదు. కనుక ప్రేమ శాశ్వతమైంది. విశ్వాసనిరీక్షణలకు ఈ శాశ్వతత్వంలేదు. ప్రవచనాది కృపావరాలకు శాశ్వతత్వం అసలేలేదు. కనుక అన్నిటికంటే ప్రేమే శ్రేష్ఠమైంది. అందుకే బుద్ధిమంతుడు అన్నిటికంటే దీన్ని ఘనంగా యెంచాలి. అన్నిటికంటే అధికంగా దీన్ని సాదించాలి.

ఉపసంహారం

ముందటి అధ్యాయాల్లో సోదర ప్రేమను గూర్చి ఆయా అంశాలు విచారించి

చూచాం. కట్టన ముగింపు వాక్యాలుగా ఈ యీరంశాలను గుర్తిద్దాం.

1. సోదరప్రేమ ఆత్మ యిచ్చేవరం

సోదరప్రేమను మనకు ప్రసాదించేది పరిశుద్ధాత్మే. "ఆ యాత్మద్వారా దేవుని ప్రేమ మన హృదయాల్లోనికి క్రుమ్మరింపబడుతుంది" – రోమా 5,5 ఇది జ్ఞానస్నానంలోనే జరుగుతుంది. సోదర ప్రేమను ప్రసాదించే శక్తి పరిశుద్ధాత్మ కనుక, ఈ పుణ్యంలో కొరత కలిగినప్పుడెల్లా ఆ యాత్మనే అడుగుకుంటూండాలి. దేహంలోని అవమవాలన్నిటినీ ఆత్మ ఒక్కటిగా బంధించినట్లే క్రైస్తవ ప్రజలనందిరనీ పరిశుద్ధాత్మ ఒక్క సమాజంగా ఐక్య పరుస్తుంది. కనుక ఆ యాత్మ అనుగ్రహం లేందే మనం ప్రేమజీవితం జీవింపలేం.

2. సోదరప్రేమకు ఆదర్శం క్రీస్తే

"నేను మిమ్మల్ని ప్రేమించినట్లే మీరూ ఒకరినొకరు ప్రేమించండి" అన్న క్రీస్తు వాక్యాన్ని ఆదర్శంగా బెట్టుకొని సోదర ప్రేమను పాటించాలి – యోహా 13,34. కాని క్రీస్తు మనలను ఏ విధంగా ప్రేమించాడు? అతడు దిక్కూ మొక్కూ లేక కాపరిలేని మందలా వున్న జనసమూహలను జూచి కనికరపడ్డాడు. వాళ్ళ కుంటిగ్రుడ్డి చెవిటి తనాన్ని వ్యభిచారిణి, మంచిదొంగ, మగ్దలీన, పేత్రు మొదలైన పాపులను కరుణతో ఆదరంచాడు. తప్పిపోయిన గొర్రెను మంచి కాపరిలాగే తానూ త్రోవ దప్పిపోయిన జనులను నెనరుతో దారికి గొనివచ్చాడు. మరియ మార్త లాజరు మొదలైన స్నేహితులను అనురాగంతో ప్రేమించాడు. అతడు శత్రువులను ద్వేషింపలూదుకగా, వాళ్ళపట్ల ఆదర్శాన్ని సహనాన్ని చూపాడు. వేయేల అతడు అందరినీ అంగీకరించాడు. ఆదరంచాడు. ప్రేమించాడు. చివరన తన ప్రాణాన్నే త్యాగంచేసి స్వార్థంలేని ప్రేమతో తోడి నరులకోసం సిలువమీద చనిపోయాడు. ఈ కనికరమూ, దయాఇ, నెనరూ, అనురాగము, ఓర్పూ, ద్వేషము లేమీ స్వార్థరాహిత్యమూ – క్రీస్తు మనపట్ల చూపిన ప్రమలోని నానాలక్షణాలు. మనమూ క్రీస్తులా ప్రేమించాలంటే మన సోదరప్రేబంలో కూడ పై లక్షణాలు కన్పించాలి. కనుక క్రీస్తును చూచి రోజురోజు మన సోదర ప్రేమను సవరించుకుంటూండాలి. సరిదిద్దుకుంటూండాలి.

3. మూడు ఉపమానాలు

సోదరప్రేమను ఎందుకు పాటించాలో చెప్తూ, నూత్న వేద రచయితలు ముగ్గురు మూడు ఉపమానాలు వాడారు. యోహాను తన సువిశేషం 15వ అధ్యాయంలో, కొమ్మలు చెట్టుతో ఐక్యమైనట్లుగా మనం క్రీస్తుతో ఐక్యమైతామన్నాడు. పౌలు మొదటి కొరింతీయులు 12వ అధ్యాయంలో, దేహంలోని అవయవాలు శిరస్సుతో ఐక్యమైనట్లుగా మనం క్రీస్తుతో ఐక్యమైతామని చెప్పాడు. పేత్రు తాను వ్రాసిన మొదటి జాబు రెండవ అధ్యాంలో, రాళ్ళు మందిరంలోనికి లాగే మనమూ క్రీస్తులోనికి నిర్మింపబడుతూన్నాం అన్నాడు. ఈ మూడు

ఉపమానాల్లోను భావం ఒకటే. క్రీస్తుతో ఐక్యమైనవాళ్ళంతా వాళ్ళల్లో వాళ్ళు ఐక్యమౌతారు. చెట్టుతో ఐక్యమైన కొమ్మలన్నీ, శిరస్సుతో ఐక్యమైన అవయవాలన్నీ, మందిరంతో ఐక్యమైన రాళ్ళన్నీ పరస్పర సంబంధం కలిగివుంటాయికదా! ఆలాగే క్రీస్తుతో ఐక్యమైన మనమందరమూ పరస్పర సంబంధం కలిగి వుంటాం. కనుక మన ప్రేమకు కారణము క్రీస్తే. ఆనికి విలువనిచ్చేది క్రీస్తే.

4. సోదరప్రేమను పెంపునకు గొనిచ్చేది దివ్యసత్ప్రసాదం

మన మందరమూ ఒకే రొట్టెలో పాలుపంచుకొని ఆ వొకే రొట్టెద్వారా అనేకులమైన మన మందరమూ ఒకే దేహంతో ఏర్పడుతున్నాం - 1కొ 10,17. దివ్యసత్ప్రసాదం మనలను క్రీస్తుతోను తోడి ప్రజలతోను ఐక్యపరుస్తుంది. దీని ద్వారా జాతి వర్గ లింగ భేదాలను అతిక్రమించి ఏకైక క్రీస్తు శరీరంగా, ఏకైక క్రీస్తు సమాజంగా మారిపోతున్నాం. అంతా అన్నదమ్ములమూ అక్కచెల్లెళ్ళమూ ఔతున్నాం. కనుక మనం దివ్యసత్ప్రసాదాన్ని యోగ్యంగా స్వీకరిస్తూ సోదరప్రేమను వృద్ధిచేసుకొంటూండాలి.

5.సోదరప్రేమకు ప్రబల శత్రువు స్వార్థప్రేమ

స్వార్థప్రేమవల్ల ఇతరులను అణచివేసి మనం పైకి రాగోరుతూంటాం. స్వార్థమున్నకాడ సోదరప్రేమ వుండదు. అంచేత స్వార్థాన్ని జయిస్తేనేగాని సోదరప్రేమను సాధించలేం. అందుకే క్రీస్తు కూడ "నన్ను వెంబడింప గోరేవాడు తాన్నతాను నిరాకరించుకొని తన సిలువను మోసికొంటూ నా వెంట రావాలి" అన్నాడు - మత్త 16,24. తన్ను తాను నిరాకరించుకొనందే, స్వార్థాన్ని అణచివేసికోందే, సోదరప్రేమ అలవడదు. స్వార్థ మానవుడు ప్రేమమానవుడు కాజాలడు.

6. మనం సాధించవలసిన ప్రధానకార్యం సోదరప్రేమ

మామూలుగా క్రైస్తవ సాధకులు రకరకాల ప్రేషిత కార్యాల్లో నిమగ్నులౌతుంటారు. రకరకాల సత్కారాలు చేసి వివిధ పుణ్యాలు ఆర్జిస్తూంటారు. కాని అన్నిటికంటే ప్రధానమైన రకరకాల సత్కార్యాలు చేసి వివిధ పుణ్యాలు ఆర్జిస్తూంటారు. కాని అన్నిటికంటే ప్రధానమైప పుణ్యం సోదరప్రేమ. ఈ లోకంలో మనం దేన్నీ సాధించినా, దీన్ని సాధించలేకపోతే ప్రయోజనం లేదు. అందుకే పౌలు కొలసీయులకు వ్రాస్తూ "అన్నిటిని కంటే మిన్నగా ప్రేమను సాధించండి. ఈ ప్రేమ అన్ని పుణ్యాలనూ పరిపూర్ణంగా ఐక్యపరుస్తూంది" అని చెప్పాడు - 3,14. అనగా అన్ని పుణ్యాలూ సాధిస్తే ఎంతో ప్రేమను సాధిస్తే అంత దానికి మించిన పుణ్యమంటూ లేదు. తరుచుగా మనం సోదర ప్రేమను లెక్కచేయం. ఏదో ప్రేషిత కార్యాన్ని సాధింపగోరి దీక్షతో కృషిచేస్తుంటాం. కాని ఈ కృషికి దాసులమైపోయి, ఈ కృషిలోనే సోదర ప్రేమను భంగపరుస్తూంటాం. ఇది పెద్ద పొరపాటు. అన్ని సత్కార్యాల కంటే సోదరప్రేమ గొప్పది అన్నాం. అది అన్నిటికంటే గొప్ప పుణ్యం కునక, సాధకుడు బహుజాగరూకతతో ఈ పుణ్యాన్ని సాధించాలి.

5. సోదరప్రేమ - 2

బైబులు భాష్యం -43

మనవిమాట

ప్రస్తుత సంచికలో నూత్నవేదం సోదరప్రేమను గూర్చి చెప్పే ముఖ్యమైన వాక్యాలను ఎన్నుకొని వాటిమీద సంగ్రహమైన వ్యాఖ్య చెప్పాం. ఈ వ్యాఖ్య ధ్యానాత్మకంగా వుండి అనుదిన ప్రార్థనకు ఉపయోగపడుతుంది. కాని పాఠకులు ఈ వ్యాఖ్యను చదివేపుడు ఇందెలో ఉదాహరించిన వేదవాక్యాలను నేరుగా బైబులునుండి చదువుకొంటూండాలి. లేకపోతే ఈ వివరణం బోధపడదు.

క్రైస్తవ మతంలో కల్లా అతిశ్రేష్ఠమైందీ, అతికష్టమైందీ కూడ సోదరప్రేమే. ఈ చిన్ని పొత్తం ద్వారా ఈ ప్రేమ మన బైబులు భక్తులకు ఒకపాటిగనైనా ఆకళింపునకు వస్తుందని ఆశిస్తున్నాం.

విషయసూచిక

1. మత్తయి మార్కు లూకా భావాలు	**99**
2. యోహాను భావాలు	**106**
1. యోహాను సువార్త	**106**
2. యోహాను మొదటి జాబు	**108**
3. పౌలు భావాలు	**111**

1. మత్తయి, మార్కు, లూకా భావాలు

1. మంచివాళ్ళకీ చెడ్డవాళ్ళకీ కూడ సూర్యరశ్మి - మత్త 5,43-48

ఇతరులు మనతో ఏలా ప్రవర్తిస్తారో మనమూ వాళ్ళతో అలా ప్రవర్తించాలి అంటుంది పూర్వవేదం. కనుక ఇతరుగు మన కన్ను పొగడితే మనం వాడి కన్ను పోగొట్టవచ్చు. ఇతరుడు మన పన్ను రాలగొడితే మనమూ వాడిపన్ను రాలగొట్టవచ్చు - లేవీ 24,20. ఇది ప్రతీకార బుద్ధి. శత్రువులను శిక్షించాలి అనే మనస్త్వం. కాని న్వూవేదం ఈ పద్ధతిని అంగీకరించదు. మిత్రులనీ శత్రువులనీ అందరినీ ప్రేమించాలని బోధించాడు ప్రభువు. ఈలాంటి విశ్వమానవ ప్రేమకు ఆదర్శం పరలోకంలోని త్రండే. అతడు

మంచివాళ్ళకు మాత్రమే కాదు చెడ్డవాళ్ళకు కూడ తన సూర్యరశ్మి దయచేస్తాడు. సజ్జనులకు దుర్జనులకు కూడ వర్షాన్ని సమానంగా కురిపిస్తాడు. వాన మంచివాళ్ళ పొలంమీద మాత్రమే కురిసి చెడ్డవాళ్ళ పొలంమీద ఆగిపోదుకదా! ఆ తండ్రిని ఆర్శంగా పెట్టుకొని మనం కూడ మంచివాళ్ళ అనే విచక్షణ లేకుండ అందరిని ప్రేమించాలి.

పిల్లలు తల్లిదండ్రుల్లాగ వుండాలి కదా! మన తండ్రియైన దేవుడు కరుణామయుడు. అతడు సులభంగా కోపపడేవాడు కాదు. నిత్యము ప్రేమ చూపేవాడు - నిర్గ 34,6. ఆ తండ్రిపోలిక మనలో వుండాలంటే మనం కూడ కరుణామయులమూ ప్రేమ హృదయాలమూ కావాలి.

తమ మిత్రులనూ బంధువులనూ ప్రేమించడంలో గొప్పయేమీ లేదు. అన్యమతస్థులూ పాపులూ కూడ ఈలా చేస్తూనే వున్నారు కదా? మరి మన ప్రత్యేకత యేమిటి? కనుక దేవుని బిడ్డలు వాళ్ళువీళ్ళూ అనే విచక్షణ లేకుండ అందరిని అంగీకరించాలి. పరలోకంలోని తమ తండ్రిలాగే తామూమ పరిపూర్ణులం కావాలి. ఈ పరిపూర్ణత్వం దేనిలో? అందరియెడల దయచూపి అందరిని ప్రేమించడంలో. ఆ తండ్రి పపాత్ముల కొరకు తన కుమారుణ్ణే అనుగ్రహించాలి. అప్పుడు గాని మనం కూడ ఆ తండ్రిలాగే పరిపూర్ణులం కాము. ఫలితార్థమూమిటంటే, మనమూ ఆ తండ్రిలాగే అందరినీ ప్రేమించగలిగి వుండాలి.

కొందరు భగవంతుని ప్రమేయం లేకుండానే తోడి జనాన్ని ఆదరిస్తూంటారు. నాస్తికులు కూడ తోడివారిని ప్రేమించవచ్చు. కాని క్రైస్తవవుల సోదరప్రేమ ఈలాంటిది. కాదు. మనం భగవంతుని కొరకు తోడిజనాన్ని ప్రేమించాలి. భగవంతుడు మన ప్రేమలో ప్రవేశించినపుడే దానికి విలువ వుండేది.

2. అన్ని ఆజ్ఞలూ ప్రేమ మీదనే ఆధారపడతాయి - మత్త 22,34-40

ఓమారు ఒధర్మశాస్త్ర బోధకుడు క్రీస్తుని పరీక్షింపగోరి అన్నిటికంటె గొప్పయాజ్ఞ ఏది అని ప్రశ్నించాడు. ఆ సందర్భంలో ప్రభువు పూర్వవేదం నుండి ప్రేమాజ్ఞను ఉదాహరించాడు. ప్రభువుని పూర్ణహృదయంతో, పూర్ణమనస్సుతో, పూర్ణశక్తితో ప్రేమించాలి అంటుంది ద్వితీయోపదేశకాండం - 6,5. ఈ వాక్యంలో మూడుసార్లు పూర్ణశబ్దం విన్పిస్తుంది. అనగా ఆ దేవుణ్ణి అరకొరలుగాగాక పరిపూర్ణంగా ప్రేమించాలని భావం.

ఈ వాక్యం తర్వాత క్రీప్తు లేవీయకాండం నుండి "నిన్ను వలె నీ పొరుగువానిని గూడ ప్రేమించు" అనే వాక్యం ఉదాహరించాడు - 19,18. ఇక్కడ క్రీస్తు పేర్కొనంన ౖనేమాజ్ఞలో రెండు భాగాలున్నాయి. మొదటిది దైవప్రేమ, రెండవది సోదరప్రేమ

మామూలుగా మనం దైవప్రేమకు ఇచ్చనంత గూరవం సోదరప్రేమకు ఈయం. కాని క్రీస్తు పలుకుల ప్రకారం ఈ రెండవది కూడ మొదటిదానంత విలువైంది – మత్త 22,39. మోషే ధర్మశాస్త్రమంతటిలోను ఈ రెండాజ్ఞలు ప్రధానమైనవి.

ఈ రెండిటిల్లోను చెప్పడిన ప్రేమయ ఒక్కటే. మనం అదే ప్రేమతో భగవంతుణ్ణీ తోడినరుణ్ణీ కూడ ప్రేమిస్తాం. ఒకే నది రెండు పాయలుగా చీలిపోతుంది. ఒకే చెట్టు రెండు కొమ్మలుగా చీలిపోతుంది. అలాగే ఒకేప్రేమ దైవ సోదర ప్రేమలుగా విభక్తమౌతుంది.

ఈ ప్రేమాజ్ఞ చాల విలువైంది. ఒంకెమీద నుండి బట్టలు వ్రేలాడుతుంటాయి. ఆలాగే మోషే జారీ చేసిన ఆజ్ఞలన్నీ ఈ ప్రేమాజ్ఞ మీది నుండి వ్రేలాడుతూంటాయి. అన్నిటికి ఆధారం అదే. ఇంకా ప్రవక్తలు చెప్పిన సందేశాలకు కూడ ఈ ప్రేమాజ్ఞే మూలం. అనగా పూర్వ వేదమంతటికీ ఈ ప్రేమే పునాది అర్థం. ఇక, నూత్నవేదానికి ఈ ప్రేమ గుండాకలాంటిదని వేరుగా చెప్పాలా?

మనం దైవప్రేమ ఘనంగానే యెంచుతాంగాని సోదరప్రేమను చులకన చేస్తామని ముందే చెప్పాం. ఇది పెద్దపొరపాటు, సోదరప్రేమ గూడ దైవప్రేమంత విలువైంది, దాని లాంటిది. అదిలేందే మన మతాచారణానికి అర్థంలేదు. మన నైతిక కార్యాలకు విలువలేదు. కనుక క్రైస్తవభక్తుడు తన క్రైస్తవభక్తుడు తన సోదరప్రూమను జాగ్రత్తగా పరీక్షించి చూచుకోవాలి.

3. బలుల కంటె దహనబలులకంటె ఘనమైంది ప్రేమ–మార్కు 12,28-34

క్రీస్తు ప్రేమాజ్ఞను ఉదాహరించిన ఘట్టాన్ని మత్తయి లాగే మార్కు కూడ పేర్కొన్నాడు. ఈ సందర్భంలో మత్తయి చెప్పని అంశాలు ఒకటి రెండు మార్కు చెప్పాడు. యావే ఏకైక ప్రభువు. అతనిలాంటివాడు అతనొక్కడే. ఇతర దేవతలకీ అతనికీ సామ్యం లేదు. యిస్రాయేలును ఎన్నుకొని ఓ జాతిగా తీర్చిదిద్దింది అతడే. కనుక యిస్రాయేలు అతన్ని పూర్ణంగా ప్రేమించాలి. ఇక యూదుల ఆ ప్రభువుని లాగే తోడిజనాన్ని గూడ ప్రేమించాలి.

ప్రేమాజ్ఞలో రెండు భాగాలున్నాయని చెప్పాంగదా! సోదరప్రేమకూ దైవప్రేమకూ సమానమైన విలువుందని చెప్పినవాళ్ళల్లో క్రీస్తే మొదటివాడు. అతనికి ముందు కొందరు రబ్బయిలు కూడ ఈ బోధ చేసారు. హిలెల్ అనే రబ్బయి "పరిశుద్ధుడయిన దేవుడు పేదలకు బట్టలిస్తాడు, బాధితులను ఓదారుస్తాడు, మృతులను పాతిపెడతాడు. అలాగే మనంకూడ పేదలకు దుస్తులీయాలి, రోగులను పరామర్శించాలి, మృతులను భూస్థాపనంచేయాలి" అని నుడివాడు. కాని ఏ రబ్బయి కూడ క్రీస్తులాగ ఈ రెండాజ్ఞల సమానత్వాన్ని నొక్కి చెప్పలేదు.

ఇక్కడ క్రీస్తు జవాబును ఆలించిన ధర్మశాస్త్ర బోధకుడు మరో సత్యం చెప్పాడు. దేవుణ్ణీ నరుణ్ణీ కూడ ప్రేమించడమనేది బలులూ దహనబలులూ అర్పించడం కంటె గూడ గొప్పది ఎందుకు? బల్యార్పణం కేవలం కర్మకాండ కావచ్చు. హృదయంలో భక్తిలేకుండానే బయటకి కానుకలు అర్పించవచ్చు. అలాంటి బల్యార్పణానికి విలువలేదు. కాని ప్రేమ అనేది హృదయంలో నుండి పుట్టుకవస్తుంది. మనసులో లేని ప్రేమను బయటకి చూపలేంగదా? కనుక బలి చిత్తశుద్ధితో లేనిదైతే ప్రేమ చిత్తశుద్ధి కలది.

ధర్మశాస్త్ర బోధకుని మాటలను మెచ్చుకొని ప్రభువు అతనితో "నీవు చక్కగా సమాధానమిచ్చావు. నీలాంటివాడు దైవరాజ్యానికి చేరువలోనే వుంటాడు" అని పల్కాడు - 12,34. ఆ శాస్త్రి భావాలూ విలువలూ మనకూ వుంటే మనంకూడ అతనిలాగే దైవరాజ్యానికి దగ్గరగా వుంటాం.

4. తండ్రిలాగే కరుణాపురితులం కావాలి - లూకా 6,36

మత్త 5,48 మనం తండ్రిలాగే పరిపూర్ణులమై యుండాలని చెప్తుంది. దీనికి తుల్యమైన వాక్యం లూకా సువార్తలో 6,36. కాని ఈ వాక్యంలో మనం తండ్రిలాడే కరుణాపురితులం కావాలని చెప్పాడు లూకా. మత్తయి పేర్కొన్న పరిపూర్ణగుణమూ, లూకా పేర్కొన్న కరుణాగుణమూ ఒకటే. మనం తండ్రిలాగ పరిపూర్ణులం కావలసింది ఏయంశంలో? తెలివితేటల్లో కావు. శక్తిసామర్థ్యాల్లో కాదు. మరి కరుణాగుణంలో. ఆ దేవునిలాగ కనికరం జూపితే మనంగూడ అతని లాగే పరిపూర్ణులమౌతాం.

భగవంతుని కల్యాణగుణాలు చాలా వున్నాయి. వాటన్నిటిలోను అతని కనికరం గొప్పది. కనుకనే అతడు హోషేయ ప్రవక్తముఖాన "నేను కోరేది కనికరం గాని బలులు కాదు" అని పల్కాడు - 6,6. నూత్నవేదంలో క్రీస్తుకూడ ఈ వాక్యాన్ని ఉదహరించాడు - మత్త 9,13. క్రీస్తు తన తరపునతాను "నేను వచ్చింది వ్యాధిగ్రస్తుల కోసంగాని ఆరోగ్యవంతుల కోసం గాదు" అని పల్కాడు. అనగా అతడు పాపులపట్ల కనికరం చూపడానికి విచ్చేసాడు. - లూకా5,13-32. భగవంతుని జాలి ఈలాంటిది.

నిత్యజీవితంలో మనం ఈ జాలినీ కరుణనీ మరచిపోతాం. మెత్తగా వుంటే జనం మన తలమీదెక్కి కూర్చుంటారు. అనుకొని వాళ్ళపట్ల కటువుగా ప్రవర్తిస్తాం. కాని నెనరు అనేది ప్రేమలె ఓ ముఖ్యభాగం. అదిలేందే సోదరప్రేమ లేదు. కనుక ఆ తండ్రీకొడుకుల్లాగే మనంకూడ తోడిజనం పట్ల కారుణ్యం చూపడం నేర్చుకోవాలి.

5. ఒక చెంపన గొడితే మరో చెంప - లూకా 6,27-31

ప్రభువు ఆజ్ఞల్లో కొన్ని పాటించడం కష్టమైనవి. అలాంటివాటిల్లో ఈ యాజ్ఞ

కూడ ఒకటి. ఇతరుడు మనలను ఒక చెంపన గొడితే మనం మరో చెంపను చూపించవలసిందే గాని వాని మీద పగ తీర్చుకోగూడదు. అలాగే అతడు మన వెలుపలి బట్టను లాగుకొంటే లోపలి బట్టను గూడ తీసికోనీయవలసిందే గాని వానిని శిక్షింపకూడదు. అనగా శత్రువులు హింసిస్తున్నప్పుడు కూడ మనం ఎంతో ఓర్పూ తాల్మీ ప్రదర్శించాలని భావం.

మనం నిత్యజీవితంలో ఈలా ప్రదర్శిస్తేనే దుర్మార్గుల దౌర్జన్యం ఇంకా పెరిగిపోవచ్చు. అందువల్ల మన తరపున మనం జాగ్రత్తను కరుకుగాను ఉండగోరుతాం. దౌర్జన్యాన్ని తప్పకుండా ఎదిరించవలసిందే. కాని కరకుగా వుండడమంటే ఓర్పూ తాల్మీ వద్దని కాదు. సోదరప్రేమలో ఓర్పుగూడ ఓ భాగం. దాన్ని పాటించడం చాలా కష్టం. ఐనా ఓర్పు కలవాడే సోదరప్రేమ కల నరుడు. విశేషంగా శత్రువులమీద పగతీర్చుకోవడం పనికిరాదు. చెడ్డను చెడ్డతో గాక. మంచితో వారించాలి – రోమా 12,21.

6. ఇతరులను తీర్మానించరాదు – లూకా 6,37–38

ఇతరుల యెడల కరుణ చెప్పాం. ఆ కరుణలో ఒక భాగమే ఇతరులను ఖండింకుండా వుండడం. మామూలుగా మనం పరులను అతిసులభంగా విమర్శిస్తాం. వాళ్ళను గూర్చి చెడ్డగా తలుస్తాం. చెడ్డగా మాట్లాడతాం కూడ. ఇది పద్ధతి కాదు.

యూదనాయకురాలైన పరిసయ్యుల్లో ఈ దుర్గుణం బాగా వుండేది. వాళ్ళు తామే మంచివాళ్ళ మనకొనేవాళ్ళు. ఇతరులు చెడ్డవాళ్ళకొని వాళ్ళను చిన్నచూపు చూచేవాళ్ళు – లూకా 18,9. వాళ్ళు తమ తప్పిదాలను గూర్చి ఆలోచించుకోకుండా వ్యభిచారిణి తప్పిదాలను ఆమెమీద రాళ్ళు రువ్వబోయారు – యోహా 8,4. ఇంకా క్రీస్తులో ఏమి తప్పు దొరుకుతుందా అని అతన్ని పొంచి చూస్తుండేవాళ్ళు – మార్కు 5,30. ఈలాంటి మనస్తత్వం మనకు తగదు. మనం ఏ కొలతన కొలుస్తామో దేవుడు కూడ అదే కొలతన కొలుస్తాడు. కనుక ఇతరులను తీర్మానించడానికి సిద్ధంగా వుండకూడదు.

6ఎ. వ్యర్థంగా పలికే ప్రతిమాటకీ – మత్త 12,36

నరులు వ్యర్థంగా పలికే ప్రతిమాటకీ న్యాయనిర్ణయ దినాన లెక్క ఒప్పజెప్పాలి అన్నాడు ప్రభువు. మనం ఎన్నోసారులు అవసరంగా, అసభ్యంగా మాటాడుతూంటాం. ఈ మాటల్లో ఎన్ని సోదరప్రేమకు వ్యతిరేకంగా వుంటాయో!

ఈ సందర్భంలో యాకోబుజాబు నాలుకను గూర్చి చెప్పే వాక్యాలను గూడ

గుర్తుకు తెచ్చుకోవాలి - 3,2-12. నాలుక రవ్వలాగ చిన్న అవయవం. కాని పెద్దచిచ్చు. చిన్న రవ్వ పెద్ద అడవిని తగులబెడుతుంది. అలాడే నాలుక కూడ మన దేహాన్నంతటినీ తగులబెడుతుంది. దానితోను దేవుణ్ణి స్తుతిస్తాం, దానితోనే దేవునకి పోలికగా వుండే నరుణ్ణి శపిస్తాం. దాన్ని అదుపులో పెట్టుకోలేరు. రోజూ ఈ నాలుకతో మనం చేసే పాపాలు ఎన్నో!

7. సమరయునికి జాలి కలిగింది - లూకా 10,34

యెరికో బాటసారిని దొంగలు గొట్టగా అతడు రోడ్డు ప్రక్కన పడివున్నాడు. దేవాలయంలో ఊడిగం చేసే యాజకుడు లేవీయుడూ ఆ మార్గం వెంట వచ్చారు. కాని వాళ్ళు అతన్ని పట్టించుకోకుండా వెళ్ళిపోయారు. అటుపిమ్మట సమరయుడు ఆ త్రోవన వచ్చాడు. గాయపడిన వాని దుస్తులు అతడు యూదుడని చెప్పక చెప్తున్నాయి. యూదులకూ సమరయులకూ ఈ యింటిమీద కాకి ఈ ఇంటిమీద వాలనంత బద్ధవైరం. కనుక సమరయుడు ఈ యూదుణ్ణి పట్టించుకోకుండా వెళ్ళి వుండవచ్చు. ఐనా అతని నిసంసహాయ స్థితిని చూడగా సమరయునికి జాలివేసింది. ఆ పరిస్థితుల్లో ఆ బాటసారిని ఆదుకోకపోతే అతగు తప్పక మరణిస్తాడు. కనుకనే సమరయుడు వాని చెంతకువెళ్ళి అతని గాయాలకు కట్టుకట్టాడు. అతన్ని సత్రానికి తీసుకొనివెళ్లాడు.

యదార్థమైన సోదరప్రేమ ఉన్నవాడిలో ఈ జాలి తప్పక వుంటుంది. క్రీస్తుకూడ నాయీను విధవాపుత్రుని పాడెను మోసికొనిపోతుండగా చూచి జాలిపడ్డాడు - లూకా 7,13. ఆ కుమారుణ్ణి జీవంతో లేపాడు.

యాజకునికీ లేవీయునికీ ఈ జాలి లేదని చెప్పాం. ఇతరుల శ్రమలను చూచినపుడు మనకు మాత్రం జాలి పుడుతుందా? ఈ జాలి కలవాళ్ళు తప్పక సేవాకార్యాలకు పూనుకొంటారు. అక్కరలో వున్నవాళ్ళకు మనం చేసే సేవ యేపాటిది?

8. కానుకను పీఠం వద్దనే వదిలిపెట్టి - మత్త 5,23-24

మామూలుగా మనం దైవప్రేమ ఘనంగా యెంచి సోదరప్రేమను తేలిక చేస్తామనీ, ఇది పొరపాటనీ చెప్పాం. సోదర ప్రేమ దైవ ప్రేమంత విలువైందని నడివాం. నూత్నవేదంలో ఒక్క సందర్భం సోదరప్రేమ దైవరపేమ కంటె గూడ ఘనమూనదని చెప్తుంది. ఇది చాల అరుదైన వాక్యం. దేవుణ్ణి ఆరాధించడానికి దేవళానికి కానుకతో వచ్చాం. ఇది ఇరుగుపొరుగువారిలో ఎవరిమీదనో మనకు మనస్పర్థ ఉన్నట్లుగా గుర్తుకు వచ్చింది. అప్పుడు దేవుణ్ణి పూజించుకొని వెళ్ళిపోతే చాలదు. ఆ కానుకను పీఠం దగ్గర

వదిలిపెట్టి వెళ్ళి ఆ విరోధితో సఖ్యపడిరావాలి. ఆ పిమ్మట దానిని దేవునికి అర్పించవచ్చు. తోడినరునిపట్ల పగా వైరము పెట్టుకొని దేవుణ్ణి పూజిస్తే ఆ పూజ చెల్లదు. కనుక దేవుణ్ణి ఆరాధించడం కంటె గూడ సోదరప్రేమ పాటించడం లెస్స. మరి యింత విలువైన ఈ సోదరప్రేమను మనం అనాదరం చెయవచ్చా?

9. నా సోదరులకు చేస్తే నాకు చేసినట్లే - మత్త 25,40

తోడిజనాన్ని పరామర్శిస్తే ప్రభువుని పరిమర్శించినట్లే దీనులకు అన్నంబెట్టి బట్టలిచ్చి మందులిచ్చి ఆదరిస్తే ప్రభువు తన్ను ఆదరించినట్లే భావిస్తాడు. ఎందుకు? భగవంతుడు నరుణ్ణి తనకు పోలికగా చేసాడు. ప్రతినరుని ముఖంలోను దేవుని పోలిక వుంటుంది - ఆది 1,27. ప్రతి నరునిలోను, విశేషంగా దీనుల్లో, అతడు నెలకొని వుంటాడు. దేవుణ్ణి మనం కంటితో చూడలేం. కాని ఆ దేవునికి గుర్తుగా చేయగోరింది మాత్రం ఇరువైనాల్గుంగంటలూ చూస్తూనే వుంటాం. కనుక ఆ దేవునికి చేయగోరింది తోడిజనానికి చేస్తే చాలు. ప్రభువు ఆ వుపకారాన్ని తనకు చేసినట్లే భావిస్తాడు. కనుకనే అతడు మీరు నా సోదరులకు చేసిన మేలు నాకు చేసినట్లే ఎంచుతాను అన్నాడు.

మదర్ తెరీసాలాంటి మాన్యులు అనాథులకు సేవలు చేస్తుంది ఎందుకు? వాళ్ళల్లో ఆ ప్రభువుని చూచే, ఆ సేవలు ప్రభువుకి చెందుతాయన్న భావంతోనే. ఈ దృష్టితోనే మనం కూడ దరిద్రులకూ గౌర్భాగ్యాలకూ సేవలు చేయాలి. అప్పుడే కాని మనం సోదర ప్రేమను పాటించినట్లు కాదు.

10. డెబ్బైయేడుసార్లు క్షమించాలి - మత్త 18,21-22

పూర్వవేదంలో లెమెక్ అనేవాడు శత్రువు మీద డెబ్బైయేడంతలు పగతీర్చుకోగోరాడు - ఆది 4,24. కాని నూత్నవేదంలో ఇది పద్ధతి కాదు. అందుకే శత్రువులను ఏడుపర్యాయాలు క్షమిస్తే చాలా అని పేత్రు అడ్డగా క్రీస్తు డెబ్బైయేటు పర్యాయాలు క్షమించాలని చెప్పాడు లెమెక్ 77 రెట్లు పగతీర్చుకొంటే శిష్యులు 77 రెట్లు క్షమించాలి. అతని పగకు మన క్షమాగుణం విరుగుడు కావాలి. ఇక్కడ 77 సార్లంటే చాలాసార్లు, లెక్కలేనన్నీ సార్లు అని భావం. అనగా శత్రువులను ఎన్నిసార్లయినా క్షమిస్తుండవలసిందేనని అర్థం.

మామూలుగా మనకు శత్రువులను క్షమించబుద్ధి పుట్టదు. వాళ్ళమీద పగ తీర్చుకోకపోతే మగతనమనేది అనుకొంటాం. కాని పగతీర్చుకొన్నవాడు కాదు,

క్షమించినవాడు ఘనుడు. వాడే సోదరప్రేమను పాటించినవాడు ఈ సందర్భంలో తెలుగు కవి వేమన ఈలా చెప్పాడు:

చంపదగియట్టి శత్రువు తనచేత
జిక్కినేని కీడు నేయరాదు
నపొసగ మేలుచేసి పొమ్మనుటే చావు.

11. పరలోకంలోని తండ్రికి బిడ్డల మౌతాం - మత్త 5,45

నరునికి దేవునిబిడ్డలాంటివాణ్ణి కావానలే కోరిక మొదటినుండీ వుంది. ఆదాము చెట్టుపండు తినడంలో ఉద్దేశం ఇదే - ఆది 3,5. కాని ఆదాము దురాశనకూ గర్వానికీ ప్రభువు అతన్ని శపించాడు. మరి నరుల్లోని ఈ కోరిక ఏలా తీరుతుంది? సోదరప్రేమను పాటించచడం ద్వారా మనం తండ్రికి ఇష్టులమై అతనికి కుమారులమౌతాం. అనగా అతనిలాంటివాళ్ళ మౌతాం - మత్త 4,45. కనుక ఈ సోదరప్రేమ ఆవశ్యం పాటించదగ్గది.

2. యోహాను భావాలు

1. యోమాను సువార్త

12. దేవుడు లోకాన్ని ఎంతో ప్రేమించాడు - యోహా 3,16

ఇంతవరకు తొటిమూడు సువార్తల్లోని భావాలు పరిశీలించాం. ఇక యోహాను వ్రాసిన నాల్గవ సువార్తలోని భావాలు పరిశీలిద్దాం.

దేవుఉడ లోకాన్ని ఎంతో ప్రేమించాడు. ఇక్కడ లోకమంటే కేవలం యూద ప్రపంచం మాత్రమే కాదు. లోకంలోని జనులందరునూ. విశేషంగా పాపాత్ములైన నరులు. ఈ నరులకోసం తండ్రి తన ఏకైక కుమారుణ్ణి, అనగా తనకు అత్యంత ప్రీతిపాత్రుడైన క్రీస్తుని పంపాడు. జనులు పాపాత్ములై దేవునికి శత్రువులుగా వున్నప్పుడు ఈ క్రీస్తు పాపుల కొరకు ప్రాణాలు అర్పించారు - రోమా 5,8. ఈ కార్యాలన్నిటిద్వారా తండ్రికి మనపట్ల గల ప్రేమ వ్యక్తమౌతుంది. ఆదాము పాపం వ్లల నరులాంతా స్ధించేసి క్రీస్తున పంపాడు తండ్రి. క్రీస్తు తనంతట తాను రాలేదు. తండ్రి పంపగా వచ్చాడు. తండ్రి ప్రేమమయుడు. కనుక ప్రేమ అనేది మొదట మననుండి కాక దేవుని నుండి పుట్టింది. దేవుడు మొదట మనలను ప్రేమించాడు కనుకనే మన తరపున మనం కూడ ఆ దేవుణ్ణి తోడి నరుణ్ణీ కూడ ప్రేమించగల్గుతున్నాం. మన ప్రేమను ఆధిరము ఆదర్శమూ కూడ ఆ తండ్రి - 1 యోహా 4,10-12.

13. నూతన ఆజ్ఞ - యోహా 13,34

ప్రభువు సోదరప్రేమను నూతన జ్ఞా అని పేర్కొన్నాడు. కాని ఇది నూతన ఆజ్ఞ ఏలా ఔతుంది? లేవీయ కాండం 19,18. నిన్నువలె నీ పొరుగు వారిని ప్రేమించమని చెప్తుందికదా? సోదరప్రేమను గూర్చిన ఆజ్ఞయేమో మోషే ధర్మశాస్త్రంలో గూడ వుంది. కాని ధర్మశాస్త్రం మనం సోదరప్రేమను ఎందుకు పాటించాలో చెప్పదు. యావే ప్రభువుని ఆదర్శంగా పెట్టుకొని, సోదరప్రేమను పాటించాలని పూర్వవేదం ఎక్కడా చెప్పదు. కాని నూత్నవేదంలో క్రీస్తు మనం తన్ను ఆదర్శంగా బెట్టుకొని సోదరప్రేమను పాటించాలని చెప్పాడు. “నేను మిమ్ము ప్రేమించినట్లే మీరూ ఒకరినొకరు ప్రేమించాలి” అన్నాడు. ఈలా క్రీస్తుప్రేమ మనకు ఆదర్శంగా వుండడంవల్లనే అతడు బోధించిన ప్రేమాజ్ఞ క్రొత్తఆజ్ఞ అయింది. ఆజ్ఞయేమో క్రొత్తదికాదు. అతడు దానికి ఆదర్శంగా వుండడం వాత్రం క్రొత్త.

ఏమిటి ఈ యాదర్శం? క్రీస్తు మనలను అంతం వరకు ప్రేమించాడు - అనగా తన శక్తికొలది పరిపూర్ణంగా ప్రేమించాడు - యోహా 13,1. స్నేహబావంతో శిష్యుల కాళ్ళు కడిగాడు - 13,14. మన కోసం తన ప్రాణాలు దారపోయడానికి సంసిద్ధుమయ్యాబు - 15,13. అతని ప్రేమ అంత చిత్తశుద్ధితో కూడింది. అంత పవిత్రమైంది. ఆ పవిత్రప్రేమే మన సోదరప్రేమకు కూడ ఆదర్శం.

పూర్వాంశంలో తండ్రిరపేమ మనకు ఆదర్శంగా వుంటుంది అని చెప్పాం. ఆలాగే కుమారుని ప్రేమకూడ మనకు ఆదర్శంగా వుంటుంది.

14. క్రీస్తు శిష్యులకు గుర్తు - యోహా 13,35

మనం శిష్యులం అనడానికి గుర్తు ఏమిటి? ఏ లక్షణాన్ని బట్టి లోకం మనలను క్రైస్తవులుగా గణిస్తుంది? సోదరప్రేమను బట్టే పూర్వం పరిసయులు ముఖపట్టికలు ధరించేవాళ్ళు. అది ఆ శాఖీయులకు గుర్తు. స్నాపక యోహాను శిష్యులు యోర్దాను స్నానాన్ని తమ శాఖకు గుఉ్తగా నిర్ణయించుకొన్నారు. అలాగే క్రీస్తు శిష్యులకు గూడ ఓ గుఉ్త వుంది. అదే సోదరప్రేమ.

అనగా ఈ సోదరప్రేమ మరోమార్గం వాళ్ళల్లో ఉండదు. అది క్రీస్తు శిష్యులకు ప్రత్యేకం. దాని ద్వారా వాళ్ళు క్రీస్తుకి సాక్ష్యం పలుకుతారు. క్రీస్తు ఈ గుర్తుని తన జీవితపు చివరి గడియల్లో శిష్యులకు ప్రసాదించాడు. కనుక అది అతని వీలునామా లాంటిది. కలకాలము ఇది శిష్యులకు గుర్తుగా వుండాలి. సోదరప్రేమ లేనివాడికి ఆ శిష్యవర్గంలో చేరేహక్కు లేదు.

దివ్యసత్ప్రసాదం శిష్యులకు ఐక్యతను ప్రసాదిస్తుంది. ఒక రొట్టెను భుజించేవాళ్ళు చాలమంది ఐనాకూడ ఏకశరీరంగా ఐక్యమైపోతారు - 1కొ 10,17. ఈలాగే సోదరప్రేమ కూడ శిష్యులకు ఐక్యతను ప్రసాదిస్తుంది. కనుకనే ప్రభువు తాను తండ్రీ ప్రేమతో ఐక్యమైయున్నట్లు శిష్యులు కూడ ఒకరితో ఇకరు ఐక్యమైయుండాలని ప్రార్థించాడు - యోహా 17,21. దివ్యసత్ప్రసాదం లాగే సోదరప్రేమ కూడ శిష్యులను ఐక్యంచేస్తుంది. అంటే, దానిలాగు ఇదికూడ క్రైస్తవులకు గుర్తుగా వుంటుంది అని భావం. ఇదికూడ దానంత విలువైంది. ఇవి రెండూ కలిసి క్రీస్తు సాన్నిధ్యాన్నికి గుర్తుగా వుంటాయి. ఆదివ్యసత్ప్రసాదాన్ని లాగే ఈ సోదరప్రేమను గూడ ప్రభువే మనకు ప్రసాదించాడు. మనంతటమనం ఈ వరాన్ని ఊహించనైనా ఊహించలేం.

సోదరప్రేమను గూర్చి చెప్పవలసివస్తే యోహాను 13,35 చాల బలమైన వాక్యం, లోకంలో సోదరప్రేమ లేదు. నరునికి నరుడు తోడేలు అన్నట్లుగా ప్రవర్తిస్తుంది లోకం. ప్రపంచంలో సోదరప్రేమ పాటించేది ప్రధానంగా క్రీస్తు శిష్యులు. అలాంటప్పుడు మనలోనే ఈగుణం లోపిస్తే ఇక అంతకుమించిన దౌర్భాగ్యం ఏముంటుంది?

2. యోహాను మొదటిజాబు

15. చీకటీ వెలుగూ - 1యోహా 2,9

ఇంతవరకూ నాల్గవ సువార్తను విలోకించాం. యోహాను మొదటి జాబుకూడ సోదరప్రేబను గూర్చి సంగతులు చెప్తుంది. వీటిని పరిశీలిద్దాం.

ఈ జాబులో వెలుగు సోదరప్రేమకీ, చీకటి సోదరద్వేషానికీ చిహ్నంగా వుంటాయి. భగవంతుడు జ్యోతిర్మయుడు కాని తమోమయుడు కాదు. ఆ ప్రభువు మార్గంలో నడచినట్లే. అప్పుడు మనం తోడిజనాన్ని ద్వేషిస్తాం. అసలు దేవుని బిడ్డలకీ దయ్యం బిడ్డలకీ ఒక్క ప్రేమలో తప్పితే తేడా లేదు.

16. మృత్యువూ జీవమూ - 1 యోహా 3,10-15

జీవం సోదరప్రేమకీ, మృత్యువు సోదరద్వేషానికీ, చిహ్నంగా వుంటాయి. తోడిజనాన్ని ప్రేమించినవాళ్లు దేవుని పుత్రులు. వాళ్ళల్లో జీవం వుంటుంది. శిష్యులు ఈలాంటి వాళ్ళు. కాని తోడిజనాన్ని ద్వేషించేవాళ్ళు పిశాచపుత్రులు. వాళ్ళు చావుకి గురౌతారు కయీను ఈలాంటివాడు. మనం ఈ కయీనులాగ ప్రవర్తించగూడదు. మనం తోడిజనాన్ని ప్రేమించినట్లయితే మృత్యులోకం నుండి జీవలోకానికి సాగిపోయినట్లే.

17. క్రియాపూర్వకమైన ప్రేమ - 1యో3,16-18

ప్రేమని మాటల్లో కాక చేతుల్లో చూపించాలి. తండ్రి మన ప్రేమను చేతల్లో చూపించాడు. కనుకనే అతడు క్రీస్తుని పంపాడు. ఆ క్రీస్తు కూడ తన ప్రేమని చేతల్లో చూపించాడు. అదే అతని సిలువ మరణం. స్నేహితుల కోసం ప్రాణాలె అర్పించడం కంటె గొప్ప ప్రేమ ఏముందని ప్రభువే అన్నాడు - యోహా 15,13. ఈ తండ్రీకొడుకుల్లాడే మనం కూడ మన ప్రేమను క్రియాపూర్వకంగా చూపించాలి.

పై సూత్రం అన్వయించే ఓ సందర్భం. తోడి జనం లక్కరలో వుంటే, మనం కలవాళ్ళమైతే, తప్పకుండా సహాయం చేయాలి. ప్రేమించడమంటే ఈయడం. ఇతరులకు ఇచ్చినపుడే మనప్రేమ యదార్థమైందని రుజువౌతుంది. సోదరప్రేమకీ సాంఘీక న్యాయానికి చాల దగ్గరి సంబంధం వుంది. మంచి సయరయుడు బాటసారి మీద జాలిపడి అతనికి సహాయం చేసాడు - లూకా 10,34. మనం తోడి జనానికి సేవలు చేయాలనే ప్రభువు ఆజ్ఞ కూడ వుంది - లూకా 22,26. కూడు గుడ్డా లేని తోడిజనాన్ని ఆదుకొన్నప్పుడు మాత్రమే మన విశ్వాసాన్ని క్రియాపూర్వకంగా చూపించినట్లవుతుందని చెప్తుంది యాకోబు జాబు - 2,15-16. ఈ వుదాహరణలన్నిటి భావం ఏమిటంటే సోదరప్రేమను చేతల్లో చూపించాలి. చేతలదాకా రాని ప్రేమ యదార్థమైంది కాదు.

18. దేవుడు ప్రేమస్వరూపుడు - 1 యోహా 4,8

బైబులు చాలా అరుదుగా గాని నిర్వచనాలు చెప్పదు. ఆ కొద్దిపాటి నిర్వచనాల్లో పై వాక్యం గూడ ఒకటి. ఈ వాక్యం దేవుడు తన ఆంతరంగిక జీవితంలో ప్రేమమయుడు అని చెప్తుంది. అనగా సృష్టి చేయడం ద్వారా, క్రీస్తుపి పంపి పతనమానవుణ్ణి ఉద్ధరించడం ద్వారా దేవుడు ప్రేమమయుడయ్యాడు. ఇక మనం ఆ దేవునికి బిడ్డలం. బిడ్డలు తండ్రిలాగే ఉవండాలి. అతనిలాగే మనంకూడ ప్రేమకార్యాలకు పూనుకోవాలి. లేకపోతే అతనికీ మనకీ పొత్తు కుదరదు. అసలు అతన్ని మనం అర్థం చేసికొన్నట్లే కాదు. ప్రేమద్వారా మనం దేవునిలాంటివాళ్ళం ఔతాం. తండ్రి క్రీస్తుపట్ల చూపే ప్రేమా, క్రీస్తు శిష్యులయెడల చూపు ప్రేమా, ఆ శిష్యుల పరస్పరం చూపుకొనే ప్రేమా - అంతా ఒకటే ప్రేమ. ఆ ప్రేమలో పాలుపొందినవాడే యదార్థ క్రైస్తవుడు.

19. దేవుడే మొదట మనలను ప్రేమించాడు - 1యోహా, 4,10-12

దేవుడే గనుక మొదట మనలను ప్రేమించకపోతే మనం ఒకరినొకరం ప్రేమించగలిగేవాళ్ళమే కాదు. ఆ తండ్రే మొదట మనలను ప్రేమించాడు. మన విమోచనం

కొరకు క్రీస్తుని పంపాడు - యోహా 3,16. మనతరపున మనం కూడ ఏలా ప్రేమించాలో నేర్పాడు. కనుక మనం కృదతజ్ఞతా పూర్వకంగా అతనికి బదులు ప్రేమ చూపించాలి.

కాని దేవునికి బదులు ప్రేమ చూపించాలంటే అతడు మన కంటికి కన్పించేవాడు కాదు. మరి మన బాకీ ఏలా తీర్చుకొంటాం? దేవుడు మనకు కన్పించకపోయినా తోడినరులు కన్పిస్తూనేవుంటారు. వాళ్ళను ప్రేమిస్తే దేవుడు తన్ను ప్రేమించినట్లే భావిస్తాడు. కనుక దేవుని పట్ల మనం చూపవలసిన ప్రేమను తోడిజనుల పట్ల చూపితే చాలు, మన ఋణం తీరిపోతుంది. ఎందుకంటే మన కంటబడని దేవుడు తోడినరులరూపంలో కంటబడతాడు.

20. ప్రేమ హృదయునిలో దేవుడు ఉంటాడు - 1యోహా 4,16

క్రీస్తు తండ్రిని ప్రేమించి అతనిలో నెలకొనివుంటాడు. అలాగే శిష్యులు కూడ క్రీస్తుని ప్రేమించి అతనిలో నెలకొని వుంటారు. ప్రేమ సాన్నిధ్యాన్ని తెచ్చిపెడుతుంది. మనం ఎవరిని ప్రేమిస్తామో వాళ్లు మనకీ, మనం వాళ్ళకీ సన్నిహితులమౌతాం. ఈ సూత్రం ప్రకారం మనం ప్రేతో జీవిస్తే దేవుడు మనలో వసిస్తాడు. మనమూ అతనిలో వసిస్తాం. సోదరప్రేమ కల మహానుభావుల హృదయంలో భగవంతుడు నెలకొని వుంటాడు. ఇంతకన్న గొప్పభాగ్యం ఏమి కావాలి?

21. అసత్యవాది - 1యోహా 4,20-21

కొందరు దేవుణ్ణి ప్రేమిస్తున్నామనుకొంటారు. గుళ్ళోకి వెళ్ళి దేవునికి మ్రొక్కుతారు. కాని తోడి జానాన్ని మాత్రం అనాదరం చేస్తారు. అలాంటప్పుడు వాళ్ళ దైవభక్తి అంతాగే వ్యర్థమే. పైగా వాళ్ళు అబద్ధాలకోరులు కూడ. ఎందుకు? సులభమైన కార్యం చేయలేని వాడు కష్టమైన కార్యం చేయలేడు. తోడినరుడు మన కంటికి కన్పిస్తాడు. అతన్ని ఆదరంతో చూడ్డం సులభం. దేవుడు మనకంటికి కన్పించడు. మనకు అందుబాటులో వుండడు. అలాంటివాణ్ణి ఆదరించడం కష్టం. ఇక, సులభమైన కార్యాన్ని చేయలేనివాడు కష్టమైన కార్యాన్ని చేయలేడుకదా! సులభంగా దొరకే తోడి నరుణ్ణి పట్టించుకొనివాడు కష్టంతో దొరికే దేవుణ్ణి పట్టించుకొంటాడా? అందుకే యోహాను కంటికి కనుపించే నరుణ్ణి ప్రేమించలేనివాడు కంటికి కనుపించని దేవుణ్ణి ప్రేమించలేడని చెప్పాడు. ఒకవేళ అలాంటివాడు నేను దేవుణ్ణి ప్రేమిస్తున్నానని చెప్తే అసత్యవాది ఔతాడు. పిశాచం అబద్దాలన్నిటికీ పుట్టినిల్లు. కనుక అతడు కూడ పిశాచ మార్గంలో నడచినట్లవుతుంది.

ఒకోమారు తోడినరులను ద్వేషిస్తాం. వారిని అపకారం చేస్తాం. ఐనా భగవంతుణ్ణి పూజింపబోతాం. అతనికి కానుకలూ మ్రొక్కులూ చెల్లిస్తాం. కాని ఈలాంటి భక్తిని దేవుడు

అంగీకరించడు. అసలు ఇది భక్తి కానేకాదు. కేవలం మన స్వార్థం. ఆ దేవుడి కంటికి దుమ్ము కొట్టడం, అంతే.

22. తండ్రిని ప్రేమించేవాడు అతనిపుత్రులనూ ప్రేమిస్తాడు-1యోహా 5,1-3

మనకు సృష్టికర్తా మొదట జన్మనిచ్చేవాడూ దేవుడు. కనుక మనం అతన్ని ప్రేమించాలి. కాని ఆ తండ్రికి తన కుమారులందరూ ఇష్టులే. దేవుడే గనుక మనకు ఇష్టమైతే అతని కుమారులు కూడ ఇష్టంకావాలి. ఇక, క్రీస్తు తండ్రికి సహజపుత్రుడు. నరులు, విశేషంగా జ్ఞానస్నానం పొందినవాళ్ళు. అతనికి దత్తపుత్రులు. వీళ్ళల్లో అతడు నెలకొనివుంటాడు. వీళ్ళంటే అతనికి ప్రీతి. కనుక ఈ పుత్రులంతా గూడ మనకు ప్రియపడాలి. ఫలితార్థమేమిటంటే, మనం దేవుణ్ణి చిత్తశుద్ధితో ప్రేమిస్తే అతని పుత్రులైన తోడిజనాన్ని గూడ ప్రేమిస్తాం. తరచుగా మనకు దైవప్రేమ ఉండదు. కనుకనే సోదరప్రేమ కూడ అంతంతమాత్రంగానే వుంటుంది. అసలు దైవప్రేమలోనే సోదరప్రేమ కూడ ఇమిడివుంటుంది. అవి రెండూ వేరువేరు ప్రేమలు కాదు, ఒకే ప్రేమ.

3. పౌలు భావాలు

23. ప్రేమ తోడివారిని భవనంలా కడుతుంది - 1కొ 8,1-3

ఇంతవరకు నల్గురు సువార్తాకారులు భావాలను విలోకించాం. ఇక పౌలు భావాలను పరిశీలిద్దాం.

కొరింతిలోని క్రైస్తవులు కొందరు విగ్రమాలకు సమర్పించిన మాంసాన్ని భుజించారు. కాని వాళ్ళు అది పాపమనుకోలేదు, పాపంలో పడలేదు కూడ. వాళ్ళను చూచి మరికొందరు క్రైస్తవులు కూడ అదే మాంసం భుజించారు. కాని వీళ్ళు అది పాపమనుకొన్నారు. కనుక వీళ్ళు ఆ మాంసాన్ని భుజించడం ద్వారా పాపం చేసారు కూ.

మాంసం తిన్న మొదటివర్గం వాళ్ళు తాము జ్ఞానులమనుకొన్నారు. విగ్రహాలు అసలు దేవుళ్ళే కావు గనుక వాటికర్పించిన మాంసం తిన్నాగాని పాపంలేదులే అనుకొన్నారు వాళ్ళ భావం నిజమే. కాని ఈ మిడిమిడి జ్ఞానం వల్ల వాళ్ళరి పొగరెక్కింది. వాళ్ళు కొలిమితిత్తుల్లా ఉబ్బిపోయారు. కనుక జ్ఞానం వల్ల కలిగే అనర్థం బడాయితో విర్రవీగడం - 1కొ 8,9-11.

కాని సోదరప్రేమ ఈలా చేయదు. అది భవనాన్ని కట్టినట్లుగా క్రైస్తవ జమాజాన్ని కట్టుకొంటూపోతుంది. అనగా క్రైస్తవ సమాజాన్ని వృద్ధిలోకి తెస్తుంది. ఆ సమాజ వ్యక్తుల

శ్రేయస్సు కొరకు కృషి చేస్తుంది. ఎప్పుడు గూడ సోదరప్రేమలో వుంటే గుణం యిది - తోడివ్యక్తి అభివృద్ధి సాధించడం. కనుక జ్ఞానం వలన గర్వం కలుగవచ్చు. కాని సోదరప్రేమ వలన మాత్రం తోడివారి అభివృద్ధికొరకు పాటుపడతాం.

24. ఇతరులను ప్రేమిస్తే ధర్మశాస్త్రాన్ని పాటించినట్లే - రోమా 13,8

తోడిజనాన్ని అంగీకరించి ఆదరిస్తే సువిశేషాలు బోధించే నైతిక ధర్మాలన్నీ పాటించినట్లే. మోషే ధర్మశాస్త్రంలోని విధులన్నీ అనుసరించినట్లే. బైబులు భగవంతుడు జారీచేసిన చట్టాన్నీ ఈ వొక్క ఆజ్ఞలోనే ఇమిడి వున్నాయి.

అందుకే యాకోబు జాబుకూడ సోదరప్రేమను "రాజ శాసనం" అని పేర్కొంటుంది. అనగా అది శ్రేష్ఠమైన శాసనమనీ, ఇతర శాసనాలన్నిటినీ పరిపాలించేదనీ, వాటినన్నిటినీ తనలో ఇముడ్చుకొనేదనీ భావం. లేవీయకాండం 19,18. పేర్కొంది ఈ శాసనాన్నే. మార్కు 12,31 మత్త 22,39 లూకా 10,27 పేర్కొంది కూడ ఈ యాజ్ఞనే. అన్నిటికంటె విలువైంది సోదరప్రేమ. కనుక క్రైస్తవుడు ఈ యాజ్ఞను తూచ తప్పకుండ పాటిస్తూండాలి.

25. క్రీస్తు ప్రేమ మనలను నిర్భంధిస్తుంది - 2కొ 5,14

ఇక్కడ "క్రీస్తుప్రేమ" అంటే క్రీస్తు మనపట్ల చూపిన ప్రేమకాదు. మనం ఆయనపట్ల చూపవలసిన ప్రేమ. ఆ ప్రభువు మనలను ప్రేమించి మనకోసం చనిపోయాడు. కనుక మనతరమున ఆయన్ని గాఢంగా ప్రేమించాలి. మనం ఆయన దాసులమూ, సేవకులమూ కావాలి.

క్రీస్తు ప్రేమలో సిలువ వుంది. మరణం వుంది. కనుక మన ప్రేమలోకూడ లక్షణాలు వుండాలి. అతనికోసం మనం శ్రమలు అనుభవింప గలిగివుండాలి.

ఇక క్రీస్తుపట్ల మనం చూపవలసిన ప్రేమ మనలను సోదరప్రేమకు పురికొల్పుతుంది. మనం ఆయనకోసం తోడిజనానికి సేవలు చేయాలని చెప్తుంది. ఇదే మన ప్రేషితోద్యమం. ఈలా ప్రభువుపట్ల గల ప్రేమచేత మనం నానాజనానికీ నానా పరిచర్యలు చేస్తూండాలి.

26. ప్రేమను మన హృదయాల్లో కుమ్మరించాడు - రోమా 5,5

ప్రేమ అనేది మనంతట మనం సాధించేది కాదు. అది దైవవరం. తండ్రి తన ప్రేమను మన హృదయాల్లో కుమ్మరిస్తూంటాడు. ఇది మన జ్ఞానస్నానంలో జరుగుతుంది ఆత్మద్వారా జరుగుతుంది.

ఇక్కడ తండ్రి తనప్రేమను "కుమ్మరించాడు" అంటే దాన్ని సమృద్ధిగా దయచేసాడు అని భావం. జలధార చెలమను నీటితో నింపుతుంది. అలాగే తండ్రికూడ మన హృదయాన్ని తన ప్రేమతో నింపుతాడు. ఈ ప్రేమవల్లనే మనం దేవుణ్ణిగాని తోడి జనాన్ని గాని ప్రేమించగల్గుతూన్నాం.

ఇక యీ ప్రేమ ఆత్మద్వారా మనకు లభిస్తుందని చెప్పాం. కనుక సోదరప్రేమకు అంత సులభంగా అలవాటు పడనివాళ్ళు ఆయాత్మనే అడుగుకోవాలి. తమకు ఆ వరాన్ని దయచేయమని ప్రార్థించాలి.

27. అన్నిటినీ ఐక్యపరచే సాధనం - కొలో 3,14

వారుతో నడికట్టు కట్టుకొంటాం. అది మన వంటిమీది బట్టలన్నిటినీ ఏకంజేసి బిగుతుగా వుంచుతుంది. ఈలాగే సోదరప్రేమ కూడ ఓ నడికట్టులాంటిది. అది న్యాయం, సేవ, కరుణ మొదలైన పుణ్యాలన్నిటినీ ఐక్యపరుస్తుంది. వాటినన్నిటినీ ఒక్కటిగా బంధిస్తుంది. జ్ఞానస్నానం పొందిన నూత్నమానవుడు ఈ సోదరప్రేమ అనే నడికట్టు తాల్చాలి.

28. క్రీస్తు తన్ను తాను సంతోషపెట్టుకోలేదు - రోమ 15,1-3

ఇక యెంత చిన్నవాక్యమో అంత అర్థవంతమైనది. క్రీస్తు తన లాభం తాను చూచుకోలేదు. అలా చూచుకొంటే అతడు మనకొరకు చనిపోయి వుండేవాడు కాదు. మనంకూడ ఆ ప్రభువులాగే మెలగాలి. మన లాభం మాత్రమే మనం చూచుకోకుండ తోడినరుల మేలు కొరకు కూడ కృషిచేయాలి. వాళ్ళ అభివృద్ధికొరకు పాటునడాలి. సోదరప్రేమంటే ఇదే. మానవుడు మాత్రమే దీనిని సాధిస్తాడు.

29. ప్రేమ చేసే పనులు

పౌలు దృష్టిలో ప్రేమ రెండు ప్రధానకార్యాలు చేస్తుంది. మొదటిది, అది తోడి నరుణ్ణి ఓ భవనం లాగ నిర్మించుకొంటూ పోతుంది. అనగా తోడినరునికి అభివృద్ధికి కృషిచేస్తుంది - 1కొ 8,1. రెండవది. అది తోడినరులకు సేవలు చేస్తుంది - గల 5,13. ఈ రెండు లక్షణాలు మనలో వుంటే మనకు సోదరప్రేమ అబ్బినట్లే.

విన్సెంట్ ఫెర్రర్ అనే భక్తుడు మనం తోడివారికి చేసే సేవలు ఏడురకాలుగా వుంటాయని చెప్పాడు.

1. ఇతరులు బాధల్లో వున్నప్పుడు అవి మన బాధలో అన్నట్లు సానుభూతి చూపాలి.

2. వాళ్ళ అభివృద్ధిని మన అభివృద్ధినిగా భావించి సంతోషించాలి.

3. వాళ్ళ బలహీనతలనూ, వాళ్ళు మనకు చేసిన అపకారాలను గూడ ఓర్పుతో సహించాలి.

4. వాళ్ళతో ఆప్యాయంగా మెలగాలి, వాళ్ళ క్షేమాన్ని కాంక్షించాలి.

5. వాళ్ళు మనకంటే అధికులని భావించి వాళ్ళపట్ల గౌరవమర్యాదలతో యెలగాలి.

6. వాళ్ళతో ఒద్దికగాను శాంతిసమాధానాలతోను జీవించాలి.

7. వాళ్ళ ఆత్మరక్షణం కొరకు మన ప్రాణాన్ని అర్పించడానికి గూడ సిద్ధంగా వుండాలి.

30. ప్రేమతోనే అన్ని పనులూ - 1కొ 16,14

పౌలు సోదరప్రేమకు ఎంత విలువ నిచ్చాడంటే, మనం ఏపని చేసినా ప్రేమతోనే చేయాలి అన్నాడు. ప్రేమతో చేసినపనికి విలువుంటుంది. అలా చేయనిపనికి, అది యెంత పెద్దదైనాసరే, విలువవుండదు. మరో తావులో అతడు మనం ప్రేయలో నడవాలని చెప్పాడు. అనగా మనం ప్రేమతో నడచుకోవాలని భావం. మన ప్రవర్తనం ప్రేమతో నిండివుండాలని అర్థం - ఎఫే 5,13. అన్నిపనులు ప్రేమతో చేయాలి అన్నా, ప్రేమవర్తనం అలవర్చుకోవాలి అన్నా భావం ఒకటే. మనం ప్రేమ పూర్వకంగా జీవించాలని ఫలితార్థం. అగస్టీను భక్తుడు "మొదట ప్రేమించు, ఆ తర్వాత నీవు ఏమి చేసినా చెల్లుతుంది. మన హృదయంలో ప్రేమ బీజం వుండాలి. ఆ బీజంనుండి ప్రేమాంకురం తప్పితే మరో మొలక మొలవదు" అన్నాడు.

31. ప్రేమ చాలా పాపాలను కప్పిపెడుతుంది - 1 పేత్రు 4,8

ప్రేమే చాలా పాపాలను కప్పిపెడుతుంది అంటుంది పేత్రుజాబు. "ప్రేమ దోషాలన్నిటినీ కప్పివుంచుతుంది" అని చెప్తుంది సామెతల గ్రంథం - 10,12. అనగా ప్రేమగల నరుడు తోడిజనుల తప్పిదాలను గణించాడు. తోడివారిని 77సార్లు క్షమిస్తాడు - మత్త 18,22. అతడు తప్పులన్నేవాడు కాదు, తప్పులు సహించేవాడు.

కాని ఈ వాక్యానికి మరోలా కూడ అర్థం చెప్పవచ్చు. ఇతరుల తప్పిదలను కప్పిపెట్టేది ప్రేమగల మానవుడు కాదు. దేవుడే అని కూడ అర్థం చెప్పవచ్చు. ఈ బావంకూడ బైబుల్లో అక్కడక్కడ తగులుతుంది "దయగలవారు తయను పొందుతారు" - మత్త 5,7.

దయాహృదయయులను దేవుడు దయతో చూస్తాడనీ, వాళ్ళ తప్పిదాలను క్షమిస్తాడనీ ఈ వాక్యం భావం.

ఏమైతేనేమి ప్రేమ – అది దేవుని ప్రమే కానీయండి లేక తోడి నరని రపేమ కానీయండి – మన తప్పిదాలను క్షమిస్తుంది. దానిలో క్షమాగుణం వుంది. అలాంటి ఉత్తమ పుణ్యాన్ని మనం తప్పకుండా సాధించాలి.

ముగింపు

నూత్నవేదం ప్రేమను గూర్చి సంగతులను ఇక్కడ సంగ్రహంగా వివరించాం. ఈ సోదరప్రేమ దేవుడిచ్చే వరం. పరిశుద్ధాత్మే ప్రేమ.

క్రైస్తవుడికి ముఖ్యమైంది ప్రేమేనని చెప్పాం. కనుక క్రైస్తవుడంటే యెవడు? తోడినరులను ప్రేమించేవాడు. అది అతని నిర్వచనం.

ఇక ప్రేమను గూర్చి పైన పౌలు చెప్పిన లక్షణాలన్నీ క్రీస్తులో గోచరిస్తాయి. ఆయన ప్రేమావతారం. మనం ఈ ప్రేమగుణాలను ఎంతగా అలవర్చుకొంటామో అంతగా ఆ ప్రభువుని పోలివుంటాం. సోదరప్రేమను సాధించడం కంటె ఈ వంటిమీద మనం చేయగలిగిన మహత్తరకార్యం మరొకటిలేదు.

పై ప్రేమ లక్షణాలన్నీ క్రీస్తుకి వర్తిస్తాయని చెప్పాం. ఉదాహరణకు క్రీసు& తన స్వార్థాన్ని తాను చూచుకోలేదు, కోపపడలేదు, ఇతరులు తనకు చేసిన ఉపకారాలను మనసులో పెట్టుకోలేదు. కాని ఈ లక్షనాలు ఇదే విధంగా మనకు కూడ వర్తిస్తాయని చెప్పగలమా? పై వాక్యంలో క్రీస్తు పేరును తొలగించి దాని స్థానంలో మన పేరును చేర్చితే వాక్యం బావం కుదురుతుందా?

ఈ యొక్క ఉదాహరణనుబట్టే సోదరప్రే ఎంత కష్టమైనదో అర్థం చేసికోవచ్చు. అసలు క్రైస్తవమతంలో సోదరప్రేమ అంతకష్టమైన కార్యం మరొకటిలేదు. దీన్ని పాటించేవాళ్ళకు గాని దీనిలోని లోతుపాతులు తెలివు. మనంతట మనం ఈ ప్రేమను సాధించలేం. అందుకే దేవుడు కరుణతో పరిశుద్ధాత్మ ద్వారా ఈ ప్రేమను మన హృదయాల్లో కుమ్మరిస్తూంటాడు. కనుక మన తరపున మనం ఈ భాగ్యం కొరకు ఆయాత్మనే అడుగుకోవాలి.

6. క్రైస్తవ నాయకత్వం

బైబులు భాష్యం - 17

విషయసూచిక

1. నాయకుని లక్షణాలు	116
2. నాయకుని నియామకం	122
3.నాయకుని తర్ఫీదు	124
4. నాకయుని పరీక్షలు	127
5. నాయకుని సమస్యలు	130
6. నాయకుని శోధనలు	132
7. నాయకుని సిలువలు	135

1. నాయకుని లక్షణాలు

అన్ని రంగాల్లోలాగే క్రైస్తవ రంగంలో కూడ నాయకులు అత్యవసరం. క్రైస్తవ నాయకులు లక్షనాలు ఏమిటివి? వాళ్ళకు ఏలా తర్ఫీదు ఈయాలి? వాళ్ళు ఏలా పనిచేయాలి? - ఈ ప్రశ్నలకు బైబుల్లో నుండి కొన్ని జవాబులు లభిస్తాయి. ఆ జవాబులను ఈ క్రింద సంగ్రహంగా పరిశీలిద్దాం.

మొదట క్రైస్తవ నాయకుల లక్షణాలను విచారిద్దాం. ఈ లక్షణాలు ప్రధానంగా మూడు. ఆధ్యాత్మిక పరిణితి, విశ్వాసం, ఆత్మపూర్ణత.

1. ఆధ్యాత్మిక పరిణతి

తీతు, తిమోతి మొదలైనవాళ్లే క్రైస్తవ ప్రజలకు కాపరులు. పౌలు వీళ్ళకు వ్రాసిన జాబుల్లో నాయకలక్షణాలను కొన్నిటిని ఉదాహరించాడు. ఉదాహరణకు ఈ క్రింది పట్టులను చూడండి. 1. తిమో 3,1-13. తీతు 1,5-9 1పేత్రు 5,1-9. ఈ జాబితాలను బట్టి చూస్తే క్రైస్తవ నాయకుల్లో కొన్ని ముఖ్య గుణాలు క్రైస్తవ నాయకునికి ఓ విధమైన ఆధ్యాత్మిక పరిణితని కలిగిస్తాయి. ఇక ఈ మూడింటిని గూర్చి క్రమంగా విచారిద్దాం.

1. స్థితచిత్తత

స్థిరచిత్తత అంటే ఏమిటి? నాయకుడు క్రీస్తునందు కుదుకుకొని వుండడం క్రీస్తుకు చెంది వుండడం, క్రీస్తును పొందివుండడం. "మీరు మీ సొంతంగాదు, క్రీస్తునే

పెద్ద విలువపెట్టి కొనబడనవాళ్ళు" అన్న పౌలు వాక్యాన్ని అర్థం చేసికోవడం - 1కొ 6,19. ఈలా క్రీస్తునందు నెలకొని వుండడమనేది నాయకుని అత్యవసరం.

స్థితచిత్తుడైన నాయకుడు భయానికి తావీయడు. "మీ హృదయాలను భయపనీయకండి" అన్న ప్రభువు అభమవాక్యలను నమ్ముతుంటారు - యోహా 14,1. యెషయా 9,6. "ప్రభువు తన ప్రభుతను భుజాలమీదనే భరిస్తాడు" అని చెప్తుంది. అనగా మంచి చెడ్డలూ కష్టసుఖములూ అన్నీ అతని చేతిలోనేవుంటాయి. కనుక క్రైస్తవనాయకుడు విషమ పరిస్థితులకు చలించడు. ప్రభువునందు నమ్మిక పెట్టుకొని జీవిస్తూంటాడు. ప్రభువు తన తరపున తాను అతన్నిగూర్చి జాగ్రత్తపడుతూంటాడుగూడ 1పేత్రు 5,7.

నాయకునికి అన్ని సమస్యలూ అర్థంకావు. కొన్ని సమస్యలఉ పరిష్కార మార్గంకూడ తెలియదు. ఐనా అతడు ప్రభువుని అనుమానింపడు. దేవుణ్ణి నమ్ముకొని చిక్కుల్లో బడ్డానే అని సంశయింపడు. "నన్ను అనుమానింపని నరుడు ధన్యుడు" అన్న ప్రభువాక్యం అతనికి చీకటిలో గూడ వెలుగును చూపుతూంటుంది - మత్త 11,6. అచ 20,23లోపౌలు. యెనూషలేములో చెరసాలా శ్రమలూ తన కొరకు కాచుకొని వున్నాయని చెప్తాడు. ఐనా అతడు వాటికి జంకనూ లేదు, వెనుదీయనులేదు. అతడే 1తెస్స 3,3లో శ్రమలకు జంవద్దని క్రీస్తు శిష్యులకు శ్రమలు తప్పవనీ హెచ్చరించాడు. కీర్తన 16,8. "నేను నిత్యం ప్రభుని నీ యొదుట నిలుపుకుంటూంటాను. అతడు నా కుడి ప్రక్కన ఉన్నాడు గనుక నేను కలతజుందను" అంటుంది 1 పేత్రు 5,10కూడ. "మీరు కొద్దిగా బాధలనుభవించినాక ప్రభువే మిమ్ములను సంపూరుణంలనూ శక్తిమంతులనూ స్థిచిత్తులనూ చేస్తాడని చెప్తుంది. కనుక చిక్కుల్లో కలత జెందకుండా వుండడం గూడ స్తిరచిత్తుడైన నాయకుని లక్షణం.

పైన మనం చూచిన భావాలను బట్టి స్థిరచిత్తుడైన నాయకుడంటే క్రీస్తునందు నెలకొని వుండేవాడు, భయానికి లొంగనివాడు, ప్రభువును అనుమానించనివాడు, కలత జెందనివాడునూ, ఈలాంటి మనస్తత్వం క్రైస్తవనాయకునికి అవసరం. ఇదిలేందే ఆధ్యాత్మిక పరిణితి అంటూలేదు.

2. నిజాయితీ

క్రైస్తవనాయకుని కుండవలసిన రెండవ గుణం నిజాయితీ. నిజాయితి అంటే మన తలపులకూ మాటలకూ చేతలకూ ఐక్యత కుదరడం. నిజాయితీపరుడు తాను ఆడిన మాట నిలబెట్టుకుంటాడు. తన బాధ్యతలను తాను సక్రమంగా నిర్వర్తిస్తాడు. ఇచ్చే డబ్బులకూ పుచ్చుకొనే డబ్బులకూ ఖచ్చితంగా ఒప్పజెపుతాడు. వేషాలా

నటనామానుకొంటాడు మనం కొలొచే దేవుడు సత్యాన్ని ప్రేమించి దేవుడనీ మన అంతరంగికంలోని సత్యాన్నిజూచి మెచ్చుకొనే దేవుడనీ, గుర్తిస్తాడు – కీర్త 51,6

యిస్రాయేలు ప్రజల నాయకుడైన మోషే, ఐగుప్తు మంత్రియైన యొసేపూ దావీదురాజూ ఈ లాంటి నిజాయితీపరులు. ఎవరిని నాయకులుగా నియమించాలి అనే సందేహం కలిగినప్పుడు ఎవరిలో ఈ నిజాయితీ కన్పిస్తుందో వాళ్ళనే ఎన్నుకోవాలి. ఋజువర్తనుడైన నాయకుడు స్వల్ప విషయాల్లో గొప్ప విషయాల్లో నిజాయితీ చూపుతూనే వుంటాడు. కనుక జీవితంలో సామాన్య సన్నివేశాలను పరిశీలించిగూడ ఎవడు నిజాయితీపరుడో ఎవడు కాడో నిర్ణయించవచ్చు.

3. వివేకం

ఆధ్యాత్మిక పరిణితిగల నాయకుని కుండవలసిన మూడవగుణం వివేకం. పౌలు ఫిలిప్పియుల కొరకు ప్రార్థిస్తూ వారి జ్ఞానము వివేకమూ పెంపుజెందాలని కోరుకొన్నాడు – ఫిలి 1,9. ఆలాగే కొలస్సీయులు కూడ ఆధ్యాత్మికమైన జ్ఞానమూ వివేకమూ ఆర్జించాలని ప్రార్థించాడు – కొలో 1,9. అతడు వివేకమనే గుణాన్ని చాల గొప్పగా ఎంచాడు. ఓ మారు మోషే "నీ మార్గాన్ని నాకు చూపించ" మని ప్రభువుని ప్రార్థించాడు – నిర్గ 33,13. అందుకు ప్రభువు తన మార్గాలను మోషేకు బోధించాడు – కీర్త 103,7. ఈ లానాయకులు ప్రభుమార్గాలను తెలిసికొనివుండాలి.

మనంతట మనకు వివేకం చాలదు. కనుక దానికోసం ప్రభువును ప్రార్థించాలి. వివేకం చాలనివాళ్ళు ప్రభువును అడుగుకొనే అతడా వరాన్ని ప్రసాదిస్తాడు అని చెప్తుతుంది యాకోబు జాబు 1,5. ఆలాగే కీర్తన 25,9. ప్రభువు తన మార్గాలనూ తన న్యాయాలనూ వినయవంతులకు బోధిస్తాడని చెప్తుంది. ఎవరు పరిశుద్ధాత్మకు వశవర్తు లౌతుంటారో వాళ్ళను ఆయాత్మే నడిపిస్తూంటుంది. – యోహా 16,13. ప్రభువు ఓ మారు గిబ్యోను వద్ద సోలోమోనుకు ప్రత్యక్షమై నీ యిష్టం వచ్చిన వరం కోరుకొమ్మన్నాడు. ఆ రాజు "మంచి చెడ్డల భేదం తెలిసికొని తన ప్రజలను వివేకంతో పరిపాలించే భాగ్యం" అడుగుకొన్నాడు – 2రాజు 3,9. వివేకం కొరకు ప్రభువును ప్రార్థించడమంటే యిదే. ప్రభువు గ్రంథాన్ని చదువుకొనే వాళ్ళకీ చదువుకొని మననం చేసుకొనేవాళ్ళకీ ఈ వివేకంమీద కోరిక పడుతుంది. క్రైస్తవ నాయకుడు నిత్యమూ ఏది మంచో ఏది చెడో పరీక్షించి తెలిసికొంటూండాలి. కనుక అతనికి ఈ వివేకం అత్యవసరం.

క్రీస్తు ఎన్నుకొనిన నాయకుల్లో యూదాకూడ ఒకడు. ఐనా అతనిలో పైన మనం పేర్కొనిన లక్షణాలు లేవు. స్థిరచిత్తతలేదు. అతని మనసు మొదట క్రీస్తుమీద లగ్నమైయుండేదిగాని అటుపిమ్మట వైదొలగింది. నిజాయితీ లేదు. కాసులకు

దాసుడయ్యాడు. బటయటకు మాత్రం సత్యవర్తనుడులా కన్పించాడు. వివేకంలేదు గురువు కెంత విలువ నీయాలో, ముప్పైకాసుల కెంత విలువ నీయాలో, ఏది మంచో ఏదిచెడ్డో నిర్ణయించలేక పోయాడు. క్రైస్తవ నాయకులమైన మనంకూడ ఈ యూదాలాగ తయారౌతుంటాం. అతనిలాడూ మనం కూడ ప్రభువును అప్పగించబోతున్నామేమోనన నిత్యం ఆత్మపరీక్ష చేసికొంటూండాలి - మత్త 26,25.

2. విశ్వాసం

క్రైస్తవ నాయకుని కుండే రెండవలక్షణం విశ్వాసం. దేవుని యందు విశ్వాసం లేందే గొప్ప కార్యాలేమీ సాధించలేం. అసలు ఏపనిని సాధించాలన్నా సందేహాలూ అనుమానాలూ వేలాదిగా రేకెత్తుతూంటాయి. వీటిని జయించాలంటే విశ్వాసం అవసరం. ఇక్కడ విశ్వాసమంటే మూడు విషయాలు - దూరదృష్టి, ధైర్యం, నమ్మిక. ఈ మూడు విషయాలను క్రమంగా విచారిద్దాం.

1. దూరదృష్టి

క్రైస్తవ నాయకుడు భౌతిక నేత్రాలతో లైకిక విషమాలను మాత్రమేగాక, జ్ఞాన ధృష్టితో ఆథ్యాత్మిక విషయాలనుగూడ గుర్తిస్తూండాలి. అతడు తోడివారికంటె ముందుగా భగంతుని మార్గాలను తెలిసికొంటూండాలి. భగవంతుడు ఆయాకాలాల్లో ఆయా ప్రజలకు అనుగ్రహింపదలచుకొన్న భగ్యాలనుకూడ పసికడుతుండాలి. భగవంతుని కొరకు తోడి ప్రజలకొరకు, క్రొత్తపనులను చేపడుతుండాలి. ప్రాత పనులలో నూత్న చైతన్యాన్ని ప్రవేశపెడుతూండాలి. ఇతరులను కూడగట్టుకొని వస్తూండాలి. ప్రోత్సహిసూత్తండాలి. ఎక్కడ క్రొత్తదనమనేది లేదో అక్కడ క్రైస్తవ సంస్థలు పాడుబడిపోయిన కొంపల్లాగ బావురు మంటూంటాయి. దేవుని కొరకు క్రొత్త జాతిని రూపొందించిన అబ్రాహాము దూరదృష్టి కలవాడు. దేవుని ప్రజలను బానిసమునుండి విడిపించి స్వేచ్ఛాపరులను జేసిన మోషే దూర దృష్టిగలవాడు. అన్యజాతులకు క్రీస్తును బోధించి ఈ బోధలను లేకలో రూపంలో వెలువరించిన పౌలు దూరదృష్టిగలవాడు. ఈ క్రియాపరులంతా క్రైస్తవ నాయకులకు మార్గదర్శకాలు.

2. ధైర్యం

క్రైస్తవ నాయకునికి ధైర్యం కూడ అత్యవసరం. పౌలు దేవుని బలాన్ని పొంది తన పనిని కొనసాగించుతూన్నట్లు వ్రాసికొన్నాడు. ఓ ఆపదలో అందరూ పౌలును విడనాడాడు. ఐనా ప్రభువు మాత్రం అతనిని సమీపించి తన బలాన్ని ప్రసాదించాడు - అచ 23,11. ప్రభువు తన ముఖాన్ని యెరుషలేము వైపు త్రిప్పి దీక్షతో, ధైర్యంతో ఆ పట్టణారికి వెళ్ళాడు

– లూకా 9,51. ఇవన్నీ క్రైస్తవ నాయకుడు ప్రదర్శింప వలసి ధైర్యం గుణానికి నిదర్శనలు.

నాయకునికి ఆ ధైర్యంతో పాటు పట్టుదల కూడ అవసరం. మన మనుకొన్నంతవరకు సులభంగా పనులు జరుగవు. నరులు కూడ మనమనుకొన్నంత సులభంగా సత్కార్యాలు చేయరు. ఈలాంటప్పుడు మనం పట్టుదలతో కృషి చేస్తూండాలి. క్రీస్తు ఒకటి చెప్తూంటే శిష్యుల మరొకటి అర్థంచేసికొనేవాళ్ళు. ప్రభువు ఎంత బోధించినా వాళ్ల దృష్టి భౌతిక వస్తువులనుండి ఆధ్మాత్మి వస్తువులవైపు మరిలేదే కాదు. ఐనా అతడు నిరుత్సాహ పడకుండా పట్టుదలతో బోధిస్తూ వచ్చాడు. కడకు వాళ్ళను మార్చి ఆధ్యాత్మిక నరులుగా తయారు చేసాడు.

మోషే గతించిన యోషువా ప్రజలకు నాయకుడయ్యాడు. అతడు నాయకత్వం వహించేటప్పుడు ప్రభువు "శక్తితోను ధైర్యంతోను పనిచేయి, అన్నీ చక్కబడతాయి" అన్నాడు – యోషు 1,7. యోషువా శక్తితోను ధైర్యంతోను పని చేసాడు. ప్రజలను వాగ్దత్త భూమికి చేర్చాగు. నాయకత్వం వహించేవాళ్ళు చూపవలసిన ధైర్యం ఆయాపరిస్థితులనుబట్టి భిన్నభిన్నంగా వుంటుంది. నాయకులకు ఈ ధైర్యాన్ని ప్రదర్శించే పరిశుద్ధాత్మ – మార్కు 13,11.

3. నమ్మిక

నాయకుని కుండవలసిన మరోగుణం, దేవునియందు తీరని నమ్మకం, "మీ హృదయాలను కలత జెందనీయకండి, నేను లోకాన్ని జయించాను" అన్నాడుప్రభువు – యోహా 16,33. మనం ఈ ప్రభువును నమ్ముతుండాలి. అతని విజయం మన విజయం ప్రభువుకి అపజయామంటూ లేదు. అతనిని నమ్మిన శిష్యులను గూడ పరాజయంమంటూ లేదు. శిష్యులు అతనియందు జీవించేవాళ్ళు, అతని బలాన్ని పొందేవాళ్ళు. అందుకే "నేను జీవిస్తున్నాను గనుక మీరు జీవిస్తారు" అన్నాడు ప్రభువు – యోహా 14,19.

3. ఆత్మపూర్ణత

క్రైస్తవ నాయకుని కుండవలసిన మూడవ గుణం. ఆత్మపూర్ణత. అంటే పరిశుద్ధాత్మతో నిండివుండడం. ఇక్కడ ఆత్మపరిపూర్ణులైన వాళ్ళల్లో కరిపించే లక్షణాలను రెండిటిని పరిశీలిద్దాం. అవి వినయమూ, ప్రేమా,

1. వినయం

మామూలుగా మనం అందరికంటె గొప్పవాళ్ళంగా గణింపబడాడని కోరుకొంటూంటాం. క్రీస్తు శిష్యులు గూడ ఓమారు ఈ దుర్గుణాన్ని ప్రదర్శించారు. అప్పుడు ప్రభువు వాళ్ళను నిశితంగా మందలించారు – మార్కు 9,33–37. క్రైస్తవ నాయకుడు ప్రజల గుర్తింపుకోసం ప్రాకులాడ కూడదు. నాయకుల కందరికంటె గొప్ప నాయకుడు

క్రీస్తు. ఐనా అతడు ఎవరి గుర్తింపూ కోరుకోలేదు. నజరేతు లాంటి కుగ్రామం తనకు తగదనీ భావించలేదు. అతనిలాగ నడికట్టు కట్టుకొని వినయంతో తోడిప్రజల పాదాలు కడగడానికి వంగేవాడే ఉత్తమ నాయకుడు.

ఈ క్రీస్తు వినయవంతుడు. అతడు సింహాసనంపై కూర్చుండి వుండే గొర్రెపిల్ల. సింహాసనం గౌడరవప్రదమైన తావు. గొర్రెపిల్ల వినయానికి ప్రసిద్ధి. గౌరవప్రదమైన తావులో వున్నా క్రీస్తు వినయంగా వుండేవాడు. ఈ వినయవే క్రైస్తవ నాయకులకు గూడ వుండాలి. వినయవంతులైన నాయకులు ఇతరుల విమర్శలను సహిస్తారు. ఇతరులు చేసే సూచనలను ఆదరిస్తారు. తాము అధికారాన్ని నెరపుతూన్నా నెమ్మదిగా ప్రవర్తిస్తారు. తమ అనుచరుల మీద అధికారం చెలాయించరుగదా, వాళ్ళనూ ఓ పాటివాళ్ళనుగా తయారు చేస్తారు. మోషే అనుచరుడు యోషువా.ఐనా మోషే యోషువా వ్యక్తిత్వాన్ని నాశం చేయలేదు. అతన్నీ ఓ నాయకునిగా తీర్చిదిద్దాడు. బైబులు ఈ మోషే మహా వినయవంతుడని చెప్తుంది.

వినయవంతులైన వాళ్ళు నిరుత్సాహానికి విచారికీ అట్టే తావీయరు. క్రైస్తవ నాయకులు తరచుగా నిరుత్సాహ పడుతూండడం గమనిస్తూంటాం. ఈ ప్రజలకు ఎంత మేలుచేస్తే మాత్రం ఏమి లాభం అనే భావం నాయకుల కందరికీ కలుగుతూనే వుంటుంది. కాని నిరుత్సాహ భావాన్ని జయించాలి. మన మెంత గొప్ప నాయకులమైనా అందరూ మన మాట వినరు, అన్నీ సాధించలేం. మోషే అంతటివాడిమీద కోరా తిరుగబడాగబడ్డాడు – సంక్యా 16,1. మోషే అక్కా అన్నా అయిన మిర్యాము అహరోను అతనిమీద సణుగుకొన్నారు – సంఖ్యా 12,1. మనకు ఎప్పుడూ విజయమే లభిస్తుంది అనుకొంటే మానవ స్వభావం అర్థంచేసకోనివాళ్ళమే ఔతాం. అసలు మొదట నిరాకృతి చెందిన నరునికేగాని తరువాత అంగీకృతి అనేది లభింపదు. కనుక వినయవంతుడు నిరుత్సామానికి లొంగకూడదు.

నిరుత్సామానికంటె గూడ పెద్ద దుర్గుణం విచారం. కొందరు నాయకులు తాము సాధింపగోరుక కార్యాన్ని సాధించలేనపుడు విచార హృదయ లౌతుంటారు. ఇక వాళ్ళ ముఖంలో ఉత్సాహంగాని తేజస్సుగానేఇ కనిపించదు. ఇది వాళ్ళ స్వార్థపరత్వానికే నిదర్శనమనాలి. ఏదో కార్యం నెరవేరక పోవడంగాక, తాము కోరుకొన్నట్లుగా ఆ కార్యం నురవేరకపోవడం, గాము కోరుకొన్నట్లుగా ఆ కార్యం నెరవేరక పోవడం విచారానికి కారణం. నాయకులు ఈ విచార మనస్కతను జయించాలి.

3. ప్రేమభావం

ఆత్మపూర్ణుడైన నరుడు తోడి నరులను ప్రేమభావంతో ఆదరిస్తూంటాడు. కాపరి గొర్రెల మందను గూర్చివలె అతడు ప్రజలను గూర్చి జాగ్రత్త పడుతూంటాడు. గొర్రెల మందల్లాగ దిక్కూమొక్కూ లేక చెల్లాచెదరూ యున్న ప్రజా సమూహాలను జూచి క్రీప్తు జాలి జెందాడు – మార్కు 6,34. క్రైస్తవ తనాయకునికి ఈ జాలి, ఈ ప్రజాదరణం

అత్యవసరం. అసలు అతని దృష్టిలో ప్రజలూ వాళ్ళ అక్కరలూ మొదట లెక్కింపబడాలి. అనగా అతనికి కరునా హృదయమూ,ఇతరులకు సేవచేసే హృదయమూ ఉండాలి.

పౌలు స్నేహితుడు బర్నాబా. ఇతడు ఇరులలోని మంచితనాన్ని వెలికిదీసే శక్తిగలవాడు. డమస్కు త్రోవలో ప్రభు దర్శనం పొంది క్రీస్తుశిష్యుడైనంక కూడ పౌలు ఏం చేయడానికీ తోచక స్వీయసట్టణమైన తార్సులో తిరుగాడుతున్నాడు. పేత్రు మొదలైన శిష్యులు అతన్ని అనుమానించడంవల్ల అట్టే ఆదరం జూపలేదు. కొంత కాలందరకూ పౌలు అనామకుడుగా వుండిపోయాడు. ఆ పరిస్థితుల్లో బర్నాబు తార్సు పట్టణానికి వెళ్ళి పౌలును కలిసికొని అతన్ని ప్రోత్సహించాడు. అతన్ని అంటియోకయను కొనివచ్చి అక్కడి శిష్యులతో పరిచయం గలిగించాడు. తర్వాత పౌలు క్రమేణ ప్రసిద్ధిలోనికి వచ్చాడు - అచ 11,25-26.

ఆలాగే మార్కుకూడ ఈ మార్కు పౌలు శిష్యుడుగా పనిజేస్తూ ఓ మారు పప్పులో కాలువేసాడు. పౌలు అతన్ని తన్ను తన శిష్యవర్గం నుండి బహిష్కరించాడు. కాని బర్నాబు మాత్రం మార్కుని దీసికొని అతన్ని ప్రోత్సహించాడు. పిమ్మట మార్కు పేత్రు శిష్యుడయ్యాడు, సువిశేషం వ్రాసాడు - అచ 15,39

ఈలా బర్నాడు మంచ కాపరి లాగ వ్యవహరించాడు. మంచి కాపరి తోడి బ్రజల చేత సేవుల చేయించుకోడు. మంచి కాపరి తోడి ప్రజలకు సేవలు చేసిపెడతాడు. వాళ్ళకొరకు ప్రాణాలు సమర్పిస్తాడు. ప్రేమ హృదయమూ, ప్రజాదరణమూ కలవాళ్ళుగాని క్రీస్తు స్రజలనే మందకు మంచి కాపరులుగా వ్యవహరించలేరు. ఈ మంచి కాపరులే మంచి నాయకులు, ప్రేగల నాయకులు. కనుక ఈ లాంటి మనస్తత్వం తమలో వుండో లేదో నాయకులు ఆత్మపరీక్ష చేసి చూచుకొంటూండాలి.

2. నాయకుని నియామకం

ప్రాత నాయకులు గతింపోయేకొలది క్రొత్త నాయకులను నియమిస్తూండాలి. కాని ఈ క్రొత్త నాయకులు ఎన్నుకొనేదెవరు; మనమా, దువుడా? సమూవేలు సౌలు రాజుతో దావీదు నియామకాన్ని గూర్చి మాటలాడుతూ “ప్రభవు తన కొరకు ఓ నాయకుణ్ణి ఎన్నుకొన్నాడు” అని చెప్తాడు - 1స 13,14. ప్రభువు సమూవేలుతో ప్రసంగిస్లూ “నేను నీకు చూపిన వానిని నీవు నా నాయకునిగా అభిషేకించాలి” అని చెప్పాడు - 1స 16,3. ఈవాక్యాలనుబట్టి మననాయకులను ఎన్నుకొనేది మనంగాదు. ప్రభువే. అందుకే కీర్తనకారుడు “ ప్రభువు కొంతమందినపి క్రిందికి దింపివేస్తూంటాడు. మరి కొంతమందిని పైకి లేవనెత్తుతూంటాడు” అంటాడు - 75,7. పౌలు ఎఫెసు పెద్దలతో ముచ్చటిస్తూ పరిశుద్ధాత్ముడే వాళ్ళను ఆ వుద్యోగానికి నియమించాడని పల్కాడు - అచ 20,28

ఈలా దేవుడే క్రైస్తవ నాయకులను నియమించినపుడు క్రైస్తవ సమాజాలు వృద్ధి చెందుతయాఇ. అలా కాకుండా ప్రజలే మనకిష్టమైన నాయకులను నియమించుకొనినపుడు సమాజాలు క్షీణించిపోతాయి. మనం తరుచుగా బంధుపక్షపాతంతోనో, కులపక్షసాతంతోనో, లేక పలానా వ్యక్తిలో ప్రాకృతికమైన శక్తిసామర్థ్యాలు అధికంగా వున్నాయన్నభావంతోనో ఆయా వ్యక్తులను నాయకులుగా నియమిస్తూంటాం. కాని ఇవన్నీ వెలెపలి రూపాన్ని జూచి నాయకులును ఎన్నుకోవడం. ఈ పద్ధతి ప్రభువుకి సమ్మతం గాదు. దావీదు అన్న యెలియాబు పొడవైనవాడే, చక్కని ఆకృతి కలవాడు. ఈ యెలియాబు రూపాన్ని జూచి మురిపోయి సమూవేలు ప్రవక్త సౌలు స్థానే అతన్ని రాజుగా అభిషించకిపబోయాడు. కాని ప్రభువు సమూవేలుతో "ఇతని ఆకృతిజూచి బ్రమిసిపోవద్దు. నేను ఇతనిని నిరకారించాను. నరుడు వెలుపలి రూపాన్ని చూస్తూంటాడు. కాని భగవంతుడు హృదయాన్నొ పరిశీలిస్తూంటాడు" అని మందలించాడు - 1స 16,7. ఈ వాక్యం పక్షపాతంతో గూడిన మన నియామకాలన్నిటినీ ఖండిస్తుంది గదా!

క్రీస్తు ఎన్నుకొనిన శిష్యులను పరిశీలిద్దాం. వాళ్ళు ఆనాటి సమాజంలో పేరుప్రతిష్టలు కలవాళ్ళు కాదు. ఒట్టి అనామకులు, లసమర్దులు, నిరుపేదలు.ఐనా ప్రభువు అలాంటి వాళ్ళనే ఎన్నుకొన్నాడు. సువిశేషాలుకూడ ఈ శిష్యుల్లో ఆర్గురిగూర్చి మాత్రమే కొన్నివివరాలైనా చెప్తాయి. పేత్రు, ఆంద్రెయా, యొహాను, యాకోబు, మత్తయి, తోమా - వీళ్ళను గూర్చి మాత్రమే మనకు కొంత బోగట్టా తెలుసు. మిగతా ఆర్గురిని గూర్చి సువిశేషాలు అట్టే మాటలాడవు. మరి వీళ్ళల్లో ఏమి గొప్పతనం జూచి ప్రబువు వీళ్ళను ఎన్నుకొన్నట్లు? దేవుడు హృయాలను పరీక్షించేవాడన్నాం. కనుక వీళ్ళు నిర్మల హృదయులై యుండాలి. వీళ్ళు విశ్వాసంతో ప్రభువును అనుసరించాడు. ప్రేమభావంతో అతన్ని సేవించారు. కనుకనే తండ్రి రాజ్యంలో పన్నెండు సింహాసనాలను ఆక్రమించుకోవడానికి అర్హులలయ్యారు. ఈపన్నెండు మంది ఆత్మపూర్ణులు.

క్రైస్తవ నాయకునికి ఉండవలసిన ప్రధానర్హత ఆత్మచేత నిండివుండడం. ప్రాకృతికమైన జ్ఞానము శక్తిసామర్థ్యాలూ అవసరమేగాని, ఆధ్యాతికన జ్ఞానమూ పరిశుద్ధాత్మలందే ఆవెందుకూ కొరగావు. వాళ్ళు పరిశుద్ధాత్మ నిండివుండే వ్యక్తుల్లో "నేను" "నాది" అనేతాపత్రయం అట్టు కనిపించదు. వాళ్ళు సేవాపరులూ వినవంతులూ ఐయుంటారు. మేము ఇంతటివాళ్ళం అంతటివాళ్ళం అనుకొని విర్రవీగరు. భగవంతుని మీద ఆధారపడి జీవిస్తూంటారు. ఈలాంటివాళ్ళనే నాయకులుగా ఎన్నుకోవాలి.

మనం, క్రొత్త నాయకులను నయమించేపుడు రెండు విషయాలు పాటించాలి. మొదటిది, యోగ్యుడైన నాయకుణ్ణి ప్రసాదించమని ప్రభువుని ప్రార్థించాలా. మోషే నాయకత్వం చాలించవలసిన రోజులు వచ్చాయి. ప్రజలకు ఎవరిని నాయకునిగా

నియమించాలో అతనికి తెలియదు. కనుక అతడు ప్రభువు నుద్దేశించి “సకల ఆత్మలకూ ప్రాణులకూ దేవుడైవైన ప్రభూ! ఈ ప్రజల కొక నాయకుని నియమించు” అని ప్రార్థించాడు – సంఖ్యా 27,16. ఆలాగే క్రీస్తు కూడ శిష్యులను ఎన్నుకోకముందే ఓ రాత్రంతా తండ్రిని ప్రార్థించాడు – లూకా 6,12. భ్రష్టుడై పోయిన యూదా స్థానాన్ని పొందడం కోసమై మత్తీయా, బర్సబా అనే యిద్దరు వ్యక్తులు పోటీకి నిలువుగా, వారిలో యోగ్యుడైనవాణ్ణి ఎన్నుకొమ్మని అపోస్తులుల ప్రభువును ప్రార్థించారు – అచ 1,23-26.

రెండవది, ఈ పదవికి ఎవరు అర్హులు అని జాగ్రత్తగా విచారించ చూడాలి. పదవిని పొందడానికి అర్హులనబడినవాళ్ళ ఆధ్యాత్మిక గుణగణాలను జాగ్రత్తగి పరిశీలించి చూడాలి. ఇది కూడ ఒకరిద్దరు కాదు – ఒక కమిటీ లేక బాధ్యతగల కొందరు సభ్యులు పరిశీలన చేయాలి. పౌలు తన శిష్యుడూన తిమోతికి వ్రాస్తూ “తొందరపడి ఎవరిమీద బడితే వాళ్ళమీద చేతులు చాచవద్దు” అని హెచ్చరించాడు – 1తిమొ 5,22.

ఈలా ప్రార్థన గుణపరిశీలన అనేవాని ద్వారా నాయకులను ఎన్నుకోవాలి. ఆలా కాకుండ పక్షపాతం కొదింద మన యిష్టం వచ్చిన నాయకులను ఎన్నుకొంటే లాభంలేదు. మనకిష్టమైనవాళ్ళు దేవునికిష్టమైన నాయకులు కావచ్చు, కాకపోవచ్చుగూడ. ప్రభు సమాజం నానా అవయవాలతో గూడిన దేహం లాంటిది. ఏ అవయవానికి ఏ బాధ్యత అప్పజెప్పాలో ఆ ప్రభువుకే తెలుసు. పైగా ఆ ప్రభువు ఆత్మ కూడ భిన్నవ్యక్తులకు భిన్నభిన్న వరాలు ఇస్తుంది. కనుక ఆ ప్రభువునకు ఇష్టమైన నాయకులను ఎన్నుకొన్నప్పుడు మన అక్కరలు తీరతాయి. అతని కిష్టంగాని నాయకులను ఎన్నుకొన్నప్పుడు మన అక్కరలు తీరవుగదా, క్రొత్త సమస్యలు పుట్టుక వస్తాయి. అందుచేత ఉత్తముడూ భగవంతునికి ప్రీతిపాత్రుడూ ఐన నాయకుని ఎన్నుకొన్న సమాజాలు దైవాశీర్వాదాన్ని పొందుతాయి.

3. నాయకుని తర్ఫీదు

పుట్టుకతోనే నాయకులుఆ పుట్టేవాళ్ళు లేక పోలేదుగాని, ఆలాంటి వాళ్ళు చాలా అరుదు. అధిక సంఖ్యాకులు తర్ఫీదు వల్ల నాయకులౌతూంటారు. క్రీస్తుకూడ తన శిష్యులకు తర్ఫీదు నిచ్చి వాళ్ళను నాయకులుగా తయారుచేసాడు. ఈ యధ్యాయనంలో మూడంశాల విచారిద్దాం. శిష్యులకు తర్ఫీదు నీయడంలో క్రీస్తు అవలంభించిన పద్ధతి, క్రీస్తుబోధ క్రీస్తు మాతృక.

1. క్రీస్తు పద్ధతి

క్రీస్తు పన్నెండు మందిని శిష్యులనుగా నియమించాడు. వాళ్ళు అతనితోనే వుండేవాళ్ళు. జనులకు బోధించడానికీ, రోగుల వ్యాధులు నయంజేయడానికీ, దయ్యాలను

వెళ్ళగొట్టడానికి ప్రభువు వాళ్ళను పంపేవాడు – మార్కు 3,14. మూడేండ్లు తర్ఫీదు కాలామూ క్రీస్తు శిష్యులను తన చెంతనే వుంచుకొన్నాడు. అతడు ఆయా పనులను చేసి చూపిస్తూ ఆయా వస్తువులను వుపమానంగా ప్రదర్శిస్తూ శిష్యులకు బోధించేవాడు. చేపలనుపట్టే పడవను జూపుతూ నరులనే చేపలను పట్టాలి అన్నాడు. పంటపోలాటగుండా సాగిపోతూ దైవ ప్రజలనే పంటను సేకరించడానికై ప్రేషితులనే కోతగాళ్ళు ముందుకి రావాలన్నాడు. గొర్రెల మందలను చూపిస్తూ దిక్కూమొక్కూ లేక గొర్రెల మందల్లాగ చెల్లాచదురైయున్న ప్రజల మీద తనకు జాలి కలుగుతుందన్నాడు. స్వయంగా శిష్యుల పాదాలు కడిగిచూపించి సేవాభావం ఏలా వుండాలో వివరించాడు. ఈలా క్రీస్తు స్వయంగా శిష్యుల పాదాలు కడిగిచూపించి సేవాభావం ఏలా వుండాలో వివరించాడు. ఈలా క్రీస్తు స్వయంగా ఆదరించి చూపిస్తూ శిష్యులకు ఆయాసత్యాలు బోధించేవాడు. అతడు మొదట ఆచరించి అటుపిమ్మట బోధించిన అంశాలను ఆయాసత్యాలను తెలియజేయడానికి లూకా సువిశేషం వ్రాసాడు – అచ 1,1. ఇందు చేతనే క్రీస్తు బోధలు శిష్యుల హృదయాల మీద చేరగని ముద్రవేసాయి. నేడు మననాయకులు కొన్ని సిద్ధాంతాలు బోధిస్తారు. గాని, వాటిని స్వయంగా ఆచరించరు. అందుకే ప్రజలు మననాయకులను నమ్మరు, గౌరవించారు గూడ.

క్రీస్తు శిష్యులను దైవరాజ్యాన్ని గూర్చి బోధించడానికో, రోగుల వ్యాధులు నయంచేయడానికో, దయ్యాలను వెళ్ళగొట్టడానికో పంపిస్తూండేవాడు. ఈ కార్యాల ద్వారా వాళ్ళు అనభవం గడించేవాళ్ళు. ఈ పనులను ముగించుకొని వచ్చాక ప్రభువు వాళ్ళను ఏకాంతస్థలానికి తీసికొనివెళ్ళి తన తండ్రినిగూర్చి తన మరణోత్థానాలనుగూర్చి బోధించేవాడు – మార్కు 6,30-31. ప్రభువు ఆయా పనులు చేసి చూపిస్తే శిష్యులకు బోధించేవాడన్నాం. వారిచేత గూడ స్వయంగా అభ్యాసం చేయించేవాడన్నాం. అటుపిమ్మట వారికి ఏకాంతంగా బోధించేవాడన్నాం. ఇవన్నీ నాయకులను తయారుచేసే పద్ధతులు. క్రీస్తు శిష్యుడైన పౌలు కూడ ఈ పద్ధతులనే అవలంబించాడు. అతడు తీతు, తిమోతి, సిల్వాను మొదలైన శిష్యులకు తర్ఫీదు నిచ్చాడు. వాళ్ళు పౌలు గతించాక అతని పినిన కొనసాగించారు. క్రైస్తవ నాయకులను తయారుచేసే విధానం ఇది.

దురదృష్టవశాత్తు నేడు మనం కట్టడాలను నిర్మించడంలో చూసే శ్రద్ధ ప్రజలకు తర్ఫీదు నిచ్చి క్రైస్తవ నాయకులను తయారు చేయడంలో చూపం. ఓ తావులో క్రొత్తగా తిరుసభను నిర్మించడమంటే అక్కడ క్రైస్తవ నాయకులను తయారు చేయకుండా, కొన్ని భవనాలను నిర్మించడం అని భావిస్తూంటాం. ఐనా మొదటి కట్టడమూ మొదటి దేవాలయమూ రాతితోనో సిమెంటుతోనో కట్టే భవనం కాదు, నరుని హృదయం. ప్రజల హృదయాలను తయారుచేయందే కట్టడాలు నిర్మించడం ద్వారా దైవ రాజ్యాన్ని నెలకొల్పలేం. కట్టడాలు వద్దని గాదు. వాటి విలువ వాటికే వుంటుంది. కాని ప్రజలకు తర్ఫీదు నీయడం

కట్టడాలు కంటే ముఖ్యం. మనం కట్టిన హైస్కూళ్ళల్లో కాలేజీల్లో ఆసుపత్రుల్లో ప్రజలు కొన్ని యేండ్లకాలం గడపవచ్చు. కడన క్రీస్తును అర్థం చేసికోకుండాను వెళ్ళిపోవచ్చుగూడ. కట్టడాలు చాలవనడానికి ఈ నిదర్శనం ఒక్కటా చాలదా?

2. క్రీస్తు బోధ

ప్రభువు పేత్రుని జూచి "నీ పేరు రాయి. ఈ రాతిమీద నా తిరుసభను కడతా" నన్నాడు - మత్త 16,18. అతడు తర బోధ ద్వారా నిలకడలేని పేత్రుని స్థిరమైన రాయినిగా తయారుచేసాడు. యాకోబు యోహాను, తల్లిచే ప్రబోధితులై వచ్చి పరలోకరాజ్యంలో క్రీస్తు సింహాసనానికి ఇరువైపుల ఆసీనులు కావాలని కోరుకొన్నారు. క్రీస్తు వాళ్ళను మందలిస్తూ మీరు నా బాధలూ సిలువమరణమూఅనుభవింపగల్గినచో మీకా తావులు లభిస్తాయని నుడివాడు - మత్త 20,23. మరోమారు ఈ యిద్దరు శిష్యులే సమరయులు క్రీస్తును ఆదరించలేకపోవడం జూచి వాళ్లమీదికి నిప్పులూ ఉరుములూ దిగిరావాలని కోరుకొన్నారు. క్రీస్తు వాళ్ళను మందలించి ప్రేమభావాన్ని నేర్పాడు - లూకా 9,45. ఈలా క్రీస్తు శిష్యుల దైనందిన జీవితంలో సన్నివేశాలనూ సంఘటనలనూ, శోధనలనూ ఆధారంగా దీసికొని వాళ్ళకు బోధించేవాడు. దీనివల్ల వాళ్ళు రోజురోజుకీ ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో పెంపుజెందుతూ వచ్చారు. ఈలాగే మన కూడ క్రీస్తు బోధలను జీర్ణంచేసికొంటేనేగాని నాయకులం గాలేం, క్రైస్తవ నాయకులను తయారు చేయలేం.

3. క్రీస్తు మాతృక

అన్నిటికంటె ముఖ్యంగా క్రీస్తు మాతృక శిష్యులకు నచ్చింది. అతడు తాము ఆచరించనిదేదీ శిష్యులకు బోధించలేదు. యోహాను తన తొలి జాబును ప్రారంభిస్తూ "మేము చెవులారా ఎవరి బోధలు విన్నామో, కన్నులారా కార్యాలు చూచామో, చేతులారా ఎవరిని తాకి చూచామో ఈ జీవవార్తయైన క్రీస్తును గూర్చి మీకు బోధిస్తున్నావ" అంటాడు 1,1. ఆ ప్రభువును గూర్చి శిష్యులకు కలిగిన అనుభవం ఆలాంటిది, అతడు వారికి చూపిన మాతృక ఆలాంటిది. అతని మాటలకూ చేతలకే సరిపోయింది. అందుకే ఆ నీయకుణ్ణి వాళ్ళు నమ్మారు. నేడు మన మాటలకూ చేతలకూ పొందిక కుదరడం లేదు కనుకనే ప్రజల మన నాయకత్వాన్ని నమ్మడం లేదు. మనం కూడ ఇతర నాయకులను తయారు చేయలేకపోతున్నాం. ప్రభువులాగ నిజాయితీ చిత్తశుద్ధికల నాయకులు కావాలి. మాటల ద్వారా మాత్రమే గాకుండా చేత ద్వారా గూడ నాయకులను తయారుచేసేవాళ్ళు దొరకాలి. అప్పుడు గాని క్రైస్తవ నాయతక్వం సార్థకంగాదు.

4. నాయకుని పరీక్షలు

నాయకత్వను తర్ఫీదు పొందడమంటే ముఖ్యంగా పరీక్షలకు గురికావడమే. పరీక్షలకు గురికానివాళ్ళకు గూడ పెద్ద బాధ్యతలను ఒప్పజెప్పడమనేది క్రైస్తవ సమాజాల అపజయానకి ఓ కారణం అనాలి. కొంతమంది పరీక్షలను జాగ్రత్తగా తప్పుకొంటూంటారు. ఈలా పరీక్షలను నేర్పుతో తప్పుకొనేవాళ్లు నాయకత్వానికి తగరు. పెద్ద శోధనలు వచ్చినపుడు వాళ్ళు తట్టుకోలేరు.

పిశాచంచే శోధింప బడడానికై ఆత్మ క్రీస్తును ఎడారికి తోడ్కొనిపోయింది - మత్త 4,1. పిశాచంచే పేత్రు జల్లెడలోని ధాన్యంలాగ జల్లించబడ్డారు - లూకా 22,31. అబ్రహాము, మోషే, దావీదు, యేలీయా, పౌలు - దైవ నాయకులంతా పరీక్షలకు గురైనవాళ్ళే. క్రైస్తవ నాయకులను పరీక్షలు మామూలుగా నాల్గు రూపాల్లో వస్తూంటాయి. అవి శ్రమలే, బాధ్యతా నిర్వహనం, ఒంటరితనం, అపజయాలు. వీటిని గూర్చి క్రమంగా విచారిద్దాం.

1. శ్రమలు

దేవుడు ఐగుప్తునకు ఓ మంత్రినీ, యిస్రాయేలు ప్రజకు ఓ రాజునూ నియమింయాలి అనుకొన్నప్పుడు ఆ యిద్దరికీ శ్రమల ఆ్వారా తర్ఫీదు నిచ్చాడు. అన్నలు యోసేపునకు పెట్టిన మాధలు, సౌలు దావీదునకు కలిగించిన శ్రమలు మనకు తెలుసు. "మీరు కొంతకాలం శ్రమలు అనుభవించాక ప్రభువు మిమ్ము బలపరచి స్థిరపరుస్తాడు" అని వ్రాసాడు పేత్రు - 1పే 5,10. శ్రమలు లేందే దేవుని వరప్రసాదం పొందలేం. క్రీస్తు కూడ మొదట శ్రమలనుభవించి అటుపిమ్మట మహిమలో అడుగుపెట్టాలని ప్రవక్తలు వ్రాసారు- లూకా 24,26. గురువు కొక మార్గమూ శిష్యుల కింకొక మార్గమూ వుంటుందా? ఈ వ్రమలు కూడ నానా రూపాల్లో వస్తూంటాయి. ఏ రూపంలో వచ్చినా అవి మనకు అప్రియమూ బాధా కలిగించి తీరతాయి. వాటిల్లోని ప్రధాన లక్షణమే అది. ఐనా ఈ శ్రమలనే పరీక్షలో నెగ్గితేనేగాని మనం నాయకత్వం వహించడానికి సమర్థులంగాము.

2. బాధ్యతా నిర్వహణం

మనం చేయవలసిన పని క్రమంగా చేయడమే బాధ్యత నిర్వహణం. ఇది ఒకనాటితో తీరిపోదు. జీవితాంతమూ ఉంటుంది. చాలమంది క్రైస్తవ నాయకులు బద్దకింపువలన తమ బాధ్యతలను సక్రమంఆ నిర్వర్తించరు. బాధ్యతనిర్వహణ మనేది పెద్ద బాధ. ఐనా దైనందిన బాధ్యతలను సక్రమంగా నిర్వర్తించేవాడు నిజమైన నాయకుడు, గొప్ప నాయకుడు గూబ. ఈలా నిర్వర్తించనివాడు తన నాయకత్వం కోల్పోయినట్లే. మన

పనులకూ, తోడి ప్రజలకూ, భగవంతునికీ, మనం చెల్లించవలసిన బాధ్యతలను చెల్లిస్తే చాలు, పుణ్యాత్ములమైన పోతాం.

ఈ బాధ్యతా నిర్వహణంలో క్రీస్తే మన ఆదర్శం. అతని బాధ్యతను నూత్నవేదం ఓ చిన్న మాటలో వ్యక్తం చేసింది. ఆ మాట "ఆవశ్యకం" (గ్రీకు భాషలో "దేయి") అతడు చిన్నవాడే "నను నా తండ్రి పనిలో నిమగ్నుణ్ణైవుండడ ఆవశ్యకం గాదా?" అని అడిగాడు – లూకా 2,49. తరువాత జీవితమంతా గూడ "తండ్రి చిత్తాన్ని నెరవేర్చుడమే తన భోజనం" అనుకొన్నాడు – యోహా 4,34. అటుపిమ్మట "క్రీస్తు మొదట శ్రమలనుభవించి ఆ తరువాత మహిమలో ప్రవేశించడం ఆవశ్యకం గాదా" అని తలంచాడు –లూకా 24,26. ఈలా తండ్రి ఆజ్ఞకుక బద్ధుడై జీవించడమే క్రీస్తు బాధ్యతా నిర్వహణం. ఆ ప్రభుని ఆదర్శంగా బెట్టుకొని క్రైస్తవ నాయకునికి గూడ బాధ్యతాబద్దులు కావాలి. క్రమం తప్పని బాధ్యాతాయుత జీవితం క్రైస్తవ నాయకునికి పెట్టని పరీక్ష. వైద్యుడు, నర్సు, ఉపాధ్యాయుడు. విద్యార్థి, అధికారి, గుమాస్తా – ఈలీ మన చుట్టూ పనిచేసేవాళ్ళంతా బాధ్యాతాయుతంగా ప్రవర్తిస్తున్నారా అని పరీక్షింస్తూంటాం గదా! క్రైస్తవ నాయకునికి గూడ ఇదే పరీక్ష చెల్లుతుంది. ఈ బాధ్యతను కూడ తప్పనిసరియైగాదు ప్రేమభావంతోను సేవాభావంతోను నిర్వర్తించాలి.

3. ఒంటరితనం

ఒకోమారు బంధువులూ మిత్రులూ మనలను చేయి విడుస్తారు. అప్పుడు మనం ఒంటరిగా ఉండిపోతాం. ఇక్కడ ఒంటరితనమంటే ఈ బంధుపరిత్యాగం గాదు. ప్రభు సేవకోసం బుద్ధిపూర్వకంగానే ఉంటరితనాన్ని అవలంభించడం. కొన్ని ఉదాహరణలు చూద్దాం. క్రీస్తు ఎవరి ఆశ్రయాన్ని కోరుకోలేదు. క్రీస్తు ఒంటరితనం ఏలాంటిదంటే అతనికి తల దాచుకొనే తావైనా లేకపోయింది – మత్త 8,20 ఓమారు ఎవరో వచ్చి 'మీ సోదరులూ తల్లీ మ ఈకొరకు వెలుపల వేచివున్నా" రని చెప్పగా ప్రభువు "నా సోదరు లెవరు? నా తల్లి యెవరు? అని ప్రశ్నించాడు – మత్త 12,48. తండ్రి చిత్తాన్ని నెరవేర్చుడం కొరకు అతడు బుద్ధిపూర్వకంగా ఒంటరివాడై పోయాడు. పౌలునకు తన క్రైస్తవ సమాజాలంటే పరమ ప్రీతి. తీదు మొదలైన శిష్యువర్గమన్నా అత్యాదరం. ఐనా అతడు క్రీస్తు కొరకు, ఆ క్రీస్తును బోధించడం కొరకు తన జనాన్నందరిని విడిచి ఒంటరివాడయ్యాడు. మోషేకు అతని అన్నయైన అహరోను, శిష్యుడైన యోషువా సహచరులు ఐనా అతడు వాళ్ళిద్దరిని గూడ వదిలిపెట్టి యావే సాన్నిధ్యం కలిగించుకొనేందుకు ఒంటరిగా ఉండిపోయారు.

మామూలుగా మన నాయకులు ఒంటరితనానికి భయపడుతూంటారు ఒంటగాడాకి బలం వుండదు గదా? అందుచేత న్యాయమైన కాకపోయినసరే ఏ పక్షంతో

ఏ ముఠాతోనో చేతులు కలుపుతూంటారు. కాని యథార్థమైన నాయకుడు ఈలీ చేయడు. అతడు మానవ బలంమీదకంట దైవబలం మీద అధికంగా ఆధారపడుతూంటాడు. ఒంటరివాడైనా సరే, నరుల ముఖాలతో అతనికి పనిలేదు. బలం కొరకు ఎవరి పక్షాన్నీ ఇశ్రయించడు. దేవుని మీదఅధారపడి జీవిస్తూంటాడు, అంతే, ఈ సత్యాన్ని గ్రహించనివాళ్ళే ఉత్తమ నాయకులు కాలేరు. ఒంటరితనాన్ని భయపడేవాడు నాయతక్వపు పరీక్షలో ఓడిపోయినట్లే.

4. అపజయం

నాయకుడు అపజయాన్ని భరించగలిగాడా లేదా అన్నది కూడ నాయకత్వానికి ఓ పెద్ద పరీక్ష. జీవితంలో అపజయం పొందని నాయకుడంటూ లేడు. మోషే యావే తరపున నాయకత్వం వహించి ఫరో దగ్గరకు వెళ్ళి యిస్రాయేలు ప్రజలను పంపావేయమని అడిగాడు. ఫరో ఆ ప్రజలను పంపివేయలేదుగదా ఇంకా ముప్పతిప్పలు పెట్టించాడు. ఇంకోమారు మోషే యావేనుండి పది ఆజ్ఞలే పొందడానికై కొండ మీదికి వెళ్ళగా క్రిందనున్న ప్రజలు యావేను విడనాడి బంగారు దూడను ఆరాధిస్తూ కూర్చున్నారు. మరోమారు ప్రజలు ఎడారిలో ప్రయాణం చేస్తూ మాసా మెరీబా అనే తావుల్లో నీళ్ళు దొరక నందున మోషే మీద తిరుగుబాటు చేసారు. ఇక ముందుకు కదలమని మంకుపట్టు పట్టారు. ఇవన్నీ యోషే అపజాలు. ఐనా అతనికి మించిన నాయకుడెవరు?

ప్రవక్త యేలీయా కాలంలో ఆహబు రాజు యెసబెలురాణి యావే ఆరాధనను అరికట్టి బాలు ఆరాధనను ప్రోత్సహించారు. అందుచేత ప్రవక్త రాణిని ఎదిరించి నిలిచాడు. కాని ఆమె క్రోధానికి తట్టుకోలేక యేలీయా హోరెబు కొండకు పారిపోవలసివచ్చింది. ఇది యేలీయా అపజయం. ఐనా చివరకు ఆ రాణి గతిలేని చావు చచ్చింది, ప్రవక్త నెగ్గాడు.

దావీదు మహాభక్తుడు, మహావీరుడుకూడ. ఐనా అతడు పొందిన అపజయాలకు లెక్కలేదు. సౌలు ఎదుటినుండి పారిపోయి చాలకాలం కాందిశీకుడుగా బ్రతికాడు. ఓ మారు తన కుమారుడు అబ్సాలోము చేతుల్లో బందీ అయ్యాడు. ఊరియాను చంపిన అతని భార్య బత్షేబాను చేపట్టాడు. అప్పుడు నాతాను ప్రవక్త తన్ను కఠినంగా వందలించగా పశ్చాత్తాప పడ్డాడు. ఇన్ని అపజయాలు పొందినా యిస్రాయేలు రాజుల్లో దావీదును మించినవాడు లేడు.

పౌలు మహాప్రేషితుడు. ఐనా కొందరు అతనిని అపార్థం చేసికొన్నారు. అతని ప్రేషిత కార్యాన్ని భగ్నంచేసారు. అతనికి ప్రక్కలోని బల్లెంలా తయారయ్యారు. వీళ్ళనుగూర్చే అతడు "నా శరీరంలో గ్రుచ్చుకొన్న ముళ్లు" అని పేర్కొన్నాడు. ఓమారు అతడు ఆతెన్సు నగరంలోని గ్రీకు పండితులకు బోధింపగా వాళ్ళు "నీ బోధలు వినడానికి మా కిప్పుడు

వ్యవధి లేదు, మరోమారు వింటాంలే" అని గేలి చేసారు. ఇవి పౌలు అపజయాలు. ఐనా పౌలుకు మించిన ప్రేషితుడెవరు?

కడన క్రీస్తు కూడ పరాజయం పొందాడు. అతని మరణకాలంలో అంతా అపజయమే ననిపించింది. అతడు వృథాగా ప్రాణత్యాగం చేసినట్లనిపించింది. కాని ఆ పరాజయం నుండే మహా జయం పుట్టుకవచ్చింది. అందుచేత క్రైస్తవ నాయకులు అపజయానికి భయపడకూడదు. నాయక్వంలో అపజయం కూడ ఒక భాగం. సమస్యలు, పరీక్షలు, శ్రమలు, అపజయాలు అనే తంతువులతోగాని భగవంతుడు నాయకత్వమనే వస్త్రాన్ని నేయడు. ఐనా "దేవుణ్ణి ప్రేమించి వాళ్ళకి అన్నీ సవ్యంగానే పనిచేస్తాయి" - ంమా 8,28. ఈ వాక్యాన్ని విశ్వసించి క్రైస్తవ నాయకుడు తన అపజయాలకు నిరుత్సాహపడకుండా ముందునకు సాగిపోతూండాలి.

5. నాయకుని సమస్యలు

నాయకుడు ఎదుర్కొనే సమస్యలు బోలెడన్ని ఉంటాయి. కొందరి దృష్టిలో నాయకత్వమంటే ఒకదాని తరువాత ఒకటిగా చిక్కులను విషమ సమస్యలను ఎదుర్కొటూండడమే. ఐనా ఈ సమస్యలను ఎదుర్కోవడం ద్వారా గాని నాయకుడు పరిపూర్ణ మానవుడు కాలేడు. నాయకుడు ఎదుర్కొనే సమస్యలు ఎన్నైనా వుంటాయన్నాం. ప్రస్తుతానికి వాటిల్లో రెండింటిని మాత్రం పరిశీలిద్దాం.

1. అధికార నిర్వహణం

నాయకత్వాన్ని సక్రమంగా నిర్వహించగలమా అన్నదే ఓ పెద్ద సమస్య. ఓ మారు షెబా రాణి సొలోమోనును చూడవచ్చింది. ఆమె అతని విజ్ఞానాన్నిచూచి మెచ్చుకొనని "నీవలన ప్రీతి జెంది నిన్ను యిస్రాయేలు సింహాసన మెక్కించిన ఆ ప్రభువు స్తుతింపబడునుగాక" అంది - 1రాజు 10,9. ఈ వాక్యాన్ని బట్టి సోలోమోనును సింహాసనమెక్కించింది ప్రభువే. సర్వాధికారమూ దేవుని వద్దనుండే వస్తుంది. ప్రభువే దానికి ఆధారం. మనం దేవునికి ప్రతినిధులం. అతని వద్ద నుండి అధికారం పొందేవాళ్ళం. కనుక అధికారం మన జన్మహక్కనీ, మన వ్యక్తిత్వానికి సంబంధించినదనీ అనుకోవడం వెర్రి. నాయకత్వ మంటే అధికారం. కాని ఆ యధికారాన్ని జూచుకొనే కన్నుమిన్ను గానకుండ ప్రవర్తించ గూడుదు. అధికారం పరసేవకుగాని ఆత్మోత్కర్షకు గాదు.

రోమను సైన్యాధిపతి క్రీస్తుతో "నేనూ అధికారం క్రింద బ్రతికేవాణ్ణే" అన్నాడు - మత్త 7,9. అతడు రోము అధికారం క్రింది పనిచేస్తూన్నాడు గనుక ఆ రోమను సైన్యాన్ని ఆజ్ఞాప్పిగలిగాడు. మనం కూడ క్రీస్తు అధికారం క్రింద పనిచేస్తూన్నాం గనుకనే

క్రీస్తు ప్రజలను ఆజ్ఞాపింప గల్గుతున్నాం. కనుక క్రైస్తవ నాయకులు అహంభావంతో గాదు, వినయంతో ప్రవర్తించాలి. స్వార్థబుద్ధితో గాదు, క్రీస్తు బుద్ధితో అధికారం నిర్వహించాలి.

ఓ యజమానునికి ఓ సేవకుండేవాడు. అతడు యజమానుని ఆస్తిపాస్తులను పరామర్శిస్తూండేవాడు. కాని ఆ సేవకుడు స్వామి సొత్తు దుర్వినియోగం చేస్తున్నాడని ఫిర్యాదులు వచ్చాయి. కనుక యజమానుడు అతనితో "ఓయి! ఖచ్చితంగా లెక్కలొప్పజెప్పు, ఇకనీవు నా కొలువులో ఉందగవు" అన్నాడు – లూకా 16,2. ఈలాగే ప్రభువు కూడ మన నాయకత్వాన్ని గూర్చి ఓనాడు నిశితమైన లెక్క అడుగుతాడు. మన ప్రవర్తనం ఆ లెక్క ఒప్పజెప్పడానికి తగినట్లుగా వుండాలి. ఆలా వుందా?

నాయకులైన వాళ్ళు అధికారవిభజనం గూడ ఓ ముఖ్య విషయమని గుర్తించాలి. ఐగుప్తునుండి వెడలి వచ్చిన యిస్రాయేలు ప్రజలందరు మోషే నాయకుడు. వాళ్ళందరూ తమ తగాదాలను మోషేవద్ద వినిపించేవాళ్ళు. ఆ తగాదాలన్నీ తీర్చలేక మోషే విసిగి వేసారిపోయాడు. ఇది చూచి మోషే మామ యిత్రో "ఈ పనంతా నీ వొక్కడవే చేయలేవు. నీ క్రింది కొంతమంది పెద్దలను నియమించు. నీకు మారుగా వాళ్ళు ఈ తగాదాలన్నీ పరిష్కరిస్తారు" అని సలహా యిచ్చాడు – నిర్గ 18,21. మోషే యీ సలహాను పాటించాడు. నాయకుడు తన అధికారాన్ని యితరులకు పంచిపెట్టడమంటే యిదే. కొంతమంది నాయకులు తన అధికారాన్ని ఇతరులకు పంచియీయరు. తామే అన్ని పనులూ చేయగోరుతారు. ఈలాంటివాళ్ళు ఎక్కువకాలం మనలేరు. నాయకుడు తన అధికారాన్ని యితరులకు పంచియీస్తూండాలి. ఇతరుల ద్వారా తన పిపి కొనసాగించుకొంటూ పోతూండాలి. అసలు అనుచరులు చేయగలిగిన పనిని నాయకుడు తాను చేయనేకూడుద. తొలినాటి యెరూషలేము సమాజంలో ఓ చిన్న తగాద వచ్చింది. పేద ప్రజలకు కూడుగుడ్డా పంచియిచ్చేకాడ పేచీలు వచ్చాయి. పేత్రు ఆతగాదాను ఈలా పరిష్కరించాడు. అపోస్తులులు పేద ప్రజలను పరామర్శించడము మానుకొని ప్రార్థనకూ, ప్రభు వార్తాప్రచారానికీ పూనుకొన్నారు. కూడుగుడ్డా మొదలైన వ్యవహారాలను చూడ్డానికి ఎడ్డురుకీ పంచియిచ్చారు – అచ 6,1–4. ఈలాగే నాయకులు కూడ ప్రవర్తించాలి.

2. అధికార విసర్జనం

మన నాయకులు చాలమంది అధికార విజర్జనానికి ఒప్పుకోరు. తాము లేకపోతే ఆ పని జరగదు అన్నట్లు ప్రవర్తిస్తుంటారు. కాని బైబులునాయకులు సంతోషంతో అధికార విసర్జనం చేసారు. మోషే మహానాయకుడు. సీనాయి పర్వతంమీద ప్రభువును దర్శించి,

ఆ ప్రభుధర్మశాస్త్రాన్ని అమలు పరచినవాడు. అతడు ప్రజలను వాగ్దత్త భూమికి చేర్చక ముందే త్రోవలోనే నాయకత్వాన్ని విసర్జించవలసి వచ్చింది. ప్రభువు అతని స్థానే యోషువాను నాయకునిగా ఎన్నుకన్నాడు. ప్రభు చిత్తం తెలిసికొన్న వెంటనే మోషే దైవాజ్ఞకు బద్ధుడై యోంషువా మీద చేతులు చాచి అతన్ని నాయకునిగా నయమించాడు. తాను అధికారంనుండి వైదొలగాడు - సంఖ్యా 27,22-23. అతడు ఎంతటి నాయకుడో అంతటి వినవంతుడు.

ఈలాగే మహా ప్రవక్తయైన యేలీషా నాయకత్వం విడనాడవలసిన రోజు వచ్చింది. ప్రభువు యెలిషాను ప్రవక్తగా నియమించాడు. కనుక యేలీషా యెలిషాను వెదకబోయాడు. అతడు వచ్చేప్పటికల్లా యెలిషా పన్నెండు కాండ్ల యెద్దులతో పొలం దున్నిస్తూన్నాడు. తాను చివరి కాడి దున్నుతున్నాడు. యేలీయా తన ఉత్తరీయాన్ని తీసి యేలీషా మీద కప్పాడు. దానితో యెలీషా యేలీయా స్థానాన్ని పొంది ప్రవక్త అయ్యాడు - రాజు 19,19-21. యేలీయా తన ఉద్యోగాన్ని విరమించుకొని దేవునిచేరుకొన్నాడు.

ఈలాగే స్నాపక యోహాను క్రీస్తు వచ్చిందాక మహా జ్యోతిగా వెలిగాడు. కాని క్రీస్తురాకతో అతని నాయకత్వం మంతరించింది. యోహాను వినయంతో "అతడు అతిశయించాలి, నేను తగ్గిపోవాలి" అన్నాడు - యోహా 3,30 తరువాత హెరోదు యోహానును వధించాడు, అతని శిష్యులు క్రీస్తు శిష్యులయ్యారు.

మోషే, యేలీయా, యోహాను మొదలైన బైబులునాయకులంతా మన రోజు వచ్చినప్పుడు వినయంతో నాయతక్వం వదులుకొన్నారు. ఈ మహానుభావులు మనకు ఆదర్శంగి వుండాలి. చాలమంది క్రైస్తవనాయకులు తమ నాయకత్వాన్ని వదులుకోవడానికి ఒప్పుకోరు. వృద్ధులైన నాయకులు అసలే ఒప్పుకోరు. ఏవేవో తంత్రాలు పన్ని సాకులు చెప్పి ఉద్యోగానికి అంటిపెట్టుకొని వుంటూంటారు. పదిమంది చేత "ఛీ" అనిపించుకొనిగాని పదవి నుండి వైదొలగరు. ఆలా వైదొలగినంక గూడ, తమ స్థానాన్ని పొందినవాళ్ళ అధికారంలో ఇంకా జోక్యం గలిగించుకోక గోరుతూంటారు. నాయకులు ఈ యవివేక ప్రవర్తనను చక్కదిద్దుకోవాలి. ఓ మారు ప్రభుచిత్తం తెలిసికొన్నంక వాళ్ళంతట వాళ్ళే శీఘ్రంగా పదవీ విరమణం చేసి ప్రకక్కఉ వైదొలగాలి. బహుశః ప్రభువు మన తరువాత మన కంటె యోగ్యులును, మనకంటె సమర్థులను పదవిలో నియమించవచ్చునుగదా!

6. నాయకుని శోధనలు

పిశాచం క్రీస్తుని ఉన్నతమైన పర్వత శిఖరంమీదా, దేవాలయ గోపురంమీదా నిల్పి శోధించింది. నాయకుడు గూడ ఓ గొప్ప పదవిని పొందుతాడు. ఓ ఉన్నత స్థానంలో నిలుస్తాడు. కాని ఈ ఉన్నత స్థానమే ఒకోమారు అతని పతనానిక కారణమౌతుంది.

కనుక అతడు చాల జాగ్రత్తగా ప్రవర్తించాలి. చాల వినయంతోను అణుకువతోను మెలగాలి. నాయకునికి కలిగే మామూలు శోధనల్లో నాల్గింటిని గూర్చి ప్రస్తుతం విచారిద్దాం. అవి ప్రమత్తత, గర్వం, ధనవాంఛ, మరాతత్వం.

1. ప్రమత్తత

నాయకులకు దేవుడు ఓ పదవినీ, ఓ బాధ్యతను ఒప్పజెపుతాడు. ఆ బాధ్యత ప్రకారం ప్రవర్తించకపోతే ప్రభువు వాళ్ళను కఠినంగా శిక్షిస్తాడు. ఎంత చెట్టుకి అంతగాలి గదా! పౌలు చాల గొప్ప నాయకుడు. కాని ఆ నాయకత్వం వల్ల తల దిరిగి భ్రష్టుణ్ణై పోతానేమోనని అతడు చాల భయపడ్డాడు - 1కొ 9,27. సంసోను న్యాయాధిపతి, నాయకుడు. కాని అతడు స్త్రీలోలుడాయ్యడు. డెలీలాకు దాసుడయ్యాడు. కనుక ప్రభువు అతన్ని పరిత్యజించాడు. సంసోను ప్రభువు తన్ను విడనాడి వెళ్ళిపోయాడని గుర్తించనైనా లేదు. అంతటి దౌర్భాగ్యుడయ్యాడు - న్యాయా 16,20. ఎడారి ప్రయాణంలో మోసా మెరిబాలవద్ద నీళ్ళు పుడతాయా అని సందేహించాడు. అందుచేత యావేకు అప్రియం కలిగింది. ప్రభువు అతన్ని వాగ్దత్త భూమిలో ప్రవేశింప నీయలేదు. అతని నాయకత్వాన్ని గూడ యోషువాకు ఇచ్చివేసాడు. ఈ విధంగా ప్రభువు తన నాయకుల లోపాలను కఠినంగా శిక్షించాడు. ఔను, అధికంగా పొందినవాళ్ళు అధికంగానే లెక్క ఒప్పజెప్పాలి గదా! లూకా 12,48.

దేవుడు మనకు గొప్ప శక్తిసామర్థ్యాలను ప్రసాదించినపుడు వాటిని సద్వినియోగం జేసికొంటున్నామా అని కూడ పరిశీలిస్తాడు. లోపమూ పాపమూ అనేవి యెవరిలో కన్పించినా దేవుడు సహింపడు. పాపాల నిమిత్తమై అతడు తన ఏకైక కుమారుని గూడ కరుణింపలేదు - రోమీ 8,31. ఇక మన నాయకత్వపు పాపాలను క్షమిస్తాడా? కనుక నాయకులు జాగురూకతతో ప్రవర్తించాలి. నాయకత్వపు తొలి రోజుల్లో గాదు, గాని కొంతకాలమైనంవ చాలమంది నాయకులు అశ్రద్ధ జూపుతూంటారు. ధీమాగా ప్రవర్తిస్తూంటారు. ఇది పెద్ద పొరపాటు.

2. గర్వం

విశేషంగా మూడు గుణాలు నాయకులను తప్పుదారి పట్టిస్తాయి. అవి అధికారభావమూ, పలుకబడీ, గర్వమూ. అధికారంభావంవలన చెడిపోనివాళ్ళు అరుదు. నాయకులూ అంతే. పలుకబడివలన నాయకులు కన్నుమిన్ను కానకుండ తిరగడం కూడ కద్దు. ఇక, నాయకత్వం వలన కొంతమందికి తల తిరుగుతుంది. అదే గర్వం. ఈ దుష్టగుణాల కన్నిటికీ విరుగుడు ఏమిటి? సేవా భావం. నాయకత్వమంటే ప్రధానంగా సేవ అని గ్రహించడం.

క్రీస్తు "నేను ఓ సేవకుల్లాగ మీ మధ్యలో వున్నాను" అంటాడు - లూకా 22,27. "మనుష్య కుమారుడు సేవలు చేయించురకోవడానికి గాదు, సేవలు చేయడానకి వచ్చాడు" అని పల్కాడు - మార్కు10,45. కనుక సేవ చేయడమనేది క్రైస్తవ నాయకత్వానికి ప్రధాన లక్షణం. క్రీస్తు తన శిష్యులకు బోధిస్తూ అన్యజాతి ప్రజల్లో కన్పించే నాయకత్వాన్ని పరిశీలించమన్నాడు. వాళ్ళల్లో పైఅధికారి తన క్రింది అధికారి మీద పెత్తనం చెలాయిస్తూంటాడు. కాని ఇది నాయకత్వం గాదు, ప్రభుత్వం. ప్రభువు శిష్యులతో "మీరీలా ప్రవర్తించగూడదని" నొక్కిచెప్పాడు. శిష్యుల్లో నాయకుడు కాదలచుకొన్నావాడు, ఇతరులకు సేవచేయాలి. మొదటివాడు కాదలచుకొన్నప్పుడు కడపటివాడు కావాలి - మార్కు - 9,35. ఈ బోధలను జీర్ణం చేసికొన్న పేత్రు మీద పెత్తనం తన క్రింది అధికారులకు వ్రాస్తూ "మీరు అధికారుల్లాగా దైవ ప్రజల మీద పెత్తనం చెలాయించవద్దు. చక్కని ఆర్శంతో వాళ్ళకు సన్మాతృక నీయండి" అని వ్రాసాడు - 1పే 5,3

ప్రభువు శిష్యుల పాదాలు కడిగి "నేను మీకు ఓ మాతృకను జూపాను, మీరూ నాలాగే ప్రవర్తించండి" అని పల్కాడు - యోహా 13,15. కనుక నాయకత్వమంటే వినయంతో తోడి ప్రజలకు సేవలు చేయడమే. ఈ భావాన్ని భాగా అర్థం జేసికొంటే నాయకత్వానికి అంతగా అర్రులు చాచం. అధికారును పొందడానికీ, పెద్ద పదవులను సంపాదించడానికి అంతగా ఉబలాటం. పెద్దలే స్వయంగా ఆ పదవులనూ అధికారులనూ మన భుజాల మీద పెట్టినపుడు "నాకు రాత్రిలో గూడ గొడుగు పట్టండి" అన్నట్లుగా ప్రవర్తిచం.అందుచేత క్రైస్తవ నాయకత్వమనేది స్వార్థం కొరకు గాదు, పరసేవ కొరకని గ్రహిద్దాం.

3. ధనవాంఛ

ధనవాంఛవల్ల క్రైస్తవ నాయకులు చాలామంది చెడిపోయారు. చెడిపోతున్నారు గూడ. పౌలు తాను నియమించిన తిమోతి, తీతు మొదలైన నాయకులను ధనవాంఛను గూర్చి పదేపదే హెచ్చరించాడు. డబ్బు చేసికోవాలనుకొనేవాడు నాయత్వనికి తగదని చెప్పాడు - 1తిమో 3,3;3,8 తీతు 1,7. పైగా 1తిమొ 6,10లో "ధనవాంఛ సకల అనర్ధాలకు మూలం" అని చెప్పాడు. డబ్బు చేసికోగోరే నాయకులు ప్రజలకు సేవ చేయలేరు. ధనపిశాచం సోకినవాళ్ళు ప్రజలకు చెల్లవలసింది గూడ తామే కొట్టేస్తూంటారు. ధన మొక యాజమానుడు, భగవంతుడు వేరొక యజమానుడు. ఈ యిద్దరికీ ఒకే మారు సేవ చేయలేం - మత్త 6,24. ధనవాంఛ నాయకులను పట్టి పీడించే ప్రధాన శోధనల్లో ఒకటిగా భావించాలి.

4. ముఠాతత్వం

కొంతమంది నాయకులు సులభంగా ముఠాల్లో చేరిపోతూంటారు. లేదా స్వయంగా ఓ క్రొత్త ముఠాను లేవదీసూత్తుంటారు. మన దేశంలో ఈ ముఠాలు తరుచుగా

కులాన్ని బట్టి పుడుతూంటాయి. ఓ కులానికో వర్గానికి చెందినవాళ్ళంతా ఓ ముఠాగా ఒనగూడుతారు. నాయకుడు ఈ ముఠాతో ఐక్యమై తన బలాన్ని అధికంజేసికొంటాడు. తన ముఠాకు చెందినవాళ్ళని అనాదరం చేస్తాడు, చేయగూడని దారుణ కార్యాలు చేస్తాడు. దైవబలాన్ని విస్మరించి మానుష బలంమీద ఆధారపడడమంటే యిదే. ఈలాంటివాళ్ళను గూర్చి యిర్మీయా "దేవుని మీద ఆధారపడే వాడు ధన్యుడు. కాని నరుని మీద ఆధారపడేవాడు శాపం పాలౌతారు" అని వాకొన్నాడు - 17,6-7.

పూర్వం కొరింతు ప్రజల్లో ఈలాంటి ముఠాలు ఏర్పడ్డాయి. వాళ్ళు కులాన్ని బట్టిగాదుగాని, తమకు బోధించిన బోధకులను బట్టి కొన్ని ముఠాలుగా చీలిపోయారు. కొందరు మాది పౌలు ముఠా అన్నారు. మరి కొందరు మాది పేత్రు ముఠా అన్నారు. ఇంకా కొందరు మాది అపోల్లో ముఠా అన్నారు. ఈ సంగతి విని పౌలు వాళ్ళను కఠినంగా మందలించాడు. క్రైస్తవుల కందరికీ ఒకే నాయకుడు క్రీస్తు, క్రైస్తవులందరూ ఒకే సమాజం తిరుసభ అని బోధించాడు - 1కొ 1,10-13

క్రైస్తవ నాయకులు ఈ ముఠా తత్వాన్నుండి జాగ్రత్తగా వైదొలగుతూండాలి. దురదృష్టవశాత్తు ధనవాంఛ ముఠాతత్వవము నేడు మన నాయకుల్లో ప్రచురంగా కన్పిస్తున్నాయి. ఈనాడు చాల క్రైస్తవ సమాజాలు క్షయ రోగిలాగ నవిసిపోతున్నాయంటే, ఈదుర్గుణాలే కారణం.

7. నాయకుని సిలువలు

క్రైస్తవ నాయకుడు కొన్ని సిలువలను మోయడానికి సంసిద్ధుడు కావాలి. అప్పుడు గాని అతని నాయకత్వం ఫలవంతం గాదు. ఈ సిలువలు ముఖ్యంగా మూడు - శిక్షణం, బాధలు, బలహీనత, వీటిని గూర్చి క్రమంగా విచారిద్దాం.

1. శిక్షణం

సామెతల గ్రంథం "కుమారా! ప్రభు విచ్చే శిక్షణను అనాదరం చేయబోకు. ప్రభువు ఎవరిని ప్రేమిస్తాడో వాళ్ళను శిక్షిస్తాడు" అంటుంది - 3,11-12. కాని ప్రభువు ఈలా శిక్షించడం దేనికి? నరులు ఆత్మనిగ్రహం అలవర్చుకోవడానికి, "ఎవడైనా నన్నను సరింపగోరితే తన్ను తాను నిగ్రమించుకొంటూ రోజురోజు నా సిలువను మోసికొంటూ నా వెంట రావాలి" అన్న ప్రభువాక్యం మనకు తెలుసు - లూకా9,23. కనుక శిక్షణం ఆత్మనిగ్రహం కొరకు. ఈ నిగ్రహం ద్వారా మనలో దివ్యజీవం నెలకొంటుంది. నాయకులు మానుషత్వాన్ని దాటి దివ్యత్వాన్ని చేసికొనాలంటే, శీలవంతులూ భగవత్సేవకులూ కావాలంటే ఈ శిక్షణను మనకు ఎవరో వచ్చి యిచ్చిపోయారు. మనలను మనమే శిక్షించుకోవాలి. ప్రభు వరప్రసాద సహాయంతో మనలోని ఆశాపాశాలనూ వ్యామోహాలనూ

మనమే అరికట్టుకొంటూండాలి. పౌలు ఈలా తన్నుతాను శిక్షించుకొన్నాబు కనుకనే "నీ దేమాన్ని శిక్షించి అదుపులో పెట్టుకొంటున్నాను" అని చెప్పుకొన్నాడు - 1కొ 9,27. కనుక క్రైస్తవ నాయకుడు నానా రూపాల్లో తన్ను తాను శిక్షించుకొని తనలోని స్వార్థాన్ని జయిస్తూండాలి. విశేషంగా పౌలు పేర్కొనిన "శరీర కార్యాలను" శిక్షించి అదుపులోనికి తెచ్చు కొంటూండాలి గల 5,19-21.

2. బాధలు

క్రీస్తు అననీయాతో పౌలును గూర్చి మాటలాడుతూ "పౌలు నా కొరకు ఎన్ని బాధలు అనుభవించారో అతనికి తెలియజేస్తాను" అన్నాడు - అకా 9,16. ఈ పౌలు నాయకుళ్ళాగే క్రైస్తవ నాయకుడు గూడ క్రీస్తు కొరకు చాల బాధలనుభవించాలి. అపుడు గాని అతడు ప్రజలకు ఏమైనా ఉపకారం చేయలేడు. స్వార్థాన్ని చంపుకోవాలంటే బాధలు ఉపయోగ పడినంతగా మరో మందూ ఉపయోగపడదు.

3. బలహీనత

పౌలునకు చాలా శ్రమలూ బాధలూ కలిగాయి. ఈ వేదనలకు తట్టుకోలేక అతడు వాటిని తొలగించమని ప్రభువుని ముమ్మారు ప్రార్థించాడు. కాని క్రీస్తు అతనితో "నీవు బలహీనుడవై యున్నప్పుడు నా శక్తి నీ మీద బలంగా పనిచేస్తుంది. నా వర ప్రసాదం నీకు తోడ్పడుతుంది, అది చాలుపో" అన్నాడు. పౌలు ఈ సత్యాన్ని బాగా జీర్ణం చేసికొని "నేను బలహీనుడనై యున్నప్పుడు బలవంతుడను" అని వ్రాసుకొన్నాడు - 2కొ 12,9-10. నాయకునికి స్వీయబలం చాలదు. అసలు స్వీయబలాన్ని అతడు లెక్కింగూడదు. ఓ విధంగా చెప్పాలంటే, స్వీయబలం చాలదు. అసలు స్వీయబలాన్ని అతడు లెక్కింపగూడదు. ఓ విధంగా చెప్పాలంటే, స్వీయబలం నశిస్తేనేగాని, దైవశక్తి మనకు తోడ్పడదు. కనుక క్రైస్తవ నాయకుడు తన్ను తాను తగ్గించుకోవాలి, తాను బలహీనుణ్ణిని నమ్మాలి. తన బలహీనతను తాను గుర్తించాలి, అంగీకరించాలి గూడ. అప్పుడుగాని అతనికి మించిన శక్తి అతనిమీద పని చేయదు.

పై పుటల్లో క్రైస్తవ నాయకుని కుండవలసిన లక్షనాలను కొన్నిటిని వివరించాం. బైబులు గ్రంథం నుండి ఉదాహరణలు చూపించాం. మన నాయకులు ఈ లక్షణాలను చిత్తశుదిధతో మననంజేసికొని తమ నాయకత్వాన్ని సార్థకంజేసికొందురుగాక. ప్రస్తుతం మన దేశంలో ఉత్తమ నాయకులకున్న కొరత అంతింతగాదు. భారత క్రైస్తవ సమాజాలు కూడ చక్కని నాయకులు లేక అలమటిస్తున్నాయి. ఈ కొరతను తీర్చడానికి ఉదారబుద్ధితో ముందుకు వచ్చేవాళ్ళంతా మన క్రైస్తవ సమాజాలు ఎనలేని ఉపకారంచేసిన వాళ్ళౌతారు.

"అర్ఖిప్పసుతో నీవు ప్రభువు నుండి పొందిన పరచర్యను చక్కగా నిర్వర్తింప వలసిందని చెప్పండి" - కొలో 4,17.

7. సాంఘిక న్యాయం

బైబులు భాష్యం - 35

విషయసూచిక

1. సాంఘిక న్యాయమూ, నిర్గమనమూ	137
2. సాంఘిక న్యాయమూ, ధర్మశాస్త్రము	141
3. సాంఘిక న్యాయమూ, అధికారులూ	149
4. సాంఘిక న్యాయమూ, ఆరాధనమూ	155

1. సాంఘికన్యాయము, యూదుల నిర్గమనమూ

ప్రభువు యిస్రీయేలీయులను ఐగుప్తునుండి కనాను మండలానికి తరలించుకొని వచ్చాడు. ఎందుకు? వాళ్ళు సాంఘీక అన్యాంవల్ల బాధపడుతున్నారు గనుక. ఐగుప్తీయులు యూదులను అన్యాయంగా పీడించి పిప్పిచేస్తున్నారు గనుకనే యావే వాళ్ళకోపు తీసికొన్నాడు. ఇక్కడ రెడంశాలు పరిశీలిద్దాం.

1. ప్రభువు సాంఘీక అన్యాయాన్ని ఎదిరించాడు

పూర్వం ఐగుప్తులో కరువురాగా ప్రధాన మంత్రియైన యోసేపు ముందుగనే ధాన్యం నిల్వజేయించి వుంచాడు. అతడు దేశాన్ని వివేకవంతంగా పరిపాలించడం వల్ల ఐగుప్తీయులు కాటకానికి తప్పి బ్రతికారు. నాటి రాజు అతన్ని ప్రభువు అధికారాన్ని చేపట్టాడు. వాళ్ళకు యూదుల చరిత్రా, పూర్వం యోసేపు దేశానికి చేసిన ఉపకారమూ ఏమీ తెలియదు.

క్రొత్త రాజవంశాని చెందిన ఫరో సేతోస్ అనేవాడు యూదులను హింసించడం మొదలుపెట్టాడు. అతడు వాళ్ళచేత వెట్టిచాకిరి చేయించాడు. వాళ్ళ మగబిడ్డలందరిని నైలునదిలో త్రోయించాడు. ఆ జాతి వృద్ధిలోకి రాకుండా వుండాలని అతని కోరిక. యుద్ధాలు వచ్చినపుడు యిస్రాయేలీయులు శత్రుపక్షంతో చేరిపోతారని అతని భయం - నిర్గ 1,10.

సేతోస్ తర్వాత రెండవ ఐగుప్తునకు ప్రభువయ్యాడు. మోషే నాయకత్వం క్రింది యూదులు ఐగుప్తునుండి వెడలివచ్చింది ఇతని యేలుబటిలోనే. అది క్రీస్తు పూర్వం 13వ శతాబ్దం. రామెన్స్ రాజు ధాన్యాన్ని నిల్వజేయ్యిడానికి పీతోము, రమేసెను అనే నగరాల్లో బ్రహ్మాండమైన గిడ్డంగులు నిర్మించాడు. యిస్రాయేలీయులచేత వెట్టిచాకిరిచేయించి

ఆ భవనాలను కట్టించడం మొదలెట్టాడు - 1,11. ఆ ప్రజలు అతనికి బానిసలైపోయారు. ఆ భవనాలకు అంతులేదు. యూదుల అగచాట్లకూ అంతులేదు. ఆ బాధలు భరించలేక వాళ్ళు ప్రభువుకి మొరపెట్టుకున్నారు. యిస్రాయేలీయులు బానిసతనాన మునిగి మూలుగుతూ సహాయంకొరకు ప్రభువుకి మొరపెట్టుకొన్నారు. వారి మొర దేవుని చెవిని బడింది, దేవుడువారి మూలుగు విన్నాడు. పూర్వం తాను అబ్రహాము ఈసాకు యాకోబులతో చేసికొన్న ఒడంబడికను గుర్తుకి తెచ్చుకొన్నాడు. అతుడు యిస్రాయేలీయుల దుస్థితినిగాంచి వాళ్ళను కరుణించాడు" - 2,35-25.

పై వాక్యాల బావం యిది. యిస్రాయేలీయుల మొర ఓ దహన బలిలాగ యావే సన్నిధికి ఎగిసిపోయింది. ఆ ప్రభువు పూర్వమే అబ్రాహాము మొదలైన పితరులతో వాగ్దానం చేసికొన్నాడు. ఇప్పుడు ఈ మొర వినగా అతనికి ఆ వాగ్దానం గుర్తుకు వచ్చింది. పూర్వం కయీను హేబెలుని అన్యాంగా చంపాడు. అప్పుడు హేబెలు నెత్తురు మా యన్న చేసిన అన్యాయం చూడమని దేవునికి మొరపెట్టింది - ఆది 4,10. ఆలాంటి మొర ఇది కూడాను. కనుక యావేకి యిస్రాయేలీయులమీద జాలి వేసింది. వాళ్ళకు ఏ విధంగానైనాసరే రక్షించాలని నిర్ణయించుకొన్నాడు. ఆ ప్రభువు జాలిగెండెలు కలవాడు గనుక తనలోతాను ఈలా అనుకొన్నాడు. "ఐగుప్తుదేశంలో నా ప్రజలు అనుభవించే బాధలు కన్నులార చూచాను. దసాధ్యక్షుల బారినుండి వడిపించమని వాళ్ళు చేసిన మనవి విన్నాను. వాళ్ళు పడే పాట్లు గుర్తించాను. ఐగుప్తీయుల ఇనుప పిడికిళ్ళనుండి వాళ్ళను వడిపించడానికై క్రిందికి దిగివచ్చాను. వాళ్ళను ఈ దేశంనుండి పాలు తేనెలు పారే మరో దేశానికి తీసికొని వెళ్తాను. యిస్రాయేలీయుల మొర నా చెవిని బడింది. ఐగుప్తీయుల వీళ్ళనేలా పీడిస్తున్నారో కన్నులారా చూచాను" -3,7-9.

కనుక యావే ప్రభువు మోషేను పిల్చి అతన్ని కార్యనిర్వహకుణ్ణిగా నియమించాడు. ఐగుప్తునుండి యిస్రాయేలీయులను వెలుపలికి తీసికొనిరావడానికై అతన్ని ఫరోవద్దకు పంపాడు. యిస్రాయేలీయులకు ఇతనిద్వారా స్వేచ్ఛ రావాలి. అహరోను మోషకు సహాయకుడు. యావే తన సేకులైన మోషేఉ అహరోనుల ద్వారా తొమ్మిది అద్భుతాకార్యాలు చేసాడు. అవి నీరు నెత్తురుగా మారడం, కప్పలు వచ్చిపడటం, దోమపోటు, ఈగపోటు, పశునాశం, బొబ్బలు పొక్కడం, వడగండ్ల వాన, మిడుతల దండు, చీకట్లు అలముకోవడం. కాని ఈ యరిష్టాలు వలన ఫరో గుండె కరుగలేదు. పై పెచ్చు అతడు హృదయాన్ని రాయి చేసికొన్నాడు. కఠిన హృదయుడై యిస్రాయేలీయులను ఇంకా అదనంగా బాధించాడు.

అప్పుడు ప్రభువు ఫరోను లొంగదీయడానికై "యిస్రాయేలు నా కుమారుని క్రింద లెక్క. అతడు నాకు మొట్టమొదట పుట్టినవాడు. నన్నాధరించడానికి నా కుమారుణ్ణి

వెళ్ళనిమ్మని నీతో చెప్పాను. కాని అతడు వెళ్ళడానికి నీవంగీకరించలేదు. కనుక నేను నీకు మొట్టమొదట పుట్టిన కుమారుణ్ణే హతమారుస్తాను” అన్నాడు - 4,22-23. తాను చెప్పినట్లే ప్రభువు ఐగుప్తీయుల తొలిచూలు పిల్లలందరిని చంపాడు. రామెస్సు మొదటి కొడుకు, ఆ దేశంలోని ప్రథమ కుమారులు, పసులు తోలిచూలు దూడలు - అందరూ చచ్చారు. ఇది పదియవ అరిష్టం.

దానితో ఫరోకు గుండె చెదిరింది. అతడు మోషేను చూచి “నేను మీ దేవుడైన యావేకు మీకూ ద్రోహం చేసాను. ఈ సారికి నా పాపాలను క్షమించండి” అన్నాడు - 10,13-17. యిస్రాయేలీయులను మందలు తోలుకొని తమ దేశం విడిచివెళ్ళమని కోరాడు. ఆలా వెళ్తూ తన్నుకూడ దీవించి పొమ్మని ప్రాధేయపడ్డాడు - 12,32. ఇనకేం, యిస్రాయేలీయులు ఐగుప్తీయులను దోచుకొని అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయారు.

ఈలా ప్రభువు మోషే నాయకత్వాన యిస్రాయేలీయులను ఐగుప్తునుండి తోడ్కొనివచ్చాడు. కాని ఇక్కడ ప్రభువు ఈ ప్రజల జీవితంలో జోక్యం కలిగించుకొంది దేనికి? వాళ్ళకు జరిగే సాంఘిక అన్యాయాన్ని ప్రభువు భరించలేకపోయాడు. ఆ యన్యాయాన్ని చక్కదిద్దడానికి పూనుకొన్నాడు. పది యరిష్టాలతో ప్రజాపీడకుడై ఫరోను అణగద్రొక్కాడు. కనుక ప్రభువు యిస్రాయేలీయుల జీవితంలో జోక్యం కలిగించుకొనడానికి కారణం సాంఘీక అన్యాయమే. వాళ్ళ రక్షణ చరిత్రలో అదే మొదటి మెట్టు. యిస్రాయేలీయుల రక్షణం ప్రప్రథమంగా ఆధ్యాత్మికమైంది కాదు, ఐహికమైంది.

2. యావే ఏకైక ప్రభువు, ప్రజలంతా సోదరులు

సాంఘీక న్యాయాన్ని చక్కద్దిడంకోసం ప్రభువు యిస్రాయేలీయుల చరిత్రలో జోక్యం జేసికొన్నాడు అని చెప్పాం. కాని యావే కేవలం సాంఘీక అన్యాయాన్ని చక్కదిద్దేవాడు మాత్రమేనా లేక ఇంకేమైనా ఆశయాలు కలవాడు కూడానా? అతడు ప్రజలకు తాను ఏకైక ప్రభువునని తెలియజేసాడు. తన్ను కొలిచేవాళ్ళంతా సోదరుల్లాగా కలిసిమెలిపి ఒక్క సమాజంఆ జీవించాలని కోరాడు. ఈ రెండు ఆశయాలు కోసంకూడ అతడు యిస్రాయేలీయులను ఐగుప్తునుండి తరలించుకొని వచ్చాడు. ఈ రెండంశాలను పరిశీలిద్దాం.

యావే ఈలా అన్నాడు. “నేను ప్రభువుని, సర్వశక్తి, మంతుణ్ణయిన దేవుణ్ణిగా నేను పూర్వమే అబ్రహాము ఈసాకు యాకోబులకు ప్రత్యక్షమయ్యాను. కాని యావే అనే పేరుతో మాత్రం వారికి నన్నెరుకపరచుకోలేదు. ఐగుప్తీయులు బానిసలుగా చేసిన

యిస్రాయేలీయుల మొరను నేను చెవులారా విన్నాను. మీ శత్రువులను నిశితంగా శిక్షించి మిమ్ము దాస్యం నుండి విడిపిస్తాను. మిమ్ము నా ప్రజగా స్వీకరిస్తాను. నేను మీకు దేవుణ్ణౌతాను. అబ్రహాము ఈనాకు యాకోబులకు ఇస్తానన్న దేశానికి మిమ్ము తోడ్కొని పోతాను. ఆ గడ్డను మీకు సొంతం చేస్తాను. నేనే ప్రభువుని" - 6,2-8.

పై వాక్యాల భావం యిది. యావే యిస్రాఏలీయులకు తన్ను ప్రభువునిగా తెలియజేసికొన్నాడు. యిస్రాయేలీయుల సాంఘీక అన్యాయానికి లొంగి మ్రగ్గిపోతూ వున్న తరుణంలో యావే ఈలా తెలియజేసికొన్నాడు. ఆ ప్రజలంటే అతనికి ఎక్కడ లేని జాలి. పైగా యావే ఒడంబడికల దేవుడు. అతడు వాళ్ళను తన ప్రజలుగాను, వాళ్ళు అతన్ని తమ దేవుణ్ణిగాను స్వీకరించారు. ప్రభువు పితరులకు వాగ్దానం చేసిన కనాను దేశాన్ని వాళ్ళకు వారసభూమిగా ఇస్తాడు. యావే ప్రభువని యిస్రాయేలీయులకు అంతకు ముందు తెలియదు. ఇప్పుడు ఫరో దాస్యవిముక్తి ద్వారా తెలియవచ్చింది. యావే ఏకైక ప్రభువు. అతన్ని మించిన వాడు లేడు. ఫరోగాని అతడు కొలిచే దేవతలుగాని యావేను ఎదిరించలేరు.

ఐగుప్తు దాస్య విముక్తిద్వారా యిస్రాయేలీయులు యావేను ఏకైక ప్రభువుగా గుర్తించారు అన్నాం. కనుకనే మోషే "మీ దేవుడైన యావేకు ఎవరూ సాటిరారు" అంటాడు - 8,10. యావేకూడ" ఈ సర్వప్రపంచంలో నావంటివాడు ఇంకొకడు లేడు" అంటాడు -9,14. ఈ భూమండలానికంతటికీ అధిపతి ప్రభువే - 9,29. కనుకనే అతడు కానాను మండలాన్ని యిస్రాయేలీయులకు వారసభూమిగా ఈయగలిగాడు. ఆలాంటి ప్రభువుని యిస్రాయేలీయులు ఆరాధించాలి. అతన్ని తప్పితే మరొకర్ని కొలవగూడదు.

ఇక, ఒడంబడిక ద్వారా యిస్రాయేలీయులు ప్రభువు సొంత ప్రజలాయ్యరు. వాళ్ళు అతన్ని కొలిచే ప్రజలు, అతనిలాగే పవిత్రులైన ప్రజలు - 19,5-6. ఆ కాలంలో యిస్రాయేలీయులు ఇరుగుపొరగు జాతులు ఎవరికివాళ్ళు ఓ సమాజంగా జీవించేవాళ్ళు. ఒక్క సమాజంలోని వాళ్ళంతా పరస్పరం ఇచ్చుపుచ్చుకొంటూ అన్నదమ్ముల్లాగ ఐక్యభావంతో మనేవాళ్ళు. యావే యిస్రాయేలీయులను కానాను మండలంలోని స్థిరపడేలా చేసి వాళ్ళను ఓ సమాజంగా ఏర్పరచాడు. ఆ ప్రభువుని ఆరాధిస్తూ అతని పేరుమీదిగా వాళ్ళంతా పరస్పర ప్రేమతో సోదరుల్లాగ జీవించాలని కోరాడు.

ఈ రీతిగా ఐగుప్తు నిర్గమనం యావే ఏకైక ప్రభువనీ, అతన్ని కొలిచే యిస్రాయేలు ప్రజలంతా తోబుట్టువుల్లాగ కూడిమాడి జీవించేవాళ్ళనీ విశదపరిచింది.

2. సాంఘిక న్యాయమూ, ధర్మశాస్త్రమూ

ప్రభువు మోషే ద్వారా ధర్మశాస్త్రానికి ప్రసాదించాడు. దాన్ని అనుసరిస్తేనేగాని యిస్రాయేలీయులు యావేకు ప్రియపడరు. ఇక ధర్మశాస్త్రం సాంఘీక న్యాయాన్నీ పాటించమని ఉద్ఘోషిస్తుంది. ఆ కాలంలో మెసపొటామియా అధికంగా మోషే ధర్మశాస్త్రం సాంఘీక న్యాయాన్ని పాటించమనీ పేదసాదల యెడల దయాదాక్షిణ్యాలతో ప్రవర్తించమనీ నొక్కి చెపుతంది. ఆమోసు, యిర్మీయా, యెషయా మొదలైన మహాప్రవక్తలంతా ధర్మశాస్త్రం ఆదేశించే సాంఘీక న్యాయాన్ని నిక్కచ్చిగా పాటించాలని మాటిమాటికి హెచ్చరించారు. ఇక్కడ ధర్మశాస్త్రం నుండి సాంఘీక న్యాయానికి సంబంధించిన అంశాలను నాల్గింటిని పరిశీలించిచూద్దాం.

1. పరదేసులు, విధవలు, అనాథులు

మోషే ధర్మశాస్త్రం పరదేసులను వితంతువులను అనాథబాలలను కరుణతో ఆదరించాలని చెప్తుంది. "మీరు పరదేసులను పీడించుకూడదు, బాధించకూడదు. ఒకప్పుడు మీరుగూడ ఐగుప్తులో పరదేసులుగా వుండలేదా? మీరు విధవలనుగాని,అనాథులనుగాని బాధించగూడదని. బాధిస్తే వాళ్ళు నాకు మొరపెట్టుకొంటారు. నేను వాళ్ళ మొరవింటాను. నాకోపాగ్ని మీమీద రగుల్కొంటుంది. మిమ్ము నా కత్తికి బలి చేస్తాను.మీ భార్యలు వింతతువు లౌతారు. మీ బిడ్డలు అనాథులౌతారు" – నిర్గ 22,21-24. కనుక యిస్రాయేలీయులు పై మూడు వర్గాల వాళ్ళపట్ల కరుణతో మెలగాలి.

ఇంకా ధర్మశాస్త్రం "మీరు పరదేసులకు అనాథులకు అన్యాయం చేయకూడదు. వితంతువు కట్టుబట్టలతో తాకట్టుగా తీసికోరాదు" అంటుంది – ద్వితీ 24,17. పొలంలో స్వేదం జేసే రైతులు పై మూడు వర్గాలవాళ్ళనీ ఆదుకోవాలి. "మీరు పొలంలో పంటకోసేపుడు ఏదైనా వో కట్టను మరచిపోతే మళ్ళా దానికోసం వెళ్ళవద్దు. పరదేసులు అనాథులు వితంతువులు కొరకు దానిని వదిలివేయండి. అప్పుడు ప్రభువు మీరు చేసే పనులన్నిటినీ దీవిస్తాడు. ఆలాగే మీరు ఓమారు ఓలివదపండ్లు కోసుకొన్నంక మళ్ళా రెండవమారు ఆ చెట్లవద్దకు వెళ్ళవద్దు. ఓ మారు ద్రాక్షపండ్లను పరదేశులు అనాథులు వితంతువులకొరకు వదిలివేయండి. ఓ మారు ద్రాక్షపండ్లను కోసినంక మళ్ళా రెండవమారు ఆ చెట్లవద్దకు వెళ్ళవద్దు. ఆ మిగిలిన పండ్లను పరదేశులు అనాథులు వితంతువులకొరకు వదిలివేయండి. మీ మట్టుకు మీరుగూడ ఓ మారు ఐగుప్తులో బానిసలుగా వుండి

వచ్చినవాళ్ళే. కనుక నేను మీకు ఈ యాజ్ఞనిచ్చాను" – 24:19–22. మోషే ధర్మశాస్త్రానికి సమకాలికాలైన ఐగుప్తు, మెసపోటామియా, హమ్మురబి ధర్మచట్టాలు చాలా వున్నాయి. కాని వాటిల్లో వేటిలోకూడ పేదలకోసమని ఇంత దయతో చేసిన శాసనం మరొకటి కన్పించదు.

ఇట్లంటే ధనవంతులు అనుభవింపగా మిగిలినది పేదల మొగాన వేసేవాళ్ళనికాదు. ప్రతి మూడవయేటి చివరన పంటలో పదియవవంతు సేకరించి నగరంలో నిల్వజేయాలి. ఈపంట అనాథులు వితంతువులు పరదేశులు మొదలైన పేదలకోసం – 14:28–29. యూదులు తమతో వసించే పరదేశులను గూడ సజాతీయులనుగలాగే అంగీకరించి ప్రేమించాలి – లేవీ 19:34. ఈలా ప్రేమింపబడే హక్కు వాళ్లకుంది.

ప్రభువు దీనజనులంటే అపారమైన దయ. కనుక పరదేశులు అనాథులు వితంతువులు మొదలైన బక్కవాళ్ళహక్కులకు భంగం కలిగించేవాళ్ళను అతడు శపిస్తాడు – ద్వితీ 27:19.

నరులు ఎల్లప్పుడూ స్వార్థపరులే. యూదులు మాత్రం పేదసాదలను ఆదరంతో చూస్తారా? కనుక ప్రవక్తలు ఈ యంశాన్ని హెచ్చరించేవాళ్లు. యిర్మియా రాజకుటుంబాన్ని ఉద్దేశించి "పరదేసులను అనాథులనూ వితంతువులను దోపిగి చేయవద్దు" అన్నాడు – 22:3. యెషయా అనాథులు వితంతువులను ఆదుకోవాలి అని బోధించాడు – 1:17. కీర్తనకారుడు "ప్రబువే పరదేసులను పరామర్శిస్తాడు. వితంతువులనూ అనాథులనూ సంరక్షిస్తాడు" అన్నాడు – 146:9. ఇంకా, ప్రభువు అనాథులకూ వితంతువులకూ న్యాయం జరిగిస్తాడు. పరదేశులను ఆదరించి వారికి అన్నపానీయాలు అందిస్తాడు – ద్వితీ 10:18.

కాని ప్రభువు ఈ పరదేసులనూ అనాథులనూ వితంతువులనూ విడిచిపెట్టివచ్చి పట్టించుకోవడం దేనికి? పరదేశులు వాళ్ళ దేశాన్నీ వాళ్ళ జాతిజనులనూ విడిచిపెట్టివచ్చి యిస్రాయేలును ఆశ్రమించినవాళ్ళు. అనాథులకు తల్లిదండ్రులు లేరు. వితంతువులకు భర్తృసంరక్షణం లేదు. అందుచేత దయామయుడైనప్రభువు ధర్మశాస్త్రం ద్వారా ఈ మూడు వర్గాలవాళ్ళకు భద్రత కల్పించాడు. కనుక ఈ మూడు వర్గాలను ఆదరించడం యిస్రీయలు ప్రజలకు తప్పనిసరి అయింది. ఇక, యూదులు ఈ దీనజనునలను ఎందుకు పరామర్శించాలి అంటే, వాళ్ళూ ఓమారు ఐగుప్తులో దీనజనులుగా వుంటే ప్రభువు వాళ్ళను ఆదుకొన్నాడు. "మీరు ఐగుప్తులోని బానిసలుగా మ్రగ్గుతూంటే మీ ప్రభువు మిమ్మచటినుండి విడిపించుకొని వచ్చాడు" – 24:18. ఈ విముక్తికి జ్ఞాపకంగా యూదులు ఇప్పుడు

ఇతర దీనప్రజలను ఆదుకోవాలి. ఈవిధంగా పైమూడు వర్గాల నిరుపేదలను పురస్కరించుకొని ధర్మశాస్త్రం సాంఘిక న్యాయాన్ని పాటించమని చెప్తుంది.

2. ఇతరుల హక్కులను మన్నించాలి

యూదులు ఒకరి హక్కులు ఒకరు మన్నించాలి. ధర్మశాస్త్రం ఖండితంగా చెప్తుంది. హత్య చేయకూడదు, వ్యభిచరించకూడదు, దొంగతనవ చేయకూడదు - ఈలాంటి ఆజ్ఞలన్నీ తోడి నరుల హక్కులను కాపాడ్డంకోసమే ఉద్దేశింపబడ్డాయి. సొంత ప్రాణమూ, భార్యా, వస్తువులూ ఇవన్నీ నరునికి చెందినవి. వాటిమీద అతనికి హక్క ఉంటుంది. ఆ హక్కుని ఎవరూ భంగం చేయగూడదు. -నిర్గ 20,13-15.

ఎవరి జంతువైనా తప్పిపోతే అవి కనిపించినవాళ్ళు వాటిని మళ్ళా యజమానికి అప్పజెప్పాలి. "నీతోడివాడి ఆవూగొర్రె తప్పిపోతూంటే నీవు చూచీఊటనట్లుగా ఉండగూడదు. వాటిని సొంతదారునివద్దకు తోలుకొనిపోవాలి. అతడు నీకు సమీపంలో లేకపోయినా, అసలు అతడెవరో నీకు తెలియక పోయినా, ఆ జంతువులను నీ యింటికి తోలుకొనిరావాలి. యజమానుడు వచ్చిందాక అవి నీ యింటిలోనే వుంటాయి. అతని గాడిదా పైగుడ్డా జారిపోయినపుడుగూడ నీవు ఈలాగే చేయాలి. అతని వస్తువు ఏది జారిపోయినా ఈలాగే చేయాలి" - ద్వితీ 22:1-4

దిక్కూమొక్కూలేని దీనుడికి అందరూ అన్యాయం చేస్తారు. కనుక ధర్మశాస్త్రకారుడు నిరుపేద కూలీలను రక్షించే తలంపుతో ఈ క్రింది నియమం చేసాడు. "పేదకూలివాణ్ణి, అతడు స్వజాతియుడైనాసరే విజాతీయుడైనాసరే, పీడించవద్దు. సూర్యుడు అస్తమించికమునుపే ఏనాటికూలి ఆనాడు వాడికి ముట్టజెపుతూండాలి. వాడు నిరుపేద గనుక ఆ కూలికోసం కనిపెట్టుకొని వుంటాడు. వాడు నాకు మొరపెడితే నేను మిమ్ము దోషులనుగా గనిస్తాను" - 24:14-15. ఈ శాసనంలో ఎంత సాంఘిక న్యాయం ఇమిడివుందో ఆలోచించండి.

3. యూదులపట్ల విశేష కరుణ

యూదులు తోడి యూదులపట్ల విశేష కరుణను ప్రదర్శించాలని చెప్తుంది ధర్మశాస్త్రం. విజాతీయులకంటె స్వజాతీయులు అధికంగా కరుణింపదగినవాళ్ళు. ఇక్కడ వడ్డీ, బానిసలు, కొలతలు అనే మూడంశాలు పరిశీలిద్దాం.

మొదటిది వడ్డీ, "మీరు నా జనుల్లోని ఓ పేదవానికి సొమ్ము అప్పుగానిస్తే వానితో వడ్డీవ్యాపారివలె ప్రవర్తించగూడదు. వానినుండి వడ్డీ పుచ్చుకోరాదు. మీరు మరియొకని నిలువుటంగీని కుదువసొమ్ముగా తీసికొంటే ప్రొద్దు క్రుంక మునుపే దాని

నతనికి తిరిగి ఇచ్చివేయాలి. కప్పుకొనటానికి అతనివద్ద ఉన్నదనే. అతడు వంటిమీద కప్పుకొనే నిలువుటంగీ అదే. అదికాస్త తీసికొనిపోతే అతడేమి కప్పుకొని పండుకొంటాడు? అతడు మొరపెట్టుకొంటే నేనతనిమొర వింటాను. నేను దయామయుణ్ణి" – నిర్గ22,25–27. ఈ నియమాన్నిబట్టి యూదులు యూదులద్దగర వడ్డీ తీసికోగూడదు. కాని అన్యజాతులవాళ్ళు వద్దనుండి మాత్రం వడ్డీ పుచ్చుకోవచ్చు – ద్వితీ 22,30. ఇంకా యిస్రాయేలీయులు తోడి యూదుల నుండి తిరుగలిరాతిని కుదువ సొమ్ముగా తీసికోగూడదు. ఆలా చేస్తే అతని జీవపాధారం పోతుంది – 24,6. ఆలాగే వితంతువు కట్టుబట్టను తాకట్టుగా తీసికోగూడదు. ఆలా తీసికొంటే ఆవిడ చలిలో ఏమి కప్పుకొంటుంది? –24,17.

ఇంకో సంగతి పేదవాడివి అరువిచ్చినపడుగూడ వాడి యింటికిపోయి అతని వస్తువులను కుదువసొమ్ముగా గుంజుకొని రాకూడదు. అసలు అతనియింటిలో అడుగు పెట్టగూడదు. ఆ దరిద్రుడు తన చేతిమీదగానే వస్తువును వెలుపలికి తెచ్చి యిచ్చినదాకా ఆగాలి. "నీవు పొరుగువాడికి ఏదైనా ఎరువిచ్చినపుడు దానికి బదులుగా ఏవస్తువునైనా కుదువగా తీసికొనడానికై వాని ఇంటిలోకి వెళ్ళకూడదు. నీవు బయటనే వుండాలి. అరువు తీసికొన్నవాడు తాను తాకట్టు వస్తువును నీ వద్దకు తీసికొని వస్తాడు. పైగా అతడు పేదవాడైతే తిరిగి ఇచ్చివేస్తే అతడు తాకట్టు బట్టను అట్టిపెట్టుకోగూడదు. మునిమాపున నీవా బట్టను తిరిగి ఇచ్చివేస్తే అతడు కప్పుకొని పండుకొంటాడు. నిన్ను దీవిస్తాడుగూడ. ఈలా చేస్తే ప్రభువు నిన్ను మెచ్చుకొంటాడు" – ద్వితీ 24,10–13

రెండవది, బానిసలు యిస్రాయేలు బానిసలకు చాల హక్కులుండేవి. అన్యజాతి బానిసలకు మాత్రం ఏ హక్కులూ వుండేవికావు. హీబ్రూ ప్రజల మూడు విధాలుగా బానిసలయ్యే వాళ్ళు. మొదటిది, దొంగతనం చేసి ఆ దొంగిలించిన సొమ్మును తీర్చలేకపోతే బానిసలయ్యేవాళ్ళు – నిర్గ 22,2. రెండవది, పేదవాళ్ళు తమ్ముతామే బానిసలనుగా అమ్ముకొనేవాళ్ళు – లేవీ 25,39. మూడవది, తండ్రి ఏండ్లురాని కూతురుని బానిసగా అమ్మవచ్చు – నిర్గ 21,7. పైమూడు రకాల బానిసలూ ఆరేండ్లు మాత్రమే బానిసంచేసి ఏడయేడు స్వేచ్ఛను పొందవచ్చు – నిర్గ 21,2. ఆలా స్వేచ్ఛను పొంది వెళ్ళిపోయేవాడు యజమానుడు అతనికి కొన్ని గొర్రెలూ, ధాన్యమూ, ద్రాక్షసారాయమూ కానుకగా ఇవ్వాలి. – ద్వితీ 15:14. యిస్రాయేలీయుడు యిస్రాయేలు బాలికను బానిసగా గొని తన భార్యను చేసికొంటే, ఆమెవలన అతనికి సంతృప్తి కలుగకపోతే, ఆమెను అన్యులకు బానిసగా అమ్మివేయకూడదు – నిర్గ 21,2. తండ్రి తాను బానిసనుగా కొన్న బాలికను తన కుమారునికిచ్చి పెండ్లిచేస్తే ఆమెను సొంత కూతురిలాగే చూచుకోవాలి – 21,9

యూద బానిస నీచమైన పనులు చేయనక్కరలేదు. నీచపు పనులంటే యజమానుల చెప్పులు విప్పడమూ, వాళ్ళ కాళ్ళు కడడగమూ మొదలైన కార్యాలు. కనుక నూత్నవేదంలో స్నాపక యోహాను “నేను క్రీస్తు చెప్పులవారు విప్పడానికి గూడ యోగ్యుణ్ణి కాదు” అంటే తాను బానిసకన్న తక్కువవాడని భావం - యోహా 1,27. ఇంకా పేత్రు క్రీస్తుని తన కాళ్ళు కడగడం అన్యజాతి బానిసలు పని - యోహా 13,6

యూదబానిస చక్కగా భుజించవచ్చు. దుస్తులు తాల్చవచ్చు. పడక మీద పండుకొనవచ్చు. మామూలుగా అతన్నికూడ కుటుంబ సభ్యుణ్ణిగానే గడించేవాళ్ళు. అతడూ ప్రభువుని ఆరాధించేవాడు. విశ్రాంతిదినాన పని మానుకొనేవాడు, కుఉటంబం అర్పించే బలిలో పాలు పొందేవాడు, పాస్కబలి మొదలైన వాటిల్లో పాల్గొనేవాడు. ఒకోమారు అతనికి యజమానుని ఆస్తిలో వాటా వచ్చేది. యజమానునికి సంతానం లేనప్పుడు అతడే వారసుడుకూడ అయ్యేవాడు - ఆది 15,3. అబ్రాహాము బానిసయైన యెలియసేరు యజమానుని కుమారునికి పిల్లనుకుదుర్చుకొని రావడానికై పదనారాముకు వెళ్ళాడు. అక్కడినుండి రిబ్కాను వెంటబెట్టుకొని వచ్చాడు. అబ్రహాము ఇతన్ని ఓ కుటుంబ సభ్యునిలాగా ఆదరాభిమానాలతో చూచుకొన్నాడు. కాని అందరు యజానులూ తమ బానిసలను ఇంతగా ఆదరించివుండరు - ఆది24.

యూదులు యూదజాతి బానిసలను ఈలా దయతో చూచేవాళు&. అసలు ఈ బానిసల బ్రతుకు బానిసంలా వుండేదికాదు. నిజం చెప్పాలంటే యిస్రాయేలీయులు ఒకరినొకరు బానిసలు కాదు. వాళ్ళు ప్రభువుకి మాత్రమే బానిసలు - లేవీ 25,42. యిస్రాయేలీయులను యావే ఐగుప్తునుండి విడిపించుకొని వచ్చాడు. వాళ్ళంత అతనికి బానిసలు. కనుక ఏ యిస్రాయేలీయుడూ తోడి నరునికి శాశ్వతంగా బానిస కావడానికి వీల్లేదు. ఈలా యూదులు యూద బానిసలను చూచే తీరులో కూడ సాంఘీక న్యాయాన్ని పాటించమంది ధర్మశాస్త్రం.

మూడవది, తూకాలు. ప్రభువు పేద ప్రజలకు కోపు తీసికొనేవాడు. కాని ధనవంతులు దొంగతూకాలతో బక్కవాళ్ళకు అన్యాయం చేస్తున్నారు. కనుక ధర్మశాస్త్రం దొంగతూకాలను ఖండించి మంచితూకాలను వాడమని హెచ్చరించింది. ఆనబోతులైన ధనవంతులు తమకొక తూకపురాయినీ ఇతరులకు ఇంకొక తూకపు రాతినీ వాడేవాళ్ళు. ధర్మశాస్త్రం ఈ మోసాలను ఖండిచింది. “ఒకటి పెద్దది ఒకటి చిన్నదిగా రెండు తూకపు రాళ్ళను మీ సంచిలో ఉంచుకోవుద్దు. ఒకటి పెద్దది ఒకటి చిన్నదిగా రెండు కొలమానాలను

మీరు వాడవద్దు. సక్రమమైన తూకపురాయిని ఒక్కదాన్నే ఉపయోగించండి. అప్పుడు ప్రభువు మీ కిచ్చిన గడ్డమీద మీరు చిరకాలం జీవిస్తారు. తూకాల్లో కొలమానాల్లో మోసం జేసేవాళ్ళను ప్రభువు ఈసడించుకొంటాడు" – ద్వితీ 25,13–16. "దింగతూతకాలనూ దొంగ కొలమానాలనూ వాడేవాళ్ళను ప్రభువు అసహ్యించుకొంటాడు" – సామె 20,10. దొంగ తక్కెళ్ళను వాడేవాళ్ళను అతడు చీదరించుకొంటాడు. న్యాయమైన తూకాలు తూచేవాళ్ళకంటె అతనకి ఇష్టం – 11,1

ప్రభువుకి పేదప్రజలంటే అపారమైన కరుణ ధనవంతులు వాళ్ళకు అన్యాయం చేయకుండా ఉండాలని అతని కోరిక. అతని ఆజ్ఞమీరి పేదలను బాధించేవాళ్ళని ఆ ప్రభువు శిక్షిస్తాడు. అతడు పీడితులకు కొమ్ము కాసేవాడు – కీర్త 146,7. దరిద్రులకంటె ఆ ప్రభువుకి ఎంత దయో అర్థం చేసికోవడానికి ఈ వొక్క శాసనం చాలు. "మీరు ఎవరిని మోసగించవద్దు. ఎవరికీ అన్యాం చేయవద్దు. మీకు కూలిచేసిన కూలివాని కూలిని ఒక్కరేయికూడ మీవద్ద ఉంచుకోవద్దు. చెవిటివానిని శపివచవద్దు. గ్రుడ్డివానికళ్ళకు ఏదైనా అడ్డంపట్టి వాణ్ణి క్రిందపడవేయవద్దు" – లేవీ 19,13–14.

4. విశ్రాంతి వత్సరం

యూదప్రజల్లో నాడునాటికి స్వార్థం ఎరిగిపోయింది. ధనవంతులు పేదలకు బానిసలుజేసి వాళ్ళచేత వెట్టచాకిరి చేయించుకొంటున్నారు. వాళ్ళ పొలాలను స్వాధీనం చేసికొంటున్నారు. ఈ యన్యాయాలను అరికట్టడానికై ధర్మశాస్త్రం ముందుగనే రెండు నియమాలు చేసింది. మొటిది విశ్రాంతి వత్సరం. రెండవది విడుదల వత్సరం. ఈ రెండిటిని పరిశీలిద్దాం.

విశ్రాంతి వత్సరం ప్రతి యేడవడేబు వచ్చేది. ఈ యేట యూదబానిసలందరికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చేది. వాళ్ళు పూర్వం బాకీలవల్ల బానిసలయ్యారు. ఏడవయేట ఆ బాకీలన్నీ రద్దయ్యేవి. వాళ్ళకు స్వేచ్ఛ లభించేది. ఈలా యూదబానిసలు ఆరేండ్లు పనిచేసి ఏడవయేడు స్వాతంత్ర్యం సంపాదించుకొనేవాళ్ళు.

ఇంకా విశ్రాంతియేట పొలాన్ని దున్నకుండా బీడుగా వుంచేవాళ్ళు. భూమికూడ విశ్రాంతి పొందాలని దానిలోని సారం సమసిపోకుండా వుండాలని ఈ నియమం భావం. మామలేగా దేవుడు ఆరవయేడు ఇబ్బడిగా పంటనిచ్చేవాడు. ఆ పంటతోనే ప్రజలు బీడుగానున్న ఏడవయేడుకూడ బ్రతికేవాళ్ళు.

ఈ యంశాలన్నీ ద్వియోపదేశకాండంలో వర్ణింపబడ్డాయి. "ప్రతి యేడవయేటి చివర మీకు బాకీపడినవాళ్ళు అప్పులను రద్దు చేయాలి. ప్రతి ఋణదాత తోడి యిస్రీయేలీయుల కిచ్చిన బాకీలు రద్దయినవని ప్రకటిస్తున్నాడు గనుక మీరు వాటిని వసూలుచేయడం తగదు. మీరు విజాతీయులనుండి బాకీలు రాబుట్టుకోవచ్చుగాని స్వజాతీయుల నుండి మాత్రం రాబట్టుకోగూడదు. ఈలా చేస్తే ప్రభువు మీకిచ్చి గడ్డమీద మీకు దీవెన లభిస్తుంది. మీరు ప్రభువు ఆజ్ఞను పాటిస్తే ఇక మీలో పేదలంటే వుండరు. ప్రబువు తాను మాట ఇచ్చినట్లే మిమ్ము దీవిస్తాడు. ఫలితంగా మీరు చాల జాతులకు అప్పులిస్తారుగాని ఏజాతినుండి గూడ అప్పు తీసికోరు. మీరు చాల జాతులమీద అధికారం చలాయిస్తారుగాని ఏజాతిగూడ మీమీద పెత్తనం చేయలేదు. దేవుడు మీకిచ్చిన ఈ గడ్డమీద ఏపట్టణంలో నైనాసరే పేద యిస్రాయేలీయుడు ఎవడైనా వుంటూ స్వార్థబుద్ధితో అతనికి సాయం చేయడానికి సాయం చేయడం మానకండి. ఉదారబుద్ధితో అతనికి వలసినంత సాయం చేయండి. అప్పులు రద్దయ్యే వత్సరం దగ్గరికొస్తుందిగదా అన్న నీచభావంతో అక్కరలోనున్నవారికి సాయం చేయడం మానకంటి. మఱరు ఆలాచేస్తే అతడు ప్రభువైన నాకు మొరపెట్టుకొంటాడు. అప్పుడు నేను మిమ్ము అపరాధులనుగా గణిస్తాను. కనుక మీరు ఉదారబుద్ధితో తోడివారకి సాయం చేయండి. అప్పుడు ప్రభువు మీరు చేసే పనులన్నీ దీవిస్తాడు" - 15:1-10.

పై వాక్యాల భావం ఇది. యిస్రాయేలీయులు తోడి యూదులపట్ల సాంఘిక న్యాయాన్ని పాటించాలి. అక్కరలోవున్న పేదవాళ్ళను ఆదుకోవాలి. ఏడవయేడు అప్పుడు రదద్దవుతాయన్న భావంతో పేదవాళ్ళకు సహాయం చేసినవాళ్ళని దేవుడు దీవిస్తాడు.

ఇక పై విశ్రాంతి వత్సరంలాంటిదే విడుదల సంవత్సరం కూడ. ఇది ప్రతి యేబదియవయేట మళ్లా తన భూములను తాము పొందవచ్చు. అనగా ధనవంతులు పేదవాళ్ళ భూములను శాశ్వతంగా ఆక్రమించుకోవడానికి వీల్లేదు. ఏబదివయేట ఎవరి పొలాలను వాళ్ళకు వదిలివేయాలి - లేవీ 25,8-13. ఈలా విశ్రాంతి వత్సరమూ, విడుదలయేడూ పేదలకు మేలు చేసాయి.

ఇక్కడే భూమినిగూర్చిన యిస్రాయేలీయుల బావం కూడ అర్థంజేసికోవాలి. ఐగుప్తులో నేల అంతా ఫరో రాజుకు గాని దేవాలయాలకు గాని చెందివుండేది. మెసపొటామియాలో నేల రాజులకూ దేవాలయాలకే గాక కుటుంబాలకూ వ్యక్తులకూ గూడ చెందివుండేది. ఇక. యిస్రాయేలీయులకు నేలాను గూర్చి ఓ ప్రత్యేకభావం వుండేది.

నేడు మనం మన పొలాన్ని మన సొంతభూమిగా భావిస్తాం. కాని పూర్వం యిస్రాయేలీయులకు ఈ భావం వుండేది గాదు. యూదులనుభవించే వాగ్దత్త భూమి, అనగా కనాను మండలం, వాళ్ళది కాదు. ప్రభువుది. అతడు ఆ భూమికి యూదులకు గుత్తకిచ్చాడు. వాళ్ళు పరదేసుల్లాగ దాన్ని అనుభవించాలి – లేవీ 25,23-24. కనుక ఎవ్వరూ వాగ్దత్త భూమికి శాశ్వతంగా అమ్మలేరు. శాశ్వతంగా కొనుక్కోలేరు కూడ. అది ప్రభువుది. యూదులు దానికి ధర్మకర్తలు మాత్రమే.

ఇంకా ప్రభువు నేలను పండ్రెండు గోత్రాల వాళ్ళకు పంచియిచ్చాడు. కనుక వాళ్ళందరూ ఓ సమాజంగా జీవిస్తూ ఆ భూమికి సమంగా పంచుకొని అనుభవించాలి. ఎవరైనా అత్యాశతో గట్టురాళ్ళను తొలగించి తన పొరుగువాడి పొలాన్ని ఆక్రమించుకొంటే ప్రభువు వాణ్ణి శపిస్తాడు. ఈలాంటి పాపులనుద్దేశించి హోషేయా ప్రవక్త "యూదానాయకులు గట్టురాళ్ళు తొలగిస్తున్నారు. నాకోపం వాళ్ళమీదికి ఓ ప్రవాహంలాగ దిగివస్తుంది అన్నాడు – 6,10. ఇంకా సామెతల గ్రంథం "మీ పూర్వులు పాతిన గట్టురాళ్ళను తొలగించవద్దు" అంటుంది – 23,29.

కనుక పూర్వవేదప్రజలకు మనకులాగ సొంతభూమి అనే భావంలేదు. వాళ్లకు యావే భూమికి మేము అనుభవిస్తున్నాం అనే భావం వుండేది. మాతోపాటు తోడి నం గూడ ఆ భూమిని అనుభవించాలి, ప్రభువు పండ్రెండు గోత్రాలవాళ్ళకీ వాగ్దత్త భూమిని ఇచ్చాడు అనే భావంకూడ వుండేడిది. ఈ యూదుల భావం పేండి నేడు మనంకూడ ఓ నీతిని నేర్చుకోవాలి. భగవంతుడు భూమిని అందరు నరులకోసమూ సృజించాలి. కాని మనదేశంలో కొద్దిమంది తెలివైనవాళ్ళు ధనవంతులూ ప్రోగై మొత్తం నేలలో 60 శాతం ఆక్రమించుకొన్నారు. మిగతా దేశానికంతటికీ నలభైశాతం నేలను మాత్రమే వదిలివేసారు. ఇది పెద్ద సాంఘీక అన్యాయం. ఇటీవలి భూసంస్కరణలు కూడ ఈ యన్యాయాన్ని పెద్దగా చక్కదిద్దలేక పోయాయి.

ఇక ధర్మశాస్త్రానికి వద్దాం. మోషేధర్మశాస్త్రం దయకూ కారుణ్యానికి పెట్టింది పేరు. న్యాయస్థానంలో దోషిని కొరడా దెబ్బలతో శిక్షించేపుడు నలభై దెబ్బలతో ఆగాలి. అంతకన్నా ఎక్కువగా కొడితే అతన్ని బహిరంగంగా అవమానించినట్లవుతుంది – ద్వితీ 25,3. ఒక్క నరుమీదనేగాదు. పక్షులమీద వృక్షాలమీదగూడ కనికరం జూపాలి అంటుంది ధర్మశాస్త్రం. "మీరు అటుయిటూ వెళ్ళేప్పుడు చెట్టుమీదనే నెలమీదనో ఓ పక్షిగూడు కన్పించచదనుకోండి. ఆగూటిలో తల్లిపోఇ గ్రుడ్లమీద పిల్లలమీదనో కూర్చుండి

వుందనుకోండి. మీరు ఆ పొదుగుతూవున్న తల్లిపక్షిని పట్టుకొని పోకూడదు. కావాలంటే పిల్లలను తీసికోండి గాని తల్లి మాత్రం పట్టుకోవద్దు. ఈలా చేస్తే మీకు దీర్ఘాయువు కలుగుతుంది. మీరు వృద్ధిలోకి వస్తారు గూడ" - 22,6-8.

పూర్వం రాజులు శత్రుపట్టణాలను పట్టుకొన్నప్పుడు అక్కడి పండ్లచెట్లను నరికించేవాళ్లు. పాలస్తీనా దేశంలో శత్రువులు విశేషంగా ఓటీవులూ, ద్రాక్షలు, అత్తిచెట్లూ కొట్టించారు. కని ధర్మశాస్త్రకారుడికి ఆ పద్ధతి నచ్చలేదు. కనుక అతడు యూదులు శత్రునగాలను ఆక్రమించుకొన్నప్పుడు అక్కడి పండ్లచెట్లను ముట్టుకోవద్దని శాసించాడు. "మీరేదైనా శత్రునగరంమీద బడి ముట్టడి కొనసిగించేపుడు అక్కడి చెట్లను గొడ్డలితో నరికివేయవద్దు. ఆ చెట్ల పండ్లను భుజించండిగాని వాటిని నరికివేయకండి. పొలంలొని చెట్లను గూడ ముట్టడించడానికి అవేమి నరులాయేమిటి?" అ 20,19. ఈలాంటి కరుణాపురితులైన శాసనాలను పేర్కొందిగనుకనే మోషే ధర్మశాస్త్రం ఆనాటి సమకాలీన ధర్మశాస్త్రాలన్నిటికంటె మిన్నయైనదని చెప్తారు.

కడన ఒక్క ప్రశ్న అడగాలి. ధర్మశాస్త్రం ఇన్ని మంచి శాసనాలు చేసింది. పేదలను పీడించవద్దనీ సాంఘీకన్యాయం పాటించమనీ చెప్పింది. కాని యూదులు ఈ నియమాలను పాటించారా? ధర్మశాస్త్రకారుడు ఎంతవరకు కృతకృత్యుడయ్యాడు? యూదుల చాలమంది స్వార్థబుద్ధితో ఈ శాసనాలను పాటించలేదు. ఈ నియమాలను లెక్కచేయకుండా పేదలను పీడించదల్చుకొన్నవాళ్ళు పీడించారు. ఐనా తోడినరుణ్ణి పీడించాలి అవి మానవుడి హీదయాంతరాళంలో సహజంగానే వుండే దుష్టవాంఛను ఈ నియమాలద్వారా ధర్మశాస్త్రం కొంతవరకైనా అరికట్టిగలిగింది. ఈ దృష్టితో పరిశీలిస్తే ధర్మవాంఛను ఈ నియమాలద్వారా ధర్మశాస్త్రం కొంతవరకైనా అరికట్టిగలిగింది. ఈ దృష్టితో పరిశీలిస్తే ధర్మశాస్త్రం సాంఘీకన్యాయాన్ని బోధించి, అమలుపరిచి, పేదవాడికి రక్షణ చేకూర్చిందనే చెప్పాలి.

3. సాంఘీక న్యాయమూ, అధికారులు

న్యాయాధిపతులూ రాజులూ సాంఘీకన్యాయాన్ని రక్షించాలి. వీళ్ళను ఈ పదవుల్లో నిల్పిన ప్రభవే సాంఘీక న్యాయాన్ని కాంక్షించేవాడు. కనుక అతనివల్ల అధికాంరంలోకి వచ్చినవాళ్ళుకూడ న్యాయాన్ని కాపాడాలి. ఇంకా ధనవంతులు కూడ సాంఘీక న్యాయాన్ని సంరక్షించాలి. ఈ మూడు వర్గాలవాళ్ళూ ఈ ధర్మాన్ని ఏలా పాటించాలో పరిశీలిద్దాం.

1. న్యాయాధిపతులు

యిస్రాయేలు న్యాయాధిపతులు రెండురకాలుగా వుండేవాళ్ళు. మొదటిరకంవాళ్ళు ఆయా గోత్రాలకు పెద్దలు. వీరు నగర ద్వారంవద్ద కూర్చుండి తగాదాలు పరిష్కరించేవాళ్ళు,

ప్రజలే వీళ్ళను ఎన్నుకొన్నారు. రెండవరకంవాళ్ళు రాజులచే అధికారపూర్వకంగా నియమింపబడినవాళ్ళు.

న్యాయాదిపతుల బాధ్యతలు ఇవి. మీరు "న్యాయం చెప్పేప్పుడు అన్యాయం చేయకూడదు. తీర్పు చెప్పేప్పుడు పేదవాళ్ళకోపు తీసికోనూరాదు, ధనవంతులకు భయపడనూరాదు. ధర్మబుద్ధితో తోడివాడికి తీర్పు చెప్పాలి - లేవీ 19,15. అధిక సంఖ్యాకుల అభిప్రాయంతో ఏకీభవించి న్యాయానికి భంగం కలిగించకూడదు - నిర్గ23,2. న్యాయకర్తలు పేదవాణ్ణి మోసగించి తీర్పు చెప్పకూడదు - 23,6.

ఇన్ని శాసనాలున్నా కొందరు న్యాయమూర్తులు ధర్మసమ్మతంగా తీర్పు చెప్పేవాళ్ళుకాదు. కనుకనే కీర్తనకారుడు వాళ్ళను ఈలా హెచ్చరించాడు:

"మీ అన్యాయపు తీర్పులు ఇక చాలు
దుర్మార్గులకు అనుకూలంగా తీర్పు జరిగింది
పేదలకు అనాథులకు న్యాయం చేకూర్చండి
దీనులకూ బికారులకూ న్యాయం చేకూర్చండి
దుష్టులనుండి వారిని విడిపించండి - కీర్త 82:2-4

కొందరు న్యాయాధిపతులు లంచాలు తీసికొని న్యాయం చెరిచేవాళ్ళు. ఈలాంటివాళ్ళను ఆమోసు ప్రవక్త నిశితంగా విమర్శించాడు:

"అన్యాయపు న్యాయమూర్తులు లంచాలు తీసికొని
మంచివాళ్ళను అమ్మివేస్తున్నారు
ఒక జోడు చెప్పులు లంచంగా పుచ్చుకొని
పేదవాణ్ణి అమ్మివేస్తున్నారు" - 2,6.

నగరద్వారం వద్ద అన్యాయమైన తీర్పుచెప్పే పెద్దలను న్యాయస్థానాలు ఏవగించుకొంటున్నాయి - 5,10. ఈలాంటి పరిస్థితుల్లో మంచివాళ్ళు తమ తగాదాలను అసలు న్యాయస్థానాలకు తీసికొనిరావడమే లేదు. - 5:13. కనుకనే ప్రవక్త న్యాయాధిపతులను ఈలా హెచ్చరించాడు:

"మీరు చెడ్డను విడనాడి మంచినే చేపట్టండి
ఆలా చేస్తే బ్రతిపోతారు
సర్వశక్తిమంతుడైన ప్రభువుకూడ
మీకు తోడ్పడతాడు

మీరు న్యాయస్థానాల్లో ధర్మం జరిగించండి.
అప్పుడు ప్రభువు ఈ దేశంలో
మిగిలివున్న ప్రజలమైనా కరుణిస్తాడు" - 5:14-15
ఇంకా యెషయా ఈలా అన్నాడు న్యాయాధిపతులతో:
"మీరు డబ్బు తీసికొని దుర్మార్గులను వదిలివేస్తున్నారు
సన్మార్గంలో న్యాయం చెరుస్తున్నారు -5:23

ఈలా ధర్మశాస్త్రమూ ప్రవక్తలూకూడ న్యాయాధిపతులు సాంఘీక న్యాయాన్ని పాటించాలని ఉద్ఘోషించారు.

2. రాజులు

న్యాఅధిపతుల తర్వాత న్యాయాన్ని కాపాడవలసినవాళ్ళు విశేషంగా రాజులు. యిర్మీయాప్రవక్త రాజులనుగూర్చి ఈలా పలికాడు : "ప్రభువునైన నా యాజ్ఞ యిది. మీరు నీతి నియమాలను పాటించండి. దోపిడిచేసేవాడా చేతుల్లోనుండి పేదవాణ్ణి కాపాడింది. పరదేసులనూ అనాథులను విధవలనూ పీడించనూవద్దు బాధించూవద్దు. ఈ పవిత్ర స్థలంలో నిరపరాధెల నెత్తురు చిందింపవద్దు. మీరు నా యాజ్ఞలే పాటిస్తే అప్పుడు దావీదు వంశీయులు రాజులుగా కొనసాగుతారు. వాళ్ళు తమ అధికారులతోను ప్రజలతోను గలసి రాజప్రాసాద ద్వారంగుండా గుర్రాలమీద రథాలమీదా పయనిస్తారు. కాని మీరు నా మాట పాటించకపోతే ఈ ప్రాసాదం సర్వనాశనమౌతుంది. ఇది ప్రభువునైన నా పలుకు" - 22:3-5.

కాని చాలమంది రాజులు సాంఘీక న్యాయాన్ని లెక్కచేయకుండా దరిద్రులను పీడించారు. ఆలాంటి రాజుల్లో ఒకడైన యొయాకిమును యిర్మీయా ఈలా మందలించాడు:

అన్యాయాలతో మేడకట్టించేవాడు
అక్రమాలతో మీదిగదులు నిర్మించుకొనేవాడు
తోడి జనంతో ఊరికే చాకిరి చేయించుకొని
కూలి ఎగగొట్టేవాడు, సర్వనాశనమైపోతాడు
నీ దృష్టి నీ కోరికా యెప్పుడూ స్వార్థలాభంమీదనే
నావు నిరపరాధుల నెత్తురు ఒలికించావు
ప్రజలను పీడించి పిప్పిచేసావు" - 22:13-18

ఈలాంటి దుర్మార్గపు పనులుచేసి దరిద్రులకు అన్యాయం చేసిన రాజులు ఇంకా ఎంతోమంది వున్నారు.

3. ధనవంతులు

న్యాయాధిపతులూ రాజులకంటెగూడ ధనవంతులను అధికంగా చీవాట్లుపెట్టారు ప్రవక్తలు. యిస్రాయేలు సమాజంలో క్రమేణ ధనవంతులు పేదలు అనే రెండుశాఖలవాళ్లు ఏర్పడ్డారు. ఓ వైపు పేదలు మలమలమాడి చస్తూంటే ధనవంతులు సుఖభోగాలతో హాయిగా కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్నారు. ఆకాలంలో ధనవంతులకు వేసవికాలపు గృహాలూ శీతాకాలనె గృహాలు వేరువేరుగా వుండేవి. కనుకనే ఆమోసు ప్రవక్త ఈలా అన్నాడు :

"మీ శీతాకాలపు గృహాలనూ వేసవికాలపు ఇండ్లనూ
దంతంతో అలంకరించిన నివాసాలనూ
నేను కూల్చివుస్తాను" - 3,15

ఈ ధనవంతులుచేసే అన్యాయాలను యెషయా పేర్కొన్నాడు:

"ఇంటికియిల్లూ చేనికిచేనూ చేర్చి
అంతా తామే ఆక్రమించుకొంటున్నారు
దేశమంతా తమ స్వాధీనం చేసికొంటున్నారు" 5,8

ఈ ధనవంతులు చేసే దోపిడిని మీకా ఈలా వర్ణించాడు :

"దుష్టులు హాయిగా పడకలమీద పండుకొని
దుర్మార్గపు పన్నాగాలు పన్నుతూన్నారు
తెల్లవారగానే ఆ పన్నుగడలు సాధిస్తారుౕ
వాళ్లకు బలముందిగదా!
ఇతరుల పొలాలు కావలసివస్తే
వాటిని ఆక్రమించుకొంటారు
ఇండ్లు కావలసివస్తే వాటినీ కాజేస్తారు
ఆ యిండ్లతోపాటు వాటిల్లోని
కుటుంబాలనుగూడ స్వాధీనం చేసికొంటారు" - 2,1-2

ఆమోసు ప్రవక్త ఈ ధనవంతుల సుఖజీవనాన్ని తీక్షణంగా ఖండించాడు:

"దంతపు మంచాలమీద పండుకొని
మెత్తని పాన్పులమీద దొర్లుతూ
మంచి గొర్రెపిల్లలను క్రొమ్మిన దూడలను భుజించే
ధనవంతులకు తుర్గతి తప్పదు
వీరు దావీదులాగ పాటలుకట్టి
వీణలమీద పాడుతూన్నారు.

పాత్రనిండ ద్రాక్షసారాయం సేవిస్తున్నారు
వంటినిండ శ్రేష్ఠమైన పరిమళం పూసికొంటున్నారు
కాని యిస్రాయేలు ప్రజల నాశనమౌతుందే అని
మీకు చింతాకంత జాలిగూడలేదు.
ఇకనేం, ప్రవాసానికివెళ్ళే బందీల్లో
మీరే మొదటివాళ్ళౌతారు
అప్పుడుగాని మీ పండుగలూ విందులూ
తుదిముట్టవు" - 6,4-7

ఆకాలపు ధనిక స్త్రీలుకూడ పేదప్రజలను పీడించారు. తమ సుఖంకోసం పేదలకు దోచ్చుకొనిరమ్మని భర్తలను ఉరికొల్పారు. ఆమోసు ఆ ధనవంతులనుకూర్చి ఈలా అన్నాడు:

సమరయస్త్రీలారా వినండి!
మీరు భాషాను ఆవుల్లాగ తెగబలిసిపోయారు!
మీరు పేదలను బాధించి పీడిస్తున్నారు
మద్యం తీసికొనిరమ్మని మీ భర్తలను వేధిస్తున్నారు
కాని పరిశుద్ధుడైన ప్రభువు ఈలా అంటున్నాడు
శత్రువులు వచ్చి మిమ్ము గాలాలతోపట్టి లాగుతారు
మీరంతా గాలానికి తగిలిన చేపల్లాగౌతారు
గోడలోని గండ్లద్వారా మిమ్మందరినీ
బయటకి ఈడ్చుకొని పోతారు" - 4,1-4

ఈ కాలంలో ధనవంతుల దుష్కార్యాలను ప్రవక్తలు పేర్కొన్నారు. హోషేయ ఈల అన్నాడు:

"ఈ దేశప్రజల్లో విశ్వాసంలేదు
దయలేదు, దైవజ్ఞానంలేదు - ఎటుజూచినా
అబద్ధాలే, కూటసాక్ష్యాలూ.హత్యలూ, దొంగతనాలూ
వ్యభిచారాలూ, నేరాలూ, ఖూఈలును" - 4,1-3

ఇంకా మీకా ఈలా వాపోయాడు:

"భక్తిమంతులు భూమిమీద కరవైపోయారు
సత్యమంతులు కలకానికైనా లేరు
ప్రతివాడూ హత్యకు పాల్పడేవాడే
ప్రతివాడూ పొరుగువాణ్ణి వేటాడేవాడే

ప్రజలు దుర్మార్గాల్లో ఆరిపోయారు
అధికారులూ న్యాయమూర్తులూ లంచాలు కోరతున్నారు
పలుకుబడికలవాళ్ళ కోరికలు నెరవేరుతున్నాయి" - 7,2-3.

ధనవంతులు పేదలను పీడించడం నిత్యకృత్యాలయ్యాయి. ఆమోసు ఈలాపలికాదు :

"ధనవంతులు దరిద్రులను క్రిందపడవేసి
కాలితో త్రొక్కుతూన్నారు
వాళ్ళను త్రోవనుండి ఒకే స్త్రీని కూడి
ప్రభువు నామం అపవిత్రపరుస్తూన్నారు" - 2,7

ఈలాంటి అన్యాయపు పరిస్థితుల్లో ఆమోసు ధనవంతులు పేదలను ఆదరించాలని ప్రచారం సాగించారు ధనవంతులకూ పేదలకూ మధ్యవున్న తారతమ్యం ప్రభువు చేసిన ఒడంబడికకు విరుద్ధమని బోధించాడు. ప్రభువు ధనవంతులను దారుణంగా శిక్షిస్తాడని గూడ హెచ్చరించాడు :

"శత్రువులువచ్చి ఈ దేశం చుట్టుముడతారు
కోటలను ముట్టడించి మేడలను కూలద్రోస్తారు
సింహం పట్టిన గొర్రెనుండి కాపరికి
రెండుకాళ్ళో ఒక చెవో దొరికినట్లే
సమరియాలో నేడు పాన్పులమీద
సుఖంగా దొర్లాడే వాళ్ళల్లో
కొందిమందే మిగులుతారు
సర్వశక్తిమంతుడైన ప్రభువు
యిస్రాయేలును ఈలా హెచ్చరించమంటున్నాడు
ఆ దినం నేను యిస్రాయేలును
వారి పాపాలకై నిశితంగా శిక్షిస్తాను" - 3,11-14.
"మీరు పేద ప్రజలను పీడించి
వాళ్ళ ధాన్యాన్ని దోచుకొన్నారు గనుక
చెక్కడపురాళ్ళతో సుందరంగా నిర్మించుకొన్న
మీయిండ్లల్లో మీరు వసించరు
మక్కువతో నాటుకున్న మీ తోటలనుండి లభించే
ద్రాక్షసారాయాన్ని మీరు చవిజూడరు

మీ దుష్కార్యాలు అనీంనయిన్నీగావు" - 5,11-12

ఈలా ధనవంతులు పేదలకు సహాయంచేయాలనీ లేకపోతే దైవశాపానికిఇ గురౌతారని హెచ్చరించాడు ప్రవక్త ఆమోసు. పేద ప్రజలకు న్యాయం జరగాలని అతడు ఎలుగెత్తి చాటాడు.

"నీతి ఓ నదిలాగ పొంగిపారాలి

న్యాయం ఓ జీవనదిలాగ ప్రవహించాలి" - 5,24

ఔను, న్యాయాధిపతులూ రాజులూ ధనవంతులూ కూడ సాంఘీ& న్యాయాన్ని నిలబెట్టాలి. పేదలకు జరిగే అన్యాయాలను అరికట్టాలి. లేకపోతే ప్రభువు వాళ్ళను దారుణంగా శిక్షిస్తాడు.

4. సాంఘీక న్యాయమూ, ఆరాధనమూ

కొందరు యిస్రాయేలీయులు సాంఘీక న్యాయాన్ని పాటించకుండానే దేవుణ్ణి ఆరాధించడానికి దేవాలయానికి వెళ్ళేవాళ్ళు. కాని ప్రవరక్తలు ఈలాంలటి ఆరాధనంవల్ల లాభంలేదని ఖండితంగా చెప్పివేసారు. ఇక్కడ మూడంశాలు చూడాలి.

1. మొదటి పొత్తు కుదిరింది

సాంఘీక న్యాయమంటే తోడిజనాన్ని, విశేషంగా పేదజనాన్ని ఆదరించడం. యిస్రాయేలు యావే ప్రజ. వాళ్ళంతా ఆ ప్రభువుని ఆరాధించేవాళ్ళు. ఆలా ఆరాధించేవాళ్ళంతా ఒక్క సమాజంగా ఏర్పడి పరస్పర సోదరభావంతో జీవించారు. కనుక వాళ్ళు ప్రభవుని దేవుణ్ణిగా అంగీకరించినప్పుడే తోడి నరుణ్ణిగూడ సోదరుణ్ణిగా అంగీకరించారు. ఐగుప్తు నిర్గమం సాంఘీక అన్యాయమంటే సంబంధించింది అన్నాం. ఆ యన్యాయంనుండి యిస్రాయేలును కాపాడినవాడు ప్రభువు. అప్పటినుండి యిస్రాయేలు యావేను ప్రభువుగాను తోడినరులను సోదరులనుగాను అంగీకరించింది. తర్వాత ప్రభువు సీనాయికొండవద్ద తమతో నిబంధనం చేసికొన్నపుడుగూడ ప్రజలు ఈ రెండు సత్యాలూ గుర్తించారు. మోషే ధర్మశాస్త్రాన్ని ప్రతిపాదించే లేవీయకాండం ద్వితీయోపదేశంకాండాగూడ దేవుణ్ణి ఆరాధించాలనీ తోడి జనాన్ని ప్రేమించాలనీ బోధించాయి. ఈలా యిస్రాయేల జీవితపు తొలిరోజుల్లో ఆరాధనకూ సాంఘీక న్యాయానికీ పొత్తు కుదిరింది.

2. తర్వాత పొత్తు కుదరలేదు

క్రమేణ సాంఘీక న్యాయమూ దైవారాధనమూ రెండుగా విడిపోయాయి. ప్రజల్లో డాంబికత్వం పెచ్చుపెరిగింది. చిత్తశుద్ధి లేకపోయినా కర్మకాండలూ బాహ్యాచారాలూ

ఉపవాసాలూ బలులూ అనే భావం ప్రచారంలోకి వచ్చింది. ప్రజలు సాంఘీక న్యాయమూ సోదరప్రేమా అంతముఖ్యం కాదులే అనుకొన్నారు. ఈలాంటి తప్పుడు భావాలను ప్రవక్తలు ఖండించారు. ఉదాహరణకు యెషయా ఈలా అన్నాడు :

"నిరంతరమూ మీరర్పించే ఈ బలులు నాకెందుకు?
మీరు దహణబలిగా అర్పించే పొట్టేళ్ళూ
కోడెదూడల క్రొవ్వూనాకు విసుగుపుట్టిస్తున్నాయి
ఎడ్ల నెత్తురూ, మేకల నెత్తురూ నాకు గిట్టవు
నా దేవళంలో ఆరాధిండానికి వచ్చేప్పుడు
మిమ్ము వీటన్నింటిని తీసికొని రమన్న దెవరు?
మీ కొరగాని బలులు నాకిక వద్దు
వాటి పొగను నేను చీదరించుకొంటున్నాను
మీ అమావస్య పండుగలు, విశ్రాంతిదిన పండుగలు
మీ జాతరలు నాకు అసహ్యంగా వున్నాయి
వాటిని నేనిక భరించలేను, సహించలేను
మీరు ప్రార్థనకై చేతులెత్తినుడు
నేను మీ మొగంగూడ చూడను
మీరు ఎన్ని జపాలు చేసినా నేను వినసే వినను
మీరు వట్టి నరహంతలు" - 1,11-15

సాంఘీక న్యాయాన్ని పాటించని అరాధనను ప్రవక్తలు తెడగిన తీరు ఈలా వుంటుంది. కాని ప్రవక్తలు ఈ యారాధనను ఎందుకు ఖండించారా అని ఆలోచిస్తే మూడు కారణాలు కన్పిస్తాయి.

1) అపవిత్రరాధనం

మొదటిది, అది అపవిత్రారాధనం. పేదల నోళ్ళుగొట్టి అన్యాయంగా ఆర్జించిన సొమ్ముతో చేసే ఆరాధనం అపవిత్రమైంది. ఆలింటి కైంకర్యాన్ని దేవుడు అంగీకరించడు. అందుకే సీరా ఈలా నుడివాడు :

"అన్యాయంగా ఆర్జించినదాన్ని దేవునికి అర్పిస్తే
అది అపవిత్రమైన ససమర్పణ ఔతుంది
దుర్మార్గుల కానుకలను దేవుడు అంగీకరించడు
భక్తిహీనుల బలి మహోన్నతునికి సమ్మతంకాదు

ప్రభువు అపారంగా బలులర్పించినవాడి
పాపాలు పరిహరించడు
పేదల నోళ్ళుగొట్టి ఆ సొమ్ముతో బలి అర్పిస్తే
తండ్రియెదుటనే అతని కుమారుణ్ణి చంపినట్లు
దరిద్రులఃడి అన్నం పేదకూడు
వాడి నోటికాడికూడు పడగొట్టేవాడు నరహంత
పేదవాడి బత్తెం చెడగొడితే వాణ్ణి చంపినట్లే
కూలి ఎగవేస్తే వాడి నెత్తురు చిందించినట్లే" - 34,18-22

ధనవంతులు పేదసొమ్ము దోచుకొని ఆ సొమ్ముతో దేవునికి బలులర్పిస్తున్నారు: ఈలాంటి ఆరాధనను దేవుడు అంగీకరించడు అని సీరా భావం.

2) పేదవాడి మొర

బక్కవాణ్ణి దోచితెచ్చిన సొమ్ముతో గుడిలో బలులర్పిస్తే, ఆ బలిగుండానే పేదవాడి మొరకూడ దేవుని సన్నిధిలోకి వెళ్తుంది. కనుక ప్రభువు ఆ మొర ఆలించితీరతాడు. సీరా ఈలా పలికాడు:

"ఒకడు ప్రార్థిస్తుంటే మరొకడు శపిస్తుంటే
దేవుడు ఆ యిద్దరిలో ఎవరి మొర ఆలిస్తాడు?
నరుడు శవాన్నితాకి స్నానంచేసి
మళ్ళా శవాన్ని ముట్టుకొంటే లాభమేమిటి?
జనుడు పాపాలు చేసి ప్రాయశ్చిత్తంగా వుపవాసముండి
మళ్ళా అదే పాపాలు చేస్తే
వాని ప్రార్థనలు ఎవరు ఆలిస్తారు?
ఆ వుపవాసంవలన ఫలితమేమిటి?" - 34:24-26
"ప్రభువు పేదలకు అన్యాయం జరగనీయడు
అతడు పీడితునిమొర ఆలించితీరతాడు
అనాథుల గొడు వినితీరుతాడు
వితంతువు ఆపసోపాలు ఆలించితీరతాడు" - 35,13-15

3) కపటభక్తుల ఉపవాసాలు ఫలించవు

కపటభక్తులు ఓ వైపు పేదలను పీడిస్తూ మరోవైపు దేవుణ్ణి కొలుస్తూ ఉపవాసముంటారు. కాని దీనులను వంచించారు గనుక ప్రభువు వాళ్ళ ఉపవాసాన్ని అంగీకరించడు. యెషయా ఈలా చెప్పాడు:

"మీరు ఉపవాసాలు చేస్తూనే పేదలను పీడిస్తున్నారు
ఉపవాసాలు చేస్తూనే దీనులతో పోట్లాగి
వాళ్ళను చేత్తో మోదుతున్నారు
ఈలాంటి వుపవాసాలు సాగిస్తే
మీ మొర దేవుని చెవిలో పడుతుందా," - 28,4-5

ఫలితాంశమేమిటంటే, హృదయశుద్ధి లేని కర్మకాండలు దేవునికి ప్రియపడవు. సాంఘీక న్యాయాన్ని సోదర ప్రేమనూ పాటించకుండా వట్టి బలులూ నైవేద్యాన్ని అర్పిస్తే దేవుడు చీదరించుకొంటాడు. ఈలా మూడు కారణాలను మనసులో పెట్టుకొని ప్రవక్తలు ఆనాటి ఆరాధనను తెగడారు.

3. చిత్తశుద్ధిగల ఆరాధనం

ప్రవక్తలు డాంబికమైన ఆరాధనను ఖండించారు అన్నాం. వాళ్ళు చిత్తశుద్ధిగల ఆరాధనం ఏలా వుంటుందోగూడ తెలియజేసారు. సాంఘీక న్యాయాన్ని పాటిస్తూ భక్తిగల హృదయంతో అర్పించేదే నిజమైన ఆరాధన. యెషయా ఈలా వచించాడు :

"మీ యొడలు కడుగుకొని శుద్ధిచేసికొనండి
ఇక నా యొవుట దుష్కార్యాలు చేయకండి
మీ పాపపుపనులనుండి వైదొలగి
సత్కార్యాలకు పూనుకొనండి
న్యాయాన్ని పాటించండి
పీడితులకు మేలుచేయండి
అనాథుల హక్కులు నిలబెట్టండి
వితంతువులను ఆదుకొనండి" - 1,16-17

సీరా ఈలా ఆదేశించాడు:

"ధర్మశాస్త్రపు ఆజ్ఞలను పాటిస్తే
చాలా బలులు అర్పించినట్లే
ఉపకారానికి ప్రత్యుపకారం చేస్తే
పిండిని నైవేద్యంగా అర్పించినట్లే
దానధర్మాలు చేస్తే
కృతజ్ఞతాబలి అర్పించినట్లే
దుష్కార్యాలు మానుకొంటే

ప్రభువుకి ప్రియం కలిగించినట్లే
అన్యాయంనుండి వైదొలగితే
పాపపరిహారబలి సమర్పించినట్లే" - 35,1-3
కడన యెషయా ఈలా బోధించాడు:
"దరిద్రులను పీడించే బంధాలను సడలిస్తే
వాళ్ళ మెడమీద అన్యాయపు కాడిని తొలగిస్తే
వాళ్ళకు స్వాతంత్ర్యం ప్రసాదిస్తే
అదే నాకు నచ్చిన ఉపవాసం,
మీ భోజనాన్ని పేదలకు గూడ వడ్డిస్తే
దిక్కులేని వారికి మీ యింటిలో ఆశ్రయమిస్తే
దీనులకు బట్టలు కట్టబడితే
అక్కరలోవున్న తోడి జనాన్ని ఆదుకొంటే
అదే నాకు వచ్చిన వుపవాసం" - 58,6-7

ప్రవక్తలు మెచ్చిన ఆరాధనం ఈలాంటిది. అది సాంఘీక న్యాయాన్ని పాటించేది. దిక్కూమక్కూలేని దీనజనులను ఆదరించేది. హృదయంలోనుండి పుట్టుకవచ్చేది. కనుకనే అది ప్రభువుకి ప్రియపడేది.

ఉపసంహారం

1. పూర్వవేదం జగత్సృష్టితో ప్రారంభమౌతుంది. కాని పూర్వవేద ప్రజలు ప్రభువుని తెలిసికొంది ఈసృష్టిద్వారా కాదు, ఐగుప్తు నిర్గమంద్వారా. ప్రభువు యిస్రాయేలీయులను ఐగుప్తునుండి తరలాంచుకొనవచ్చిన ఘట్టం పూర్వవేదానికి గుండెకాయలాంటిది. ఆ ప్రజల నిర్గమనానికి కారణం సాంఘీక అన్యాయమే. ఈ నిర్గమంద్వారా యావే యిస్రాయేలీయులకు ఏకైక ప్రభువయ్యాడు. వాళ్ళు పరస్పరం సోదరులయ్యారు.

2. యావే యిస్రాయేలీయులతో నిబంధనం చేసికొన్నాడు. వాళ్ళు నిబంధన న్యాయాన్ని పాటించాలని తెలియజేస్తూ మోషే ముఖాన ధర్మశాస్త్రాన్ని ప్రసాదించాడు. ఈ ధర్మశాస్త్రంలో సాంఘీక న్యాయంకూడ ఓ ముఖ్యాశం. దీనిలో పేదసాదల హక్కులు జాగ్రత్తగా పేర్కొనబడ్డాయి. ధనవంతులు దుర్మార్గులై సాంఘీక న్యాయాన్ని పాటించనపుడు ప్రభువు ప్రవక్తలద్వారా వాళ్ళను హెచ్చరించాడు. కనుక మొదట ఐగుప్తులోలాగే తర్వాత యెరూషలేములో గూడ యావే సాంఘీక న్యాయానికి నాయకుడు, పీడిత ప్రజలకు సంరక్షకుడు. ఉవరైనాసరే పేదప్రజలను దోచుకొని పీడిస్తే ప్రభువు వూరుకోడు. దీనుల

మొర అతని చెవిని పడితీరుతుంది. ప్రజాపీడకులనూ దోపిడి గాండ్రనూ అతడు నిశితంగా శిక్షించితీరుతాడు.

3. వాగ్దత్తభూమి యావేది. అతడే ఆ గడ్డను యిస్రాయేలీయులందరికీ కానుకగా యిచ్చాడు. వాళ్ళు దాన్ని తాత్కాలికంగా అనుభవించేవాళ్ళు మాత్రమే. ఆ నేల ఎవరి కాణాచీ కాదు. యూదుల్లో ఎవరైనా పేదవాళ్ళకంటే ధనవంతులు వాళ్ళను ఆదుకోవాలి. అంటే భాగ్యవంతులు తమ ఆదాయంలో ఓ ఐదు శాతమో లేక పదిశాతమో పేదల కిచ్చివేస్తే సరిపోదు. దరిద్రుల అక్కరలు తీరిందాకా – అనగా ఇల్లూ వాకిలీ కూడు గుడ్డా అబ్బిందాకా – వాళ్ళకు సహాయం చేయవలసిందే.

4. యిస్రాయేలీయుల్లో కొందరు ఐశ్వర్యవంతులై పెద్దపెద్ద భవనాల్లో సుఖంగా జీవిస్తున్నారు. మరికొందరు దరిద్రులై గుడిసెల్లో తలదాచుకొంటూ ఆకటితో మ్రగ్గిపోతూన్నారు. ఇది సాంఘిక అన్యాయం. వీళ్ళంతా దేవుని ప్రజలై దేవుని భూమిని అనుభవించేవాళ్ళు గనుక పేదవాడికి ధనవంతుని సిరిసంపదల్లో పాలుపొందే హక్కు వుంది. పీడితులకూ దీనులకూ ధర్మశాస్త్రమే హక్కులు ప్రసాదించింది. వాగ్దత్తభూమినిలాగే దానిమీద వచ్చే ఆదాయాన్నిగూడ ప్రభువు యిస్రాయేలీయు లందరికోసం ఉద్దేశించాడు. కనుక ధనవంతుడు కూడబెట్టిన సొమ్ములో పేదవాడికిగూడ వాటా వుంది.

5. రాజులకూ న్యాయాధిపతులకూ పేదలహక్కులను నిలబెట్టవలసిన బాధ్యత వుంది. వాళ్ళు లంచాలు తీసికొని పేదలకు న్యాయం చేకూర్చకపోతే అది ఘోరమైన సాంఘిక అన్యాయం ఔతుంది.

6. నరుని రక్షణం సాంఘీకన్యాయాన్ని పాటించడంమీద గూడ ఆధారపడుతుంది. ఓ వైపు తోడి నరుణ్ణి పీడిస్తూ మరోవైపు దేవాలయానికి వెళ్ళి ఆరాధనలు చెల్లిస్తే దేవుడు అంగకీరించడు. ఆలాంటి ఆరాధనం అపవిత్రమైనది, హృదయశుద్ధి లోపించింది. కనుక సాంఘీకన్యాయాన్ని పాటించని ఆరాధనలు నిష్ప్రయోజనం. క్రీస్తువాక్కులే దీనికి ప్రబల తార్కాణం. ఆ ప్రభువు ఈలా వక్కాణించాడు:

"నా తండ్రిచేత దీవించబడినవారలారా రండి: రాజ్యాన్ని చేకొనండి, నేను ఆకలిగొంటే మీరు అన్నంపెట్టారు. దప్పికగొంటే దాహం తర్చారు. పరదేశినైయుంటే నన్ను ఆదరించారు. వస్త్రహీనుణ్ణయివుంటే బట్టలిచ్చారు. రోగినిగావుంటే, చెరసాలలో వేంటే నన్ను దర్శించారు. నా సోదరుల్లో అత్యల్పుడైనవాడికి మీరు ఈలాంటి కరుణకార్యాలు చేసారు కనుక అవి నాకు చేసినట్లే లెక్క.

శాపగ్రస్తులారా! మీరు నా వద్దనుండి తొలగిపోయి నిత్యనరకాగ్నిలో పడండి. నేను ఆకలిగొంటే మీరు అన్నం పెట్టలేదు. దప్పిక గొంటే దాహమీయలేదు. పరదేశినై యుంటే నన్ను దర్శింపలేదు. వస్త్రహీనుణ్ణయివుంటే బట్టలీయలేదు. రోగినిగాను చెరసాలలోను వుంటే నన్ను పరామర్శించలేదు. నా సోదరుల్లో అత్యల్పుడయినవాడికి మీరు ఈలాంటి కరుణ కార్యాలు చేయలేదుగనుక అవి చేనట్లే లెక్క"–మత్త 25,35–45

8. సదసదాత్మ విచారం

బైబులు భాష్యం - 23

విషయసూచిక

1. ప్రారంభ విషయాలు	162
2. ఆనందానుభూతి	164
3. విచారానుభూతి	166
4. పిశాచ శోధనలు	167
5. ఇగ్నేష్యసు అనుభవాలు	170
6. దేవుడే భక్తులను నడిపిస్తాడు	173
7. క్రీస్తు బోధలే	175
8. పరిశుద్ధాత్మ నడిపించే తీరు	177

మనవి మాట

(ఇది బైబులు భాష్యం 23వ సంచిక. దీనికి "సదసదాత్మ విచారం" అని పేరుపెట్టాం. సత్+అసత్+విచారం అని పదాలు విభజించుకోవాలి. సదాత్మ అంటే పరిశుద్ధాత్మ. అసదాత్మ అంటే పిశాచం. ఈ రెండాత్మలూ మనలను నడిపించే తీరు తెలిసికోవడమే సదసదాత్మ విచారం. దీన్నే ఇంగ్లీషులో Discernment of Spirits అంటారు.

పరిశుద్ధాత్మ పిశాచమూ మనల నేలా నడిపిస్తుంటాయో తెలిసికోవడం ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి చాలముఖ్యం. ఐనా నేటి క్రైస్తవులకు ఈ రంగంలో అట్టే అనుభవం లేదు. ఈ పొత్తమునందలి తొలి ఐదధ్యాయాల్లోని భావాలను ఇగ్నేష్యస్ లొయోలా గాని "తపోభ్యాసాలు" అనే గ్రంథం నుండి స్వీకరించాం. ప్రాచీన క్రైస్తవ భక్తులందరిలోను ఇన్యాసివారు సదసదాత్మల ప్రబోధాలను అర్థం చేసికోవడంలో దిట్ట. కడపటి మూడధ్యాయాల్లోని భావాలను నూత్నవేదం నుండి గ్రహించాం.

పరిశుద్ధాత్మ దేవదూతలూ ఒక జట్టుగాను, పిశాచమూ దాని దూతలు ఇంకొక జట్టుగాను మనలను నడిపిస్తుంటారు. ఈ యాత్మలు మనలను ప్రబోధించే తీరు తెలిసికోవడం కొంతవరకు కష్టమే. ఐనా ఈ రంగంలో గడించే కొద్దిపాటి అనుభవం గూడ మన ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి ఎంతో మేలు చేస్తుంది. కనుక పాఠకులు సదసదాత్మ ప్రబోధాలను గూర్చి పొత్తం వివరించే సూత్రాలను జాగ్రత్తగా గుర్తించాలి. దేవుని బిడ్డలను దేవుని ఆత్మే నడిపిస్తుంటుందని తెలిసికోవడం గొప్ప భాగ్యం గదా!)

1. ప్రారంభ విషయాలు

1. మన అంతరాత్మ మూడు శక్తులు పనిచేస్తుంటాయి. మొదటిది పిశాచం. "మీరు తోటలోని ఏ చెట్టు పండ్లూ తినగూడదు నిజమేనా?" అని పిశాచం ఏవను శోధించింది - ఆది 3,1. నాటి నుండి నేటిదాకా దయ్యం నరులను పాపానికి పురికొల్పుతూనే వుంది. రెండవశక్తి దేవుని ఆత్మ. సరిశుద్ధాత్మ మన హృదయానికి ప్రబోధం కలిగించి మనలను క్రీస్తువైపు నడిపిస్తుంటుంది. ఓవైపు పిశాచం బిడ్డలను పిశాచం నడిపిస్తూంటే మరోవైపు దేవుని బిడ్డలను దేవుని ఆత్మ నడిపిస్తుంది - రోమా 8,14 ఈ పరిశుద్ధాత్మతో పాటు దేవునిదూతలు కూడ మంచిని చేయమనీ చెడుగును వారించమని మనలను ప్రోత్సహిస్తుంటారు. ఈ దూతలను నిత్యం మనకు తోడ్పడుతుంటారు - హెబ్రే 1,14. ఇక మూడవశక్తి, మన పతనస్వభావం. ఆదాము పాపఫలితం మనకు సోకింది. జన్మపాపం నరులందరినీ కూలద్రోసింది. ఈ పతనం వలన మన దుష్టవాంఛలు రేకెత్తాయి,

పై మూడు శక్తులూ నిత్యమూ మనలను ప్రబావితులను చేస్తూంటాయి, అందుచేత ఎప్పుడు మనలను పవిత్రాత్మ ప్రబోధిస్తుంది, ఎప్పుడు అపవిత్రాత్మ ప్రబోధిస్తుందో, ఎప్పుడు మన దుష్టవాంఛలే మనలను పురికొల్పుతుంటాయో తెలిసికోగలిగి వుండాలి. ఈ తెలివిడికే సదసదాత్మవిచారం అని పేరు.

2. ఇగ్నేష్యస్ లొయోలాగారు సదాత్మలూ కలిగించే ప్రబోధాలను చక్కగా అనుభవానికి తెచ్చుకొన్నవారు. ఆయన ఈ విషయాన్ని గూర్చి ఎన్నో సూచనలు తయరాఉచేసి భావితరాలవాళ్ళకు అందించిపోయాడు. ఇక్కడ సదసదాత్మలను గూర్చి ఇగ్నేష్యను చెప్పిన సూత్రాలను కొన్నిటిని పరిశీలిద్దాం.

కొంతమంది జనులు పాడుజీవితం జీవిస్తూంటారు. పాపాల తర్వాత పాపాలు చేస్తూంటారు. ఈ పాపాలు మోసం, గర్వం, దొంగతనం, వ్యభిచారం, వంచన - ఈలాంటివి ఏవైన కావచ్చు. ఈలాంటివాళ్ళకు సదాత్మ మనస్తాపం పుట్టిస్తుంది. వాళ్ళ అంతరాత్మను హెచ్చరిస్తుంది. పూర్వపు మంచిజీవితాన్ని జ్ఞాపకానికి తెస్తుంది. మరణమూ, కడతీర్పు, నరకమూ మొదలైన అంత్యగతులను తలంపుకు తెస్తుంది. ఈలాచేసి పాపి తన జీవితం మార్చుకొనేలా చేస్తుంది. కాని అసదాత్మ ఆ పాప జీవితంలోనే సంతోషం కలిగిస్తుంది. ఇంద్రియ సుఖభోగాల వైపు మనసు త్రిప్పుతుంది. ప్రస్తుతం అనుభవించే సుఖాన్నీ భావిలో అనుభవింపబోయే సుఖాన్నీ జ్ఞప్తికి తెస్తుంది. "ఈ యింద్రియ సుఖాలను

వదలుకోవడమా!" అనే శంక కలిగిస్తుంది. కనుక పాపజీవితం జీవించేవాళ్ళు ఆ జీవితాన్ని సమర్థించే భావాలు కలిగినపుడు అవి పిశాచం నుండి వచ్చాయని గుర్తించాలి. ఆ జీవితాన్ని ఖండించే భావాలే కలగినపుడు అవి పరిశుద్ధాత్మ నుండి పుట్టాయని గుర్తించాలి. ఎప్పుడూ ఈ యాత్మలు రెండూ తమస్వభావానికి తగినట్లుగా ప్రవర్తిస్తాయి. కనుక దుష్టాత్మ దుష్టభావాలనూ, సదాత్మ సద్భావాలనూ కలిగిస్తుంటుంది.

3. కొంతమంది జనులు పాపజీవితం వదలుకొని పుణ్యమార్గంలో నడిచే ప్రయత్నం చేస్తూంటారు. పూర్వం చేసిన దుష్టకార్యాలను వదిలివేసి సన్మార్గానికి వస్తారు. మన పాపాలకు పశ్చాత్తాప పడతారు. అలాంటివాళ్ళ విషయంలో సదాత్మ అసదాత్మ ఏలా ంప్రవర్తిస్తాయొ? సదాత్మ ధైర్యము ఉత్సాహమూ పుట్టిస్తుంది. ఆనందమూ మనశ్శాంతీ ప్రసాదిస్తుంది. ఈలాంటి మనోభావాలతో ఆయాత్మ భక్తుణ్ణి పాపమార్గం నుండి వైదొలగిస్తుంది. అతన్ని బుజ్జగించి ముందుకు నడిపిస్తుంది. కాని అసదాత్మ భక్తునికి ఆటంకాలు తెచ్చిపెడుతుంది. ఆందోళనమూ సంకోచమూ విచారమూ పుట్టిస్తుంది. "ఈ సుఖాన్ని వదలుకోవడం సాధ్యమా? ఈపని చేయకుండా వుండగలమా?" అనే కుతర్కాన్ని రేకెత్తిస్తుంది. ఈలాంటి ఆలోచనలతో అతన్ని పాపమార్గంలోనే వుంచే ప్రయత్నం చేస్తుంది.

జీవితంలో అప్పుడప్పుడూ కొన్ని పెద్దపాపాలకు అలవాటు పడిపోతాం. కాని కొంతకాలమయ్యాక దైవానుగ్రహం వల్ల ఆ పాపాలను విడనాడాలనే బుద్ధి పుడుతుంది. కొంత ప్రయత్నం గూడ చేస్తాం. ఆ సందర్భంలో మన హృదయంలో కలిగే భావాలు ఏయాత్మ నుండి వచ్చాయో తెలిసికోవడం ఏలాగ? ఆ భావాలు పూర్వం అలవాటు పడిన పాపాన్ని వదిలిపెట్టమని ప్రోత్సాహిస్తుంటే అవి సదాత్మ నుండి వచ్చినట్లు. పూర్వపాపాన్ని వదలి పెట్టవద్దని చెప్తూంటే అవి దుష్మాత్మనుండి వచ్చినట్లు.

4. వరప్రసాదస్థితిలో వుండి పుణ్యజీవితం జీవించేవాళ్ళ హృదయం మీద సదాత్మ చాలా మృదువుగా పనిచేస్తుంది. ఆ యాత్మ ప్రబోధం స్పాంజ్‌మీద నీటిబొట్టు పడినట్లుగా నిశ్శబ్దంగా మెత్తగా వుంటుంది. కాని అదేప్రజల హృదయం మీద పిశాచమైతే చాల కటువుగా, గోలగా, ఆందోళనపూరితంగా పనిచేస్తుంది. నీటుబొట్టు రాతిమీద పడినట్లుగా చిటుక్కుమనిస్తుంది. ఈ యాత్మలు మనకు అనుకూలంగా ప్రవర్తించేవాళ్ళ మీద మృదువుగా పనిచేస్తాయి. కనుక మనం జీవితం జీవిస్తున్నప్పుబు మన హృదయంలో మృదువైప ప్రబోధం కలిగితే అది పరిశుద్ధాత్మ నుండి వచ్చిందని గుర్తించాలి. అలా కాకుండ ఏదోశక్తి మన హృదయాన్ని కటువుగా కదలించివేసినట్లుగా వువటే అది పిశాచం నుండి వచ్చిందనుకోవాలి.

2. ఆనందానుభూతి

5. భక్తుల్లో ఆనందానుభూతి విచారానుభూతి అనే మనోభావాలు రెండుంటాయి. ఆ భావాల వల్ల మనకు ఉపకారమో అపకారమో జరుగుతుంటుంది. కనుక సాధకులు ఈ మనోభావాలను జాగ్రత్తగా గుర్తిస్తూండాలి. అవి యేయాత్మనుండి పుట్టాయో తెలిసి కోగలిగి వుండాలి. మొదట, ఆనందానుభూతి అంటే యేమిటో చూద్దాం. అది ఓ విధమైన ఆనందభావం, ఓ అనుభవం. ఈ యనుభవం కలిగినపుడు మనసు సృష్టివస్తువులను దాటిపోతుంది, సృష్టికర్తయైన భగవంతుణ్ణి ప్రేమిస్తుంది. ఆ భగవంతుని మీదగల ప్రేమచే హృదయం స్పందించడం, ఒకోమారు ఆనంద బాష్పాల రాల్చడం గూడ కద్దు. ఈ స్థితిలో వున్నప్పుడు పాపాలకు పశ్చాత్తాపం కలుగుతుంది. విశ్వాసమూ నమ్మికా దేవప్రేమా వృద్ధి చెందుతాయి. హృదయంలో శాంతీ సంతోషమూ తృప్తీ నెలకొంటాయి. ఈ భావాలు మామూలుగా మనసులో కన్పిస్తాయి. ఒకోమారు ఈ భావాలు మనసు నుండి ఇంద్రిమాలకు గూడ ప్రాకవచ్చు. అపుడు ఓ విధమైన శారీరక ఉల్లాసం పుడుతుంది. చెలమల్లో నీళ్ళలాగ పైకి ఉబికివుబికి వచ్చే ఆనందభావం గోచరిస్తుంది. ఉత్థానక్రీస్తే తన భక్తులకు ఈ యానందానుభూతి అనే వరాన్ని ఇస్తుంటాడు – కొలో 3,1.

6. ఆనందానుభూతి ఎక్కడ నుండి వస్తుంది? మామూలుగా సదాత్మ నుండి వస్తుంది. అది దేవుడు తన భక్తులకు ఉచితంగా ఇచ్చే వరం. ఈ యనుభవమున్నప్పుడు భగవంతునికి సేవచేయడం సులభమనిపిస్తుంది. తెరచాప నెత్తినపుడు పడవ సులభంగా కదిలిపోతుంది. అలాగే ఆనందానుభూతిలో వున్నప్పుడు ఆధ్యాత్మిక జీవితం గూడ సుకరంగా సాగిపోతుంది. మనం దైవసేవకు పూనుకొని తొలినాళ్ళల్లో భగవంతుడు ఈ యానంధానుభూతిని అధికంగా ఇస్తూంటాడు. అమ& చిన్నపిల్లలకు మిఠాయి పెట్టి బడికి పంపుతుంది. అలాగే భగవంతుడు కూడ ఈ మిఠాయితో మనలను తన సేవకు ఆకర్షించుకొంటుంటాడు.

ఆనందానుభూతి కలిగినపుడు మనం ఏలా ప్రవర్తించాలి? ఈ యనుభవం కలిగినపుడు సాధకుడు తానేమో భక్తుణై పోయానని విర్రవీగగూడదు. అది కేవలం దేవుని వరం గనుక వినయంగా వుండిపోవాలి. దేవునికి కృతజ్ఞత తెలియజేయాలి. మళ్ళా విచారానుభూతి యెప్పుడే వచ్చిపడుతుందో అని భయపడుతూండాలి. ఐగుప్తునకు యేసేపు కరువుకాలానికని ముందుగానే ధాన్యం సేకరించి వుంచాడు – ఆది 41,34–36. అలాగే భక్తుడు ఇప్పుడు అనుభవించే ఆనందానుభూతి వలన భవిష్యత్తులో వచ్చే విచారానుభూతికి తట్టుకోగలుగుతాడు. కనుక ఈ వరం కోసం మనం భక్తితో ప్రార్థించాలి.

ఇంకో విషయం ఆనందానుభూతిలో వున్నప్పుడు పూర్వం చేసికొన్న నియమాలను గాని తీసికొన్న మాటపట్టులను గాని మార్చుకోగూడదు. క్రొత్త

మాటపట్టులను తీసికోగూడదు. ఆనందానుభూతిని మామూలుగా భక్తిమంతమైన జీవితానికి నిదర్శనం. అది సాధారణంగా సద్దామ నుండే వస్తుంది. కాని ఒకోమారు మనలను మోసగించడానికై పిశాచం గూడ ఈ ఆనంధానుభూతిని కలిగించవచ్చు. అప్పుడు పిశాచాన్ని గుర్తించడం ఎలా?

7. మామూలుగా మనం ప్రార్థనం చేసుకొన్నపుడో, ఓ మంచి గ్రంథాన్ని చదివినపుడో, ఓ మంచి ప్రసంగం విన్నప్పుడో ఆనందానుభూతి కలుగుతుంది. కాని ఒకోమారు ఈలాంటి పూర్వకారణాలు ఏమి లేకుండానే అకస్మాత్తుగా ఆనందానుభూతి కలుగుతుంది. ఉదాహరణకు, ఓ గృహిణి వంట చేసికొంటూండగానే లేదా ఓ మఠకన్య బోర్డింగులో పిల్లలతో ఏదో పని చేయిస్తుండగా ఆకస్మాత్తుగా ఆనందానుభూతి కలుగుతుంది. ఇక్కడ పైన పేర్కొన్న ప్రార్థన మొదలైనప పూర్వకారణాలేమీ లేవు. ఈలా కారణ రహితంగా పుట్టిన ఆనందానుభూతి తప్పకుండా సదాత్మ నుండి వచ్చిందని చెప్పాలి. ఎందుకు? మన ఆత్మ దేవునికి సొంత యిల్లులాంటిది. దేవుడు మాత్రమే ప్రత్యక్షంగా నేరుగా ఆయాత్మ లోనికి ప్రవేశింపగలడు. పిశాచాలు దేవదూతలు మొదలైనవాళ్ళు పరోక్షంగా, మన యింద్రియాల ద్వారా గాని మన ఆత్మ మీద పనిచేయలేరు. ఇక్కడ పేర్కొనబడిన ఆనందానుభూతి ప్రత్యక్షంగా ఆత్మలో కలిగిందేగాని పరోక్షంగా ప్రార్థనాదులు వలన కలిగింది కాదు. కనుక ఇది దేవుని నుండి వచ్చిందే. కాని ఈలాంటి ఆనందానుభూతి అని చెప్పాలి. అరుదుగా గాని లభింపదు. కావున ఇది అసాధారణమైన ఆనంధానుభూతి అని చెప్పాలి.

8. మామూలుగా పూర్వ కారణాన్ని పురస్కరించుకొనే ఆనందానుభూతి కలుగుతుంది. అనగా ప్రార్థనం, సద్గ్రంథపఠనం, సదుపన్యాసం వినడం మొదలైన వాటి తర్వాతనే ఆనందానుభూతి కలుగుతుంది. కాని ఈ యనుభూతి సదాత్మనుండైనా కలుగవచ్చు. ఆనందాత్మనుండైనా కలుగవచ్చు. తెలిసికోవడం ఏలాగ?

ఆనందానుభూతి సదాత్మనుండి వచ్చినట్లయితే మనలను తప్పకుండా పుణ్యమార్గంలో నడిపిస్తుంది. కాని అది పిశాచం నుండి వచ్చినట్లయితే మనలను అపమార్గం పట్టిస్తుంది. కనుక ఆ యానందానుభూతితో మనంచేసేపనే ఆయనుభూతి ఏయాత్మ నుండి వచ్చిందో తెలియజేస్తుంది.

పండునుబట్టి చెట్టు ఏలాంటిదో నిర్ణయించమన్నారు. కనుక మనం చేసిన పనినిబట్టి మనలను సదాత్మే నడిపించిందో అసదాత్మే నడిపించిందో తెలిసికోవచ్చు. మనం ఓపనిచేస్తాం. దాని ప్రారంభమూ, మధ్యమూ అంతమూ – ఈమూడు దేవునికి ప్రియపడేలా జరిగిపోతే ఆపని సదాత్మ ప్రబోధంతో జరిగినట్లే. కాని ఆపని ప్రారంభం మాత్రం బాగుగానేవుండి దాని మధ్యమో అంతమో పాపానికి దారితీస్తే అది పిశాచం

ప్రబోధంతో జరిగినట్లే. ఉదాహరణకు ఇద్దరు కాలేజీ యువకులకు ప్రక్కకాలేజి యువతులతో స్నేహం ఏర్పడింది. ఒక యువకుని స్నేహం నిర్మలంగా ప్రారంభమైంది. నిర్మలముగానే కొనసాగింది. మరొక యువకుని స్నేహం నిర్మలంగానే ప్రారంభమైందిగాని కొంత కాలమైనాక పాపానికి దాని తీసింది. వీటిల్లో మొదటి స్నేహం సదాత్మ ప్రేరణంవల్ల, రెండవస్నేహం దుష్టాత్మప్రేరణంవల్లా కలిగాయి. ఈలాగే మనకు కలిగే ఆనందానుభూతితో మనం చేసే పనులనుగూడ పై నియమాన్నే అన్వయించి చూడాలి. ఆపనులు ప్రారంభమూ, మధ్యమూ అంతమూ మూడు మనలను దేవుని వైపు నడిపిస్తున్నాయో లేదో పరిశీలించి చూచుకోవాలి. ఈ విషయంలో ఒకమారు పిశాచం వలన వంచితులమయ్యామో, రెండవ మారు జాగ్రత్తగా వుండాలి.

3. విచారానుభూతి

9. విచారానుభూతి అంటే మనసులో ఓ విధమైన విచారమూ నిరాశా గోచరిస్తాయి. మన కోర్కెలు సృష్టికర్తను విడనాడి సృష్టివస్తువులవైపు పోతాయి. క్షుద్రవస్తువులను కోరుకొంటాయి. హృదయంలో ఒకవిధమైన అంధకారమూ, క్షోభమూ, అపనమ్మికా, నిరుత్సాహమూ, నిరాశా గోచరిస్తాయి. శోధనలు బలంగా వస్తాయి. విశ్వాసమూ నమ్మికా దేవప్రేమా సన్నగిల్లి పోతాయి. దేవునితో సంబంధం తెగిపోయిందా అనిపిస్తుంది. ప్రార్థనం రుచిస్తుంది. ఓ విధమైన బద్దకింపూ సోమరితనం జనిస్తుంది. హృదయం నీళ్లు వట్టి పోయిన మడుగులా వుంటుంది. మొత్తము మీద విచారానుభూతి వలన కలిగే భావాలు ఆనందానుభూతి వలన కలిగే భావాలకు విరుద్ధంగా వుంటాయి. ఈ గుణాలు మామూలుగా ఆత్మలో కన్పిస్తాయి. కాని ఒకోమారు ఇవి యింద్రియాలకు గూడ ప్రాకవచ్చు. అప్పుడు విపరీతమైన నిరుత్సాహమూ నీరసభావాలూ గోచరిస్తాయి.

10. విచారానుభూతి ఎందుకు కలుగుతుంది? మూడు కారణాల వల్ల విచారానుభూతి పుట్టవచ్చు. మొదటిది, మన నులివెచ్చనితనం. మనం ప్రభుసేవలో శ్రద్ధచూపం. పట్టీపట్టనట్లుగా ప్రవర్తిస్తాం. దానికి గాను ప్రభువు మనలను శిక్షించి మన హృదయం ఎండిపోయేలా చేస్తాడు. ఆనందానుభూతిని నిరాకరిస్తాడు. అమ్మ పోకిని పిల్లలకు మిఠాయి పెట్టదుగదా! నుండవది, దేవుడు మనలను పరీక్షించడానికై విచారానుభూతి కలిగిస్తాడు. ఆనందానుభూతితో దేవుణ్ణి సేవించడం సులభం. కాని విచారానుభూతిలో వున్నప్పుడు అతణ్ణి సేవిస్తామో లేదా అని పరీక్షించి చూడ్డానికై భగవంతుడు మనకు ఈలాంటి కష్టానుభూతినిస్తాడు. మూడవది, మనకు వినయాన్ని నేర్పించడం కోసం. మనంనిత్యం ఆనందానుభూతినే అనుభవిస్తుంటే ఇక పరిశుద్ధులమై పోయామనీ దేవుని అనుగ్రహానికి పాత్రులమై పోయామనీ విర్రవీగుతాం. వినయాన్ని కోల్పోతాం. దేవుణ్ణి మరచిపోతాం. కనుక పాపస్వభావాన్ని మనం గుర్తించడం కోపం దేవుడు విచారానుభూతిని కలిగిస్తాడు.

11. విచారానుభూతిలో వున్నప్పుడు ఏంచేయాలి? విచారానుభూతి ఎప్పుడే పిశాచం వల్లనే కలుగుతుంది. కాని పైన పేర్కొన్న మూడు కారనాలను బట్టి దేవుడు విచారానుభూతిని అనుమతిస్తుంటాడు. ఇది పిశాచం నుండి వచ్చే అనుభతి కనుక మన తరపున మనం దీనినుండి వైదొలగే ప్రయత్నం చేస్తూండాలి. విశేషంగా మనం మన తరపున కార్యాలు చేయాలి. మొదటిది, ఆనందానుభూతి లాగే విచారానుభూతి కూడ తాత్కాలికంగా వుండే మనోభావం. పైగా ఆ స్థితిలో పిశాచం మనలను ప్రబోధిస్తూంటుంది. కనుక ఈ స్థితిలో వున్నప్పుడు మనం పూర్వం తీసికొన్న నిర్ణయాలను గాని మాటపట్టులను గాని మార్చుకోగూడదు. క్రొత్త నిర్ణయాలను చేపట్టనూగూడదు. రెండవది, మనకు రుచించకపోయినాసరే అధికంగా ప్రార్ధరం చేసికొని ప్రభు సహాయం అడుగుకోవాలి. ఆ విచారానుభూతి దాటిపోవాలనే వేడుకోవాలి. మూడవది, మన తరపున మనం గొప్ప ఓర్పునూ నమ్మికనూ చూపాలి. చీకటి గతించిపోయాక వెలుగు వస్తుంది. అలాగు విచారానుభూతి దాటిపోయాక ప్రభువు మళ్ళా ఆనందానుభూతిని ప్రసాదిస్తాడు. ఆ పుణ్యకాలం ఓపికతో వేచివుండాలి. విచారానుభూతిలో వున్నప్పుడు గూడ చాలినంత దైవవరప్రసాదం మనమీద పనిచేసి మనం పిశాచానికి దొరికిపోకుండా వుండేలా తోడ్పడుతూనే వుంటుంది.

4. పిశాచ శోధనలు

12. పిశాచం మనలను శోధిస్తుంది. మోసగిస్తుంది. సాతాను మొదట ఆది దంపతులు శోధించి వాళ్ళు దైవాజ్ఞ మీరేలా చేసింది. కయానును శోధించి అతని చేత హెబేలును హత్య చేయించింది. యూదనాయకులను శోధించి క్రీస్తును చంపించింది. ఈలాగే మన జీవితంలో గూడ నానాశోధనలూ మోసాలు తెచ్చిపెడుతుంది. కనుకనే బైబులు పిశాచాన్ని "శోధనకారుడు" అని పేర్కొంటుంది – మత్త 4,3. భక్తుడు ఇగ్నేష్యన్ పిశాచం మనలను మోసగించి తీరును వివరిస్తూ మూడు ఉపమానాలు వాడాడు. ఆ మూడింటినీ క్రమంగా పరిశీలిద్దాం. దయ్యం పురుషునితో పోరాడే గయ్యాళి స్త్రీ లాంటిది. పురుషుడు దౌర్భల్యం జూపితే గయ్యాళి అతన్ని లొంగిదీసికొంటుంది. కాని పురుషుడు ధైర్యంతో ఎదిరించి నిలిస్తే గయ్యాళి తానే లొంగిపోతుంది. పిశాచం గూడ అలాగే. మనం దానికి జడిసి దాని దుర్బోధలకు సులభంగా లొంగిపోతే అది మనలను వశం జేసికొంటుంది. కాని ధైర్యంగా దాన్ని ఎదిరించి నిలిస్తే. దాని శోధనలకు వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తిస్తే, అది పారిపోతుంది. దయ్యం కట్టివేసిన కుక్కలాంటిది. ఆ దుష్టమృగం చెందకు వెళ్తేనే గాని అది మనలను కరవలేదు. అది నేరుగా మన ఆత్మను చేరలేదు. మన యింద్రియాల మీద పనిచేసి పరోక్షంగా మన ఆత్మను చేరుతుంది. అది మన హృదయ

కవాటం వద్ద నిలబడి తట్టగలదే గాని. తలుపు తెరచుకొని నేరుగా మన హృదయంలో ప్రవేశింపలేదు. కనుక మనం తలచుకొంటేచాలు, దాని ప్రబోధాలను సులభంగా అణచివేయవచ్చు.కాని ఒకమారు పిశాచానికి భయపడి దాని శోధనలకు లొంగిపోయి దాన్ని హృదంలో ప్రవేశింపనిచ్చామో, ఇక అది మమాదారుణంగా మనమీద పరిపాలన చేస్తుంది. ఓ క్రూరమృగంలాగ మనలను చీల్చివేస్తుంది. మనం దానికి బానిసలమైపోతాం.

13. పిశాచం పరస్త్రీని చెరజూచే దుష్ట ప్రేమికుని లాగ ప్రవర్తిస్తుంది. పరస్త్రీని మోసం జేయగోరే దుష్ట ప్రేమికుడు ఆమె తన పన్నాగాలను భర్తకు గాని తండ్రికి గాని తెలియజేయకుండా వుండాలని కోరుకొంటాడు. ఒకవేళ ఆమె ఆ దుష్ట ప్రేమికుని కుతంత్రాలను తనవాళ్ళకు ఎరుకపరిస్తే అతనికి పట్టరాని కోపం వస్తుంది. ఎందుకంటే అతని ఆటలు ఇక సాగవు గనుక. అలాగే పిశాచం గూడ తాను కలిగించే శోధనలను మనం పెద్దలకూ ఆత్మగురువులకూ తెలియజేయకుండా వుండాలని కోరుకొంటుంది. అలా తెలియజేస్తే దానికి విపరీతమైన కోపం వస్తుంది. ఎందుకంటే దాని పప్పులు ఇక ఉడకవు కనుక. అందుచేత దయ్యం "ఈ శోధనలు పెద్దలకు తెలియజేస్తే వాళ్ళేమంటారో, మనలను చిన్నచూపు చూస్తారు కాబోలు" అనే భావాలను పుట్టిస్తుంది. కుతర్కాలను కలిగించి మనం నిజం చెప్పడానికి వెనుకాడేలా చేస్తుంది. కనుక మనం పిశాచానికి లొంగిపోకుండా వుండాలంటే శోధనలు ఎదురైనప్పుడు వెంటనే తగిన పెద్దలకు తెలియజేస్తూండాలి. ఆ పెద్దల సలహాలను పాటిస్తుండాలి. లేకపోతే పై యుదాహరణం లోని అమాయకురాలైన స్త్రీ లాగ మోసపోతాం.

14. పిశాచాన్ని శత్రువుల కోటకు ముట్టడించే సైన్యాధిపతితో గూడ పోల్చవచ్చు. సైన్యాధిపతి కోటగోడ చుట్టూ తిరిగిచూచి గోడ ఎక్కడ బలంగాలేదో అక్కడ ముట్టడి ప్రారంభిస్తాడు. అలాగే నరజాతి శత్రువైన పిశాచం గూడ మనలను జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తుంది. మన లోపాలనూ బలహీనతలనూ నిశితంగా తెలిసికొంటుంది. మన బలహీనతలద్వారానే మనలను శోధించి కూలద్రోస్తారు. కొందరిలో అసూయా – ఈలా రకరాల జనుల్లో రకరకాల లోపాలుంటాయి. పిశాచం ఈ లోపాల ద్వారానే వీళ్ళను పడద్రోస్తుంది. అంఉదకే పేత్రు మొదటిజాబు, మన శత్రువైన పిశాచం గర్జించి సింహం లాగ ఎవరిని మ్రింగుదామా అని రౌద్రంగా తిరుగాడుతూంటుంది వాకొంటుంది – 5,8

15. పిశాచం మామూలుగా నరులకు కలిగించే శోధనలు ఇవి. మొదట సుఖభోగాల మీద వాంఛ పుట్టిస్తుంది. ఈ మీదల ధనవాంఛ కలిగిస్తుంది. అటుతరువాత

పదవులూ బిరుదాలూ గౌరవాలూ కీర్తి ప్రతిష్టలూ మొదలైన వాటిని కాంక్షించేలా చేస్తుంది. ఇవి అబ్బిన తరువాత వీటినుండి గర్వాన్ని పుట్టిస్తుంది. వీటినుండి కలుగగూడని అవలక్షణాలన్నీ కలుగుతాయి. ఈ పిశాచ వాంఛలకు వ్యతిరేకంగా సదాత్మ మనలో ఆత్మనిగ్రహమూ, ధనం మీద అత్యాశ పెట్టుకోకుండా వుండడమూ, వినయమూ, దేవుని మీద ఆధారపడి జీవించడమూ మొదలైన సద్గుణాలను కలిగిస్తుంది. కనుక మనలో వుంటే కోరకిలనూ, ఆకోరికలను సాధించడానికై మనం చేసే పనులనూ బట్టి కూడ ఏయాత్మ మనలను నడిపిస్తుందో తెలిసొకోవచ్చు.

16. నాలుకకు రుచిగా వుండే అన్న పానీయాలు, చెవికింపుగా వుండే ముచ్చటలూ, కంటికింపుగా వుండే వ్యక్తులూ, దృశ్యాలూ స్పర్శ సుఖాలూ – ఈలాంటివన్నీ యింద్రియ సుఖభోగాలు. ఈ సుఖాలు అనుభవించిన మొదటిరోజుల్లో ఆనందాన్నీ ఉత్సాహాన్నీ కలిగిస్తాయి. కని కడన నిరాశమూ అసంతృప్తినీ తెచ్చిపెడతాయి. ఇక ఆత్మ సంబంధమైన కార్యాలు అనగా ప్రార్థనమూ, ఆత్మనిగ్రహమూ, బైబులు పఠనమూ, దైవసేవా, సోదరప్రేమా, పవిత్ర జీవితమూ మొదలైనవి మొదట ష్టంగాను అనిష్టంగాను వుంటాయి. కాని అభ్యాసం చేసేకొలది గొప్ప ఆనందాన్ని సంతృప్తినీ ప్రసాదిస్తాయి. బైబులు గ్రంథం రెండు త్రోవలున్నాయని చెప్తుంది – మత్త 7,13–14. మొదటి త్రోవ విశాలమైంది. దానిలో ప్రయాణం చేయడం సుకరమనుకొని చాలమంది మోసపోతారు. కాని ఇది వినాశానికి చేరుస్తుంది. రెండవత్రోవ ఇరుకైంది. ఆ త్రోవలో ప్రయాణం చేయడం కష్టమనుకొని చాలమంది దాన్ని అనుసరించరు. కాని కడన భగవంతుణ్ణి చేర్చే మార్గంలో ప్రయాణం చేస్తున్నట్లు. ఆధ్యాత్మిక సుఖాలను వెదుకుతుంటే ఇరుకైనమార్గంలో నడపించేది పరిశుద్ధాత్మ.

17. మనలో రెండు రకాల శక్తులున్నాయి. మొదటి రకం శక్తులు ఆత్మకు సంంధజంచినవి. ఇవి బుద్ధిశక్తీ, చిత్తశక్తీని. బుద్ధిశక్తితో విషయాలు తెలిసికొంటాం. ఆలోచించిచూస్తాం. సత్యం గ్రహిస్తాం. ఈ శక్తులు ఉన్నతశక్తులు. ఇక రెండవరకం శక్తులు మన యింద్రియాలకు సంబంధించినవి. ఇవి అల్పశక్తులు. మొదటి కోవకు చెందిన ఉన్నత శక్తుల మీద నేరుగా దేవుడు మాత్రమే పనిచేయగలడు. అనగా మన బుద్ధిశక్తినీ చిత్తశక్తినీ నేరుగా భగవంతుడు మాత్రమే ముట్టగలడు. పిశాచాలు గాని దేవదూతలు గాని నేరుగా వాటి మీద ప్రభావం జూపలేవు. కాని ఈ పిశాచాలూ దేవదూతలూ నేరుగా మన అల్పశక్తులను ముట్టగలవు. అవి ప్రత్యక్షంగా మన యింద్రియ శక్తులమీద పనిచేసి వాని ద్వారా పరోక్షంగా ఆత్మశక్తులను ప్రభావితం జేయగలవు. పిశాచం

తరచుగా పంచేంద్రియాల ద్వారా మనలను శోధిస్తుంది. చూపు, వినికిడి, స్పర్శ, రుచి వాసన మొదలైన క్రియలకు కారణమైన కన్ను, చెవి, చర్మము, నాలుక, ముక్కు పంచేంద్రియాలు. కనుక మనం ఈ యవయవాల విషయంలో నిర్మలంగా వుండి శోధనల్లో చిక్కుకోకుండా వుండాలి.

18. నరుల్లో కొద్దిమందికి సున్నితమైన మనస్సాక్షి వుంటుంది. ఈలాంటి వాళ్ళు తప్పు చేయకపోయినా చేసామేమోననే స్వల్ప పాపం చేసినా చావైనా పాపం చేసామేమోననీ బాధపడుతుంటారు. పిశాచం వీళ్ళను బాధింపగోరి వీళ్ళ మనస్సాక్షిని ఇంకా సున్నితం చేస్తుంది. పాపం చేయకపోయినా చేసామేమోనని శంకలూ బాధలూ అనుమానాలూ కలిగిస్తుంది. ఈ విధంగా వాళ్ళ చిత్తశాంతిని పాడుచేస్తుంది. ఐనా ఈ యపాయానికి గురయ్యేవాళ్ళు కొద్దిమంది. ఇక నరుల్లో చాలమందికి మొద్దువారిన మనస్తత్వం వుంటుంది. ఈలాంటివాళ్ళు తప్పుచేసి కూడ చేయలేదన్నట్లుగా ధీమాగా వుండిపోతూంటారు. పిశాచం వీళ్ళ మనస్సాక్షి మరింత బండవారిపోయేలా చేస్తుంది. వీళ్ళు చావనైనా పాపం చేసినపుడు స్వల్ప పాపమేలే అని అనుకొనేలాగా, స్వల్ప పాపం చేసినపుడు అసలది పాపమే కాదులూ అని అనుకొనేలా చేస్తుంది. కనుక మొద్దువారిన మనస్సాక్షి కలవాళ్ళు జాగ్రత్తగా ప్రవర్తించాలి. కొంతవరకైనా సున్నితమైన అంతరాత్మను అలవరచుకొనే ప్రయత్నం చేయాలి.

5. ఇగ్నేష్యసు అనుభవాలు

19. ఇగ్నేష్యస్ పరిశుద్ధాత్మ నరులను నడిపించే తీరు క్షుణ్ణంగా అవగాహనం చేసకొన్నవాడని ముందే చెప్పాం. అతని జీవితంలో ఇందుకు చాలా ఉదాహరణలు కన్పిస్తాయి. అతడు ఇంకా పరివర్తనం చెందకముందే పాంపలూనా యుద్ధంలో సైనికాధికారిగా పోరాడి గాయపడి ఆస్పత్రిలో చేరాడు. అచట కాలవ్యాపనానికని అతనికి అర్చ్యశిష్టుల చరిత్రలు కొన్ని తెచ్చియిచ్చారు. అవి ఫ్రాన్సిసే, డోమనికు మొదలైన మహాభక్తుల చరిత్రలు. ఈ గ్రంథాలు చదువుతుంటే ఇగ్నేష్యస్‌కు రెండు రకాల తలంపులు కలిగేవి. ఒకరకం తలపులు తన ప్రాత జీవితానికి సంబంధించినవి. తాను పద్ద సైనికోద్యోగిగా పేరుగాంచి రాజును మెప్పించాలి. రాజవంశానికి చెందిన ఓ అందగత్తెను వివాహమాడాలి. కాని ఈలాంటి తలంపులు వచ్చి దాటిపోయాక అతని హృదయంలో ఓ రకమైన అశాంతీ నిరుత్సాహమూ విచారమూ గోచరించేవి. మరోరకం తలంపులు తాను చదువుతున్న అర్చ్యశిష్టుల చరిత్రలను పురస్కరించుకొని కలిగేవి. డోమినికూ ఫ్రాన్సిసూ అన్ని పుణ్యకార్యాలు చేసినపుడు తాను మాత్రం ఎందుకు చేయకూడదు? ఈలాంటి తలంపులు వచ్చి దాటిపోయాక అతని హృదయంలో ఓ రకమైన శాంతీ

ఆనందమూ సంతృప్తీ ఉత్సాహమూ గోచరించేవి. ఈ మనోస్థితిని బట్టి అతడు తొలిరకపు తలంపులు పిశాచం నుండి వచ్చాయనీ రెండవరకపు తలంపులు పరిశుద్ధాత్మ నుండి వచ్చాయనీ నిర్ణయించుకొన్నాడు. పండును బట్టి చెట్టును నిర్ణయించాడు. తాను రాజసేవను మానుకొని దైవసేవలో చేరాడు.

20. పరివర్తనానంతరం ఇగ్నేష్యసు జపతపాల్లో కాలం గడుపుతూ మన్రేసా గుహలో కొంతకాలం వసించాడు. ఆ సమయంలో అతనికి ప్రకాశిస్తున్న ఓ సుందరవస్తువు కన్పించేదట. అది పాము ఆకిరము వుండేదట. దాన్ని చేచినంత సేపూ అతనికి ఎంతో అనందం కలుగుతుండేది. కాని ఆదర్శనం తొలగిపోగానే అతని హృదయం ఏదో అసంతృప్తీ నిరుత్సాహమూ గోచరించేవి. ఈ మనోస్థితిని బట్టి అతడు దాన్ని పిశాచ దర్శనంగా నిర్ణయించాడు. మళ్ళా ఆ మెరిసే పాము కన్పించినపుడు దాన్ని కర్రతో బాది తరిమివేసాడు. ఆ సమయంలోనే అతని అంతరాత్మలో "నీ వింకా జీవించబోయే డెబ్బైయేండ్లూ ఈలాంటి కఠిన తపస్సులు ఏలా భరిస్తావు?" అనే ఓ ప్రశంన విన్పిస్తుండేది. ఇగ్నేష్యసు ఆప్రశ్న ఏయాత్మనుండి వచ్చిందో గుర్తించి "ఓరీ పిశాచమా! నీవు డైబైయేండ్లు కాదుగదా ఒకరోజు ఆయవు మాత్రము ఈయగలవా?" అని అడిగేవాడు. దానితో ఆశోధన తొలగిపోయింది. ఈలా అతడు పిశాచ ప్రబోధాన్ని గుర్తించేవాడు, జయించేవాడు.

21. పరివర్తనం తర్వాత ఇగ్నేష్యసు చిన్నపిల్లలతో గలసి వ్యాకరణమూ లెక్కలూ మొదలైన ప్రాథమికవిద్యలు నేర్చుకోవడం మొదలెట్టాడు. కాని అతడు చదువుకోబోయేప్పుడెల్లా ఓ విధమైన ఆనందానుభూతి కలిగేది. కన్నీళ్ళు ధారగా కారేవి. హృదయంలో గొప్ప భక్తిభావం జనించినట్లుగా కన్పించేది. ఐతే ఈ భక్తిపారవశ్యం వల్ల అతని చదువు కుండపడిపోయేది. అతడే పాఠాలు నేర్చుకొనేవాడు కాదు. ఇది చూచి ఈ యానందానుభూతి ఇగ్నేష్యసు నిశితంగా విచారించి చూచుకొన్నాడు. తన చదువుకు అంతరామం కలిగించే ఈ ఆనందానుభూతి సదాత్మ నుండి వచ్చివుండదని నిర్ణయించుకున్నాడు. వెంటనే తన ఉపాధ్యాయుని వద్ద కెళ్ళి ఇక తాను ఈలాంటి ఆనందనుభూతికి లొంగపోననీ, పాఠాలు శ్రద్దగా చదివి ఒప్పజెపుతాననీ ప్రమాణం చేసాడు. తరువాత ఆయానందానుభూతి దానంతటదే ఆగిపోయింది. ఇంకోమారు ఓ ఓ పెద్ద గోయి కన్పింపగా అతనికి ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనే బుద్ధి పుట్టింది. కాని ఆ కోరిక ఎక్కడ నుండి వచ్చిందో అతడు గుర్తింపగలిగాడు. ఈ విధంగా అతడు ఒక్కో కార్యాన్నీ ఒక్కో కోరికనీ జాగ్రత్తగా పరిశీలించి చూచేవాడు. ఏది చూచిన ప్రబోధమో ఏది సదాత్మ ప్రబోధమో గుర్తుపట్టేవాడు.

22. ఇగ్నేష్యసుకు అప్పుడప్పుడూ ప్రభు దర్శరం లభిస్తుండేది. ప్రభువు అతనికి ఒకోమారు సూర్యుడు లాగ, ఒకోమారు తెల్లని ఆకృతితోను దర్శన మిచ్చేవాడు. కాని ఈ దర్శనాలె చాల అస్పష్టంగా వుండిపేయేవి. ఐనా ఈతడు దర్శర ఫలితాలను జాగ్రత్తగా పరనిశీలించి చూచుకొనేవాడు. ప్రభు సాక్షాత్కారం వల్ల అతనికి తన మీద తనకే ఏహ్యాభావం

జనించేది. తన పూర్వ పాపాలను తలంచుకొని దుఃఖించేవాడు. ఇరుగుపొరుగువాళ్ళకు క్రీస్తును బోధించాలని కోరిక పుట్టుకువచ్చేది. హృదయంలో శాంతిభావమూ ఆనందమూ నెలకొనేవి. ఈ సత్ఫలితాల వల్ల అతడు తాను చూచిన దర్శనాలు యథార్థమైనవేననీ అవి పిశాచం తెచ్చిపెట్టిన మోసాలు కాదనీ నిర్ణయించుకొన్నాడు.

23. జీవితంలో మనం చేసికొనే నిర్ణయాలకు ఇగ్నేషియను చాల ప్రాముఖ్యమిచ్చేవాడు. మామూలుగా నరులు స్వార్థం తమ కనుకూలంగా వుండేలా నిర్ణయాలు చేసికొంటారు గాని, భగవంతునికి ప్రియపడేలా కాదు. మన స్వార్థాన్ని గుర్తించి పిశాచం గూడ మనకనుకూలంగా వుండేలాగ ఆయా నిర్ణయాలు చేసికొమ్మని మనం అంగీకరించేలా అంగీకరించకూడదా? మన స్వార్థం తప్పకుండా ఆ పదవిని పొందాలనే కోరుకొంటుంది. కాని ఆ పదవికి మనం అట్టే అర్హులం గాదు. దానిని చేపట్టినందు వలన మనకూ యితరులకూ నష్టాలు కూడ కలుగుతాయి. ఈలాంటి పరిస్థితుల్లో స్వార్థానికి లొంగిపోకుండా మంచి నిర్ణయం చేసికొనే పద్ధతి ఒకటి ఇగ్నేషియసు విచారించాడు. మొదట మనం ఆ పదవి అంగీకారం వైపూ మొగ్గగూడదు. అనంగీకారం వైపూ మొగ్గకూడదు. మంచి తక్కెడలాగ అటుగాని యిటుగాని మొగ్గకుండ సమభావంతో వుండాలి. అటుపిమ్మట ఈ విషయంలో స్వార్థానికి లొంగిపోకుండ దేవునికి ప్రియపడేలా నిర్ణయం చేసికోవాలని ఆ ప్రభువు అనుగ్రహం అడుగుకోవాలి. అటుతర్వాత ఆ పదవిని అంగీకరించినందువలన కలిగే ఫలితాలేమిటివో, నిరాకరించినందువలన కలిగే ఫలితాలేమిటివో జాగ్రత్తగా పరిశీలించి చూడాలి. తదనంతరం రెండు పక్షాల్లో ఎంత కోరుకున్ని బలమైన కారణాలు కన్పిస్తే అటువైపే ఎన్నిక చేసికోవాలి. మనస్వార్థం ఎంత కోరుకున్నా బలమైన కారణాలు కన్పించని పక్షాన ఎన్నుకోగూడదు. అలా చేసికొన్న ఎన్నికను కడన భక్తితో దేవునికి సమర్పించాలి. ఈలా నిర్ణయం చేసికొన్నప్పుడు స్వార్థానికి గాని బంధు పక్షపాతానికి గాని పిశాచప్రేరణకు గాని లొంగిపోవడమంటూ వుండదు. ఇగ్నేషియసు వ్రాసిన "తపోభ్యాసాలు" అనే గ్రంథం ఈలాంటి ఆధ్యాత్మిక విషయాలతో నిండి వుంటుంది.

24. ఇగ్నేషియసు రోజుకు రెండుసారులు – మధ్యాహ్నమూ, రాత్రీ – సాధారణమైన ఆత్మశోధనం చేసికొంటూండేవాడు. పైగా రోజూ చాలాసారులు ప్రత్యేకమైన ఆత్మశోధనం గూడ చేసికొంటూ వుండేవాడు. ఈ యాత్మశోధనలన్నిటిలో అతడు తన హృదయాన్ని సదాత్మ ప్రబోధజస్తుందా లేక దుష్టాత్మ ప్రభోధిస్తుందా అని జాగ్రత్తగా పరిశీలించు కొంటూండేవాడు. తన హృదయంలో వెలుగూ ప్రశాంచభావమూ నెలకొని వున్నాయా లేక చీకటి ఆందోళనమూ చోటుచేసికొంటున్నాయా అని విచారించి చూచుకొనేవాడు.

దీనివల్ల తన్ను సదాత్మే నడిపిస్తుందో లేక దుష్టాత్మ నడిపిస్తుందో తెలిసికొంటూండేవాడు. అతడు యేసుసభ సభ్యులు ఈ యాత్మశోధనలను ఎల్లకాలమూ విధిగా పాటించాలని నియమించేసాడు. వ్యాధిగా వున్నప్పుడు ధ్యానమైనా మానివేయవచ్చుగాని, ఆత్మశోధనం మానివేయ గూడదని ఆజ్ఞచేసాడు. పరిశుద్ధాత్మ అపరిశుద్ధాత్మ మన మీద పనియేసే తీరును అనుభవ పూర్వకంగా తెలిసికొన్న భక్తుడతడు.

6. దేవుడే భక్తులను నడిపిస్తాడు

25. ఇంతవరకు ఇగ్నేష్యసు అనుభవాలను పరిశీలించాం. ఇక, పరిశుద్ధాత్మా దుష్టాత్మా మనలను నడిపించే తీరునకు బైబులు నుండి కొన్ని ఉదాహరణలు చూద్దాం. ఒకోమారు భగవంతుని పిలుపు చాల స్పష్టంగా విన్పిస్తుంది. ఇన సందేహమంటూ వుండదు. కనుక భక్తుడు భగవంతుణ్ణి అనుసరిస్తాడు. ఉదాహరణకు, ప్రభువు సుంకపు మెట్టువద్ద కూర్చుండివున్న మత్తయిని పిలువగా అతడు లేని క్రీస్తుని అనుసరించాడు – మత్త 9,9. అలాగే ఉత్థాన క్రీస్తు దమస్కు త్రోవనుండి పౌలును పిలువగా అతడు వెంటనే ప్రభు శిష్యుడయ్యాడు – అ.చ. 8,4. ఈ పిలుపుల్లో సందేహానికి ఆస్కారంలేదు. కాని ఈలాంటి పిలుపులు చాల అరుదుగా గాని లభించవు. కొన్నిసారులు ప్రభువు పిలుపు అంత స్పష్టంగా వుండదు గూడ. ఏంచేయాలో. ఏలాచేయాలో తెలియదు. బోలెడన్ని సందేహాలు కలుగుతాయి. ఈలాంటప్పుడు భక్తుడే ఆ సందేహాలను నివారించుకోవాలి. ఓ ఉదాహరణం. ప్రభువు అవివాహితయైన మరియను మెస్సీయాకు తల్లివి కమ్మని కోరాడు. ఆమో వినంతో ఇదేలా సాధ్యపడుతుందని అడిగింది. ఆమె పురుష ప్రయత్నంతో గాదు, దైవశక్తితో బిడ్డను కంటుందని వివరించాడు దేతదూత – లూకా 1,28-34. ఇక్కడ మరియ సందేహ నివృత్తి చేసికొంది. ఈలా భగవత్ప్రబోధాలను గూర్చిన సందేహాలను నివృత్తి చేసికొనే బాధ్యత మనమీదనే వుంటుంది.

26. మత్తయి పౌలులకూ మరియకూ విన్పించిన పిలుపు అసాధారణమైంది. మన జీవితంలో అసలు ఈలాంటి పిలుపే విన్పించదు. మామూలుగా ఆ ప్రభువు మన అంతరాత్మలో మాటలాడుతూ మనలను నడిపిస్తూంటాడు. మన హృదయంలో ఓ విధమైన ప్రబోధం కలిగించే మనమేమీ చేయాలో చెప్తూంటాడు. ఐనా భగవంతుడు కలిగించే ఈ ప్రబోధం మనకు స్పష్టంగా తెలిసిరాదు. చాల అనుమానాలు శంకలూ వుండిపోతాయి. ఈలాంటి తానింకా అధికంగా యూదభక్తుణ్ణి ఔతానన్నాకొన్నాడు. తరువాత తాను చేసింది తప్పని తెలాసికొని పశ్చాత్తాపపడ్డాడు. అటుతరువాత క్రీస్తుని ఆధారంగా తీసికొని గాని

ఆయా నిర్ణయాలు చేసికోగూడదని నిశ్చయించుకొన్నాడు అన్ని పనుల్లోను ఆ ప్రభువు మనస్తత్వమే మనకూ వుండాలని బోధించాడు ఫిలి 2,5. ఈ పౌలు లాగే మనం కూడ భగవత్ప్రబోధం గుర్తించలేక జీవితంలో పొరపాటులు చేస్తూంటాం.

27. బైబులు భక్తులు భగవంతుడు తమ్ము నడిపించాలని ప్రార్థించారు. కీర్తనకారుడు తన యిక్కట్టులలో దేవాలయానికి వెళ్ళి ప్రభుని సంప్రతించి చూడాలని కోరుకొన్నాడు - 27,4. రిబ్కా తన గర్భంలోని కవలపిల్లలు ఒకరి నొకరు నెట్టుకొంటూండగా చూచి ప్రభుని సంప్రతించింది – ఆది 25,22. దావీదు తన ఆపదల్లో ప్రభుని సంప్రతించి చూచేవాడు. ప్రభువు సలహా ప్రకారం ప్రవర్తించేవాడు. ప్రవక్తలు తాము దైవ సందేశాన్ని విన్పింపకముందు ప్రభుని సంప్రతించేవాళ్ళు. నూత్నవేదవలో పౌలు దైవచిత్తాన్ని తెలిసికోవడానికై పలుసారులు ప్రార్థన చేసాడు – కొలో 1,9. దమస్కును త్రోవలో ప్రభుప్రకాశం పౌలును నేల మీద కూలద్రోయగా అతడు "ప్రభో నేనేమి చేయాలో తెలియజేయి" అని ప్రార్థించాడు - అచ 22,10. ఈలాగే మనంకూడ భగవంతుడు మనలను నడిపించాలని ప్రార్థించాలి. మనం పిశాచం కపటోపాయాలకు లొంగిపోకుండా వుండాలనీ, దేవుని చిత్తప్రకారం జీవించాలనీ అడుగుకొంటూండాలి.

27ఎ. భగవంతుడు నరుల హృదయాల్లో మాటలాడుతూంటాయి. కీర్తనలు వ్రాసిన భక్తులకు ఈ యనుభవం బాగా వుంది. "నీయాలోచనలతో నన్ను నడిపిస్తుంటావు, కడన నన్ను నీ మహిమలో చేర్చుకొంటావు" అన్నాడు ఓ కీర్తనకారుడు - 73,24. మనకు మంచి ఆలోచనలు పుట్టించేదీ, మనచేత మంచిపనులు చేయించేదీ, వాటికి సంభావన ఇచ్చేదీ ప్రభువే. "ప్రభువు నాకు హితోపదేశం చేస్తుంటాడు, రాత్రుల్లో గూడ అంతరాత్మ నన్ను హెచ్చరిస్తుంటుంది" అన్నాడు మరో భక్తుడు - 16,7. భగవంతుడు తన భక్తులకు మేల్కొని వున్నప్పుడే గాదు నిద్రబోతునప్పుడు గూడ నడిపిస్తూటాడు. యెషయా ప్రవచనం 54,13. "మీ బిడ్డలందరికీ ప్రభువే ఉపదేశం చేస్తాడు" అని చెప్తుంది. ఈ వాక్యాలను బట్టి ప్రువు తన బక్తుల హృదయాల్లో మాటలాడుతూంటాడనీ, తన ప్రబోధం ద్వారా వాళ్ళను నడిపిస్తుంటాడనీ, వ్యక్తమౌతుంది గదా! కాని ప్రభువు నరులు మాటలాడినట్లు పెద్దగి మాటలాడడు. అతడు తిన్నని యెలుగుతో మన హృదయంలో మాటలాడతాడు. ఆ ప్రభుస్వరం ఆధ్యాత్మిక మానవులకే గాని విన్పించదు. ప్రాపంచిక సుఖభోగాలతో సృష్టి వస్తులంపటత్వంతో సతమతమయ్యే వాళ్ళకి ఆ ప్రభుస్వరం విన్పించనే విన్పించదు. కనుక మనం తరచుగా హృదయంలోకి తొంగిచూచుకొని అక్కడ ప్రభువేమైనా ఉపదేశం చేస్తున్నాడా అని పరిశీలించి చూచుకోవాలి. భక్తులకు ఈలాంటి అలవాటు ఉంటుంది.

28. ప్రభువు మనలను నడిపించే తీరులో ఇంకో విషయం గూడ వుంది. మనం పెద్దల అధికారానికి లొంగి వుండాలి. డమస్కు మార్గంలో ప్రభువు పౌలు మనసును మార్చనాక అతన్ని నురుగా క్రైస్తవ సమాజంలో చేర్చుకోలేదు. డమస్కు క్రైస్తవ సమాజంలో పేరెన్నికగన్న అననీయాను అతని వద్దకు పంపాడు. పౌలుకు జ్ఞానస్నానమిచ్చింది ఈ భక్తుడే - అ.చ. 9,17-19. అనగా పౌలు అననీయ అధికారాన్ని గుర్తించాలి. తొలినాటి సమాజంలో క్రైస్తవులు మోషే ధర్మశాస్త్రాన్ని పాటించాలా అక్కరలేదా అన్న వివాదం వచ్చింది. కొందరు పాటించాలని వాదించారు. పౌలు పాటించనక్కర లేదన్నాడు. మనలను రక్షించేది మోషే ధర్మశాస్త్రం గాదు, క్రీస్తునందలి విశ్వాసం అని బోధించాడు. కాని అతడు యెరూషలేము వెళ్ళి అక్కడ వున్న పేత్రు యాకోబు మొదలైన భక్తులను కలుసుకొని తన వాదాన్ని విన్పించాడు. వాళ్ళ అంగీకారాన్ని పొందాడు - అచ 15,1-3. ఈ సన్నివేశాలను బట్టి మనం క్రైస్తవ సమాజాధికారులకు లోబడి వున్నప్పుడు మాత్రమే దైవాత్మచే నడిపించబడుతున్నామనే నిర్ధారణకు రావచ్చునని రూఢమౌతుంది గదా!

7. క్రీస్తు బోధలు

29. క్రీస్తుని పరిశుద్ధాత్మ ఎడారికి తోడ్కొని పోయింది. ఎందుకు? పిశాచం అతన్ని శోధించేందుకు - మత్త 4,1. ఈ విధంగా ఓ వైపు పరిశుద్ధాత్మ మరోవైపు దుష్టాత్మ మనలను ప్రభావితం చేస్తూంటాయి. ఇక, దుష్టాత్మ ప్రభుని ముమ్మారు శోధించింది. మొదట రాళ్ళను రొట్టెలుగా మార్చమంది. అటుతరువాత చాగిలపడి తన్ను ఆరాధించమంది. ఆ మూడు శోధనల్లోని ముఖ్యాశం, క్రీస్తు తండ్రి చిత్తాన్ని మీరేలా చేయడమే. కాని ఈ శోధనల్లో ముఖ్యాశం, క్రీస్తు తండ్రి చిత్తాన్ని మీరేలా చేయడమే. కాని ఈ శోధనల్లో ప్రభువు పిశాచానికి లొంగిపోలేదు గదా, దాన్ని జయించాడు. ఐనా పిశాచం క్రీస్తుని అంతటితో వదిలిపెట్టలేదు. పేత్రు ద్వారా మళ్ళా ప్రభువుని శోధించింది. అందుకే ప్రభువు పేత్రుని “సైతానూ? నా యెదుటి నుండి తొలగిపో” అని గద్దించాడు - మత్త 16,23. పిశాచం మనలను శోధించే తీరుగూడ ఈలాగే వుంటుంది.

30. క్రీస్తు బోధల్లో సదసదాత్మలను గుర్తుపట్టడానికి ఉపయోగపడే అంశాలు కొన్ని ఉన్నాయి. ప్రభువు ఇద్దరు యజమానులకు సేవచేయ వద్దన్నాడు - మత్త 6,24. ఈ యిద్దరు యజమానులు ఎవరు? భగవంతుడూ పిశాచమూను. మనం పూర్తిగా పిశాచం వైపు పోము. దేవుని సేవిస్తూనే వుంటాం. కాని పూర్తిగా దేవుని వైపు గూడ పోము. ఓ వైపు దేవుని ఆజ్ఞలు పాటిస్తూనే వుంటాం. మరోవైపు పిశాచంతో కూడ చేతులు కలుపుతూంటాం. దాని చెప్పుచేతలకు గూడ లొంగిపోతూంటాం. ఈ సంగతి మనకు తెలుసు. ఐనా స్వార్థం కొద్దీ గడ్డి తింటూంటాం. యూదా క్రీస్తునీ కోరుకున్నాడు. ధనాన్నీ

కోరుకొన్నాడు. కడకు ఉట్టికీ స్వర్గానికీ గూడ పనికిరాకుండా పోయాడు – యోహా 12,6. ఈలా ప్రవర్తిస్తే పరిశుద్ధాత్మ ప్రభోదాన్ని నిరాకరించి దుష్టాత్మ ప్రబోధానికి లొంగిపోయినట్లే.

31. ప్రభువు "మీరు చిన్నబిడ్డలవలె నైతేనే తప్ప పరలోక రాజ్యంలో ప్రవేశింపలేరు" అన్నాడు – మత్త 18,3. ఇక్కడ చిన్నబిడ్డల వలె కావడం అంటే యేమిటి? మనం ప్రాయంలో చిన్న బిడ్డలం కాలేం. కాని మనస్తత్వంలో కాగలం. బిడ్డ మనస్తత్వానికీ పద్దవాళ్ళ మనస్తత్వానికీ చాల బేధముంటుంది. పెద్దవాళ్ళు ఇతరుల మీద అట్టే ఆధారపడరు. తమంతటతాము నిలువగలరు. కాని చిన్నబ్డిలు నిత్యమూ తల్లిదండ్రుల మీద ఆధారపడతారు. క్రీస్తు నిత్యమూ తన తండ్రిమీద ఆధారపడి జీవించాడు. అలాగే మనం కూడ ఆ తండ్రి మీద ఆధారపడి జీవించాలని బోధించాడు. కనుక పసిబిడ్డల వలె కావడమంటే దేవుని మీద ఆధారపడ్డమే. వినయం గల నరుడు దేవుని మీద మాధారపడి జీవిస్తాడు. కాని గర్వాత్ముడు దేవుని మీద ఆధారపడ్డానికి ఒప్పుకోడు. నాకు నేను చాలదు ననుకొంటాను. వినయాత్ములను పరిశుద్ధాత్మా గర్వాత్ములను అపరిశుద్ధాత్మా నడిపిస్తూంటుంది.

32. పైన 29వ అంశంలో క్రీస్తు పేత్రుని "సైతానూ నా యెదుట నుండి తొలగిపో" అని మందలించాడని చెప్పాం – మత్త 16,23. ఇక్కడ పేత్రుని "సైతానూ" అని పిలవడంలో భావమేమిటి? ప్రభువు తాను యెరూషలేములో బాధలనుభవించి సిలువ మీద మరణించాలి అని శిష్యులకు బోధించాడు. ఆ బోధ పేత్రుకు నచ్చలేదు. అతడు క్రీస్తుని ప్రక్కకు తీసికొనిపోయి ఈలాంటి మరణం నీకు ప్రాప్తించకుండా వుండాలి అని పల్కాడు. అనగా పేత్రు క్రీస్తు మరణాన్ని అర్థం చేసికోలేదు. క్రీస్తు సుఖాలు అనుభవించాలనే గాని కష్టాలు అనుభవించ గూడదని అతని భావం. క్రీస్తుకు ఈ బోధచేయమని పిశాచమే అతన్ని ప్రోత్సహించింది. క్రీస్తు తన సిలువను నిరాకరించి తండ్రి చిత్తానికి వ్యతిరేకంగా పోవాలని పిశాచం ఈవరకే యెడారిలో శోధించింది. అక్కడ తాను నెగ్గలేక ఇప్పుడు పేత్రుద్వారా ప్రభుని శోధిస్తుంది. అందుకే ఈ శోధనను అర్థం చేసికొన్న ప్రభువు ఇక్కడ పేత్రుని "సైతానూ" అని పేర్కొన్నాడు. ఇక, క్రీస్తు మొదట సిలువ మరణం అనుభవించి ఆ పిమ్మట పునరుత్థానుడైనవాడు, అతని శిష్యులమైన మనం కూడ మొదట బాధలనుభవిస్తేనే గాని అటుపిమ్మట మహిమను పొందలేం. ఎవరు సిలువను నేర్పుతో తప్పించుకో జూస్తూంటారో వాళ్ళను నడిపించేది పిశాచమే.

33. పై సన్నివేశం లాంటిదే మరొకటుంది. ఉత్థాన క్రీస్తు ఇద్దరు శిష్యులతో ఎమ్మావు గ్రామానికి వెళ్తున్నాడు. వాళ్ళకు అతడే క్రీస్తని తెలీదు. ఆ శిష్యులు క్రీస్తు రోమను ప్రభుత్వంతో యుద్ధం చేసి పాలస్తీనా దేశానికి స్వాతంత్ర్యం సంపాదించి పెడతాడనీ, అతడు రాజకీయాల్లో జోక్యం జేసుకొనే మెస్సీయా అనీ నమ్మారు. కాని క్రీస్తు అలాంటి

పనేమీ చేయకుండానే చనిపోయాడు. అంచేత వాళ్ళ ఆశలన్నీ అడియాసలై పోయాయి. వాళ్ల మొగాలు చిన్నవోయాయి. ఈలాంటి శిష్యులను మందలిస్తూ ప్రభువు "క్రీస్తు మొదట శ్రమలనుభవించి అటుపిమ్మట మహిమలో ప్రవేశించుట అగత్యం కాదా" అని హెచ్చరించాడు - లూకా 24,26. ఇది మహాకావ్యం. క్రీస్తుకు మొదట శ్రమలూ అటుపిమ్మట మహిమను. గురువు కొక త్రోవా శిష్యుల కింకొక త్రోవ అంటూ లేదు. మనం కూడ ఆ గురువు లాగే మొదట సిలువ మోయాలి. అటుపిమ్మట మోక్ష మహిమను పొందాలి. కనుక మన ఆధ్యాత్మిక జీవితం సిలువ - ఉత్థానం అనే రెండు స్తంభాల మీద ఆధారపడి నిలుస్తుంది. ఈ సత్యాన్ని గ్రహించి జీవితంలోని శ్రమలను మంచి మనస్సుతో అంగీకరించే మహానుభావాలను పరిశుద్ధాత్మ నడిపిస్తుందని చెప్పాలి.

34. క్రీస్తు చెప్పిన ఇంకో వాక్యం గూడ ఇదే భావాన్ని తలంపునకు తెస్తుంది. ప్రభు శిష్యుడు కాగోరేవాడు తన్ను తాను నిగ్రహించుకోవాలి, ప్రభు సిలువను మోస్తూ, ఆన్ని అనుసరించి వెళ్ళాలి - మత్తయి 16,24. ఈ మహావాక్యం మూడు భావాలను బోధిస్తుంది. మొదటిది, క్రీస్తు శిష్యుడు తన్నుతాను నిగ్రహించుకోవాలి. తన్ను తాను జయించుకోవాలి. అనగా తన్ను తాను నిరాకరించుకొని క్రీస్తునే తన సర్వస్వంగా ఎన్నుకోవాలి. రెండవది, క్రీస్తు సిలువను మోయడానికి సంసిద్ధుడు కావాలి. ఇక్కడ సిలువంటే రకరకాల శ్రమలూ, మరణమూను. వీటిని హృదయపూర్వకంగా అంగీకరించువాడే క్రీస్తు భక్తుడు. మూడవది, క్రీస్తును అనుసరించాలి. అనగా అతని శిష్యుడు కావాలి. క్రీస్తునాడు యూదుల రబ్బయిల శిష్యులు వాళ్ళ గురువులు బోధలను నేర్చుకొని వాటిని తూచ తప్పకుండ భావితరాలవాళ్లకు అందించిపోయారు. కాని క్రీస్తు శిష్యులకు ఈ మాత్రం చాలదు. వాళ్ళు బోధలను ఆలించడం మాత్రమే గాదు. అచ్చంగా అతనిలాగే జీవించాలి. విశేషంగా అతనిలాగే పరలోకంలోని తండ్రి మీద ఆధారపడి మనుగడ సాగించాలి. ఆ తండ్రిపట్ల బిడ్డల్లా మెలగాలి. ఈ నియమాలను పాటించేవాళ్ళే యథార్థమైన క్రీస్తు శిష్యులు. వాళ్ళే దేవుని ఆత్మచే నడిపింపబడే దైవపుత్రులు. మనం పరిశుద్ధాత్మచే నడిపింపబడుతున్నామో లేదో తెలిసికోగోరే వాళ్ళకు ఇది పరీక్షావాక్యం. క్రైస్తవ శిష్యుని కుండవలసిన లక్షణాలను గూర్చి ప్రస్తావించేపుడు దీనికంటే గొప్పవాక్యం మరొకటి క్రీస్తు బోధల్లో కన్పించదు.

8. పరిశుద్ధాత్మ నడిపించే తీరు

35. క్రీస్తు శిష్యులతో ఉన్నంతకాలం అతడే వాళ్ళకు ఆదరణ కర్త. క్రీస్తు ఉత్థానమై వెళ్ళిపోయాక అతని ఆత్మ శిష్యులకు ఆదరణకర్తగా వచ్చింది. యూద ప్రజల సంప్రదాయాన్ననుసరించి ఒక నాయకుడు దాటిపోతూ మరొక నాయకుణ్ణి నియమించి

వెళ్తాడు. ఆరెండవ నాయకుడూ మొదటి నాయకుడు ప్రారంభించిన పనిని కొనసాగించుకొని పోతాడు. మోషే దాటిపోతూ యోషువాని నాయకుణ్ణిగా నయమించాడు. యోషువా యిస్రాయేలు ప్రజలను వాగ్దత్త భూమికి చేర్చాడు. యేలీయా దాటిపోతూ యెలీషాను ప్రవక్తగా నియమించాడు. అలాగే క్రీస్తు దాటిపోతూ పరిశుద్ధాత్మను నాయకునికిగా నియమించాడు. కనుక క్రీస్తు నెలకొల్పిన క్రైస్తవ సమాజాన్ని ఈయాత్మ నడిపిస్తుంటుంది. తండ్రి వద్దకు చేకూర్చుతూంటుంది. ఒకవైపు పిశాచం బిడ్డలను పిశాచం నడిపిస్తుంటుంది. మరోవైపు దేవుని బిడ్డలను దేవునిఆత్మ నడిపిస్తూంటుంది–రోమా 8,14.

36. పరిశుద్ధాత్మ భక్తులను నడిపిస్తుందని చెప్పాం. కొన్ని ఉదాహరణలు చూద్దాం. మరియ బాలయేసును దేవాలయంలో అర్పించడానికి వెళ్ళినపుడు ఆత్మ సిమియోను అనే వృద్ధుని నడిపించుకొని వచ్చింది. అతడు క్రీస్తును దర్శించిందాకా కన్నుమూయడని ఆత్మ అతనికి హామీ యిచ్చింది - లూకా 2,25–28. అనగా ఆత్మ గ్రీకు ప్రజలకు సువర్తాను బోధించడానికై అంటియోకయ నుండి పౌలును బర్నబాకు కొనిపోయింది - అచ 13,2–4. పౌలు మూడవ ప్రేషిత ప్రయాణంలో వుండగా యెరూషలేములో అతని కోసం శ్రమలు కాచుకొని వున్నాయని ఆత్మ అతనికి ముందుగానే ఎరుకపరిచింది - 20,22–33. రథంమీద కూర్చుండి యెషయా ప్రవచనాన్ని చదువుకొంటే పోతూన్న యితియోపీయుని వద్దకు ఫిలిప్పును నడిపించుకొని వచ్చింది - 8,29. యెరూషలేములోని తొలి క్రైస్తవ సమాజానికి ఏడ్గురు డీకన్లు నాయకులుగా వ్యవహరించారు. వాళ్ళల్లో ఒకడైన సైఫాను ఆత్మచే ప్రబోధితుడై వేదసాక్షిగా మరణించాడు - 7,55. ఈలా ఆత్మ నిత్యం తన భక్తులను నడిపిస్తూనే వుంటుంది.

37. ఇటీవల మన కాలంలోనే ఆత్మ జాన్ పోపుగారిని నడిపించింది. ఈ మహానుబావుడు క్యాతలిక్ సమాజానికి పట్టిన బూజును తుడిచివేయాలని సంకల్పించుకొన్నాడు. కాని ఆ తొలిరోజుల్లో ఇతన క్యాతలిక్ అధికారులు ఈయనతో అట్టే సహకరించలేదు. అపుడు ఈ పుణ్యపురుషుని హృదయంలో ఓ ఆవేదనం మంటలా మండేదిట. "నీవు క్రైస్తవ సమాజాన్ని సంస్కరించాలి సుమా!" అనే ప్రబోధం అతని అంతరాత్మలో విన్పించేదట. ఆ భక్తుడు అది పరిశుద్ధాత్మ ప్రబోధమనొ గుర్తించాడు. ఆ ముసలి ప్రాయంలో రెండవ వాటికన్ సమావేశం ప్రారంభించాడు. మన క్యాతలిక్ సమాజానికి ఆయన చేసిన ఉపకారం అంతా యింతా కాదు. మొదటి పెంతెకోస్తు తర్వాత వాటికను సమావేశము వంటి సంఘటనం మరొకటి క్రైస్తవ చరిత్రలో లేనేలేదని విజ్ఞుల అభిప్రాయం. మన దౌర్భాగ్యమా అంటూ ఈ వాటికను సభ చేసిన నిర్ణయాలూ సంస్కారాలూ నేటివరకు మనదాకా రానేలేదు. ఆ జాను భక్తుని హృదయం ఓ మంటలా రాజుకొంటూండేదని చెప్పాం. పూర్వం యిర్మీయా గూడ ఈలాంటి అనుభవమే వుండేది - యిర్మీ 20,9. భక్తులైనవాళ్ళని ఆత్మ నడిపించేది తీరు ఈలా వుంటుంది.

38. పరిశుద్ధాత్మ మనకు వరాలనిస్తుంది. ఈవరాల్లో వొకటి ఏవి సదాత్మలో ఏవి దుష్టాత్మలో గ్రహించేలా చేస్తుంది. సదసదాత్మ వివేచనం పరిశుద్ధాత్మ వివేచనం పరిశుద్ధాత్మ వరం - 1కొ 12,10. పరిశుద్ధాత్మా అపరిశుద్ధాత్మా నిప్పూ నీళ్ళూ లాగ ఒక దానితో ఒకటి కలియవు. అపరిశుద్ధాత్మ వుండలేదు. ఈ యాత్మలు మనలను నడిపించే తీరు తెలిసికొంగే మొదట మనతరపున మనకు కొంత జాగ్రత్తా ఆలోచనా వుండాలి. ఈ వరాన్ని ప్రసాదించమని ఆత్మను ప్రార్థించాలి గూడ. మన జీవితంలో ఏయాత్మ ఏతీరుగా ప్రవర్తిస్తుందా అని అలోచించి చూచి కొంత అనుభవం గడించాలి. మొతంతవ మీ్మద సదసద్త్మా జ్ఞానమనేది కొంత కృషి చేసి సాధించగిన ఉత్తమ వరం.

39. పరిశుద్ధాత్మ నడిపివచే వాళ్ళల్లో కొన్ని లక్షణాలుంటాయని చెప్పాడు పౌలు. ఈ లక్షణాలను అతడె "ఆత్మఫలాలు" అని పేర్కొన్నాడు. అవి ప్రేమ, సంతోషము, సమాధానము, సహనము, దయ, మంచితనము, నమ్మదగిన తనము, వినయము, ఇంద్రియ నిగ్రహము - గల 5,22. కనుక ఈ లక్షణాలు మనలో వుంటే ఆత్మ మనమీద పనిచేస్తుందని రూఢిగా చెప్పవచ్చు. ఈలాగే పిశాచం నడపించే వాళ్ళల్లో పిశాచలక్షణాలు కన్పిస్తాయి. వాటిని గూడ పౌలు పేర్కొన్నాడు. ఆవి జారత్వము, అపవిత్రత, చెడునడత, విగ్రమారాధనము, మాంత్రిక క్రియలు, ద్వేషము, కలహము, మత్సరము, క్రోధము, స్వార్థము, కక్షలు, వర్గాలు, పక్షాలే, త్రాగుబోతుతనము, అల్లరిపనులు. ఈ లక్షణాలు నూత్నవేదంలో మరెక్కడా కన్పించవనే చెప్పాలి.

40. పౌలు చాలతావుల్లో క్రైస్తవ సమాజాన్ని ఓ దేవాలయంతో పోల్చాడు. ఈ దేవాలయానికి పునాదిరాయి క్రీస్తే. క్రైస్తవులంతా ఈ పునాది రాతిమీద సజీవ శిలలుగా అమర్చపడతారు. వాళ్ళంతా కలిసి ఓ దేవాలయంగా తయారౌతారు - ఎఫె 2,20-22. ఇక, మనమెప్పుడూ ఈ క్రైస్తవ సమా. నిర్మాణానికి పూనుకోవాలే గాని దాన్ని ధ్వంపం చేయగూడదు. కొంతమంది ఈ సమాజంలో చీలికలు తెచ్చిపెడుతూంటారు. దాని ద్వారా సమాజం నాశనమైపోతుంది. ఈలాంటి వాళ్ళను పిశాచం నడిపిస్తుందనే చెప్పాలి. క్రైస్తవ సమాజ నిర్మాణంలాగే సోదరప్రేమ కూడ చాల ముఖ్యమైంది. ఓ ప్రాచీన రోమను సామెత "నరునికి నరుడు తోడేదు" అని చెప్తుంది. నరులు స్వార్థం కొద్దీ ఒకణ్ణి ఒకడు పీకుకొని తింటుంటారు. ఈలాంటి పరిస్థితుల్లో దేవుడు పరిశుద్ధాత్మ ద్వారా తన ప్రేమను మన హృదయాల్లో కుమ్మరిస్తూంటాడు - రోమా 5,5. కనుక ఎవరు సోదర ప్రేమతో జీవిస్తారో

వాళ్లను పరిశుద్ధాత్మ నడిపిస్తున్నట్లు. ఎవరు సోదర ప్రేమ మీరి తోడేళ్ళులాగా ప్రవర్తిస్తుంటారో వాళ్ళను అపరిశుద్ధాత్మ నడిపిస్తున్నట్లు.

41. యోమాను మొదటి జాబు 2,20 వచనమూ 2,27 వయనమూ దేవుని ఆత్మ మన హృదయాలను అభిషేకిస్తుందని వాకొంటుంది. ఇక్కడ ఆత్మ మన హృదయాలను అభిషేకించడమంటే, మనకు క్రీస్తు పట్ల విశ్వాసం పుట్టించడమే. అతని బోధలను మనం అర్థం చేసికొనేలా చేయడమే. అతని జీవితాన్ని, విశేషంగా మరణాన్నీ ఉత్థానాన్నీ, మనం అంగీకరించేలా చేయడమే. ఈ భావమే యోహాను సువార్త 16,12-14. వాక్యాల్లో గూడ కన్పిస్తుంది. పరిశుద్ధాత్మ దిగివచ్చి శిష్యులను సంపూర్ణ సత్యంలోనికి నడిపిస్తుంది. ఇక్కడ సంపూర్ణ సత్యమంటే క్రీస్తే. అనగా ఆత్మ వచ్చి శిష్యులు క్రీస్తుని బాగుగా అర్థం చేసికొనేలా. అతన్ని పూర్ణ హృదయంతో అంగీకరించేలా చేస్తుంది. ఆత్మ క్రీస్తు బోధలనే గైకొని వాటిని మళ్ళా శిష్యులకు బోధిస్తుంది. ఆ బోధల భావాన్ని విప్పి చెప్తుంది. కనుక ఆత్మచే నడిపింపబడేవాళ్ళకు మన క్రైస్తవ మతసత్యాల పట్ల ఆసక్తి కలుగుతుంది. బైబులు మీద కోరిక పుడుతుంది. క్రీస్తు జీవిత పరమార్థాన్నీ అతని కోరిక గూడ కేవలం జ్ఞానం కొరకు గాదు, భక్తి కొరకు. ఆచరణం కొరకు. అందుచేత మనం ఈ యాత్మ అభిషేకం కోసం ప్రార్థిస్తూండాలి.

42. ఆత్మ మనకు చేసే ప్రధానమైన సేవ ఒక్కటే ఒక్కటి - మనలను ఆ క్రీస్తు వద్దకు తోడ్కొని పోవడం. ఆ ప్రభువుతో జోడించడం. ఈ కార్యాన్నే ఆత్మ నానా రూపాల్లో చేస్తుంది. "నన్ను పంపిన తండ్రి ఆకర్షిస్తేనే తప్ప ఎవడూ నా యొద్దకు రాలేడు" అనే క్రీస్తు వాక్యం ఒకటుంది -- యోహాను 6,44. ఈ యాకర్షణే పరిశుద్ధాత్మ. అనగా తండ్రి పరిశుద్ధాత్మ ద్వారా మనలను క్రీస్తు వద్దకు రాబట్టు కొంటూంటాడు. ఆత్మ మనలను క్రీస్తు వద్దకు చేరుస్తూంటుంది. ఈ యాత్మ అనుగ్రహం లేందే మనం యేసు ప్రభువు అని అంగీకరించలేమన్నాడు పౌలు - 1కొరి 12,3. ఈ వాక్యంలో "ప్రభువు" అంటే దేవుడని బావం. కనుక మనం క్రీస్తు దేవుడని గూడ పరిశుద్ధాత్మ ద్వారానే. ఈ యాత్మ మన హృదయం మీద క్రీస్తు రూపురేఖలను చిత్రిస్తుంది. క్రీస్తు పట్ల భక్తిని కలిగిస్తుంది.

43. క్రీస్తు అనుసరణ గ్రంథం 3,54. మానవ ప్రకృతితో నడిచేవాళ్ళు కొందరూ, దైవ వరప్రసాదంతో నడిపించేవాళ్ళు కొందరూ అని చెప్తుంది. ఈ యిరుతెగల వాళ్ళ లక్షణాలను చాల పేర్కొంటుంది. వాటిలో కొన్నిటిని ఈ క్రింది ఉదాహరిస్తుంది. ఇక్కడ మానవ ప్రకృతి అంటే పిశాచ ప్రబోధం. దైవ వరప్రసాదమంటే పరిశుద్ధాత్మ ప్రబోదం. సాధకులు ఈ యధ్యాయాన్ని జాగ్రత్తగా చదివి చూడండి. మిమేయాత్మ నడిపిస్తుందో మీకే బోధపడుతుంది.

మానవ ప్రకృతి	దైవ వరప్రసాదం
మోసమూ, డంబమూ	నిరాడంబరము
విచ్చలవిడిగా తిరగడం	ఆత్మనిగ్రహం
ఆతరుల అధికరాన్ని సహించకపోవడం	ఇతరులకు లొంగివుండడం
స్వీయలాభం కోరడం	పరుల లాభం
స్వీయ ఘనత కోరడం	దేవుని మహిమపరచడం
శరీర సుఖాలు	కష్టపడి పనిచేయడం
నాజూకు వస్తువులపై మోజు	సామాన్య వస్తువులు చాలు
అనిత్య సుఖాలు వెదకడం	శాశ్వత సుఖాలు
పుచ్చుకోవడం	ఈయడం
వస్తువులు కూడబెట్టడం	పంచుకోవడం
ప్రపంచాడంబరాలవైపు ఆకర్షణ	దేవునివైపు ఆకర్షణ
సంచార ప్రీతి	నిలకడ
ఇతరుల బహుమతులు కావాలి	దేవుడే మన బహుమతి
ఇతరుల మెప్పులు పొందాలి	దేవుణ్ణే స్తుతించాల
అధికారులు, గొప్పవాళ్లు మనకు స్నేహితులు కావాలి	దేవుడే స్నేహితుడు
కష్టాలు సహించలేకపోవడం	తాల్మి
వార్తలూ సద్దులూ కావాలి	లోకంలో క్రొత్త యేముంది?
సీష్టివస్తువుల వైపు ఆకర్షణ	సృష్టికర్తవైపు ఆకర్షణ

44. దేవుని త్మచే నడిపింపబడ్డ మనేది జీవితంలో ఒక్క సన్నివేశానికి గాని లేక ఒక్క రోజుకొ గాని సంబంధించినది గాదు. మన జీవితమంతా ఆత్మచేత నడిపింప బడుతూండవలసిందే. మన కార్యాన్నీ ఆత్మ అనుగ్రహంతో కొనసాగి పోతేండవలసిందే. కనుక భక్తుడైనవాడు రోజురోజూ, వారావారమూ, నెలనెలా తన దినచర్యను పరిశీలించి చూచుకొంటూంటాడు. తన ప్రార్థనల్లో, ఆత్మశోధనల్లో, ధ్యానాల్లో, వడకాల్లో తాను ఏ యాత్మ చేత నడిపింప బడుతున్నాడో జాగ్రత్తగా పరిశీలించి చూచుకొంటూంటాడు. ఇగ్నేష్యసు తన్ను ఏయాత్మ నడిపిస్తుందో రోజూ ఆత్మ శోధనల్లో తరచితరచి చూచుకొనేవాడని చెప్పాం. మనం కూడ రోజూ ఈలా ఆత్మపరీక్ష చేసికొంటూంటే ఎంత బాగుంటుంది! ఇంకా చూడు, బైబులు ధ్యానాలు 29, "రెండు మార్గాలు".

9. పిలుపు

బైబులు భాష్యం -26

విషయసూచిక

1. సేవా జీవితం 182
2. ఎన్నిక 185
3. పిలుపు 188
4. క్రీస్తుతో పరిచయం 190
5. సువార్తను ప్రకటించడం 194
6. ఆత్మరక్షణ కాంక్ష 196
7. నిగ్రహం 199
8. మోక్షభాగ్యం ధ్రువం 202

1. సేవా జీవితం

గురుజీవితమూ కన్యాజీవితమూ ప్రధానంగా సేవాజీవితం. ఈ జీవితాన్ని గూర్చి యీ తొలియధ్యాయంలో కొన్ని ప్రాథమకాంశాలు తెలిసికొందాం.

1. గురువుల కొరత

మనదేశంలో క్రైస్తవప్రజలు రెండున్నర శాతంమాత్రమే. ఈ సమాజం ఇంకా యెంతో వృద్ధిలోకి రావాలి. క్రైస్తవప్రజలకు సేవలుచేసి వాళ్ళను నడిపించే నాయకులు గురువులూ మఠకన్యలూను. కాని ఈ గురువులూ మఠకన్యలూ కావడానికి మన సమాజంనుండి చాలిచాలనంతమంది యువతీయువకులు ముందుకి రావడంలేదు. దక్షులైన నాయకులు లేందే క్రైస్తవప్రజలు ఏలా వృద్ధిలోకి వస్తారు? ప్రభువు తననాటి యూదప్రజలనుజూచి వాళ్లు కాపరిలేని మందలాగ వున్నారని చింతించాడు - మార్కు 6,34. ఈ వాక్యం నేటి మన క్రైస్తవసమాజాలకూ అక్షరాల వర్తిస్తుంది. కనుక చైతన్యంగల యువతీయువకులు ఉత్సాహంతో ముందుకి వచ్చి గురువులూ మఠకన్యలుగా పనిచేయడానికి పూనుకోవాలి.

2. సేవాభావం

గురుజీవితమూ కన్యాజీవితమూ ప్రధానంగా సేవకొరకు ఉద్దేశింపబడినవని చెప్పాం. గురువులూ మఠకన్యలూ క్రైస్తవ సమాజానికి చేసే సేవలు ఏమిటివి? మన క్రైస్తవ సమాజాలు దేశంలో గొప్పగొప్ప విద్యాసంస్థలు నెన్నిటనో నడిపిస్తున్నాయి. వీటిల్లో విద్యాసేవ చేసేనాథులు దొరకవద్దా? ఇంకా మన సమాజాలు పెద్దపెద్ద ఆస్పత్రులు

నడిపిస్తున్నాయి. ఈ యాస్పత్రుల్లో వైద్యసేవ చేసేవాళ్ళు కావాలి. పేదసాదలకూ బలహీన వర్గాలనూ ఆర్థికంగాను సాంఘీకంగాను ముందుకి తీసికొనిరావడానికి మన వాళ్ళు సాంఘీక సేవాకార్యక్రమాలను ఎన్నిటినో చేపడుతున్నారు. ఈ కార్యక్రమాల్లో పనిచేసేవాళ్ళు ఉండాలి. ఇక, క్రీస్తుని బోధిస్తూ సువిశేషాన్ని ప్రకటిస్తూ జ్ఞానోపదేశసేవ చేసేవాళ్ళూ కావాలి. ఈ సేవాసంస్థలన్నిటినీ కొనసిగించుకొంటూ పోవాలంటే ఎంతోమంది యువతీయువకులు ముందుకివచ్చి వీటిల్లో గురువులుగా మఠకన్యలుగా పనిచేయాలిగదా? ముసలివాళ్ళు పనినుండి విరమించుకొంటూంటే వయసువాళ్ళువచ్చి పనిలో చేరుతూండాలిగదా? చోద్యమేమిటంటే, మన యువతీయువకులు క్రైస్తవ సంస్థల్లో చదువుకొని వృద్ధిలోకి వస్తూంటారు. కాని తర్వాత ఈ సంస్థల్లోచేరి సేవచేయడానికి మాత్రం ఎంతమాత్రమూ ఒప్పుకోరు. ఇది వట్టి స్వార్థం.

3. కన్యాజీవితపు విలువ

రీత, సుజాత అని యిద్దరమ్మాయిలు. వాళ్ళిద్దరూ తోటలోనికివెళ్ళి రెండు గులాబీపూలు కోసుకొన్నారు. రీత తాను కోసికొనిన పూవును జడలో ముడుచుకొని యెంతో సంతోషించింది. కాని సుజాత తనపూవును తీసుకొనివెళ్ళి గుళ్ళో దేవుని పాదాలవద్ద సమర్పించింది. రీత పూవును జడలో పెట్టుకోవడం మంచిదే. కాని సుజాత పూవును దేవునికి సమర్పించుకోవడం అంతకంటే మంచిది. ఓ యువతి తన జీవితాన్ని ఓ పురుషునికి అర్పించుకొని అతనితో వివాహజీవితం జీవించడం మంచిదే. కాని అదేయువతి తన జీవితాన్ని భగవంతునికి సమర్పించుకోవడం అంతకంటె యోగ్యమైంది. వివాహితయైనయువతి భర్తనేలా సంతోషపెట్టాలా అని లౌకిక విషయాలతో సతమతమౌతూంటుంది. కాని అవివాహితయైన మఠకన్య ప్రభువునేలా సంతోషపెట్టాలా అని ఆధ్యాత్మిక విషయాలతో సతమత మౌతుంటుంది. ఇదే నియమం వివాహితుబైన పురుషునికీ అవివాహితుడైన గురువుకీగూడ వర్తిస్తుంది. కన్యాజీవితంలోను గురుజీవితంలోను వుండే విలువంతా యిక్కడే వుంది - 1కొ 7,32-34

4. కన్యాజీవితానికే శాశ్వతస్థితి

వివాహజీవితం కేవలం ఈలోకంకొరకు ఉద్దేశింపబడింది. ఇక్కడి ప్రజలు చనిపోతూంటారుగనుక వివాహజీవితం ద్వారా క్రొత్త జనాన్ని కనవలసివుంటుంది. కాని మోక్షంలో నరులు చనిపోరు. అక్కడ క్రొత్తవాళ్ళను కనవలసిన అవసరంలేదు. కనుక అక్కడ వివాహజీవితమంటూ వుండదు. అక్కడివాళ్ళు పెండ్లి చేసుకోరు. శాశ్వతంగా దేవదూతల్లా వుండిపోతారు. కన్యాజీవితంగూడ ఈలా అవివాహితులుగా వుండిపోవడమే.

కనుక వివాహితజీవితం కేవలం ఈలోకానికి సంబంధించింది. దానికి శాశ్వతస్థితి అంటూలేదు - మార్కు 12,25.

కన్యాజీవితం ఈ లోకానికీ పరలోకానికీగూడ సంబంధించిందీ, శాశ్వతమైందీని.

5. ఏలా తెలిసికోవాలి?

సుందరిని తల్లిదండ్రులు మేనత్త కొడుకు సత్యానికిచ్చి పెండ్లి చేయాలనుకొన్నారు. కాని సుందరిమాత్రం ప్రక్కింటి యువకుడు రాజును పెండ్లి చేసుకుంటానంది. తల్లి సత్యాన్ని చేసికొమ్మని కూతురుని దబాయించింది. కాని ఆ యామ్మాయి ఒప్పుకోలేదు. రాజంటే తకెంతో యిష్టం అనిచెప్పింది. ఇక్కడ ఈ "యిష్టం" ప్రధానం. గురుజీవితానికి కన్యాజీవితానికీ గూడ ఇదే నియమం వర్తిస్తుంది. మనకు గరుజీవితానికీ కన్యాజీవితినకీ పిలుపువుంటే ఆ జీవితంమీద ఓ విధమైన యిష్టం పుడుతుంది. మనకు పిలుపు వుందా లేదా అని తెలిసికోవాలి అంటే ఈ యిష్టం అనే దానికంటె గొప్పగురుతు ఏమీలేదు. పరిశుద్ధాత్మే మన హృదయంలో ఈ యిష్టాన్నీ పుట్టిస్తుంది. పిలుపు లేనివాళ్ళకు ఈలాంటి జీవితాన్ని ఎన్నుకోవాలంటే యెంతో అనిష్టంగా వుంటుంది. ఈ యిష్టం కొందరిలో స్పష్టంగాను బలంగాను వుంటుంది. కొందరిలో అంత స్పష్టంగా వుండదు. మనకు గురుజీవితంమీదా కన్యాజీవితంమీదా పెద్ద యిష్టం కన్పించక పోయినా, అనిష్టం మాత్రం వుండకూడదు. పిలుపుకి ఇది చాలు.

పిలుపుకి ఇష్టం ప్రధానలక్షణం అన్నాం. కాని పిలుపు వున్నవాళ్ళల్లో ఈ యిష్టంతోపాటు కొన్ని అప్రధాన లక్షణాలు కూడ కన్పిస్తాయి. అవి దేవద్రవ్యానుమానాలమీద ఆశ, చావైన పాపాలను మానుకోవడం, చెడు సహవాసాలకు పోకుండా వుండడం, విరక్తత్వంపట్ల ప్రీతి, లోకంలోని ఆడంబరాలమీద ఆట్టే మోజు పెట్టుకోవడం వుండడం, నిరాడంబర జీవితం, దేవమాతపట్ల భక్తి, తోడి ప్రజలకు ఏదో మలు చేద్దామన్న కోరిక - మొదలైనవి. ఈ లక్షణాలన్నీ మనలో వుండనక్కరలేదు. వీటిల్లో తల్లిదండ్రుఉలూ ఆత్మగురువులూ మొదలైన వాళ్ళను సలహా అడగాలి.

ఇంకా, క్రైస్తవప్రజలను నడిపించేది పరిశుద్ధాత్మ - రోమా 8,14. పిలుపుద్వారా మనలను గురుజీవితానికీ కన్యాజీవితానికీ నడిపించేదిగూడ ఆయాత్మే. కనుక గురువూ మఠకన్యా కావాలనుకొనేవాళ్ళు ఆయాత్మ సహాయం అడుగుకోవాలి. మనం ఏత్రోవవెంట వెళ్ళాలో తెలియజెప్పమనీ, మనహృదయంలో మాటలాడమనీ ఆయ్మాతను అడుగుకోవాలి.

6. ఎవరిలో చేరాలి.

చాలరకాల గురువులున్నారు. అదేవిధంగా అమ్మగార్లకు గూడ చాల మఠసభలున్నాయి. యువతీయువకులకు ఏ గురువుల్లో, లేక ఏ యమ్మగార్లలో చేరితే బాగుటుంది అనే సందేహం కలుగుతుంది. మామూలుగా విద్యార్థులు ఎవరి విద్యాసంస్థల్లో

చదువుకొంటారో వాళ్లల్లో చేరుతూంటారు. ఎందుకంటే ఆ గురువులనుగూర్చీ, ఆ మఠకన్యలనుగూర్చీ మనకు కొంత పరిచయముంటుంది. వాళ్లుకూడ మనం తమలోచేరాలనే కోరుకుంటూంటారు. కాని మనకు ఒకోమారు వేరేవాళ్ల సభలో చేరాలనికూడ కోరిక పుడుతుంది. దీనికి బలమైన కారణాలుకూడ వుండవచ్చు. అలాంటప్పుడు నరభ్యంతరంగా మనం కోరుకొన్న సభలో చేరవచ్చు. ఈ విషయంలో ఏదైనా సందేహంకలిగితే తల్లిదండ్రులూ ఆత్మగురువులూ మొదలైనవాళ్ళను సంప్రతించాలి.

ఈ యధ్యాయంలో పిలుపుగూర్చి కొన్ని విషయాలు స్థూలంగా జెప్పాం. ఈ యంశాలు ఇంకా పాఠశాలల్లోను కళాశాలల్లోను చదువుకొనే విద్యార్థులకొరకు. ఇక రాబోయే అధ్యాయాల్లో పిలుపును సవిస్తరంగా వివరిస్తాం. ఆ వివరాలు ఈ వరకే నోవిష్యేటుల్లోను సెమినరీల్లోను చేరిన యువతీయువకులకు ఎక్కువగా ఉపయోగపడతాయి.

2. ఎన్నిక

పౌలు తన పిలుపునుగూర్చి చెప్పుకొంటూ యీలా వ్రాసాడు : 1 నేను తల్లి గర్భంలో రూపొందినప్పటినుండే దేవుడు నన్ను ప్రత్యేకపరచాడు. 2. తన కృపచేత నన్ను పిలిచాడు. 3. తన కుమారుణ్ణి నాకు ప్రత్యక్షంచేసాడు. 4. నేను అన్యజనులకు తన కుమారుణ్ణి ప్రకటించాలని కోరుకొన్నాడు–గల 1,15–16. పౌలుచెప్పిన పై నాల్గుభావాలను నాల్గు అధ్యాయాల్లో విపులంగా పరిశీలించి చూద్దాం. ఈ మొదటి అధ్యాయంలో "దేవుడు నన్ను ప్రత్యక్షపరచాడు" అనే భావాన్ని చూద్దాం. దీన్నే ఎన్నిక అంటాం.

1. ఆకర్షణం

దేవుడు కొందరు స్త్రీ పురుషులను తన పనికై యెన్నుకొంటాడు. ఈ యెన్నికలో రెండంవాలు ఉంటాయి. మొదటిది, ప్రభువు తానెన్నుకొనిన వ్యక్తిని పాపు ప్రపంచాన్నుండి వేరుచేస్తాడు. రెండవది, పవిత్రుడైన భగవంతుడు ఆ వ్యక్తిని తన సేవకు అంకితం జేసికొంటాడు. యెషయా యిర్మీయావంటి ప్రవక్తలూ, మోషే దావీదులాంటి నాయకులూ, అపోస్తలులూ మరియావంటి భక్తులూ ఈ లోక్షణాలు కలవాళ్ళే. ప్రభువు తానెన్నుకొనిన వ్యక్తిని తోడిజనంనుండి వేరుజేస్తాడు. తన వరప్రసాదంతో ఆ వ్యక్తిని తనవైపు బలంగా ఆకర్షివచుకొంటాడు. ఈ యాకర్షణనుగూర్చి మాట్లాడుతూనే క్రీస్తు ఓమారు "నా తండ్రి ఆకర్షిస్తేనేతప్ప ఎవరూ నాచెంతకు రాలేరు" అని పల్కాడు – యోహా 6,44.

2. ప్రభువుకి మనలనుగూర్చి ముందుగానే తెలుసు

"నేను తల్లిగర్భంలో రూపొందించినప్పటినుండే ప్రబువు నన్ను ప్రత్యేకపరచాడు" అన్నాడు పౌలు. ఇది చాల గొప్పభావం. మనం పుట్టక పూర్వం మనలనుగూర్చి ఎవరికి

తెలుసు? మన తల్లికిగూడ తెలీదు. ఆమె యింకా మనలను కంటితో చూడనేలేదు. ఐనా మనం తల్లిగర్భమనే చీకటి కోనేటిలో వుండగానే ప్రభువు మనలను ఆదరంతో వీక్షించాడు. అప్పటికింకా మనకు జన్మపాపం వుంది. ఐనా ప్రభువు మనలను చిన్నచూపు చూడలేదు. అసలు మనం తల్లికడుపున బడినప్పటినుండే ప్రభువు మనలను తన సేవకు అంకితం జేసికొన్నాడు. తొలుతటినుండీ మనం అతని వాళ్ళమే. కనుకనే ప్రభువు యిర్మీయా ప్రవక్తకు ఈలా సెలవిచ్చాడు. "నీవు మాతృగర్భంలో రూపొందకముందే నిన్ను గూర్చి నాకు తెలుసు. నీవు తల్లికడుపునుండి వెలువడకముందే నేను నిన్ను ప్రతిష్ఠించాను నిన్ను అన్యజాతులకు ప్రవక్తగా నియమించాను' – యిర్మీ 1,5. ప్రవక్త తన పిలుపునుగూర్చి చెప్పుకొన్న ఈ వాక్యాలనే పౌలు తన పిలుపుకుగూడ అన్వయించుకొన్నాడు. ఇదే వాక్యాలను ఈనాడు మన పిలుపుకీ వర్తింపజేసికోవచ్చు.

ప్రభువుకి మనలనుగూర్చి ముందుగానే తెలుసు అనేభావం పౌలుకి ఎంతైనా నమ్మికనూ ఉత్సాహాన్ని పట్టించింది. అందుకే అతడు తనజాబులో "యేసుక్రీస్తు దాసుడా, ప్రేషితుడుగా పిలువబడినవాడూ, దేవుని సువార్తను ప్రకటించడానికి ప్రత్యేకింప బడినవాడూ ఐన పౌలు రోమాపురిలోని దేవుని ప్రియులందరికీ వ్రాయుని" అని సగర్వంగా చెప్పుకొన్నాడు – రోమా 1,1. ప్రపపంచములో ప్రజలు తమ పేర్లను ఎన్నో బిరుదాలూ డిగ్రీలూ తగిలించుకొంటారు. కాని మనకు వాటితో అవసరంలేదు. మన బిరుదాలు ఏసుక్రీస్తు దాసుడు, ప్రేషితుడుగా పిలువబడినవాడు, దేవుని కృపచేత ప్రత్యేకింపబడినవాడు – ఇవి. మనకు ఈ పేర్లు చాలు. మరియ ఎలిసబేత్తును సందర్శించడానికిరాగా ఆమె "ప్రభువు తల్లి నా వద్దకు రావడమా? ఈభాద్యం నాకేలా ప్రార్తించింది?" అని విస్తుపోయింది. – లూకా 1,43. ఆలాగే మనంకూడ ఎన్నిక అనే భాగ్యాన్ని నోచుకొన్నందుకు ఎంతో విస్తుపోవాలి.

3. పౌలు అనుభవం

ఎన్నిక అనేది చాల గొప్పభాగ్యం. పౌలు ఈ ఎన్నిక అనేవరం తనకేలా సిద్ధించిందా అని ప్రశ్నించుకొని ఈలా జవాబిచ్చాడు. "ప్రభువు మనలను పరిశుద్ధజీవితం జీవించడానికి పిల్చాడు. ఈలా పిలిచింది మనంచేసిన సత్కార్యాలు బట్టిగాదు, తన సంకల్పంద్వారానే. అనాది కాలంనుండీ యేసుక్రీస్తు మనకు అనుగ్రహింపబడిన వరప్రసాదంద్వారానే" – 2తిమో 1,9. ఇక్కడ పౌలు సూచించిన భావాలు ఈనాడు మనకూ అక్షరాల వర్తిస్తాయి. వీటిని కొంచెం విపులంగా పరిశీలిద్దాం.

1. "మన సత్కార్యాలను బట్టిగాదు, తన సంకల్పంద్వారానే". ప్రభువు పిలిచేటప్పటికి మనంలేము. మన సత్కార్యాలు అసలేలేవు. ఐనా ప్రభువు స్వయంగానే

ఈ యెన్నిక అనే భాగ్యాన్ని మనకచ్చాడు. మనకే యెందుకీయాలి? మనకు తెలీదు. ప్రభువు తన భక్తుడైన మోషేతో "నేను నాయిష్టం వచాచనవాళ్ళను కటాక్షిస్తాను. నేను కోరుకొన్నవాళ్లను కరుణ చూపుతాను" అన్నాడు – నిర్గ 33,19. ప్రభువు సంకల్పం అలాంటిది, అంతే.

2. "ఆనాది కాలంనుండీ" ఆనాది కాలంనుండి గూడ ప్రభువు మనలను ప్రేమిస్తూ వచ్చాడు. అందుకే అతడు యిర్మీయాతో "నేను నిన్ను శాశ్వతప్రేమతో ప్రేమించాను, నా ప్రేమ నీపట్ల స్థిరంగా వుంటుంది" అని చెప్పాడు – యిర్మీ 31,3. కనుక అనాది కాలం నుండే ప్రభువు మనలను తలంచుకొన్నాడు, జ్ఞాపకముంచుకున్నాడు, ప్రేమించాడుగూడ. ప్రభువుచూపిన ఈ యాదరాభిమానాలకు మనమెంతైనా కృతజ్ఞులమై యుండాలిజ కీర్తనకారునిలాగే మనంగూడ "ప్రభువు నాకుచేసిన ఉపకారాలకు నేను ప్రత్యుపకారమేమి చేయగలను?" అనుకోవాలి – కీర్త 116,12.

3. "యేసుక్రీస్తునందు" ప్రభువు క్రీస్తుద్వారా మనకు ఈ యెన్నిక అనే భాగ్యాన్నిచ్చాడు. ఇది మన గొప్పనుబట్టికాదు, క్రీస్తునిజూచి. మనం అతనిలోకి జ్ఞానస్నానం పొందుతామనీ, అనతి తమ్ముళ్లమూ చెల్లెళ్లమూ ఔతామని తెలిసికొని తండ్రి మనలను ఎన్నిక చేసాడు. కనుక మన సౌభాగ్యమంతా క్రీస్తునందే.

4. "మనకు అనుగ్రహించబడిన దరప్రసాదంద్వారానే" మనం పుట్టుకముందే ఈ వరప్రసాదం మనకోసం సంసిద్ధమై వుంటుంది. మనకోసం కాచుకొని వుంటుంది. మనం పుట్టగానే అది మనమీద బలంగా పనిచేస్తుంది. మనలను ఆ ప్రభువువైపు ఆకర్షిస్తుంది. ఎన్నికఅంటే యిదే. ధనికులయింటిలో పుట్టే బిడ్డకు తల్లిదండ్రుల సిరిసంపదలు అబ్బుతాయిగదా! ఆలాగే దేవునివలన ఎన్నికైన భక్తులకు చిన్ననాటినుండే అతని వరప్రసాదం విరివిగా లభిస్తుంది.

4. ప్రార్థనా భావాలు

1. క్రీస్తు శిష్యులను ఎన్నుకోవడాన్ని గూర్చి చెపూ్త మార్కుపువార్తను "అతడు కొండయెక్కి తనకిష్టమైనవాళ్ళను పిలువగా వాళ్ళు అతనివద్దకు వచ్చారు" అని చెప్తుంది – 3,13. ప్రభువు ఎన్నుకొనేవాళ్ళు అతనికి యిష్టులు. ప్రభువు మనలనుగూడ ఎన్ను కొన్నాడు అంటే, మరి మనంగూడ అతనికి యిష్టులమనేభావం.

2. యిర్మీయా,పౌలు మేము మాతృగర్భంలో వున్నప్పుడే ప్రభువు మమ్ము ఎన్నుకొన్నాడు అని భావించి సంతృప్తిచెందారు. మనకూ ఇదేభావన వుండాలి. మన పిలుపు యాదృచ్ఛికమైంది గాదు, ప్రభువు బుద్ధిపూర్వకంగా నిర్ణయించింది. ఈ భావం మన కెంతైనా సంతృప్తినీ ధైర్యాన్నీ కలిగించాలి.

3. పౌలు తన పిలుపునీ పూర్వ పాపజీవితాన్ని గూర్చి చెప్పుకొంటూ "పూర్వము దూషకుడనూ హింసకుడనూ హానికరుడనూ ఐయున్న నన్ను ప్రభువు తన పరిచర్యకు

నియమించాడు. ఆయన నేను నమ్మదగినవాణ్ణిని ఎంచాడు. దీనికిగాను నేను అతనికి కృతజ్ఞుణ్ణి" అని వ్రాసికొన్నాడు. మనలనుగూడ ప్రభువు నమ్మదగిన వాళ్లనుగా ఎంచాడు. కనుకనే మనలను పిల్చాడు. ప్రభువుకి మనమీద మనమీద వున్న ఈ సదభిప్రాయాన్ని నిలబెట్టుకొనే బాధ్యత మనది - 1తిమో 1,12-13

4. కీర్తనకారుడు "ప్రభో! నేను నీ దాసుణ్ణి నీ దాసురాలి కుమారుణ్ణి" అని చెప్పుకొన్నాడు - కీర్త116,16. ఈ భక్తునిలాగే మనంకూడ ప్రభువుపట్ల కృతజ్ఞులమైయుండాలి. ప్రభో! నేను నీవాణ్ణి. నీవాణ్ణిగా వుండాలనే నా కోరిక అని చెప్పుకొంటూండాలి.

3. పిలుపు

"ప్రభువు తన కృపచేత నన్ను పిలిచాడు" అని చెప్పుకొన్నాడు పౌలు. ఈ పిలుపు ఏలావుంటుందో పరిశీలించి చూద్దాం.

1. పిలుపు ముగ్గురు దైవవ్యక్తులనుండి

కఫర్నాములో ప్రభువుచెప్పిన మాటనుబట్టి ఈపిలుపు తండ్రివద్దనుండి లభిస్తుంది. "నన్ను పంపిన తండ్రి ఆకర్షిస్తేనేతప్ప ఎవరూ నావద్దకు రాలేరు" అన్నాడు ప్రభువు - యోహా 6,44. ఆలాగే పిలుపు క్రీస్తువద్దనుండి కూడాను. "మీరు నన్ను ఎన్నుకోలేదు, నేను మిమ్ము ఎన్నుకొన్నాను" - యోహా 15,16. ఇక పిలుపు పరిశుద్ధాత్మనుండిగూడ. "అంతియోకయలోని ప్రవక్తలూ బోధకులూ ప్రభుని సేవిస్తూ ఉపవాపం చేస్తూన్నారు. అప్పుడు పవిత్రాత్ముడు నాపనికై సౌలునూ బర్నబాను ప్రత్యేకించండని వాళ్లతో చెప్పాడు" - అకా 13,2. ఈ రీతిగా మన పిలుపు ముగ్గురు దైవవ్యక్తులనుండి వచ్చింది. కనుక మనం దాన్ని ఎంతో విలువతో చూచుకోవాలి. శ్రేష్ఠమైన ప్రతివరమూ, సంపూర్ణమైన ప్రతిబహుమానము జ్యోతిర్మయుడైన తండ్రి వద్దనుండే వస్తుంది - యాకో 1,17. మన పిలుపునుగూడ ఈలాంటి పరమేగనుక మనం ఆ తండ్రికి కృతజ్ఞులమై యుండాలి.

2. పిత కానుకను క్రీస్తు స్వీకరిస్తాడు

పిత నాకనుగ్రహించిన వాళ్ళంతా చెంతకువస్తారు అన్నాడు ప్రభువు - యోహా 6,37. పిలువబడినవాళ్ళు పితచే ప్రత్యేకంగా ఆకర్షించబడినవాళ్ళు. పితకు చెందినవాళ్ళు. పిత వీళ్ళను క్రీస్తుకు కానుకగా సమర్పిస్తాడు. తండ్రియిచ్చే ఆ కానుకపట్ల క్రీస్తుకు ఆదరం ఎక్కువ. ఎందుకంటే క్రీస్తు తరువాత అతడు ప్రారంభించిన ప్రేషిత ఉద్యమాన్ని కొనసాగించేది వీళ్ళే. అంచేత క్రీస్తుకి వీళ్ళంటే యెంతోప్రేమ. కనుకనే అతడు "నా వద్దకు వచ్చినవాళ్లను నేను ఎంతమాత్రమూ నిరాకరించను" అన్నాడు - యోహా 6,37. ఈ వాక్యం మనకెంతైనా ఊరట నీయాలి.

3. భద్రంగా కాపాడతాడు

క్రీస్తు మనలను తనతో వుంచుకొని భద్రంగా కాపాడాలే పితకోరిక. కనుకనే ప్రభువు "నీవు నాకు అనుగ్రహించినవారిని నేను నీ పేరిట కాపాడాను" అన్నాడు - యోహా 17,12. కడకు యూదా భ్రష్టుడైపోయినపుడుగూడ అతడు "నీవు నాకు అప్పగించిన వాళ్ళందరిని భద్రంగా కాపాడాను. నాశనమైపోయేవాడు ఒక్కడుదప్ప మిగతావాళ్లెవరూ జారిపోలేదు" అని తండ్రితోజెప్పాడు - 17,12. ఈలా మనం క్రీస్తుచే కాపాడబడేవాళ్లం. అతనికి చెందినవాళ్ళం. కనుక మన మనుగడ వ్యర్థమైపోదు.

4. మన సహకారంగూడ అవసరం

ఈ పాఉపులో మన సహకారమనేదిగూడ వుంది. కొందరు దైవపిలుపును కాదన్నారు. ధనికయువకుడు ప్రభువు పిలుపును నిరాకరించాడు, విరాచంతో వెళ్లిపోయాడు - మత్త 19,22. ఇంకా, క్రీస్తు పిలిచినవాళ్ళల్లో ఒకడు తండ్రిని పాతిపెట్టి రావడానికివెళ్ళాడు. మరొకడు బంధువులవద్ద సెలవుతీసికొని వస్తానని వెళ్ళాడు. కాని వాళ్ళిద్దరు మళ్ళా తిరిగిరానేలేదు - లూకా 9,59-62. ఈలాంటివాళ్ళంతా ప్రభువు పిలుపుకి యోగ్యులుకారు. ప్రభువు ఎవరిని నిర్బంధం చేయడు. బుద్ధిపూర్వకంగా అంగీకరించినవాళ్ళనేగాని అతడు తన శిష్యులను జేసికోడు. కనుకనే అతడు ధనికయువకునితో "బాబూ! నీవు పరిపూర్ణుడవు కాగోరినట్లయితే వచ్చి నన్ను వెంబడించు" అని అన్నాడు - మత్త 19,21. ఎప్పుడూ కొంతమంది ప్రబుని పిలుపును పెడచెవిని బెడుతూనేవుంటారు. మనం కూడ ఈలాంటి అకార్యానికి పాల్పడవచ్చు. పిలవబడినవాళ్ళేమో చాలామందిగాని, ఎన్నుకోబడేవాళ్ళుమాత్రం కొద్దిమందే - మత్త 22,14. కనుక మన తరపున మనం జాగ్రత్తగా మెలగాలి. దేవుడిచ్చిన పిలుపును భయభక్తులతో కాపాడుకోవాలి.

5. ప్రభుమార్గాలు అగమ్యాలు

ఐనా ప్రభువు మనలను ఎన్నుకొన్నాడు. ఎందుకు? ఇతరులను ఎన్నుకొన్నట్లయితే వాళ్ళు ఇంకా అధికంగా భగవంతుణ్ణి ప్రేమించేవాళ్ళేమో! తోడిజనానికి ఇంకా అధికంగా సేవలు చేసేవాళ్ళేమో! ఐనా ప్రభువు మనలనే ఎన్నుకొన్నాడు అంటే, అది మన గొప్పేమీకాదు. కేవలం ఆ పరమాత్ముని కరుణ. "తన సంకల్పంద్వారానే" - మరి దానికి తిరుగులేదు. "ప్రభుమార్గాలు అగమ్యాలు" - రోమా 11,33. ఈలాంటి సందర్భంలో వినయంతోను భక్తిభవంతోను తలవంచి ఆ ప్రభువుకి మ్రొక్కు కోవడందప్ప మనం చేయగలిగిందేముంది?

6. ప్రార్థనా భావాలు

1. ప్రపంచంలో ఇన్ని జాతులుంటే తమనే యెందుకెన్నుకోవాలా అని ఆశ్చర్యపోయారు పూర్వవేదపు యూదులు. వాళ్ళు పెద్దజాతా అంటే కానేకాదు, చాల చిన్న జాతి. వినమవిదేయతలాంటే కానేకాదు, వట్టి తలబిరుసురకం. మరి ప్రభువు వాళ్లనే యెందుకు ఎన్నుకొన్నట్లు? ప్రభువు వాళ్ళను అధికంగా ప్రేమించాడు గనుక వాళ్ళను ఎన్నుకొన్నాడు అంతే. మరో కారణమంంటూ లేనేలేదు - ద్వితీ 7,6-8. మన పిలుపుకుగూడ ఇదే కారణం. ప్రభువు మనలను ప్రేమించాడు, తన సేవను పిల్చుకున్నాడు, అంతే.

2. ఓ యువకుడు ఓ యువతిని ప్రేమించాడు అంటే ఆమెలో యేదో విలువ వుండాలి. అందచందంలో, ధనమో, తెలివితేటలో, మంచితనమో యేదోవొకటుండాలి. లేకుంటే ఒట్టినే యువకుడు యువతిని ప్రేమించడు. కాని భగవంతుడు మనలను ప్రేమించి మనలను తనసేవకు ఎన్నుకొన్నాడు అంటే, పై యువతిలోలాగే మనలోగూడ యేదో విలువ వుండబట్టిగాదు, భగవంతుడంతటివాడు మోజుపడేవిలువ మనలో యేముంటుంది? అసలు భగవంతుడు మోజుపటేలా అతనికి వెలుపల యేముంటుంది? ఐనా అతడు మనలను ప్రేమించాడు అంటే, మనలను తనసేవకు సిల్చుకొన్నాడు అంటే, అది మనగొప్పగాదు అతని గొప్పేఐయుండాలి.

3. నరునిలో ఏదో గొప్పతనముందిగనుక భగవంతుడు అతనికి పిలుపు అనే వరాన్నీయడు. మరి భగవంతుడు నరుని ప్రేమించడంద్వారా అతనిలో ఏదో గొప్పతనాన్ని కలిగిస్తాడు. అంతుకు ముందులేని దివ్యగునాన్ని సృజిస్తాడు. కనుక భగవంతునిప్రేమ సృజనాత్మకమైంది. అతనిప్రేమకు పాత్రులం గావడంవల్ల మనం ఒకపాటివాళ్ళ మౌతాం. కనుక మనపిలుపులో విలువలేదు అనుకూడదుగాని, ఆ విలువ మననుండి వచ్చింది అనిమాత్రం చెప్పగూడదు. భగవంతుడే తన పిలుపుద్వారా మనకు విలువనిస్తాడు. ఈ యాలోచన మనకు వినయాన్నీ అణుకువనూ నేర్పించాలి. మనమీద మనకే నమ్మికను గూడ పుట్టించాలి.

4. క్రీస్తుతో పరిచయం

"దేవుడు తనకుమారుణ్ణి నాకు ప్రత్యక్షంచేసాడు" అన్నాడు పౌలు. క్రీస్తును ప్రత్యక్షంచేసికోవడమే మన సెమినరీ, నోవిష్యేటు తర్ఫీదు. కనుక ప్రస్తుతాధ్యాయంలో ఈ తర్ఫీదును గూర్చి కన్నివిషయాలు పరిశీలిద్దాం.

1. ప్రభు శిష్యులు

ఎన్నికా పిలుపూ అయ్యాక శిష్యులను ఏలా తయారుచేసాడు? "ప్రభువు కొండమీదకెక్కి తనకిష్టమైన వాళ్ళను పిలువగా ఆయనవద్దకు వచ్చారు. వాళ్ళంతగాగలిసి పంద్రెండుమంది. వాళ్ళు అతనితోగూడ వుండడానికీ, సువిశేషాన్నీ బోధించడానికీ,

దయ్యాలను వెళ్ళగొట్టడానినీ నియమించబడ్డారు" - మార్కు 3,13-15. మొదట ఈ వార్యాల బావాన్ని పరిశీలిద్దాం. ప్రభువు తనకిష్టమైన వాళ్ళను పిల్చాడు. పిలుపు అనేది దేవుడే స్వయంగా యిచ్చేవరం. నేనే మిమ్ము ఎన్నుకొన్నాను అన్నాడు ప్రభువు. అలా పిలువగా శిష్యులు ఆయనవద్దకు వచ్చారు. పిలుపులంటే పాపప్రపంచాన్నుండి వేరుగావడమూ, పరిశుద్ధుడైన భగవంతునికి అంకితంగావడమూ అని ముందేచెప్పాం. ఆలా వచ్చునవాళ్ళు పంద్రెండుమంది. పూర్వవేదప్రజలకు పంద్రెండుమంది పితరులు నాయకులు. ఆలాగే నూత్నవేద ప్రజలకూ పంద్రెండుంది ప్రేషితులు నాయకులు. ఈ పంద్రెండు మందిలో ఒకడైన యూదా పడిపోగానే అతనిస్థానంలో మత్తీయాను ఎన్నుకొన్నారు - అచ 1,26. ఈ శిష్యులు ప్రభువుతో వుండాలి. వాళ్ళు ప్రభువుతో పరిచయం గలిగించుకొని అతనితో అన్యోన్యంగా మెలగాలి. అటుపిమ్మట సువిశేషాన్ని బోధించి దయ్యాలను వెళ్ళగొట్టాలి. ఇది వాళ్ళ పిలుపుయొక్క ప్రయోజనం.

2. శిష్యుల తర్ఫీదు

పరిశుద్ధాత్మ దిగివచ్చాకగాని శిష్యులు తర్ఫీదు ముగియలేదు. అంతకుముందు ఓ పనిపిల్లకు భయపడిపోయిన పేత్రు ఆత్మదిగివచ్చాక యూదుల మహా సభముందు నిలబడి ధైర్యంగా బోధించాడు అంటే అది పరిశుద్ధాత్మ యిచ్చినవరమే. కాని క్రీస్తు నాడే వాళ్ళ తర్ఫీదు ప్రారంభమైంది. వాళ్ళు మూండేండ్లూ క్రీస్తుతో వుండి అతనివలన తర్ఫీదు పొందారు. అతని బోధలు విన్నారు. అతడు చేసిన అద్భుతాలను చూచారు. అతన్ని సమ్మారు.

3. అన్నీ వదిలివేసి

"మేము అన్నీ వదిలివేసి నిన్ననుసరించాం" అన్నారు ప్రేషితులు క్రీస్తుతో - మార్కు 10,28. యోహాను దప్పితే మిగిలిన ప్రేషితులంతా పెండ్లయినవాళ్ళే. కావున వాళ్లు ఆస్తిబాస్తులనూ, వృత్తినీ, యింటినీ, భార్యాపిల్లలనూ వదిలివేసి వచ్చారనుకోవాలి. వాళ్ళమీద ప్రభు ఆకర్షణం ఎంత బలంగా వుండేదంట, వాళ్లతన్ని వదిలి వెళ్లేవాళ్లుకాదు. క్రీస్తు నా శరీరాన్నే మీకు ఆహారంగా యిస్తానని కఠినమైనమాట చెప్పినంక గూడ వాళ్ళు ప్రభుని విడనాడలేదు. "ప్రభో! మేము ఎవరిదగ్గరికెళ్తాం, నిత్యజీవమిచ్చే పలుకులు గలవాడివి నీవే" అన్నారు - యోహా 6,68. వాళ్ళు విడిచిపెట్టి వచ్చిన ప్రపంచం ఇక వాళ్ళకు తృప్తినీయలేదు. కనుక వాళ్ళు అతన్నే అనుసరించగోరారు. ఈ సందర్భంలో పౌలుకూడ "నాకు జీవించడమంటే క్రీస్తు" అని వ్రాసికొన్నాడు - ఫిలి 1,21.

4. బాధల్లోగూడ

శిషయులు క్రీస్తు పాటుల సమయంలో అతన్ని వదిలివేసారు. ఇది వాళ్ళబలహీనత. "నేను కాపరిని వధిస్తాను, మందంతా చెల్లా చెదురౌతుంది" అన్న వాక్యాలు నెరవేరతాయి - మత్త 26,31. ఐనా శిష్యులు మళ్ళా యెరూషలేముమీదిగదిలో సమావేశమైన ప్రభుని స్మరించుకోవడం మొదలెట్టారు. ఈవిధంగా "ప్రభువుతో వుండిపోవడం" అపోస్తులుల తర్ఫీదులోని ముఖ్య విషయం. వాళ్ళల్లో కొన్నిలోపాలు ఉండవచ్చుగాక. ఉదాహరణకు, ఓమారు శిష్యులంతా నేనుగొప్పంటే నేనుగొప్పని తమలో తాము గీజులాడుకొన్నారు - మార్కు 9,33-35. కాని ప్రభువు ఈలాంటి బలహీనతలను అట్టే పట్టించుకోలేదు. పైగా అతడు "మీరు నాబాధల్లో నాకు తోడుగా నిలబడ్డాడు" అని వాళ్ళను భూషించాడుగూడ - లూకా 22,28. ఈలాగే మనంకూడ కష్టసుఖాల్లోను ప్రభువుచెంత నిలవగలిగి వుండాలి. తర్ఫీదు అంటే యిదే.

5. క్రీస్తే మనకు ఆదర్శం

క్రీస్తు ఎప్పుడూ తనతండ్రితో వుండేవాడు. శ్రమల్లో కూడ అతడు తండ్రియిచ్చిన పాత్రను త్రాగడమే తనవిధి అనుకొన్నాడు - మార్కు 14,36. తండ్రియిచ్చిన కార్యక్రమం ప్రకారం సిలువమీద చనిపోవడమే తన బాధ్యత అనుకొన్నాడు. ఈలాంటి క్రీస్తుని ఆదర్శంగా బెట్టుకొని మనంగూడ నిత్యం అతనితో వుండిపోవడం నేర్చుకోవాలి. సెమినరీ, నోవిష్యేటు ఇందుకొరకే ఉద్దేశింపబడ్డాయి. ఆనాడు అపోస్తులులకుమల్లె ఈనాడు మనకుగూడ క్రీస్తే ఇక్కడ తర్ఫీదునిస్తాడు. అపోస్తులుల జీవితంలో ఆ మూండేండ్లూ ఏలాంటివో మనజీవితంలో ఈ తర్ఫీదు యేండ్లు ఆలాంటివి. ఇక్కడ ప్రభువుతో అన్యోయంగా మెలుగుతూ జపమూ బైబులుపఠనమూ నేర్చుకోవాలి. ప్రేషితోద్యామాన్ని అవగాహనం చేసికోవాలి. తోడినరులకు సేవచేయడానికీ సువార్తను ప్రకటించడానికీ సంసిద్ధంకావాలి.

6. ప్రార్థనాభావాలు

1. మఠజీవితంలో ప్రవేశించే అమ్మాయికి ముఖ్యమైంది అద్భుతమైన తెలివితేటలుగాదూ, పెద్ద చదువులూగాదు, ఆరోగ్యమూగాదు. కాన్వెంటికి ఎంతకట్నం ఈయగలమా అనేది అసలేగాదు. మరి అమ్మాయి భగవంతున్ని ఈ భగవంతునికోసం తోడిజనాన్ని ప్రేమించగలదా అనేది ముఖ్యం. మనం మఠంతో అడుగుపెట్టేది ప్రభువుమీదగల ప్రేమచేతనే. అక్కడ నిలువగలిగేదిగూడ ఆ ప్రేమవలననే. హృదయంలో ఈ ప్రేమ లేనివాళ్ళు మఠజీవితంలో రాణించలేదు.

2. మఠంలో చాలా అంశాలుంటాయి. అర్చ్యశిష్టులపట్ల భక్తీ, నియమాలను పాటించడమూ, మౌనమూ, నియమిత జపాలూ, నేత్రవినీతీ మొదలైన అంశాలు ఎన్నైనా వుంటాయి. క్రీస్తుపట్ల ప్రేమా భక్తీ చూపడంగూడ ఈ నానావిషయాల్లో ఒకటి అనుకోగూడదు. క్రీస్తు భక్తీ ప్రధానవిషయం. వేరేవన్నీ దీనికోసం, కనుక ఇదిలేందే అవన్నీ వ్యర్థం. బండిచక్రంలోని ఆకులన్నీ మధ్యనున్నకుండలోనికి కేంద్రీకృతమైనట్లే మన కోరికలూ పనులూ భక్తిక్రియలూ అన్నీకూడ క్రీస్తుమీదికి కేంద్రీకృతంకావాలి. ఇది క్రీస్తుకేంద్రీకృత జీవితం. కొంతమంది మఠవాసినులు ముసలి వాళ్లైనంకగూడ ఈ సత్యాన్ని గమనింపరు. ప్రభువు "మార్తా! నీవు చాలా పనులతో సతమతమై పోతూన్నావు. కాని అవసరమైనదొక్కటే" అన్నాడు – లూకా10,41. తండ్రిమీదా, అతడు పంపిన క్రీస్తుమీదా హృదయం నిల్పడమే అవసరమైన పని.

3. మనం మఠంలో చేరేది కొన్ని నియమాల ప్రకారం జీవించేందుకుగాదు మరి సజీవుడైన ఓ వ్యక్తిని అనుసరించేందుకు. కాంగ్రెసు, కమ్యూనిష్టు వంటి రాజకీయపక్షాలే కొన్ని సిద్ధాంతాల ప్రకారం నడుస్తూంటాయి. కాని మఠజీవితమంటే ఓ సిద్ధాంతం ప్రకారం జీవించడంగాదు. ఓ వ్యక్తిని అనుసరించడం. ఈ వ్యక్తి దేవుడు, ఐనాగాని మానవుడు. మృతుడు, ఐనాగాని ఉత్థానమై సజీవుడై యున్నావాడు. క్రైస్తవ సమాజంలో విశ్వాసుల్లోను మఠకన్యల్లోను గురువుల్లోను నెలకొనివుండే ప్రభువు. ఈ ప్రభువుకై మన హృదయాన్ని అర్పించుకోవాలి. బిడ్డ తల్లిచేతుల్లోనికిలాగ అతని చేతుల్లోనికి మనలను మనం అర్పించుకోవాలి. మహాభక్తులు ఈలా ఆత్మార్పణం చేసికొన్నారు. ఇప్పుడు ఓరాజు, నేను అతని సేవకుణ్ణి అన్నాడు ఇగ్నేష్యము. ఆ ప్రబువు ఓ తండ్రిలాంటివాడు, అతనిచేతుల్లోకి ఓ పసిబిడ్డనులాగ నన్ను నేను అర్పించుకొంటున్నాను అంది చిన్న తెరేస.

4. మామూలుగా మనం నోవిష్యేటులో వున్నదానికంటె తరువాత ఎక్కువ భక్తిమంతురాళ్ళం కాలేము. ఉదయాన్నిబట్టి ఆరోజు ఏలావుంటుందో నిర్ణయించవచ్చు. చిన్న పిల్లవాణ్ణి చూచి వాడు పెద్దవాడయ్యాక ఏలాంటి వాడౌతాడో తెలిసికోవచ్చు. ఆలాగే నోవిసునుజూచే ఆమె బావి కన్యాజీవితం ఎలావుంటుందో ఊహించవచ్చు. కనుక నోవిష్యేటులో వున్నపుడే క్రీస్తుని అర్థం చేసికోవాలి. ఆ ప్రబువుపట్ల భక్తి అలవర్చుకోవాలి. నోవిసుకు వేరేపనంటూ లేదు.

5. నోవిష్యేటుల్లోను సెమినరీల్లోను తర్ఫీదుపొందే యువతీయువకులు బాధ్యతాయుతంగా మెలగడం నేర్చుకోవాలి. బడిపిల్లలాగ చిలిపిచేష్టలతో కాలం గడపగూడదు. వాళ్ళు రేపటి అమ్మగార్లూ గుఉవులూను. కనుక వాళ్ళు ఈ తర్ఫీదుకాలంలో

పెద్దలే మనలను గమనిస్తున్నారు, పై యధికారులను మెప్పిదాం అన్నట్లుగా ప్రవర్తించగూడదు. భగవంతుణ్ణి మెప్పించే ప్రయత్నం చేయాలి. మనవ్యక్తిత్వాన్ని మనం పెంపొందించుకొని భవిష్యజ్జీవితానికి తయారుకావాలి. ఇక్కడ మనం క్రీస్తుని సాక్షాత్కారం చేసికోందే తరువాత అతన్ని ప్రజలకు చూపించలేం.

6. మన హృదయాల్లో ప్రేమకోసం సృజించబడ్డాయి. ప్రేమించందే వాటికి తృప్తి అంటూలేదు. కాని గురువులూ మతకన్యాలూ ఐనవాళ్ళకి లైంగికప్రేమ నిషిద్ధం. కనుక మనం పవిత్రమైన నిర్మలప్రేమతో క్రీస్తుని ప్రేమించడం నేర్చుకోవాలి. లేకపోతే తరువాత పాపప్రమల్లోచిక్కి భ్రష్టులమైపోతాం. ఈ నిర్మలప్రేమనుగూర్చి బెర్నార్డు భక్తుడు ఈలా వ్రాసాడు.

ఇప్పుడూ యెప్పుడూ ప్రభవునందే
నిద్రబోతున్నా మేల్కొనివున్నా
ప్రేమిస్తున్నా ప్రేమింపబడుతున్నా
విచారంగావున్నా సంతోషంగావున్నా
ఆరోగ్యంగావున్నా వ్యాధిగావున్నా
జీవిస్తున్నా చనిపోతూన్న
అంతా ఆ ప్రభువునందే.

5. సువార్తను ప్రకటించడం

"దేవుడు నేను అన్యజాతులకు తనకుమారుణ్ణి ప్రకటించాలని కోరుకొన్నాడు" అన్నాడు పౌలు. సువార్తా ప్రచారమనేది ప్రేషితుల బాధ్యత. కనుక పిలుపు నందుకొనిన యువతయువకులు ప్రేషితోద్యమానికి ఏలా సంసిద్ధులుకావాలో పరిశీలించిచూద్దాం.

1. పంటపొలం

క్రీస్తు శిష్యులతో "పంట విస్తారంగా వుందికాని కోతగాళ్ళు తక్కువ. పంటను ప్రోగుచేయడానికి పనివాళ్ళను పంపమని పంటయజమాపికి మనవిచేయండి" అన్నాడు - మత్త 9,37-38. ఇక్కడ పంటయజమాని పరలోకపితే. కోతగాళ్ళు ప్రేషితులు. సేకరించవలసినపంట ప్రజలే. ఎప్పుడూ ప్రజలకు భగవంతుణ్ణిగూర్చి తెలియజెప్పేవాళ్ళు తక్కువే. కనుక ఎక్కువ మంది పిలుపునందుఏకొని ముందుకువచ్చి సువార్తను బోధించాలి. ప్రజలను దేవునివైపు మరల్చాలి.

2. ద్రాక్షలత

క్రీస్తు శిష్యులతో "కొమ్మ ద్రాక్షతీగలోనికి అతుకుకొని వుండదేం అనంతటతాను ఏలాగు ఫలిపలేదో ఆలాగే మీరూ నాలో నిలిచివుంటేనేగాని ఫలింలేరు" అన్నాడు - యోహా 15,4. కొమ్మలు తల్లితీగలోనికి అతుకుకొని వుంటాయి. ఆతల్లితీగలోని

సారాన్నిపొంది ఆన్ని కాయలుగా మార్చుకొంటాయి. ఆలాగే శిష్యులుకూడ క్రీస్తులోనకి ఐక్యమైయుండాలి. అతని సారాన్ని లేక వరప్రసాదాన్ని పొంది దాన్ని ఫలాలుగా మార్చుకోవాలి. శిష్యులు తాము ఫలించడమంటే విశ్వాసులహృదయాల్లో వరప్రసాదం నెలకొనేలా చేయడమే. విశ్వాసులకు వరప్రసాదం అందీయడమే.

3. ప్రసవవేదన అనుభవించే తల్లి

"నీ బిడ్డలారా! క్రీస్తురూపం మీలో నెలకొనేదాకా మిమ్మగూర్చి నేను ప్రసవవేదన పడుతూన్నానను" – గల 4,19. తల్లి గర్భవతియై ప్రసవవేదన అనుభవించి బిడ్డలను కంటుంది. పౌలు ఇక్కడ తన్ను ఓ గర్భవతితో పోల్చుకొన్నాడు. తాను కనేది క్రీస్తుబిడ్డనే. అతడు ఆశిశువులను కనేదెక్కడ? విశ్వాసుల హృదయాల్లోనే. అనగా విశ్వాసుల హృదయాల్లో క్రీస్తు నెలకొనేలా చేయాలని పౌలు నానాయాతనా పడుతూన్నాడు. ఈ పౌలులాగ ప్రేషితులందరుగూడ శ్రమలనుభవించి విశ్వాసుల హృదయాల్లో క్రీస్తుని పుట్టించాలి. అనగా విశ్వాసులు క్రీస్తుని పొందేలా చేయాలి.

పంటపొలం, ద్రాక్షతీగ, బిడ్డనుకనే తల్లి – ఈమూడు ఉపమానాలు గూడ ప్రేషితుల విశ్వాసులహృదయాల్లో క్రీస్తుజీవం నెలకొల్పాలని సూచిస్తాయి. ప్రభువు మననుండి ఆశించేది యిదే. క్రీస్తుని ప్రకటించడమన్నా గూడ యిదే.

4. ప్రార్థనాభావాలు

1. "నా తండ్రి నన్నుపంపినట్లే నేనూ మిమ్ము పంపుతూన్నాను" అన్నాడు క్రీస్తు – యోహా 20,21. క్రీస్తు పిత పంపగా వచ్చాడు. మొదటి ప్రేషితుడు అతడే. ఈ క్రీస్తు మళ్ళా తనతరపున మనలను పంపుతాడు. మనం అతనికి అనుయాయులమై అతని ప్రేషితకార్యాన్ని కొనసాగిస్తాం. కనుక మనం ప్రప్రథమంగా పంపబడినవాళ్లం. మనంజీవించే గురుజీవితమూ కన్యాజీవితమూ ఈ లక్షణానికి అనుకూలంగా వుండాలో.

2. యెషయాప్రవక్త ఓ దర్శనంలో ప్రభుని చూచాడు. ప్రభువు రాజఠీవితో దేవాలయంలో సింహాసనంపై ఆశీనుడై యున్నాడు. దేవతూతలు కొలువుకాళ్లై అతనిచుట్టూ మూగియున్నారు. ప్రభువు ఈ కొలువుకాళ్ళతో సంప్రతిస్తూ "మనతరనుస దూతగా బోయేదెవరు? యెరూషలేము ప్రజలకు బోధించేదెవరు? "అని ప్రశ్నిస్తూండగా యెషయా విన్నాడు. అతడు వెంటనే ముందుకి వచ్చి "ప్రభో! నేనున్నానుగదా! నన్ను పంపు. నీ తరపున నేను వెళ్ళి ప్రజలకు బోధిస్తాను" అన్నాడు – యెష 6,9. ఈ ప్రవక్తలాగే ప్రేషితులు క్రీస్తుని బోధించడానికి ఉత్సాహంతో ముందేకిరావాలి. ప్రేషితనాయకత్వమంటే యిదే. ఈ నాయకత్వంలేని ప్రేషితులు జీవితంలో పెద్దగా యేమీ సాధించలేరు.

3. దమస్కులోని అననీయ భక్తుడు సౌలుకు జ్ఞానస్నానమీయాలి. ప్రభువు అననీయతో "క్రైస్తవేతరులకు, రాజులకు, యిస్రాయేలుప్రజలకు నన్నుగూర్చి బోధించడానికై నేను ఈ సౌలుని ఎన్నుకొన్నాను. సౌలు ని నిమిత్తం ఎన్నిబాధలనుభవించచాలో నేనతినికి తెలియజేస్తాను" అని చెప్పాడు - అచ 9,15-16. ప్రేషితులంగా మెలగడమంటే యీ సౌలులాగా నానా ప్రజలకు క్రీస్తుని బోధించడం. క్రీస్తు సేవలో నానాయాతనలూ అనుబవించడం. దీనికి దగిన సామర్థ్యాన్నీ శక్తినీ ప్రసాదించేది గూడ ఆ ప్రభువే.

4. యిర్మీయా ప్రభునిగూర్చి బోధిస్తుండగా ఆనాటి రాజులూ అధికారులూ అతనికి అడ్డుదగిలారు. అతన్ని హింసించారు. ఆ బాధ భరించలేక యిర్మీయా ఇక దేవుణ్ణిగూర్చి బోధించడం మానివేద్దామనుకొన్నాడు. కాని దేవుణ్ణిగూర్చి బోధించాలి అనే కోరిక అతని హృదయంలోను ఎముకల్లోను అగ్నిజ్వాలలాగ మండజొచ్చింది. ఉదరంలోమండే ఆ నిప్పును అతడు భరించలేక పోయాడు. దాన్ని వెళ్ళగక్కితేనేగాని - అనగా దైవవార్తను బోధిస్తేనేగాని - అతనికి ఉపశాంతి కలుగలేదు. ప్రభువు ప్రేషితులను నిర్బంధపెట్టేతీరు ఈలా వుంటుంది - యిర్మీ 20,9.

5. తూర్పుదేశపు జ్ఞానులువచ్చి క్రీస్తు శిశువునూ ఆ శిశువు చెంతనున్న మరియమాతనూ దర్శించారు - మత్త 2,11. సువిశేషం చెప్పదుగాని, ఆ తలికల జ్ఞానులకు శిశువును అందించి వుంటుంది. వాళ్ళు ఆ బిడ్డను ముద్దాడి ఆరాధించి కానుకలర్పించు కొన్నారు. అప్పటినుండి క్రైస్తవసమాజంలో మరియ చేసేపని విశ్వాసులకు క్రీస్తుని అందిస్తూండడమే. ఆమె మహాప్రేషితురాలు. ఈ మరియలాగే గురువులూ మఠకన్యలూ ప్రజలకు క్రీస్తుని అందిస్తూండాలి. ప్రేషితధర్మమంటే యిదే.

6. ఆత్మరక్షణ కాంక్ష

ప్రేషితులు క్రీస్తుని బోధించాలనీ క్రీస్తు రక్షణాన్ని ప్రజలకు అందజేయాలనీ ఉవ్విళ్ళూరుతూండాలి. ప్రస్తుతాధ్యాయంలో ఈ యాత్మరక్షణ కాంక్షనుగూర్చి కొన్ని అంశాలు పరిశీలిద్దాం.

1. అధికంగా పొందినవాళ్ళు

ప్రభువు ఎప్పుడుగూడ అధికంగా పొందినవాళ్ళనుండి అధికంగానే అడుగుతాడు - లూకా 12,48. ప్రేషితులుగూడ ప్రభువునుండి ఎక్కువగా పొందుతారు. వాళ్ళ పిలుపు అనేది దేవుడిచ్చిన ఓ మహాభాగ్యం. కనుక వాళ్ళు ఈ పిలుపునకు తగిన విధంగా లొక్కనొప్పజెప్పాలి. దేవుడు మనకిచ్చిన భాగ్యాలన మనం ఇతరులకు పంచిపెడుతూండాలి. పౌలు రెండవ ప్రేషిత ప్రయాణంలో త్రోయ అనే నగరానికి వచ్చాడు. అక్కడ ఓరాత్రి మాసెడోనియా నరుడొకడు అతనికి కలలోకన్పించి మా రాష్ట్రానికివచ్చి మాకు సహాయం

చేయమని వేడుకొన్నాడు. పౌలు ఆ స్వప్నాన్ని దైవప్రేరణంగా భావించి మాసిదోనియాలో సువార్తను ప్రకటించాడానికి ప్రయాణమయ్యాడు – అకా 16,9. ఈ పౌలులాగే మనంకూడ తోడినరులకు క్రీస్తుని తెలియజేయడానికి పూనుకోవాలి. ఇది తోడిజనానికా మనం జేసే గొప్ప సహాయం.

2. ఓ బాధ్యత

ప్రేషితకార్యం ధర్మంజేయడంలాంటిది గాదు. అది మన ఉదాత్తర్వంమీద ఆధారపడి ఉండేదిగాదు. అది ఓ పెద్ద బాధ్యత. మనం ప్రేషితులంగా మెలగకపోతే నాశమైపోతాం. కనుకనే పౌలు "సువార్తను బోధించినంతమాత్రాన్నే నాకు గొప్పలు చెప్పుకొనే హక్కేమీలేదు. సువార్తను ప్రకటించమని ప్రభువు నన్నాజ్ఞాపించాడు. కనుక ఆ పనిచేయకపోతే నాకు దారుణమైన శిక్ష పడుతుంది" అని చెప్పాడు – 1కొ 9,16. వత్తి తన్నుతాను కాల్చుకొంటూ వెలిగిపోతూంటుంది. ఆలాగే పౌలుగూడ తన్నుతాను వ్యయపచుకొంటూ ప్రేషితరంగంలో రేయింబవళ్ళు కృషిచేసాడు – 2కొ 12,15. ఈ పౌలులాడూ తామ్ముతాము ప్రేషిత జీవితానికి సమర్పించుకొని తమజీవితాన్ని తాము వ్యయంజేసికొనే గురువులూ మఠకన్యాలూ ధన్యులు.

3. మన ఋణం

పిలుపును పొందడంద్వారా మనం దేవునికి ఋణపడతాం. కాని ఈ ఋణాన్ని దేవుడు ఆత్మలపరంచేస్తాడు. కనుక మనం ఋణం తీర్చుకోవాలంటే తోడిజనానికి మేలు చేయాలి – రోమా 1,14. ఇక, తోడిజనానికి చేసిన మేలును ప్రభువు తనకు చేసినట్లే భావిస్తాడు. కావుననే అతుడ "నా సోదరులతో అత్యల్పునికి చేసిన మేలికార్యం నాకు చేసినట్లే భావిస్తాను" అన్నాడు – మత్త 25,40

4. మనం గృహనిర్వాహకులం

ధనవంతుల యిండ్లల్లో గృహనిర్వాహకులనేవాళ్ళుంటారు. వీళ్ళ యజమానులు ఆదాయవ్యయాలను విచారిస్తుంటారు. సేవకులచేత పనిచేయించుకొని వాళ్ళకు జీతాలు బత్తాతూ ఇస్తూంటారు. గురువులూ మఠకన్యలూగూడ దేవుడనే యజమానుని యింటిలో గృహనిర్వాకుల్లాంటి వాళ్ళు. "మీరు మంచొ గృహనిర్వాహకుల్లాగ మెలగండి. మీరు దేవునినుండి పొందిన ప్రత్యేక వరాలను ఇతరుల మేలుకై వినియోగించండి – 1పేత్రు 4,10. మనం యజమానులమూగావు, అధికారులమూకాదు. ఆ బిరుదాలు దేవునికే చెల్లుతాయి. మనం కేవలం గృహనిర్వాహకులం మాత్రమే. అనగా దేవునియింటిని చక్కబెట్టే సేవకులం. కనుక దేవునిసొత్తును ప్రజలకు పంచిపెట్టడం మన బాధ్యత.

5. అందరికీ అనుకూలంగా మెలగాలి

తోడిజనాన్ని సేవించినపుడు ప్రభువునే సేవించినట్లు. కాని తోడిజనంపట్ల అనుకూలంగా మెలగలకపోతే వాళ్ళకు సేవచేయలేం. కావుననే పౌలు అందరికీ దాసుడయ్యాడు. అందరికీ అనుకూలంగా ప్రవర్తిస్తే కొందరినైనా రక్షించవచ్చుగదా అనుకొన్నాడు. అతడు యూదులతో మెలిగేప్పుడు యూదుళ్ళాగ, గ్రీకు రోమను ప్రజలతో మెలిగేప్పుడు వాళ్ళలాగ నడుచుకొన్నాడు - 1కొ 9,19-21. పౌలు పేర్కొన్న ఈ యనుకూలగుణం ప్రేషితులకు అత్యవసరం. ప్రజలకు అనుకూలంగా మెలగకపోతే వాళ్ళు మనబోధ ఆలించరు. ఇది తెలియక కొంతమంది ప్రేషితులు తమ పద్ధతులూ తమ పోకడలే ముఖ్యమన్నట్లు మెలుగుతూండాలి. మొండిపట్టు పడుతూంటారు.

6. తల్లిదండ్రులు పిల్లలుకోసం

పిల్లలు తల్లిదండ్రులకోసం సొమ్ము చేకూర్చరు. తల్లిదండ్రులే పిల్లలకోసం ఆస్తి చేకూర్చిపెడతారు. కనుక పౌలు తన బిడ్డలైన కొరింతు విశ్వాపులకొరకు భగవంతుని ఆస్తి చేకూర్చి పెట్టాడు. తాను సంపాదించిన దివ్యసంపదలను ఆ యాత్మలకోసం వ్యయం చేసాడు - 2కొ 12,14-15, తన్ను తాను వాళ్ళకోపం అర్పించుకొన్నాడు. ఈ పౌలులాగే మనంకూడ విశ్వాసులకొరకు జీవించాలి. మనశక్తి సామర్థ్యాలను వాళ్ళకోసం వినియోగించాలి. మనకున్నదికాస్త వాళ్ళపరం చేయాలి. అంతేగాని, ఆ విశ్వాసుల సొత్తునే మనం అపహరించగూడదు.

7. ఆరద్మం

ప్రేషితులకు స్వార్థం పనికిరాదు. పరాబుద్ధి కావాలి. అనగా విశ్వాసులు మనకేదో ఉపకారంచేయాలి అని కోరుకోగూడదు. మనమే ఆ విశ్వాసులకు ఏదో ఉపకారంచేయాలి అనుకోవాలి. క్రీస్తుకూడ తన్నుతాను సంతోషపెట్టుకోలేదు - రోమా 15,3. ఇది మహాకార్యం. అతడు తన సుఖాన్ని తాను వెదుకున్నట్లయితే మనకోసం సిలువమీద చనిపోయేవాడేనా? ఇక, పౌలుకూడ క్రీస్తులాగ స్వార్థరహితంగా జీవించడానికి ప్రయాసపడ్డాడు. తాను క్రీస్తుని అనుసరించినట్లయితే తన విశ్వాసులూ తన్ననుసరించాలని కోరుకొన్నాడు - ఫిలి 3,17 ఈ యనుసరణం దేనిలో? స్వార్థాన్ని చంపుకోవడంలోనే. కనుక ప్రభువులాగా, ప్రభుశిష్యుడు పౌలులాగా, మనంకూడ స్వార్థరహితమైన జీవితం గడపాలి. అప్పుడేగాని పదిమందికి సేవలుచేసినవాళ్ళం కాలేం. ప్రేషితకార్యం ఓ బాధ్యత, ఓ ఋణం. భక్తుడైన ప్రేషితులు ఈ ఋణం ఏలా తీర్చుకోగలమా అని భయపడిపోయి అహోరాత్రులూ కృషిచేస్తూంటారు. అల్పులైన ప్రేషితులు మాత్రం నిశ్చితంగా కాలం గడుపుతూంటారు.

8. ప్రార్థనాభావాలు

1. అన్యదేశాలనుండి మనదేశానికివచ్చి మనప్రజలకు సేవలు చేసే విదేశగురువులనూ మఠకన్యలనూ చూస్తూంటే మనకు సిగ్గువేస్తుంది. వాళ్లకుండే ఆసక్తీ స్వార్థత్యాగమూ మనకు లేదు. వాళ్ళలాగ మనం కష్టపడి పనిచేయం. వాళ్ళలాగా తోడిజనంకోసం మన జీవితాన్ని సమర్పించుకోం. అందుకే వాళ్ళలాగా మనం క్రీస్తుని బోధించలేకపోతున్నాం. ఈ విదేశ ప్రేషితులనుజూచి మన జీవితాన్ని సవరించుకోవడం మేలు.

2. జేన్ షాంతల్ ధనవంతురాలు, భక్తురాలుకూడ. ఆమె భర్త మరణానంతరం మఠకన్య కావాలనుకొంది. కాని ఆమె యిల్లు విడిపోయేనాడు ఆమె బిడ్డలు గడపదగ్గరి అడ్డంగా పండుకొన్నారు. మమ్మందరిని ఏ నట్టేటిలో గలిపి పోతావని ఏడ్చారు. కాని ఆమె ధైర్యంతో వాళ్ళమీద నడిచి కార్వెంటుకు వెళ్ళిపోయింది. తరువాత విజిటేషన్ మఠసభను స్థాపించింది. పునీత పట్టంగూడ పొందింది. గొప్ప ప్రేషితుల కార్యదీక్ష అలా వుంటుంది.

3. ఈనాడు ఒక్క మదర్ తేరేసీ ఎంతసేవ చేసింది! ఈనాడు ఒక్క ఫ్రాన్సిస్ జేవియర్ ఎంతకృషి చేసాడు! భక్తీ ఆసక్తీగల ప్రేషితులంటే ఎంత పనైనా జరుగుతుందిగదా! ఆసక్తిలేని గురువులూ మఠకన్యలూ మేలుకుమారుడు కీడుచేస్తారు.

4. ప్రేషితులకు ఉదారగుణంలో ప్రజలకు సేవలుచేయాలన్న కోరిక చాలాముఖ్యం. ఇగ్నేష్యసు ఈ యౌదార్యంకోసం ఈలా ప్రార్థించాడు:

"ప్రభో
గాయాలను లెక్కించకుండా పోరాడేలాగా
విశ్రాంతిని కోరుకోకుండా పరిశ్రమ చేసేలాగా
బహుమతిని ఆశించకుండా కృషిచేసేలాగా
నీ సేవలో నాకు ఔదార్యాన్ని ప్రసాదించు".

7. నిగ్రహం

ప్రేషితులు ఇతరులకు దివ్యజీవితాన్ని ప్రసాదించేవాళ్ళు. కాని మనం మొదట దివ్యజీవితం జీవించేదే వేరేవాళ్లు ఆలాంటి జీవితం జీవించేలా చేయలేం. ఇక, మనం దివ్యజీవితం జీవించాలనే నిగ్రమం అవసరం. ఈ యధ్యాయనంలో నిగ్రహాన్ని గూర్చి కొన్ని సంగతులు తెలిసికొందాం.

1. గోధుమగింజ

"గోధుమగింజ భూమిలోపడి నశించనంతకాలం ఒంటిగానే వుంటుంది. నశించినంక విస్తారంగా ఫలిస్తుంది" - యోహా 12,24. గోధుమగింజ నేలలోపడి చివికిపోనంతకాలం ఎండినోయి ఓ రాతిముక్కలా వుంటుంది. దానిలో ప్రాణమున్నట్లే కన్పించదు. కాని ఓమారు భూమిలోపడి చివికిపోయినంక అది మొలకెత్తినూరంతలుగా ఫలిస్తుంది. ఒక గింజకుమారుగా నూరు గింజలౌతుంది. ఆలాగే మనంకూడ మన పాపజీవితానికి చనిపోవాలి. మనలోని స్వార్థం చివికిపోవాలి. మనలోని తొలిరూపం నశించి క్రీస్తురూపం ఏర్పడాలి. అప్పుడు మనలో క్రొత్తజీవం నెలకొంటుంది. మనమూ నూరంతలుగా ఫలిస్తాం. విశ్వాసుల హృదయాల్లో వరప్రసాదం పెంపొందిస్తాం. ఇక్కడ స్వార్థానికి చనిపోవడమే మన నిగ్రహం అనుకోవాలి.

2. ద్రాక్షతీగ

"ఫలించే ప్రతికొమ్మా మరీ యెక్కువగా ఫలించేందుకై నా తండ్రి దానిని కత్తిరించివేస్తాడు" - యోహా 15,2. ద్రాక్ష కొమ్మలను కత్తిరించివేస్తారు. ఈలా కత్తిరించడం ద్వారా ఆ కొమ్మలు ఏపుగి గుబురుగాపెరిగి గుత్తులుగుత్తులుగా కాయలు కాస్తాయి. ఈలా కత్తిరింపువేయకపోతే కొమ్మ మొద్దుబారిపోతుంది. సరిగా కాపుకాయదు. ఈలాగే మనలోని పనికిమాలిన గుణాలు కూడ కత్తిపింపుపడాలి. స్వార్థం సమసిపోవాలి. అప్పుడుగాని మనం దివ్యగుణాలతో నిండిపోం, విశ్వాసులకు మేలుచేయలేం. కొమ్మ విలువంతాగూడ తల్లితీగతో ఐక్యం గావడంలోనేవుంది. అది తల్లితీగలోని సారాన్నే కాయలుగా మార్చుకోవాలి. మన గొప్పంతాగూడ క్రీస్తుతో ఐక్యంగావడంలోనే వుంది. మనం అతని సారాన్ని, అనగా అతని వరప్రసాదాన్ని, సత్కార్యాలుగా మార్చుకోవాలి. ఇక్కడ స్వార్థానికి కత్తిరింపుబడ్డమే మన నిగ్రహం అనుకోవాలి.

3. ప్రసవించే తల్లి

"ప్రసవకాలం వచ్చినపుడు స్త్రీ బాధపడుతుంది. కాని బిడ్డ పుట్టగానే శిశువును కన్నానుగదా అని తన బాధకాస్త మరచిపోతుంది" - యోహా 16,21. స్త్రీకి ప్రసవవేదనం తప్పదు. కాని ఆవేదన తర్వాత సంతోషంగా మారిపోతుంది. ఆమె ప్రసవవేదన అనుభవించకపోతే గొడ్రాలుగానే వుండిపోతుంది. మనంకూడ స్వార్థానికి చచ్చిపోయేపుడు బాధగానే వుంటుంది. కాని ఈబాధే తర్వాతత సంతోషంగా మారిపోతుంది. ఈ బాధ ననుభవించకపోతే మనంకూడ గొడ్రాలైన స్త్రీలాగే నిష్ప్రయోజకులమై పోతాం. ఇక్కడ వేదనలు అనుభవించడమే మన నిగ్రహం అనుకోవాలి.

పై మూడు ఉపమానాల్లో భావం ఒకటే. మనలోని స్వార్థం సమసిపోవాలి. స్వార్థాన్ని అణచుకోవాలంటే ఎంతో భాదగా వుంటుంది. కాని ఈ బాధలద్వారానేగాని క్రీస్తు జీవాన్ని పొందలేం. మొదట మనం ఈ జీవాన్ని పొందితేనేగాని తర్వాత దాన్ని తోడిజనానికి అందీయలేం.

4. ప్రార్థనా భావాలు

1. కరేనియా సీమోను సిలువను మోయడంలో ప్రభువుకి తోడ్పడ్డాడు – మత్త 27,32. ప్రభువుని మన సహకారం అవసరం. పంటను సేకరించడానికి కోతగాళ్ళు కావాలి. తీగలోని సారాన్ని పండ్లుగా మార్చుకోవడానికి కొమ్మలుకావాలి. బిడ్డను లోకంలోకి ప్రవేశపెట్టడానికి తల్లికావాలి. ఆలాగే ప్రభువు ప్రారంభించిన రక్షణ ఉద్యమాన్ని కొనసాగించడానికి ప్రేషితులమైన మనంకావాలి. మనం దేవునితో సహకరించడానికీ, అనతితో కలిసి పనిచేయడానికీ ఎన్నుకోబడినవాళ్ళం. ఇది చాల గొప్ప పిలుపు. ఐనా ఆత్మ నిగ్రహంలేందే ఈ పిలుపు ఫలితమీయలేదు.

2. పౌలు కొరింతీయులకు రెండవజాము వ్రాస్తూ "యేసుజీవం మాలో నెలకొనేందుకై మాదేహంలో నిత్యం ప్రభుమరణాన్ని అనుభవిస్తున్నాం. మామరణం మీకు జీవాన్ని సంపాదించి పెడుతుంది" అని చెప్పాడు – 2కొ 4,10–12. పౌలు క్రీస్తు జీవాన్ని పొందడానికై ఆత్మనిగ్రహం ఆవలంబించాడు. నానా యాతనలూ అనుభవించాడు. కాని పౌలు బాధలద్వారా అతని విశ్వాసులకు వరప్రసాదం లభించింది. ఆలాగే మనంకూడ సొంతజీవితానికి చనిపోతేనేగాని యేసుజీవితం మనలో బలపడదు. ఈలా బలపడిన యేసు జీవితమే మననుండి వేరేవాళ్ళణు చేరుతుంది. కనుక మనం రోజురోజుకీ మన సొంతరూపాన్ని మార్చుకొని క్రీస్తు రూపాన్ని పొందుతూండాలి.

3. అంతియోకయ మేత్రాణులైన యిన్యాసివారు రెండవ శతాబ్దిలో వేదసాక్షిగా మరణించారు. ఆ భక్తుణ్ణి రోములోని సింహాలకు మేతగావేయగ ఆ వన్యమృగాలు అతన్ని పెళపెళవిరుచుకుని తిన్నాయి. ఆ సమయంలో ఆయన "నేను స్వామి కొరకు ఉద్దేశింపబడిన గోదుమధాన్యాన్ని. ఈ వన్యమృగాల కోరల్లో పిండిపిండిగా నలిగి క్రీస్తుయొక్క అప్పంగా మారిపోతాను'' అనిచెప్పుకొన్నాడు. క్రీస్తుకోసవ శ్రమలనుభవించడమంటే యిది. పూజలో అప్పరసాలు ప్రభు శరీరరక్తాలుగా మారిపోతాయి. ఈ యప్పరసాలు నిగ్రహానికీ శ్రమజీవితానికీ చిహ్నాలు. మనం పూజను సమర్పించి ప్రభుని ఆరాధించుకొనేపుడెల్లా ఈ నిగ్రహమనే భాగ్యాన్ని అడుగుకోవాలి.

4. ట్రేజన్ అనే అతని రోమను చక్రవర్తి. అతడు రాజ్యవ్యవహారాన్నీ వదిలివేసి తూనీగలను బటుటకొంటూ కాలక్షేపం చేసేవాడట. కొంతమంది గురువులూ మఠకన్యలూ

ఈ చక్రవర్తిలాగే నిరర్థకజీవితం గడుపుతూంటారు. మనం చేయవలసిన సత్కార్యాలు ఎన్నెన్నోవున్నాయి. ప్రజలకు ఎన్నోవిధాల మేలుచేయవచ్చు. ఐనా అర్థంలేని వ్యర్థజీవితంతో కాలక్షేపం చేస్తూంటాం.

8. మోక్షభాగ్యం ధ్రువం

ప్రభువు మనలను పిల్చాడుగదా! ఆ పిలుపుకు తగినట్లుగా జీవించేవాళ్ళకు మోక్షభాగ్యమిస్తానని ప్రభువు చాలావాక్యాల్లో ప్రమాణంచేసాడు. ఆలాంటి వాక్యాలను మూడింటిని పరిశీలిద్దాం.

1. ఇక్కడ నూరంతలూ, అక్కడ నిత్యజీవమూ

"నా నిమిత్తం ఇల్లూవాకిలినీ సోదరీసోదరులనూ తల్లిదండ్రులనూ పొలముపుత్రాను పరిత్యజించినవాళ్ళు నూరురెట్లు పొంతుదారు, నిత్యజీవానికీ అర్హులౌతారు" – 19,29.

1. సందర్భం. ధనికయువకుడు తన ఆస్తిని వదులుకోలేకా ఇటు క్రీస్తుని అనుసరించలేకా దిగులుతో వెళ్ళిపోయాడు. ఆ సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని ప్రభువు ధనవంతుడు మోక్షాన్ని చేరుకోవడంకంటె ఒంటె సూదిబెజ్జంగూడ దూరిపోవడం సులభమని చెప్పాడు. అపుడు అతడు పేత్రు మేము సర్వం పరిత్యజించి నిన్ననుసరించాం గదా, మరి మాకేమి లాభం కలుగుతుందో చెప్పమన్నాడు. దానికి ప్రభువు చెప్పిన జవాబే పైవాక్యం.

2. నియమం. మనకు ప్రియమైన వాటినన్నిటినీ ప్రభువు కోసం వదిలివేయాలి. అనగా క్రీస్తురాజ్యంకోసం బంధువులలనూ ఆస్తిబాస్తులనూ పరిత్యజించాలి. ఈలా వదిలివేసినవాటిని మళ్ళా ఆసించగూడదు, యూదాలాగ.

3. భావం, వాళ్ళు వదిలించి బంధువులూ ఆస్తిబాస్తులనూ. కాని వీటిని బదులుగా వాళ్ళు పొందేవిమాత్రం చాలావున్నాయి. ఇక్కడ నూరంతలుగా పొందుతారు. ఒక్క కుటుంబాన్ని వదిలివేసివచ్చినా మనకు గురుజీవితంలోను కన్యాజీవితంలోను కూడుగుడ్డా యిల్లూవాకిలీ కరువైపోవు. ఇది కాక, ప్రభువుకోసం త్యాగంజేసినవాళ్ళు అక్కడ నిత్యజీవం పొందుతారు. నిత్యమరణాన్ని తప్పించుకొంటారు.

4. అన్వయం. ప్రభువు ఆనాడు అపోస్తులులకు చెప్పిన వాక్యమిది. వాళ్ళ పనిని కొనసాగించే మనకుగూడ ఈనాడు ఈవాక్యం అక్షరాల వర్తిస్తుంది. మనంమాత్రం చేసిన త్యాగానికి భంగం కలిగింజకూడదు. ఆ వదిలివేసివాటిని మళ్ళా ఆసించగూడదు. మనం మనత్యాగాన్ని నిలుపుకొంటే, తన ప్రమాణాన్ని నిలుపుకొంటాడు.

2. నాతండ్రియొదుట నేనూ అంగీకరిస్తాను

"ప్రజలయెదుట నన్ను అంగీకరించేవాణ్ణి పరలోకంలోని నా తండ్రియెదుట నేనూ అంగాకరిస్తాను" - మత్త 10,32.

1. సందర్భం. ఇక్కడ ప్రభువు వేదహింసలనుగూర్చి మాటలాడుతూన్నాటు. హింసల్లోగూడ మనం ప్రభుని అంగీకరించాలి. అప్పుడు ప్రభువు మనలను అంగీకరిస్తాడు.

2. నియమం. ఇక్కడ ప్రభుని అంగీకరించడం ప్రధానం. ఇప్పుడు హింసలు లేవుగదాంటే రోజురోజు ప్రభుని అంగీకరించేవాళ్ళకు, అహింసలు వచ్చినప్పుడు వాటిల్లోగూడ అతన్ని అంగీకరించేభాగ్యం లభించదా? లేక హింసలను మనం సృజించలేంగదా? కనుక మనతరపున మనం రోజు అతన్ని అంగీకరిస్తేచాలు.

3. భావం. మన చేయవలసింది, ఈ జీవితంలో ప్రభుని అనుసరించడమూ అతన్ని అంగీకరించడమూను. అతడు చేసేది, పితయెదుట మనలను అంగీకరించడం. అనగా అతడు మోక్షంలో పిత సమక్షానా మనలను నిలుకొంటాడని భావం.

4.అన్వయం. మన యీ గురుజీవితమంతా, మఠజీవితమంతా ప్రభువుని అంగీకరించడమేగదా! ప్రభవుపట్ల మనం జూపే ఈ యంగీకారం మోసమైందికాదనీ యదార్థమైందేననీ ఆశిద్దాం. ఈ పట్టున మనకొరతలనూ లోపాలనూ సవరించేదిగూడ ఆ ప్రభువే.

3. నేనూ మీకు రాజ్యన్నిస్తాను

"నా శ్రమల్లో నాకు తోడుగా వున్నవాళ్లు మీరే. నా తండ్రి నాకు రాజ్యమిచ్చినట్లే నేనూ మీకు రాజ్యమిస్తున్నాను. మీరు నారాజ్యంలో నాతోపాటు విందారగిస్తారు. సింహాసనంమీద కూర్చుండి పండ్రెండు గోత్రాల యిస్రాయేలీయులకూ తీర్పులు తీరుస్తారు" - లూకా 22,28-30

1. సందర్భం. అపోస్తులుకు తమలో ఎవరు గొప్పవాఢ్ళు అన్న వివాదం పుట్టింది. అందుకు ప్రభువు వాళ్ళను మందలించి, గొప్పవాళ్ళు కాగోరేవాళ్ళు ఇతరులకు సేవకులు కావాలి అన్నారు. తానూ పితకు సేవకుణ్ణేనని చెప్పాడు. ఈసేవకులే తర్వాత రాజ్యం చేస్తారనిగూడ చెప్పాడు.

1. నియమం. మనం ప్రభువుకి సేవచేస్తూ అతనితో వుండిపోవాలి. శిష్యులు తన్ను అంటిపెట్టుకొని వుండడాన్నిజూచి ప్రభువు సంతృప్తిచెందాడు.

3. భావం. శిష్యులతరపున శిష్యులు ప్రభుని సేవాంచాలి. ప్రభుతరపున ప్రభువు ఈ సేవకులకు రాజ్యాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. తనతోపాటు వాళ్ళూ విందులో పాలుపొందేలా చేస్తాడు. ఇక్కడ విందు అంటే మోక్షమే. యూదులు మోక్షాన్ని ఓ వివాహపు విందుగా భావించేవాళ్ళని చెప్పాం. ప్రభవు తనతోపాటు శిష్యులనుగూడ తీర్పరులను చేస్తాడు. అనగా మంచిసేవకులు ప్రభువుతోపాటు వాశ్వతంగా మోక్షపాలన జేస్తూ ఆనందిస్తారని భావం.

4. అన్వయం. మనమూ నిత్యం ప్రభువుని అంటిపెట్టుకొని వుంటూంటాం. రోజూ అతన్ని సేవిస్తూంటాం. మన పనులన్నీ సేవకరొాకే. కనుక ప్రువు ఆయపోస్తులకిస్తానన్న మోక్షభాగ్యం మనకూ యిచ్చుతీరుతాడు.

4. ప్రార్థనాభావాలు

1. ప్రభువు పలికిన పై వాక్యాలు మనకు భయాన్నీ నమ్మికనూ గూడ కలిగించాలి. భయమెందుకంటె "తొలుగ నరుడు భగవంతుణ్ణి విడనాడితేనేగాని భగవంతుడు నురుణ్ణి విడనాడడు". కనుక మనం ప్రభెని విడనాడగలం. చాలామంది ఆలా చేసారుగూడ. మనకూ ఈ దుర్గతి పట్టవచ్చు. ఇక నమ్మిక దేనికంటే, మనం తన ప్రేమయందు స్థిరంగా నిలిచేలా చేసేది ఆ ప్రభువే – 2తెస్స 1,12. ప్రభువు తన్ను చిత్తశుద్ధితో సేవించేవాళ్ళను చేయివిడువడు.

2. వివేకవంతులైన కన్యలు ప్రభువుకోసం ఎదురుచూస్తున్నారు. ప్రభువు రాగానే ఈ కన్నెలు దివ్వెలు వెలిగించుకొని అతనితోపాటు వివాహశాలలోనికి ప్రవేశించారు – మత్త 26,6–10. యూదులు మోక్షాన్ని వివామపువిందుగా భావించేవాళ్ళని చెప్పాం. ఈ కన్నెల్లాగే మనంకూగ ఈ జీవితయాత్రలో ప్రభువుకోసం వేచియుండాలి. అతన్ని భక్తిభావంతో సేవిస్తూండాలి. అప్పుడు ప్రభువు విజయంచేసి మనలను తనతోపాటు మోక్షానికి తీసికొని వెళ్తాడు.

3.ఆగ్నేస్‌కన్య మూడవశతాబ్దిలో వేదసాక్షిగా మరణించింది. మరణానికి ముందు ఆమె యీలా పలికింది. "ఆ ప్రభువుని తెలిసి కొన్నాను. తెలిసికొని ప్రేమించాను. ప్రేమించి అతన్నే వరించాను. వరించి అతనిమీదనే భారంవేసాను. ఇక నా కన్యాత్వాన్ని కాపాడేనాథుడు అతడే". ఇవి చాలా భక్తిమంతమైన వాక్యాలు. గురువులంగా మఠకన్యలంగా మనం ఎన్నుకుంది ఆ ప్రభువునే. మనలను రక్షించి పాకాడేదీ, కాపాడి మోక్షానికి తీసికొనివెళ్లేదీ ఆ ప్రభువే.

4. అగస్తీను భక్తుడు "ప్రభో! మా మీదయాలను నీ కొరకే సృజించావు. నీయందు విశ్రమించిందాకా వాటికి విశ్రాంతి అంటూ లేదు" అని నుడివాడు. ఈ ప్రపంచంలోని ధనమూ, అధికారమూ, సుఖభోగాలూ కీర్తి ప్రతిష్ఠలూ కొంత తృప్తినిస్తాయి. కాని అవేవీ మన హృదయానికి పూర్ణతృప్తినీయలేవు. ఎందుకు? మన హృదయం దేవుని కొరకు సృజింపబడింది. అతన్ని పొందితేనేగాని దానికి పూర్ణతృప్తి అంటూలేదు. ఇక, కన్యాజీవితమూ గురుజీవితమూ దేవున్ని ప్రేమించి సేవించే జీవితం. అతన్నిపొందే జీవితం. కనుక ఈ సేవాజీవితమూ దేవుణ్ణి ప్రేమించి సేవించే జీవితం. అతన్నిపొందే జీవితం. కనుక ఈసేవాజీవితంద్వారా మన హృదయం పూర్ణనందాన్నీ పూర్ణశాంతినీ పొందుతుంది. దేవునికి పోలికగా కలిగింపబడిన నరునికి ఆ దేవుణ్ణి పొందడంకంటె గొప్పబాగ్యం మేముంటుంది?

10. కుటుంబ జీవితం

బైబులు భాష్యం - 34

విషయసూచిక

1. వివాహ బంధం	**205**
2. భార్యాభర్తలు	**207**
3. సంతానం	**209**
4. కుటుంబ ధర్మాలు	**211**
5. ప్రేషితులుగా గృహస్థులు	**218**

1. వివాహ బంధం

1. వివాహబంధం దేవుడే నిర్ణయించాడు

నరులను సృజించింది దేవుడే. "దేవుడే మానవజాతిని సృజించాడు. తనకు పోలికగా మానవుని చేసాడు. ఆ మానవుని స్త్రీ పురుషులుగా సృజించాడు" - ఆది 1,27

ఈలా తాను సృజించిన స్త్రీ పురుషులను భార్యాభర్తలను చేసింది గూడ ఆ ప్రభువే. అతడు ఓ వైద్యుని లాగ ఆదాము ప్రక్క టెముకను తీసి దానిని ఓస్త్రీగా మలచాడు. ఆమే ఏవ - 2,22. ఈ యేవ ఆదాము లాంటిది, అతని కోవకు చెందింది. అతని యెముకలూ శరీరమూ హృదయమూ ఆమెలో వున్నాయి. కనుక ఆమె పురుషుని వైపు బలంగా ఆకర్షింపబడుతూంటుంది. ఇక ఆదాము తనతరపున తాను "ఈమె నా యెముకల్లో యొముక నాశరీరంలో శరీరం" అనుకొని ఆమెవైపు ఆకర్షించబడుతూంటాడు. ఆమె అతనికి తోడుగా వుంటుంది. ఆదాము నాటి నుండి ప్రతి పురుషుడూ తల్లిదండ్రులను గూడ విడనాడి తన ఆలికి హత్తుకొనిపోతున్నాడు. వాళ్ళిద్దరూ ఒక్కరై కూడ ఏకశరీరులు, ఏకవ్యక్తి అన్నంత సన్నిహితంగా ఐక్యమైపోతారు - 2,23. ఈ యైక్యత వల్లనే స్త్రీ పురుషులు బిడ్డలను కని వ్యాప్తి చెందుతారు - 1,28. ఈలా భగవంతుడు స్వయంగా ఐక్యపరచిన భార్యాభర్తలను ఏ నరుడూ వేరుపరుపకూడదు. అది పవిత్రబంధం - మత్త 19,6. కనుక వివాహ జీవితం గడిపేవాళ్ళు ఆ జీవితం పట్ల పవిత్రమైన భావాలు పెంపొందించుకోవాలి.

2. లైంగిక జీవితం పవిత్రమైంది

భగవంతుడే నిర్ణయించింది గునక లైంగిక జీవితం పవిత్రమైందని భావించింది పూర్వ వేదం. నూత్న వేదం ప్రకారం గూడ భార్యాభర్తల లైంగిక జీవితం పరమ పవిత్రమైనది.

పౌలు భార్యాభర్తల ప్రేమను శ్రీసభకూ క్రీస్తుకూ వుండే ప్రేమతో పోల్చాడు. క్రీస్తు శ్రీసభను ప్రేమించి ఆ సభ కోసం ప్రాణాలు ఒడినట్లే భర్తకూడ భార్యను ప్రేమించి ఆమెకోసం ప్రాణాలు అర్పించాలి - ఎఫె 5,25. "వాళ్ళిద్దరూ ఏక వ్యక్తిగా ఐక్యం కావాలి" అనే ఆదికాండవచనం క్రీస్తుకి శ్రీసభకీ వర్తిస్తుంది - 5,31-32.

ఇక్కడ శ్రీసభ అంటే క్రైస్తవ సమాజం, క్రైస్తవ భక్తులమైన మనం. క్రీస్తుకి క్రైస్తవ ప్రజల పట్లగల ప్రేమను భర్తకి భార్యపట్ల వుండే ప్రేమతో పోల్చాడు పౌలు. భార్యాభర్తల ప్రేమ, వాళ్ళ లైంగిక జీవితం, పరమ పవిత్రమైంది కాకపోయినట్లయితే పౌలు దాన్ని క్రీస్తు ప్రేమతో పోల్చివుండేవాడేనా? కనుక లైంగిక జీవితం పరిశుద్ధమైంది. కావుననే దాన్ని మనం కామభావాలతో, జంతుదృష్టితో అమంళపరచగూడదు.

3. భార్యాభర్తల విశ్వసనీయత

వివాహాన్ని లైంగిక జీవితాన్ని భగవంతుడే నిర్ణయించాడు అన్నాం. కనుక భార్యాభర్తలు ఒకరిపట్ల ఒకరు విశ్వసనీయంగా ప్రవర్తించాలి. అలా ప్రవర్తించకపోతే వాళ్ళు పరస్పర ద్రోహం చేసికోవడం మాత్రమే కాదు, వివాహకర్తయైన దేవునికి గూడ ద్రోహం చేస్తారు.

బాబిలోనియా దేశంలో యొవాకిం భార్యయైన సూసన్నా భక్తురాలిని ఇద్దరు వృద్ధులు పాపానికి ప్రేరేపించారు. ఆమె వారితో "దేవుడు చూస్తుండగా ఈలాంటి పాడుపని ఏలా చేసేది" అంది - దాని 13,23. దైవభీతి వలన సూసన్నా పాప కార్యానికి పాల్పడలేదు. ఇది పూర్వవేద భక్తి.

ఇక, నూత్నవేద వివాహం ఓ సంస్కారం. అది క్రీస్తుకీ క్రైస్తవ సమాజానికీ మధ్య వుండే ప్రేమకు చిహ్నంగా వుంటుంది అని చెప్పాం. కనుక భార్యాభర్తలు ఒకరినొకరు వివాహ ద్రోహం చేసికొన్నప్పుడు క్రీస్తుకే ద్రోహం చేసినట్లు అవుతుంది.

పౌలు వివాహ జీవితాన్ని గూర్చి వ్రాస్తూ భార్యాభర్తల దేహదానాన్ని పేర్కొన్నాడు. భర్త భార్యకీ, భార్య భర్తకీ వివాహ ధర్మాన్ని నిర్వర్తించాలి. భార్య శరీరం మీద భర్తకీ, భర్త శరీరం మీద భార్యకీ అధికారం వుంది. కనుక వాళ్ళిద్దరు ఒకరికొకరు దేహదానం కావించుకోవాలి. అనగా ఒకరు కోరినపుడు కలయికకు అనుమతించాలి. దంపతులు కొంతకాలం ప్రార్థనలో గాని భక్తికృత్యాల్లో గాని గడపదలచుకొంటే పరస్పర ఒప్పందం మీద కొన్ని దినాలు పాటు ఒకరా కొకరు ఎడంగా వుండవచ్చు. కాని అటుపిమ్మట మళ్ళా పరస్పర దేహదానం కావించుకోవాలి - 1కొరి 7,3-5. వివాహ బంధం పెట్టుకొనే వాళ్ళకి పౌలు పేర్కొన్న ఈ ధర్మం చాల ముఖ్యమైనది. కనుక భర్త తరపున భర్త, భార్య

తరపున భార్యా నేను ఈ ధర్మాన్ని చక్కగా నిర్వర్తిస్తున్నానా లేదా అని పరిశీలించి చూచుకోవాలి. విశేషంగా భార్య ఈ విషయంలో చాల మెలకువతో ప్రవర్తించాలి. ఆమె లైంగిక క్రియ అసహ్యమైంది అన్నట్లుగా ప్రవర్తించగూడదు. తన రూపంలో నైతేనేమి చేతల్లో నైతేనేమి పెనిమిటికి ఆనాకర్షణీయంగా కన్పించి అతని మనసు మరో స్త్రీ మీదికి పోయేలా చేయకూడదు. భార్య దేహదానాన్ని నిరాకరిస్తే ఇన ఆ కుటుంబంలో కలహాలు కొనితెచ్చుకొన్నట్లే. సినిమాలు ప్రకటనలు మొదలైన ప్రచార సాధనాలతో నిండిపోయిన ఆధునిక ప్రపంచంలో భార్యభర్తల దాంపత్య జీవితాన్ని భగ్నం చేసే శోధనలు ఎన్నైనా ఎదురౌతాయి. కనుక క్రైస్తవ దంపతులు ఈ రంగంలో చాల చిత్తశుద్ధితో ప్రవర్తించాలి.

2. భార్యాభర్తలు

1. భార్యాభర్తల ప్రేమ

భార్యాభర్తల మధ్య పరస్పర ప్రేమ వుండాలి. ఈ ప్రేమ లేందే కుటుంబాలు నిలవ్వు. దావీదు కథే దీనికి నిదర్శనం. దావీదు సౌలు కొమార్తైయైన మికామేలును పెండ్లియాడాడు. కొంతకాలం పాటు వాళ్ళిద్దరు పరస్పర ప్రేమతో జీవించారు. సౌలు దావీదును చంపడానికి కుట్ర పన్నగా మికాలు అతని ప్రాణాలు కాపాడింది కూడ - 1సమూ 19,11-12. కాని క్రమేణ వారి దాంపత్య ప్రేమ చల్లారిపోయింది. ఓమారు దావీదు దైవమందసాన్ని యెరూషలేములకు తరలించుకొని వస్తూ భక్తిభావంతో దాని ముందు నాట్యంచేసాడు. కాని ఆ నాట్యాన్ని చూచి మీకాలు దావీదును పరిహరించింది. కోణింగిలా వున్నానని యెగతాళి చేసి అతన్ని చిన్నచూపు చూచింది. దానితో దావీదుకు ఆమె మీద విరక్తి పుట్టింది. మికాయేలుకు మాత్రం చనిపోయే వరకు దావీదు వలన బిడ్డలు కలుగనేలేదు - 2సమూ 6,16-22. ఈ విధంగి ఈ దంపతులిద్దరూ పరస్పర గౌరవమూ ప్రేమా కోల్పోయారు. క్రైస్తవ దంపతులు ఈలా ప్రవర్తించగూడదు. అతడు క్రీస్తుకీ ఆమె శ్రీసభకీ పోలికగా వున్నవాళ్ళు కనుక పరస్పర గౌరవమర్యాదలతోను ప్రేమాదరాలతోను జీవించాలి.

నాబాలు ఆబీగాయిలు అనే దంపతులు వుండేవాళ్ళు. నాబాలు ధనవంతులు. కాన వట్టి మూర్ఖుడు, మొరటువాడు. అతని భార్య అబీగాయిలు తెలివైనది, యోగ్యురాలు. దావీదు ప్రవాసంలో వుండి ఆకటి వలన బాధపడుతూ నాబాలు నొద్దకు సేవకులను పంపి తనకు కొన్ని ఆహారపదార్థాలు ఈయవలసిందిగా కోరాడు. కాని మూర్ఖుడైన నాబాలు దీవీదు సేవకులను అవమానించి పంపాడు. దావీదు నాబాలుని చంపడానికి

బయలుదేరాడు. ఈ సంగతి పసికట్టిన అబీగాయిలు వలసినవన్ని భోజనపదార్థాలు సిద్ధం చేసికొని వెళ్ళి త్రోవలో దావీదుని కలిసికొని అతని కోపాన్ని చల్లార్చింది. భర్త ప్రాణాలు కాపాడింది. - 1సమూ 25. ఈ యబీగాయిలును తన భర్త మూర్ఖుడయినా అతన్నంగీకరించి, గాఢంగా ప్రేమించింది. సంసార జీవితంలో ఈలాంటి ప్రేమ అవసరం. లేకపోతే భార్యాభర్తలకు పొందిక యేర్పడదు. కుటుంబం కొనసాగదు.

ఎల్కానా అనే అతనికి అన్నా పెన్నినా అని యిద్దరు భార్యలు. పెన్నినాకు సంతానం కలిగింది. గాని అన్నా గొడ్రాలుగా వుండిపోయింది. సవతికి బిడ్డలు కలిగి తనకు కలగక పోవడం చూచి అన్నా దేవలయాకి వెళ్ళి బోరుక ఏడుస్తూ కూర్చుంది. అన్నపానీయాలు కూడ మానివేసింది. అప్పుడు ఎల్కానా "అన్నా! ఈ యేడుకప ఈ దిగులు దేనికి? నీవు అన్నం మానివేయడం దేనికి? నేను నీకు పదిమంది కుమారుల పెట్టు కాదా." అని భార్యను ఓదార్చాడు - 1సమూ 1,8. పదిమంది కుమారులు కలిగిందానికంటె గూడ భర్తను ఒక్కణ్ణి చూచుకొని అన్నా అమితానందం చెందేదట. అనగా అతని మీద అంత గాఢప్రేమ వుండేదని భావం. భార్యాభర్తల మధ్య వుండవలసిన పవిత్ర ప్రేమ ఈలాంటిది. క్రైస్తవ కుటుంబాల్లో దంపతులు ఈలాంటి ప్రేమను పెంపొందించుకొంటుడాలి.

2. మన్నింపు

హోషయ ప్రవక్త. అతని భార్య గోమెరు. వాళ్ళకు ముగ్గురు పిల్లలు పుట్టారు. హోషయా గోమెరును గాఢంగా ప్రేమించాడు. కాని చంచలబుద్ధికి గల గోమెరుకు మాత్రం అతని మీద మనసు కుదరలేదు. ఆమె వ్యభియారిణియై భర్తను విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోయింది. కొంత కాలమయ్యాక గోమెరు బుద్ధితెచ్చుకొని మళ్ళా హోషయా వద్దకు తిరిగివచ్చింది. తన్ను స్వీకరించమని బతిమాలింది. హోషయ కరుణతో ఆమెను మళ్ళా చేపట్టాడు. మొదట అతని అభిమానం అడ్డుతగిలినా ఆ ప్రవక్త మృదయములోని గాఢమైనప్రేమ భార్య ద్రోహాన్ని క్షమించేలా చేసింది.

గోమెరు భర్తను పరిత్యజించి నట్లే యిస్రాయేలు ప్రజలు కూడ యావేను విడనాడి అన్య దేవతలను కొలుస్తున్నారు. ఇది ప్రభువుకి బాధ కలిగించింది. ఐనా ప్రభువు కరుణతో యిస్రాయేలు తప్పిదాలను క్షమించాడు. ఆ ప్రజల విగ్రహారాధనను గోమెను వ్యభిచారంతో పోల్చి చెప్పాడు ప్రభువు. హోషయ ప్రవచన గ్రంథంలోని ముఖ్యాంశం ఇదే. ఈలా ఆ ప్రవక్త తన గ్రంథం ద్వారా మాత్రమే గాక తన జీవితంద్వారా కూడ ప్రేమ తత్వాన్నీ క్షమాధర్మాన్నీ బోధించాడు.

క్రైస్తవ దంపతుల మధ్య తరచుగా తగాదాలు మనస్పర్థలు వస్తుంటాయి. ఐనా మన అపరాధాలు గోమెరు అపరాధమంత ఘోరమైనదవి కానే కావు. కనుక క్రైస్తవ దంపతులు ఒకరినొకరు సులభంగా క్షమించుకొంటూడాలి. విపరీతమైన అభిమానము, నామాటే నెగ్గాలి అనే పట్టుదల వుంటే కుటుంబాలు నడవ్వు.

3. సంతానం

1. సంతాన వాంఛ

ఇప్పటి మన నాగరీకత ప్రకారం ముగ్గురు బిడ్డలు చాలులే అనికొంటూంటాం. కొందరు ఒక బిడ్డతోనే సరిపెట్టు కొంటూంటారు. అసలు పిల్లలే వద్దు అనుకొనే తల్లిదండ్రులు కూడ లేకపోలేదు. కాని ప్రాచీన కాలంలో ఈలాంటి భావాలు వుండేవి కావు. అన్ని ప్రాచీన జాతులూ సంతానాన్నీ కోరుకొన్నాయి. హిందూ దేశీయులూ, చైనా దేశీయులూ, ఐగుప్తీయులూ సంతానాన్నీ మక్కువతో వాంఛించారు. విశేషంగా హీబ్రూ ప్రజల సంతానాన్ని దేవుని దీవెన గాను నిస్సంతానాన్ని దేవుని శాపంగాను ఎంచారు.

దేవుడు అబ్రాహాముతో "నీ సంతానం ఆకాశంలోని చుక్కల్లాగ సముద్ర తీరంలోని యిసుక రేణువుల్లాగే అసంఖ్యాకంగా వృద్ధి చెందుతుంది" అని వాగ్దానం చేసాడు – ఆది 22,17. రిబ్కాను సేవకుని వెంట అబ్రాహాము ఇంటికి పంపుతూ ఆమె తోబుట్టువులు "తల్లీ! నీవు మా సోదరివి. నీకడుపు పండి గంపెడు పిల్లలను కందువుగాక" అని దీవించారు – ఆది 24,60. కీర్తనకారుడు "నీ లోగిట నీ భార్య ఫలించిన ద్రాక్షలతలా వుంటుంది. భోజనపు బల్ల చుట్టు నీ పిల్లలు ఓలీవు పిలకల్లా కనబడతారు" అంటాడు – 128,3-4. హీబ్రూ ప్రజలకు సంతానం మీద గల గౌరవం ఈలాంటిది.

ఇక, సంతనాం లేకపోవడం దైవ శాపానికి నిదర్శనం. అందుకే గొడ్రాలైన రామేలు "నీవు నాకు పిల్లలను పుట్టిస్తావా లేక ఏ గొయ్యో నుయ్యో చూచుకొని నన్ను చావమంటావా?" అని యాకోబును పీడించింది – ఆది 30,2. సారను చెరపట్టినందుకు శిక్షగా దేవుడు అబీమెలకు కుటుంబంలోని ప్రతి స్త్రీని గోడ్రాలిని చేసాడు – ఆది 20,18.

యిస్రాయేలీయులు సంతానాన్ని పరమ పవిత్రంగాను దేవుడిచ్చే దీవెనగాను భావించారు అనిచెప్పాం. కనుకనే క్రీస్తు కూడ చిన్నబిడ్డల పట్ల ఎంతో ఆదరం చూపాడు. ఓమారు కొందరు తల్లులు చిన్న బిడ్డలను తీసుకొని క్రీస్తు చెంతకురాగా శిష్యులు వాళ్ళను కసిరికొట్టారు. కాని ప్రభువు శిష్యులను మందలించి ఆతల్లులను తన దగ్గరకు చేరబిలిచాడు. ఆ బిడ్డల మీద చేతులు చాచి వాళ్ళను దీవించాడు. బిడ్డలు తల్లిదండ్రుల మీద ఆధారపడి

జీవించినట్లే శిష్యులు కూడ దేవుని మీద ఆధారపడి జీవించాలని బోధించాడు - మార్కు 10,13-16.

ఇది బైబులు సంస్కృతి. ఈ దృక్పథంతోనే క్రైస్తవ తల్లిదండ్రులు కూడ బిడ్డలను గాఢంగా వాంఛించాలి. దేవుడు తమకు ప్రసాదించిన బిడ్డలను ఆదరంతో అంగీకరించాలి. వాళ్ళను ఎంతో విలువతో చూచుకొని ఆప్యాయంగా పెంచిపెద్దచేయాలి.

2. సంతానం దైవవరం

ఆదాము ఏవను కూడాడు. ఆమె గర్భవతియై బిడ్డను కని "దేవునితో తోడ్పాటుతో నేను మగబిడ్డను ప్రసవించాను" అని అనుకొంది - ఆది 4,1. ఆ బిడ్డ ఆమెకు భర్త వలనా పుట్టాడు, దైవానుగ్రహం వలనా పుట్టాడు. నరుల్లో ప్రధానమైంది ప్రాణం. అదే ఆత్మ. దేవుడే ఈ ప్రాణాన్ని నరుల్లో ప్రవేశ పెడుతూంటాడు. - ఆది 6,3. భార్యాభర్తలు కలుసుకొన్నాక భార్య గర్భంలో ఏర్పడే పిండంలోకి ప్రభువు తన ప్రాణాన్ని ప్రవేశపెడతాడు. తర్వాత ఆపిండమే మనుష్య శిశువుగా జన్మిస్తుంది. ఈ విధంగా ప్రభువు తల్లిదండ్రుల ద్వారా బిడ్డను కలిగిస్తుంటాడు. భూమి మీద మనుష్య ప్రాణులను కొనసాగిస్తూంటాడు. దేవుడే తల్లిదండ్రులకిచ్చే వరం బిడ్డలు.

బైబుల్లో ఎంతోమంది తల్లిదండ్రులు బిడ్డలు లేక బాధపడిపోతారు. ప్రభువు వాళ్ళ వేడికోలు ఆలకించి ఓ పుత్రుణ్ణి ప్రసాదిస్తానని వాగ్దానం చేస్తాడు. ఆ ప్రమాణం ప్రకారం తర్వాత బిడ్డను పుడతాడు. తల్లిదండ్రులు కూడ అలా పుట్టిన బిడ్డణ్ణి దేవుని వరంగా భావిస్తారు. దేవుని వాగ్దానం ప్రకారం అబ్రాహాము సారాలకు ఈసాకు పుట్టాడు - ఆది 17,15-21. మనోవా దంపతులకు సంసోను జన్మించాడు. - న్యాయాధి 13,2-5. ఎల్కాను అన్నాలకు సమూవేలు లాంటి అసంఖ్యాంక శిశువులందరు తల్లిదండ్రులకు భగవంతుడు అనుగ్రహించిన వరాలే.

139వ కీర్తన వ్రాసిన భక్తుడు తాను శిశువుగా తల్లి గర్భంలో దాగివున్న కాలాన్ని తలంచుకొని విస్తుపోయాడు :

"నా యెముకలన్నీ నేర్పుతో అమర్చి
మాతృగర్భంలో నన్ను పొందుపరచింది నీవే
నన్నెంత విచిత్రంగా, భయంకరంగా, సృజించావు
నీ లీల లెంత ఆశ్చర్యకరమైనవి :
కావున ప్రభో! నీనే నిన్ను సన్నుతిస్తాను"

అని వాకొన్నాడు - 139,13-14. తల్లిదండ్రులకు తమ పిల్లల పట్ల ప్రేమ, గౌరవం ఆశ్యర్యభావం కలగాలి. వాళ్ళను దేవుని వరాలుగా భావించాలి.

సువిశేషంలో ఓ కథ విన్పిస్తుంది. యాయీరు కొమార్తె చనిపోయింది. ఆ బాలికకు పండ్రెండేండ్లు. తల్లిదండ్రులు ఆ బిడ్డను తలంచుకొని శోకిస్తున్నారు. ప్రభువు

ఆ బాలిక చేయిపట్టి లేవమనగా ఆ బిడ్డ మరల జీవంతో లేచింది - మార్కు 5,41-42. ప్రభువు అనుగ్రహం వల్లనే ఆ బిడ్డ మరల మేల్కొంది. పైకి లేచింది, అడుగులు వేసింది, అన్నం తింది. అలా బ్రతికిన కొమార్తెను చూచి యాయీరు అతని భార్య ఎంతో సంతోషించి వుండాలి. క్రైస్తవ దంపతులు ప్రేమతో ఒకరినొకరు కలిసికొన్నప్పుడు, అనురాగ భావంతో వాళ్ళ శరీరాలే ఐక్యమైనపుడు, ఆ ప్రేమను దీవించేది ప్రభువే. అలా దీవించి దాంపత్య ప్రేమను సంతానంగా మార్చేది కూడ ఆయనే క్రీస్తు స్వర్గంలోను, శ్రీసభలోను, దివ్య సత్ప్రసాద మందసంలోను మాత్రమే వుండేవాడు కాదు. క్రైస్తవ కుటుంబంలో కూడ ప్రసాదించేవాడు. ఎందుకంటే వాళ్ళు క్రీస్తు నందు వివాహం చేసికొన్న సతీపతులు. కనుక క్రైస్తవ దంపతులు ఆ తొలితల్లి ఏవలాగే దేవుడు తమ కిచ్చిన బిడ్డల కొరకు అతనికి కృతజ్ఞత తెలియజేయాలి.

3. పిల్లలను నడిపింపవలసిన తీరు

అబ్రాహాము స్వదేశమైన పదనారామును వీడి కనాను మండలానికి వచ్చాడు. అచ్చట అతనికి ఈసాకు జన్మించాడు. అతడు తన కుమారునికి కనానీయుల పిల్లను పెండ్లి చేయదలచుకోలేదు. కనానీయులు కొలిచే దేవుడు వేరు. వాళ్ళ పిల్లలు పెండ్లి చేసింకొంటే ఈసాకు తన తండ్రి దేవుడైన యావే ప్రభువుని పూజింపలేడు. కనుక తన కుటుంబం నుండే ఈసాకును వధువును తీసికొని రావటానికై అబ్రాహాము సేకుని పదనారాముకు పంపాడు. ఆ సేవకుడు త్రోవ వెదక్కుంటూ దైవవశాత్తు రిబ్కా యింటికే వెళ్ళాడు. రిబ్కా ఈసాకుని పెండ్లియాడ్డానికి ఇష్టపూర్తిగా సమ్మతించింది. తల్లిదండ్రులు కూడా ఆమెకు అడ్డు చెప్పలేదు. తర్వాత సేవకుడు రాబ్కాను కానాను మండలానికి తీసికొని రాగా ఈసాకు ఆమెను పెండ్లి యాడాడు - ఆది 24. ఈ విధంగా తల్లిదండ్రులు పిల్లలను మంచిమార్గంలె నడిపిస్తుండాలి. పిల్లలు స్వేచ్ఛకు అడ్డుపడకుండా వాళ్ళకు హితోపదేశం చేస్తూండాలి. వాళ్ళను ఓ యింటివాళ్ళను చేయాలి.

4. కుటుంబ ధర్మాలు

1. దైవ కుటుంబం

యిస్రాయేలు ప్రజలకు కుటుంబ జీవితం పరమ పవిత్రమైనది. కుటుంబమంతా కలసి ప్రభువుని ఆరాధించుకొనేది. కుటుంబంలోని పెద్దలు పిల్లలకు తమ పూర్వ సంప్రదాయాలు బోధించేవాళ్ళు. ప్రభువు మోషే నాయకత్వాన తమ పితరులను ఐగుప్తు నుండి ఏలా తరలించుకొని వచ్చాడో తెలియజేప్పేవాళ్ళు. ఈ పిల్లలు మళ్ళా తమ పిల్లకు

గూడ ఈ యంశాలు బోధించేవాళ్ళు. యూదుల కుటుంబ జీవితం మతజీవితం లాంటిది. భక్తిశ్రద్ధలతో కూడింది. ప్రవక్త యిర్మీయా "యిస్రాయేలు కుటుంబాలన్నిటికీ ప్రభువు దేవుడు. వాళ్ళంతా అతని ప్రజలు" అని వాకొన్నాడు - 31,1. ఆ భావాన్ని మనసులో పెట్టుకొనే నూత్నవేద రచయితలు క్రైస్తవ ప్రజలను "దైవ కుటుంబం88 అని పేర్కొన్నారు - 1పేత్రు 4,17. అంటే క్రైస్తవులమైన మనం దేవునికి చెందిన ప్రజలం, భక్తి భావంతో అతన్ని పూజించే ప్రజలం అని భావం. మనకు తల్లీ దండ్రీ నాథుడూ సరస్వమూ ఆ ప్రభువేనని అర్థం. నేటి క్రైస్తవులకు భగవంతుని పట్ల ఈలాంటి భక్తి భావాలు లోపించడం శోచనీయం.

2. తల్లీ తండ్రీ పిల్లలూ

పౌలు ఆనాటి క్రైస్తవులకు కుటుంబ ధర్మాలు కొన్ని గుర్తుచేసాడు. కుటుబంలో తల్లీ తండ్రీ ప్రధానవ్యక్తులు.

కుటుంబానికి యజమానుడూ దాన్ని పోషించేవాడే తండ్రి. ప్రతి తండ్రీ పరలోకంలోని తండ్రికి పోలికగా వుంటాడె - ఎఫె 3,15. క్రీస్తు శ్రీసభను ప్రేమించినట్లే అతడూ తన భార్యను ప్రేమించాలి - ఎఫే 5,25. పిల్లలను చక్కగా పెంచాలి. వాళ్ళకు శిక్షణ గరిపి ప్రభువును గూర్చి బోధించాలి - 6,4. అతనికెవరైనా సేవకులుంటే తనకూ ఆ పనివాళ్ళకూ గూడ ఒకే యజమానుడున్నాడని గుర్తించి వాళ్ళ పట్ల దయతో ప్రవర్తించాలి - 6,9.

తండ్రి తరువాత కుటుంబంలో ప్రముఖ వ్యక్తి తల్లి. శ్రీసభ క్రీస్తుకిలాగ తానూ భర్త అధికారానికి లొంగివుండాలి. - 5,24. ఆమెకు సంతానం కంటె గూడ అధికంగా భర్త ముఖ్యం. స్త్రీకి బిడ్డలకంటె కూడ ప్రముఖమైంది. భర్తతో గూడి ప్రేమభావంతో జీవించగల్గడం - 1కొ 11,8. కుటుంబ జీవితంలో పిల్లల కంటె ముందు వచ్చేవాళ్ళు భార్యాభర్తలు గదా! ఐనా ఆమె పిల్లలను గూడ అనురాగంతో పెంచగలిగి వుండాలి.

కడపట పిల్లలు. పుట్టువు తల్లిదండ్రుల నుండి గదా! కనుక వాళ్ళు తల్లిదండ్రులకు విధేయులై యుండాలి - ఎఫె 6,1-3. తల్లిదండ్రుల నుండి వేదవిద్యను నేర్చివుండాలి - 6,4. ఆ తల్లిదండ్రుల్లో దేవుణ్ణి చూడగలిగి వుండాలి. అమ్మా నాన్న వృద్ధులై నిస్సహాయస్థితిలో వున్నప్పుడు వాళ్ళను పోషించాలి - 1తిమో 5,4.

కుటుంబ సభ్యులు పౌలు పేర్కొన్న ఈ ధర్మాలను భక్తిభావంతో మననం చేసికొంటే సంసారపు బెడదలను కొంతవరకైనా తొలగించవచ్చు.

3. కుటుంబ సభ్యులు

ఏలీమెలెకు బేత్లెహేము వాసి. అతడు కరువు కారణంగా తన భార్యయైన నవోమిని తీసికొని మోవాబు దేశానికి వలస పోయాడు. అక్కడ వాళ్ళకు మహ్లోను కిల్యోను అనే కుమారులు కలిగారు. వాళ్ళిద్దరూ రూతు, ఓర్ఫా అనే మోవాబు ఆడపడుచులను పెండ్లి చేసికొన్నారు. అటుతరువాత తండ్రీ కొడుకులు చనిపోయారు. అత్తాకోడళ్ళు మాత్రం అక్కడే మిగిలిపోయారు. అప్పుడు నవోమి జన్మదేశమైన బేత్లెహేము మండలానికి తిరిగి వెళ్ళిపోవాలనుకుంది. కోడళ్ళు గూడ ఆమెతో తిరిగి రాగోరాడు. అత్త ప్రోద్భలంపై చిన్న కోడలైన ఓర్ఫా మోవాబు దేశంలోను ఆగిపోయింది. అక్కడ మరెవ్వరినో పెండ్లి చేసికొంది. కాని పెద్ద కోడలైన రూతు మాత్రం అత్త వద్దన్నా వినకుండా ఆమె వెంట బేత్లెహేముకు తిరిగివచ్చింది. రూతుకు నవోమి అంటే పరమ గౌరవం. నవోమికి గూడ రూతుంటె అమిత ప్రేమ. నవోమి రూతును బేత్లెహేము వాసి తన దగ్గరి బంధువూ ఐన బోవసుకిచ్చి పెండ్లి చేసింది. వాళ్ళకు కలిగిన బిడ్డణ్ణి తాను దత్తు తీసికొంది. ఈలా కుటుంబ సభ్యులందరినీ ప్రేమ భావంతో అలరించి అమృతమూర్తి నవోమి. ఆమెను చూచి క్రైస్తవ కుటుంబసభ్యులు కూడ ఒకరి పట్ల ఒకరు ఒద్దికగా మెలగుతూ అనురాగంతొ ప్రవర్తించడం నేర్చుకోవాలి.

4. అత్తాకోడళ్ళు

నవోమి కోడళ్లను సొంత కూతుళ్లలాగ చూచుకొంది. కొడుకులు చనిపోగానే ఆ కోడళ్ళు మరలా పెండ్లి చేసికొని సుఖించాలనే ఆమె కోరిక. కోడళ్ళు తరపున కోడళ్ళు గూడ ఆమెను సొంత తల్లిలాగ చూచుకొనేవాళ్ళు. ఆమె కోడళ్లు మోవాబు దేశంలోనే వుండిపోవాలనీ తన వెంట బేత్లెహేము తిరిగి రాకూడదని చెప్పగా రూతు "నన్ను నీవెంట రావద్దని వారించవద్దు. నీవు పోయేకాడికే నేనూ వస్తాను. నీవు వుండే కాడే నేనూ వుంటాను. నీబంధువులే నా బంధువు లౌతారు. నీ దేవుడే నా దేవుడౌతాడు. నీవు చనిపోయే కాడే నేనూ చనిపోతాను. నిన్ను పాతిపెట్టుకాడే నన్నూ పాతిపెడతారు" అంది – రూతు 1,16–17. ఇవి పూర్వవేదంలోని అతి ప్రశస్త వాక్యాలకు చెందినవి. నవోమి రూతు ఆదర్శవతులూన అత్తా కోడళ్ళు. ఆ యాదర్శ మహిళలను చూచి చీటికి మాటికి కీచులాడుకొనే మన కుటుంబాల్లోని అత్తాకోడళ్ళు పాఠం నేర్చుకోవాలి,

5. ఆతిథ్యం

అబ్రహాము తన కుమారునికి వధువును తీసికొని రావడానికై ఎలియసేరు అనే సేకుని పంపాడు. అతడు ఒంటెలతో వెళ్లి సాయంసమయాన నాహోరు పట్టణాన్ని

చేరుకొన్నాడు. అప్పుడు అబ్రాహాముని తమ్ముడగు నాహోరుని బెతూవేలు పుత్రికయగు రాబ్కా కడవ చ్కన బెట్టుకొని బావికి నీళ్ళకు వచ్చింది. సేవకుడు అడిడిందే తడవుగా ఆ యామ్మాయి అతనికి దాహం తీర్చుకోవడానికి నీళ్ళిచ్చింది. అతని వొంటెలకు గూడ నీళ్ళు తోడిపోసింది. అటుతరువాత ఆ బాలిక యన్నయైన లాబాను వచ్చి యెలియసేరుని ఇంటికి తీసికొనిపోయాడు. అతనికి చక్కని ఆతిథ్యమిచ్చాడు. ఎలియసేరు యజమానుని బంధువుల యిట్లు చేరుకొన్నందుకు ఎంతో సంతోషించాడు. అబ్రహాము తమ్ముని మనుమరాలైన రిబ్కాను ఈసాకునకు వధువుగా కుదుర్చుకొన్నాడు - ఆది 24.

కనాను మండలంలో వున్నప్పుడు అబ్రాహాము మామ్రే అనే తావులో సిందూరవనంలో వసిస్తూన్నాడు. ఒకనాడు ఎండకాసే వేళ అబ్రాహాము గుడారం చెంత కూర్చొనొ వుండగా అకస్మాత్తుగి ముగ్గురు నరులు దావులో కనిపించారు. వెంటనే అబ్రామాము దారిని ఆహ్వానించి ఆతిథ్యమిచ్చాడు. అప్పుడే కాల్చిన రొట్టెలతో, దూడమాంసంతో, పాలుపెరుగుతో వారికి భోజనం పెట్టాడు. వాళ్ళు భుజిస్తుండగా తాను వడ్డెను చేస్తూ వారి ప్రక్కన నిలబడ్డాడు. కడన ఆ వచ్చిన ముగ్గురు అతిథులు నరరూపంలో వున్న దేవదూతలు (లేక దేవుడు) అని తేలింది. వాళ్ళు అప్పటిదాకా గొడ్రాలుగా వున్న సారాకు ఓ యేడాది లోనే బిడ్డడు పుడతాడని చెప్పి వెళ్లిపోయారు - ఆది 18,1-15.

ఇవి పూర్వవేదపు ఆతిథ్య ధర్మాలు. మన క్రైస్తవ కుటుంబాల్లో గూడ ఆ ధర్మాన్ని అత్యవసరంగా పాటించాలి. "నా శిష్యుల్లో అత్యల్పులైనవాళ్లకి మీరు మేలుచేసినపుడు ఆ మేలును నాకు చేసినట్లే భావిస్తాను" అన్న ప్రభువాక్యం కూడ వుంది - మత్త 25,40. కుటుంబ సభ్యుల మొదట ఒకరినొకరు ప్రేమాదరాలతో చూచుకోవాలి. అటుపిమ్మట తమ యింటికి వచ్చిన పరాయివాళ్ళను కూడ గౌరవమర్యాదలతో చూడాలి. మంచివాళ్లు ఈ ప్రపంచంలో జనులంతా తమ కుటుంబానికి చెందినవాళ్ళేనని భావిస్తూంటారు.

6. దేవుని మీద నమ్మిక

స్త్రీ పురుషులను సృజించి వారికి వివాహ బంధాన్ని కలిగించిన దేవుడే వారి కుటుంబ జీవితానికరి గూడ కర్త. జీవితంలో కష్టసుఖాల్లో ఆ ప్రభువుని నమ్మి అతని మరుగు చొచ్చిన వాళ్లను అతడు తప్పకుండా ఆదుకొంటాడు. తోబీతు కథే దీనికి తార్కాణం. తోబీతు గలిలయలోని యూద భక్తుడు. అతని భార్య పేరు అన్న. కుమారుని పేరు తోబీయా అస్సిరియా రాజులు పాలస్తీనా దేశాన్ని జయించి యూదులను చెరగొనిపోయారు. అలా బందీలుగా వెళ్ళినవాళ్ళలో తోబీతు కుటుంబం కూడ ఒకటి. అతుడ ప్రవాసిగా నీనివే పట్టణంలో వసిస్తూ చాల బాధలు అనుభవించాడు. కంటిచూపు కూడ పోయింది. ఇక పని చేయలేకపోయాడు. అన్నా కూలినాలి చేసి కుటుంబాన్ని పోషిస్తూండేది. రాగీను

పట్టణంలో గబాయేలు అనే మిత్రుడు గోబీతుకు కొంతసొమ్ము బాకీపడి వున్నాడు. వెళ్ళి ఆ సొమ్ము తీసికొని రమ్మని అతడు కుమారుణ్ణి పంపాడు. ముక్కూ మొగము తెలియని రఫాయేలనే వ్యక్తి తోబియాకు త్రోవచూపరిగా కుదిరాడు. అతడు దేవదూతను తోబీయాకు రఫాయేలునే వ్యక్తి తోబీయాకు త్రోవచూపరిగి కుదిరాడు. అతడు దేవదూతని తోబీయాకు తర్వాత తెలిసింది. ఈ ప్రయాణంలో తోబీయా ఓ మడుగులో చేపను పట్టి దాని గుండెను తీసాడు. అది తర్వాత తండ్రి గ్రుడ్డితనాన్ని పోగొట్టడానికి ఔషధంగా ఉపకరించింది. ఇంకా అతడు ఎక్బటానా అనే నగరంలో సార అనే యువతిని పెండ్లి చేసికొన్నాడు. కుమారుడు వెళ్ళి చాలా రోజుల వరకు తిరిగి రాకపోయే సరికి ఇంటి దగ్గర ముసలి తల్లి దండ్రులు అతని క్షేమాన్ని గూర్చి ఆందోళనం చెందారు. ఇంతలో బాకీ సొమ్ముతో భార్యతో సురక్షితంగా తిరిగి వచ్చిన కుమారుణ్ణి చూచి తోబీతుఅన్నాలు ఎంతో సంతోషించారు. ప్రభువుకి వందనాలు అర్పించారు. దేవుణ్ణి నమ్ముకొన్న భక్తుల్ని ప్రభువు తప్పక ఆదరిస్తాడనే సత్యాన్ని ఈ తోబీతు కథ చాటి చెప్తుంది.

కుటుంబ జీవితంలో బోలెడన్నీ ఇక్కట్లు వస్తూంటాయి. ఒకోమారు సంసారం గడవదు, పస్తులుండవలసి వస్తుంది. దైవ సహాయం కూడ మన మనకొన్నంత త్వరలో లభించదు – పై తోబీతు కథలో లాగ. అలాంటప్పుడు దేవునియందు నమ్మికా ఓపికా వుండాలి. ఆ ప్రభువు తను నమ్మిన బక్తులను చేయి విడిచేవాడు కాదు. కనుకనే కర్తీనాకారుడు “కొందరు రథాలనూ గుఱ్ఱాలనూ నమ్ముకొన్నారు. మేమైతే ప్రభువుని నమ్ముకొన్నాం అన్నాడు – 20,7. రథబలాన్ని నమ్మిన ఐగుప్తీయులు సముద్రంలో మునిగిపోయారు. ప్రభువుని నమ్మిన యిస్రాయేలీయులు ఒడ్డు చేరుకొన్నారు.

7. భగవంతుని మీద నిష్ట

బైబులు భక్తులు ప్రప్రథమంగా భగవంతుని మీద నిష్ట చూపినవాళ్ళు. అబ్రాహాబుకి లేకలేక ముసలి ప్రాయంలో ఈసాకు పుట్టాడు. అతడు ఆ బాలుణ్ణి అల్లారుముద్దుగా పెంచుకొటంటున్నాడు. కాని ప్రభువుకి అబ్రాహాముని పరీక్షించాలనే బుద్ధి పుట్టింది. కనుక అతని యేకైక కుమారుణ్ణి మెరీయా కొంగ మీద తనకు బలిగా అర్పించమని అడిగాడు. అప్పుడు అబ్రాహాము హృదయంలో ఏలాంటి తుఫాను చెరలేగి వుండాలి? ఆ ముసలి ప్రాయంలో ఆ కుమారుడు గతిస్తే ఇక మళ్ళా తనకు బిడ్డడు పుడతాడు అనే నమ్మకం లేదు. మరి యిప్పుడు అతన్ని కోల్పోతే జీవితంలో తనకు మిగిలేదేమిటి? తాను కొలిచే దేఉడు అంత రాతిగుండె గలవాడా? అతన్ని నమ్మి తన సొంత దేశాన్ని కూడ వదిలి ఈ దిక్కుమాలిన కనాను గడ్డకు వచ్చి తాము పాముకొందేమిటి? ఈలాంటి నిరాశా భావాలెన్నో యెదలో వుండాలి. ఐనా అబ్రాహాము మహాభక్తుడు. అనన్యచిత్తంతో యావేనే సేవించేవాడు. కనుక పిల్లవాణ్ణి బలి ఈయడానికి మెరీయా

కొండకు బయలుదేరాడు. దారిలో బుడతడు "నాన్నా! మనం నిప్పు కట్టెలు తీసుకొని వెళ్తున్నాం గాని బలి ఈయడానికి గొర్రెపిల్ల యేదీ? అని అడిగాడు. ఆ మాటలకు ఆ తండ్రి గుండెలు తరుగుకొనిపోయి వుండాలి. సరే, అబ్రాహాము కొంతమీద కట్టెలు పేర్చి కుమారుణ్ణి బంధించి బలిగా సమర్పించడానికి సిద్ధమయ్యాడు. ఆ భక్తుడు కత్తి పైకెత్తగానే దేవతూద అతని చేయిపట్టుకొని "ఓయి చిన్నవానిని చంపద్దు. నీవు నీ యేకైక కుమారుణ్ణి నాకు బలియీయడానికి వెనుకాడలేదు. దీనిని బట్టి నీవు దైవభీతి కలవాడవని రుజువయింది" అన్నాడు – ఆది 22. ఈ యబ్రాహాము ఎంత చిత్తశుద్ధి కలవాడై యుండాలి!

క్రైస్తవ భక్తునికి అత్యవసరంగా కావలసింది ఈ భగద్భక్తే. హృదయాన్ని ఆ ప్రభువుకి అర్పించుకొని అతన్ని నమ్మి జీవించేవాడు మహానుభావుడు గదా! ఆ ప్రభువే తల్లీ తండ్రీ అని నమ్మి అతని మీద భారం వేసి బ్రతికేవాడు యదార్థమైనభక్తుడు. ఓ కీర్తన కారుడు.

"ప్రభువు తల్లి పక్షిలా నిన్ను తన రెక్కలతో కప్పుతాడు
అతని రెక్కల క్రిం నీవు సురక్షితంగా వుండిపోతావు"

అన్నాడు – 9,14. అలాగే మరో కీర్తనకారుడు

"ప్రభువు నాకు దీపం వెలిగిస్తాడు
నా త్రోవలోని చీకటా తొలగిస్తాడు"

అని పల్కాడు – 18,28. ఈలాంటి భావాలను అనుభవానికి తెచ్చుకొని క్రైస్తవ కుటుంబీకులు కష్టసేఖాల్లో కూడ ఆ భగవంతుని మీదనే ఆధారపడి జీవించాలి.

8. దేవునికి ఊడిగం

పూర్వనూత్న వేదాల సంధికాలంలో జీవించిన వృద్ధ దంపతులు జెకరియా యెలిసబేత్తులు. ఈపుణ్య దంపతులు దేవుడిచ్చే బహుమానాల కోసంగాక దేవుడి కోసమే దేవుణ్ణి సేవించినవాళ్ళు. వాళ్ళిద్దరూ దేవుని సృష్టిలో నీతిమంతులు. ఆయన ఆజ్ఞలను తూచ తప్పకుండ పాటించినవాళ్ళు – లూకా 1,6. దేవుడు భక్తిమంతులను సంతానంతో దీవిస్తాబని పూర్వవేద ప్రజల నమ్మకం. ఐనా ఈ భార్యభర్తలకు పిల్లలు లేరు. వాళ్ళిద్దరూ ఏళ్ళు చెల్లిన వృద్ధులు. కనుక ఇక బిడ్డలు పుడతారనే ఆశకూడ లేదు. ఆలాంటి నిరాశపరిస్థితుల్లో గూడ జెకరియా యెలిసబేత్తులు ప్రభువుని గాడభక్తితో సేవించారు. వాళ్ళ గొప్పతనమంతా ఈ నిస్వార్థ భక్తిలోనే వుంది. ఒక వుదార గుణంలో నరుడు భగవంతునికి తీసిపోయేవాడు కాదుగదా! కనుక ప్రభువు ఆ యాలుమగలకు ఓ బిడ్డడు పుడతాడని గబ్రియేలు దూత ద్వారా కబురు పంపాడు. ఆ బిడ్డడనే స్నాపక యోహాను లూకా 1,12.

అసలు బిడ్డలు లేకపోయినా బాధే. బిడ్డలు అమితంగా వున్నా వాళ్లను పోషించలేకా బాధే. పిల్లలు నిష్ప్రయోజకులైన బాధే. ఈలాంటి కుటుంబపు గొడవలతో సతమతమై పోయేపుడు పై పుణ్యదంపతులు జెకరియా యెలిసబేత్తులు గుర్తుకి వస్తారు. ఈ యిద్దరు భగవంతుడు మన సేవలు అందుకోవడానికి యోగ్యుడని గుర్తించి అనన్యచిత్తంతో అతన్ని కొలిచారు. ఆ ప్రభువు మన కేవో బహుమతులు ఇస్తాడన్న పేరాసతో గాదు. అతనికోసమే అతన్ని సేవించారు. కాని తరచుగా మన భక్తితో కొండంత స్వార్థం నిండి వుంటుంది. మనం దేవుని వద్దనుండి అవీయివీ కోరతాం. మన కోరికలు తీరకపోతే అతన్ని విడనాడతాం. దూషిస్తాం. గూడ. "మ్రొక్కిన వరమీయని వేల్పుని గ్రక్కున విడువంగవలయు గదరా సుమతీ!" అన్నాడు ఓ తెలుగు కవి. ఈ మనస్తత్వం మనందరిలోను వుంటుంది. కాని ఇది పద్ధతి కాదు. నిస్వార్థ బుద్ధితో ఆ ప్రభువుకి ఊడిగం చేసేవాళ్ళని అతడు కరుణిస్తాడు. అలాంటివాళ్ళను అతడు పై జకరియా యెలిసబేత్తులను లాగ అతని తలంపుగా దీవించి ఆశ్చర్యచకితులను చేస్తాడు.

9. ప్రార్థనం

రఫాయేలుతో ప్రయాణం కట్టిన తోబియా ఎక్బటానా నగరంలో తన బంధువైన రగూవేలు కూతురు సారాకు పెండ్లి చేసికొన్నారు. కాని ఓ పిశాచం సారాను పూని వుండేది. అంతకుముందే ఆమెను ఎడ్గురు వరులు పెండ్లియాడారు. వాళ్ళందరినీ ఆ దయ్యం చంపివేసింది. కనుక తోబియాకు కూడ అదే గతి పడుతుందేమోనని సారా బంధువులు బయపడ్డారు. పెండ్లి నాటి రేయి తోబియా సారా గదిలోకి వెళ్ళాడు. అతడక్కడ యేమి చేయాలో రఫాయేలు ముందుగానే ఉపదేశించాడు. అతని సలహా ప్రకారం తోబియా తాను పట్టిన చేప గుండెను కాల్చి పొగవేసాడు. ఆ పొగకు పిశాచం పారిపోయింది. అటుపిమ్మట తోబియా సారాను తన దగ్గరికి పిలిచి ఈలా ప్రార్థన చేసాడు: "ప్రభో! నీవు భూమ్యాకాశాలను సృజించావు. నావు ఆదామును సృజించి అతనికి తోడుగా ఏవను ప్రసాదించావు. ఆ దంపతుల నుండే మానవ జాతి ఉద్భవించింది. ప్రభో నీవు నరుడు ఒంటరిగా ఉండడం మంచిదికాదు అతనికి సాటియైన సహాయకురాలిని చేయాలి అని అనుకొన్నావు. కనుక నేడు నేను కామతృప్తి కోసం గాక చిత్తశుద్ధితో ఈమెను భార్యగా స్వీకరిస్తున్నాను. ఈమెనూ నన్నూ కరుణించు. ముసలి ప్రాయం వరకు మేమిద్దరం కలిసి జీవించేలా చేయి." ఆ ప్రార్థనాంతంలో సారా ఆమెన్ అని జవాబు చెప్పింది. ఆ పిమ్మట తోబియా సారాను కూడాడు. ఆ దంపదులకు పిశాచ పీడ సోకలేదు. మరునాడు సజీవుడైయున్న తోబియాను చూచి సారా తల్లిదండ్రులు విస్తుపోయారు. దేవునికి వందనాలు అర్పించారు - తోబీతు 8.

ఇక్కడ ఈ నూత్న వధూవరులను కాపాడిన శక్తి యేమిటి. ఆ దంపతులు ప్రభువుని నమ్మారు. తమ్ము కాపాడమని ప్రభువుకి మనవి చేసారు. ఆ ప్రార్థనాబలమే పిశాచ పీడనుండి వాళ్ళను కాపాడింది. దైవబలమే లేకపోయినట్లయితే సారాను పెండ్లియాడిన ఆ మొదటి ఏడ్గురు వరునివలె తోబియాకూడ నశించేవాడే. కనుక దైవభక్తీ ప్రార్థరా ఆ దంపతులనూ వారి దాంపత్య ప్రేమనూ రక్షించేది. వారికి సంతానాన్ని కూడ ప్రసాదించింది.

స్త్రీ పురుషులను దాంపత్య జీవితంలో జతగూర్చే ప్రభువే వాళ్ల కుటుంబాలను కూడ కాపాడుతూంటాడు అని చెప్పాం. సభ్యులంతా కూడి ప్రార్థన చేసే కుటుంబం కలిసి మెలిసి వుంటుంది. "ఎక్కడ నా పేరు మీదిగా ఇద్దరుముగ్గురు సమావేశమౌతుంటారో వాళ్ళ మధ్య నేనూ నెలకొనివుంటాను" అన్న ప్రభువాక్యం కూడ వుంది – మత్త 18,20. కనుక గృహస్థులు రోజురోజు కుటుంబ ప్రార్థనం చేసికోవడానికి అలవాటు పడాలి. సంసారజీవితం గడిపేవాళ్లకి కుటుంబజపం ఓ దలంమందులా పనిచేస్తుంది.

5. ప్రేషితులుగా గృహస్థులు

1. గృహాలే దేవాలయాలు

మొదటి శతాబ్దంలో క్రైస్తవమతం బాగా వ్యాప్తి చెందుతూ వచ్చింది. క్రీస్తు ఉత్థానమైనాకే అపోస్తులులూ శిష్యులూ ప్రభువుని గూర్చి బోధిస్తుండేవాళ్ళు. భక్తులు పశ్చాత్తాపపడి క్రీస్తుని అంగీకరించి జ్ఞానస్నానం పొందుతూండేవాళ్ళు. పరిశుద్ధాత్మను స్వీకరిస్తూండేవాళ్ళు. ఆ తొలిరోజుల్లో ఇంకా దేవాలయాలు అంటూ లేవు. ఆయా క్రైస్తవ గృహాల్లోను భక్తులు ప్రోగౌతుండేవాళ్ళు. అక్కడే పూజా ప్రార్థనలూ ఉపదేశాలూ జరుగుతూండేవి.

అక్విన అతని భార్య ప్రిస్కిల్ల మతంలో చేరిన యూద దంపతులు. పౌలులాగే వీళ్ళూ గుడారాల బట్టలు కట్టుకొని బ్రతికేవాళ్ళు. కనుక వీళ్ళు పౌలుకి మంచి స్నేహితులయ్యారు. చాల కాలం పాటు అతడు ఈ పుణ్యదంపతుల యింట తలదాచుకొన్నాడు. ఓమారు ఏదో ఆపద రాగా ఆ భార్యభర్తలు తమ ప్రాణాలు కూడ అర్పించి పౌలును కాపాడారు. ఆ రోజుల్లో కొరింతులో వున్న వీళ్లు యిల్లు ఓ గుడిలాగ పనిచేసింది. భక్తులు వీళ్ళ యింటిలో సమాశమైన ప్రార్థరలె జరిపేవాళ్ళు. వేద గ్రంథం చదివి వ్యాఖ్య చెప్పేవాళ్ళు. పూజ చేయించేవాళ్ళు. ఈ దంపతులను గూర్చి పౌలు తన జాబుల్లో చాలాసార్లు ప్రస్తావించాడు. "అక్వినా ప్రిస్కిల్లాయు వారి యింటిలో సమావేశమయ్యే దైవ సమాజమును మిమ్ము కుశలమడుగుతన్నారు" అని వ్రాసాడు – 1కొ 16,19 రోమా 16,3-5

ఈ దంపతులు ఎఫెసు పట్టణంలో వసిస్తూండగా అపోల్లా అనే బోధకుడు వారి వూరికి వచ్చాడు. ఈ యపోల్లో అప4డే క్రైస్తవ మతంలో చేరినవాడు. క్రీస్తుని గూర్చి అంతగా తెలియనివాడు. కాని అతడు మహాభక్తుడు. పూర్వవేదం క్షుణ్ణంగా తెలిసినవాడు. అతడు ఎఫెను క్రైస్తవ సమాజంలో క్రీస్తుని గూర్చి అనర్గళంగా బోధిస్తూండగా అక్విలా దంపతులు విన్నారు. వెంటనే వాళ్ళు అపొల్లోను తన యింటికి ఆహ్వానించాడు. అతనికి క్రీస్తుని గూర్చి యింకా లోతుగా బోధించాడు. ఆబోధ అపొల్లోకు చాల లాభించింది. అతడు గ్రీకు దేశంలోని ఆయా పట్టణాల్లో బోధచేసి అపొల్లోకు చాల లాభించింది. అతడు గ్రీకు దేశంలోని ఆయా పట్టణాల్లో బోధచేసి యేసే మెస్సీయా అని నిరూపించాడు. తన్ను ఎదిరించడానికి వచ్చిన యూదుల నోళ్ళు మూయించాడు. ఈలా అపొల్లోను ప్రోత్సహించనవాళ్ళు అక్వినా ప్రిస్కిల్లా – అచ 18,24-28. వీళ్ళు సంసార జీవితం జీవించిన గృహస్థ ప్రజలు. కాని ఆ తొలిరోజుల్లో వాళ్ళు శ్రీసభ వ్యాప్తికి తోడ్పడ్డారు. ప్రేషితులుగా పనిచేసారు. మతవ్యాప్తికై కృషిచేసారు.

నేడు ప్రొటెస్టెంటు సమాజాల్లో చాలమంది గృహస్థులు ప్రేషితులుగా, బైబులు బోధకులుగా పని చేస్తూంటారు. కాని మన క్యాతలిక్ సమాజంలో ఈ పద్ధతి అరుదు. మన సమాజంలో మన సేవంతా గురువులూ మతకన్యలూ చేస్తూంటారు. గృహస్థులు ఈ కార్యానికి ముందుకు రాదు. ఒకవేళ వచ్చినా వీళ్ళను ప్రోత్సహించేవాళ్ళూ వుండరు. ఇది మన సమాజంలో వున్న ఓ పెద్ద లోపం. మన గృహస్థులు కూడ మతసేవ చేయాలి. క్రీస్తులోనికి జ్ఞానస్నానం పొందినవాళ్ళంతా అతనిలాగే ప్రేషితులౌతారు. "నా తండ్రి నన్ను పంపినట్లే నేనూ మిమ్ము పంపుతున్నాను" అన్న యోహాను 20,22 వాక్యం గురువులకూ మఠన్యలకూ మాత్రమే కాదు, సంసార జీవితం జీవించేవాళ్ళకు కూడ వర్తిస్తుంది. కనుక మన ప్రజలు కూడ ప్రేషితులుగా మెలగడం నేర్చుకోవాలి.

ఇంకా మన ప్రజలు ఆయా గృహాల్లో సమావేశమై ప్రార్థనలు జరుపుకోవడం గూడ నేర్చుకోవాలి. ఆయా సందర్భాల్లో ఒక వాడ లేక వీధిలోరి వాళ్ళంతా ఒక యింటిలో సమావేశమై వేదగ్రంథం చదువుకొని ప్రార్థనం చేసికొంటే ముచ్చటగా వుంటుంది. కొన్ని ప్రాంతాల్లో మన జనానికి కుటుంబ జపమాల చెప్పుకొనే అలావాటుంది. ఇది మంచి పద్ధతి. కాని ఇది చాలదు. దీనితోపాటు కుటుంబ బైబులు సమావేశాలు కూడ జరుపుకొని ప్రార్థనలు చేసికోవాలి. కుటుంబ భక్తిని పెంపొందించుకోవడానికి ఇది వో ఉత్తమ మార్గం.

2. బాలలకు మతవిద్య

చిన్న పిల్లలకు మతాంశాలూ బైబులూ ఏలా బోధించాలి అన్న అంశంపై నేడు ఎన్నో చర్చలు జరుగుతున్నాయి. ఏదిఏమైనా, పిల్లకు మొదటి ఉపాధ్యాయులు తల్లిదండ్రులే.

తల్లిదండ్రుల నుండి మనసత్యాలు నేర్చుకొని దైవబక్తి అలవర్చుకొన్న బాలలు భావి జీవితంతో తప్పక బాగుపడతారు. తిమొతి వృత్తాంతమే ఇందుకు సాక్ష్యం.

తిమొతి తల్లి యూనికే. అమ్మమ్మ లోయి. తండ్రి గ్రీకు మతస్థుడు. యూదుల ఆచారం ప్రకారం చిన్ననాడే జరుగవలసిన సున్నతి అతనికి జరుగనే లేదు. ఐనా యూనికే చాల భక్తిమంతురాలు. ఆమె పిల్లవానిచేత చిన్ననాటి నుండే హీబ్రూ పూర్వవేదం చదివించింది. ఆ బాలుని అమ్మమ్మ లోయి ఒడిలో కూర్చుండి పూర్వవేదం చదువుకొని వుంటాడు. పౌలు ఈ కుటుంబానికి ఆప్తమిత్రుడు. కనుక తిమొతి సహజంగానే తర్వాత పౌలుకి శిష్యుడయ్యాడు. పౌలు తాను చనిపోవడానికి కొన్నాళ్ళకు ముందు వ్రాసిన రెండవ తిమొతి జాబులో ఆ శిష్యుని బాల్యాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకొన్నాడు. "మీ యమ్మమ్మ లోయి, యమ్మ యూనికే విశ్వాసవతులు. వాళ్ళ విశ్వాసమనే నీకూ సంక్రమించింది" అని అతన్ని భూషించాడు - 1,5. తిమోతికి గల బైబులు జ్ఞానాన్ని ప్రసావిస్తూ "నీవు చక్కగా నేర్చుకొని గాఢంగా విశ్వసించిన వేదగ్రంథసూత్రాల ప్రకారం నడుస్తూండు. ఆ గ్రంథాలు బోధిస్తూ వచ్చింది. అవి నీకు క్రీస్తు నందు విశ్వాసం పుట్టిస్తాయి, రక్షణ మార్గాన్ని బోధిస్తాయి" అని అతన్ని ప్రోత్సహించాడు - 3,14-15.

పై వాక్యాల ప్రకారం తిమోతికి మొదటి గురువు తల్లే. ఆమె కుమారునికి పూర్వవేదం నేర్పింది. యూదమత భక్తి అంతా బోధించింది. ఆ భక్తురాలి విశ్వాసాన్నీ బైబులు ఆసక్తినీ, మతబోధనీ పౌలు అంతటివాడే మెచ్చుకొన్నాడు. తిమొతి తర్వాత పౌలు శిష్యుడై నూత్నవేద బోధ ఉపకరించింది. అతడు చదువుకొన్న పాఠశాల యిల్లే. అతని ఉపాధ్యాయురాలు తల్లే. ఆ రోజుల్లో యూదుల్లో ధనిక కుటుంబాల వాళ్ళు విద్య కోసం తమ పిల్లలను ప్రార్థనా మందిరాలకు పంపేవాళ్ళు. అక్కడ రబ్బయిలు ఆ పిల్లలకు చదువు చెప్పేవాళ్ళు. కాని యూనికే తన బిడ్డను రబ్బయిలు చేతికి అప్పగించలేదు. తానే స్వయంగా కొడుక్కి ఉపాధ్యాయురాలైంది. ఆమె గొప్పతనం అదే.

తిమోతి విద్యావిధానమే ఇంచుమించు క్రీస్తుకి గూడ అబ్బి వుండాలి. అతడు ఏరబ్బయి దగ్గర విద్య నేర్చుకోలేదు. యేసు బాల్యాన్ని గూర్చి ప్రస్తావిస్తూ లూకా సువిశేషం "యేసు నజరేత్తెకు వచ్చి తల్లిదండ్రులకు విధేయుడయ్యాడు. అతడు జ్ఞానం లోను ప్రాయంలోను వృద్ధి చెందాడు. దేవుని అనుగ్రహాన్ని ప్రజల మన్ననలనూ పొందాడు" అని చెప్తుంది. - 1,52-52. ఆ బాల్య ప్రాయంలో అతడు ఇంటివద్ద తల్లిదండ్రులకు విధేయుడై

వాళ్లు చెప్పినపనులు చేసికొంటూ పోతూండగా అతని జ్ఞానం వృద్ధి చెందింది? అతనికి ఎవరు బోధించారు? యోహాను 7,15 ప్రకారం యేసు బోధిస్తూండగా చూచిన యూదులు ముక్కుమ్రేళ్ళు వేసుకుని "విద్యాశిక్షణ లేని యీతనికి యింత జ్ఞానం ఏలా అలవడింది? అని విస్తుపోయారట. మరి ఏరబ్బియి బోధించకుండానే క్రీస్తు అంత మతపరిజ్ఞానం ఏలా సంపాదించాడు? మరియ మాతే క్రీస్తు బాలునికి పూర్వవేదం బోధించి వుంటుంది. ఆ బాలునికి గ్రంథంపట్ల అపారమైన భక్తిని కలిగించి వుంటుంది. బాల్యంలోనే అతడు దేవాలయంలోని వేదశాస్త్రుల బోధలను శ్రద్ధగా విన్నాడు. ఆ గ్రంథంలోని ఆయా అంశాలను గూర్చి వాళ్లను ప్రశ్నలు కూడ అడిగాడు – లూకా 2,46. రుజువు చేయడానికి మనకు ఖచ్చితమైన ఆధారమేమి లభించదు గాని, ఈ బైబులు జ్ఞానమంతా అతనికి మరియమాత వల్లనే సిద్ధించి వుంటుంది. బైబులు తల్లులు తమ పిల్లలకు వేదసత్యాలు నేర్పినతీరు అలాంటిది.

చెప్పవచ్చిందేమిటంటే, మన పిల్లలకు మతవిద్య తల్లిదండ్రులే ప్రారంభించాలి. ఆ విద్య కూడ బైబులు గ్రంథంతోనే ఆరంభం కావాలి. మన యిల్లే పిల్లలకు మొదటి పాఠశాల కావాలి. బిడ్డకు భగవంతుణ్ణి గురించి బోధించే మొదటి గురువుల తల్లిదండ్రులే కావాలి. మొదట ఇంటి వద్ద తల్లిదండ్రుల నుండి భక్తిని అలవర్చు కోని పిల్లలు, తర్వాత బళ్ళో ఉపాధ్యాయులు చెప్పే మనసత్యాలను అంతగా నేర్చుకోలేరు.

ఇంకా మన కుటుంబాల్లో తప్పకుండా బైబులు గ్రంథం వుండాలి. స్వరూపాలను లాగే దాన్ని కూడ ఇంటిలో ప్రముఖమైన తావులో వుంచాలి. మనం స్వరూపాలకు చూపే భక్తిని దానికే గూడ చూపుతూండాలి. బాల్యప్రాయంలో నుండే మన పిల్లలకు ఆ పుస్తకం పట్ల గౌరవభావం ఏర్పడాలి. చిన్ననాటి నుండే పిల్లలకు బైబులు చదివి విన్పిస్తూండాలి. దానిలోని కొన్ని వాక్యాలు వాళ్ళ చేత కంఠస్థం చేయించాలి. మొదటి సత్ప్రసాదం తీసికొనేప్పుడు మన పిల్లలకు ఓ సొంత బైబులు కూడ కొనిపెట్టాలి. ఈ కృషంతా ఇంటిలో అమ్మా నాన్నే చేయాలి.

ఇండియాకు మొదటి కార్డినలు ఐన వలేరియన్ గ్రేష్యస్ గారు సెప్టంబరులో చనిపోయారు. వీరికి బాల్యప్రాయంలోనే తండ్రి గతించాడు. కాని వీరి తల్లి క్యారోలెట్ చాలా బక్తిమంతురాలు. ఆమె ఆ బిడ్డను చిన్నతనంలోనే మతసత్యాలు నేర్పించి భక్తి పుట్టించింది. గ్రేష్యస్ గారు తన్ను గూర్చి చెప్పుకొన్నపుడల్లా తన ఉన్నతికి తల్లే కారణమని ఆమెను చాల ప్రశంసిస్తూండేవాళ్ళు. ఈలాంటి తల్లులూ తండ్రులూ పుష్కలంగా వుంటే మన పిల్లలు గురువులూ మఠకన్యాలూ ఎందుకు కారు?

3. దైవ సేవ

అన్నా ఎల్కాను భార్య. ఆమె గొడ్రాలు. బిడ్డకోసం చాలాకాలం ప్రభువుని ప్రార్థించింది. నాకొక మగబిడ్డను ప్రసాదించమంటే వాణ్ణి నీకే కానుకగా అర్పించుకొంటాను అని మ్రొక్కింది. ప్రభువు అన్నా మొర ఆలించి ఆమెకొక మగకందును ప్రసాదించాడు. ఆ బిడ్డను చూచి అన్నా మురిసిపోయింది. అతనికి సమూవేలు అని పేరు పెట్టుకొంది.

బిడ్డకు పాలు మాన్పించినంక అన్నా ఆ బాలుణ్ణి తీసుకొని షిలో నగరంలోని దైవమందిరానికి వచ్చింది. ఒక కోడె దూడను తోలించుకొని, తూమెడు గోదుమ పిండితో, తిత్తెడు ద్రాక్షసారాయంతో పయనమై వచ్చింది. అవన్నీ దేవునికి కానుకలు. దూడను దేవునికి బలిగా అర్పించి కుమారుణ్ణి యాజకుడైన యేలీవద్దకు తీసికొనిపోయింది. "అయ్యా! మునుపు నేను బిడ్డకొరకై ప్రార్థిస్తే ప్రబువు వీణ్ణి నాకు దయచేసాడు. కనుక ఈ పసికందును మళ్ళా ప్రభువుకే కానుక పెడుతున్నాను. ఈ బిడ్డడే జీవితాంతం ప్రభువుకే ఊడిగం చేస్తాడు" అని చెప్పింది. అన్నా భక్తికి మెచ్చుకొని ప్రభువు తరువాత ఆమె కింకా నారబట్టలు తాల్చి దేవాలయంలో ప్రభువుకి సేవ చేయడం మొదలుపట్టాడు. తర్వాత ఇతడు మహాప్రవక్తా న్యాయాధిపతీ అయ్యాడు. తొలిరాజులైన సౌలునీ, దావీదునీ అభిషేకించింది గూడ ఇతడే - 1సమూ 1.

బైబులు తల్లులు తమ బిడ్డలను ఆదరంతో దైవ సేవకు అర్పించారు. ప్రభువు కూడ ఆ మహాతల్లులను దీవించాడు. ఆ యన్నాలాగే క్రైస్తవ తల్లిదండ్రులు గూడ తమ పిల్లలను భగవత్సేవకు అర్పిస్తూండాలి.

11. కీర్తనల వివరణం

మనవిమాట

113,115,117 పంబర్లు గల సంచికలు కీర్తనల భావాన్ని వివరిస్తున్నాయి. కీర్తనల గ్రంథంలో 150 కీర్తనలున్నాయి. ఇవన్నీ భక్తులు స్వయంగా చేసికొన్న ప్రార్థనలు. వీటిల్లో అమూల్యమైన భక్తిభావాలున్నాయి. మన ప్రజలకు ఈ కీర్తనలను పరిచయం చేయాలన్న ఉద్దేశంతో ఈ వివరణ తయారు చేసాం.

ఈ వివరణంలో మూడంశాలు పాటించాం. మొదట ఒక్కో కీర్తన పుట్టిన సందర్భాన్ని తెలియజేసాం. అటుపిమ్మట కర్తీనలోని ప్రధాన భావాన్ని వివరించాం. కడన ఈ కీర్తన ఈనాడు మన ప్రార్థనకు ఏలా వుపయోగ పడుతుందో తెలియజేసాం.

పాఠకులు మొదట ఒక్కో కీర్తనకారుడు వివరణను చదువుకోవాలి. తర్వాత బైబుల్లో నుండి ఆ కీర్తనను నిదానంగా చదువుకొని దాని భావాలను అర్థంజేసికోవాలి. అటు పిమ్మట ఆ కీర్తనను ప్రార్థన చేసికోవాలి. కీర్తనల ధ్యానం ద్వారా భగవంతునికి భక్తితో ప్రార్థనం జేసికొనే విధానాన్ని నేర్చుకోవచ్చు.

1. రెండు త్రోవలు

ఈ మొదటి కీర్తనం విజ్ఞాన కీర్తనల వర్గానికి చెందింది. ఇది ప్రభువు ధర్మశాస్త్రానిన పాటించమని హెచ్చరిస్తుంది. రెండు త్రోవలను పేర్కొంటుంది. అవి సజ్జనుల త్రోవ, దుర్జనుల త్రోవ. ఇరుకైన త్రోవ, విశాలమైన త్రోవ. ఈ త్రోవలో నరుల జీవితవిధానాన్ని సూచిస్తాయి. సజ్జనుల త్రోవను ప్రభువు కాచికాపాడతాయి. దుర్జనుల త్రోవ నాశనమైపోతుంది. సజ్జనుడు మంచిపండ్లను కాసిన చెట్టులా వుంటాడు. క్రీస్తు చెప్పినట్లు, మంచి చెట్టు మంచి పండ్లు కాస్తుంది. పండునుట్టి చెట్టు ఎలాంటిదో తెలిసికొంటాం. ఇక, దుర్జనుల త్రోవ కళ్ళంలోని పొట్టులా ఎగిరిపోతుంది. మనం త్రొక్కే త్రోవ మంచిదా లేక చెడ్డదా అని పరిశీలించి చూచుకోవాలి. మన తరపున మనం సజ్జనుల త్రోవలో నడిచే భాగ్యం కొరకు వేడుకొందాం.

2. ప్రభువు అభిషేకించిన రాజు

ఇది రాజకీర్తనల వర్గానికి చెందింది. ఓ యిస్రాయేలురాజు మీద చెప్పిన కీర్తన ఈ రాజు తండ్రి చనిపోగా సామంతులు ఇతనిమీద తిరుగుబాటు చేసారు. ఈ రాజు

వాళ్ళను అదుపులో పెట్టుకొంటాడు. ఈ రాజు పట్టాభిషేక దినాన కీర్తనకారుడు ఈ పాటకట్టి విన్పించి వుంటాడు. దీనిలో మూడంశాలు ఉన్నాయి. 1. రజాఉ యావే ప్రభువు కుమారుడు. 2. ఈ రాజు తన పరిపాలనంద్వారా దేవుని పరిపాలనంలో పాల్గొంటాడు. 3. తిరుగుబాటుదారులను అణచివేసి వారిమీద పరిపాలనం చేస్తాడు. మొదట ఓ సామాన్య రాజునిగూర్చి చెప్పిన యీ కీర్తనను తర్వాత నూత్నవేద రచయితలు క్రీస్తుకి అన్వయింపజేసారు. నేడు క్రీస్తు ప్రభువే మనకు రాజు. అతని రాజ్యం మన హృదయాల్లో నెలకొనాలి. అది నీతి ప్రేమ వాంతి త్యాలతో కూడిన రాజ్యం. ప్రభువు మనకు ఎల్లవేళల రాజుగా వుండాలని వేడుకొందాం.

3. హింసితుని ప్రాతఃకాల ప్రార్థన

ఈ కీర్తన చెప్పిన భక్తుని శత్రువుని బాధించాడు. ఇరుగుపొరుగువాళ్ళు దేవుడు నిన్ను పట్టించుకోడు అని చెప్పి అతన్ని నిరుత్సాహపరచాడు. ఐనా ఆ భక్తుడు అధైర్యపడలేదు. విశ్వాసంతో దేవుణ్ణి నమ్మి అతన్ని శరణువేడాడు. ప్రభువు తన్ను కాచికాపాతాడని నమ్మాడు. దేవుని అండాదండా తనకుంటాయి కనుక తాను నిర్భయంగా నిద్రపోయి మళ్ళా సురక్షితంగా మేల్కొంటానని చెప్పుకొన్నాడు. ఈ భక్తునిలాగే మనంకూడ కష్టాల్లో దేవుని నమ్మి అతని సహాయాన్ని అడుగుకోవాలి. యుద్ధంలో డాలు సైనికుణ్ణి కాపాడినట్టు ఆ ప్రభువు మనలను కాపాడాలని మనవిచేద్దాం.

4. సాయంకాలం ప్రార్థన

ఇది విశ్వాస కీర్తన. ఈ పాట కట్టిన భక్తుడు ప్రభువు తన్ను నిరంతరం సంరక్షిస్తాడని నమ్మాడు. దేవుడు తన మొర వింటాడనీ తనకు సాయంచేస్తాడనీ విశ్వసించాడు. భక్తిలేనివాళ్ళు కొందరు అతని నమ్మకానికి అతన్ని ఎగతాళిచేసారు. ఐనా అతడు తన విశ్వాసాన్ని కోల్పోలేదు. ప్రభువుకి అంటిపెట్టుకొని వుండడం మానలేదు. మనం సురక్షితంగా జీవించేలా చేసేది ప్రభువే. కనుక ఎల్లవేళల అతన్ని అనుసరించే భాగ్యం కొరకు ప్రార్థిద్దాం.

5. ఉదయకాల ప్రార్థన

ఈ కీర్తనంలో భక్తుడు వేకువజామున దేవళంలో ప్రార్థించాడు. ప్రభువు తరనకు సమాయమూ వెలుగూ దయచేయాలనీ అడుగుకొన్నాడు. తనకు శత్రువులనుండి ప్రమాదం వుంది. అపాయంవుంది. కనుక ప్రభువు తన్ను నడిపించాలనీ తన మార్గం నిరపాయం చేయాలనీ వేడుకొన్నాడు. అతని భక్తి గొప్పది. కనుకనే ప్రభువు కృపాతిశయంవల్ల తనకు దేవళం ప్రవేశించే భాగ్యం కలిగిందని చెప్పుకొన్నాడు. మనం దేవుణ్ణి ప్రేమించకముందే ఆ ప్రభువు మనలను ప్రేమిస్తాబు. అతని దయవల్లనే మనకు అతనిమీద భక్తి పుడుతుంది. కనుక మనం అతన్ని స్తుతించి కీర్తించాలి. ఈ కీర్తనకారుల్లాగే మనంకూడ ఈ

జీవితయాత్రలో ప్రభువు మనలను నడిపించాలని వేడుకొందాం. సకలాపదలనుండీ మనలను కాపాడాలని అడుగుకొందాం.

6. శ్రమల్లో ప్రార్థన

ఈ పాట వ్యాధిగావున్న ఓ భక్తుని విలాపగీతం. అతడు తన పాపంవల్లనే దేవుడు తనకు ఈ రోగశిక్షను పెట్టాడని భావించాడు. దేవుడు తనమీద కోపిం,ఇ తన్ను రోగంపాలుచేసి చీవాట్లు పెడుతున్నానని అనుకొన్నాడు. ఐనా అతడు ప్రభువు నమ్మి తన్ను మన్నింపమని కోరుకొన్నాడు. నేను చనిపోయి పాతాళలోకం చేరుకొంటే అక్కడ నిన్నవ్వరు స్తుతిస్తారు? అందుచే నన్ను ఈ భూమిమీదనే బ్రతికి వుండనీయి. అప్పుడు నిన్ను స్తుతించే భక్తుడు ఒక్కడయినా మిగిలివుంటాడు అని చెప్పుకొన్నాడు. ఇది నిష్కల్మషమైన భక్తిభావం. అతడు తన వ్యాధిబాధలను భరించలేక ప్రభూ! ఈ వేదన ఎన్నాళ్ళు అని దీనంగా అరిచాడు. దేవుడు అతని వేడుకోలు విని అతని వ్యాధిని తొలగించాడు. కనుక అతడు దేవుడు నా రోదనాన్ని ఆలించాడని ఉత్సాహంగా చెప్పుకొన్నాడు. దేవళానికి వచ్చి భక్తసమాజమందు తన పూర్వచరిత్రను వెల్లడిచేసికొని కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించాడు. ఈలా పుట్టింది ఈ కీర్తన. ఈ రచయితలాగే మనంకూడ మన వేదనల్లో "నీవు శీఘ్రమే విచ్చేసి నన్ను కాపాడు" అని దేవునికి మనవిచేసికోవాలి.

7. హింసితుని ప్రార్థన

ఈ కీర్తన చెప్పిన భక్తునిమీద ఏవో అపదూరులు వచ్చాయి. దుష్టులు అతడు చేయని పాపాలను అతనికి అంటగట్టారు. కనుక అతడు బాధపడ్డాడు. ఐనా ప్రభువు నీతిమంతుడనీ దుష్టులను శిక్షిస్తాడనీ అతనికి బాగా తెలుసు. దేవుడు అన్యాయాన్ని ఓడించి సత్యాన్ని గెలిపిస్తాడని అతనికి నమ్మకముంది. కనుక దుర్మార్గులు అన్యాయమైన నిందలనుండి తన్ను కాపాడమని దేవుణ్ణి వేడుకొన్నాడు. న్యాయాధిపతిమైన దేవుడు పాపులను శిక్షించాలనీ, వాళ్ళు తాము త్రొవ్విన గోతిలో తామే కూలాలనీ కోరుకొన్నాడు. నేను నిజంగా పాపం చేసినట్లయితే నాకు పలానా శిక్షలు ప్రాప్తించునుగాక అని ఒట్టువేసికొన్నాడు. శత్రువుల నిందారోపణల నుండి ప్రభువు అతన్ని రక్షించాడనే అనుకోవాలి. జీవితంలో అప్పుడప్పుడు మన మీదికి కూడ నిందలు వస్తాయి. మనం తప్పుడు పనులు చేయకపోయినా చేసామని విరోధులు పుకార్లు పుట్టిస్తారు. ఆలాంటి సందర్భాల్లో మనంకూడ పై కీర్తనకారునిలాగే "ప్రభూ! నేను నిన్ను శరణువేడుతున్నాను. నన్ను వెన్నాడే శత్రువులనుండి నన్ను కాపాడు" అని ప్రార్థించాలి.

8. దేవుని మహిమ, నరుని ఘనత

ఇది స్తుతిగీతం. దీన్ని వ్రాసిన భక్తుడు రాత్రిపూట ఆకాశం వైపు చూచాడు. అంతరిక్షంలోని నక్షత్రాలనూ చంద్రున్ని దర్శించి పులకించిపోయారు. ప్రభువు మహాత్మ్యం ఆకాశం వరకు కీర్తింపబడుతూంది అని వాకొన్నాడు. ప్రకృతిలో దర్శనమిచ్చే ప్రభువుని స్తుతించాడు. అద్దంలో ప్రతిబింబంలాగ ప్రకృతిలో దేవునిరూపం కన్పిస్తుంది అనుకొన్నాడు. ఇంతలో అతనికి మరో ఆలోచన తట్టింది. దేవుడు చేసిన ప్రాణులన్నిటిలోను నరుడు గొప్పవాడు. అతడు తనకు బదులుగా నరుణ్ణి భూమిమీద అధిపతిగా నియమించాడు. నేడు మనం ఈ భూమిమీద ప్రతి ప్రాణిలోను, ప్రతివస్తువులోను దేవుణ్ణి చూడ్డం నేర్చుకోవాలి. విశేషంగా నరుళ్ళో అతని రూపాన్ని చూడాలి. "మా దేవుడవైన ప్రభూ! నీ మహాత్మ్యం ఈ ప్రపంచమంతటా కన్పిస్తుంది" అని అతన్ని పొగడాలి.

9. న్యాయాన్ని జరిగించే దేవునికి కృతజ్ఞత

ఇది కృతజ్ఞతా స్తుతులను తెలియజేసే కీర్తన. ఒక భక్తుని శత్రువులు పీడించారు. వ్యాధిబాధలు కూడ క్రుంగదీసాయి. అతడు దేవునికి మొరపెట్టగా ఆ ప్రభువు అతన్ని ఆర్తినుండి కాపాడాడు. అతడు దేవళానికి వచ్చి ప్రభువుకి వందనాలు అర్పించాడు. అతనికి దేవునిమీదగల నమ్మకం గొప్పది. దేవుడు అక్కరలో వున్న వారిని మరచిపోడు, పీడితుల ఆశలను వమ్ముజేయడు అని నమ్మాడు. అతనిలాగే మనం కూడ కష్టాల్లో వున్నప్పుడు ప్రభువుని నమ్మి అతనికి మొరపెట్టాలి. అతడు బాధార్తులను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని వారి మొర వింటాడు అని నమ్మాలి.

10. ఆపదలో ప్రార్థన

ఈ కీర్తన చెప్పిన భక్తునికి శత్రువులనుండి ఏదో ఆపద వాటిల్లుతుంది. తన కష్టాల్లో ప్రభువు తనకు దూరంగా వున్నాడనిపించింది. ఐనా అతడు ప్రభువునందు విశ్వాసం కలవాడు. దేవుడు అనాథులనూ అభాగ్యులనూ తప్పక ఆదుకొంటాడు అనే నమ్మకం కలవాడు. కనుక ఆ ప్రభువుకి మనవి చేసి అతనినుండి సహాయం పొందాడు. జీవితంలో కష్టాలు వచ్చినప్పుడు మనకు కూడ దేవుడు దూరంగా వున్నాడు అన్పిస్తుంది. ఐనా మనం నిరాశపడకుండా దేవునికి విన్నపం చేయాలి. "ప్రభూ! నీవు మేలుకో! పీడితులను విస్మరించకు" అని ప్రార్థనం జేయాలి.

11. దేవునిపట్ల నమ్మకం

లోకంలో దుష్టత్వం ప్రబలిపోయింది. దుర్మార్గుల దుష్కార్యాల వలన కీర్తనకారునికి గూడ ప్రమాదం కలిగింది. స్నేహితులు నీవు ఇంటినుండి పారిపొమ్మని సలహాయిచ్చారు. కాని అతడు ఆలా పారిపోలేదు. దుర్మార్గులనూ వారి దుష్క్రియలనూ అణచివేసి ప్రభువు ఒకడున్నాడని నమ్మి ధైర్యంగా వుండిపోయాడు. ఈ భక్తునిలాగే మనం కూడ కష్టాల్లో ప్రభుని శరణువేడాలి. అతని సహాయం కొరకు ఓపికతో వేచివుండాలి.

12. దుష్టుల నుండి రక్షనం కొరకు ప్రార్థనం

ఈ కీర్తన కట్టిన కవికి తన నాటి సమాజంలో ప్రజల పోకడలు నచ్చలేదు. వారివన్ని ఇచ్చకాలు, అబద్ధాలే. వారి ప్రవర్తనం వల్ల అతనికి శ్రమకూడ కలిగింది. కనుక, అతడు దేవళంలోకి వెళ్ళి ప్రభువుకి మొరపెట్టుకొన్నాడు. అక్కడ ప్రవక్త ప్రభువు పేరిట ప్రవచనం చెపాప్డఉ. "పీడితులను ఆదుకోవటానినీ, ఆర్తిలో వున్న వారికి సహాయం చేయడానికీ నేను శీఘ్రమే వస్తాను. నా వలన నీకు భద్రత కలిగింది" అని పలికాడు. ఆ పలుకులకు కీర్తన కారుడు ఊరట చెందాడు. ప్రభువు వాక్కు పుటం వేసిన వెండిలాగా శ్రేష్ఠమైందని నమ్మాడు. శ్రమలు మనలను పీడించినపుడు మనం కూడ ఈ రచయితలాగే ప్రభువుని వేడుకోవాలి. అప్పుడు అతడు "నేను శీఘ్రమే వస్తాను, నా భక్తులకు భద్రతను దయచేస్తాను" అని సమాధానం చెప్తాడు.

13. దైవసహాయం కొరకు మనవి

ఇది విలాప గీతం. ఈ గీతం చెప్పిన భక్తుడు పడివున్నాడు. అతనికి ప్రభువు తన్ను పూర్తిగా మరచిపోయినట్లుగా తోచింది. పగవాళ్ళు కూడ అతన్ని గేలి చేసారు. ఈలాంటి పరిస్థితుల్లో అతడు ప్రభువువైపు మళ్ళీ దీనంగా మొరపెట్టుకొన్నాడు. తన్ను ఆదుకొమ్మని మనవి చేసికొన్నాడు. దేవుడు తన్ను ఆదుకొన్నాడని నమ్మి వందనాలు చెప్పుకొన్నాడు. ఈ కవిలాగే మనంకూడ వేదనలకు చిక్కినపుడు "ప్రభూ! నీవు నన్నెంతకాలం విస్మరిస్తావు?" అని నమ్మకంతో వేడుకోవాలి.

14. దేవుణ్ణి నమ్మనివాళ్ళు

ఇది ప్రవచన కీర్తనం. దీనిలో కీర్తనకారుడు తన నాటి లౌకిక వాదులను హెచ్చరించి మందలిస్తున్నాడు. కొందరు యిస్రాయేలీయులు పూర్తిగా లోకవ్యామోహాల్లో మునిగిపోయారు. వాళ్ళు దేవుడు లేడో అన్నట్లుగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. అతన్ని పూజించడం

మానివేసారు. మంచి కార్యాలకు మారుగా దుష్కార్యాలు చేస్తున్నారు. పేదసాదలకు కీడుచేసి వారిని భోజనంలా మ్రింగేస్తున్నారు. కాని ప్రభువు వారిని శిక్షించి తీరతాడు. వాళ్ళు భయంవాతపడతారు. కడన రచయిత యిస్రాయేలు ప్రజల కొరకు ప్రార్థనం చేసి కీర్తనను ముగించాడు. మనం కూడ కొన్ని సారులు దేవుడు లేడో అన్నట్లుగా ప్రవర్తించి దుష్టకార్యాలకు పూనుకొంటాం. పేదసాదలను పీడించి భోజనంలా మ్రింగివేస్తాం. కాని ఈలా చేయకూడదు.

15. యావే మందిరంలో అతిథి

ఇది యాత్రిక కీర్తన. కొందరు యాత్రికులు యెరుషలేము దేవాలయానికి వచ్చారు. దేవళంలో ప్రవేశించి అక్కడజరగబోయే దైవారాధనలో పాల్గొంనాలంటే ఏలాంటి అర్హతలుండాని దేవాలయ యాజకుణ్ణి అడిగాడు. అతడు దేవళంలో ప్రవేశించడానికి ఉండవలసిన యోగ్యతలను వివరించి చెప్పాడు. దైవభక్తి వుండాలి. తోడివారికి కీడు చేయకూడదు. అబద్ధమాడకూడదు. లంచాలు వడ్డీలు పుచ్చుకోగూడదు. ఈ కార్తన పేర్కొన్న నియమాలను జాగ్రత్తగా మననంజేసికొంటే నేడు మనకుకూడ భక్తి పుడుతుంది. అప్పుడు మన ప్రవర్తనను చక్కదిద్దుకొని అవసరమైన మార్పులు చేసికొంటాం.

16. ప్రభువే నాకు వారసభూమి

ఈ కీర్తన చెప్పిన భక్తుడు లేవీయుడు. దేవళంలో పరిచారకుడు. పూర్వం యోషువా 11గోత్రాల ప్రజలకు వాగ్దత్త భూమిని పంచియిచ్చాడు. లేవీ గోత్రానికి మాత్రం భూమిని ఈయలేదు. ప్రభువే మీకు వారసభూమి ఔతాడని చెప్పాడు. అనగా వాళ్ళు దేవళంలో ప్రభువుని సేవించి అక్కడ భక్తులు సమర్పించే కాకుకలు ఆరగించి బ్రతకాలి. ఈ భావాన్ని మనసులో పెట్టుకొనే కీర్తకారుడు ఈ పాట వ్రాసాడు. ప్రభువే నాకు వారసభూమి, పానపాత్రం అని వాకొన్నాడు. అనగా అతనికి అన్నపానీయాలు కూడ ప్రభువే అని భావం. అన్యులు పరదైవాలను కొల్చిన తాను మాత్రం యావేను మాత్రమే సేవిస్తాడు. ప్రభువు నిరంతరం అతని కన్నుల యెదుట మసలుతూంటాడు. రాత్రిలో నిద్రించేపుడుకూడ అతడు దైవసాన్నిధ్యాన్ని విస్మరింపడు. ఇది చాల భక్తిగల కీర్తన. ఈ భక్తునితోపాటు మనంకూడ ప్రభువే నాకు వారసభూమి, నా యాస్తి అని చెప్పుకొంటే ఎంత బాగుటుంది!

17. నిర్దోషి ప్రార్థనం

ఇది విలాప కీర్తనం. కీర్తనకారునికి ఏదో ఆపదవచ్చింది. దీనిలో దుష్టుల మస్తంకూడ వుంది. అతడు ప్రభువు నెదుట తన బాధను సవిస్తరంగా తెలియజేసికొన్నాడు.

తాను నిర్దోషిని ప్రమాణం చేసాడు. తన్ను హింసించే శత్రువులను శిక్షించమని మనవిచేసికొన్నాడు. నన్ను నీ కంటిపాపనువలె కాపాడమని దేవునికి విన్నవించుకొన్నాడు. మన కంటిపాపను మనం జాగ్రత్తగా కాపాడుకొంటాం. ప్రభువుకూడ మనలను అంత జాగ్రత్తగా కాపాడతాడు. మన జపం ఈ నమ్మకం వుండాలి.

18. విజయగీతం

ఇది రాజకీర్తనం. దావీదు వంశపు రాజొకడు శత్రువులమీద విజయం సాధించినపుడు పాడినపాట. ఈ రాజు శత్రువులవని ఆపదలోవుండి దేవునికి మొరపెట్టగా దేవుడు అతనికి సాయం చేసాడు. కవి ఈ సాయాన్ని తుఫానుతో పోల్చాడు. ఈ తుఫానుతో దేవుడు శత్రువులను హతమార్చి రాజును కాపాడాడు అని చెప్పాడు. రాజు ధర్మాన్ని పాటించాడు కనుక ప్రభువు అతన్ని రక్షించాడు. నీతిమంతులెవరో దుర్మార్గులెవరో దేవునికి బాగా తెలుసు. ఎవరిని శిక్షించాలోకూడ ఆయనకు తెలుసు. దేవుడు రాజుకి చీకటిలో దీపం వెలిగించాడు. ఆయనతప్ప భక్తులను కాపాడే నాథుడెవడూ లేడు. కనుక రాజు దేవునికి వందనాలర్పించాడు. ఆపదలో మనం ప్రార్థనంజేస్తే దేవుడు మన వేడికోలు గూడ వింటాడు. ఆ ప్రభువు ఎల్లవేళల మనకు దుర్గం, డాలు, ఆశ్రయస్థానం.

19. నీతి సూర్యుడైన ప్రభువు

ఈ కీర్తనలో రెండు భాగాలున్నాయి. మొదటిభాగంలో ప్రకృతొ దైవసాన్నిధ్యాన్ని తెలియజేస్తుంది అనే అంశాన్ని చెప్పాడు. అద్దంలో మన మొగం కన్పిస్తుంది. ఆలాగే సృష్టిలో దైవరూపం గోచరిస్తుంది. భక్తులు ప్రకృతిలోగూడ భగవంతుణ్ణి దర్శించి ఆరాధించారు. ఇక్కడ కీర్తనకారుడు విశేషంగా సూర్యుణ్ణి అతని ప్రతాపాన్నీ వర్ణించాడు. అతడు ఆకాశమనే పెండ్లిపందిరినుండి ఓ వరునిలాగ వెలువడతాడని చెప్పాడు. మనం కూడ ఈ విశ్వసృష్టి దేవుని మహిమను చాటుతుందని గమనించాలి.

కవి రెండవ భాగంలో ధర్మశాస్త్రాన్ని వర్ణించాడు. అదంటే యూదులకు పరమ ప్రీతి, పరమ గౌరవం. ధర్మశాస్త్రమంటే ప్రభువు ఆజ్ఞలు. అవి మేలిమి బంగారం లాంటివి, స్వచ్ఛమైన తేనెలాంటివి. కీర్తకాంతంలో రచయిత తనతప్పులను మన్నించవలసినదిగా ప్రభువుకి వినతి చేసాడు. మనకు కూడ ప్రభువు కట్టడలపట్ల గౌరవం, పాపభీతి వుండాలి.

20. రాజు వినయంకొరకు ప్రార్థనం

ఇది రాజకీర్తనం. ప్రభువు యుద్ధంలో రాజుకి సహాయంచేసి అతన్ని కాపాడాలని ఈ గీతం కోరుకొంటుంది. ఈజిప్టు ప్రజలు అశ్వబలాన్ని రథబలాన్ని నమ్మారు. కాని యిస్రాయేలీయులు దైవబలాన్ని నమ్మారు. కీర్తనాకారుడు యిస్రాయేలు నాయకుడైన రాజు

కొరకు ప్రార్థించినట్లే నేడు మనం తిరుసభ నాయకుల కొరకు ప్రార్థించాలి. పోపుగారు బిషప్పు గురువులు మఠకన్యలు ఉపదేశులు మొదలైన నాయకులను దేవుడు దీవించాలని వేడుకోవాలి.

21. రాజు విజయానికి కృతజ్ఞత

ఇది కూడ రాజకీర్తనం. దేవుడు రాజుకి యుద్ధంలో విజయం దయచేసినందుకు అతనికి కృతజ్ఞతాస్తుతిగా పాడిన పాట. ఈ స్తుతిని గాయకులు దేవాలయంలో పాడి విన్పించారు. మన కష్టాల్లో ప్రభువు మనలను చేయివిడువడు. భక్తులు దైవబలాన్నీ దైవసహాయాన్ని నిరంతరం గానంచేయాలి.

22. పుణ్యాత్ముని శ్రమలు

ఇది విలాప కీర్తనం. ఈ కీర్తనను కట్టిన భక్తుడు శత్రుపీడనానికి బాధకూ అవమానానికీ గురయ్యాడు. దేవునికి దీనంగా మొరపెట్టుకొన్నాడు. నేను ఆపదలోవున్నాను. నీవు నాకు దూరంగా ఉండవద్దు. నన్ను ఆదుకొనేవా డెవడూలేడు అని వేడుకొన్నాడు. ప్రభువు అతని మొర విని అతన్ని కపాడాడు. కనుక భక్తుడు దేవునికి కృతజ్ఞతా స్తుతులు చెల్లించాడు. క్రీస్తు సిలువమీద చనిపోతూ ఈ కీర్తనను జపించాడు. నూత్నవేద రచయితలు ఈ గీతాన్ని క్రీస్తు శ్రమలకు అన్వయించి చూపించారు. మన కష్టాల్లో మనంకూడ నాదేవా! నాదేవా! నన్నేల చేయి విడిచావని జపించాలి.

23. మంచికాపరి

ఇది దేవునిపట్ల నమ్మకాన్ని వెల్లడిజేసే కీర్తన. దీనిలో రెండు భాగాలున్నాయి. మొదటి భాగంలో భక్తుడు భగవంతుణ్ణి గొర్రెల కాపరితోను తన్ను గొర్రెతోను పోల్చుకొన్నాడు. దేవుడంతటి కాపరి కాపాడుతూంటాడు గనుక తనకే భయమూ లేదని చెప్పుకొన్నాడు. రెండవ భాగంలో భగవంతుణ్ణి ఆతిథేయునితోను తన్ను అతిథితోను పోల్చుకొన్నాడు. దేవళంలో ప్రభువూ తనకు అన్నపానీయాలు దయచేస్తాడని చెప్పుకొన్నాడు. ఇది బైబుల్లోని గొప్ప కీర్తనల్లో వొకటి. భగవంతుణ్ణి బాగా అనుభవానికి తెచ్చుకొన్న భక్తుడు చెప్పినపాట. అతనిలాగే మనంకూడ ప్రభువేనాకు కాపరి, ఇక యే కొదవా లేదు అని చెప్పుకోవాలి. ప్రభువుని పూర్ణంగా విశ్వసించాలి.

24. ప్రభువు దేవాలయ ప్రవేశం

ఈ కీర్తనలో భక్తులు మందసంతో దేవాలయం చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేసారు. సృష్టికర్తయైన దేవుని స్తుతించారు. వాళ్ళు దేవాలయ ద్వారం దగ్గరికి వచ్చి దైవమందిరంలో

ప్రవేశించడానికి ఏమి యర్హతలు కావాలని యాజకులను ప్రశ్నించాలి. యాజకులు ఆ యర్హతలను వివరించి చెప్పారు. ఆ పిమ్మట భక్తులు మందసాన్ని దేవళంలోనికి కొనితెచ్చారు. ప్రభువు మందసం మీద ఆసీనుడై మహారాజులాగా దేవళంలోకి ప్రవేశిస్తున్నాడు. కనుక దేవాలయపు తలుపులు తెరచుకోవాలని ఆజ్ఞాపించారు. యాజకులు ఆ ప్రభువు ఎవరని ప్రశ్నింపగా భక్తులు అతడు సైన్యాలకు అధిపతియైన ప్రభువని వాకొన్నారు. దానితో అతడు యావే ప్రభువని తెలిసిపోయింది. ఈలా ఈ కీర్తన అంతాగూడ నాటకీయ శైలిలో నడిచింది. సైన్యాలకు అధిపతీ, మహిమాన్వితుడూ ఐన ప్రభువుని మనం కూడ స్తుతిం, కీర్తించాలి.

25. ఆపదలో ప్రార్థన

ఇది విలాపగీతం. ఈ పాటను కట్టిన భక్తుడు ఇక్కట్టుల్లో వున్నాడు. తాను పూర్వం జేసిన పాపాలే తనకు శ్రమలు తెచ్చి పెట్టాయనిగూడ భావించాడు. కనుక అతడు ప్రభువుకి ప్రార్థన చేసాడు. తన పాపాలను మన్నించి శ్రమలను తొలగించమని వేడుకొన్నాడు. తాను యౌవనంలో తెలిసీతెలియక చేసిన పాపాలను క్షమించమని అడుగుకొన్నాడు. ఇంతవరకు నీవు నాపట్ల చూపుతూ వచ్చిన కరుణను విస్మరించవద్దని వేడుకొన్నాడు. ఈ పుణ్యాత్మునిలాగే మనకుగూడ ఆపదలు వస్తాయి. అప్పుడు మనంకూడ వినయంతో ప్రభువుకి ప్రార్థన చేసికోవాలి. దేవా! నేను నిన్ను నమ్మాను అని చెప్పుకోవాలి.

26. నిర్దోషి ప్రార్థనం

ఇది కూడ విలాపగీతం. ఈ పాటను కట్టిన కవి ఇక్కట్టుల్లో వుండి ప్రభువు సహాయం అడుగుకోవడానికి దేవళానికి వచ్చాడు. తాను నిర్దోషిననీ తన ఆపదను తొలగించమనీ ప్రభువుని అడుగుకొన్నాడు. తన నిష్కల్మషత్వాన్ని నిరూపించుకోవడానికి దేవళంలో చేతులు కడుగుకొన్నాడు. దేవుణ్ణి స్తుతిస్తూ బలిపీఠంచుట్టే ప్రదక్షిణం చేసాడు. ప్రభువు వసించే దేవళమంటే అతనికి ఎంతో యిష్టం, ఎంతో గౌరవం. ఈ భక్తునిలాగే మనం కూడ ఆపదలో ప్రభుని శరణువేడాలి. అతని దేవళానికి వెళ్ళాలి. దేవా నీవు నన్ను కరుణతోజూడు అని అడుగుకోవాలి.

27. దేవుని అండదండలు

ఇది నమ్మకాన్ని తెలియజేసే కీర్తన. ఏదో కష్టంవచ్చి భక్తుడు ప్రభువు దేవళంలోకి వచ్చాడు. దేవుని పట్ల తనకున్న నమ్మకాన్ని ఆ ప్రభువు ముందట వెల్లడి చేసికొన్నాడు. ప్రభువే తనకు దీపం, కోట అని చెప్పుకొన్నాడు. తాను బ్రతికినన్నాళ్ళు ప్రభువు మందిరంలోనే వసించాలని తన కోరిక అని నుడివాడు. సొంత తల్లిదండ్రులు తన్ను

విడనాడి ప్రభువుమాత్రం తన్ను చేరదీస్తాడని విశ్వసించాడు. అతడు భవిష్యత్తులో తనకేదైనా కీడు కలగవచ్చునని భయపడ్డాడు. కనుక సురక్షితమైన మార్గంలో నడిపించమని దేవుణ్ణి వేడుకొన్నాడు. ఈ భక్తునిలాగే మనం కూడ ప్రభూ! నీ ద్యిముఖాన్ని నానుండి దాచుకోవద్దు అని వేడుకోవాలి. ప్రభువేనాకు కోట, ఇక నేనెవరికీ భయపడను అని చెప్పుకోవాలి.

28.మనవి, కృతజ్ఞత

ఇది విలాపం కీర్తనం. భక్తునికి శత్రువుల వలన ఏదో కష్టం వచ్చింది. వాళ్ళు బయటకి స్నేహం ఉట్టిపడినట్లుగా మాట్లాడుతున్నారు. వారి హృదయంలో మాత్రం దుష్టత్వం గూడుకట్టుకొని వుంది. భక్తుడు ఆ దుర్మార్గులకు దడిసి ప్రభువుని శరణువేడాడు. దేవుడు అతనికి సాయం చేసాడు. అతన్ని ఆపదలోనుండి ఒడ్డుకి జేర్చాడు. కనుక కీర్తనకారుడు ప్రభువుకి వందనాలు చెప్పాడు. ప్రభువే నాకు బలం, డాలు అని పాడాడు. మనంకూడ ఇబ్బందుల్లో మనకు రక్షణదుర్గమైన ప్రభువుని ఆశ్రయించాలి.

29. తుఫానులో దేవుడు

ఈ కీర్తన యిస్రాయేలు దేశంలో సంభవించిన ఓ పెద్ద తుఫానును వర్ణిస్తుంది. ఆ తుఫానులో మెరుపులూ పిడుగులూ చూపట్టాయి. ప్రజలందరూ భీతిజెందాడు. ప్రభువు కలిగించిన తుఫాను అతని అసంత శక్తినీ మహిమను వెల్లడి చేసింది. ప్రకృతి భీభత్సంలో ఆ ప్రభువు దర్శనమిచ్చాడు. అతడు భయంకరుడు. ఐనా తన ప్రజలకు శాంతి సమాధానాలతో కాచికాపాడేవాడు. ఈ కవిలాగే మనం కూడ ప్రకృతి శక్తుల్లో భగవంతుని హస్తాన్ని దర్శించాలి.

30. ఆపద తప్పగా కృతజ్ఞతాస్తుతి

ఈ పాట కట్టిన రచయిత వ్యాధివాతబడి మృత్యువు కోరల్లో చిక్కుకొన్నాడు. ఐనా అతడు నమ్మకంతో దేవునికి ప్రార్థన చేసాడు. ప్రభువు అతన్ని మృత్యుపాశాల నుండి విడిపించాడు. కనుక కవి నీవు నా శోకాన్ని నాట్యంగా మార్చావు. నేను తాల్చిన గోనెను తొలగించి నాకు ఆనందకరమైన కట్టు బట్టలు కట్టబెట్టావు అని చెప్పుకొన్నాడు. భగవంతుడు తన దాసులమీద క్షణకాలం కోపిస్తాడు. అతని అనుగ్రహం మాత్రం జీవితాంతం వుంటుంది. ఈ పుణ్యచరితునిలాగే మనం కూడ చాలసార్లు వ్యాధిబాధల నుండి బయటపడ్డాం. కనుక మనం కూడ "ప్రభువైన దేవా! నేను నీకు వందనాలు అర్పిస్తాను అని చెప్పుకోవాలి.

31. ఆపదలో ప్రార్థన

ఇది విలాపగీతం. ఆపదలో వున్న భక్తుడు తన వేదనలను భగవంతునికి నివేదించుకొన్నాడు. నరులు తన్ను చచ్చినవాణ్ణి మర్చిపోయినట్లుగా మర్చిపోయారు. పనికిరాని వస్తువులాగ మూలన పడవేశారు. కనుక అతనికి దుఃఖం కలిగింది. అతడు తన్ను కాపాడమని ప్రభువుని వేడుకొన్నాడు. దేవుడు మంచివాడు కనుక అతని ఆర్తిని తొలగించాడు. ఆ పుణ్యశీలుడు దేవునికి వందనాలు అర్పించాడు. ఆ పుణ్యాత్మునిలాగే మనం కూడ కష్టాల్లో ప్రభుని శరణు వేడాలి. ప్రభూ! నన్ను నీ చేతుల్లోనికి అర్పించుకొంటున్నాను అని చెప్పాలి.

32. పాపాన్ని ఒప్పుకోవడం

పాపం వ్యాధిని తెచ్చి పెడుతుందనీ, పాపపరిహారం వలన వ్యాధి తొలగిపోతుందనీ యిస్రాయేలు ప్రజల నమ్మకం. ఈ కీర్తన చెప్పిన వ్యాధి వాతపట్టాడు. అతడు వినయంతో దేవుని యెదుట తన పాపాన్ని ఒప్పుకొన్నాడు. దానితో అతనిరోగం తొలగిపోయింది. స్వీయానుభవంతో అతడు భావితరాలవారికి ఉపదేశం చేసాడు. పాపం చేయవద్దనీ, పాపం చేసిన దుష్టులు పెక్కువేదనలు అనుభవిస్తారనీ హెచ్చరించాడు. పాప భారంవలన క్రుంగిపోయినపుడు మనంకూడ ఈ ధర్మవర్తునిలాగే నేను దేవుని యెదుట నా పాపాలను వొప్పుకొంటాను, నా అపరాధాలను దాచను అని చెప్పుకోవాలి. పాపభారం వదిలించుకొన్నవాడు ఉల్లాసంచెంది ఆనందిస్తాడు.

33. సృష్టికర్త

ఈ కీర్తన కృతజ్ఞతాస్తుతి. ప్రభువు తనకు ఏదో ఉపకారం చేసినందులకు ఈ స్తోత్రకారుడు అతనికి వందనాలు అర్పిస్తున్నాడు. ప్రభువు సృష్టికర్త. అతని వాక్కు కూడ సృష్టి చేసేదే. అతడు ఒక్క పలుకు పలకగానే లోకం పుట్టింది. దేవుడు కలిగించిన యీ లోకంలో అతని సాన్నిధ్యం నెలకొని ఉంటుంది. ఈ లోకమంతా అతని ప్రేమతో నిండివుంది. ఈ పుణ్యశీలుని లాగే మనం కూడ దేవునినుండి ఉపకారం పొందినవాళ్ళం. కనుక మన తరపున మనంకూడ అతన్ని స్తుతించి కీర్తించాలి. ప్రభూ! మేము నిన్ను విశ్వసించినట్లే, నీ కరుణకూడ సదా మమ్ము ఆవరించి వుండునుగాక అని చెప్పుకోవాలి.

34. దేవుని మంచితనం

ఇదికూడ కృతజ్ఞతాస్తుతే. తనకు ఏదో ఉపకారం చేసినందులకు భక్తుడు దేవళంలో ప్రభువుని స్తుతించాడు. అచటి భక్తులకు ఉపదేశంకూడ చేసాడు. మీరే పరిశీలించి

చూడండి, ప్రభువు ఎంత మంచివాడో మీకే తెలుస్తుంది అన్నాడు. భగవంతుని మంచితనాన్ని అనుభవానికి తెచ్చుకొన్నవాడు అతన్ని ప్రేమించకుండా వుండలేడు. అతన్ని పదిమందికి చాటిచెప్పకుండా వుండలేరు. ఈ భక్తునిలాగే మనంకూడ ప్రభువు కృపను అనుభవానికి తెచ్చుకోవాలి. అనతిమీద భారంవేసి జీవించాలి.

35. కష్టాల్లో వేడికోలు

ఈ కీర్తన చెప్పిన కవికి శత్రువుల బాధ మిక్కుటమైంది. కనుక ఆ దుర్మార్గులు పెట్టే బాధలనుండి తన్ను రక్షింపమని ప్రభుని వేడుకొన్నాడు. ఆ శత్రువులు పూర్వం అతనినుండి ఉపకారాలు పొందారు. ఐనా ఇప్పుడు అతన్ని బాధిస్తున్నారు. కనుక అతని వేదన ఇంకా యెక్కువైంది. ఈ తీవ్రవేదనతోనే అతడు ప్రభుని తనకు సాయం చేయమని వేడుకొన్నాడు. శీఘ్రమే వచ్చి తన్ను కాపాడమని మొరపెట్టుకొన్నాడు. ఈలాంటి సంఘటనలు మన జీవితంలోకూడ అప్పుడప్పుడు పొడచూపుతుంటాయి. అప్పుడు మనంకూడ ప్రభూ! నీవు నాకు న్యాయం చెప్పు. నా పక్షాన వాదించు అని వేడుకోవాలి.

36. పాపి దుష్టత్వం, దేవుని మంచితనం

ఈ గీతాన్ని చెప్పిన భక్తుడు పాపి దుష్టత్వాన్ని తలంచుకొని విలాపగీతం వ్రాసాడు. పాపం అతని హృదయంలో మంత్రాలోచన చేస్తూంటుంది. పాపి దేవుణ్ణి లెక్కచేయక దుష్కార్యాలు చేస్తాడు. ఐనా ప్రభువు మంచివాడు. అతని పాపాన్ని క్రమేణ అణచివేస్తాడు. దుష్టులకుగూడ మంచిబుద్ధిని దయచేస్తాడు. మంచివాళ్ళను ఇంకా అధికంగా ఆదరిస్తాడు. ఎల్లరికీ తన కృపను ప్రేమను దయచేస్తాడు. కట్టకడన నరుల దుష్టత్వం అంతరిస్తుంది. దేవుని మంచితనం మాత్రమే మహాపర్వతాల్లాగ స్థిరంగా నిలుస్తుంది. లోకంలో చెడుగు మంచిని జయించలేదు. ఈ గీతాన్ని చెప్పిన పుణ్యశీలునితోపాటు మనం కూడ ప్రభువుతో "నీవు జీవపు చెలమను, నీ వెలుగు వలననే మేమూ వెలుగు చూస్తాం" అని చెప్పుకోవాలి.

37. దుష్టుల గతి, సజ్జనుల గతి

దుష్టుడు వృద్ధిలోకి వస్తున్నారెందుకు అని యిస్రాయేలీయులు చాలమంది విస్తుపోయేవాళ్ళు. వాళ్ళపట్ల అసహనం చూపేవాళ్ళు. ప్రభువు వాళ్ళను శీఘ్రమే అణచివేయాలని కోరుకొనేవాళ్ళు. ఈ కీర్తనం చెప్పిన భక్తుడు దుర్మార్గుల అభివృద్ధిని చూచి వికలమనస్కులు కావద్దనీ, కోపం తెచ్చుకోవద్దనీ హెచ్చరించాడు. దుష్టుల విజయం తాత్కాలికమైంది. వాళ్ళు మహా వృక్షంలా ఎదిగినా పెల్లగిల్లి పడిపోతారు. ఒకసారి పడిపోతే మళ్ళా లేవరు. దేవుని ఆజ్ఞలు పాటించే సత్పురుషుడు మాత్రం స్థిరంగా నిలుస్తాడు. వెలుగులా ప్రకాశిస్తాడు. అతని బిడ్డలకు అడుక్కొని తినే గతి పట్టదు. కనుక మనకు

ఆదర్శం సత్పురుషుడుకాని దుర్మార్గుడు కాదు. మనం ప్రభువుమీద భారంవేసి అతన్ని నమ్మితే అతడు మన కార్యాలన్నీ నెరవేరుస్తాడు.

38. బాధల్లో ప్రార్థనం

ఇది విలాపగీతం. దీన్ని వ్రాసిన భక్తుడు ఘోరమైన వ్యాధితో బాధపడుతున్నాడు. అతని గుండె దడదడ కొట్టుకొంటూంది. సత్తువ ఉడిగిపోయింది. కండ్లల్లో కాంతి అంతరించింది. స్వీయ పాపాలవలననే తాను ఈ వ్యాధికి చిక్కాననికూడ అతనికి తోచింది. ఇరుగుపొరుగువాళ్ళు కూడ అతని వ్యాధికి విపరీతార్థాలు కల్పించి గేలిచేసారు. ఈలాంటి పరిస్థితుల్లో ఆ పుణ్యశీలుడు దేవునికి మొరపెట్టాడు. తన తప్పిదాలను క్షమించి ఆరోగ్యదానం దయచేయమని వేడుకొన్నాడు. ఈ సజ్జనునిలాగే మనం కూడ వ్యాదిబాధలకు గురౌతాం. కష్టాలవాత పడతాం. అప్పుడు ఆ ప్రభువుకి ప్రార్థన చేసికోవాలి, "నా రక్షకుడవైన ప్రభూ! నీవు నన్ను ఆదుకోవడానికి శీఘ్రమే విచ్చేయి" అని మనవి చేసికోవాలి.

39. నరుని అల్పత్వం

ఈ కీర్తన వ్రాసిన రచయిత తీవ్రవ్యాధితో బాధపడుతూన్నాడు. అతుడ తన్ను శ్రమలపాలు చేసిన దేవుని మంచితనాన్ని గూర్చి ప్రశ్నించాలనుకొన్నాడు. కాని తన ఫిర్యాదులు విని దుష్టులు దేవుని పట్ల పూర్తిగా భక్తి కోల్పోతారేమోనని దడిసి మౌనంగా వుండిపోయాడు. పాపం అతని బాధ మిక్కులమైంది. అతనికి నరజీవితం స్వల్పకాలికమైంది అన్పించింది. జీవితంలో ఈ యార్భాటమంతా ఎందుకా అనిపించింది. ఈలాంటి నిర్వేదంతో అతడు తన్ను ఆదుకొమ్మని ప్రభువుకి మనవిచేసాడు. ఒకోసారి మనంకూడ దేవునిమీద తప్పుబట్టపోతాం. ఈ లోకంలో మనకెదురయ్యే కష్టాలను భరించలేక దేవుడు మనకేదో ద్రోహంచేసాడని వాపోతాం. ఈలాంటి మనస్తత్వానికి గురికాకుండావుండే భాగ్యాన్ని దయచేయమని ఆ ప్రభువునే అడుగుకొందాం.

40. దైవస్తుతి, మనవి

ఈ కీర్తనలో రెండు భాగాలున్నాయి. మొదటి భాగంలో రచయిత ప్రభువుకి కృతజ్ఞతా స్తుతులు చెల్లించాడు. రెండవభాగం విలాప కీర్తన. ఈ భాగంలో అతడు ప్రభువు తన తప్పిదాలను మన్నించి తన ఆపదలను తొలగించాలని వేడుకొన్నాడు. ఈ రోజుల్లో అందరూ దేవళంలో జంతుబలులు అర్పించేవాళ్ళు. ఆ బలులవల్ల ప్రభువు వరప్రసాదాన్ని పొందుతామని నమ్మేవాళ్ళు. కాని ఈ యాచారం ఈ కీర్తనకారునికి నచ్చలేదు. అతడు పశుబలులు సమర్పించడంకంటె దేవుని చిత్తాన్ని పాటించడం మేలు అని చెప్పాడు. దేవుని ఆజ్ఞలప్రకారం జీవించడం శ్రేయస్కరమని వాకొన్నాడు. ఎందుకంటే ఆరాధనం

సులువుగా కర్మకాండ ఔతుంది. మన ఆరాధనంలో కూడ తరచుగా కర్మకాండలో పడిపోతాం. చిత్తశుద్ధి లోపిస్తుంది. ఈలాంటి సందర్భంలో మనం దేవునిఆజ్ఞలను ఎంతవరకు పాటిస్తున్నామా అని పరిశీలించి చూచుకోవాలి. మన జీవితంలో ఎల్లప్పుడు దేవుని చిత్తప్రకారం జీవించే భాగ్యాన్ని దయచేయమని అడుగుకొందాం.

41. రోగి ప్రార్థనం

ఈ కీర్తన చెప్పిన భక్తుడు వ్యాధివాతపడ్డాడు. అతని స్నేహితులు అతన్ని విడనాడారు. విరోధులు అతన్ని ఎగతాళిచేసారు. ఇతనికి మాయదారి రోగంపట్టుకొంది. ఇక మంచంమీదినుండి లేవడు అని చెప్పుకొన్నారు. కాని ఈ పుణ్యపురుషుడు మాత్రం ప్రభువుని నమ్మి అతనికి మొరపెట్టుకొన్నాడు. అతని కృపవలన తన ఆపద తొలగిపోతుందని నమ్మాడు. ఈ విశుద్ధవర్తనునిలాగే మనంకూడ ఆపదల్లో ప్రభుని శరణువేడాలి.

42. ప్రవాసంలోని లేవీయుని ప్రార్థనం

ఈ కీర్తన చెప్పిన భక్తుడు లేవీయుడు. అతడు దేవళానికి దూరంగా ఎక్కడో ప్రవాసంలో వున్నాడు. దేవళానికి వెళ్ళి దేవుణ్ణి దర్శింపలేకపోతినే అని బాధపడ్డాడు. దప్పిక గొనిన దుప్పి సెలయేటి నీళ్ళకులాగె తన హృదయం ప్రభువు కొరకు తపించిపోతుందని చెప్పుకొన్నాడు. ప్రభువు దివ్యముఖాన్ని ఎప్పుడు దర్శిస్తానోగదా అని ఉవ్విళ్ళూరి పోయాడు. పూర్వం అతడు భక్త బృందాన్ని దేవాలయానికి నడిపించుకొని పోయేవాడు. ఆ సంఘటన జ్ఞప్తికి వచ్చినపుడు అతని హృదయం ద్రవించిపోయింది. ఆ పుణ్యచరితుడు దేవాలయారాధనంలో భగవంతుణ్ణి బాగా అనుభవానికి తెచ్చుకొన్నవాడు. అతని భక్తి మనకుగూడ అలవడితే ఎంతబాగుటుంది! అతనిలాగే మనంకూడ దేవళంలో ప్రభువుని ఎప్పుడెప్పుడర సందర్శిస్తామా అని ఉవ్విళ్ళూరిపోవాలి. ఆ ప్రభువు దయకు నోచుకోవడం మహాభాగ్యమని యెంచాలి.

43. ప్రవాసంలోని భక్తుని ప్రార్థనం

ఇది విలాప కీర్తనం. ఈ కీర్తనకారుడు దేవళానికి దూరంగా ఎక్కడో దిక్కులేని తావులో వున్నాడు. అక్కడ శత్రువులు అతన్ని పీడించారు. అతడు శీఘ్రమే దేవళానికి వెళ్ళి ప్రభువుని దర్శింపగోరాడు. దేవా! నీ వెలుగు నీ సత్యాన్నీ పంపు, అవి నన్ను నీ దేవాలయంపట్ల అపారమైన భక్తివుండేది. దేవాలయ భక్తి అంటే ప్రభు భక్తే. వాళ్ళు ప్రభువు దివ్యముఖాన్ని దర్శించాలని తపించిపోయేవాళ్లు. నేడు వారి కీర్తనలు చదివి మనంకూడ దేవాలయ భక్తిని అలవర్చుకోవాలి. ప్రభువు సన్నిధిలోనికి వెళ్లాలని ఉబలాటపడాలి.

44. శ్రమల్లో ప్రజలు ప్రార్థనం

ఇది విలాపకీర్తనం. యిస్రాయేలీయులకు ఏదో యుద్ధంలో అపజయం కలిగింది. వాళ్ళకు ప్రభువే తమ్ము శత్రువుల చేతికి అప్పగించాడనే తలంపుకూడ కలిగింది. కనుక ఆ ప్రజలు దేవళంలోకి వచ్చి దేవునికి మనవి చేసారు. దేవా! నీవు యోషే యోషువాల కాలంలో మాకీ గడ్డ నిచ్చావు. నీవే మా శత్రువులను అణచివేసావు. ఇప్పుడు మాత్రం మమ్ము అనాదరంజేసి విరోధుల వశంజేసావు. అని విన్నపం చేసారు. ప్రభువు శీఘ్రమే తమకు సాయంజేయాలని వేడుకొన్నారు. మనంకూడ మన శ్రమల్లో "ప్రభూ లే మమ్మాదుకోవడానికి శీఘ్రమే విచ్చేయి" అని మనవి చేసికోవాలి.

45. రాజ వివాహ గీతం

ఇది ఓ యిస్రాయేలు రాజు వివాహ సంద్భంములో పాడిన పాట. దీనిలో మూడు భాగాలున్నాయి. మొదటి భాగంలో కవి రాజుని స్తుతించాడు. అతనికి విజయం కలగాలనీ కీర్తిప్రతిష్టలు అబ్బాలని ఆశీర్వదించాడు. రెండవ భాగంలో రాజవధువుకి స్వాగతం చెప్పాడు. మూడవ భాగంలో రాజుకి సంతానం కలగాలని దీవించాడు. పూర్వవేద భావాల ప్రకారం దేవుడనే వరుడు యిస్రాయేలు అనే వధువును భార్యగా స్వీకరించాడు. కనుక ఇది క్రమేణ మెస్సియాకు పూర్వవేద ప్రజలకు వర్తించే కీర్తనగా మారిపోయింది. ఇపుడు నూత్నవేదకాలంలో ఈపాట క్రీస్తుకీ తిరుసభకీ వుండే ప్రేమబంధాన్ని సూచిస్తుంది. ఇంకా, భగవంతునికి ప్రతి భక్తునికీవుండే సంబంధాన్ని గూడ తెలియజేస్తుంది. కనుక ఇప్పుడు ఈ గీతాన్ని పలువిధాలుగా మన ప్రార్థనకు వాడుకోవచ్చు.

46. దేవుడే తన ప్రజలకు ఆశ్రయణీయుడు

ఇది సియోను గీతం. సియోను అంటే యోరుషలేం. ప్రభువు సియోనున వసిస్తున్నాడు. కనుక శత్రువులు దాన్ని జయించలేరు. భూకంపం, ఉప్పెన మొదలైన ప్రకృతి వైపరీత్యాలు కూడా దాన్ని నాశం జేయలేవు. ప్రభువు ఆ నగరంలో శాంతిని నెలకొల్పుతాడు. సియోను నగరం తిరుసభకు చిహ్నం. సియోనును యావే ప్రభువులాగే తారుసభను క్రీస్తు కాపాడి రక్షిస్తుటాడు. దేవుడు మనకు ఆశ్రయణీయుడు. ఆపదల్లో మనలను ఆదుకొంటాడు. ఆ ప్రభువుని నమ్మితే చాలు మనం సురక్షితంగా వుండిపోతాం.

47. యిస్రాయేలు రాజు లోకనాయకుడునైన ప్రభువు

ఇది యావే రాజు అని చెప్పే కీర్తన. ప్రభువు విశ్వధాత్రికి రాజు. రాజులందరూ, జాతున్నీ అతనికి లొంగి వుండవలసిందే. ఈ ప్రభువు వైభవంతో అభిషేకం పొందుతాడు.

సింహాసనాన్ని అధిరోహించి అన్ని జాతులను పరిపాలిస్తాడు. యావే ప్రభువులాగే క్రీస్తుకూడా రాజు, ఐనా అతడు లౌకిక రాజు కాదు. ఆధ్యాత్మికరాజు. ఒకే మందా, ఒకే కాపరీ ఒకే రాజూఉ వుండే శుభదినం కొరకు మనం ప్రార్థించాలి. విశ్వలోకానికి రాజైన ప్రభువు మన హృదయానికి కూడ రాజు కావాలి. దైనందిన జీవితంలో దైవరాజ్యాన్ని గూర్చిన విలువలు మనలను నడిపిస్తుండాలి. రాజాధిరాజైన ప్రభువుకి నిరంతరం మ్రొక్కుతుండాలి.

48. దేవుని పర్వతమైన సియోను

ఇది సియోను కీర్తన. ప్రభువు సియోనులో వసిస్తుంటాడు. అది లోకానికంతటికీ ఆనందాన్ని చేకూర్చే నగరం. ప్రభువే దాన్ని కాపాడుతూంటాడు కనుక శత్రువులను దాన్ని జయించలేరు. సియోను చుట్టు తిరిగి దాని వైభవాన్ని గమనించమని కీర్తనకారుడు యాత్రికులను కోరాడు. తాము చూచినదానిని తమ బిడ్డలకు కూడ తెలియజేయమని ఆదేశించాడు. సియోను తిరుసభకు, మన హృదయానికీ గూడ చిహ్నంగా వుంటుంది. ప్రభువు సియోనులోలాగ మన హృదయంలో కూడ వశించాలని కోరుకొందాం.

49. సంపదలు అశాశ్వతాలు

ఇది జ్ఞానకీర్తన. కీర్తనకారుడు ఇహలోక సంపదలను గూర్చి మననం చేసికొని తన భావాలను ఈలా వివరించాడు. మనం ఈ లోకంలోకి వస్తూ సంపదలను తీసికొని రాలేదు. ఇక్కటినుండి వెళ్తూ వాటిని వెంటబెట్టుకొనిపోము. వాటిని ఇతరులకు వదిలి పోవలసిందే. సంపదలు మనలను చావునుండి కాపాడలేవు. నరులందరూ వధకు గురైన మృగల్లాగ చావవలసిందే. కాపరి గొర్రెలను తోలుకొని పోయినట్లుగా మృత్యువు మనలను పాతాళలోకానికీ తోలుకొని పోతుంది. కనుక సొత్తుని నమ్ముకొనేవాడు చెడతాడు. ప్రభువుని నమ్మి అతన్ని పూజించేవాడు బాగుపడతాడు. ప్రభువు మన ప్రాణాలను కాపాడి మనలను తన దగ్గరికి చేర్చుకొంటాడు. కనుక ఈ లోకసంపదలు కాక ప్రభువే మనకు అండా దండా కావాలని ప్రార్థిద్దాం.

50. నిజమైన ఆరాధనం

ఇది హెచ్చరిక కీర్తన. ఇది చిత్తశుద్ధిలేని దేవాలయారాధననూ కర్మకాండనూ నిరసిస్తుంది. యిస్రాయేలీయులు దేవళంలో జంతుబలులు సమర్పించేవాళ్ళు. కాని దేవుడు ఈ బలులతోనే సంతృప్తి చెందడు. అతడు ఎడ్ల మాంసం తినడు, మేకల నెత్తురు త్రాగడు. ప్రభువు కోరేది చిత్తశుద్ధికల ఆరాధనం, కృతజ్ఞతావందనం, దైవచిత్త ప్రకారం జీవించడం. దేవుని అజ్ఞలు పాటించడం. తన ఆజ్ఞలను పాటించనివాణ్ణి దేవుడు అంగీకరించడు. కనుక ప్రభువు కట్టబలను పాటించి అతని చిత్తప్రకారం జీవించే భాగ్యాన్ని అడుగుకొందాం.

51. పాపక్షమకై ప్రార్థనం

ఇది విలాప కీర్తనం. గొప్ప పశ్చాత్తాప భావాలు కలది. ఈ పాట చెప్పిన భక్తుడు తన పాపజీవితాన్ని రోసి భగవంతుని ముందు చిత్తశుద్ధితో పశ్చాత్తాపపడ్డాడు. నా పాపాలను తుడిచివేఇ, నన్ను కడిగి శుద్ధిచేయి అని వేడుకొన్నాడు. నేను నీకే ద్రోహంగా పాపం చేసాను అని చెప్పుకొన్నాడు. నాలో నిర్మల హృదయాన్ని సృజించు అని మనవి చేసికొన్నాడు. బలిపశువునిలాగ పశ్చాత్తాప పూరితమైన హృదయాన్ని సృజించు అని మని చేసికొన్నాడు. బలిపశువునిగా మనం కూడ మన పాపాలకు పశ్చాత్తాపపడాలి. ఆ పశ్చాత్తాపాన్ని దేవునికి కానుకగా సమర్పించాలి. ఆ ప్రభువు మననుండి కోరేది వినయమూ పశ్చాత్తాపం. ఈ భాగ్యాలను దయచేయమని ప్రభువునే అడుగుకొందాం.

52. దుష్టుడికి పట్టే దుర్గతి

ఇది హెచ్చరిక కీర్తన. ఎవడో దుష్టాధికారి ఓ నియంతలాగ రచయితను పీడించాడు. రచయిత రెచ్చిపోయి ఈ కీర్తన చెప్పాడు. నీవు దౌర్జన్యంతో విర్రవీగనేల అని అతడు ఈ నియంతను మందలించాడు. ప్రజలను నాశంజేసి నిన్ను ప్రభువే నాశం జేస్తాడని హెచ్చరించాడు. మనం ధనబలం, అధికార బలం, కులబలం, చూచుకొని పేదలను పీడిస్తాం. దీనివలన ప్రభువు శిక్షను కొనితెచ్చుకొంటాం. కనుక మన జీవితంలో పరపీడనానికి పాల్పడిన సందర్భాలను తలంచుకొని పశ్చాత్తాపపడదాం. తరచుగా ఇతరులు మనకు కీడు చేసారని వాపోతాం. కాని మనం ఇతరులకు ఎన్నిసార్లు కీడు చేసామో ఆలోచించనే ఆలోచించం.

53. దేవుని నమ్మనివాళ్ళు

యూదులంతా ఆస్తికులే. వారిలో నాస్తికులు ఎవరూ లేరు. కాని దేవుదున్నాడని నమ్మినా కొందరు యూదులు మాత్రం దేవుడు లేడో అన్నట్లుగా పాపకార్యాలకు ఒడిగట్టేవాళ్ళు. దేవుడు తమ్ము పట్టించుకోడులే అన్నట్లు బరితెగించి దుష్కార్యాలు చేసేవాళ్ళు. భక్తుడు ఈ కీర్తనలో ఈలాంటి పాపులను పేర్కొన్నాడు. పాపకార్యలను మానుకొమ్మని తన నాటి ప్రజలను హెచ్చరించాడు. పేదసాదలకు కీడు చేయవద్దని మొరపెట్టాడు. మనం కూడా కొన్ని పర్యాయాలు దేవునిపట్ల భక్తిజూపం. ఆధ్యాత్మిక విషయాల్లో పట్టీపట్టనట్లుగా వుండిపోతాం. అసలు దేవుడు లేడో అన్నట్లుగా పాపకార్యలకు పూనుకొంటాం. ఈలాంటి తప్పిదాలకు పశ్చాత్తాప పడదాం.

54. న్యాయవంతుడైన దేవునికి విన్నపం

ఇదతి విలాప కీర్తనం. ఈపాట కట్టిన భక్తుడు శత్రుపీడనం ఎదురైంది. కనుకనే గర్వితులు నామీదికి ఎత్తివస్తున్నారు. క్రూరులు నా ప్రాణాలు తీయగోరతున్నారు అని చెప్పుకొన్నాడు. ఐనా తాను ప్రభువుని నమ్మిన భక్తుడు. ప్రభువు తన విరోధులను మన్ను గరిపించి తన్ను కాపాడాలని వేడుకొన్నాడు. కడన దేవుడు శత్రువులను చీకాకుపరచి తన్ను రక్షించినట్లుగానే భావించి వందనాలు అర్పించారు. మనం కూడ దేవుడు సాయం చేస్తాడని నమ్మి అతన్ని శరనువేడుదాం.

55. హింసల్లో ప్రార్థనం

ఇది కూడ విలాప కీర్తనమే. ఈ కీర్తనకారునికి తన స్నేహితుడే ద్రోహం చేసాడు. అది అతనికి భరింపరాని బాధఐంది. అతడు రేయింబవళ్ళు దుఃఖానికి గురయ్యాడు. ఐనా, నామట్టుకు నేను దేవునికి మొరపెట్టుకొంటాను. అతడు శత్రువుని శిక్షించి నా బాధను తొలగిస్తాడు అనుకొన్నాడు. ఇతనిలాగే మనం కూడ కష్టాల్లో దేవునికి విన్నపం చేయాలి. దేవా! నామొర విను, నా విన్నపాన్ని పెడచెవిన పెట్టుకు అని అడుగుకోవాలి. మనకు మనమే నమ్మకంతో ఓయి! నీ భారాన్ని ప్రభువుమీద మోపు, అతడు నిన్ను భరిస్తాడు అని చెప్పుకోవాలి.

56. దేవుని నమ్మడం

ఇది కూడ విలాపకీర్తనం. ఈ కీర్తనకారునికి శత్రుపీడనం ఎదురైంది. అతడు దేవళానికి వెళ్ళి తన బాధను ప్రభువుతో చెప్పుకొన్నాడు. పూర్వం కూడ అతడు ఆపదల్లో అనేకసార్లు ప్రభువుని ఆశ్రయించి సహాయం పొందివున్నాడు. కనుక ఈ కష్టకాలంలో ప్రభవు తన్ను ఆదరించి కాపాడుతాడనే నమ్మకం అతనికుంది. కావుననే నీవు నా వేదనను గుర్తించావు. నా అశ్రుబిందువులను నీ సీసాలో పోసింవుంచావు. వాటిని గూర్చి నీ గ్రంథంలో లిఖించి వుంచావు అని చెప్పుకొన్నాడు. ఈ పుణ్యపురుషునిలాగే మనం కూడ ఇక్కట్టుల్లో ప్రభువుని ఆశ్రయించాలి. దేవుని నమ్మి భయాన్ని విడనాడతాను, మానవ మాత్రులు నన్నేమి చేయగలరు అనుకోవాలి.

57. శత్రువుల నడుమ చిక్కుకోవడం

ఇది కూడ విలాపకీర్తనమే. కీర్తనకారుణ్ణి కష్టాలు చుట్టుముట్టాయి. అవి సింగాల్లాగ, కత్తులాగ, ఉరుల్లాగ, గోతుల్లాగ అతన్ని బాధిస్తాయి. కనుక అతడు ప్రభుని శరణువేడాడు. అతడు తన అద్భుతశక్తితో మింటికి పైగాలేని ధాత్రినంతటిని తన తేజస్సుతో

నింపి, తన మహాత్మ్యంతో వచ్చి కాపాడాలని వేడుకొన్నాడు. ఈ సత్పురుషుని లాగే మనం కూడ ప్రభునినమ్మి అతని సహాయాన్ని అడుగుకొందాం.

58. న్యాయాధిపతులకు న్యాయాధిపతి

అన్యాయపు న్యాయాధిపతులమీద మండిపడ్డ కీర్తనకారుడు ఈ పాట చెప్పాడు. న్యాయాన్ని చెరిచే న్యాయాధిపతులను కసిదీర తిట్టాడు. వారికి పాముకువలె విషముంది అన్నాడు, ఎల్లరికీ న్యాయాధిపతియైన దేవుడు వారి మూతిపండ్లు రాలగొట్టాలని కోరాడు. వాళ్ళు కాలిక్రిందపడి నలిగిపోయిన గడ్డిలాగ ఎండి పోవాలని తిట్టాడు. గర్భస్రావం చెందిన పిండంలాగ నాశం కావాలని దూషించాడు. ఇతని కోపమూ తిట్లూ తీవ్రస్థాయిని చేరుకొన్నాయి. కనుకనే భక్తులు ఈ కీర్తనను తిరుసభ ప్రార్థనలో చేర్చలేదు.

59. దుష్టుల బారినుండి రక్షించమని ప్రార్థనం

ఇది విలాప కీర్తనం. భక్తునొ శత్రువులు పీడిస్తున్నారు. వారి పోరుపడలేక అతడు ప్రభువుని ఆశ్రయించాడు. యిస్రాయేలు దేవుడైన ప్రభూ! నీవులే నన్నాదుకో! నాయగచాట్లు నీవే చూడు అని మనవి చేసికొన్నాడు. నా రక్షణ దుర్గానిని నీవే, నన్ను కాపాడు అని విన్నపం చేసాడు. కడన ప్రభువు తన్ను ఆపదనుండి తప్పించాడని నమ్మి అతనికి వందనాలు అర్పించాడు. ప్రభువుతో ప్రతి ఉదయం నీ కరుణను కీర్తిస్తాను అని చెప్పుకొన్నాడు. ఈ కీర్తకారునిలాగే మనం కూడ ఆపదల్లో ప్రభుని శరణు వేడాలి. మన ఆపద ఎంత తీవ్రమైందో అంత అధికంగా ప్రభువుకి మనవి చేసికోవాలి.

60. యుద్ధంలో ఓడిపోయి విలపించడం

యిస్రాయేలీయులు యుద్ధంలో ఓడిపోయారు. వాళ్ళు మూకుమ్మడిగా దేవళానికి వచ్చి ప్రభువుకి ప్రార్థన చేసారు. కీర్తనకారుడు ఈపాటలో ఆ భక్తులను ఓదార్చాడు. ఈ పాటతో అతడు ప్రజలకు దేవునిపట్ల నమ్మకం పుట్టించి వారిని ప్రోత్సహించాడు. దేవానీవు మామొర విను, నీ బలంతో మమ్ము కాపాడు అని ప్రార్థించాడు. "దేవుడు మన పక్షాన వుంటే మనం శౌర్యంతో పోరాడతాం. అతడు మన శత్రువులనెల్ల నలగద్రొక్కుతాడు" అని చెప్పాడు. ఈ భక్తుని లాగే మనం కూడ ఇక్కట్టుల్లో ప్రభువుని నిమ్మ అతనికి మనవి చేయాలి.

61. ప్రవాసంలోని భక్తుని ప్రార్థనం

ఈ పాట చెప్పిన భక్తుడు యెరూషలేముకి దూరంగా ప్రవాసంలో వున్నాడు. అక్కడి బాధలకు తట్టుకోలేక ప్రభువుకి వేడుదల చేసాడు. ప్రభూ! నీవు నా ఆక్రందనాన్ని

విను, నా వేడికోలును ఆలించు అని మనవి చేసాడు. నేను నీ మందిరాన వసిస్తాను, నీరెక్కల మరుగున తలదాచుకొంటాను అని భక్తితో చెప్పుకొన్నాడు. యిస్రాయేలు ప్రజలకు రాజంటే గౌరవం. కనుక అతని కొరకు విజ్ఞాపనం చేసాడు. ప్రభువు మనం ఎక్కలేని ఉన్నత పర్వతాన్ని ఎక్కిస్తాడు. అతని కరుణే మనకు రక్ష. మనకు కూడ దేవాలయ భక్తిని దయచేయమని ఆ లోకనాథుని అడుగుకొందాం.

62. భగవంతునిపై కోర్కె

ఇది భగవంతునిపట్ల మొక్కవోని నమ్మకాన్ని చూపే కీర్తన. దేవుడు మాత్రమే నాకు విశ్రాంతిని దయచేస్తాడని భక్తుడు నమ్మకంతో చెప్పుకొన్నాడు. నేను ప్రభువుని మాత్రమే నమ్ముతాను అని దృఢవిశ్వాసంతో వాకొన్నాడు. బలమూ ప్రేమా ప్రభువుకే చెందుతాయి అన్నాడు. జనులారా మీరు ఎల్లవేళల ప్రభువుని నమ్మండి, మీగోళ్ళు అతనికి విన్నవించుకోండి అని తోడివారిని హెచ్చరించాడు. దేవునిపట్ల ఈ భక్తునికి వున్న నమ్మకం మనకు కూడ వుంటే ఎంత బాగుంటుంది!

63. దేవునిమీద కోర్కె

ఇది భగవంతునిమీద కోరికా ప్రేమా తెలిపే పాట. భక్తుడు దేవా నేను నీకొరకు ఉబలాటం చెందుతున్నాను అన్నాడు. నీళ్ళులేక మాడివున్న నేలలాగ నా ప్రాణం నీ కొరకు దప్పికగొంటూంది అని పల్కాడు. నీ ప్రేమ దీర్ఘాయువు కంటెగూడ మెరుగైంది అన్నాడు. ఈ భక్తుడు భగవత్సాన్నిధ్యాన్ని అనుభవించినవాడు. దానికెంతో విలువనిచ్చినవాడు. కనుకనే నీ సాన్నిధ్యమనే విందును ఆరగించి నా యాత్మ సంతృప్తిని చెందుతుంది అని చెప్పుకొన్నాడు. పగలేగాక రాత్రికూడ ప్రభువుని ధ్యానించుకొని పులకించిపోయాడు. నా పడక మీద నిన్ను స్మరించుకొంటాను. రేయి నాల్గుజాములు నిన్ను ధ్యానించుకొంటాను అని అనుభవపూర్వకంగా చెప్పుకొన్నాడు. ఈ పుణ్య పురుషునిలాగా మనంకూడ దేవా! నేను నీకు అంటిపెట్టుకొని నడుస్తాను అని చెప్పుకొందాం. దైవభక్తి కొరకు ప్రార్థిద్దాం.

64. నిందలు మోపినవారికి శిక్ష

శత్రువులు పరుషవాక్కులతో నొప్పించారు. అతనిపై అపదూరులు మోపారు. ఆ సందర్భంలో చెప్పిన విలాప కీర్తన యిది. విరోధులు తమ దుష్టవాక్కులను కత్తులవలె, బాణాలవలె కీర్తనకారుని మీదికి విసిరారు. అతనికి ఎంతో బాధ కలిగింది. కాని శత్రువులు తనమీద బాణాలు రువ్వితే, దేవుడు ఆ శత్రువుల మీద బాణాలు రువ్వుతాడు అనుకొని

అతడు సంతృప్తి చెందాడు. రోజువారి జీవితంలో నాలుకతో ఇతరులు మనలను బాధిస్తారు. మనమూ ఇతరులను బాధిస్తాం. కనుక మన నాలుకనూ దాని నుండి వెలువడే పరుషవాక్కులనూ అదుపోలో పెట్టుకొనే భాగ్యంకొరకు ప్రభుని వేడుకొందాం.

65. వందన సమర్పణం

ఇది ప్రభువు వానలు కురిపించి పంటలు సమృద్ధిగా పండించినందులకు కృతజ్ఞతాస్తుతి. ఈశ్వరుడు కుండపోతగా వాన కురిపించి పొలాన్ని తడుపుతాడు. వానవలన పైరెదిగివచ్చి పంటలు బాగా పండుతాయి. ప్రభువు తన మంచితనం వల్ల సంవత్సరాన్ని పంట అనే కిరీటంతో అలంకరిస్తారు. అనగా విస్తారమైన పంటను దయచేస్తాడు. అతడు నడచే తావులన్నిటా ధాన్యసమృద్ధి నెలకొంటంది. పంట సర్వేశ్వరుడు పెట్టే భిక్ష కదా! పచ్చిక పట్టుల్లో గొర్రెల మందలు, లోయల్లో గోదుమపైరు కన్నుల పండువుగా కన్పిస్తుంటాయి. మన దేశంలో ఎప్పుడూ అనావృష్టి బాధ. అప్పుడప్పుడూ అతివృష్టి బాధకూడ. కనుక సకాల వర్షాలతో అనువైన పంటలతో మనదేశాన్ని దీవించమని ప్రభువుని వేడుకొందాం. అతడు దయచేసిన ధాన్యలక్ష్మికి వందనాలు అర్పిద్దాం.

66.ప్రభుని స్తుతించండి

ఇది కృతజ్ఞతా కీర్తన. ప్రబువు జరిగిపోయిన కాలంలో యిస్రాయేలీయులకు మేలు చేసాడు. వారిని సముద్రం గుండా నడిపించుకొనిపోయాడు. యోర్దాను నదిని దాటించి కనాను దేశాన్ని చేర్చాడు. శత్రువులు యిస్రాయేలీయులను నానా శ్రమలకు గురిచేస్తే ప్రభువు ఆ బాధలన్నిటి నుండి వారిని కాపాడారు. ఈ వుపకారాలన్నిటికి భక్తుడు ప్రభువుకి వందనాలు చెప్పాడు. కనుకనే అతడు కృతజ్ఞతాభావంతో "ప్రభువు నాకు చేసిన మేలును మీ కందరికి విన్పిస్తాను" అన్నాడు. భగవంతుడు మనకు కూడ ఎన్నో మేళ్ళు చేసాడు. ఎన్నో ఆపదల నుండి కాపాడతాడు. దీనికి మనం అతనికి ఎల్లవేళల కృతజ్ఞత తెలపాలి.

67. కోతకాలపు పాట

ఇది రైతులు పంటను కోసికొనేపుడు పాడే పాట. యవలు, గోదుమలు, ద్రాక్షలు, ఓలీవులు యిస్రాయేలీయులు ముఖ్యపంటలు. దేవుడు వానలు కురిపించి ప్రజలను దీవించాడు. వాళ్ళ పొలం చక్కగా పడింది. ఇందుకు వాళ్ళు దేవుణ్ణి స్తుతించారు. అన్యజాతులు కూడ అతన్ని స్తుతించాలని కోరుకొన్నారు. నేడు మన పొలాలను పండిచేది కూడ ఆ సర్వేశ్వరుడే. మనకు కూడు గుడ్డా యిల్లు వాకిలి దయచేసేది అతడే. కనుక

మనలను ఎల్లవేళల కుణింపమని ఆ దయామయుని అడుగుకోవాలి. మా మీద కరుణ జూపి మమ్ము దీవించు. నీ ముఖకాంతిని మా మీద ప్రకాశింపనీయి అని అతన్ని అడగుకోవాలి. ప్రభువు ఈ వరకే దయచేసిన పంటలకు అతనికి వందనాలు అర్పిచాలి.

68. విజయగీతం

ప్రభువు సాధించిన విజయాలకు అతన్ని స్తుతించే కీర్తన యిది. ఈ పాటలో దేవుడు సీనాయినుండి విచ్చేసి సియోను కొండనెక్కి దేవాలయం ప్రవేశించినట్లుగా వర్ణించాడు కీర్తనకారుడు. అతడు అనాథులకు తండ్రి, వితంతువులకు ఆదురువు, అనగా కరుణ గల దేవుడు. అతడు దినదినమూ మన భారాన్ని మోస్తాడు. మనకు రక్షణాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. కనుక అతనికి స్తుతులు చెల్లింది.

69. శోకగీతం

ఇది విలాప గీతం. ఈ కీర్తనకారునికి వచ్చిన ఆపద యేమిటో మనకు తెలియదు. అది వ్యాధో పరనిందో శత్రుపీడనమో బయుటుంది. అతనికి దేవాలయం పట్ల వున్న భక్తే అతనికి తిప్పలు తెచ్చిపెట్టింది. ఆ భక్తుడు తీవ్రబాధలు అనుభవిస్తున్నా అతనికి సానుభూతిగా ఓదార్పుగాని లభించలేదు. కనుక అతడు నా మట్టుకు నేను దీనుణ్ణి బాధామయుణ్ణి అయ్యాను అని చెప్పుకొన్నాడు. ప్రభూ! నీ రక్షణం న్ను ఉద్ధరించు అని వేడుకొన్నాడు. కష్టాలు అందరికీ వస్తాయి. బాధల్లో అందరమూ క్రుంగిపోతాం. కనుక ఆపదల్లో ప్రభువు మనలను కాచి కపాడాలని అడుగుకొందాం.

70. ఆర్తనాదం

ఈ కీర్తన చెప్పిన భక్తుడు ఏదో ఆపదలో ఉన్నాడు. కనుక అతడు ప్రభువు శీఘ్రమే వచ్చి తనకు సాయం చేయాలని ప్రార్థించాడు. దేవుడు తన్నాదుకోవడానికి వస్తే తన శత్రువులు అవమానంతో తలదించుకొంటారని చెప్పాడు. ప్రభువు చెంతకు వచ్చి అతన్ని ఆశ్రయించినవాళ్ళు పరమానంద చెందుతారని వాక్రుచ్చాడు. నేను దరిద్రుణ్ణి, దీనుణ్ణి, శీఘ్రమే వచ్చి నన్నాదుకో అని మనవి చేసాడు. ఇతని లాగే మనం కూడ ఆపదరాగానే ప్రభువు సాయం అడుగుకొందాం.

71. వృద్ధుని ప్రార్థనం

ఇది విలాప గీతం. ఈ కీర్తన చెప్పినవాడు వృద్ధుడు. ఈముసలి భక్తుని విన్నపాలు మన హృదయాన్ని కదిలిస్తాయి. ముసలితనంలో దిక్కూమొక్కూ లేకుండా వున్నప్పుడు అతనికేదో ఆపదవచ్చింది. ఆ కీడునుండి తన్ను రక్షించమని అతడు ప్రభుని వేడుకొన్నాడు.

చిన్నప్పటి నుండి నీవు నన్ను రక్షిస్తూ వచ్చావని దేవునికి మొరపెట్టుకొన్నాడు. నేను జన్మించినప్పటి నుండి నేను నిన్ను ఆశ్రయిస్తూ వచ్చానని దేవునికి మొరపెట్టుకొన్నాడు. నా బలం ఉడగిన తరుణంలో నీవు నన్ను చేయి విడువకు. ఇప్పుడు నేను తలనరిసిన ముదసలినై యుండగా నీవు నన్ను విడనాడవద్దు అని దీనంగా మొరపెట్టుకొన్నాడు. మనం ముసలివాళ్ళం అయ్యే కొద్దీ శక్తి సన్నగిల్లిపోయి నిస్సహాయుల మౌతాం. ఈ తరుణంలో ప్రభువుని ఇంకా అధికంగా ఆశ్రయించాలి. నిస్సహాయులకు సహాయుడు అతడే.

72. కాబోయే రాజుకొరకు ప్రార్థనం

ఇది రాజకీర్తన. దావీదు వంశంలోపుట్టి రాజ్యానికి రానున్న ఓ నూత్న రాజును గూర్చి చెప్పినపాట. దావీదు వంశంలో రాజులు నూత్నంగా పరిపాలనం చేపట్టినప్పుడల్లా ప్రజల ఆశలు చిగురించేవి. వాళ్ళు శాంతినీ నీతినీ ధర్మాన్ని స్థాపిస్తారని ప్రజలు కలలు కనేవాళ్ళు. ఆ రాజులు నీతియుక్తంగా పరిపాలిస్తారనీ, పేదలను న్యాయసమ్మతంగా ఏలుతారనీ ఆశించేవాళ్లు. కాని తరచుగా యిస్రాయేలీయులు ఆశలు అడియాశలయ్యేవి. ఆ రాజులు దుష్టులైపోయేవాళ్లు. ఐతే నీతి యుక్తంగా శాంతియుతంగాను పరిపాలనంచేసే రాజు ఒకడున్నాడు. అతడే క్రీస్తు. ఆ ప్రభువు మనలను సదా పరిపాలించాలని వేడుకొందాం.

73. న్యాయమే గెలుస్తుంది.

ఇది న్యాయ కీర్తనం. దీనిని చెప్పిన భక్తుడు గొప్ప ఆధ్యాత్మికమైన మార్పుని చెందాడు. అతడు మొదట దుర్మార్గులు వృద్ధిలోకి రావడం చూచి అసూయ చెందాడు. వాళ్ళలాగ దుండగాలు చేసి సొమ్ము సంపాదించుకొంటే బాగుంటుంది కదా అనుకొన్నాడు. నే నొక్కణ్ణి విశుద్ధుణ్ణిగా జీవిస్తే మాత్రం లాభమేమిటి అనుకొన్నాడు. ఈలా ఆలోచిస్తుండగా ఓ దినం మాత్రమే నిలుస్తుంది. వాళ్ళు త్వరలోనే అడపొడ కానరాకుండపోతారు. దీనితో అతనికి జ్ఞానోదయం కలిగింది. అతడే ఆమీదట దుర్మార్గుల వృద్ధిని చూచి అసూయ పడలేదు. పరమభక్తిభావంతో ప్రభువుకి అంటిపెట్టుకొని వుండాలనుకొన్నాడు. దేవుని చెంత వుండడమే నాకు క్షేమకరం, నేను ప్రభువైన దేవుని ఆశ్రయించాను అని చెప్పుకొన్నాడు. ప్రభువునుండి వైదొలగేవాడు చస్తాడు అనుకొన్నాడు భక్తితో పులకించిపోయి స్వర్గంలో నీవు దప్ప ఇంకెవరున్నారు? ఈ భూమి మీద నీవు దప్ప ఇంకొకంటి నాకు రుచించదు అని వాకొన్నాడు. ఈ భక్తుని చూచి మనంకూడ జ్ఞాపం తెచ్చుకోవాలి. దుర్మార్గులు వృద్ధిలోకి వచ్చి సుఖభోగాలే అనుభవించినా మనం వాళ్ళను అనుకరించ గూడదు. నిష్ఠతో ప్రభువుకి అంటిపెట్టుకొని వుండాలి.

74. దేవాలయం విధ్వంసాన్ని గూర్చి శోకగీతం

ఇది శత్రువులు యెరూషలేము దేవాలయాన్ని నాశం. చేసినప్పుడు వ్రాసిన శోకగీతం. భక్తులు కొందరు ధ్వంసమైన దేవాలయ శిథిలాలను సందర్శించి శోకంతో విలపించారు. దేవాలయం నాశంకావడమంటే ప్రభువు యిస్రాయేలీయులపై కోపించి వారిని చేయి విడవడమే. కాని పూర్వం ఎన్నో రక్షణ కార్యాలను నిర్వహించిన ప్రభువు ఇప్పుడే శత్రువుల బారినుండి యిస్రాయేలీయులను కాపాడలేడా? తప్పక కాపాడగలడు. కనుకనే కీర్తనకారుడు నీ పావురాన్ని డేగపాలు చేయకు. పీడితులైన నీ ప్రజలకు సదా విస్మరించకు అని మనవిచేసాడు. మనం కూడ పాపం చేసి దైవశిక్షకు గురైనపుడు చిత్తశుద్ధితో పశ్చాత్తాపపడాలి. దేవా! నీవు మమ్ము శాశ్వతంగా విడనాడకు అని ప్రార్థించాలి.

75. దేవుడు న్యాయాధిపతి

ఈ కీర్తన ప్రభుని న్యాయాధిపతిగా వర్ణిస్తుంది. యావే దుష్టులకు తీర్పు చెప్పి వారిని ఖండిస్తాడు. వాళ్ళు తమ శిక్షను పానపాత్రంలోని ద్రాక్షరసాన్నిలాగ త్రాగుతారు. ప్రభువు దుష్టులను శిక్షిస్తాడు. సత్పురుషులకు మాత్రం ఏహాని కలుగదు. అతడు వాళ్ళబలాన్ని హెచ్చిస్తాడు. నేడు మన తరపున మనం పాపం చేసి దేవుని శిక్షను కొనితెచ్చుకోగూడదు. పుణ్యజీవితం గడిపి అతనినుండి బహుమతిని పొందాలి.

76. భయంకరుడైన దేవుడు

ఈ కీర్తన ప్రభువు విజయాన్ని వర్ణిస్తుంది. అతడు శత్రువులతో పోరాడి విజయాన్ని సాధించాడు. అతడు భీకరుడు. శత్రువులను మట్టుపెట్టి గెలుపును చేపట్టేవాడు. ఆదేవుణ్ణి కొల్చే భక్తులకు కూడ గెలుపు సిద్ధిస్తుంది. అతన్ని నమ్మినవాళ్ళు నాశమైపోరు.

77. యిస్రాయేలు పూర్వచరిత్ర ధ్యానం

ఇది విలాపగీతం. ఈ కీర్తనను చెప్పిన భక్తుడు ఏదో ఆపదలో చిక్కాడు. నిరుత్సాహపడ్డాడు. యావే నమ్మకాన్ని కోల్పోయాడు. ప్రభువు తన్ను చేయి విడచాడ అనుకొన్నాడు. మహోన్నతుని శక్తి సన్నగిల్లిపోయింది. అనుకొని బాధ చెందాడు. అటుపిమ్మట అతడు సర్వేశ్వరుడు పూర్వంచేసిన అద్భుత కృత్యాలనూ రక్షణ కార్యాలనూ జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొన్నాడు. అతడు యిస్రాయేలీయులను ఈజిప్టునుండి ఎలా నడిపించుకొని

వచ్చాడో స్మృతికి తెచ్చుకొన్నాడు. యావే యిస్రాయేలీయులను సముద్రగర్భం గుండా నడిపించుకొని వచ్చాడు. మోషే అహరోనులనే నాయకులు సహాయంతో వారిని ఓ మందనులాగ తోలుకొని వచ్చాడు. సర్వేశ్వరుడు చేసిన ఈ యద్భుత కార్యాలను తలంచుకొన్నప్పుడు కీర్తనకారునికి నిరాశపోయి విశ్వాసం పుట్టింది. అతడు ప్రభువుని నమ్మి చిత్తశాంతిని పొందాడు. మనకు కూడ జీవితంలో నిరాశ నస్పృహలు కలుగుతాయి. దేవునిమీద నమ్మకం పోతుంది. అపుడు సర్వేశ్వరుడు పూర్వ మనకు చేసిన ఉపకారాలు స్మరించుకోవాలి. అలా స్మరించుకొంటూ దేవునిపట్ల మళ్ళా నమ్మకం చిగుర్చుతుంది.

78. యిస్రాయేలు చరిత్ర నేర్పే పాఠాలు

ఇది చారిత్రక కీర్తన. పూర్వం దేవుడు చేసిన మహాకార్యాలను యిస్రాయేలీయులకు తెలియజెప్పేది. యూదులు తమ పిల్లలకు కూడ ఈ పాటను విన్పించి వారికి తమ పూర్వ చరిత్రను తెలియజేసేవాళ్ళు. ఈలాంటి గీతాలద్వారా బాలబాలికలు చిన్ననాటినుండే యావేపట్ల భక్తిని పెంచుకొనేవాళ్ళు. ప్రభువు యిస్రయేలీయులను ఈజిప్టునుండి తోడ్కొని వచ్చాడు. సముద్రం గుండా నడిపించుకొని వచ్చాడు. ఎడారిలో వారికి అద్భుతంగా అన్నపానియాలు దయయచేసాడు. దారిలో వారి శత్రువులను మట్టుపెట్టాడు. కడన వారిని వాగ్దత్త భూమికి చేర్చాడు. ఇన్ని వుపకారాలు చేసినా యూదులు తలబిరుసుతనంతో ఎప్పుడూ దేవునిమీద తిరుగుబాటు చేసేవాళ్లు. అన్య దైవాలను పూజించేవాళ్ళు. అందుకు శిక్షగా ప్రభువు వారిని బాబిలోనియా ప్రవాసానికి పంపాడు. విశేషంగా ఉత్తర రాష్ట్రంవాళ్లు యావేమీద తిరుగుబాటు చేసారు. కనుక ప్రభువు ఉత్తర తెగలను విడనాడి దక్షిణాన వున్న యూదా తెగను మాత్రమే తన ప్రజనుగా ఎన్నుకొన్నాడు. ఈ తెగకు యెరూషలేము కేంద్రమైంది. ఈ తెగలోనివాడే దావీదు. ఇతడు ప్రభువు ప్రత్యేకంగా ఎన్నుకొన్న భక్తుడు. ఈ దావీదు వంశంనుండే మెస్సీయా పుడతాడు. ఇది ఈ కీర్తన చెప్పే యూదుల చరిత్ర. నేడు మనకు కూడ వ్యక్తిగతమైన రక్షణ చరిత్ర వుంది. దేవుడు ఒక్కొక్కరిని ఒక్కో తీరులో రక్షిస్తాడ. అతడు మనకు కావించిన రక్షణ కార్యాలను తలంచుకొని ప్రేరణం పొందుదాం.

79. జాతీయ విలాపం

ఇది యిస్రాయేలీయుల బాబిలోనియులకు ఓడిపోయినప్పుడు చెప్పిన విలాపగీతం. శత్రువులు యెరూషలేమును నాశం చేసారు. దేవాలయాన్ని నేల మట్టం చేసారు. మీ దేవుడు ఏడీ? ఉండే వచ్చి ఆదుకొనమనండి చూద్దాం అని యూదులను గేలిచేసారు. యూదులు దిగులుతో, పశ్చాత్తాప బావంతో ప్రభువుని ఆశ్రయించారు. ఆపదలో వున్నప్పుడు వారికి దేవుని అవసరం బాగ తెలియవచ్చింది. నేడు మనకు కూడ ఇంతే. సుఖాల్లో దేవుడు గుర్తుకిరాడు. కష్టాల్లో అతని అవసరం బాగా తెలుస్తుంది. జీవితంలో ఎదురయ్యే కష్టాలను భరించే శక్తికొరకు ప్రార్థిద్దాం.

80. యిస్రాయేలు ఉద్ధరణం కొరకు ప్రార్థనం

ఇది కూడ విలాప కీర్తనే. యూదులు బాబిలోనియులకు ఓడిపోయిన తర్వాత చెప్పింది. కీర్తనకారుడు యిస్రాయేలీయులను ద్రాక్షతీగతో పోల్చాడు. యావే ఈజిప్టు నుండి ఆ తీగను కొనివచ్చి కనాను దేశంలో నాటాడు. అది మూడు పూవులు ఆరుకాయలుగా వృద్ధిచెందింది. కాని అది మదంతో యావేను విడనాడింది. అన్యదైవాలను కొల్చింది. ప్రభువు కోపించి దాన్ని సర్వనాశనం చేసాడు. ఈలా నాశనమై యిస్రాయేలీయులు బుద్ధితెచ్చుకొని పశ్చాత్తాపపడి ప్రభుని శరణువేడారు. దేవా నీవు మమ్ము ఉద్ధరించు. నీ ముఖకాంతిరి మామీద ప్రకాశింప జేస్తే మేము మళ్ళా రక్షణం పొందుతాం అని ప్రార్థించారు. ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో మన చరిత్ర కూడ ఈలాగే వుంటుంది. దేఉవని కరుణవల్ల భక్తితో జీవించినన్నాళ్లు మనం కూడ ద్రాక్షతీగలా ఎదుగుతాం. కాని పాపం చేసినపుడు స్వీయనాశం తెచ్చుకొంటాం. ప్రభవు దయే మళ్ళా మనలను ఉద్ధరించాలి. ఈ గీతం పశ్చాత్తాప ప్రార్థనలో వాడుకోదగింది.

81. గుడారాల పండుగకు గీతం

ఇది యాత్రిక కీర్తనం. దేవళంలో గుడారాల పండుగ జరుగుతుంది. యాత్రికులు భక్తిభావంతో పాల్గొంటారు. అప్పుడు ఓ వ్రక్త హఠాత్తుగా దైవప్రేరితుడై ఈ పాట చెప్పాడు. అతడు ప్రజలను హెచ్చరించాడు. పూర్వం పితరులు ప్రభువునుండి ఎన్నో వుపకారాలు పొందినా వాటిని ల్యోం చేయకుండా అతనిపై తిరుగబడ్డారు. దాని ఫలితంగా దేవుని శిక్షను కొని తెచ్చుకొన్నారు. ఇప్పుడు మనం కేడ దేవునిపై తిరుగబడకూడదు. అతని ఆజ్ఞలే మీరకూడదు. అతనికి విధేయులమై నడవాలి – ఇది ఆ ప్రవక్త హెచ్చరిక. దేవునికి విధేయులమై యుండాలి అనేది బైబుల్లో మళ్ళామళ్ళా వచ్చే అంశం. ఈ భాగ్యం కొరకు వేడుకొందాం.

82. అన్యాయపు న్యాయాధిపతులకు శిక్ష

దేవుడు అన్యాయపు న్యాయాధిపతులకు శిక్ష విధిస్తాడని చెప్పాడు. ఈ కీర్తనలో ప్రవక్త. వాళ్ళు దుష్టులకు పక్షపాతం చూపి పేదలకు అన్యాయం చేస్తే దేవుడు సహించడని నుడివాడు. న్యాయాధిపతులు గొప్పవాళ్ళయినా అందరిలాగే వాళ్ళుకూడ చస్తారు. కనుక వాళ్ళు వళ్ళు దగ్గరి బెట్టుకొని పనిచేయాలి. అధికారంలో వున్నవాళ్ళు దుండగాలకు పూనుకోగూడదు.

83. శత్రుపరాజయానికి ప్రార్థనం

ఈ కీర్తన దేవుడు శత్రువులను నిర్దయతో శిక్షించాలని కోరుకొంటుంది. వారి మీద శాపాలను కురిపిస్తుంది. ఎదోమీయులు, యిష్మాయేలీయులు మొదలైన దుష్టులవలె

వాళ్ళుకూడ నాశనమైపోవాలని కోరుకొంటుంది. వారికి కలకాలం అపకీర్తి భీతి ప్రాప్తించాలని అభిలషిస్తుంది. ఈలా విరోధులమీద పగతీర్చుకోవడాన్ని నూత్నవేదం అంగీకరించదు. కనుక ఈ గీతాన్ని తిరుసభ ప్రార్థనలో చేర్చలేదు.

84. దేవాలయం మీద కోర్కె

యిస్రాయేలీయులు భక్తితో ఉత్సాహంతో యెరూషలేము దేవళానికి యాత్ర చేసేవాళ్ళు. యాత్రిక కీర్తనలు చాలా వున్నాయి. వాటిల్లో ఇదీ వొకటి. కీర్తనకారునికి దేవళాన్ని దర్శించాలనే ఉబలాటం మెండు. ఆ మందిరంలో వాసం చేసేవాళ్ళంటే అతనికి మాలావు గౌరవం. మామూలు ఇండ్లల్లో వేయిదినాలు జీవించినదాని కంటె దేవళంలో ఒక్కరోజు గడిపింది మేలు. దుష్టులతో కలిసి వారి యిండ్లల్లో వసించినదానికంటె దేవాలయ ద్వారం వద్ద పడివుండడం మెరుగు. మనం కూడా దేవాలయ భక్తిని అలవర్చుకోవాలి. దేవుణ్ణి దర్శించాలన్న ఆశతో దేవాలయానికి వెళ్ళాలి. దేవుణ్ణి పూజించడం మహాభాగ్యమని యెంచాలి.

85. శాంతికొరకు ప్రార్థనం

ఇది ఉత్సాహ భావాలతో కూడిన కీర్తన. యూదులు బాబిలోనియా ప్రవాసం నుండి తిరిగి వచ్చాక చెప్పింది. ప్రవాసం నుండి తిరిగి వచ్చినవారికి ప్రభువు అనుగ్రహం వలన పాపక్షమ, శాంతి ప్రేమ లభించాలని కోరాడు కీర్తనకారుడు. ప్రభువు దయవల్ల ప్రజలు తిరిగివచ్చారు. వాళ్ళు మళ్ళా పిచ్చిపనులకు పాల్పడకూడదు. దేశంలో ప్రభువు సాన్నిధ్యం నెలకొంటుంది. ప్రేమ, విశ్వసనీయత, న్యాయం రాజ్యం చేస్తాయి. నేల చక్కగా పంటదు పండుతుంది. మనం భక్తితో జీవిస్తే చాలు, దేవుడు అన్ని వరాలు దయచేస్తాడు.

86. విపత్తులో ప్రార్థన

ఈ కీర్తన చెప్పిన భక్తుడు ఏదో ఆపదలో వున్నాడు. కనుక అతడు ప్రభువుకి మొరపెట్టుకొన్నాడు. తన్ను కాపాడమని వేడుకొన్నాడు. ప్రభూ! నీ మార్గాలను నాకు బోధించు, నీ చిత్తాన్ని నాకు తెలియజేయి అని మనవి చేసాడు. నన్ను ఆదుకొని నాకు ఉపశాంతి దయచేయి అని అడుగుకొన్నాడు. బాధల్లో వున్నప్పుడు మనమూ ఈలాగే ప్రార్థించాలి.

87. సియోను అన్నిజాతులకు తల్లి

ఇది యాత్రిక కీర్తన. సియోను లేక యెరూషలేము నగరమంటే యూదులకు అపారమైన భక్తి. ఆ సియోనును కీర్తించడానికి వ్రాసిన కీర్తన యిది. సియోను నగరం

విశ్వాసులందరికీ తల్లి. అన్యజాతుల ప్రజలకు గూడ తల్లి. ఎల్ల ప్రజలు తన భాగ్యాలకు ఆ నగరమే ఆధారమని చెప్పుకొంటారు. యూదుకు సియోనులాగా మనకు తిరుసభ తల్లి. ఆ సభకు చెందివున్నందుకు మనం సంతోషించాలి.

88. శోకగీతం

ఇది గొప్ప శోకగీతం. కీర్తనలన్నిటిలోను విషాద పూరితమైంది. దీన్ని చెప్పిన కవి చాలాకాలం శ్రమలు అనుభవించి చివరికి అవసానదశలో వున్నాడు. ఐనా ప్రభువుపట్ల నమ్మకాన్ని కోల్పోకుండా అతన్ని శరణు వేడాడు. అతడు తన పేరు చనిపోయిన వారి జాబితాలోకి ఎక్కిందని బాధపడ్డాడు. చనిపోయినవాళ్ళు దేవుణ్ణిస్తుతించలేరు కనుక తన్ను ఈ భూమిమీదనే బ్రతికి వుండనీయమని వేడుకొన్నాడు. నేను బాల్యంనుండి శ్రమలు అనుభవిస్తునే వున్నాను అని చెప్పుకొన్నాడు. కనుక అతడు జీవితాంతం కడగండ్లకు గురైనవాడు అనుకోవాలి. కష్టకాలంలో నా స్నేహితులంగా నన్ను విడనాడారు. ఇప్పుడు చీటికి మాత్రమే నాకు చెలికాడైంది. అనివాకొన్నాడు. ఇది గొప్ప శోకాన్ని కోల్పోలేదు. కనుకనే నేటికీ భక్తకోటి ఆదర్శంగా వుండిపోయాడు. కష్టాల్లో ఓర్పుని దయచేయలేమని ప్రభువుని అడుగుకొందాం.

89. విశ్వసనీయుడైన ప్రభువు

ఇది విలాపగీతం. దీనిలో రెండు భాగాలున్నాయి. మొదటి భాగం 37వ చరణం వరకు. ఈ మొదటి భాగం దావీదు రాజును గూర్చి ప్రభువు అతన్ని రాజునుగా ఎన్నుకొనా అతనితో నిబంధనం చేసికొన్నాడు. అతన్ని తనకు జ్యేష్ఠపుత్రునిగా చేసికొన్నాడు. అతని సింహాసనం సూర్యచంద్రులు ఉన్నంతకాలం ఉంటుందని మాటయిచ్చాడు. రెండవ భాగం 38వ చరణంనుండి చివరివరకు. ఈ భాగంలో దావీదు వంశానికి చెందిన ఓ రాజు తనకు కలిగిన అవమానాన్ని తలంచుకొని ప్రభువు సమక్షంలో బాదపడుతున్నాడు. ఇతనికి యుద్ధంలో అపజయం కలిగింది. అతని కిరీటం నేలమీద పడిపోయింది. దావీదు వంశపురాజు ఓడిపోయాడు అంటే పూర్వం ప్రభువు దావీదుతో చేసికొన్న నిబంధనం ఏమైనట్లు? ప్రభువు పూర్వం దావీదుకి చూపిన ప్రేమ, అతనికి చేసిన ప్రమాణాలూ మర్చిపోయాడా? ఈలా ఆరాజు తనకు కలిగిన అవమానాన్ని భరించలేక దేవుని ముందట మొరపెట్టాడు. ఈ రాజులాగే మనంకూడ కొన్నిసార్లు ప్రభువు కృపను కోల్పోతాం. అపుడు నమ్మకంతో ప్రభువునే ఆశ్రయించాలి. ప్రభువుకి మనపట్లగల ప్రేమ శాశ్వతమైందే. మరి మనకు అతనిపట్ల వుండే ప్రేమ?

90. హ్రస్వకాలికమైన నరజీవితం

ఈ గీతం చెప్పిన కవి భగవంతుని శాశ్వత జీవితాన్ని నరుని అల్పాయుస్సుతో పోల్చాడు. ఆ అల్పాయుస్సును తలంచుకొని బాధపడ్డాడు. ప్రభువు నిత్యుడు. ఆదికాలం నుండి ఎల్లకాలం వరకు ఉండేవాడు. అతనితో పోలిస్తే నరజీవితం ఏపాటిది? దేవుడు నరులతో మీరు మన్నయి పొందని పల్కుతాడు. నరజీవితం డెబ్బయి లేక ఎనుభైయేండ్లు మాత్రమే. ఈ కొద్దిపాటి జీవితంగూడ బాధావిచారాలతో నిండివుంటుంది. క్షణ కాలంలో ముగుస్తుంది. నరులు తమ ఆయుష్కాలం ఎంత స్వల్పమైందో గ్రహిస్తే విజ్ఞులౌతారు. కాలాన్ని వ్యర్థం చేసికోగూడదు. దేవుడు మనకు దయచేసిన హ్రస్వజీవితాన్ని సద్వినియోగం చేసివాకొని ఈ లోకంలో వుండగానే పరలోకాన్ని సంపాదించుకోవాలి. లేకపోతే మోసపోతాం. మన కాఆన్ని మనం ఏలా వాడుకొంటున్నాం?

91. దేవుని రక్షణం

ఇది విజ్ఞాన కీర్తనం. ప్రభువు తన్ను నమ్మిన భక్తుణ్ణి తప్పక కాపాడతాడు. దేవుడు అతనికి రక్షణ దుర్గమౌతాడు. భక్తుణ్ణి తన రెక్కల మాటున వుంచి కాపాడుతాడు. అతనికి డాలుగాను రక్షణాయుధంగాను వుంటాడు. తన దేవదూతలద్వారా అతనికి రక్షణం కల్పిస్తాడు. సకాలదలనుండి అతన్ని కాపాడుతాడు. అన్ని విధాల అతనికి రక్షణాన్ని దయచేస్తాడు. భక్తుడు మాత్రం ప్రభువునినమ్మి జీవించాలి. రాత్రి పండుకోకముందే ఈ కీర్తనను చదువుకొంటే ప్రశాంతంగా నిద్రపోవచ్చు. అన్ని రక్షనలకంటె దైవరక్షణం గొప్పదికదా!

92. పుణ్య పురుషుని ఆనందం

ఈ కీర్తన కృతజ్ఞతాస్తుతి. వారాంతంలో విశ్రాంతి దినాన జపించేది. దీనిలో కీర్తనకారుడు ప్రభువు తనకు చేసిన ఉపకారాలకు అతనికి వందనాలు చెప్పాడు. మూర్ఖులకు ప్రభువు మేలి కార్యాలు తెలవ్వు. వాళ్ళు దేవునికి వందనాలె అర్పించరు. కనుక వాళ్ళు తరపున గూడ భక్తుడే దేవునికి వందనాలు చెప్పాడు. భగవంతుని కరుణాకార్యాలను గూర్చి ఆలోచించుకోగా భక్తునికి తట్టిన భావం ఇది. దుష్టులు నాశనమైతారు. సత్పురుషులు మాత్రం ఖర్జూర వృక్షంలా వృద్ధిచెందుతారు. భగవంతుడు మనకు ఎన్నో వుపకారాలు చేసాడు. వాటిని మనం ప్రభువుకి నిరంతరం వందనాలు అర్పించారు. మనకున్నవన్నీ దేవుడు ఇచ్చునవేకదా!

93. దేవుని ప్రాభవం

ఇది ప్రభువు రాజత్వాన్ని కీర్తించేపాట. దేవుడు మహారాజు, మహాబలవంతుడు. అతడు సృష్టిని చేసాడు. ఆ సృష్టికి రాజై ఒప్పుతున్నాడు. అతని ఆజ్ఞలకు తిరుగులేదు.

ఎల్ల ప్రాణులు అతని శాసనాలను పాటించవలసిందే. ప్రభు మందిరంలో భక్తులు అతన్ని రాజాధిరాజునిగా, దేవాధిదేవునిగా గుర్తించి ఆరాధిస్తాను. ఆ మందిరం పరమ పవిత్రమైంది. నూత్నవేదంలో క్రీసుప్తే మనకురాజు. ఆ రాజాధిరాజుని మనం పరమ భక్తి భావంతో ఆరాదించాలి.

94. దేవుడు న్యాయాధిపతి

ఈ కీర్తనకారుడు న్యాయాధిపతిగా వర్ణించాడు. అతడు లోకంలోని పాపాన్నీ దుష్టత్వాన్నీ చూచి వ్యాకులం చెందాడు. నరులు దేవుడు లేడో అన్నట్లుగా పాపాలు చేస్తున్నారు. కాని ప్రభువు వారి దోషాలన్నిటినీ గమనిస్తాడు. ఎవడు దైవశిక్షను తప్పించుకోలేడు. ఇతరుల పాపకార్యాలను చూచి వ్యాకులంచెందే భక్తులకు దేవుడే చిత్తశాంతిని దయచేస్తాడు. ఇతరులు దుష్కార్యాలు చేస్తున్నా మనతరపున మనం ప్రభువుని నమ్మి సత్కార్యాలే చేయాలి. ఒక రోజు వచ్చినపుడు ఎల్లరికి తీర్పు తీర్చే న్యాయాధిపతి ఉండనే వున్నాడు.

95. దైనందిన ప్రార్థనం

కొందరు భక్తులు దేవళానికివచ్చి ప్రభుని ఆరాధిస్తున్నారు. ఆ ప్రభువు సృష్టికర్త. యిస్రాయేలు జాతిని ఎన్నుకొన్నవాడూను. కనుక రండి, శిరంవంచి మనలను సృజించిన ప్రభువు ముందట మోకరిల్లుదాం అనివాకొన్నాడు. అతడు మనకు దేవుడు, మనం అతడు కాచికాపాడే ప్రజలం అని చెప్పుకొన్నారు. అంతలో ఓ ప్రవక్త వచ్చి మీరు కూడ పితరుల్లాగ అవిధేయులు కావద్దని హెచ్చరించాడు. ప్రభువు పితరుల అవిధేయతను చూచి వారిని వాగ్దత్త భూమిలో అడుగుపెట్టనీయలేదు. మనం కూడ వారిలా కాగూడదని మందలించాడు. ఇప్పుడు ఈ కీర్తన తిరుసభ ప్రార్థనలో మొదట వస్తుంది. పితరులవలె మీరుకూడ హృదయాలను కఠినం చేసికోవద్దని హెచ్చరిస్తుంది. భగవంతుడు మననుండి కోరేది, విధేయత, దైవచిత్తాన్ని పాటించడం.

96. రాజూ న్యాయాధిపతీ ఐన ప్రభువు

దేవుడు రాజు, న్యాయాధిపతీ, అతని రక్షన కార్యాలకు క్రొత్త పాటతో అతన్ని స్తుతించాలి. అన్యజాతులు కూడ అతన్ని కీర్తించాలి. దేవుడు తన భక్తులను సందర్శించడానికి విచ్చేస్తున్నాడు. కనుక ప్రకృతి శక్తులన్నీ సంతోషంతో అతన్ని స్తుతించాలి. పరమాత్ముడు కంటికి కన్పించకపోయినా ప్రకృతిలో మనకు దర్శనమిస్తాడు. అతన్ని ఎల్లప్పుడు వందించాలి.

97. ప్రభువు విజయం

రాజైన ప్రభువు చాల విజయాలు సాధించాడు. సర్వేశ్వరుడు మళ్ళా తన ప్రజలను సంరక్షించడానిక నవస్తున్నాడు. అతడు పూర్వం సీనాయి కొండమీద దర్శనమిచ్చిన ప్రభువులాగ భయంకరుడుగ కన్పిస్తాడు. మన దేవుడు దయా, శక్తి కలవాడు, మనం అతన్ని తలంచుకొని ఆనందించాలి.

98. లోకానికి న్యాయాధిపతి

ప్రభువు రాజుగా, రక్షకుడుతా, న్యాయాధిపతిగా వేంచేయనున్నాడు. యిస్రాయేలీయులు క్రొత్త పాటతో ప్రభువుని ఆహ్వానించాలి. భూమి, సమ్ముద్రం, నదులు, పర్వతాలు మొదలైన ప్రకృతి శక్తులన్ని కూడ అతన్ని ఆహ్వానించాలి. యావే ప్రభువులాగే క్రీస్తుకూడ రక్షకుడుగా వేంచేస్తాడు. భక్తులు అతన్ని ఆనందంతో ఆహ్వానించాలి.

99. నీతిమంతుడూ పవిత్రుడూ ఐన దేవుడు

ప్రభువు పవిత్రుడైన రాజు. అతడు దేవదూతల బొమ్మలుకల మందసంపై, సింహాసనం మీద రాజులాగ ఆశీనుడయ్యాడు. యిస్రాయేలీయులు అతన్ని ఆరాధించాలి. పూర్వం మోషే, అహరోను, సమావేలు అనే భక్తులు అతనికి ప్రార్థన చేసారు. అతనిలోని ఓ గొప్పగుణం పవిత్రత. అలాంటి మహాప్రభువుని మనం కూడ వందించాలి.

100. దేవుని స్తుతించడానికి రండి

ఓ యాత్రిక బృందం ప్రభుని స్తుతించడానికి దేవాలయానికి వచ్చింది. వాళ్ళు స్తుతికీర్తనలతో దేవాయంలో ప్రవేశించారు. సృష్టికర్త, నిబంధన కారుడూ ఐన దేవుణ్ణి కొనియాడారు. అతని ప్రేమ విశ్వసనీయత కలకాలం వుంటాయని కీర్తించారు. న్రభువు కల్యాణ గుణాలు కలవాడు. అతని గొప్పతనానికి అతన్ని ఎల్లవేళలా వినుతించాలి.

101. ఆదర్శంతుడైన రాజు

ఈ కీర్తనలో ఒకానొక యిస్రాయేలురాజు తాను భక్తిగా జీవించి ప్రజలను న్యాయసమ్మతంగా పరిపాలిస్తాబని దేవుని యొదుట బాసచేస్తున్నాడు. అతనిబాస యిది. తాను విశుద్ధుడుగా జీవిస్తాడు. చెడ్డను అంగీకరింపడు. కపటాత్ములను పొగురుబోతులను కల్లలాడువారిని తరిమికొడతాడు. మంచివారిని మాత్రమే తన కొలుఏవులో సేవలు చేయనిస్తాడు. దుర్మార్గులను దేశంనుండి వెళ్ళగొడతాడు. ఈ కీర్తనకారునిలాగే మనం కూడ ఓ ప్రవర్తన నియమావళిని రూపొందించుకొని దాని ప్రకారం జీవిస్తే ఎంత బాగుంటుంది!

102. కష్టాలలో ప్రార్థన

ఇది విలాప కీర్తన. కష్టాలలో జిక్కిన భక్తుడు మొర. ఈ భక్తుని వెతలు ఎలా వున్నాయంటే, అతడు బూడిద తింటున్నాడు. పానియంలో తన కాళ్ళు కలుపుకొని త్రాగతున్నాడు. అతని ఆయుస్సు సాయంకాలపు నీడలాగ తరిగిపోయింది. అతడు మొదట తన బాధలను గూర్చి దిగులుపడ్డాడు. తర్వాత యెరూషలేము నాశాన్నీ దేవాలయ విధ్వంసాన్నీ జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని శోకించాడు. సియోనును కనికరింపమని ప్రభువుకి మనవి చేసాడు. ఆ పిమ్మట ప్రభువు మహాశక్తినీ శాశ్వతత్వాన్నీ గుర్తుకి తెచ్చుకొన్నాడు. దేవుడు చేసిన భూమ్యాకాశాలు గతిస్తాయి. పాతబట్టలా చినిగిపోతాయి. కాని ప్రభువుకి నాశం లేదు. అతడు ఎల్లవేళల ఒకే రీతిగా వుంటాడు. మన కష్టాల్లో మనలను ఆదుకొనే శక్తిమంతుడైన ప్రభువు ఒకడున్నాడు. అతన్ని శరణు వేడితే మనకు మేలు కలుగుతుంది. కనుక "నీ మొగాన్ని నా నుండి మరుగుజేయకు" అని ఆ ప్రభువుని అడుగుకొందాం.

103. దేవుడు ప్రేమమయుడు

ఇది ప్రభువు కరుణను ప్రేమను కొనియాడుతూ వ్రాసిన స్తుతి కీర్తన. బైబుల్లోని మచంఇ కీర్తనల్లో వొకటి. భక్తుడు మొదట ప్రభువు తనకు చేసిన ఉపకారాలకు వందనాలు చెప్పాడు. దేవుడు అతని పాపాలను మన్నించి అతని వ్యాధులను నయం చేసాడు. అతన్ని గరుడపక్షిలాగ శక్తిసంపన్నునిణ్ణి చేసాడు. అటుసిమ్మట ప్రభువు ఈజిప్టులో బానిసలైయున్న యూదులకు చూపిన కరుణను వర్ణించాడు. ప్రభువు కరుణామయుడు, దీర్ఘశాంతుడు. మన పాపాలకు తగినట్లుగా మనలను శిక్షింపడు. అతని ప్రేమ ఆకాశమంత యెత్తు. తండ్రి కుమారులమీదలాగే అతడు మనమీద జాలిజూపుతాడు. మనం దుర్బలులమైన మట్టిమానుసులమని అతనికి బాగా తెలుసు. ఈలాంటి దేవున్ని మనం కీర్తించి స్తుతించాలి. ఈ భక్తునిలాగే మనం కూడ " నా యాత్మమా ప్రభువు ఉపకారాలను వేటినీ మరువకు" అని చెప్పుకోవాలి.

104. సృష్టిలోని వింతలు

ఇది లోకసృష్టిని వర్ణించే స్తుతికీర్తన. ఆదికాండంలోని తొలి రెండధ్యాయాలను జ్ఞప్తికి తెచ్చేది. చాల గొప్పకీర్తన. ప్రభువు భూమ్యాకాశాలనూ సముద్రాలనూ సృష్టించాడు. నీళ్లల్లో, నేలమీద, ఆకాశంలో సంచరించే ప్రాణికోటినంతటినీ అతడు సకాలంలో తిండిపెట్టి పోషిస్తుంటాడు. అతడే ఊపిరితీస్తే ప్రానులు చస్తాయి. ఊపిరి పోస్తే, నూత్న ప్రాణులు పుడతాయి. అతడు రోజు భూమికి నూత్న జీవాన్ని ప్రసాదిస్తుంటాడు. మన తరపున మనం సృష్టిని గౌరవించాలి. అద్దంలో ప్రతిబింబంలాగ సృష్టిలో భగవంతుని

రూపం గోచరిస్తుంది. పర్యావరణాన్ని ధ్వంసం చేయకూడదు. నరుల పాపం దేవుడు చేసిన సుందర సృష్టిని పాడుచేస్తుంది. కనుక మనం పాపానికి దూరంగా వుండాలి. సృష్టికర్తను స్తుతించాలి. అతడే చేసిన ప్రకృతిగాంచి ఆనందించాలి.

105. యిస్రాయేలు చరిత్ర

యాజకులు, ప్రవక్తలు యెరూషలేము దేవాలయానికి వచ్చిన భక్తులకు యిస్రాయేలు చరిత్రను విన్పించేవాళ్ళు. ఇది అలాంటి చారిత్రక కీర్తన. ప్రభువు అబ్రాహామును ఎన్నుకొని అతనికి రెండు వాగ్దానాలు చేసాడు. అవి అతనికి కనాను దేశాన్ని దయచేయడమూ, విస్తారమైన సంతతిని ప్రసాదించడమూను. రెండు ప్రమాణాలు నెరవేరాయి. కనానులో కరువురాగా అబ్రాహాము సంతతి ఈజిప్టుకి వలసవెళ్ళింది. అక్కడ యోసేపు ప్రధాన మంత్రియై యిస్రాయేలీయులకు మేలుచేసాడు. కాని అతని తర్వాత రాజ్యమేలిన ఈజిప్టు రాజులు యిస్రాయేలీయులను పీడించారు. ఆహరోను మోషే అనే నాయకులుపది అద్భుతాలు చేసి ప్రజలను ఈజిప్టు నుండి వెడలించుకొని వచ్చారు. ఇది యీ కీర్తన చెప్పే రక్షణ చరిత్ర. మన వ్యక్తిగత జీవితంగూడ రక్షన చరిత్రలో ఓ భాగమే. ప్రభువు ఆనాటి యిస్రాయేలీయులను వలె నేటి క్రైస్తవులనూ, స్వయంగా మనలనూ, నడిపిస్తూంటాడు. మనం మాత్రం ఆ ప్రభువు నడపించినట్లుగా నడవాలి. నేడు అతడు మనకిచ్చే నాయకులను అంగీకరించాలి.

106. యిస్రాయేలు పశ్చాత్తాపం

ఈ కీర్తన కూడ యిస్రాయేలు చరిత్రను తెలిపేదే. ఎడారికాలంలో ఆ ప్రజలు చాలాసార్లు దేవునిమీద తిరుగపడ్డారు. ఎద్దను ఆరాధించారు. మోషేను ఎదిరించారు. అన్యజాతి ప్రజలతో కలిసిపోయారు. కనాను దేశం చేరి అక్కడ స్థిరపడిన పిదప బాలుదేవతను కొల్చారు. ఫలితంగా ప్రవాసానికి వెళ్ళారు. ఐనా ఆ ప్రజలు పశ్చాత్తాపపడగానే ప్రభువు దయగలవాడు కనుక తాను చేసిన నిబంధనను స్మరించుకొని వారి తప్పులను మన్నించాడు. ఆ యిస్రాయేలీయుల్లాగే నేడు మనం కూడ మాటిమాటికి పాపం చేస్తుంటాం. ఐనా దేవుడు తేపతేపకు మనలను మన్నిస్తుంటాడు. మన పశ్చాత్తాపంవల్ల దయగల దేవుడు మనలను రక్షిస్తూంటాడు. మన పశ్చాత్తాపం చిత్తశుద్ధితో కూడి వుండాలని వేడుకొందాం.

107. ఆపదల్లో ఆదుకొనే ప్రభువు

పూర్వం దేవుడు నాల్గు బృందాల ప్రజలను ఆపదలనుండి కాపాడాడు. ఆ నాల్గు బృందాలవాళ్లు దేవళంలో అర్పించిన కృతజ్ఞతాస్తుతులే ఈ కీర్తన. ఒక బృందం వాళ్లు ఎడారిలో చిక్కి అలమటిస్తూంటే దేవుడు వారిని కాపాడాడు. మరో బృందం వారు

చెరలో చిక్కుకొనగా దేవుడు వారిని విడిపించాడు. ఒంకో మూఠావాళ్ళు అంటురోగం వాతపడగా ప్రభువు వారిని కాపాడాడు. నాల్గవ గుంపువాళ్ళు. సముద్రయానం చేస్తూ తుఫానులో చిక్కుకోగా యావే వాళ్ళను గట్టు చేర్చాడు. అతడు ఆ నాల్గు వర్గాలవాళ్ళ కష్టాలు తొలగించి వాళ్ల జీవితం సుఖమయం చేసాడు. పై నాల్గువర్గాలవాళ్ళు తమ శ్రమల్లో దేవునికి మొరపెట్టుకోగా నేడు మనం కూడ మన యిక్కట్టుల్లో అతన్ని వేడుకోవాలి.

108. ఆపత్కాల ప్రార్థన

ఈ కీర్తనలో భక్తుడు మొదట దేవుణ్ణి స్తుతించాడు. ప్రభూ! వివిధ జాతుల నడుమ నేను నిన్ను స్తుతిస్తాను అని చెప్పుకొన్నాడు. ఆ పిమ్మట నీ భక్తులను రక్షించమని దేవునికి విన్నపం చేసాడు. ఏదో యుద్ధానికి ముందు చేసిన మనవి యిది. కీర్తనకారుడు కోరినట్లే ప్రభువు ప్రజలకు యుద్ధంలో సాయం చేసాడు. దేవుడు మన పక్షానవుంటే మనం జీవిత సమస్యల్లో యుద్ధాల్లో శౌర్యంతో పోరాడవచ్చు, వాటినుండి బయటపడవచ్చు గూడ.

109. శత్రువులమీద ఫిర్యాదు

భక్తుడు తన శత్రువులమీద ఫిర్యాదుచేస్తూ దేవునికి చేసిన ప్రార్థన యిది. తనకు కీడు తలపెట్టిన ప్రధానశత్రువు స్వనాశం కావాలని అతడు దేవునికి మొరపెట్టాడు. అతని మీద శాపాలు కురిపించాడు. తనకు సహాయం చేయమని దేవుణ్ణి వేడుకొన్నాడు. శత్రువుని ద్వేషించవద్దనే నూత్నవేద బోధకు వ్యతిరేకంగా పోతుంది కనుక ఈ కీర్తనను దైవార్చనలో చేర్చలేదు.

110. రాజూ యాజకుడూ ఐన మెస్సీయా

ఇది దావీదు వంశంలోని ఒకానొకరాజు పట్టాభిషేకానికి వ్రాసిన గీతం. కనుక రాజకీర్తన. మెస్సీయాకు గూడ వర్తించేది. ఈ గీతంలో కవి రాజుకి రాజు. యాజకుడు, న్యాయాధిపతి అనే మూడు బిరుదులూ వాడాడు. అతడు అభిషేకం పొందిన దినాన్నే యావే అతన్ని తన కుమారునికి స్వీకరించాడు. దేవునికి యిస్రాయేలు రాజుకీ మధ్య తండ్రీ కొగుకుల సంబంధం వుండేది. అతడు రాజుగా యావేకి కుడిప్రక్కన ఆశీనుడయ్యాడు. ఆ రాజు లేవీ వంశక్రమంలో గాక మెల్కీసెదెకు క్రమంలో యాజకుడు. నూత్నవేద రచయితలు ఈ రాజకీర్తనను క్రీస్తుకి అన్వయించారు. క్రీస్తు ఉత్థానమై తండ్రి కుడిపార్శ్వాన ఆసీనుడైన రాజు. మెల్కీసెదెను క్రమంలో యాజకుడు. లోకాంతంలో న్యాయాధిపతిగా విచ్చేసాడు. ఆ ప్రభువకి మనం జోహారులర్పించారు.

111. ప్రభువు కళ్యాణగుణాలు

ఈ కీర్తన ప్రభువు నేర్పిన రక్షణ కార్యాలనూ అతని కల్యాణగుణాలనూ కీర్తిస్తుంది. ప్రభువు తాను చేసిన నిబంధనకు కట్టుబడి వుండేవాడు. కనుక నమ్మదగినవాడు.

నమ్మదగినతనమే అతని ముఖ్యగుణం. ఇంకా, అతడు న్యాయబుద్ధి, దయ కలవాడు. రక్షణను దయచేసేవాడు. పరమపవిత్రుడు. అతని యెదుట మనం భయభక్తులతో మెలగాలి. దైవభీతికలవాడే వివేకి. ఈ గీతంలో కవి పేర్కొనంన దైవకార్యాలు, దైవగుణాలు మనం కూడ అనుభవానికి తెచ్చుకోవాలి.

112. సత్పురుషుని స్తవం

ఇది జ్ఞానకీర్తనం. కవి దీనిలో సత్పురుషుని స్తుతించాడు. దేవుని ఆజ్ఞలు పాటించి అతనిపట్ల భయభక్తులు చూపేవాడు సత్పురుషుడు. అతని బిడ్డలు వృద్ధిలలోకి వస్తారు. అతనితో చీకటిలో గూడ వెలుగు ప్రకాశిస్తుంది. దేవుని ఆజ్ఞలు పాటించని దుష్టులు నాశమౌతారు. సజ్జనుడు మాత్రం వృద్ధిలోకి వస్తాడు. అతడు ఎల్లవేళల మనకు ఆర్శంగా వుంటాడు.

113. మహోన్నతుడూ కరుణామయుడూ

ఇది స్తుతిగీతం. దేవుని గొప్పతనాన్ని జాలినీ వర్ణిస్తుంది. ప్రభువు మహోన్నత స్థానంలో వసివచేవాడు. ఐనా క్రిందికి వంగి భూమిమీద దీనులను గూడ పరికిస్తాడు. వారిని పట్టించుకొంటాడు. అతడు యోబుని బూడిద ప్రోవుమీది నుండి పైకి లేపాడు. యోసేపుని ఈజిప్టులో మంత్రిని చేసాడు. గొడ్రాలైన అన్నాకు బిడ్డల నిచ్చాడు. కనుక అతడు దీనభాదవుడు. ఈ కీర్తన వర్ణించినట్లే క్రీస్తు కూడ దీనులను ఆదరించాడు. అతడు దీనజనప్రియుడు. నేడు మనం కూడ దీనులను నెనరుతో చూడాలి. అసలు మనం దీనుల వర్గానికి చెందివుండాలి. దీనజన సంరక్షకుడైన ప్రభువుని నిరంతరం కొనియాడాలి.

114. పాస్కా తిరునాళ్ళ పాట

ఈ కీర్తనం యిస్రాయేలీయులు రెల్లు సముద్రాన్నీ యోర్దాను నదినీ దాటడాన్ని వర్ణిస్తుంది. భీకరుడైన ప్రభువు తన ప్రజలను నడిపించుకొని వస్తూండగా రెల్లు సముద్రం భయపడి పారిపోయింది. ఆలాగే యోర్దాను నది కూడ పారిపోయింది. చుట్టుపట్ల వున్న కొండలు పొట్టేళ్లవలె దూకుతూ పారిపోయాయి. ఇవి కవి వాడిన ఉత్ప్రేక్షలు. యిస్రాయేలీయులను నడిపించుకొని వచ్చిన ప్రభువు మహాశక్తిమంతుడు. అతడు ఎడారిలో కఠినశిల నుండి నీటిపాయలను పుట్టించాడు. యూదులు పాస్క తిరునాళ్లలో ఈ పాటను పాడుకొనేవాళ్ళు. నూత్న వేదంలో క్రీస్తు మనలను పాపదాస్యంనుండి విడిపించేవాడు. అతని వుత్థానమే పాస్క. కనుక నేడు మనం క్రీస్తుని స్తుతిస్తూ ఈ గీతాన్ని జపించవచ్చు.

115. నిక్కమైన దేవుడు ఒక్కడే

ఈ కీర్తనను యూదులు ప్రాయశ్చిత్త దినాన పాడేవాళ్ళు. దేవుడు తమ పాపాలకు తమ్ము దండించాడనీ, ఆ దండన ఉచితనమైనదేననీ ఒకప్పుకొని దేవుణ్ణి స్తుతించేవాళ్ళు. నరులను రక్షించేది దేవుడొక్కడే. విగ్రహాలకు ఆ శక్తిలేదు. అవి వట్టి బొమ్మలే, నిర్జీవ ప్రతిమలు, శక్తిరహితాలు. నరమాత్రులకుగాని విగ్రహాలకుగాని మహిమ తగదు. స్వశక్తిమంతుడైన ప్రభువు కొక్కడికి మహిమ తగుతుంది. అతడొక్కడే నిజమైన దేవుడు.

116. వందన సమర్పణం

దేవుడు భక్తుణ్ణి మరణాపాయం నుండి కాపాడాడు. దేవళానికి వచ్చి ఆరాధన సమాజం ముందు ప్రభువుని స్తుతించాడు. ఆ స్తుతే ఈ కీర్తన. ప్రభువు జాలి కలవాడు. కనుక కీర్తకారుని విన్నపాన్ని ఆలించాడు. అతన్ని మృత్యువునుండి కాపాడాడు. కనుక భక్తుడు అతన్ని మనసార స్తుతించి కీర్తించాడు. ఇది హలెల్ కీర్తనల వర్గానికి చెందింది. ఈ పాటలు ప్రధానంగా దేవుణ్ణి స్తుతించేవి. భక్తిమంతుల మరణాన్ని ప్రభువు అంగీకరించడని నమ్మకంతో చెప్పుకొన్నాడు. భక్త్యావేశంతో అయ్యా! నీవు నన్ను చావునుండికాపాడావు. నేను నీ దాసుణ్ణి, నీ దాసురాలి కుమారుణ్ణి. నీవు వందనాలు – అని యెలుగెత్తి అరచాడు. ఇది భక్తిగల కీర్తన. దేవుడు మనకు చేసిన ఉపకారాలకు అతన్ని స్తుతించాలి. భక్త సమాజంలో ఆ వుపకారాలను వివరించి చెప్పడం గూడ మంచిది.

117. ప్రభువుకి స్తుతి

ఇది స్తుతిగీతం. 150 కీర్తరల్లోను చిన్నది. దీనిలో భక్తుడు అన్యజాతి ప్రజలను ప్రభుని స్తుతించడానికి రమ్మని ఆహ్వానిస్తున్నాడు. ఈ స్తుతికి కారణాలు రెండు. మొదటిది, దేవునికి నరులపట్ల వుండే ప్రేమ మిక్కుటమైంది. రెండవది, దేవుడు తాను చేసిన నిబందన ప్రమాణాలకు కట్టువడివుండేవాడు. అనగా నమ్మదగినవాడు. ఈలాంటి దేవుణ్ణి స్తుతించి కీర్తించడం నరుల బాధ్యత. నూత్నవేదంలో క్రీస్తుని పంపడం ద్వారా దేవుడు తన ప్రేమనూ నమ్మదగినతనానిన్నీ రుజువుచేసికొన్నాడు.

118. రక్షణానికి వందనగీతం

ఇది కృతజ్ఞతాస్తుతి. దేవుడు భక్తున్ని ఘోరాపద నుండి తప్పించాడు. కనుక అతడు కృతజ్ఞతా భావంతో దేవళానికి వచ్చాడు. దేవాలయ ద్వారం వద్ద ప్రభుని స్తుతించి కీర్తించాడు. ద్వారపాలకుడు అతనికి తలుపు తెచరాడు. భక్తుడు అతని మిత్రులు దేవళంలోకి ప్రవేశించారు. పాటలు పాడుకొంటూ ప్రదక్షిణ చేస్తూ పోయి బలులర్పించే పీఠాన్ని చేరారు. ఇది యీ పాటలోని ఇతివృత్తం. కీర్తనకారుడు ఉత్సాహంతో నేను చనిపోను, బ్రతికివుండి

ర్వభుని స్తుతిస్తాను అన్నాడు. నరమాత్రులను నమ్మడం కంటె దేవుణ్ణి నమ్మడం మేలు అన్నాడు. దేవుడు మనకు దయచేసిన భాగ్యాలకు అతనికి వందనాలు చెప్పుకొందాం.

119. ధర్మశాస్త్ర స్తవం

ఇది కీర్తనలన్నిటిలోను పెద్దది. దీనిలోని అంశం ధర్మశాస్త్ర స్తుతి. ధర్మశాస్త్ర మంటే ప్రభువు ఆజ్ఞలు, అతని వాక్కు. ఆ వాక్కును పాటించేవాళ్ళు నిజమైన భక్తులు దేవునిపట్ల మనకుండే ప్రేమను అతని ఆజ్ఞలను పాటించడం ద్వారా రుజువుచేసికోవాలి. దేవుని ఆజ్ఞలను మీరడమే పాపం. మనం ఈ పాపానికి దూరంగా వుండాలి. ఈ కవి చెప్పినట్లు ప్రభువు వాక్యం వెండి బంగారాలు, నిధి, తేనె, దీపం. మన వాక్యభక్తి ఏపాటిది? మనం పవిత్ర గ్రంథాన్ని ఎంత ప్రీతితో చదువుతాం? ఈ కీర్తన చెప్పినట్లుగా "ప్రభు! నీవు నా కన్నులు తెరువు, నేను నీ ధర్మశాస్త్రంలోని అద్భుత విషయాలను గ్రహిస్తాను" అని ప్రార్థిద్దాం.

120. శాంతికి శత్రువులు

ఈ కీర్తనను చెప్పిన భక్తుడు ఏదో సందర్భంలో అన్యజాతి ప్రజల నడుమ వసించాడు. వాళ్లు దుష్టులే, కలహప్రియులు. కనుక అతనికి ఆ ప్రవాస జీవితం భారమనిపించింది. అతడు నేను ఎప్పుడెప్పుడు యెరుషలేము చేరి ప్రభుని దర్శించి శాంతిని పొందుతాని అని ఉవ్విళ్లూరి పోయాడు. మపం ఈ లోకమనే ప్రవాసంలో వున్నాం. వాంతి నిలయమైన మోక్షాన్ని చేరుకొనేదాకా మనకు విశ్రాంతిలేదు.

121. యిస్రాయేలుని కాపాడువాడు

120-134 వరకు వచ్చేవి యాత్రిక కీర్తనలు. యూదులు యెరుషలేముకి యాత్ర చేసేపుడు పాడేవి. ఈ గీతం కూడ భక్తుడు పవిత్ర నగరానికి యాత్ర చేస్తూ పాడిందే. త్రోవలో ప్రభువే అతన్ని కాచి కాపాడతాడు. ఆ ప్రభువు భక్తులకు కాపలా కాసేవాడు, గొర్రెల కాపరివంటివాడూను. అతడు ఏనాడు కునికిపాట్లు పడడు, ఏనాడు నిద్రపోడు. అతడు కీర్తనకారుణ్ణి సురక్షితంగా యెరుషలేముకి తీసికొనిపోతాడు. మళ్లా భద్రంగా యింటికి తీసికొనివస్తాడు. మన తరపున మనం ఈ లోకం నుండి పరలోకానికి యాత్ర చేస్తూంటాం. మన రాకపోక లన్నిటిలోను ప్రభువు మనలను కాపాడాలని అడుగుకొందాం.

122. యెరుషలేముకి శుభం

ఈ యాత్రిక కీర్తనలో భక్తుడు యెరుషలేములో వున్నాడు. అక్కడి నుండి మళ్ళీ ఇంటిక&ఇ తిరిగిరాబోతున్నాడు. తాను యెరుషలేముకి రాకముందు తన గ్రామంలోని జనం "మనం ప్రనభుమందిరానికి యాత్ర వెళ్దాం' అని పల్కాడు. ఈ పలుకులు జ్ఞప్తికి

రాగానే అతనికి ఎంతో ఆనందం కలిగింది. అలడు నగరాన్ని వీడి ఇంటికి వెళ్ళనముందు దానికి శాంతీ శుభమూ కలగాలని ప్రార్థించాడు. అతని బంధుమిత్రులు ఆ పట్టణంలో వసిస్తున్నారు వారిని మనసులో పెట్టుకొని గూడ ఆ నగరానికి మేలు కలగాలని కోరాడు. అన్నిటికంటె ముఖ్యంగా దేవళాన్ని స్మరించుకొని ఆ నగరానికి మేలు కలగాలని కోరాడు. అన్నిటికంటె ముఖ్యంగా దేవళాన్ని స్మరించుకొని యెరుషేమికి శుభం కలగాలని జపించాడు. కీర్తనకారునికి పవిత్ర నగరమూ దేవాలయమూ అంటే యెంత భక్తో ఈ కీర్తన తెలియజేస్తుంది. మన దేవాలయం పట్ల మనకున్న భక్తి ఏపాటిది? మనం ఎంత కోరికతో గుడికి వెళ్తుతాం?

123. పీడితుల ప్రార్థనం

ఇది బృంద విలాపం. యూదులు పీడకుల బాధకు గురైనపుడు చెప్పిన గీతం. సేవకులు సేవికలు తన యజమానుని కరుణకొరకు కాచుకొని వుంటారు. అలాగే భక్తుఉ కూడ దేవుని దయకొరకు కాచుకొని వుంటారు. విడుదల ప్రభవునుండి మాత్రమే లభిస్తుంది. ఆ ప్రభువు దీనులను ఆదుకొనితీరతాడు. మనం కూడ ఈలాంటి నమ్మకంతోనే ఆపదల్లో దేవునికి మొరపెట్టాలి.

124. యిస్రాయేలు రక్షకుడు

యిస్రాయేలు చిన్న రాజ్యం. ఈజిప్ట, బాబిలోనియా, పర్షియా, గ్రీసు, రోము లాంటి పెద్దరాజ్యలు శతాబ్దాల పొడగునా దాన్ని ఏలాయి. దేవుడు కాపాడబట్టి యూదులు నిల్చారు కాని లేకపోతే ఏనాడో అణగారిపోయేవాళ్ళు. అంతమంది పీడకులకు చిక్కినా యూదులు నాశనమైపోకుండడం చరిత్రకారులకే ఆశ్చర్యం కలిగించింది. ఈ కీర్తనలో "దేవుడు మనపక్షాన వుండకపోతే శత్రువులు మనలను మింగివేసేవాళ్ళే" అని భక్తుడు కృతజ్ఞతా భావంతో విన్నవించుకొన్నాడు. యిస్రాయేలు జపం పక్షుల్లాగ శత్రువులు పన్నిన ఉచ్చులో చిక్కుకొన్నారు. కాని దేవుడు ఆ వుచ్చును త్రెంచి వాళ్ల తప్పించుకొని పోయేలా చేసాడు. ఆపదలు ప్రమాదాలు గొడవలు మొదలైన వాటినుండి బయటపడినప్పుడు మనం కూడ దేవుడే సహాయం చేసాడని నమ్మి కృతజత్ఞతాభావంతో ఈ గీతాన్ని జపించవచ్చు.

125. భక్తులను కాచే ప్రభువు

సియోను అంటే యెరుషలేము. సియోను కొండమీదనే యెరూషలేము పట్టణాన్నీ దేవాలయాన్ని కట్టారు. యెరూషలేము చుట్టే చిన్న కొండలే వ్యాపించి వున్నాయి. అవి ఆ నగరానికి రక్షగా వుంటాయి. కొండలు యెరూషలేముని కాపాడినట్లే దేవుడు యిస్రాయేలుని కాపాడతాడు. కనుక వాళ్ళను ముప్పులేదు, మన .ఈవితంలో గూడ దేవుడు కొండంత అండగా వుంటాడు. కనుక అతనికి వందనాలు అర్పిద్దాం.

126. ప్రవాస విముక్తుల పాట

ప్రవాసం నుండి తిరగివచ్చాక క్రీ.పూ. 520 ప్రాంతంలో యూదులు తమ దేవాలయాన్ని నగరాన్నీ పునర్నిర్మించుకోవడం ప్రారంభించాయి. వాళ్ళకు ప్రవాసకాలం బాధనీ ఈ విడుదల కాలం సంతోషాన్ని కలిగించాయి. ప్రవాసం ముగిసాక విడుదల కాలంలో చెప్పిన గీతం ఇది. కీర్తనకారుడు పూర్వబాధనూ ప్రస్తుత సంతోషాన్నీ తలంచుకొంటున్నాడు. అతడు ఎండిపోయిన యేరు వాననీటితో నిండినట్లుగా మమ్ము మళ్ళా సంతోషచిత్తులను చేయమని దేవుణ్ణి అడిగాడు. దుఃఖంతో వెదవెట్టిన వాళ్ళు సంతోషంతో పంట కోసికొంటారని చెప్పాడు. కష్టాలు తొలగి సుకాలు ప్రార్తించినపుడు చెప్పుకోదగిన ప్రార్థన యిది.

127. దేవునిపై నమ్మరం

ఇది జ్ఞాన కీర్తనం. దీనిలో రెండశాలున్నాయి. మొదటిది, ప్రభువు ఇల్లు కట్టకపోతే ఇల్లు లేవదు. అతడు పట్టణాన్ని కాపాడకపోతే పట్టణం నిలువదు. మన ఆందోళనం వల్ల మనమేమీ సాదించలేం. ప్రభువ9ఉ తోడ్పాటువల్ల సాధిస్తాం. కనుక ప్రభువు సాయం అవసరం. రెండవది, బిడ్డలను దయచేసేవాడు ప్రభువే. అతడు ప్రసాదించిన బిడ్డలు ఎదిగివచ్చి తల్లిదండ్రులను ఆదుకొంటారు. మనం దేవున తోడ్పాటు కొరకు వేడుకోవాలి. దేవుడిచ్చిన బిడ్డలను చూచి సంతోషించాలి. ఈ రెండు భాగ్యాల కొరకు ప్రార్థిద్దాం.

128. భక్తిమంతుల కుటుంబాలకు దీవెనలు

ఇది కుటుంబ జీవితాన్ని ప్రశంసించే కీర్తన. ప్రభువు ఆజ్ఞల ప్రకారం జీవించే భక్తిమంతుడు పెద్ద కుటుంబంతో అలరారుతాడు. అతడు యింటిలో భార్య బిడ్డలను చంకకెత్తుకొని పండ్లగుత్తులు కాసిన ద్రాక్షతీగలా వుంటుంది. అతని బిడ్డల భోజనం బల్లచుట్టు తిరుగుతూ ఓలివుచెట్టు పిలకల్లా నొప్పుతారు. అతడు మూడు తరాలవరకు తన బిడ్డలను చూస్తాడు. యెరుషలేము జనసంఖ్యనీ దేవుని దీవెనగా భావించారు. గృహాలను సందర్శించి కుటుంబాలను దీవించేపుడు ఈ కీర్తనను జపించడం మంచిది.

129. శత్రుపరాజయం కొరకు ప్రార్థనం

శత్రుపీడనం నుండి యిస్రాయేలును కాపాడమన ఈ కీర్తనంలో కవి దేవునికి మనవి చేసాడు. విరోధులు యూదులను బాధించారు. వారి వీపుని పొలాన్నిలాగదున్నారు. ఐనా వాళ్ళను ఓడించలేకపోయారు. ప్రభువే విరోదుల బారినుండి వారిని కాపాడాడు. నేడు సమాజంలో ఎంతోమంది పరపీడనకు గురౌతున్నారు. ఈ పేదసాదలనూ దీనులనూ

రక్షించడానికి ప్రభువు మనలను వినియోగించుకొంటాడు. మనద్వారా పేదలకు విమోచనం కలిస్తాడు. మనతరపున మనం సమాజంలోని అన్యాయాలను ఎదిరించడానికి సిద్ధంగా వుండాలి.

130. హృదయాంతరాళం నుండి

ఇది పశ్చాత్తాపాన్ని తెలియజేసే విలాపగీతం. ఈ కీర్తనలో భక్తుడు తన పాపాలను మన్నించమని దేవునికి మొరపెడుతున్నాడు. రాత్రివేళ మేల్కొని వున్న కావలివాళ్ళు ఏకువజాము కొరకు కనిపెట్టుకొని వుంటాడు. అలాగే కీర్తనకారుడు దేవుని రక్షణం కొరకు కనిపెట్టుకొని వున్నాడు. ప్రభువు తన్ను మాత్రమేగాన యిస్రాయేలీయులందరినీ పాపం నుండి రక్షించాలని ఈ పుణ్యాత్ముని కోరిక. నేడు ఈ కీర్తనను మృతుల పూజలో జపిస్తాం. ప్రభువు చనిపోయినవారి పాపాలను పరిహరించాలని వేడుకొంటాం. నూత్న వేదంలో మన పాపాలకు పరిహారం చేసి మనకు రక్షణాన్ని ప్రసాదించేవాడు క్రీస్తు. ఆ ప్రభువు నుండి మనం నిరంతంరం రక్షణాన్ని అడుగుకోవాలి.

131. పసిబిడ్డ వాలకం

ఈ కవి గొప్పవాణ్ణి కావాలి అనుకొన్నాడు. గొప్ప కోరికలు పెట్టుకొన్నాడు గొప్ప ప్రయత్నాలు కూడ చేసాడు. కాని విఫలమయ్యాడు. అప్పుడు వినయాన్ని అలవర్చుకొన్నాడు. దేవునిమీద ఆధారపడి జీవించడం మొదలుపెట్టాడు. దేవునిపట్ల పసిబిడ్డలా మెలగడం నేర్చుకోవాలి. దీనితో అతని హృదయం కోరికలన్నీతీరి శాంతిని పొందింది. అతడు పాలు మాన్పించిన శివువు తల్లిరొమ్ముమీద ప్రశాంతంగా పండుకొని వున్నట్లే నేనూ దేవుణ్ణి నమ్మాను అని చెప్పుకొన్నాడు. ఇతుడ "హనవిం" అనబడే దీనుల వర్గానికి చెందినవాడు. ఇతన్ని చూచి మనం కూడ అహంకారాన్ని విడనాడాలి. దేవునిపట్ల చిన్న బిడ్డలంగా తీనులంగా మెలగడం నేర్చుకోవాలి. చిన్న తేరేసమ్మ చిన్నమార్గం ఇదే.

132. మందసాన్ని సియోనికి కొనిరావడం

దావీదు యెరుషలేములో ప్రభువుకి దేవాలయం కట్టించాలనుకొన్నాడు. మందసాన్ని వైభవంగా నగరానికి కొనివచ్చాడు. కాని ప్రభవు అతనితో నీవు కాదు నీ కుమారుడు దేవాలయాన్ని కడతాడని చెప్పాడు. అతడు సియోనుని తన నివాసంగా ఎన్నుకొన్నాడు. ఇక్కడే తర్వాత సొలోమోను దేవళం కట్టాడు. ఇక్కడే దావీదు రాజవంశజులు పరిపాలనం చేసారు. తర్వాత మెస్సీయా దావీదు కుటుంబ నుండే వచ్చి ఈ పట్టణంలోనే ఆత్మార్పణం చేసికొన్నాడు. ఈ విధంగా యెరుషలేము రక్షణ కేంద్రమైంది. నేడు ప్రభువు తిరుసభలో వసిస్తుంటాడు. మనందరి హృదయాల్లోను నెలకొని వుంటాడు. మన హృదయమందిరంలో వసించే ఆ దివ్యమూర్తిని వందిద్దాం.

133. సోదర ప్రేమ

ఇది ఐకమత్యాన్ని కొనియాడే కీర్తన. పాస్క పండుగను జరుపుకోవడానికి యూదులు పలుదేశాల నుండి యెరూషలేముకి వచ్చేవాళ్ళు. ఆ తిరునాళ్ళల్లో పట్టణజనంతో క్రిక్కిరిసి వుండేది. నగరంలో ప్రోగయిన జనాన్ని చూస్తే, ప్రధాన యాజకుని అభ్యంగన సమయంలో పరిమళతైలం సువాసనలు ఒలికినట్లుగా ఆనందకరంగా వుండేది. సియోనున మంచు కురిసి వేడిమిని తగ్గించినట్లుగా ఆహ్లాదంగా వుండేది. చాలమంది కలిసిమెలసి జీవించడం కష్టం. ఐనా బృందజీవితం ఆనందకరమైంది. క్రీస్తు మనం కలిసివుండాలనే కోరుకొన్నాడు. ఎప్పుడు కూడ ఐక్యం భగవంతుని నుండి, విభజనం పిశాచం నుండీ వస్తాయి.

134. రాత్రికాల గీతం

యెరూషలేముకి యాత్రం వచ్చిన భక్తులు రేయి దేవళంలో సేవలు చేసే యాజకులనూ లేవీయులనూ దీవించారు. ఈ యాజకులు సృష్టికర్తయైన దేవుడు మిమ్మ దీవించునుగాక అని యాత్రికులను ఆశీర్వదించారు. ఈ గీతం రాత్రి పండుకోవడానికి ముందు జపించడం అనువైంది.

135. స్తుతిగీతం

ఇది ప్రభుని కీర్తించమని చెప్పే స్తుతిగీతం. అతడు సృష్టి చేసినవాడు. చారిత్రకంగా యిస్రాయేలును రక్షించిన వాడు. విగ్రహాలతో పోలిస్తే అతడు మహా శక్తిమంతుడు. అవి శక్తి చాలనివి. అలాంటి దేవుణ్ణి కొనియాడవద్దా? అతడే నేడు మనలను కూడ సృష్టించాడు. ఆలాంటి మహా ప్రభువుని మనం కూడ వినుతిద్దాం.

136. వందన గీతం

ఇది బృందగీతం. దేవాలయంలో లేవీయులు చరనాలు పాడగా భక్తసమాజం "అతని ప్రేమ కలకాలం వుంటుంది" అని పల్లవి పాడేవాళ్లు. ఇది హాలెల్ గీతం. ఈ గీతాలు ప్రభుని స్తుతిస్తాయి. కీర్తనకారుడు దేవుడు సృష్టి చేసినందుకూ యిస్రాయేలుని రక్షించినందుకూ అతన్ని కీర్తించాడు. నేడు మన జీవితానికి గూడ ఈ రెండంశాలు వర్తిస్తాయి. మనపట్ల గూడ అతని ప్రేమ కలకాలం వుంటుంది. మనం కూడ అతన్ని భక్తితో స్తుతించాలి.

137. ప్రవాస గీతం

ఇది విలాపగీతవ. 587లో యిస్రాయేలీయులు బాబిలోనియాకు ప్రవాసులుగా వెళ్ళారు. అక్కడ ఆ దేశీయులను మీ సియోను గీతం ఒకటి పాడి విన్పించండని అడిగారు. కాని వాళ్ళు పాడలేదు. ఈ కీర్తన కట్టిన భక్తుడు పరాయి గడ్డమీద ప్రభుగీతం పాడ్డం

మహా ద్రోహంగా యెంచాడు. అట్లని యూదులు యోరూషలేమని మర్చిపోలేదు. ఆ పుణ్య నగరాన్ని విస్మరిస్తే తన చేయి చచ్చుపడాలనీ, తన నాలుక అంగిటికి అత్తుక్కొని పోవాలనీ ఈ భక్తుడు శాపనార్థాలు పల్కాడు. తమ శత్రువులైన బాబిలోనీయులు నాశనమైపోవాలని కోరుకొన్నాడు. మనం కూడ రక్షణదాతయైన ప్రభువుని ఏనాడు విస్మరించకూడదు.

138. స్తుతి గీతం

ఈ పాట కట్టిన భక్తుణ్ణి ప్రభువు ఏదో ఆపదనుండి కాపాడాడు. కనుక అతడు దేవళానికి వచ్చి ప్రభువుకి కృజ్ఞతాస్తుతి అర్పించాడు. నేను కష్టకాలంలో వున్నప్పుడు నీవు న్ను కాచి కాపాడావు అని చెప్పుకొన్నాడు. ప్రభువు దయ ఎంత గొప్పది అనగా అతడు మహోన్నత స్థానంలో వుండి కూడ నేలమీద దీనులను గమనిస్తూంటాడు. అలాంటి ప్రభువుని మనం కూడ కొనియాడదాం.

139. సర్వజ్ఞుడైన ప్రభువు

ఇది నీతిబోధకమైన కీర్తన. బైబుల్లోని గొప్ప కీర్తనల్లో వొకటి. దేవునికి అన్నీ తెలుసు. అతడు మన హృదయంలో ఆలోచనలు కూడ గమనిస్తూంటాడు. ఆ ప్రభువు అంతటా వుంటాడు. తూర్పు పడమరలందూ, పైనా క్రిందా, చీకటిలో కూడ వుంటాడు. అతడు సర్వశక్తిమంతుడు. మనం మాతృగర్భంలో పిండంగా ఏర్పడినపుడే మనలను గమనించేవాడు. మొదటి నుండి మన స్వభావం బాగా తెలుస్తుంది. మనం నరునలు మోసగించవచ్చుగాని దేవుణ్ణి మోసగించలేం. మనలను గూర్చి మనకు తెలిసినదానికంటె అతనికి అధికంగా తెలుసు. కనుక మనలను మనం నమ్మకంతో అతని చేతుల్లోకా అర్పించుకొందాం.

140. దుష్టుల నుండి రక్షణం

ఈ పాట కట్టిన భక్తుడు దుష్టులు బాధించి బెదిరించాడు. కనుక అతడు ప్రభువు మరుగుజొచ్చి నన్ను కాపాడమని మనవిజేసికొన్నాడు. దేవుడు పేదలకోపు తీసికొనేవాడనీ, దీనులకు న్యాయం చేకూర్చి పెట్టేవాడనీ అతడు పూర్ణంగా నమ్మాడు. కనుకనే ప్రభుని శరణువేడాడు. ప్రభువు రోజూ దేశంలో పేదలకు జరిగే అన్యాయాలను చక్కదిద్దాలని వేడుకొందాం.

141. ప్రలోభం నుండి తప్పించుకోవడం

ఈ పాట చెప్పిన భక్తుడు పేదవాడు. అతడే బలవంతులూ ధనవంతులూ ఐన దుష్టులతో కలిసిపోయి వారి దుష్కార్యాల్లో పాల్గొనే ప్రమాదం ఏర్పడింది. ఈ ప్రలోభం నుండి తన్ను కాపాడమని ప్రభువుని వేడుకొన్నాడు. దుర్మార్గుల మన్నన తనకు అక్కరలేదన్నాడు. దుష్టులు తన కొరకు పెట్టిన బోనునుండి తన్ను కాపాడమన్నాడు. తన ప్రార్థన దేవాలయంలో వేసే సాంబ్రాణి పొగలాగ, సాయంకాలం దేవాలయంలో అర్పించే

బలిలాగా దేవునికి ప్రీతిపాత్రం కావాలని కోరుకొన్నాడు. ఇవన్నీ పవిత్రమైన భావాలు. ఈ సజ్జనుని భక్తీ, నిజాయితీ మనకు కూడ అలవడాలని వేడుకొందాం.

142. ఆపదనుండి తప్పుకోవడానికి ప్రార్థన

ఇది విలాప కీర్తన. భక్తుని బాధించాడు. అతన్ని పట్టుకోవడానికి బోను పెట్టారు. ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళల్లో అతన్ని కాపాడేవాడు ఎవడూ లేడు. కనుక అతడు ప్రభుని శరణు వేడాడు. ఈ నేలమీద నీవు తప్పితే నన్నాదుకొనేవాడు ఎవడూ లేడని వసించాడు. నీవు నన్ను కాపాడు, నీ భక్తసమాజం ముందు నేను నీ వుపకారాలు చాటి చెప్తానని పల్కాడు. మనం కూడ ఆపదల్లో నమ్మకంతో ప్రభుని ఆశ్రయించాలి.

143. దైవసహాయం కొరకు ప్రార్థన

ఇది ఆపదలో చిక్కన భక్తుని విలాపగీతం. శత్రువు అతన్ని పీడించడం మొదలుపెట్టాడు. అడు మిగుల క్రుంగిపోయాడు. తన వేదనలో పూర్వం ప్రభువు తనకు చేసిన ఉపకారాలను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని అతనిపట్ల నమ్మకం పెంచుకొన్నాడు. ఎండిన నేల వాన చినుకులకులాడ తానూ ప్రభు దర్శనం కొరకు దప్పిక గొన్నాడు. అతని సహాయాన్ని కోరుకొన్నాడు. తాను నడవవలసిన త్రోవను చూపించమని వేడుకొన్నాడు. దేవుని ఆత్మ తన్ను తిన్నని మార్గంలో నడిపించాలని మనవిచేసుకున్నాడు. మన కష్టాల్లో మనం కూడ ఇదే రీతిగా ప్రభువుకి ప్రార్థన చేసికోవాలి.

144. విజయ గీతం

ఈ కీర్తన చెప్పిన రాజు మొదట ప్రభువు తనకు యుద్ధంలో విజయం దయచేసినందుకు అతనికి వందనాలు చెప్పాడు. దేవుడు తనకు ఆశ్రయస్థానం, దుర్గం, డాలు అని వాకొన్నాడు. తర్వాత నరుని, అల్పత్వాన్ని వర్ణించాడు. సకలాపదల్లోను దేవుడు తన్ను కాపాడాలని కోరుకొన్నాడు. కడన తనకూ తన ప్రజలకూ సిరిసంపదలూ శుభాలూ కలగాలని వేడుకొన్నాడు. యువతీయువకులు బలంగా ఎదగాలి. పొలాల్లో పంటలు బాగా పండాలి. పశుగణం విస్తరిల్లాలి. ఇవి అతని కోర్కెలు. మనకు కూడ ప్రభువు దీవెనలు లభించాలని వేడుకొందాం.

145. రాజైన ప్రభువుకి స్తుతిగీతం

ఈ కీర్తనం దేవుణ్ణి రాజుగా ఎంచుతుంది. అతడు చేసిన అద్భుత కార్యాలనూ సృష్టినీ వర్ణిస్తుంది. అతని ప్రాణిపోషణా చాతుర్యాన్ని కొనియాడుతుంది. అతని మంచితనాన్ని స్తుతిస్తుంది. ప్రభువు అద్భుత కార్యాలు అందరు కొనియాడతారు. అతని రాజ్యం శాశ్వతంగా నిలుస్తుంది. అతడు పడిపోయినవారిని లేవనెత్తే దయామయుడు. అమ్మా నాన్నలాగ ప్రాణికోటికి తిండిపెట్టి వాటి ఆకలి తీర్చేవాడు. తనకు మొరపెట్టేవారిని చేరువలోను వుండి వారి అక్కరల తీర్చేవాడు. ఈలాంటి దయామయుడైన ప్రభువుని మనం కూడ స్తుతించాలి.

146. సహాయుడైన దేవునికి స్తుతి

ఇది స్తుతిగీతం. కీర్తనకారుడు నరమాత్రులను నమ్మవద్దనీ వారిమీద ఆధారపడవద్దనీ హెచ్చరించాఉడ. అల్పాయుష్కుడైన నరుడు మనకేమి సాయం చేస్తాడు? మనం సృష్టికర్తా సర్వశక్తిమంతుడు ఐన దేవుని మీద ఆధారపడాలి. ప్రభువు దయగలవాడు.. ఆకలిగొన్నవారికి అన్నం పెట్టేవాడు. క్రుంగిపోయినవారిని లేవనెత్తేవాడు. పరదేసులు వితంతువులు అనాథశిశువులు మొదలైన బలహీన వర్గాలను ఆదరించేవాడు. అలాంటి ప్రభువుని మనం కూడ స్తుతించాలి. శరణువేడాలి.

147. మహోన్నతుడైన ప్రభువు

ఇది స్తుతిగీం. దేవుడు మంచివాడు. బాబిలోనియాకు ప్రవాసులుగా వెళ్ళిణ యిస్రాయేలు ప్రజలను మళ్ళా స్వీయదేశానికి తీసికొనివచ్చాడు. వారి గాయాలకు కట్టుగట్టి వారి బాదలు తొలగించాడు. ప్రభువు ప్రాణిపోషకుడు. సకాలంలో వానలు కురిపించి పంటలు పండించి ప్రాణులను కాపాడేవాడు. కావుకావుమని అరచే కాకిపిల్లలకు తిండిపెట్టేవాడు. మన బలాన్ని గొప్పతనాన్నీ అతడు మెచ్చుకోడు. ఆజ్ఞలే పాటిస్తూ తనపట్ల భయభక్తులు చూపేవారంటే అతనికి ఇష్టం. అతడు యిస్రాయేలుకు ఆజ్ఞలు ప్రసాదించాడు. అతని కట్టడల ప్రకారం జీవించే భాగ్యాన్ని అడుగుకొందాం.

148. విశ్వం దేవుని స్తుతించాలి

ఈ కీర్తనలో భక్తుడు విశ్వాసాన్నంతటినీ దేవుణ్ణి స్తుతించడానికి ఆహ్వానిస్తున్నాడు. అతడు మొదట దేవదూతలను స్తుతికి ఆహ్వానించాడు. తర్వాత సూర్యచంద్రులు ఆకాశం ప్రకృతివస్తువులు నదులు మొదలైన వాటిని దైవస్తుతికి ఆహ్వానించాడు. ఈ కీర్తనలోని ప్రధానాంశం దైవస్తుతి. భూమ్యాకాశాలు నరులు దేవుణ్ణి స్తుతించడానికే వున్నాయి. స్తుతి ప్రార్థన, ఆరాధన కూడ. మన జీవితమంతా ఎడతెగని దైవస్తుతి కావాలి.

149. విజయగీతం

ఈ కీర్తనలో భక్తుడు, ప్రభువు యిస్రాయేలును రక్షించినందుకు అతన్ని స్తుతించమని చెప్పాడు. ప్రభువ దీనులైన యిస్రాయేలును ఈజిప్టు బానిసం నుండి కాపాడాడు. ఆలాంటి దేవుణ్ణి ఎల్లరూ కొనియాడాలి.

150. అంత్యస్తుతి

ఈ కీర్తనలో భక్తుడు నరులెల్ల దేవుణ్ణి స్తుతించాలని చెప్తున్నాడు. విశేషంగా భక్తులు దేవాలయారాధనలో అతన్ని స్తుతించాలి. సంగీత వాద్యాలతో, పవిత్ర నాట్యంతో అతన్ని వందించాలి. భగవంతుడు ఎల్లరి పాత్రుడు. అతన్ని కొనియాడ్డమే మన ప్రధానధ్యేయం